

بؤلاق

AltunQa

1981

2

بۇلاق

(ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېپتىمىز
ئەدەبىياتىنىڭ مەجمۇئەسى)

2

AltunOq

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
1981 - يىلى، ئۈرۈمچى

تەنتوللارنى ۋاڭ زىڭيۇەن، ۋاڭ جىنئەنلەر ئىشلىگەن
رەسەنلەرنى ئىككىنچى سىزغان

بۇلاق

(1981 - يىلى 2 - سان)

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇئا كىتابخانىسى تارقىتىدۇ
شىنجاڭ شىنخۇئا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
1981 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى
1982 - يىلى 2 - ئاي 1 - بېسىلدى
كىتاپ نومۇرى: M10098.524
باھاسى: 0.85 يۈەن

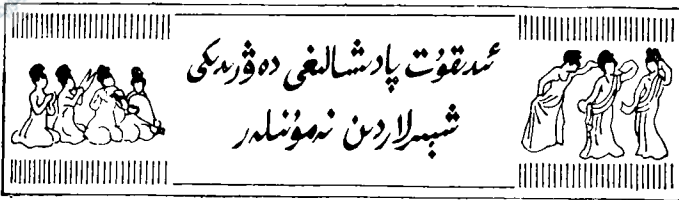
مۇندەرىجە

- ئىدىقۇت پادىشالىغى دەۋرىدىكى شېئىرلاردىن نەمۇ-
 1 نىلەر
- 1 گەمگەش ۋە گەمگەش
 نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: تۇرسۇن ئايۇپ
- «چاشتانى ئىلىك بەك» تىن پارچە.....
- 38 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ماخمۇت زەپەر
 سەككىزگە ۋە زەلمىردىن تاللانما.....
- 58 نەشرگە تەييارلىغۇچى: قۇربان بارا
 مەشرەپ شېئىرلىرىدىن تاللانما.....
- 104 نەشرگە تەييارلىغۇچى: غوجەخمەت يۈنۈس
 مەھزۇن ۋە گۈلنەسا (داستان)... ئابدۇرېھىم نىزارى
- 152 نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت تۇرسۇن باھاۋىدىن
 چاگموزا يۈسۈپخان
- 263 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئۆمەر ئوسمان
 «كوللىيات مەسنەۋى خاراباتى» دىن تاللانمىلار...
- 280 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئېزىز ساۋۇت
 ئىسمايىل ھاجى ۋە ئۇنىڭ شېئىرلىرى.....
- 307 نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت چاۋار

- «رەۋزەتلىزوھرا» دىن پارچە.....
- 3 1 4 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەمىن سەيپۇللا
ئۇيغۇر شائىرى سىيىت مۇھەممەت ۋە ئۇنىڭ
«شەرىھى شىكەستە» ناملىق ئەسىرى ھەققىدە.....
- 3 2 9 ھەبىبۇللا ئېلى ھېلىم ھاجى ئوغلى
ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرىدىن تاللانمىلار.....
- 3 4 1 نەشرگە تەييارلىغۇچى: پەتتارجان مۇھەممەدى

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ۋە ئۇنىڭ تارىخى
- 4 0 3 ئەرشىدىن تاتلىق
- 4 4 2 ئادىل پادىشا (چۆچەك)
- 4 6 2 ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىدىن.....

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار:
گمىك شىمىن، تۇرسۇن ئايۇپ

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلاردىن:

ئىدىقۇت پادىشالىغى غەربىي - جەنۇبىي ئۇيغۇرلار مىلادى 9 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا تۇرپان ئويمانلىغىنى مەركەز قىلغان ھالدا قۇرغان دولەت بولۇپ، ئۇنىڭ ھاكىمىيەت ھاياتى 13 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا قەدەر داۋام قىلغان. پادىشالىق ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرلەردە ئۇنىڭ تەسىر دائىرىسى قارا شەھەر، كۇچارلارغا قەدەر كېڭەيگەن.

ئىدىقۇت پادىشالىغى دەۋرىدە شانلىق ئىدىقۇت ئۇيغۇر مەدەنىيىتى شەكىللەنگەن. ئىدىقۇت شېھىرلىرى مانا شۇ دەۋردە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، بۇ شېھىرلەر جۇڭگو مىللەتلىرىنىڭ مەدەنىيەت غەزىنىسىدە نۇر چاقناپ تۇرىدىغان مىللى مىراسلارنىڭ مۇھىم بىر تەركىبى بولۇپ ھېساپلىنىدۇ.

ئىدىقۇت شېھىرلىرى سان جەھەتتىن كۆپ بولۇپ، ئۇلارنى ئىخلاس بىلەن رەتلەشكە توغرا كېلىدۇ. شېھىرلەرنىڭ كۆپ قىسمى

ئەينى زاماندىكى شائىرلار تەرىپىدىن ئىجات قىلىنغان ياكى رەت-
لەنگەن، بىر قىسمى بولسا باشقا تىللاردىن تەرجىمە قىلىنغان.
بۇ شېئىرلار ئاساسەن باش قاپسىدە يېزىلىپ، ئاياق قا-
پىيە ۋە بوغۇم تۇراقلىرى ئانچە ئېتىۋارغا ئېلىنمىغان. شېئىرلار
يېزىلغان دەۋرى، تۇرلىرى ۋە ئۇسلۇبى يېقىدىن ئالغاندا ناھايىتى
قىممەتلىك ماتىرىيال بولۇپ، ئۇ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ تەرەق-
قىيات تارىخىنى ئۆگىنىش، ئۇيغۇر يازما ئەدەبىيات تىلىنىڭ
ئۆزگىرىش، تەرەققى قىلىش جەريانىنى تەتقىق قىلىش ھەمدە
ئۇيغۇر تارىخىغا دائىر بەزى تەپسىلاتلارنى يورۇتۇشتا ئىشەنچلىك
ئاساس بولۇپ خىزمەت قىلدۇ.

بىز خەلق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى خەلق بىلەن يۈز
كورۇشتۇرۇش مەقسىدىدە، شۇنداقلا كەڭ ئىجتىمائى پەن خا-
دىملىرى تەتقىقاتتا پايدىلانسۇن ئۈچۈن، نەچچە ئون يىللاردىن
بۇيان چەتئەل ژورناللىرىدا ئېلان قىلىنغان ئىدىقۇت شېئىرلىرى-
نىڭ بىر قىسمىنى تاللاپ، بۇ شېئىرلارنىڭ ھازىرقى زامان ئۈي-
غۇر تىلىدىكى نەسرى تەرجىمىسىنى ئىشلەپ چىقتۇق.

1. دالا ناخشىسى

شۇنداق ئورۇنلاردا

ئەسلىسى:

1. ئالقۇزۇ تۇرۇر قات-قات تاغدا

ئامىل ئاغلاق ئارانياتاندا

ئارتۇچ سوگۇت (sögüt) ئالتىننا
 ئاقار سۇۋلۇقتا
 ئامرانچىغىن ئۇچداچى قۇشقىنلار
 تىرىنلىك قۇۋراغلىقتا
 ئاتقاغىسىزىن مەنگى تەگىنگۈلۈگ ئول
 ئانى تەگ ئورۇنلاردا

نەرجىمىسى:

قاتار كەتكەن قات - قات تاغدا،
 تىنىچ راھەت ئارانباتاندا ①
 قارىغاي، ئارچا ئالدىدا،
 (شاقىراپ) ئاققان سۇ بويىدا،
 شاتلىقتا ئۇچقۇچى قۇشلار،
 يىغىلىدىغان قۇرۇقلۇقتا،
 غەم - ئەندىشىسىز (كىشىنى) شاتلاندىرىدىغان
 شۇنداق ئورۇنلاردا:

ئەسلىسى:

2. ئىچ تەرىپكە قات بۈك تاغدا
 ئىركەكى سوكى (søki) ئارانباتاندا
 ئىدىزتىكىن قايالىق باسقۇقلۇغ ئەرىپ
 ئىدىز تىكىسىزدە
 ئىمىرت چوغۇرت سوگۇت (sögüt) ئاسىنتا

① ئارانباتان — سانسىكىرىت تىلىدىن كىرگەن سوز بولۇپ، ئور - مان دىگەن مەنىدە.

ئىچىگە - كىمە سۇۋ قىدىغىندا
ئىلىنمە كىسىزىن دىيان ئولۇرغۇلۇغ ئول
ئانى تەگ ئورۇنلاردا

تەرجىمىسى:

كەتكەن قات - قات بۇك تاغدا،
قەدىمىي ئارانىياتاندا،
ئىگىز، تىك قىيا ئاستىدا،
(ھەممە يېرى) جىمجىتلىققا چوككەن،
ئىرماش - چىرماش ئورمانلىقتا،
يىگىچكە سۇ قىرىدا،
تىنچ، خانىرجەم ئولتۇراقلىشىشقا لايىق
ئاشۇنداق ئورۇنلاردا؛

ئەسلىسى:

3. سەلىك بۇلۇك تەرىك تاغدا
سەۋىگىلىگ ئارانىياتاندا
سەۋرەلىت ئاقار سۇۋلۇغ ئەرىپ
سەپ سەم ئاغلاقتا
سەكىز تۇرلۇگ يىمىللەر ئۇزە تەپرەمەدىن
سەرىلىپ ئانتا
سەرە يالغۇزىن نوم مەگىسىن تەگىنگۈلۈگ ئول
ئانى تەگ ئورۇنلاردا

تەرجىمىسى:

يىراق جىلغا، ئىچكىرى تاغدا،
سۇيۇملۇك ئارانىياتاندا،

زۇمرەت سۇلۇق ئارسىدا،
 جىم - جىت بوز يەردە،
 ھەر قانداق شامال تەگمەيدىغان
 (ئۇ) سۇرلۇك جايدا،
 تەنھا ئولتۇرۇپ پەيزى سۇرىدىغان
 شۇنداق ئورۇنلاردا؛

4. ئەسلىسى:

كۆكەرپ تۇرۇر كۆركلۈك تاغدا
 كوڭۇل (kɵngɵl) ياراشى ئاغلاق ئورۇنتا
 كۆپ (kɵp) يىگى تەلىم سۇگۈتلۈك ئەرپ
 كۆپىرىپ تۇرۇر كۆلمەن (kɵlmən) سۇۋلۇقتا
 كۆز (kɵz) باشلاپ قاچمىغلارنى يىغىنىپ
 كۆزۈنىمىش بىلىلمىشچە ئورۇنلاردا
 كۈسەنچىگىسىزىن مەڭى تەگىتىگۈلۈك ئول
 ئانى تەگ ئورۇنلاردا

تەرجىمىسى:

دائىم كۆكەرپ تۇرىدىغان كۆركەم تاغدا،
 كوڭۇلنىڭ زوقىنى قوزغايدىغان جايدا،
 بۆك - باراقسان ئورمانلىقتا،
 سۈيى ئۆركەشلەپ ئاقىدىغان جىلغىلىقتا،
 ئالتە ئوغرىنىڭ ① تەھدىدىدىن خالى،
 (ھەممە يېرى) بىلەن پىششىق تونۇش،

① ئالتە ئوغرى — بۇددا ئاتالغۇسى بولۇپ، ئادەمنىڭ 6 سەزگۈ ئەزاسى، كۆز—قۇلاق، بۇرۇن، تىل، بەدەن، تەپەككۈرنى كۆرسىتىدۇ.

غەمىسىز، كوڭۇللۇك
شۇنداق ئورۇنلاردا؛

بۇ شېئىر پارچىسى ھازىر ئەنگىلىيەدىكى ئۇلۇغ بىرتانىيە
مۇزېيىدا ساقلنىۋاتىدۇ، ستەيىن دۇڭخۇاڭدىن قولغا چۇشۇرۇ-
ۋالغان قەدىمقى ئۇيغۇر تىل-يېزىغىدىكى شېئىرلار توپلىمىدىن
ئېلىندى. نومۇرى ئور. (Or) 8 2 1 2 (108)، 1 - بەت.

2. مەدھىيىدىن پارچە ①

1. ئەسلىسى:

كوك (kək) بورتەگ سىنى بىرلە يورىيىن
قارا قۇزغۇندەك تۇپراق ئۈزە قالايىن
ئىگىگە كومۇرى
بىلەگۇ كە يارىتەگ بولايىن

تەرجىمىسى:

كوك بوردەك ② سەن بىلەن بىللە ماڭاي،
قارا قۇزغۇندەك تۇپراق ئۈستىدە قالاي،

① بۇ مەدھىيە پارچىسى مانى يېزىغىدا يېزىلغان بولسىمۇ،
لېكىن بېسىمنىڭ ئېيتقىنىدەك مانى دىنىغا دائىر شېئىر ئەمەس.
② كوك بورە تۇركى مىللەتلەرنىڭ ئەجدادى دىگەنگە دائىر ئەپسانە-
لار ئېلىمىزنىڭ تارىخنامىلىرىدا خاتىرىلەنگەن. قەدىمقى ئۇيغۇر تىل-يېزى-
غىدا يېزىلغان «ئوغۇزنامە» دىكى كوك بورىنىڭ يول باشلىشىغا دائىر
ۋەقەلىككە سېلىشتۇرۇڭ.

ئاغرىققا داۋا كومۇردەك (۲)
بىلەيگە سۈرمە بولاي.

2. ئەسلىسى:

ئەركلىگە ئۇلۇغ ئىلىگىمىز ئەرۇرسىز
ئالتۇنچا توممىش
توملۇنچا توممىش
قۇتلۇغ بىلگە بەگۈمۈز ئەرۇرسىز

تەرجىمىسى:

سىز بىزنىڭ قۇدرەتلىك پادىشايمىز،
سىز ئالتۇندەك پاكىمىز،
مەرۋايىتتىن ساپ،
قۇتلۇق دانا بېگىمىز سىز.

3. ئەسلىسى:

يىمە قالدى قارا بودۇنۇڭۇزنى
كىڭ قويۇڭۇزدا
ئۇزۇن ئەتەكىڭدە
كۈيۈ كۈزەدۇ تۇتۇپ ئاچىمۇ ئىگدۇرسىز

تەرجىمىسى:

سىز بارلىق پۇقرالىرىڭىزنى،
كەڭ قويىڭىزدا

ئۇزۇن ئېتىگىمىزدە،
مېھرۋانلىق بىلەن باقتىمىز.

(بېسىمنىڭ «تۈركلەرنىڭ مانى دىنىغا دائىر بىر شېئىرى» دىن
ئېلىنىدى. تۈركىيىدىكى «تۈركولوگىيە تەتقىقاتى يىللىغى»
دىگەن ژورنالنىڭ 1968 - يىللىق سانىنىڭ 39 - 44 - بەتلەردە
ئېلان قىلىنغان.)

3. مەرسىيە^①

1. ئەسلىسى:

نەئادا ئەردى ئاتايىن
كوركلەكئە ئوگۈكۈم (ögüküm)
ئولمەك (ölmək) ئەمگەك نەچۈكىن
ئوگرە (oğrə) كەلمپ ئەرتتۇردى

تەرجىمىسى:

ئوغلۇم، بۇ نىمە بالا
چىرايلىققىنە قوزام،
نىمە ئۇچۇن ئولۇمنىڭ زۇلمى
ئالدى بىلەن ساڭا كەلدى!؟

① بۇ 10 - دەسىردىكى ئۇيغۇر ئالىمى سىڭقۇ - سەلىمنىڭ شېئىرىنىڭ
خەنزۇچە نۇسخىسىغا ئاساسەن 7 بوغۇملۇق شېئىر شەكلى بويىچە قايتىدىن
ئىجات قىلغان شېئىرى.

2. ئەسلىسى:

سەنئەتدە ئوڭرە (əngrə) ئوامەكىگ (əlməkig)
 بولايىن ئاي كۈن - كىئەم
 كورمەيىن ئەرتى مۇنتەگ
 ئۇلۇغ ئاچىخ ئەمگەكىگ

تەرجىمىسى:

سەندىن بۇرۇن ئولۇشكە
 رازى ئىدىم، ئەي مېنىڭ قۇياشم!
 مۇنداق قاتتىق ئازاپنى،
 ئەندى مەن زادى كورمەي.

(«ئالتۇن يارۇق» نىڭ رادىئو ئېلان قىلغان باسما
 نۇسخىسىنىڭ 607 - بېتىدىن ئېلىندى.)

4. مۇھەببەتنامە ①

1. ئەسلىسى:

ئا..... ②

ئاددىنچىخ ئامراق...

ئامراق ئوز (oz) - كىئەم...

- ① بۇ شېئىر پارچىسىنىڭ ئاخىرىدىكى "تۈكەدى ئايرىنچورتكىن...
 [ئايرىنچورتكىننىڭ (ناخشىسى) تۈگىدى] دىگەن سۆزلەردىن قارىغاندا
 بۇ شېئىرنى ئايرىنچورتكىن يازغان بولۇشى مۇمكىن.
- ② چىكىت قويۇلغان ئورۇنلاردىكى سۆزلەر ئەسلى تېكىستتە
 ئۆچۈپ كەتكەن.

تەرجىمىسى:

ئا.....ئا

بەكمۇ ئامراق...

ئامراق ئايالىم...

2. ئەسلىسى:

قاسىنچىغىمىن ئويۇ (oyü) قادغۇرار مەن

قادغۇردۇقچە قاشى كورتلەم

قاۋشىغىسايۇر مەن

تەرجىمىسى:

يايرىنى ئويلىسام، قايقۇغا چوكمەن،

قايقۇرغانسېرى، ئە، قارا قاشلىغىم،

دىدارلىشىشقا شۇنچە ئىنتىزار بولمەن.

3. ئەسلىسى:

ئوز (oz) ئامراقىمىن ئو(ö)يۇرمەن

ئو(ö)يۇ ئەۋىدۇرمەن ئو(ö)دۇ...چۇن

ئوز (oz) ئامراقىمىن ئوبۇكسەيۇر مەن

تەرجىمىسى:

ئوز ئادىغىمنى ئويلىسام،

ئويلاپ، ئويلاپ.....

ئۇنى قايتىلاپ - قايتىلاپ سۇيۇشكە ئىنتىلىمەن.

4. ئەسلىسى:

بارايىن تىسەر باچ ئامراقىم
بارۇيسە ئۇماز مەن
باغرساقىم

تەرجىمىسى:

ئامرىغىم، مەن سېنىڭ يېنىڭغا باراي دىسەم
بېرىش ئەمگەن ئىستىم يوق،
مېنىڭ باغرىم.

5. ئەسلىسى:

كىرەيىن تىسەر كىچىكىنەم
كىرۈ (kirü) يسە ئۇمازمەن
كىن يىپار يىدىلغىم

تەرجىمىسى:

ئامرىغىم، مەن سېنىڭكىگە كىرەي دىسەم،
كىرىشكىمۇ ئەمگەن ئىستىم يوق،
ئىپاردەك پۇراقلىغىم.

6. ئەسلىسى:

يارۇق تەڭرىلەر يارلىقازۇن
ياۋاشىم بىرلە
ياقىشىپان ئادىلئالىم

تەرجىمىسى:

يورۇق تەڭرى ساقلىسۇن،
ئايالىم بىلەن مېنى، ئايرىلماي بىرگە تۇرايلى.

7. ئەسلىسى:

كۈچلۈك پىرىشتىلەر كۈچ بىرزۇن
كوزى قارام بىرلە
كۈلۈشۈڭىن ئولۇرالم

تەرجىمىسى:

كۈچلۈك پىرىشتىلەر كۈچ بەرسۇن،
قارا كوزلۇگۈم بىلەن ماڭا،
بىللە كۈلۈشۈپ ئوتەيلى!

(لېيىكوكنىڭ 1919 - يىلى «گېرمانىيە پەنلەر ئاكادېمىيە -
يېسىنىڭ توپلىسى» دا ئېلان قىلىنغان «تۇرپاندىن قېزىپ تېپىل -
خان تۇرك تىلىدىكى مانى دىنىغا دائىر يادىكارلىقلار» دىگەن
ماقالىسىدىن ئېلىندى، 2 - توپلام، 8 - 9 - بەتلەر.)

5. پەندى - نەسىھەتلەر

بىلىم ئۆگىنىش توغرىسىدا

ئەسلىسى:

بىلىگ بىلىڭ يا بەگم
بىلىگ ساڭا ئەش بولۇر

بىلىگ بىلىگەن ئول ئەركە
بىر كۇن دەۋلەت تۇش بولۇر

تەرجىمىسى:

بىلىم ئۆگىنىشكە، ئەي بېگىم.
بىلىم سىزگە ھەمرا بولىدۇ.
بىلىم ئۆگەنگەن ئەركە،
دوۋلەت ئاخىر يار بولىدۇ.

ئەسلىسى:

بىلىگ ئەر بىلىنگە
تاش قۇرسانسا قاش بولۇر
بىلىگىسىزنىڭ يانىغا
ئالتۇن قويسا تاش بولۇر

تەرجىمىسى:

بىلىسلىك ئەر بىلىگە قىستۇرۇۋالغان تاش،
قاش تېشىغا ئايلىنىدۇ.
بىلىمسىزدىكى ئالتۇن،
تاشقا ئايلىنىپ كېتىدۇ.

(گابائىن بىلەن راخاماتنىڭ 1933 - يىلى ئەنگلىيىدىكى
« ئۇلۇغ ئاسىيا » دىگەن ژورنالدا ئېلان قىلغان « قەدىمقى
تۇرپان خەلق قوشاقلىرى » دىن تاللاندى.)

6. ئاتىلار سوزى

ئەسلىسى:

قىلماغۇ قىلىقلارنى
ئاشنۇچا سانمىش كەرەك
سانمادىن قىلمىشتا كىن
نەتىگىن تانمىش كەرەك

ئەرجىمىسى:

قىلماسلىققا تېگىشلىك قىلىقلارنى،
ئالدى بىلەن ئويلاش كېرەك.
ئويلىماي قىلغاندىن كېيىن،
ئۇنىڭدىن تازىماسلىق كېرەك.

ئەسلىسى:

كىرىككەن تونلەر كىرىن
سۇۋ ئۈزە يۇمۇش كەرەك
سوزكىرى كەتمەس يۇسا
نەتىگىن قىلمىش كەرەك

ئەرجىمىسى:

كىرى باسقان كىيىمنىڭ كىرىنى،
سۇ بىلەن يۇسا چىقىپ كېتىدۇ.

سوز كىرىنى يۇيۇپ چىقىرىشنىڭ،
ھىچقانداق ئامالى يوق.

ئەسلىسى:

ئايىپسىز تىشىمكە ئەر
بويۇننى سۇنمىش كەرەك
ئول ئانستاغ تۇزۇن (tüzün) بىرلە
تىرىگلىك قىلمىش كەرەك

تەرجىمىسى:

ئەيىپسىز ئاياللارغا،
ئەرلەر بويىنى ئېگىشى كېرەك.
ئۇنداق ھەققانى (ئايال) بىلەن،
(ئومۇر بويى) بىرگە تىرىكچىلىك قىلىش كېرەك.

ئەسلىسى:

ئاقىقات بولسا تۇزۇن (tüzün)
ئاڭا جان بەرىش كەرەك
مەڭى چىن ئول مەڭى ئوق
تاقى نە ئايىش كەرەك

تەرجىمىسى:

ھەقىقەت توغرا بولسا،
ئاڭا جاننى بېرىش كېرەك.
پاكت بەرىمىز پاكىت،

ئۇنىڭغا يەنە نىمە دىيىشنىڭ ھاجىتى بار؟!
ئەسلىسى:

ئىش قىلغۇ ئەدگۇ (ədgü) ئىشنى
كوركتۇر كونى يولنى
كەسبەڭلەر ئەگرى تالنى
توبەسىننە مۇۋە بار

تەرجىمىسى:

دوست بولساڭ ياخشى بىلەن دوست بول،
ئۇ ساڭا توغرا يولنى كورسىتىپ بېرىدۇ.
ئەگرى تال دەپ كېسىۋەتمەڭلار،
ئۇنىڭ شاخلىرىدا مېۋىسى بار.

(گابائىن بىلەن راخماتنىڭ يۇقۇرىدا كورسىتىلىگەن
ئەسىرىدىن ئېلىندى.)

X X

ئەسلىسى:

ئەردەملىگ كىشى ئەردىن بىرلە تۇز ئول
ئەردەمسىز كىشى ئوتۇك ئىچىندەكى ئولياق بىرلە تۇز ئول

تەرجىمىسى:

پەزىلەتلىك كىشى گوھەر،
پەزىلەتسىز كىشى پېتەك.

ئەسلىسى:

بۇيانلىغ كىشى بۇرقانلار بىرلە تۇز ئول
بۇيانسىز كىشى بۇق باقىر بىرلە تۇز ئول

تەرجىمىسى:

ساۋاپلىق ئىش قىلغۇچى بۇرخاندۇر،
ئىنساپسىز كىشى ئەسكى مستۇر.

ئەسلىسى:

بەگىمىسىنمەيۇك بەگ بولسا بەلتىر سايۇ بەلگە سالۇر
ئاناقىمىسىنمايۇق ئاتىغ بولسار ئارت سايۇر ماياقا يۇر

تەرجىمىسى:

ئەمەل تۇتمىغان كىشى ئەمەل تۇتسا، ھەر دوخمۇشقا
قامچا قويۇر،
ئاتىغى چىقىمىغاننىڭ نامى چىقسا، ھەر بىر تاغ ئۆتكىلىگە
بەلگە سالۇر.①

ئەسلىسى:

ياغمۇر ياغسا قارۇڭ بولسۇن ياپىنغۇ كەرگەك
ياۋۇز كىشى ياقىن كەلسە ئابىنغۇ كەرگەك

① — “ماياقلا” دىگەن پېھىلنىڭ مەنىسى ئېشىق ئەمەس، بىز-
ۋاقتىنچە “بەلگە سالماق” دەپ تەرجىمە قىلىپ تۇردۇق.

تەرجىمىسى:

يامغۇر ياققاندا يېپىنچاڭ بولسا، يېپىنسۇال،
ياۋۇز ئادەم يېقىنلاشسا، ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىل.

ئەسلىسى:

قوچو تاغىنتا قاپلان يوق،
قۇدۇق سۇيىدە بېلىق يوق.

تەرجىمىسى:

قوچو (تۇرپان) تېغىدا قاپلان يوق،
قۇدۇق سۇيىدە بېلىق يوق.

ئەسلىسى:

ئەر قۇتى بەلىڭ
سۇۋ قۇتى تەرىڭ

تەرجىمىسى:

ئەرنىڭ قۇتى قورقماسلىقتا،
سۇنىڭ قۇتى چوڭقۇرلۇقتا.

(راخباتنىڭ «گېرمانىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ توپلىمى» دا
ئىپلان قىلغان «تۇرپاندىكى تۈركچە يازما يادىكارلىقلار» دىگەن
ئەسىرىدىن ئېلىندى، 7 - توپلام، 54 - بەت.)

7. مانىغا ① مەدھىيە

(مانى دىنىغا دائىر)

ئەسلىسى:

1. ئالقۇ بىش ئاجۇنلارنىڭ ئومۇغى
ئاريايشار توز (toz) نوم چى
ئايانچاڭ كوڭۇلىن يۈكۈگۈ (yükügü)
ئايانلىغ ئاتلىغ قاقسىم مانى بۇرخانىم

تەرجىمىسى:

بەش ئالەمنىڭ ئومىتى،
ئاريايشار ② يىلتىز نوم
ئىتائەتمەن قەلبىمىزدىن (ساڭا) ئېھتىرام،
ھورمەتلىك ئاتىمىز — مانى.

ئەسلىسى:

2. ئانۇنتۇمۇز سىزدىگە

① مانى — پىرسىمىلىك، مىلادىدىن كېيىنكى 276 — 216 - يىللار -
دا ئۆتكەن زات بولۇپ، مانى دىنىنىڭ ئىجتىپىسى. مانى دىنى — مانى
ئىجتىپ قىلغان دىن. ئۇنىڭدا "يورۇقلۇق" بىلەن "قاراڭغۇلۇق" تىن ئىبارەت
ئىككى خىل كۈچ تەكىتلىنىپ، "يورۇقلۇق" قا ئېتىقات قىلىنىدۇ. مانى
دىنى مىلادى 7 - ئەسىردە ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە تارقىلىپ كىرگەن. 763 -
يىلى ئۇيغۇرلار رايونىغا تارقالغان.
② "ئاريايشار" نىڭ مەنىسى ئېنىق ئەمەس.

ئاسرا كوڭۇلىن يۇكۇڭەلى
ئالىڭ ئامتى ئۇمۇغ ئىناغ
ئالقۇنۇڭ بارچا يۇكۇڭىن

تەرجىمىسى:

سىزگە ئېھتىرام بىلدۈرۈش ئۈچۈن،
(بىز سىزنىڭ) ئالدىڭىزغا يىغىلدۇق.
ھەي، بىزنىڭ ئۈستىمىز ۋە ئىشەنچىمىز،
ئەمدى سىز جامائەتنىڭ ئېھتىرامىنى قوبۇل قىلىڭ!

ئەسلىسى:

3. تۇتچى ئۇزۇكسۇز مۇنى تەگ
توغۇمۇغ ئاجۇنۇغ ئۈستىماقلىغ
توز توپراققا باتىلىپ
تۇرقارۇ مونقۇل ئەرتىلەر

تەرجىمىسى:

ئىنسانلار دائىم دىگۈدەك،
قايتىدىن دۇنياغا كېلىدىغانلىغىنى ئۇنتۇپ قالىدۇ.
ئۇلار تۇپراق ئىچىگە كىرگىنىدە،
(ھىچنەمىنى) بىلمەيدۇ ۋە سەزمەيدۇ.

ئەسلىسى:

4. ئاز نىزۋانغا ئاغۇقۇپ
ئارتايۇ يوقادتۇرۇرتا

ئامۋارد شىنلىغ ئوت ئۈزە (üza)
ئاڭا يۇرۇن (yürün) تەگ قىلىڭىز

تەرجىمىسى:

(ئۇلار) ئاچ كوزلۇڭىدىن زەھەرلىنىپ،
ئوزلىرىنى مەھكۇم قىلماقتا.
سىز ئامۋارد شىننىڭ ① چوپىدىن،
ئۇلارغا شىپالىق دورا ياساپ بەردىڭىز.

ئەسلىسى:

5. ئوۋكە (øwkə) نىزۋانى ئۈزە قۇتۇرۇپ
ئوڭسىز (øgsiz) كوڭۇلسىز ئەرتىلەر
ئوز (øz) توزلەرنى (tøzlərin) ئاقتىپ
ئوڭلەرنى كوڭۇللەرنى يىغىڭىز

تەرجىمىسى:

ئۇلار ئاچ كوزلۇك ئوتىدىن قۇتراپ،
ئەس - ھۇشىنى يوقىتىپ قويدى.
(سىز ئۇلارغا) ئەسلىنى ئەسلىتىپ،
ئۇلارنى ئەس - ھۇشىغا كەلتۈردىڭىز.

① "ئامۋارد شىن" — قەدىمقى پارس تىلىدىكى "ئامۋارد شىن" دىن
كەلگەن. گابائىن ئۇنى "توپلانماق" دەپ تەرجىمە قىلىدۇ. («قەدىمقى
تۈرك تىلى گىرامماتىكىسى» 294 - بەتكە قاراڭ.)

ئەسلىسى:

6. بەش ئاجۇنتاقى تىنىلغىلارغ
بىلىگىسىز بىلىگىدىن ئوڭى (engi) ئودۇرتۇڭۇز (ödürtüngüz)

بىلىگىسىز بىلىگىدا ياراتدىڭىز
فارىنىبىرانكە سانلىغ قىلىتىڭىز

تەرجىمىسى:

سىز بەش ئالەمدىكى جانلىقلارنى،
بىلىمىسىزلىكتىن قۇتۇلدۇردىڭىز.
ئۇلارنى بىلىملىك قىلىپ يارىتىپ،
فارىنىبىرانغا ① يەتكۈزدىڭىز.

ئەسلىسى:

7. ئۈزتە (üzte) بۇزتە ئۇلاتى
ئوكۇش (öküx) تەلىم نىمىزۋانىلار
ئوگىن (ogin) كوڭۇلىن ئازىتىپ
ئورلەتۇر ئەرتى تىنىلغىلارغ

① قەدىمقى ئۇيغۇر تىل - يېزىغىدىكى مانى دىنىغا دائىر يازما يادى -
كارىلىقلاردا بۇددا ئىبارىلىرى كوپ ئۇچرايدۇ. بۇ، ئىككى خىل دىنىنىڭ
قەدىمقى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا قوشۇلۇپ كەتكەنلىگىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.
"فارىنىبىران" سانسىكىرىت تىلىدىكى "فارىنىبىرانا" دىن كەلگەن بولۇپ،
مەنىسى "نىرۋانە" بىلەن ئوخشاش، يەنى "غايىۋى مەنزىل" دىگەن
مەنىدە.

تەرجىمىسى:

رەزىل نىيەتلىك
ۋە نۇرغۇن نىزۋانلار،
ئۇلارنى ئېقىل - ھۇشىدىن ئاڭدۇرۇپ،
ئۇلارغا نۇرغۇن ئازاپ كەلتۈرۈپ بەردى.

ئەسلىسى:

8. ئالتى قاچىغ ئۈزە ئازمىشلارقا
ئاغماق ئىنمەك ئاجۇنلارغ كورىتىڭىز
ئاۋۇش تامۇ ئەمگەكىن بىلىتۈرتۈڭۈز
ئالقاتمىش بىر قات تەڭرى يىرىنتە توغۇرتۇڭۈز

تەرجىمىسى:

سىز ئالتە ئوغرى ئازدۇرغانلارغا،
چىقىم - چۈشىدىغان دۇنيانى كورسەتتىڭىز
ئاۋۇش دوزىغىنىڭ زۇلىمنى چۈشەندۈرۈپ،
گۈگەل بەش قات ئاسمان ئىلكىگە ياراتتىڭىز.

ئەسلىسى:

9. قۇتۇلغۇ يول يىڭاقلارغ تىلەيۇ (tiläyü)
قورتىن سىڭار ئىل ئۇلۇشلارغ كەزتىڭىز
قۇتقارغۇ تىلىغلارىغ تاپتۇقتا
قودمادىن قامۇغىنى قۇتقارتىڭىز

تەرجىمىسى:

سىز قۇتقۇزۇش يولىنى ئىزلەپ،
پۈتۈن جاھاننىڭ بۇلۇڭ - پۇشقاڭلىرىنى كەزدىڭىز.

قۇتقۇزۇشقا تېكىشىلىك جانلىقلارغا يولۇققىنىڭىزدا،
بىرىنى قويماي قۇتۇلدۇردىڭىز.

ئەسلىسى:

10. ئۇغاتىپ كەلىش بىز نىتەگ تىنىلغىلارغا
ئەۋاڭلىئۇن نوم رەتسىگ نوملار قودتۇڭۇز
ئوزغۇ قۇتۇرلۇغۇ يول يىڭاقىغ
ئول نومتا ئەشىتىپ ئۇقاربىز

تەرجىمىسى:

بىزگە ئوخشاش يولدىن ئاداشقانلارغا،
ئەۋاڭلىئۇن ① نومى — بەختىيارناسنى كەلتۈردىڭىز.
بىز بۇ گۆھەر نومدىن،
ئۆزىمىزنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ يولىنى بىلىۋالدۇق.

ئەسلىسى:

11. ئارام بىروك (birək) مۇنىتەگ
ئارىغ نومۇغ نوملار قودماسار
ئامتىقا تەگى يىرتىنچۇ
ئالقىنماز مۇ ئەركى تىنىلغىلار

تەرجىمىسى:

ئەگەر سىز بىزگە،

① بۇ كۆپلەپتىكى باش قاپىيىگە ئاساسەن، بۇ يەردىكى سوز
«ئەۋاڭلىئۇن» ئەمەس، «ئوڭلىئۇن» بولۇشى كېرەك، «ئوڭلىئۇن»
مانىنىڭ مۇھىم ئەسەرلىرىنىڭ بىرى.

ئاشۇ گوهر نومى ئەۋەتىپ بىزنى قۇتۇلدۇرمىغان بولسىمىز
(ئۇ ھالدا) بۇ تۇپراق ۋە ئىنسانىيەت
پۈتۈنلەي گۇمران بولماسمىدى؟!

ئەسلىسى:

12. تۈرك بۇرخانلاردا كىن ئىنتىڭىز
تۈزكەرنىچىسىز بۇرخان قۇتىن بۇلتۇڭۇز
تۈك (tük) تۈمەن تىنىلغارىغ قۇتقارتىڭىز
تۈنەرىگ تامۇتىن تۈزۈنى ئوزغۇرتۇڭۇز

تەرجىمىسى:

سىز قۇدرەتلىك بۇرخاندىن كېيىن بۇ ئالەمگە چۈشتىڭىز،
مەسىلىسىز بۇرخان قۇتىغا ئېرىشتىڭىز.
تۈرلۈك - تۈمەن جانلىقلارنى
دوزاقتىن قۇتۇلدۇردىڭىز.

ئەسلىسى:

13. ئال ئالتاغ ئۇزانىماقلىرىن تاشقارپ
ئادىلارقا ئاسىغلىغ ئىشىگ ئىشلەتتىڭىز
ئازمىشلارقا يولچى يىرچى بولتۇڭۇز
ئايىغ قىلىنچىلىغ شىمۇ ئىلىگىنتىن ئوزغۇرتۇڭۇز

تەرجىمىسى:

سىز ھىلىمگەر، ئۇششۇقلارنى ئايرىپ چىقىپ،
باشقىلارغا پايدىلىق ئىش قىلىشقا سالدىڭىز.

ئازغانلارغا يولچى - يېتەكچى بولۇپ،
(ئۇلارنى) رەزىل ئاۋاستىلار ئىلكىدىن قۇتۇلدۇردىڭىز.

ئەسلىسى:

14. ئالقىش باشك سوزلەگۈگ
ئايىغ قىلىنچىغ ئولۇگۈگ (өлۈنگۈ)
ئامرادىشىم قىلىپ يىغىنغۇغ
ئايۇ يارلىقادىڭىز ئولارقا

تەرجىمىسى:

سىز (جانلىقلارغا) ئالقىش - مەدھىيە ئوقۇتتىڭىز،
ئۇلارنى ئوز گۇمانلىرىغا توۋە قىلدۇردىڭىز.
ئۇلارنى يىغىپ، دۇئا - تىلاۋەت قىلدۇردىڭىز،
بۇلارنىڭ ھەممىسى سىزنىڭ ئىرادىڭىزدىن بولغان.

ئەسلىسى:

15. بۇلغانىۇق كوڭۇللۇگ تىنلىغلار
بۇ يارىلىغىڭىزنى ئەشىتىپ
بۇ يانلىغ تالۇي ئوگۇزۇگ (өгۈزۈگ) ئاقتىپ
بۇرخانلار ئۇلۇشىمتا توغىتلار

تەرجىمىسى:

دىلى بۇلغانغان جانلىقلار،
بۇ يارلىقىڭىزنى ئاڭلاپ،
ساۋاپلىق دەرياسىنى ئاققۇزۇپ،
قايتىدىن دۇنياغا كەلدى.

ئەسلىسى:

16. ئادىن تۈمكە كوڭۇللەر
ئارىغ يوللارنا يورسپ
ئامۋازدىش قىلىنلار
ئانوشاگان ئوردۇتا توغتلار

تەرجىمىسى:

بىلىمىسىز غەيرى نىيەتتىكىلەر،
ساپلىق يولغا مېڭىپ،
يىغىلىپ تاۋاپ - ئېتىقات قىلىپ،
ئادەم ئولمەيدىغان ئوردىدا قايتىدىن تۇغۇلدۇ.

ئەسلىسى:

17. يىدىنچۇرۇ توپىن (təpin) يۈكۈنۈ، بىز
يىگ ئۇستۇڭى تەڭرىمىز سىزگە
يىرتىنچۇدەكى تىنلىقلار
يىنتەم نىربانىتا توزغۇنلار

تەرجىمىسى:

بىز سىزگە — ئالى ئىلاھىمىزغا،
باش ئۇرۇپ سەجدە قىلىمىز
بۇ جاھاندىكى بارلىق جانلىقلار،
قايتىدىن نىرۋاندا تۇغۇلدۇ.

ئەسلىسى:

18. ئايانچاڭ كوڭۇلىن يۇكۇنۇر بىز
ئالاقۇ يىرتىنچۇدەكى تىنىلىغلار
ئالىپ ئادالارنىتىن ئوزۇنلار
ئامرىلىمىش نىرۋانىغ توپۇنلار

تەرجىمىسى:

بۇ جاھاندىكى بارلىق جانلىقلار،
چوقۇنۇش ھىسسىياتى بىلەن سىزگە باش ئۇرىدۇ.
ئۇلار بالا - قازادىن قۇتۇلۇپ،
تىنچ نىرۋانىغا مەڭگۈ ئىگە بولسۇن!

(بۇ شېئىر باڭ بىلەن گابائىن 1930 - يىلى «گېرمانىيە پەندە
لەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇھىم خاتىرىسى» دا ئېلان قىلغان «مانىغا
مەدھىيە» دىن ئېلىندى. بۇ مەدھىيە جەمى 123 كۇپلېت،
بىز 18 كۇپلېتنىلا تاللىدۇق.)

7. ئون ساۋاپلىق ئىشقا مەدھىيە

(بۇددا دىنىغا دائىر)

ئەسلىسى:

1. بۇدا ئاۋاتاناساكا ئاتلىغ سۇدۇر ئىچىندە
بۇزۇلماقسىز نوم ئوغۇشقا كىرمەك بولۇكتە

بۇلاڭ يىمىغاق سايۇ كەلمىش بودساتۋالار
 بولستچىلايو يىمىغلمىش توي قوۋراغ ئارا
 بۇرخان ئوغلى تولىپى تۇزۇن (tüzün) ئۇغان ئارزىنىڭ
 بۇلۇنچسۇز يىغ ئەدگۈلەرنىن ئوگمىش شلوكددا
 بۇرق شارك قىلىپ ئون ئەدگۈسەن مەن ئاتساڭ ئوزۇم،
 بۇيان كۇسۇش ئۇزە قوشمىش تاقشۇت باشلادى

تەرجىمىسى:

ئاۋاتاناسكا ① ئاتلىق بۇددا نومىنىڭ،
 بۇزۇلمايدىغان نوملار ئىچىگە كىرىش دىگەن بولگىدە،
 تەرەپ - تەرەپتىن كەلگەن بۇدساتۋالار
 ۋە بۇلۇتتەك يىمىغان ئەل - جامائەت ئارىسىدا
 بۇرخان ئوغلىنىڭ بارلىق ياخشىلىقى ۋە ئەقىل - پاراستىنى
 مەدھىيىلىگۈچى پەرىشتىنىڭ،
 ئېرىشكىلى بولمايدىغان مەدھىيىسىگە ئوخشىتىپ،
 مەنكى ئاتساڭ بەخت تىلەپ،
 بۇ ئون ساۋاپلىق ئىشقا مەدھىيە ئوقۇپ بۇ شېئىرنى باشلايمەن.

ئەسلىسى:

2. ئاياغۇاغۇغ ئۇمۇغۇمۇز بىرەر تۇشلاردا

① "ئاۋاتاناسكا" — بۇددا ساخايانا [ئۇلۇغ كولۇگ (kolüg)
 (قەدىمقى ئۇيغۇرچىدا)] مەزھىبىنىڭ مۇھىم نوملىرىدىن بىرى، خەنزۇچە
 华严经 تولۇق ئاتىلىشى (大方广佛华严经) دەپ ئاتىلىدۇ. قەدىمقى
 ئۇيغۇر تىلىدا «لىنخۇا چەچەك ئۆزەكى ئىتىكى ياراتىغى ئاتىلىغ سۇدۇر
 نوم بىتىگ» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئادىنلارنىڭ ئاسغى ئۇچۇن كۇئۇكەلگ ئۇزە
ئانچۇلايۇ قالتى سۇمۇر تاغلار قانى تەگ
ئايى ئۇلۇغ ئارتۇق كوركلە ئەتتۇز بەلگۇردۇر
ئازۇ يە ئول قاگمىز باغلاشنىۇ
ئامبىلپ ئىنج تەررەمەدىن ئولۇرمىش ئودتە
ئارىتى نەك سىمەكسىزىن ئالقۇتىن سىگارى
ئاگسىز ئوكۇش ئۇلۇشلاردا تولۇ كوزۇنۇر

تەرجمىسى:

ھورمەتلىك پاسپاندىمىز كارامىتىنى كورسىتىپ،
باشقىلار ئۇچۇن بەخت ئىزلىگەندە،
گويا ئاسمانغا تاقاشقان سۇمۇر تېخىدەك،
بەستلىك ۋە قامەتلىك تۇرقىنى كورسىتىدۇ.
يەنە ئۇ ئاتىمىز شۇك ۋە جىمجىت،
چازا قۇرۇپ تەۋرىسەي ئولتۇرغىنىدا،
ئۇنى ھەر تەرەپتىن ئىزلەش ھاجەتسىز،
ئۇ ھەرقايسى دولەتلەرنىڭ ئالدىدا كورۇنىدۇ.

ئەسلىسى:

3. قۇت بۇيانلار ئىلىگىنىڭ قۇتلۇق بودىنقا
قۇلاچقا ئەرىپ تەپ تەگىرمى پراۋشى ئەرۇر
قۇرشاتساۋ يۇز مىڭ كولى سانىنچە يوپان
قۇدۇلۇشۇ ئاغىلىشۇ يارۇقلار ئونەر
قۇتغارغۇلۇغ ۋايىنىكلەر ياراغى ئىيىن
قۇرۇغسۇز يىگى ئاسىغلار، بۇتۇرگۇ ئۇچۇن

AltunQaghan

قۇدى ئۆزە تەگۈندۈرۈ توپتىن سىگار
 قۇم سانىنچا يىرتىنچۇلەر ساپۇ داداۋۇر

تەرجىمىسى:

قۇت ئىگىسىنىڭ قۇتۇق بەستىدە،
 ئون مىڭ جىڭچە يوپان ① بىلەن زىننەتلەنگەن،
 ئۇزۇن ۋە يۇمۇلاق پىراۋشى ② بار،
 ئۇ كوزنى چاقىتىدىغان نۇر چېچىپ تۇرىدۇ.
 ئېتىقاتچىلارنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن،
 پۈتكۈل جانلىقلارنىڭ ئالى مەنپەئەتى ئۈچۈن،
 ھەممە ئەتراپتا ھەركەتلىنىپ
 ھەتتا قۇمدەك سانسىز ئالەمنى كېزىدۇ.

ئەسلىسى:

4. سارۋار تاسد تىگىن ئاتى ئوڭدۇنلۇگ
 سەكىن ئون ياش ياشامىشىن كوركىتمىش ئەرۇر
 سارتاۋاخى يولچى يىرچى ئاشۇچە يىمە
 سانى يۈز مىڭ كولىتى يىل ئاي ياشايۇر
 ساقىنىپ نەڭ تۈكەتىگىز سوزلۇگ يىلىتىنچىسىز
 سانسىز ئوكوش كالىپ ئود ئۆزە ئۇر چىك سەرىلۇر
 ساشمىسىز يارپ قۇت كۇسۇشلۇگ كۇچى بارىتىن
 سانسار ئۇچى تۇپۇكچىنچە بەك مەڭگۇ تۇرۇر

① يوپان — مەنىسى ئېنىق ئەمەس.

② پىراۋشى — سانسىكرت تىلىدىكى "پارنۇبشا" دىن كەلگەن

بولۇپ، "نۇر چەمبىرىكى" دىگەن مەنىدە.

تەرجىمىسى:

ئۇ بۇرۇن سارۋارتاسىد ① دىگەن نام بىلەن،
سەكسەن يىل ياشىغان ئىدى.
يەنە سارۋارتاخنىڭ ② قىياپىتىدە،
مىڭلارچە يىللار ياشىغان ئىدى.
ئۇنىڭ سوزلەپ تۈگەتكۈسىز توھپىسى
بۇ چەكسىز زاماندا مەڭگۈ ياشنايدۇ.
ئۇنىڭ سان - ساناقسىز پەزىلەتلىرى،
سانسارنىڭ ③ ئەڭ ئاخىرقى چېكىگىچە ياشايدۇ.

ئەسلىسى:

5. تۇرقارۇ ئۇدۇن (ödün) كوڭۇل بىلىگ باسۇتچىلىغىن
تۇدچى يىستەم ئەرتەر ئىدىگىلىگ نوملار
توغماق ئوچمەك تورۇلۇگ ئول ئۇرلۇكسۇز نىتىر
تۇنياقلانغۇلۇغ ياشىنغۇلۇغ ئوز توزى يوق تىپ
تۇيۇنمىشلار ئىلىگىنىڭ بىلىگە بىلىگىسى
تۇرۇم ئارا ئەرتە قىسقا بىركىشان ئۇدە (ödṛə)

① سارۋارتاسىد — سانسىكىرت تىلىدىكى “سارۋارتخاسىددخا”
دىن كەلگەن بولۇپ، ساكىيامۇنى (ئەسلى ئىسمى ساۋارتاسىد) نىڭ
بۇرخان بولۇشتىن ئىلگىرىكى ئىسمى.

② سارۋارتاخى — سانسىكىرت تىلىدىكى “سارتخاۋاخا” دىن كەلگەن
بولۇپ، “كارۋان ئىگىسى، سودىگەرلەر خوجايىنى” دىگەن مەنىدە.

③ سانسار — سانسىكىرت تىلىدىكى “سامسارا” دىن كەلگەن
بولۇپ، ئەسلى “تارقىتىش، ئاققۇزۇش” دىگەن مەنىدە. كېيىن بۇدا
دىنىدا بۇ سوز “ئايلىنىپ يۈرۈش” مەنىسىدە قوللىنىلغان.

تولپ ئۇچ ئۆدكى ئالتۇ نومۇنۇڭ تۈزۈن بەلگۈسىن
تۇيۇ يۇمقى بىر قالسىز تۇيار ئۆتكۈرۈر

تەرجىمىسى:

ئۇ ھەمىشە يۇمشاق كوڭۇل بىلەن باشقىلارغا ياردەم بېرىدۇ،
نوم—قائىدىلەرنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ (شۇنداقلا) تورىلىش -
ئولۇشنىڭ يولىنى بىلىدۇ.

ھەممىنى سېزەر قابىلىيىتى بىلەن
(نومدىن باشقا) تايىنىدىغان تايانچ يوق دەپ ھىساپلايدۇ.
ئويغانغانلارنىڭ خانى ۋە دانىشمەنى
ئۇ كوزنى يۇمۇپ- ئاچقىچە بولغان ئارىلىقتا،
ئۇچ زاماندىكى بارلىق نوملارنىڭ مەنبەسىنى
ئۇزۇل- كېسىل بىلىپ ئاللايدۇ.

ئەسلىسى:

6. بىر ئۇلۇشتا يىرتىنچۇنىڭ يارۇق يۇلاسى
بىلىگۈلۈگچە قاماغ نومتا تۇيۇمۇش ئود تە
بىرلە يانا ئادىن ئالتۇ ئۇلۇشلار سايۇ
بىر تەگ ياڭلىغ بۇرخان بولمىش كوركى كورۇنۇر
بىر گەرۇ ئول ئائىقۇلارنى بىركە سىغۇرۇر
بىرنى ئالتۇقا كىرگۈرمەكى ئانتاغ ئوق ئەرۇر
بىلۇ ئوغۇسۇز ئىنترا چال تۇئورقا ئوقشائى
بىرتەملەدى تىدىلىشماز كۇئۇگەلىگ قىلۇر

تەرجىمىسى:

ئۇ — دۇنيادىكى بىر نۇرلۇق چىراق،
بىلىشكە تېگىشلىك بارلىق نوملارنى پىششىق بىلىدۇ.

ھەمدە باشقا بارلىق جايلاردا،
ئوخشاشلا بۇرخان قىياپىتىدە كورۇنەلەيدۇ.
ئۇ بارلىق نەرسىلەرنى بىرىگە سىڭدۇرالايدۇ،
شۇنداقلا بىر (نەرسىنى) ھەممىگە سىڭدۇرالايدۇ.
ئۇ خاسىيەتلىك ئىنتىرا چول تاۋىرىدەك،
چەكسىز كارامىتىنى كورسىتەلەيدۇ.

ئەسلىسى:

7. ئودۇنىمىشلارنىڭ ئىلىگى ئوز قۇترۇلمىش
ئوزۇپ ئوزەلىكىسىز يولنا ئورنانىپ تۇرۇپ
ئون ئۇلۇغ كۇچ ئورت قورقنىچىسىز ئەگرە يۇك باشلاپ
ئوخشاتىنچىسىز يىگ نولمارقا تۇكەلىگ بولۇپ
ئوك تەگزىنچىلىگ يولترىدۇر تۇترۇغ تىگىمە
ئۇتقۇراق چىن ئارىش ئارىخ ئۇچ نوم تىلگەنمىن
ئول تىدىغىسىز تولۇن بىلگە بىلىگى ئوزە
ئوڭاي (ongay) ئىلكەي قۇوراغ ئارا ئوڭارۇ ئەۋىرۇر

تەرجىمىسى:

ئۇ ئۇزۇل - كېسىل قۇتۇلۇپ ئويغانغانلارنىڭ خانى،
ئۇزۇلمەس يولدا تەۋرىمەي ماڭىدۇ.
ئۇ ئون چوڭ قۇدرەت، تورت قورقماسلىققا ئىگە،
ئۇنىڭدا تەڭداشسىز بارلىق ياخشى نولمار بار.
ئۇ ئوزىنىڭ يىتەرلىك بىلىمى بىلەن،
بارلىق جانلىقلارنىڭ ئاق كوڭۇل بولۇشى ئۇچۇن،
دائىم ئالتۇن نۇر چاچرىتىپ تۇرىدىغان

ھەقىقى ۋە ساپ ئۈچ نومىنىڭ نۇردىنى (ھەمىسە يەرگە) چىپ تۇرىدۇ.

ئەسلىسى:

8. يىرتىنچۇنۇڭ ئۇمۇغىنىڭ ئۇنىنتە ئۇنەر
 يىگ يورۇڭلى يىلايولى تورت (ئۈچ) كىرتۈلەر
 يىلۋى يىڭلىغ ئۇلالشۇر پىراتىتسا يانبۇدپەد
 يىگ ئۇستۇنكى پارامىتتا ئۇلاتى نوملار
 يىرچىلەيۇ بۇ سانسارتىن تارتىپ تاشقارپ
 يىنتىسكىمەكسىز يىگ مەڭمىكە يىتكۈرگۈ ئۈچۈن
 يىمىنىڭ ئاغىر ئاشنۇ قىلمىش تىلداغى ئىيىن
 يىتە ئۇدۇزۇ كۆڭۈللەر يولىنچا ئىلدۇر

تەرجىمىسى:

(ئۇنىڭدا) يەر - جاھاننىڭ ئۈمىت ئۇنىدىن،
 بىباھا سۆزلەر بىلەن تولغان توت ئىشەنچ^①،
 (ۋە) شىپالىق دورىدەك پىراتىتىيا سانبۇدپەد^②،
 يەنە ئالى پارامىتتا نوملىرى بار.
 ئۇ بارلىق جانلىقلارنى سانساردىن قۇتقۇزۇپ،
 مەڭگۈلۈك شاتلىقتا يەتكۈزۈش ئۈچۈن،

-
- ① "توت ئىشەنچ" — توت ئىرادىنى، يەنى چىن ھەقىقەت ۋە ئۈچ گوھەر (بۇرخان، نوم، پۇسار) نى كورسىتىدۇ.
 ② پىراتىتىيا سانبۇدپەد — سانسكىرت تىلىدىن كىرگەن سۆز بولۇپ، "ئون ئىككى سەۋەپ" دىگەن مەنىدە. ئون ئىككى سەۋەپ بۇددا ئاتالغۇسى بولۇپ، خەنزۇچە نوملاردا 十二因緣 دەپ ئاتىلىدۇ.

رەسقىنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى بويىچە،
توپ ھارۋىنى چوڭ يولدا يىتەكلەپ ماڭىدۇ.

ئەسلىسى:

9. يۇمچىگىسىزىن تىتىرۇ باقا كورۇپ قانغا سۇز
يۇكۇنچ ئاياغ تاپسىغ ئۇدۇغ ياڭى بۇلغۇسۇ
يۇدە ئىلتىنۇ توپۇدە ئۇرۇپ ئواتى قىلغۇسۇز
يۇرمىڭ سانسىز كالىپ ئود (od) ئۇزە ئوگۇپ ئەرتگۇسۇز
يۇرۇڭ (yürüng) ئارىغ ئەدگۇ نوبلار ئارىلىقىڭا
يۇرەكىمدە ئىچتىن بارمىش تىرتگۇگۇم ئۇزە
يۇكنۇر مەن قوپ كوڭۇلىن ئالۇ يارلىڭاڭ
يۇگۇرۇ تەسىزنى كورگۇكۇسۇ شۇم قانسۇن

تەرجىمىسى:

مەڭگۇ قاراپ قانمايدىغان،
چەكسىز ھورمەتكە ۋە ئىززەتكە ئىگە،
بېشىمىزغا ئېلىپ كوتەرسەكمۇ ئارتۇق كەتمەيدىغان،
تۇمەنلىگەن ناخشا بىلەن كۈيلەپ تۇگىتەلمەيدىغان
پاك ۋە ياخشى نوملارغا،
يۇرەك قاتلىمىدىن چىققان،
ساداقەتلىك ئېھتىرامىمنى بىلدۈرمىەن، ئۇنى قوبۇل قىلغايسىز،
ھازىرلا سىزنى كورۇش ئارزۇيۇم قانسىكەن.

(بۇ شېئىر يوقۇرىدا كورسىتىلگەن ئۇلۇغ ئەنگىلىيە مۇزىمىدىكى
قەدىمقى ئۇيغۇر تىلى - يېزىغىدىكى شېئىرلار توپلىمىنىڭ 37 - 36 -

بەتلەردىن ئېلىندى. شېئىر ئەسلى 14 كۇپلېت، بىز 9 كۇپلېتتىكى تاللاپ ئىشلىدىق. شېئىرنىڭ ئاپتورى ئاتساڭ دىگەن ئۇيغۇر شائىرى. شېئىردا ئاساسەن بۇددا ماخايانا مەزھىبىنىڭ ئاساسلىق نومى بولغان ئاراتامساكا سۇتراغا مەدھىيە ئوقۇلغان، بىز شېئىرنىڭ ماۋ-زۇسنى ۋاقتىنچە «ئون ساۋاپلىق ئىشقا مەدھىيە» دەپ ئاتاپ تۇردۇق.

«چاشتانى ئىلىك بەك» تىن پارچە

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ماخمۇت زەيمىدى

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

«چاشتانى ئىلىك بەك» قىسسىسى جامائەت ئۇرۇقچىلىق دەۋرىدىكى قەدىمقى ئۇيغۇر ئەدىبىياتىنىڭ يادىكارلىقلىرىدىن بىزگىچە يېتىپ كەلگەنلىرىدىن بىرى. بۇ قىسسە ئۇيغۇرلار تېخى پولاتىزم (ھەر خىل نەرسىلەرگە ئېتىقات قىلىش) ددۋرىدە ياشىغان ناھايىتى قەدىمقى زامانلاردا ۋۇجۇتقا كەلگەن بولسا كېرەك. «چاشتانى ئىلىك بەك» ئەسلىدە بۇدا دىنى رىۋايەتلىرىگە دائىر ئەدىبىي ئەسەر بولۇپ، بۇنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى نۇسخىسى 1914 — 1913 - يىللىرى تۇرپاندىن تېپىلغان. بۇ رىۋايەتنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىنىشى تاسادىپى بىر ئىش ئەمەس. تارىخىي يازما يادىكارلىقلار ۋە ھازىرقى زامان ئارخىئولوگىيە ئىلمىنىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك يازما تارىخىدا بۇددىزم تارىخى ۋە بۇددىزم مەدەنىيىتى مىڭ يىلدىن بىر مىڭ بەشىۋۇز يىلدىك ۋاقىتنى ئىگەللەيدۇ. كۇچار ۋە تۇرپان رايونلىرىدا بۇددىزم مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرى

ئۇزۇن ۋە چوڭقۇر بولغان.

«چاشتانى ئىلىك بەك» نىڭ ئاساسىي تېمىسى — قەھرىمانلىق، قەھرىمان خەلقىنىڭ پىداكارلىغىنى تەسۋىرلەشتىن ئىبارەت. ئەسەردە چاشتانى ئىلىك بەكنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازى ئارقىلىق ئادەم قەھرىمانى ئىدىيىسى ئىلگىرى سۈرۈلگەن بولۇپ، بالايى - ئاپەتلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلغۇچى ئادەمدىن ئىبارەت قەھرىمانغا مەدھىيە ئوقۇلغان. ئىلىك بەك — بىر باتۇر شەخس. ئۇ ئۆز خەلقىنى دەھشەتلىك ۋابا كېسىلىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن موجىزىلىك ئىشلارنى قىلدۇ. ئىلىك بەكنىڭ ئۆز خەلقى يولىدا قىلغان پىداكارلىق ئىشلىرى ئۇنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىكىنى، ئالدىنقى غايىلىك كىشى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ ئۆز يۈر - تىنىنىڭ ۋە تەنپەرۋەرى، ئۆز خەلقىنىڭ باتۇرى. ئۇ ئۆز خەلقىنى قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۈچۈن دەھشەتلىك ۋابا تارقىتىۋاتقان يامان «يەك» لەرگە، دەھشەتلىك «رەكشەس» لەرگە قارشى جەڭگە ئات - لىنىدۇ. ئۇ ئۆزى يالغۇز ئۇلارنى يېڭىپ چىقىدۇ.

«چاشتانى ئىلىك بەك» قىسسىسى — ئۆز ئىستىقبالىغا ئۈمىت - ئىشەنچ بىلەن قارىغان خەلقىنىڭ بەدىئىي قابىلىيىتىنى ئىپادىلەيدىغان شەيخىي ھىسسىياتقا باي ئەسەر. گەرچە «چاشتانى ئىلىك بەك» نىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىسىنىڭ ئاپتورى (ياكى تەرجىمانى) كىم ئىكەنلىكى نامەلۇم بولسىمۇ، لېكىن ئەسەر تىلىنىڭ گۈزەللىكىدىن بۇ شەخسنىڭ ئۆز زامانىسىدا ئۆزىنىڭ مىللى تىلىغا پىششىق، بەدىئىي ئىپادىلەش سەۋىيىسىمۇ يۇقۇرى، باشقا تىللارنىمۇ ئوبدان بىلىدىغان قابىلىيەتلىك ئەدىپلەردىن ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەسەر قەدىمقى ئۇيغۇر ئەدىبىيات تارىخىنى، قەدىمقى تىلى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

تۈۋەندە مەن «چاشتانى ئىلىك بەك» نىڭ پروفېسسور لىدوك تەرىپىدىن ئەرەپ ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى ئۇيغۇر يېزىقىدا خاتىرىلەنگەن نۇسخىسىدىن قولمىزدا بار بولغان پارچىسىنى تو-
نۇشتۇردۇم.

ئەسلى:

1. ئارىسلانلارنىڭ يورمىغىن يورمىب ئوچايان بالىق نىڭ
كىدىنىتتە تۇرۇب ئىنارۇ بەرۇ يورمىدى (۰)

مەنىسى:

1. ئارىسلان مېڭىشى بىلەن يۇرۇپ "ئوچايان بېلىق"
شەھرىنىڭ كەينىدە تۇرۇپ، ئۇياق - بۇياققا ماڭدى.

ئەسلى:

2. ئوتتۇرى ئىلىك بەك تورت بەلىتىر يولتا يورمىۇ ئانىڭ
ئاراسىنا سانسىز ئوكۇش يەكلەرىگ كوردى.

مەنىسى:

2. ئاندىن كېيىن ئىلىك بەك توت كوچا دوقمۇشقا
يۇرۇپ كېتىۋېتىپ، شۇ توت يولىدا سانسىز كوپ جىنلارنى
كوردى.

ئەسلى:

3. ئول يىسەيەكلەر يالڭۇق لارنىڭ ئەتىن يىمىو، قانىن
ئىچىپ باغارسوقلارنى ئەت - ئۆزلەرىگە يورگەيۇرلەر ئەردى.

مەنىسى:

3. بۇ جىنلار كىشىلەرنىڭ گۆشىنى يەپ، قېنىنى ئىچىپ
ئۆچەيلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ گەۋدىلىرىگە ئوراپ ئېلىشاتتى.

ئەسلى:

4. قورقغۇ - تەك كورك مەڭىز تۇتۇپ ياۋلاق قاتىق
ئۇنىن قىقىرۇ سو، درزۇل، بادىرۇق ئىلىگىلەرىنتە تۇتۇپ قاپقارا
ئولۇغ، بەدۇك تاغ تەگ ئەت - ئۇزىن ئونەيۇ ئو ئوت ئوڭلۇگ
ئىشىن ساجلارنى ئىنكىنلەرىنتە تۇشۇرۇپ ئاغۇلغ يىلاننى ئەت -
ئۆزلىرىن ئىتىنىپ يىراتىنىپ قاي بەلىتىر سايۇ يۇرۇيۇرلار
ئەردى.

مەنىسى:

4. قورقۇنچلۇق چىرايلىرىنى بۇزۇشۇپ، ناھايىتى قاتتىق
ئاۋاز بىلەن ۋاقىرىشىپ، ياراقلىرىنى قواللىرىغا ئېلىپ، قاپقارا،
ئولۇغ، ئىگىز تاغدەك گەۋدىلىرىنى يۇقۇرى كوتىرىپ، ئوتتەك چاچ -
لىرىنى ئارقىلىرىغا چۈشۈرۈپ، زەھەر ئىلاندىك گەۋدىلىرى بىلەن
زىننەتلىنىپ، كوچا دوقمۇشلىرىنى بويلاپ يۇرۇشەتتى.

ئەسلى:

5. ئانى كورۇپ چاشتانى ئىلىك بەك يۇرەكىن قاتۇرۇ -
نۇب توڭلار بەكتەك كىشا تىرىك بەكلەر مەڭىز مەڭلاپ قور -
قۇنچىسىز ئايانچىسىز كوڭلىن ئول يەكلەر ئاراسنا كىرىپ باردى.

مەنىسى:

5. ئۇلارنى كورۇپ چاشتانى ئىلىك بەك يۇرۇگىنى

مەھكەم تۇتۇپ، بانۇرلارنىڭ بېگىگە ئوخشاش خەۋپسىز، يۇزىنى تىپچ تۇتۇپ، قورقماس، ئايىماس كوڭرۇل بىلەن جىنلارنىڭ ئىچىگە كىرىپ باردى.

ئەسلى:

6. ئوتتۇرۇ ئول يەكلەر چاشتانى ئىلىك بەكىك كورۇپ سىڭىر كەلىر ئۇسۇغۇلۇغ قىلىنىپ تەگىرلەپۇ ئاۋلاب ئىنچە تىب تىدىلەر: (1) ئاي، كىم سەن؟ نە گۈلۈك كەتتۇ ئوزۇك ئوك (۰) بىزنىڭ ئۇستۇن - ئالتىن تاغ تىشىمىزكە يوقى بولغالى كىلتىك.

مەنىسى:

6. ئاندىن كېيىن جىنلار چاشتانى ئىلىك بەكىنى كو - رۇپ، ئۇنىڭ يالغۇزلۇغىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنى يۇتۇۋېتىدىغاندەك تەشلىق بىلەن قايساپ تۇرۇپ شۇنداق دىيىشتى: (1) ھاي كىم سەن؟ سەن نىمىشقا يالغۇز تۇرسەن؟ بىزنىڭ تاغ - دەك ئاستىن - ئۇستۇن چىشىلىرىمىزدا چايىنىلىپ، يوق بولۇش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ؟

ئەسلى:

7. بۇ ساۋاغ ئەشتىپ چاشتانى ئىلىك بەك يۈرەكىنى قانۇنۇب ئانچە قىيايمە قورقمادىن ئول يەكلەرگە ئىنچە نىب تىدى: (1) ئاي، يەكلەر. تەركىن ماڭا سوزلەڭلەر، مەنىڭ بالىقىمىزغا بۇدۇنۇغ نەگۈلۈك ئۇلۇرۇرسىز، سىزلىرگە بۇ بالىقىمىزغا كىرگۈلۈك كۈچ كۇسۇن كىم بىردى؟ (2) بۇ مەنىڭ يىستى قىلىچىمى كورۇڭلەر، ئەت - ئۇزۇڭىزلىرىنى بىچىپ ئوڭى

ئوڭى كەمشەيدىن. (3) بالقىم نىڭ، ئۆلۈسۈمنىڭ بۇ مۇنتاخ تۈت ئۆچۈز ساۋلارنى كورۇپ سەرگۈم تەگ ئەرمەز.

مەنسى:

7. بۇ سوزلەرنى ئىشتىكەن چاشتانى ئىلىك بەك يۇرد. گىنى قانۇرۇپ قىلچىسۇ قورقماستىن، ئۇ جىنلارغا مۇنداق دىدى: (1) ھاي، جىنلار، ماڭا چاپسان ئېيتىڭلار: مېنىڭ شەھرىمدىكى ئەل - جامائەتنى نىمىشقا ئولتۇرۇسلىر؟ سىلەرگە شەھەرگە كىرىشنىڭ شۇنچە كۈچ - قۇدرىتىنى كىم بەردى؟ (2) بۇ مېنىڭ ئوتكۇر قېلىچىسىنى كورۇڭلار، تەنىلىرىڭلارنى پارچىلاپ، باشقا - باشقا تەرەپلەرگە تاشلايمەن! (3) شەھىرىمنىڭ، ئۆلۈسۈمنىڭ مۇنداق يامان خەۋەرلىرىنى ئاڭلاپ، كورۇپ، سەۋرى قىلغۇم كەلمەيدۇ.

ئەسلى:

8. ئوتۇرۇ ئول يەكلەر چاشتانى ئىلىك بەكنىڭ مۇنچۇ. لەيۇ كۈچلۈك ياۋلاق ساۋىن ئەشتىپ ئوۋكەلەرىنتە ئوتكۇرۇ ئار - تۇغراق بولغانىب ئانىتا ئوق يەكلەر ئوتىن ئۇنتەيۇ كۈدەيۇ يىرلايو ئايالارنى ياپىنىپ، سىچىناناقلارنى تۇتۇنۇپ، ئوت ئوڭ - لۇگ قىپ - قىزىل ساچلارنى ئارتىلارنىتا ئىستىب ئىورت يالىن تالىن تەگ دىرزول بادىرۇق ۋىجىرلىق، توقىماق ئىلىكەلەرىنتە تۇتا، چاشتانى ئىلىك بەگىك سانجىغالى ئۇرغالى قىلىنىپ بىر ئىكىتى سىگە ئىسجەتەب تىشىتىلەر: (1) تاقى نەگۈ كودەر سىزەر؟ تەركىن مۇنى سانجىڭلار، بىچىڭلەر، ئىسىك ئوزىن ئۇزۇب ئادىن ئازۇن قا ئىدىڭلار!

مەنسى!

8. ئاندىن كېيىن جىنلار چاشتانى ئىلىك بەكىنىڭ مۇنداق كۈچلۈك، پاقۇنلۇق سوزلىرىنى ئاڭلاپ، ئاچچىغى كەلگەنلىكتىن ئارتۇقچە جىددىلىشىپ، شۇ ھامان خىرىس قىلىپ، قوللىرىنى تۈگۈپ، مۇشتۇملىرىنى چىڭىتىپ، ئوتتەك قىزىل چاچلىرىنى ئارقىلىرىغا تاشلاپ، لاۋىلىداپ تۇرغان ئوتتەك ئۈچ ئاچچىماق ئالماستەك قاتتىق توقماقلىرىنى قوللىرىدا تۇتۇپ چاشتانى ئىلىك بەككە ساندېچىش، ئۇرۇش ئۈچۈن ھەركەت قىلىپ بىر بىرىگە شۇنداق دېيىشتى: (1) يەنە نىمىنى كۈتۈپ تۇرىسىلەر؟ چاق-قان بۇنى سانچىڭلار، توغراڭلار، ئىسسىق جېنىنى ئۇزۇپ ئۇ دۇنياغا تاشلاڭلار!

ئەسلى:

9. ئاندا ئوترو چاشتانى ئىلىك بەك بار كۈچىنى ئۇد-تۇرۇپ، تولۇكىن سىكرىيىۋ، بارىپ "ئۇرۇمىكى" ئاتىلىغ يەككىڭ توپۇسىنىستەكى ساچىن تارتا تۇتۇپ قىلىچىن ئورە كۈتۈرۈپ، باشىن بېچقالى ئوغرادى.

مەنسى:

9. كېيىن چاشتانى ئىلىك بەك بار كۈچىنى توپىلاپ كۈچىپ سەكەرەپ باردى-دە "ئۇرۇمىكى" ئاتىلىق بىر جىنىنى تۇتۇپ، بېشىدىكى چاچلىرىدىن تارتىپ، قىلىچىنى ئىگىز كوتە-رىپ، بېشىنى توغرىماق ئۈچۈن تەمشەلدى.

ئەسلى:

10. ئاندا ئوق ئول يەككىلەر چاشتانى ئىلىك بەكىنىڭ

كۈچىدىن كۈسۈنىدىن چىقىدىغان يالى نىن قۇتىدىن قەشۋىن كورۇپ
ئارتۇقراق قورقۇنلار.

مەنىسى:

10. خۇددى شۇ ۋاقىتتا جىنلار چاشتانى ئىلىك بەكنىڭ
كۈچ - قۇۋۋىتىنى، ھەيۋەت - سۈرىنى، بەخت - سائادىتىنى كورۇپ
ئارتۇقچە قورقۇشتى

ئەسلى:

11. ئۇنلەردىن ئوسۇزۇپ ئىلىك بەككە ئىنجەتپ تىتىلەر:
(1) يالئۇقلارنىڭ ئارىسلانى، ئىلىكلەر بەكلەرنىڭ قۇت تەڭرىسى
ئە، يارلىقانچۇنى كۆڭل ئورتىپ كۆڭلۈڭدىن سوزگىل. (2) بىرۈك
بىزنى ئولۇر سەرسان يىمانەڭ، سەنىڭ باتلىقتاقتى ئىگ توغا
كىتىگۈسى يوق! (3) ئەمتى بىزنىڭ ئىسىك ئۇزۇ مۇزكە ئەدگۈ
كۆڭل تۇرغۇزۇپ، ئومۇغ، ئىناق بولغىل!

مەنىسى:

11. ئاۋازلىرىنى پەسەيتىپ، ئىلىك بەككە شۇنداق
دېيىشتى: (1) ئىنسانلارنىڭ ئارىسلانى، ئىلىكلەر بەگلىرىنىڭ
بەخت خۇداسى، مېھرىۋانلارچە كۆڭلۈڭ بىلەن قەلبىڭنى مەرھە -
مەت قىل! (2) ناۋادا بىزنى ئولتۇرۇۋەتسەڭمۇ، شەھرىڭدىكى
بالايى - ئاپەت يەنىلا تۈگەيمەيدۇ. (3) ئەمدى بىزنىڭ ئىسىق
جېنىمىزغا ياخشى كۆڭلۈڭ بىلەن پايدا يەتكۈزسەڭ.

ئەسلى:

12. ئىلىك بەگ ئىنجەتەپ تىدى: (1) ھاي، يەكلەر: تەركىن سوزلەڭلەر، نىچۇكلەدى: مەنىڭ بالىقىمىتاقى، ئولۇسومتاقى ئىگ توغا كىتمەز؟

مەنىسى:

12. ئىلىك بەگ شۇنداق دىدى: (1) ھەي، جىمىنلار! چاپسان ئېيتىڭلار: نىسە ئۇچۇن مېنىڭ شەھرىمىدىكى، ئولۇسۇمدىكى بالايى - ئاپەت كەتمەيدۇ؟

ئەسلى:

13. يەكلەر ئىنجەتەپ تىدىلەر: (1) ئولۇغ ئىلىك. بۇ ئوق سىنىڭ بالىقىڭدا كۈنتىن، يىڭاق بىر ئولۇغ بەدۇك سوكونت بار. ئانتا ياۋلاق ساقىنچىلىغ راكشاس بولۇر. (2) ئوچ بەدۇك كوزلەرى (بار)، ئوت ئۇڭلوگ ساچى ئارقاشىنتا يادىلۇ تۇرۇپ، تامتورمىش يۇلا يالىنى تەك كوزى قارقى يالىسنايۇ تەگىزىنى تۇرۇر، (3) ئۇزۇن تورقارۇ يارلىقانچىسىز كوڭلىن سانسىز ئۇ - كۇش تىنىلغىلارغ ئازىغلاندى. ئۇزە تانچىقالايۇ ئولۇرۇب تۇرۇد - چىسۇز قانىنچىسىز.....

مەنىسى:

13. جىمىنلار شۇنداق دىيىشتى: (1) ئولۇغ ئىلىك! بۇ سېنىڭ شەھرىڭنىڭ غەرب تەرىپىدە بىر يوغان ئىگىز سوگەت دەرىخى بار. شۇنىڭدا ياۋۇز نىيەتلىك "راكشاس" دىگەن ئالۋاس - تى بار. (2) ئوچ يوغان كوزلىرى، ئوتتەك چاچلىرى ئارقىسىدا يېپىلىپ تۇرۇپ، يانغان چىراق يالقۇنىغا ئوخشاش، كوز قارىسى

ياشناپ ئايلىنىپ تۇردۇ. (3) دائىم رەھىمسىز كوڭلى بىلەن سانسىز نۇرغۇن ھاياتلىقنى يوغان ۋە ئۆتكۈر ئېغىز چىشىلىرى بىلەن قىپا-چىما قىلىپ ئولتۇرۇپ (مۇ) يەنە تويماي، قانائەتلەندى مەي تېخى.....

ئەسلى:
 14.....

ئەرتىنگۈ قاتىغلاماقلىق بىلگە بىلىگكە تۈگەلىگە ياغىز يىر ئەركىلىگى چاشتانى ئىلىك بەگ مەن ئەرۇمەن.

مەنىسى:

14 ئىنتايىن جاسارەتلىك، ئەقىل-پاراسەتكە تولغان قوڭۇر يەر ئىگىسى چاشتانى ئىلىك بەگ مەن بولمەن.

ئەسلى:

15 قاتىغ كوڭلى ئورتىنىپ قورقۇنچۇسۇز ئايمىنىچىسىز كوڭلىم سىزلەرنى بىرلە سوڭۇشكەلى كەلىۈكەن. ئەي يەكلەر، ئە (۰) چىن كىرتۇ ئالب-قاتىغ ئەرسەر سىزلەر، مەنى بىرلە سوڭۇشكەلى ئانوق تۇرۇڭلار.

مەنىسى:

15 قەتئى نىيەتكە كېلىپ، قورقماستىن، ئەيىمەندەستىن سىلەر بىلەن جەڭ قىلىغىلى كەلدىم. ھەي، چىنىلار، ھەقىقىي قۇدرەتلىك بانۇر بولساڭلار مەن بىلەن جەڭ قىلىشقا تەييارلىنىڭلار.

ئەسلى:

16 ئەمتى بىر ئىككىتىكە سىناشام. قايسۇ كۈچ-لۈگ

ئەرمىش بىز. ئانچە سوزلەپ ئورت يالمن تەگ يىتى قىلچىن
ئىلگىن تە تۇتا يەكلەر تاپا ياقىن سىكرىپ ئىچىگەرۇ كىردى
(.) ئاڭ ئۇلۇغى كالا شۇتارى ئاتلىغ يەكەننىڭ توبۇسۇنتەكى
ساچىن تۇتۇپ قىلچىن پىچغالى سانچغالى قىلىن.....

مەنسى:

16. ئەمدى بىر بىرسىمىز بىلەن سىنىشىپ باقايلى.
قايسىمىز كۇچاۋك ئىكەنمىز. شۇنداق سوزلەرنى (قىلىپ) ئوت
يالقۇندەك ئوتكۇر قىلچىنى قولدا كوتەرگىنىچە جىنلار تەرەپ-
كە ئېتىلىپ بېرىپ (ئۇلارنىڭ) ئارىسىغا كىرىپ كەتتى. ئەڭ
بۇيۇك كالا شۇتارى ئاتلىق جىمىنىڭ چوققىسىدىكى چېچىدىن
تارتىپ قىلچى بىلەن ئۇنى چېپىشقا، سانچىشقا تەمشەلدى.....

ئەسلى:

17 - ۋە 18 - پارچىلىرى ئەسلى ئوچۇپ كەتكەن بولغان
لىقتىن قالدۇرۇلدى.

ئەسلى:

19. ياللىن..... ماتىن ئاغار ئاياقىمىن..... تەگىپ ئايا-
لارنى قوۋۇشورۇپ، ئىلگى بەگكە ئىنجەتپ تىدىلەر ئىلگىلەر
ئىلگى ئۇم نەيىرلىغىڭ ئەرسەر ئۇپ يىرلىغىن چىن بۇتگەلى
ئانۇق تۇرۇر — بىز.

مەنسى:

پەقەت..... چوڭ ھورمەت بىلەن ئالاقىلىرىنى جۇپ-
لەپ، ئىلگى بەگكە مۇنداق دىدى: ھەي، ئىلگىلەر ئىلگى،
قانداقلىكى ئەمرى - پەرمانلىرىڭ بولسا، ئۇ ئەمىر - پەرمانلىرىڭنى
بېجىرىشكە تەق تەييارمىز.

ئەسلى:

20.ئىلىگ بەگ ئىنچەتپ تىدى: بالىق ئىسداقى

ئۇلوشوم داقى ئاداسىن كورۇپ بو مەنىڭ قىلىچىم سىز - لەرنىڭ قانىڭىز - لارنى ئىچكەلى تاپىم ئول. يەكلەر ئىنچەتپ تىدىلەر. ئۇلۇغ ئىلىگ مونتتا ئىنارو.

مەنىسى:

ئىلىكپەك مۇنداق دىدى: شەھرىدىكى ۋە ئېلىدىكى بۇ بالايى - ئاپەتلەرنى قىلىچىم كورۇپ، سىلەرنىڭ قېنىڭلارنى ئىچەي دەپ ئويلىدى. جىن ئالۋاستىلار مۇنداق دىدى: ھەي، ئۇلۇغ ئىلىك بەگ. بۇ جايىنىڭ ئۇ تەرىپىدە يوغان ئىككى ياۋۇز راكشاسلار ① بار.

ئەسلى:

21. ئىكى ئەرتىنگۇ ياۋلاق راكشاسلار بار. بىرى ئۇرۇ ئاتلىغ. ئىككىنى ئەگىنىشى ئاتلىغ بىز // ② گۇ ئۇلار قاسانلىغ ئەرۇر — بىز. ئۇلارنى ئۇتغالى يىگەدگەلى ئۇسار - سىن. دو - گۇلۇگتەگى نەقەس — ئۇشۇڭ ئەرسەر كوگۇل ئىسىن قانغاي. ئوترۇ.

مەنىسى:

ناھايىتى ياۋۇز ئىككى راكشاس بار. بىرىنىچىسى ئۇرۇ ئاتلىق. ئىككىنچىسى ئوت چاچلىق

① راكشاس — بىر خىل جىننىڭ ئاتىلىشى.

② // بۇ يەردە “ئوچەگو” (ئۇچەيلەن) دىگەن سوز بار بولسا

كېرەك.

(بولۇپ)، بىز ئۇچىسىمىز ئۇلارغا تەۋە. ئۇلارنى يېڭەلەيدىغانلا بولساڭ، كوڭلۇڭدىكى قانداقلىكى ئارزۇيۇڭ بولسا، كوڭلۇڭدىكى دەك قاندۇرۇلىدۇ. ئاندىن كېيىن ئەسلى.

22. چاشتانى ئىلىگ بەگ ئوز كوڭلۇمگە ئىنچە.....
يىتىنچىسىز يىتىز ياغىز.....ئاس-لار بولسا.....تۇرۇپ قورقغۇم
.....مازىمىن.....قاچان.....سوزلەپ.....كسردى.....بەگىگ.....
قور.....س.

مەنىسى:

چاشتانى ئىلىگ بەگ ئوز كوڭلىگە مۇنداق.....چەكسىز
بىپايان قوڭغور.....ئاسلار بولسا.....تورۇپ قورققۇم.....
ماسىمەن.....قاچان.....سوزلەپ.....كسردى.....بەگى.....
قور.....

ئەسلى:

23. راکشاس بار (۰) ئول
راکشاس بارپ ئەدگۇ يۇمباق ساۋلار سوزلەپ ئەرۇش - ئوكوش
تىنلىخ - لارىخ ئولۇرۇر. ئانن ئەمتى يالىڭۇق - لار ئىلىگ - ئە،
مەنىڭ ئىسىگ ئوزۇمىن ساڭا ئۇزۇنچاق ئۇرۇرمىن. مىن ئول
راکشاسقا سانلىغ مىن.

مەنىسى:

.....راکشاس بار (۰) ئول
راکشاس بېرىپ ياخشى، يۇمشاق سوزلەرنى قىلىپ، نۇرغۇنلىغان
جانلىقلارنى ئولتۇردى. ھەي، جانلىقلار پادىشاسى، مەن ئوزەمنىڭ
ئىسسىق جېنىمنى گوروگە قويۇمەنكى، مەن ئول راکشاسقا تەۋە.

ئەسلى:

24. ئول يىمە راكشاس ئەدگۇ ساۋلار سوزلەپ تەڭ تەڭ ئوڭى كورگەلى كورتلە كورك مەڭز بەلگور تۇپ بىلتىز مەتن ئوكوش تىنلغارىغ ئولۇدۇر. ئۇلۇغ ئىلىك ئانى ئوت - غالى يىگەدگەلى قاتنلان (.)

مەنسى:

ئۇ راكشاس ياخشى سوزلەرنى قىلىپ، خىلمۇ - خىل قىياپەتلەرگە كىرىۋېلىپ، ئوزىنى پەدەزەلەپ، ئوزىنىڭ بەلگىسىنى بىلدۇرمەستىن نۇرغۇنلىغان جانلىقلارنى ئولتۇرگۇزدى. ھەي ئۇ - لۇغ ئىلىگ بەك، ئۇنى ئوتۇشقا تىرىشقىن (.)

ئەسلىسى:

25. تىنمىن ئوك كوسۇشۇڭ ساقىنچىك بۇتگەي. ئوتۇرۇ ئىلىگ بەگ تىرىكىن ئوك ئول راكشاس تىلگەلى باردى. ئول يىمە دۇشتا ئاتلىغ راكشاس ئىلىگ بەگگە يىراقتىن كورۇپ ئوك ئوز كوركىن تەگشۇرۇپ چاشتا ئىلىكنىڭ يىگ ئۇستۇنكى

مەنسى:

دەرھال ئارزۇلىرىڭ ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئاندىن كىيىمىن ئىلىگ بەك تېزلىك بىلەن ئۇ راكشاسنى تىلىگىلى باردى. يەنە دۇشتا ناملىق راكشاس ئىلىگ بەكنى يىراقتىن كورۇپلا ئوزىنىڭ قىياپىتىنى ئوزگەرتىپ چاشتانى ئىلىكنىڭ ئەڭ ياخشى كورىدىغان

ئەسلى:

26. ئەمراق قاتۇنىنىڭ كوركىن بەلگۇرتىپ ئىلىگ بەگ باسا سىنتاپورىيۇ ئۇغلاغۇ ئۇنىن ئۇنتەيۇ ئىلىگ بەگ كە ئىنچە..

تىپ تىدى. ئەمىراق بەگمىنى ئورۇتتا ياتغورو قودۇپ قاچا
بارغالى ساقمورسىز.

مەنىسى:

ئامراق خوتۇننىڭ قىياپەت بەلگىلىرىنى بىلدۈرۈپ ئىلىك
بەكنىڭ ئارقىسىدىن يۈرۈپ، نازۇك ئۇن بىلەن ئۇنلەپ ئىلىككە
مۇنداق دىدى: ئامراق بەگمى، مېنى بۇ جايدا يالغۇز تاشلاپ
قويۇپ قەبەرگە بېرىشنى ئويلاۋاتسىز؟

ئەسلى:

27. ئاز - ئۇيىمە ئادىن سەۋەر ئەمراقمىز بار ئەركى (۰)
ئانى ئۇچۇن مىنى قودۇپ بارىرسىز. تىركىن ماڭا سوزلەك.
ئەمراق بەگم - ئە. بىرەك سوزلەمەسەر سىز مونا ئىسىگ ئوزۇم
ئوز ئۆلگەلى تۇرۇر. بۇ ساۋغا ئەشىدىپ چاشتانى ئىلىك بەك...

مەنىسى:

سىزنىڭ ئەجەپ يەنە باشقا سۇيۇملۇك ئامرىغىمىز بارمۇ؟
ئۇنىڭ ئۇچۇن مېنى تاشلاپ كېتەمسىز؟ ھەي ئامراق بەگم،
چاپسان ماڭا سوزلەپ بېرىڭچۇ؟ ئەگەر جاۋاب بەرمەيسىمىز
ئىسىق چېنىم چىقىپ كېتىدۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ چىستانى
ئىلىك بەك...

ئەسلى:

28. ئىرغاقىن... ئوتتۇرۇ دۇشتا ئاتلىغ راكشاس ئەرتىنگۇ
قورقوپ ئوز راكشاس كوركىن ئوك ئىلىگ بەگ - نەك ئادا.
قىن - تا باغارىن سۇنا ياتىپ ئىنچە تىپ تىدى: ئۇلۇغ ئىلىك
ئەمتى مىن ساڭا سانلىغ ئەرۇرمىن (۰)

مەنىسى:

يىراقتىن... شۇنداق قىلىپ دۇشتا ئاتلىق راكشاس ناھا-

يىتى قورقۇپ، ئۆز راكشاس قىياپىتى بىلەن ئىلىك بەگنىڭ پۇتغا يىمقىلىپ، باغرىنى يەرگە يېقىپ مۇنداق دىدى: ئەي، ئۇلۇغ ئىلىك بەگ، ئەمدى مەن ساڭا تەۋەدۇرمەن. ئەسلى:

29. نەتەگ يىمىرلىققاسار ئانى بوتۇرگەلى ئانۇق تۇرۇر مەن. مۇنتا ئىنبارۇ ئاي - ئى ئىراق ئەرمەز تارىچانئا ئاتلىغ ياۋلاق راكشاس بار. سەنىڭ ئول ئۇشۇڭداق ئىگ ئەمگەكنىڭ تۈز ئى ئىلتىز ئى قول ئەرور.

مەنسى:

قانداقلىكى ئەمرى - پەرمانلىرىڭ بولسا، ئۇنى پۈتتۈرۈشكە تەييارمەن. بۇ ياقىنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئانچە يىراق بولمىغان (جايدا) تارىچانئا ① ناملىق ياۋۇز راكشاس بار. سېنىڭ دولەتتىڭدىكى بالايى - ئاپەتلەرنىڭ يىلتىزى ئاشۇدۇر.

ئەسلى:

30. تانىڭ يىمىرلىقىغا ئەركىسىز - ئەن مەن بۇ مۇنتاغ ياۋلاق ئادا قىلۇر مەن. ئانتا ئوتتۇرۇ چاشتانى ئىلىك بەگ ئەلپ قاتىغ يۇرەكنى ئول راكشا سىغ تەلەگەلى باردى. ئانچە يوربىۇ ئىراقتىن قوڭقىمۇ ② ئۇنى يىمىر ئۇنى ئىشىدىلىتى.

مەنسى:

ئۇنىڭ بۇيرۇقى بىلەن (مەن ئىلاجىسىز) بۇمۇ شۇنداق يامان ئىشلارنى قىلدىم. شۇنىڭدىن كېيىن چاشتانى ئىلىك بەگ قورقاس يۇرىڭى بىلەن ئۇ راكشاسنى ئىزلىپ كەتتى. ئاشۇندەك

① ئۈچ تال توقۇلغان چېپى بار جىننى بىلدۈردۇ.

② بىر خىل چالغۇنىڭ ئىسمى بولسا كېرەك.

داق يۇرۇپ يىراقتىن قوڭقىسىمۇ ئۇنى بىلەن ناخشا ئاۋازى
ئاڭلاندى.

ئەسلى:

31. ئوق ئىلىك بەك قاپقارا تۇنلە تاۋىش تىك -
سايۇ بىر ئەدۈن - كى - ئە تۇردى. ئول يىسر ئۇنى ئىشتىمىش
تە ئوك بودىستۇ ① لار نەك بىلگە بىلگىن ئۇتغۇراق بىلتى.
يەكلەرنىڭ ئاللىن ئالتاغىن تەۋىن كورىن بەلىگ-ۇرتىمىش يىسر
ئويۇن.

مەنىسى:

ئۇ يەردە ئىلىك بەگ قاپقاراڭغۇ تۇندە ئۇ ئاۋازنى ئاڭ -
لاپ بىر ھازاغىچە تۇردى. ئۇ ناخشا ئاۋازىنى ئاڭلاپلا بودىست -
لارنىڭ زىرەكلىك بىلەن قىلغان بەلگىسىنى چوقۇم بىلدى: جىن -
لارنىڭ تۇرلۇك ھىلە - مىكىمىر، سېھرىگەرلىك بىلەن چىقارغان
ناخشا ئاۋازى مۇشۇدۇر.

ئەسلى:

32. ئۇنى ئول تىپ ئانچە تۇرۇپ تەركىن ئوك ئول
تارىچانتا ئاتلىغ راكشاستا ياقىن كەلىپ ئىنچەتىپ تىدى. بىلىتم
سەنىڭ ئۇتۇن راكشاس - ئا تەۋىن كورىن بىلگۇرتىمىش قىلىڭ -
چىڭ - ئىن..... قا نەك من.

مەنىسى:

ئاشۇنداق تۇرۇپ چاپسانلىق بىلەن ئۇ تارىچانتا ئاتلىق
راكشاستا يېقىن كېلىپ مۇنداق دىدى: ھەي، راكشاس. سېنىڭ

① بودىست مەنىسىدە.

قىلمىش - ئەتمىشلىرىڭ ھەمە - مەكەرنى ۋاستە قىلغانلىغىنى بىلدۈرۈپ

ئەسلى:

..... 3 3

يالىنتەگ كوز - ئى قاراقى يالىنبايۇ تەگىز - ئىن تۇرۇپ ئۇلۇر -
 ماز - مۇ. ۋرونى تىگىرى ئىنجەتەپ تىدى (۰)

مەنىسى:

كوز قارىچۇغى (خۇددى) مەشئەلىدەك يالىتەراپ تىنىماي
 ئايلىناتتى. ۋرونى (جىنىڭ ئىسمى) تەگىرى مۇنداق دىدى:

ئەسلى:

..... 3 4

ئەسلى:

40. ئارۇسىنىچىلار بەگى تۇز ئۇن كامراكتى ئا. ئەمتى
 چاشتانى ئىلىك بەك كوز ئۇنىمەز بولۇپ باردى. قالىن يەكلەر
 تەگىرىمەلەيۇ ئاۋلاپ ئىتىلەر ئەرگەي. ئانچا سوزلەيۇ تۇرۇر ئەر -
 كەن. ئانىڭ ئاراستا چاشتانى ئىلىككە

مەنىسى:

سېھرىگەرلەر بېگى ھەي جانابى كامراكتى، ئەمدى
 چاشتانى ئىلىك بەك كوزگە كورۇنمەس بولۇپ بېرىپ، نۇرغۇن -
 لىغان جىنلارنىڭ قورشاۋى ئىچىگە باردى. (ئۇلار) ئاشۇنداق
 * موشۇ يەردىن باشلاپ 6 پارچىنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇرچە نۇسخىسى
 ئانچە ئېنىق ئەمەس. ئوچۇپ كەتكەنلىكتىن قىسقارتىلدى.

سوزلىشىپ تۇرۇپتىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چاشتانى ئىلىك بەككە

ئەسلى:

41. ياقىن بەلىكتەگ ياۋلاق ئۇن ياڭقۇ تەگ ئەشتىلدى. يەكلەر ترز ئۇل بادرۇق چكىر بىنتىپال - تا ئۇلاتى بى بىچغۇ. لەرى بىر ئىكىتى كە سالمىش توقمىش ئۇنۇنگە مىڭ ئەرتۇق كوۋرۇكلەر ئۇنىمىتە ئۇس تونرەك ياۋلاق ئۇن تۇردى.

مەنىسى:

يېقىنلا بىر يەردە يامان بىر ئەكىس سادا ئاڭلاندى. جىنلار ئۇچ ئاچىماق نەيزە، بايراق، قالقانلىرىنى ھازىرلاپ ھەمدە قىلىچىلىرىنى كوتىرىشىپ، ئوز ئارا سانچىشقان، ئۇرۇش - قاندا پەيدا بولغان ئاۋازلىرى مىڭ خىل چالغۇ ئەسۋابىنىڭ ئاۋازىدىن ھەيۋەتلىك ئاڭلىناتتى.

ئەسلى:

42. ئانئا ئوق قورموز تاتكىرنىڭ چىتراۋىرى ئاتلىغ ئوغلى تىگرىدەم تونىن بىلىگە يورگەيۇ ئالىپ ئىنتىرادانۇ ئوغىياسىن ئىلگىنتە تۇتۇپ چاشتانى ئىلىك - نىڭ تەگرەسىنتە كەز ئە يوردى.

مەنىسى:

ئۇ يەردە قورمۇزدا تەگرىنىڭ چىتراۋىرى ناملىق ئوغلى تەگرىلىك تونىنى بىلىگە يۈگەپ ئېلىپ، ئىنتىرادانۇ ناملىق ئوق - ياسىنى قولدا تۇتۇپ چاشتانى ئىلىكىنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۇرۇپ سەپالدى.

ئەسلى:

43. ئانئا ئوترۇ يىرتىنچو يىرسۇۋ تەبرە - مىشىن كورۇپ مايتىرى بودىستۇ ياشۇ مايتىرى بودىستۇ بىرلە كوك قالغى يو -

لەنچا يوربىيۇ كلىتى لەر. ئوتتۇرۇ مايتىرى - بۇدىستۇ ئىنچە تىپى
تىدى: تۇز ئۇن ياشۇ مايتىرى - ئا بۇ چاشتانى ئىلىك بەك سىز -
ئىكىسىز بۇتۇن ئوك ئالقۇ. يەكلەرىگ بارچا بولۇك يىگىك ساچغاي.
مەنسى:

شۇنداق قىلىپ جاھاندىكى بارلىق نەرسەلەرنىڭ تەۋرەپ
كەتكەنلىگىنى كورۇپ، مايتىرى بۇدىستۇ بىلەن ياشۇ مايتىرى
بۇدىستۇ بىرلىكتە كوك ئاسمان يولىدىن كەلدى. ئاندىن مايتىرى
بۇدىستۇ مۇنداق دىدى: ھە، جانابى ياشۇ مايتىرى، بۇ چاشتانى
ئىلىك بەك شەك - شۇبھىسىزكى، شۇ كۈنلەردە بارلىق جىمە -
لارنى تەرەپ - تەرەپكە تارقىتىۋاتىدۇ.
44. ئەسلى:

بۇ تىگىرىلەر يوقسۇز ئەمگەنۇر - لەر بىرەك ياغىز يىر ئار -
قاسىنتاقى تۇپراقنىڭ پىرمانۇ قوغ قىچمىق سانى نەچچە ئەرسە.
يانايىمە ئالقوتىنىلىغ لارنىڭ سانى ساقشى نەچچە تەگىلىگ بولسار،
نەچچە تەگىلىگ قالىن كۇچلۇگ ياۋلىق يەك ئىچكەك بولسار - لار،
بۇدىستۇ ئوغۇشلۇغ ئىلىك بەكنىڭ ئاڭ مىنىتىن ئەت ئۇز ئىن
تەكى بىر ئەۋىن تۇسىنگەيمە ئادا تۇدا تەگۇرگەلى ئوغۇلۇغ
ئەرمەزلەر.

مەنسى:

بۇ تەگىرىلەر بىكاردىن - بىكارغا جاپا چېكىۋاتىدۇ. ئەگەر -
دە قوگۇر يەر ئاستىدىكى تۇپراق زەررىچىلىرىنىڭ سانى قانچە
بولسا، شۇنداقلا يەنە بارلىق جىمىلارنىڭ سانى نەچچە ھەسسە
بولسا، كۇچ جەھەتتىن نەچچە ھەسسە كوپ، كۇچىلىك ياۋۇز
جىم - ئالۋاستىلار بولسىمۇ، بۇدىستۇغا ئوخشاش ئىلىك بەكنىڭ
تېنىدىكى بىر تال مويىغىمۇ زىيان - زەخمەت يەتكۈزەلمەيدۇ.

سەككىز ئىغزەللىرىدىن تاللانما

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قۇربان بارات

بويۇڭتېك بۇتمەدى سەرۋى راۋان، ئې جان،
يۈزىڭتېك ھەم ئاچىلمادى چەمەندە گۈلىستان، ئې جان.
ئۇقۇڭۇزنىڭ باشقىمغا كوڭۇل مۇشتاق، كوز ئاشىق،
بۇلار تالاشماقنى بولدى ئۇل ئىككى ئارا قان، ئې جان.
ئەگەر رۇم ئەھلىنە زۇلفۇڭ ھەبەشنىڭ لەشكەرىن سالسا،
كوڭۇل مۈلكىمىدە ئۇل سائەت تاپىلماس ھىچ ئامان، ئې جان.
سېنىڭ لەئلىڭدىن ئوختانىپ قىزارۇر لەئىل قان ئىچرە،
ھەسەد ئەلتۇر مېنىڭ يۈزىم كورۇبان زەئىفىران، ئې جان.
يۈزۈمنىڭ سارىغىن بىلمەس باقىپ دۈشمەن، بىھەمدىللاھ،
بۇ ئەشكىم ھىممەتى قىلدى ئېتاگىم ئارغۇۋان، ئې جان.
يۈزۈڭ دەۋرىنىدە كوزلەرىم گاھى لەئىلۇ، گاھى لۇئىلۇ،
چىقارۇر كورسە بۇ سەنئەت ئۇيالۇر بەھرۇكان، ئې جان.
فەلەك سەككىزگە بۇكۇن قۇلۇڭ مېن دېر جىمەت زاھىر
تۇن ئاخشام ئىتلارنىڭ بىرلە ئۇتۇرمىش بىر زامان، ئې جان.

× ×

يۈزۈڭنى كورسە قىلۇر گۈل ئۈزىنى يۈز پارە،
خوتەن يازىسىدا ئاھۇ كوزىڭدىن ئاۋۋارە.

كوڭۇل شەكەرىدىكىن ئاغزىڭ كورب ئەدەم بولدى،
 ئايتىۋالدىڭ بىر ئاغىز، ئى فەقىرى ھىچ كارە.
 بەلې، بۇ رەنجۇ بالانى مېن ئىختىيار ئەتدىم،
 ئوزۇمگە ئىشنى ئوزۇم قىلدىم، ئەمدى نې چارە.
 كوزۇم ياشىغە نەزەر قىل، كوڭۇل بولۇر رەۋشەن،
 ئې سەۋرى ناز، ئاقار سوۋغا قىلسا نەززارە.
 بۇ ياش قەترەلەردىن كور بۇزۇم ئۈزە غەلتان،
 مۇنۇڭ بىكىن يورۇماس ھىچ فەلەكتە سەييارە.
 كېچە ئو كۈندۈز ئىشىم يىغلاماق كۇچۇم زارى،
 غەمىڭدىن ئوزگە كىشى يوق قاشىمدا غەمخارە.
 كوزۇڭ بەلاسى بىلە جانگە تېگدى، سەككىكى
 داغى نې قىلغۇسى بىلىمان ئاخىر بۇ مەككارە.

× ×

مەسجىد بۇلۇڭۇڭدە تۇرۇپ، ئەي يارى يەگانە،
 مېھراب بىكىن قاشىڭگە ئوتالى دۇگانە.
 مېن بىر قۇل ئەرۇرمەن سېنىگە دۇنيادە باھاسىز،
 يېدۇرغالى ئەسرى داغى ئىزدامە باھانە.
 مەجرۇھ بولۇر غەمزەڭ ئوقى بىرلە دەمۇ - دەم،
 باغرىدىكىم ئەرۇر تىرى مالا مەتخە نىشانە.
 ئىشىڭنىڭ ئىتى ئۇنى ياقار خۇش قۇلاغمىغە،
 ئاشىق كىشىگە ياققان تېك چاڭۇ، چەغانە.
 ئايتېك بۇزۇڭۇ بىر قارا تۇنتېك ئىكى زۇلفۇڭ،
 ۋەجىھى بۇ بۇزۇڭگە دېدىلەر ماھى شەبانە.

قۇرتتى تاماقىنى رەقب جەۋرى بىلەن ئاھ،
بوغزنى بېچىب ئىچسەم ئانىڭ قانىنى قانە.
قۇم سانمۇ سەككەكى غەمى كوپمۇ دىمىشىسېن،
كېل، قۇم يېرىنە غەم ساننىڭ ئوزىنى سانە.

× ×

قارا كوز بىرلە بىر غەمزە قىلىپ يۇز مىڭ جافا قىلما،
كەرەشمە بىرلە ئالەمنى مېنىڭتېك مۇبتالا قىلما.
مېنىڭ بۇ خەستە جانىمگە سېنىڭ دەردىڭ ئەرۇر مەرھەم،
قىيامەتتە تېكى ھەرگىز بۇ دەردىمگە داۋا قىلما.
مېنى، ئەي ئاي، قورقايىن قىلىپ دۇنيادە سەرگەشتە،
ئىشىڭنىڭ تۇپراقىن كوزگە تاپىلماس تۇتيا قىلما.
قىياقنىڭ بوتاسى ئىچرە تەنمىنى سىزغىزۇر ھەر دەم،
يۇزۇمنى ئالتۇن ئەتقالى غەمىڭنى كىمىيا قىلما.
ئاخىر نېگانە تېب گىريان ئىشىڭىڭدىن قۇۋار بولساڭ،
كۈلەر يۇز كورگۇزۇپ ئاۋۋال كىشىنى ئاشنا قىلما.
باغىر قان ئەيلەدىڭ جەۋرۇ جافا بىرلە ئې سولتانىم،
كوزۇم ياشى بىلەن ھەر دەم يۇزۇمدە ماجارا قىلما.
ئې سەككەكى، بۇ شاھ قابىقن، غەنىمەت تۇت چۇ زۇلىمىغە،
ئازاقىن باغلاغان قۇشسېن، ئۇچارگە ھىچ ھاۋا قىلما.

× ×

ساچىڭدىن نەفا دائىم كىن ئىچىندە،
خاناسىن كورگىل ئانىڭ چىن ئىچىندە.

AltunQizil

ساجىڭ چىنىنغا گاه - گاه شانە ئورساڭ،
چىقار بىر تارى يۈز مىڭ چىن ئەچىنىدە.
يۈزۈڭ خورشېدۇ ئاغزىڭ، تەشكى، ئى جان،
ئەرۇر بىر زەررەئى پەرۋىن ئەچىنىدە.
كوزۇڭنى كورسە زاھىد يولىدىن ئازغاي،
نېچە كىم بولسە مەھكەم دىن ئەچىنىدە.
ئاغىز ئاچماققا يوقتۇر زەھرە، لېكىن
نېلەر يوقتۇر مەنى مىسكىن ئەچىنىدە.
قىلىچىڭنى چىقار، چاپ ساڭ ئاتىڭگە،
مېنى تۇتقۇنچە مۇنداق قىن ئەچىنىدە.
ھەلا سەككىكىسى نىم جان زەھىمەتتىن،
خالاس تاپقۇڭ بۇ كۈن يارىن ئەچىنىدە.

× ×

ئال ئېلگە ئاينە يۈز كور رەسىمۇ ئاينىدە،
تەراۋەتسۇ كورۇنگەي پەرى چىرايىنىدە.
كىم ئاي كوردى سەنىڭتېك باشىدە تۈپۈكى بار،
نې سەرۋ كوردى قەدىڭتېك قىرىم بۇ قاينىدە.
سېن ئوز بېگەسېن ئۇلۇسۇڭ ئەچىنىدە ئانىڭ ئۇچۇن،
قىيا كوزۇم سېنىڭ ئورنۇڭ كوڭۇل ساراينىدە.
سېنى مېن ئاي تېگەي ئېردىم، ۋەلې بۇ رەۋشەندۇر،
يۈزۈڭگە فۇرۇغى كورۇنمەس فەلەكنىڭ ئاينىدە.
رەقىب رايى ئول ئېرمىش، مېنى سېن ئولتۇرسەڭ،
جانىغە تازا تىرىكلىك ئانىڭ بۇ رايىنىدە.

يۇزۇڭ سىمفانتىنى كۇيىنىدە گەر سىماڭ ئەتسە،
كىشى تۇزۇپمۇ بولۇر ئېل ئاھۇ ۋايىنىدە.
ئىشىگىڭ ئىتلارنى سەككىكىدىن قىلۇر فەرياد،
كىم ئۇيۇتۇ بىزگە ھارام ئولدى ئۇشكۇ بايىنىدە.

X X

يۇزۇڭ خەيالى كوڭۇلگە تېگۇردى پەرۋانە،
كىم ئول مۇھەببەت ئوتى ئىچرە جان بىلە يانە.
ئۇزاتتى قىسسەنى جانىمغە زۇلفۇڭ ئول سەۋدا،
جاھان ئىچىنىدە مېنى ئېلگە قىلدى ئەفسانە.
نېنكاڭ بولسا ئەگەر لەيلى زۇلفۇڭ مەجنۇن،
پەرى يۇزۇڭگە بولۇر خالى كورسە دېۋانە.
كوڭۇل ۋىسالىڭگە مۇشتاق جانۇ تەن بىرلە،
بەلپى، مەسەلدۇر ئېشتىگەن بۇ گەنجۇ ۋەيرانە.
لەبىڭ مەيى بىلە ئۇسروڭ كوزۇڭ كورۇپ زاھىد،
كباب قىلدى جىگەرنىيۇ، ئورنى مەيخانە.
رەقىب ھەدىدىن ئاشىپ قانىمغە سۇ سەب ئەيۇر،
ئانىڭ قارا قانىنى ۋاي بىر ئىچسەمان قانە.
كوزۇڭ كەرەشىمە بىلە، ھاي يازۇقلى سەككىكى،
سېنى مېن ئولتۇرۇرمېن تېب ئېتتى تۇرگانە.

X X

ئەي جاندىن ئارتۇق سېۋگەنم، قەسدى ئەتمە ئاخىر جانىمە،
رەھىم ئەتگىل ئولتۇرمە مېنى، ناھەق قالدۇرسېن قانىمە.

ئوتتۇق كوزۇڭ ئالسىدە كوپ بىريان قىلدىم جانۇ دىل،
 ئۇسروك ھەم ئۇل كافر نېدىن مەيىل ئېتىمەدى بىر يانسە.
 يۇزى قارا بولسۇن كوزۇم ئاندىن كورەرمەن بۇ بەلا،
 يوق بولسۇن ئۇل كوڭلۇم مېنىڭ ھېچ كىرمەدى فەرمانسە.
 كوز ئەرنىڭۇ تىشىڭ كورۇب ئاۋۋال نەزەرنى يىغمادى،
 ئاخىر چىنقارسا لەئلىۇ، دۇر نې سۇد ئۇشەل ئوممانسە.
 ئۇل زۇلقى چىنىنغا كوڭلۇل تۇشتى خاتاسن بىلمادى،
 ئەي خەلق، بىر تەڭرى ئۇچۇن پەند ئەتىڭ ئۇل نادانسە.
 كوڭلىم ئويىنى بۇزدىڭۇ ھەرگىز ئەسارەت قىلمادىڭ،
 ئەي ھۇسنى گەنجى، بىر نەزەر قىل، بارې بۇ ۋەيرانسە.
 سەككەكى يىغلاپ، كوز ياشىن يامغۇرتېك ياغدۇرۇر،
 يېتىڭۇرگىل ئانى، ئەي سەبا يۇزى گۈلى خەندانسە.

X X

جان ھەجر ئوتىنە تۇشتى يانا بىزنى ئۇنۇتما،
 زۇلفۇڭ بىكى قەد بولدى دۇتا بىزنى ئۇنۇتما...
 يوق ئېردى رىزا كېتىگەلى بىر لەزە قاشىڭدىن،
 سېنىدىن چۇ يىراق سالىدى قازا بىزنى ئۇنۇتما.
 خارتېك ياڭاقىڭ فۇرقەتى ئىچرە كوڭلۇ جان،
 ئۇل كويدى جۇدا ئۇ بۇ جۇدا بىزنى ئۇنۇتما.
 ئىسا دەمىنىڭ بار ئەسەرى ھەر نەفەسىڭدە،
 جان دەردىنە، ئەي خۇلقى داۋا، بىزنى ئۇنۇتما.
 ھىجران ئېۋىنىڭ كۇنجىن ئالىپ كېچە ئۇ كۇندوز،
 زۇلفۇ يۇزۇڭگە تىلدا سانا، بىزنى ئۇنۇتما.

سەككاكى ئۇل ئاي مەنزىلەنە خۇد يېتە بىلمەس،
سېن يېتسەڭ ئەگەر ئاندا، سابا بىزنى ئۇنۇتما.

× ×

ئەي بادى سابا، بىزدىن ئەيت يار قاشىندە،
ئۇل قامەتى سەرۋۇ ئەڭى گۈلنار قاشىندە.
كىم بىزنى فىراقىدا مۇنۇڭتىك قىيىناغۇنچە،
چىقسۇن داغى سالىسۇن ئىتىگە يار قاشىندە.
جان رەختىنى جادۇ كوزى ئالسا ئەجەپ ئەرمەس،
كىم ساقلادى رەختىنى بۇ ئەييار قاشىندە.
سىمىتىك ساقاقى، ئۇل ياكاقى لايىقى ئارى،
ئاق ئىلە ياراشۇر بۇ قىزىل نار قاشىندە.
كېسە داغى تاشلاسا رەقىبىڭ باشىن ئۇل يار،
نېتەر بۇ تىكەن ئۇل گۈلى بېخار قاشىندە.
نېدىن بىلۇر ئېل مېنى ئۇل ئاي ئاشتىدۇر تېپ
چۇن سوزلەمەدىم ھېچ دەرۇ دېۋار قاشىندە.
كويدۇرسە نې تاڭ ئىشىق ئوتى سەككاكى ۋۇجۇدىن،
ناچار كوپەر پاختا، بەلې، نار قاشىندە.

× ×

گۈل غۇنچە بولۇر كورسە يۇزىنى چەمەن ئىچرە،
تىترەر كورۇب ئاي ئېانى شەمسە ئەنجۈمەن ئىچرە.
كىم كوردى ئانىڭ ئېرنى مېنىڭ باشىمە مەڭزەر،

بىر لەئىل بەدەخشاننىڭ بىر دۇر ئەدەن ئىچىرە.
 بويۇ، يۇرۇ، لەئىل ئېرنۇ، خەتۇ خەددىنە تۇش يوق
 سەرۋۇ، گۈلۇ، مۇل، نەستەرەنۇ ياسۇمەن ئىچىرە.
 جادۇ كوزىنى كەشمىر ئېلى خەلقى كورۇبان،
 تۇتتۇق دېدىلەر، سېنى مۇسەللەم بۇ فەن ئىچىرە.
 خوبلەر چۇ ياساپ يۇز ياسالار زۇلفى چىرىكىن،
 بىلگۈلۈك ئېرۇر يۇزۇڭ، ئەي شاھىم، تۇمەن ئىچىرە.
 يۇزۇڭ بىلە لاق ئۇرغالى كۇن لابدە ئويالغاي،
 شەمىي ئېرور ئۇل غايەتى يېر - كوك لەكەن ئىچىرە.
 سەككەككىدىن، ئې جان، غەمىڭ ئەلچىسى تىلەر جان،
 جان بىرلەر، راۋان قىلدىم ئەگەر بولسا تەن ئىچىرە.

× ×

ئەي راست قەدىڭ سەرۋى راۋان جان چەمەندە،
 يۇزۇڭ بىكى گۈل يوق گۈلستان چەمەندە.
 بۇ شىۋە بىلە سېن يورۇسەڭ بىر چەمەن ئىچىرە،
 جۇر يۇرىسەگەي ئاللىنە رىزۋان چەمەندە.
 تۇن بىر كۈلەگەچتەك كورۇپ ئاغزىڭدە لەتافەت،
 قان قىلدى باغىر غۇنچەئى خەندان چەمەندە.
 قەددىڭنى كورۇپ سەرۋى سەھى ئىرغايۇ باشنى،
 قالدى تىكەلبى بېخۇدۇ ھەيران چەمەندە.
 قۇللۇققا بىتىك بېرۇر يۇز شادلىق ئەيلەر،
 زۇلفۇ خەدىڭگە سۇنبۇلۇ رەيھان چەمەندە.
 يۇز پارە قىلۇر گۈل يۇزىڭ ئاللىندە ئوزىنى،

چۈن تاپمادى ئول رەۋنەقۇ نەۋقان چەمەندە.
سەككاكتېك ئاغزىكى كورۇب كانى لەتافەت،
چاك ئەيلەدى گۈل غۇنچە گىربان چەمەندە.

× ×

نار ياڭاقىڭ ئارزۇسىدا جاننى بېمار ئەيلەمە،
ھىچ يوق ئېركەن يازۇقۇم مېنى گىرىفتار ئەيلەمە.
يالغانۇ چىندىن چىتىپ ھەر لەھزە قاشىڭنى مېنىگە،
كېڭ جاھاننى بۇ زەئىف كوڭلۇم بىكىن تار ئەيلەمە.
ئەي يۈزى گۈل، غۇنچە بولدۇم جەۋرىدىن ھەردەم مېنىڭ،
كۈزلەرم قان ياشىدىن ئالەمنى گۈلزار ئەيلەمە.
كوپ مۇسۇلماندىن قويۇپ تەرسا بولۇرنى قەۋلەسەڭ،
سېن بۇ كۈندىن سۇڭرە ھىچ زۇلفىڭنى زۇننار ئەيلەمە.
قىلدىڭ ئەۋۋەل بەرگى گۈل يەكلىغ كوڭلۈنى لۇتق ئېتىپ،
بولماگىل ئەمدى دىلازار ئاخىر ئازار ئەيلەمە.
باسقان ئىز تۇپراقىتىپ سەككاكىنى خار ئەيلەدىڭ،
سوۋ بېرايىن يۈز ئېرىپ ئاندىن داغى خار ئەيلەمە.

× ×

ئې قامەتى سەرۋۇ كوزى نەرگىس، ئەڭى لالە،
زۇلفۇڭ ئېرۇر ئۇل لالە ئۈزە مۇشك كۇلالە.
ئالدىدە مېنى چاپ، داغى سال ئىتىگە تەنمىنى،
ھىجران ئوقىنى جانىمە قىلغۇنچە ھەۋالە.

تەشەببۇس، رەقەبەت بارسام ئىشكىگە گادا تەب،
 ئىشكىنى مەگەر ئوزىنە ئۇل قىلدى قەبالە.
 ناپتەك بويۇڭۇز ئارزۇسى تۇشگالى كوڭۈلگە،
 ئۇششاق ئارا سالدى نەفەسم زارىيۇ نالە،
 جانلەر نې قىلۇر زۇلفۇنى تاغمتسا پەرىشان،
 باغلار بۇ كوڭۈللەرنى ئەگەر توكسە نەغالە.
 ئىش قايغۇغە تۇشسە قىلۇر ئۇل ئاشقى سادىق،
 بۇ ئىككى جاھان قايغۇسىنى بىر نەۋالە.
 سەككىسكىنى ئولتۇرسە يوق ئۇل قىلچە جاندىن،
 قايغۇسى ۋەلې قايغۇم ئۇل ئاي كىرگە ① ۋۇبالە.

× ×

كورۇب گۈلتەك يۈزۈڭ جان پارە - پارە،
 جىگەر ھەم قىلدى ئۇل جان پارە - پارە.
 جانم كورگەن جاپانىڭ مىڭدە بىرىن
 بولۇر گەر كورسە سەندان پارە - پارە.
 كۈلدە كورسە ئاغزى بىرلە تىشىن،
 بولۇر گۈلنارى خەندان پارە - پارە.
 نېتاك مۇندا ئۇزىن چاك ئېتسە غۇنچە،
 ئەنگىتەك بولدى چەندان پارە - پارە.
 باغىر قان قىلدى ئېرىندىنۇ بولدى،

① كىرگەينىڭ قىسقارتىلغىنى بولۇپ، كىرسە، چۇشسە مەنىسىدە

ئىشلىتىلگەن.

كوزۇمدە لەئىلۇ مارجان پارە - پارە.
سەقاقىن كىشى ياقاسى ئوپكاندىن،
جانىم چاكى گىرىبان پارە - پارە.
كوڭۇل سەككاكىمتىك جان بىرلە رازى،
جىگەرنى قىلسا ئۇل جان پارە - پارە.

× ×

ئەي ھۇسىن گەنجى، بۇ زەئىق كوڭلۇمنى ۋەيران ئەيلەمە،
يۈز ئوزرە زۇلفۇڭ تاغىتىپ ئومرۇم پەرىشان ئەيلەمە.
ھەر ناكەسى ھۇسىن يۈزىنە خۇش تازا گۈل يەڭلىغ كۈلىب،
باغرىنى ھەردەم غۇنچەتېك ھەسرەت بىلە قان ئەيلەمە.
نارتېك ياتاقىڭ شونلەسىن سېن كۈرگۈزۈپ ئەغبارگە،
غەيرەت ئوتى ئىچرە يەنە باغرىمنى بىر يان ئەيلەمە.
بارچە خالايسىق توپ بىكىن تاشلار ئاياقنىڭ ئىزە باش،
بۇ ئىشىگە زۇلفۇڭ دال ئېرۇر، سېن ئانى چاۋگان ئەيلەمە.
بولسا قىيامەت بارچەدىن قىلغان ئىشىن سورغۇسىدۇر،
ئاز قىل جاپا ئۇ جەۋرنى مۇنچە فاراۋان ئەيلەمە.
زۇلمۇ سىتەمنى زۇلفىڭ كافر كوزىڭگە ئۆگرەتسە،
بۇ كېڭ جاھاننى سېن مېنىگە بىر تار زىندان ئەيلەمە.
ئەي مىنجۇ تىشلىك دىلەبەرىم، لەئىلى گوھەر بارنىڭ ھەقى،
سەككاكىمنىڭ ئىككى كوزىن ھەرلەھزە ئوممان ئەيلەمە.

× ×

يۈزۈڭ خەيالى كوڭلۇنىڭ ۋىلايەتى شاھى،
بۇ بەختۇ تالىبىنىڭ ئۇل جان سېپەرىنىڭ ماھى.

تېشىنىڭ دۇرى تەلەبىدە كوزۇم ئۇلۇغ دەريا،
 يېتىلدى مەردۇم ئانىنىڭ ئىچىرە ئوينا، ئەلماھى.
 ھەكسىم ئەمىر قىلۇر، سەبىرۇ ئىشقى نەھى ئېتەر،
 جانىنى كويدۇرۇر ئوتتەر بۇ ئامسۇ ناھى.
 ئەي يۈزى ئايمىنە، ئېمىن كوكۇلۇڭ ئايمىندىن،
 مۇنۇڭ بىكىن كىشىنىڭ كويدۇرۇر جاھان ئاھى.
 نېتاك زۇلفۇڭ ئەگەر مېنى يولدىن ئازدۇرسا،
 جاھان خەلقى ئېرۇر ئۇشۇ يولدا گۇمراھى.
 كېچەگى نالىشىمە خۇد تەنۇق فەلەكتە مەلەك،
 سەھەردە يارەبۇ ئاھىم ئېشىتسۇن ئاللاھى.
 ياۋۇتمېڭ مېنى سەككەكى تېب ئېشىگىڭگە،
 مېنۇ يىغىسۇ سەھەرگاھ تەڭرى دەرگاھى.

× ×

جانىم ئېرىنىمگە يېتىكۇردى شەكەر ئېرنى تەمەنناسى،
 بىلۇرمەن بېرگۇسى ئېلىگە باشىمنى زۇلقى سەۋداسى.
 كۈلەردە كورگەلى ئېرنى بىلە تىشىن سەفمىدىن كور،
 گاھى بولۇر بەدەخشانۇ، گاھى ئۇممان دەرياسى.
 باغىرقان غۇنچەتېك ئاغزىن تىلەب ھەرگىز تاپىلمەستىن،
 قاچان ئۇل گۈل بىكىن كولىگەي ئاچىلغەي بۇ مۇئەمماسى.
 كوكۇلۇڭ مۇھرەسىن قويدى دەغا ئوينا يۇ شەشەردە،
 داغى نېي نەقىش كېلىنۇرگۇسى بىدەمەسىمەن فەلەك تاسى.
 يۈزى شەمىنىدىن ئانچە كىم غۇرۇر ئۇل ئاي باشىندە بار،
 جەھان پەرۋانەتېك كويسە يوق ئۇل بىر زەررە پەرۋاسى.
 قەچانكىم غەمزەسى كوزلەپ ئوقىن كىرىپكى كېزلاسا،
 قارا قاشلاردىن پەيدا بولۇر ئۇشاقنىڭ ياسى.
 پەرىتېك چەپەرەڭگە بولدى، بەلې، سەككەكى دېۋانە،
 بەلې ئىنسانى يولىندە ئېرۇر ئۇل ئەسىر داناسى.

X X

ئەي، قارا زۇلفۇڭ سەنىڭ سەۋدايىلەر سەرمايەسى،
سەرۋ بويلىقلەر يۈزىنىڭ گۈل يۈزۈڭ پىرايەسى.
سەرۋ نې ھەد بىرلە سەركەشلىك قىلۇر قەددىڭ بىلە،
بىلىگۈرۈر مەيدان ئىچىدە ھەر كىشىنىڭ پايەسى.
تورت ئوم، يېتتى ئاتادىن بىر سېنىڭكىنى يەنە،
توغرۇب ئۇلغاتمادى ھەرگىز بۇ ئاجۇننىڭ دايەسى.
رايىڭ ئۇلدۇر مېنى ئولتۇرسەڭ ۋە لېكىن فىكىر قىل،
ئاخىرى بولۇر پۇشايمان ئادەمى خۇدرايەسى.
بىر سەنەۋبەرتېك قەدىڭنىڭ سايەسىنى كورسەم ۋەلې،
شەمىسىپەن بۇ رەۋشەن ئۆلكىم شەمىنىڭ يوق سايەسى.
كوزلەرنىڭ قەتئال ئېرۇر، كىرىمىكلەرنىڭ قان توككۇۋچى
ئوزگەنى ئورگەنسۇن ئۇل جەللادىنىڭ ھەمسايەسى.
قىلدى سەككاكى قارا زۇلفۇڭ بىلە سەۋدا بەسپى
ئىلگىدە ھالى پەرىشانلىق ئېرۇر سەرمايەسى.

X X

مېنى ئولتۇردى كوزى، ئېرنى ھىمايەت قىلمەدى،
ئىكلىك ئولدى گويىيا، ئىسا رىئايەت قىلمەدى.
نەرگىسى بىر غەمزە بىرلە قۇتقارۇ جاندىن مېنى،
مۇنچە ئىشىمنى نې بولدى ئۇل كىنفايەت قىلمەدى.
كويىدى - يۇ بىر كۈن رەقىبە سىرىن ئەيمادى كوڭۇل،

ياردىن ئەغيارقە ھەرگىز شىكايەت قىلمەدى.
 مۇشاك ئوقىدى خەتتىنى زۇلفىن كورەدۇرگەچ سەبا،
 ئاڭلاسام بەخسۇس ئۇچۇن ئەندىن رىۋايەت قىلمەدى.
 دۇنيادە ئاشىققە مەئشۇقى جەفانى، ئەي سەنەم،
 قىلدى كوپ، لېكىن ھەمىشە خويۇ ئادەت قىلمەدى.
 كوڭلۇم نېلى ھالىنى سورماغە يوق ھېچ ئىھتىياج،
 فايدا ئىشقىڭ لەشكەرى يېتتىيۇ غارەت قىلمەدى.
 تاش باغىرلىق دىلبەرىم سەككەكى كوڭلى كەئبەسىن،
 يىقتى يالغان ۋەئدە بىرلە ھەم ئىمارەت قىلمەدى.

، X X

ئاي يۈزۈڭ كوردۇم ئۈجەكتە مېن گەدايى كوركەباي،
 ئۇيەۋدىن ئويغاندى جانىم كېلدى چۇن تۇڭلۇككە ئاي.
 شەيئەلىلاھ دېسەم ئاغزىڭدىن جەۋابى ھېچ يوق،
 ئارى شەككەر كىمگە لايىقتۇر يېمەككە ھەر گەداي،
 يېتسە جانىڭ چىققالى بىر قۇبلە سۇنايىن دېدىڭ،
 يېتتى ئوش ئېرنىمگە جانىم ۋەئدە كېلتۇرگىل بەجاي.
 شېئىر ئوقىدى تۇن كېچە قويىندە يۈزۈڭ ۋەسقىدىن،
 كويىدى ھەر بىر گوشەدە مىڭ نالەئۇ، فەريادۇ ۋاي.
 تەڭرىلىق بولغاي رەقبنى مەجلىسىڭدىن قەۋلەسەڭ،
 ھەيى ئېرۇر خۇد ئادەمىي سەك بىرلە بولسە ئاشناي.
 سېن بۇكۇندىن سۇڭ ھۇكم قىل ئوز مەقامىن ساقلاسۇن،
 نې قىلار چاڭۇ چەغەنە ئاراسىدە كارراناي.
 دەشت ئېلىدىن ھاجى تارخانغە يېتۇشسە بۇ غەزەل،

تەرك ئېتەر ھەر بەيتىگە ئاسۇدە دۇنياسىن ساراي.
ئىشق پەرۋازى قىلۇر كوڭلۇم قۇشى مەنە ئېتمەگىل،
تەرك بولمەس بۇ ھەۋا يېسە سوڭاكىمنى ھۇماي.
سېن بەغمىشلاڭ قانىن سەككەكىنىڭ يوق يازۇقى،
بۇ بەغمىشلاغان بىلە ئولتۇرماغىل بەھرى خۇداي.

× ×

بۇ كوڭلۇم شاھبازنىڭ قارا زۇلفۇڭ ئېرۇر ئاغى،
كېتە بىلەس ئۇچۇب مەسكىن چۇ زەنجىر ئۇل ئەنىڭ باغى.
ياڭاقىڭ رەشكىدىن ھەردەم قىزىل ئوتقا يانار لالە،
ئۇل ئال ئاڭىدە قارا مەڭدىن ئەنىڭ باغرىنداغى داغى.
كوڭۇل تىلاتىمۇ تاپتىم سوراغىن زۇلفۇڭ ئېلىنىدە،
بەلبې ھىندۇستان ئېلى ئېرۇر ئۇل توتى تۇرلاغى.
يۈز ئېۋۇرۇب گۈل يۈزىڭ بىرلە تالاشمىش باغدا زېپالىق،
ئەنى يۈز پارە قىل ئەنداق يەنە بىر بولمەسۇن باغى.
قارا زۇلقى ئال ياڭاقىڭگە گۈل ئوزرە سۈنبۇلۇ لايىق،
قىزىل نارتېك ئېڭىڭ بىرلە سەفاقىڭ ئامەسى ئاغى.
زىرې ئالدى ئېڭىڭە زۇلفۇ لەشكەر سالىدى يۈز يۈزگە،
قاشىڭ، كىرىپىكىڭ ئوق تا تۇتتى قايدا كوردىلەر باغى.
ئېڭىڭنى ئارزۇلەر دائىم توكۇپ ئەشكىنى سەككەكىي،
تاشبېتۇر يا ئەنىڭ قانى، يا تارتار ئەندە تۇپراغى.

× ×

ئەي كوزىم بىر دەم دەم ئۇر، باغرىمدا ھېچ قان قالمەدى،
ۋېي بەلا رەھم ئەت، تەنىمدە قايغۇدىن قان قالمەدى.

كىم كورۇپ نەرگىس بىكىن كوز بىرلە گۇلتېك يۇزىنى،
يېگە بېرىپ ئەقلۇ فەھمىن مەستۇ ھەيران قالمەدى.
تۇن چەمەن ئىچرە نىقابىن ئالمىش ئۇل گۈل يۇزىدىن،
غۇنچە يەڭلىغ چاك بولمەگەن گىرىبان قالمەدى.
خاتىرىن جەم ئەتتى، زۇلفىنىغە يېتىپ بىر دەم سەبا،
بارى بۇ يولدا مېنىڭتېك ئۇل پەرىشان قالمەدى.
كانۇ دەريانى ھىجىل قىلدى كوزۇمنىڭ سەنئەتى،
لەئلۇ دۇرغە خۇد ئاياق ئاستىدە ھېچ سان قالمەدى.
غەم مېنىڭ زاتمىغە ۋاچىپ بولدى، بولمەس مۇمتەنئە،
ئوزگە ھەمىل ئەتمە، جەفا كوتۇرۇرغە ئىمكان قالمەدى.
چۇنىكىم ئۇل ئىسا نەفەس قەسد ئەتتى، سەككەكى، سېنىگە،
دەردى دىل بىرلە ئولەردىن ئوزگە دەرمان قالمەدى.

× ×

كىم ئەرمەس ئۇل ئاي مۇبتەلاسى،
يالغۇز مېنىگە يوق ئەنىڭ بەلاسى.
تۇشتى بۇ زەئىق جانىمىغە دەردى،
ئولمەكتىن ئەزىن يوق ئۇل دەۋاسى
بېرگۈسى غەرىب باشىمنى يېلىگە،
رۇخسارەي زۇلفىنىڭ ھەۋاسى.
كىم كورسە ئەنىڭ كوزىنى ئەيتۇر:
نې تۇرفە ئېرۇر بۇ تۇرك بەلاسى؛
تۇركانە ئىر ئىرلەغۇنچە ئانىڭ،
كويۇردى مېنى يالەي - بۇلاسى.

ئايىنە سېنىڭ يۇزىڭ كورۇبان،
لاق ئۇرسە، يۇزۇندە يوق سەفاسى.
دەردۇ، غەمۇ، رەنجۇ، مېنۇ، ئولماق
سەككاكىغە بولدى جان غىزاسى.

× ×

يانە گۈلتېك كۈلە كورسەم بىر ئۇل سەرۋى رەۋانمىنى،
ئەنگە شۇكرانە قىلغايىمېن بۇ يالغۇز خەستە جانمىنى.
مۇسۇلمانلەر، فىراق ئوتى نېچە باغرىم كاپاب ئېدىب،
ئىكى كوز يولىدىن توككەي يۇراكىمداكى قانىمىنى.
مېنى بىر نېچە كۈن مۇنداغ زەمانە كويدۇرۇر بولسە،
جەھاندە تاپمەغەي ھەرگىز كىشى نامۇ نىشانمىنى.
ئۇل ئاي ياڭكىم جەفا قىلسە، ۋەفا ئېرمىش بوکۈن بىلدىم،
ئىلاھىي باقى تۇت دائىم ئەنسىگىتېك مېھرىبانمىنى.
ئەنىڭ زۇلقى، سوزى ئىچرە مېنىڭ قىسسەم ئۇزۇن بولدى،
سەبا نې بولدى يېتىكۈرسەڭ ئەنگە بۇ داستانمىنى.
فەلەككىم بارچە ئالەمنىڭ قىلۇر قان باغرىنى ھەر دەم،
ئېشىتسە باغرى قان بولغەي مېنىڭ ئاھۇ فىغانمىنى.
كورۇب سەككاكىمنىڭ سارىغ يۇزىن ھەر دەم كۈلەر ئەردى،
خۇدايا سېن، مۇفەررىق قىل ئەنگە بۇ زەئەرانمىنى.

× ×

جانا، قارارى يوق كوڭۇل زۇلفۇڭدە ئارام ئەيلەدى،
شۇكر ئۇل پەرىشان ئىشىنى ئاخىر سەرەبجام ئەيلەدى.

كويۇردى ئۇل ئۇد تېك ئۆزە جانىمنى ئەنبە دېك تېنىك
 سىمتېك سەققاڭ گويىيا ئانىڭ ئىشىن خام ئەيلەدى.
 ئولدۇم بۇ غەمدىنكىم غەمدىن مېن خاسسە قۇل بار ئېركەن ئۇل،
 بىلمەن نې ھەكىمەت ئېردىكىم، ئۇششاق ئۆزە ئام ئەيلەدى.
 ناگاھ نەزەرنى ئۆزگەگە سالىسە مېنى ۋەھم ئولتۇرۇر،
 قادىر بۇ ئاشىق كوڭلىنى مۇنداقمۇ ۋەھام ئەيلەدى.
 ھەردەم يۈزنىڭ مۈلكىنى زۇلقى چىرىكى قاپسەيۇر،
 كويۇم مەن ئانىڭ زۇلمىدىن سۈبھىمنى ئۇل شام ئەيلەدى.
 يۈزىن ئاي دېدىم، داغى كوپ ئۆزىر قىلدىم ئوختانپ،
 شۇكر ئۇل ئېرىغە. كىم ئەنىڭ كوڭلۈمگە ئىلھام ئەيلەدى.
 غەم يېگىل، ئې سەككىسكى، چۈن ئەۋۋەلدە قەسسامى ئەزەل،
 ئەيش ئۆزگەلەرگە ئۇ سەنگە رەنجۇ غەم ئىنئام ئەيلەدى.

× ×

پەيۋەستە كوزدىن دۇر توكەر ئۇل ئېرنى مارجان ئارزۇسى،
 يادى كوڭلۈنىڭ مۇنىسى لەئلى ئېرۇر جان ئارزۇسى.
 ھورلەرگە قىلسە بې قۇسۇر ئانىڭ سىفاتىنى مەلەك،
 جەننەتنى قويۇپ ئىشىگى بۇلغايىدى رىزۋان ئارزۇسى.
 يۈزى گۈلىستان تابىغىنە زىنھار ئەگەر يېتسەڭ سەبا،
 مېنى ئەيىتىقىل زۇلفىنە قىلدى پەرىشان ئارزۇسى.
 ئۇل گۈل بىكىن ھەددىڭ ئۆزە ئۇنگەن خەتىنىڭ سەبەزەسى.
 يۈزۈڭ تاماشاسى ئېرۇر دائىم گۈلىستان ئارزۇسى.
 ئې دوستلار، مېنى تىرىك دېمەڭ كورۇبان سۈرەتم،
 كوپ بولدى جانىم ئالغەلى ئۇل كوڭلۈم ئانىغان ئارزۇسى.

گوز، تىشلەرى كورگەيمۇ، دېپ كورمادى ھىچ ئۇيقۇ يۇزىن،
ئارى ھەمىشە دۇر ئېرۇر، ئەلبەتتە ئومىان ئارزۇسى.
سەككىكى ئۇل شاھ ئارزۇسى ئولتۇرسە سېنى نې ئەجەپ،
لابۇد ئولەر بولسە كىشى كوڭلىندە سۇلتان ئارزۇسى.

× ×

فۇرقەتىڭدە ئې پەرى، تەن كويدى - يۇ جان يىغلىدى،
دەم - بەدەم ئىككى كوزۇم خۇد قايقۇدىن قان يىغلىدى
ھىچ دەۋا يوق دەردىكىم جانىمدە بار ئانى كورب،
تونى چاك ئەتتى تەبىئۇ، دارى - دەرمان يىغلىدى.
دۇرتىشىڭۇ، گۈل يۇزىڭنى ئاڭىپ ئانچە يىغلىدىم،
كىم مېنىگە مېڭ نەۋھە بىرلە ئەبرى نەيسان يىغلىدى.
تۇن كېچە مەجلىستە يۇزىڭ ۋەسەمدىن كېچتى ھەدىس،
شەمئى غەيرەت ئوتىنە ياندى - يۇ سوزان يىغلىدى.
ئىشىڭدە ئىت بىكىن باستم نېچە يىل قاۋرۇلۇپ،
ئۇشۇ ھالىمنى كورۇپ كافىر، مۇسۇلمان يىغلىدى.
يىغلىدى ھەتتا رەقىبىنىڭ رەھمى كېلىگەندىن مەنگە،
بارى ئۇل قاتتىق كوڭۇللۇك چىنمۇ يالغان يىغلىدى.
بىلدىلەر يۇزىن كورۇپ سەككىكى ھالىن سورمەيسن،
خاسۇ، ئامۇ، شەھرۇ دېھ، دانائۇ نادان يىغلىدى.

× ×

كۇن تۇشتە كورسە ھوسنۇ جامالىڭ كامالىنى،
ئويغانىپ ئىختىيار ئېتەر ئوز زاۋالىنى.

بوستاندا گۈل يۇزۇڭنى كورۇپ كوپ ئوفتانىپ،
يۈزى قىزاردى كوردۇم ئەنىڭ ئىنقىسالىنى.
ئىيىد ئاخشامى نەزارەدە كوردى قاشىڭ مەگەر
گەردۇن ئېتىڭى ئىسرە ياشۇردى ھىلالىنى.
كوردى كوڭۇل كوزۇڭنىيۇ بېمار بولدى زار،
ئېرنىڭ مەسھى سورمادى بۇ خەستە ھالىنى.
ئال بىرلە سالدى ئالما ياڭاقنىڭ كوڭۇلگە تار،
بىر بۇرقەئى ئال كورايسن ئەنىڭ نازۇك ئالىنى.
بىزنى رەقىبەلەر ئولتۇرەدۇر يوق سېنىگە خەبەر،
ئەي ۋاي، نېچە تارتالى ئىتلەر ماجالىنى.
قانم ھالال توكسە قىلىچىڭغە سوۋ بىكىن،
ئالدىم چۇ ئوز بويۇنمە ئانىڭ ۋۇبالىنى.
كوز ياشى يىغلايۇ تۇشەيسن دېر ئاياقىڭگە،
بىلىمان نېرۇر تابۇغدە بۇ سايىل ساۋالىنى.
ھەر لەھزە قافتېك كېلۇر ئالىمغە قايغۇ ئاھ،
سەككىكىنىڭ نې كورمادى بۇ قاتتىق ئالىنى.

× ×

كورۇپ گۈلتېك كوزنىڭ رەڭسىنى كوزدىن يۇز چەمەن بولدى،
ئەقىق ئېرنىڭنى كورگەلى كوزۇم ھالى يامەن بولدى.
تۇن ئاخشام تولغانۇ سۇنبۇل بىكىن زۇلفۇڭدىن ئاھ ئۇردۇم،
ھاۋانى غالىيە تۇتتى جاھان مۇشكى خۇتەن بولدى.
قىلىپ رەھنا قەدىڭ يادىن سەھەردە ئانچە يىغلادىم،
كوزىمنىڭ جويبارى ئىچرە سەرۋۇ نارۋەن بولدى.

مەنىڭ تېك گوميا كوردى، يۇزىڭنى ئەبرى نەۋرۇزى،
كوزىڭنى ياشىدىن يېرى يۇزى ۋەردۇ ياسۇمەن بولدى.
سەبا زۇلفۇڭنى تاغىتى مەگەر ھالى خەيالىمدا،
يېزىلدى ئەجدەھا بولدى، ئورادى ئەھرەمەن بولدى.
كورادۇرگەچ كوزىڭ كوكۇلۇم سەنىڭ زۇلفۇڭگە باغلىدى،
كورۇڭ ئۇل جادۇدىن بۇ ھەم يەنە بىر ئوزگە فەن بولدى.
ئەگەر شىرىن ئۇچۇن فەرھاد ئىشقى كۆھكەن بولسە،
نېتاك سەككىسكى ھەم، جانا، يولۇڭدە جانكەن بولدى.

× ×

باقىب بىر غەمزەسى بىرلە كوزى يۇزىڭنى بەلا قىلدى،
ئەقىقى ئىشۋەسى بىرلە ئەگىمىنى قەھرەبا قىلدى.
مېنى بېمانەتتە ئاخىر سۇرەر ئېرىشىش ئىشىگىندەن
كۆلەر يۇز كورگۇزۇپ ئەۋۋەل نې ئىشىگە ئاشما قىلدى.
مېھرىدىن زەررە دەم ئوردى، ئەجەپ گەرچىن بۇ ئۇل مەھتىن،
مەگەر سەبىقى لسان بولۇپ ئىبارەتتە خاتا قىلدى.
كوزۇم بىرلە يۇرەك قاندىن تىلەرمەن دەم - بەدەم توكسەم
بۇ ئىككى شۇملىغى مېنى مۇنىڭ تېك مۇبتەلا قىلدى.
ۋىسالىڭ شۇكىرىنى بىلمادىم، ئې جان لاجارەم گەردۇن،
ئېشىڭنىڭ تۇپراقىن ھالى كوزۇمگە توتىيا قىلدى.
نېچە ئالدىن چىتىپ قاشى تۇرىشلۇق بىرلە ئۇرۇشسە،
ۋەلې ئايمىنەتېك يۇزى كوكۇل بىرلە سەفا قىلدى.
ئوغان جانلەر ياراتىپ بۇ جەھانغە روزى بېرگەندە
قەقىر سەككىسكىگە بارچە غەمۇ غۇسسە ئاتا قىلدى.

× ×

سۈرەتىڭگە ئەھلى مەئىنى، ئەي پەرى جان ئاتادى،
سەيرەفەسى ئېرنىڭنى كوردى لەئىل خەندان ئاتادى.
ئاغزىڭۇ تىشىڭنى كوردى، غۇنچە ئۇ گۈل دەدى راست،
قەددىڭگە قىلغان نەزەر سەرۋى خىرامان ئاتادى.
كىم سېنىڭ نازىك تەشىڭنى كوردى ساغىندى ھەررەر،
مۇتتەلە بولغان ۋەلىي كوڭلۇڭدە سەندان ئاتادى.
زۇلفىڭۇ يۈزىڭنى كورگەن ۋەسەفەن ئەيتۇر تونۇ - كۇن،
كوز قەمەر باققان يۈزۈڭگە ماھى تابان ئاتادى.
غەبغە بۇ زۇلفىڭگە كىم ھەيرانۇ سەرگەردان ئوقۇل،
ئەقلى يوق گودەكدۇر ئۆلكىم گويۇ چەۋگان ئاتادى.
جەئدىڭگە چىمىن مۇشكى دېمىشلەر بۇ نىسپەت بەس خاتا،
بارى مەن بىلىم ئەنى قايسى پەرىشان ئاتادى.
لالەتېك رۇخسارىڭگە باققاندا سەككىكى كوزى،
ياشىنى كورگەن كىشىلەر جالە باران ئاتادى.

× ×

ئەگەر قاشىمدە ئوشەل گۈلۇزار بولسە ئېدى،
غەمى يوق ئېردى، غەمىم گەر ھەزار بولسە ئېدى.
جانىم قىمىداسى ئەنىڭ كاشكى مېنىڭ بۇ تەنىم،
ئاتى تۇياقدىن ئۇچقان غۇبار بولسە ئېدى.
كوزىم باغىر قاندىن يۈز نىگار قىلمەس ئېدى،
ئەگەر كوڭلۇگە مۇۋافىق نىگار بولسە ئېدى.

بىرەر كوڭۇل غەمىدىن بولسە ئېدى، ۋاقتى دوست،
 نې قايغۇ، دۇشمەن ئەگەر سەد ھەزار بولسە ئېدى.
 ئولەردە قالماگەي ئېردى كوڭۇلدە بۇ ھەسرەت،
 رەقىب ئىت بىكىن ئېشىگىنە زار بولسە ئېدى.
 جانمىغە سەھل ئېرۇر ئېردى، جەفاسى ئەغيارنىڭ،
 ئەگەر كوڭۇل بىلە ئۇل يېر، يار بولسە ئېدى.
 رەقىب تىشلەمەس ئېردى سېنى، ئەي سەككىكى،
 ئەنىڭ ئىتچە سېنىگە ئېمىتبار بولسە ئېدى.

× ×

ئەي گۈل، يۈزىڭگە ھورۇ پەرى بەندەئى جانى،
 تاللىك بويۇڭ ئازادى ئېرۇر سەرۋى رەۋانى.
 خوبلەر سانى يوق چىنۇ، خىتائۇ، خوتەن ئىچرە،
 يەتمەس سەنگە لېكىن تىلەگەن دۇنيادە سانى.
 ئۇل تىشىڭۇ ئېرنىڭنى كوربىر كۈلەرىڭدە،
 بۇ ئىككى كوزىم لەئىلۇ گۇھەر بەھرىبۇ كانى.
 يۈزىڭنى قىلۇر تازە كوزىم ياشىيۇ ئاھىم،
 گۈل تازە بولۇر تاپسە ۋەلې ئابۇ ھەۋانى.
 ئۇششاق قانىن توككەلى ئېلىگە قىلىچ ئالسەڭ،
 كىم ئىلگەرۇ تۈتمەس بويۇن — ئوز بويىنىمە قانى.
 ئايدۇر سېنىڭ ئالەڭدە بۇ كۈن بىر ھەبەشى قۇل،
 تانسە يۈزىدە زاھىر ئولۇر داغ نىشانى.
 ئان دېرلەر ئېچىش كوركلۇ كىشىلەر نەمەككىگە،
 سەككىكى سېنىڭ يۈزۈڭگە باقسە كورەر ئانى.

× ×

قۇدرەت ئېلى ياقۇت ئۈزە خەتتىكى تەھرىر ئەيلەدى،
ئۇل خەت بۇكۇن ھۇسن ئايەتن ئالەمغە تەقدىر ئەيلەدى.
كۈرمەدىم، ئەي قىرغۇي قەراق غەمزەڭ بىكىن كوزى قارا،
قىلچە جانىمنى ئالغەلى نې مۇنچە تەدبىر ئەيلەدى.
زاھىد كوزۇڭ، قاشىڭ كورۇب يۇزىن ئەيۇردى قىبلەدىن،
قۇتۇلمەدى بۇ فىتىنەدىن ئۇل نېچە تەزۇر ئەيلەدى.
دېۋانە بولماقلىق تىلەر كوڭلۇم چۇ ئۇل رەشىكى پەرى،
دېۋانەلەرنىڭ بوينىنە زۇلقىنى زەنجىر ئەيلەدى.
پىرلىكىگە يېتىڭىل دەۋلەتۇ نېمەت بىلە ھەر نېچە كىم،
ئىشقىڭ يىگىتلىكتە مېنى ھەسرەت بىلە پىر ئەيلەدى.
باش چاپتى - يۇ قىلدى كېڭەش قاشىڭ قانىمنى توككەلى،
خىزمەتتە بارلىق قىل يەنە بىلەن نې تەقىسر ئەيلەدى.
غەم يېڭىل، ئەي مىسكىن كوڭۇل، چۇن چارە يوق خەلق ئېتكۈچى
سەككاكىنىڭ تۇراقىنى غەم بىرلە تەخمىر ئەيلەدى.

× ×

قوياشقە تەننەلەر ئۇرۇر بۇكۇن يۇزۇڭ قەمەرى،
كۇيۇردى يۇزىڭگە باقسەم مېنى كوزۇم قەمەرى.
غەرب جانىم ئەسىرى بىرار ھالىنى سورغىل،
تەنم ئېلىدىن ئەنىڭ ھەم ياۋۇق ئېرۇر سەفەرى.
كەرەشمە بىرلە جانىمنى سېن ئورتە ئەيب ئېرمەس،
بۇ شېۋە بىل ئېرۇر، ئەي جان، چوكۇركاۋرلەر ھۇنەرى.

باشم تۇشەر ئېشىگىڭ ئىتىلەرى ئاياقنىغە،
ئەنىڭ چۇ يوق بۇ ئېشىكتىن جاھاندە ھىچ گۈزەرى.
گەھى كوزۇمدى ئاقەر ياشۇ گاھ لەئىل تامەر،
بھارۇ كان ھاسىلى دۇر ئەنىڭ ئاقەر- تامەرى.
رەقىب جەۋرى قۇرىتتى تەمۇردە قانىمنى،
سوڭاكلەرى قۇراتىب قۇرىسىن ئەنىڭ تەمەرى.
باغرىنى جان بىلە ئوسرۇك كوزۇڭگە سەككاكى،
كاباب قىلمەسە ھىچ بولمەغەي ئەنىڭ جىگەرى.

× ×

كورۇب خۇررەم يوزۇڭ يازىن كوزۇم خۇش ئاقتىرۇر سەيلى،
ئايا سەرۋى سەھى قىلغىل ئاقەر سۇۋ سارى بىر مەيلى.
سەنەملەر ھۇسن ئاتىن سۇرسە لەتافەتنىڭ بىساتىندە،
مېنىڭ شاھىم ئېرۇر ئۇل دەم ئەلەرنىڭ ئارە سەرخەيلى.
سەبا زۇلغىن تەرايۇردە سەھەردە سالىسە سۇنۇلنى،
بولۇب مەجنۇن بىكىن شەيدا پەرىشان ھال بولۇر لەيلى.
كوزىم پەيمانەسى ھەردەم توكەر كويگەن يۇرەك قانىن،
بەلې، توكلۇر بولۇر لابۇد تولىب تاشقاندا ھەركەيلى.
يۇز ئوزرە گوپىيا زۇلفۇڭ سۇلەيمان مۇلكىنى تۇتمىش،
ئۇل ئەھرىبەنىڭ ئىلكىڭدىن ھەزاران ئاھۇ ۋاۋەيلى.
كوزۇمنىڭ ياشى دۇر يەڭلىغ ئاياقنىغە تۇشەر ھەردەم،
بۇ بىر گۇستاخلىقنى كېچىرۇب ياپ ئانىڭ ئەيىسنە زەيلى.
يۇزۇڭنى كورسە سەككاكى كوزى ياشىن نىيە بىلمەس،
بەلې، گۈل مەۋسۇمى بولسە تەڭسز لەردىن ئاقەر سەيلى.

× ×

كوز يۇزنى يۇزنىڭ شەۋقىدە ياخشى چەمەن ئېتتى،
ئېرنىڭ ئەقىقى ئارزۇسى كوزنى يامەن ئېتتى.
نەرگىز كوزىڭگە ئەقلىۈ كوكۇل ۋالەي شەيدا،
ئۇل جادۇ بۇنىككسىنە بىلمەن نې فەن ئېتتى.
زۇلفۇڭ بىلە غەمزەڭ چىرىكى كوكۇلۇم ئېلىنى،
تولدىردى بەلا بىرلە ئۇ مەملۇقىتەن ئېتتى.
ئىشقىڭ سوزىنى جان بىلە مەخفىي تۇتار ئېردىم،
كوز ياشى غۇلۇ قىلدى - يۇ سىرنى ئەلەن ئېتتى.
ئۇل ئاينى كور، تەسفىر ئېتە بىلگەيمۇ ئېكىن تېب،
يېر يۇزىنى كوك قىلدى - يۇ تۇلۇ پەرەن ئېتتى.
قەددۇ خەدو خەتتىدىن ئالب نامىيە نۇسخە،
بوستان ئىچىدە سەرۋۇ گۇلۇ ياسۇمەن ئېتتى.
سەككاكنىڭ ئورنىنى ئوشەل يوسۇفى سانىن،
يائقۇب بىكىن ھەجرىدە بەيتۇلەزەن ئېتتى.

× ×

ئەزەلدە سۇرەتنىڭ قىلغان سېنى مەئىندە جان قىلدى،
پەرى ھورتېك يۇزنىڭ كوردى يۇ جانۇ تەن راۋان قىلدى.
كوزۇمنى دۇرتىشىڭ دەريا قىلىپ تۇر، كېل تەفەررۇجقە،
بەھەمدىللاھ سېنىڭ ھوسنىڭ تەفەررۇج رايىگان قىلدى.
ئالب بىر جانىم ئېرنىڭ مىڭ ئۈەز بېردىڭ ئەنگە مىڭ جان،
ئال ئەمدى بولسە مىڭ جانىم بىر ئالغانى زىيان قىلدى.

كشى ئېرنىڭىم كوردى تانىب ئۇل لەئىل مارجانى،
ئوزى سەرراق بولدى ئۇل ئىككى كوزنى دۇكان قىلدى.
ئوزاتتى قىسسەنى زۇلفۇڭۇ، قىلدى تەكئىيا يۇزىڭگە،
كېچە تاڭغا تىكىن ۋەسقىڭدە مېنى قىسسەخان قىلدى.
سەبا گۈلتېك يۇزىڭدىن ئامەسە سۇنىۇل نىقابىنى،
سەھەردە تۇن كېچە بۇلبۇل نېدىن مۇنچە فىغان قىلدى.
تەۋانالىق بىلە سەككاكى كوڭلىن سايدىڭ ئالدى،
ۋەلپ مەخپۇر كوزلارىڭ ئەنى بەس ناتاۋان قىلدى.

× ×

گۈلتېك يۇز ئوزرە زۇلفۇڭ ئېرۇر ھۇسن ئايەتى،
ھوسنىۇ مەلاھال ئىچرە ئەنىڭ يوق نىھايەتى.
مىڭ جاننى ئالغەي ئېردى كوزۇڭ يۇز بەلا بىلە،
بولماسە ئۇل شەكەر بىكىن ئېرنىڭ ھىمايەتى.
دېۋانەلىققە سالدى مېنى زۇلفۇڭۇ كوزۇڭ،
بولدى مەگەر بۇ يولدە مېنىگە ھەق ھىدايەتى.
بىزدىن ئېشىمتىسۇن ئەمدى جاھان تازا قىسسەلەر،
چۇن كوھنا بولدى لەيلىيۇ مەجنۇن ھىكايەتى.
ئەيب ئەتىمگىز جەفادىن ئەگەر ئىگىرەسە كوڭۇل،
مەئلۇم ئەمەس مۇرىدقا بۇ ھالەت بىدايەنى.
قىلسام گىلە ئەجەبىۇ رەقىبەرنى ئىلگىدىن،
بولۇر گەدائە خاسىيەت ئىتلەر شىكايەتى.
سەككاكى تاپتەي ئاخىرى مەرھەم جاراهەتى،
گەر بولسا بىزگە بىر كۇن ئۇل ئاي يۇز ئىنايەتى.

× ×

يۈزۈڭنى كوردى داغى ئىنسۇ جانۇ جان كېچتى،
بويۇڭنى كوردىيۇ سەرۋى سەھى راۋان كېچتى.
كوزۇم ياشىدە ئومر كېچسە غەم بىلە نې ئەجەب،
قاچان تەڭىزگە كىشى تۇشتى شادمان كېچتى.
خىراملەپ ئۆتكەنكىمىزدە خىرەد مېشىگە ئەيتۇر،
ئوزىڭگە كېل، كوزۇڭ ئاچ، ئومر ناگاھان كېچتى.
كوزۇم ياشىنى تىلەدىڭ توكۇلسە يىلدىزتىك،
مەگەر بۇ فال ئۈزە ئەختەر ئۇل زامان كېچتى.
نې ۋەسۇل ئىشىنى قىلدىڭ، نې مېنى ئولتۇردۇڭ،
دەرىخ ئومىرىگە رانمايە رايگان كېچتى.
كوزۇم بۇخەستە جىگەر قانىنى توكەر مەردۇم
ئۇل ئىككى ئاراسىنە بىلەمدىم نې قان كېچتى.
نەسىمى زۇلفۇڭگە سەككاكتىك بولۇپ مەفتۇن،
تۇن ئاخشام ئەردى ئۇشەل خەستە ناتەۋان كېچتى.

× ×

ئاھ ئۇل سەنەم غەجىرىندە كوز ھەرلەھزە دەريا بولغۇسى،
ئاي چىھرەسىن ئەڭگانچە يۈز تۇرلۇ سۇرەييا بولغۇسى.
ئاخىر سېن ئەي غافىل، مېنىڭ شەيدالقمىنى قىلما ئەيب،
ئانىڭ پەرىشان زۇلفىنى كىم كورسە شەيدا بولغۇسى.
باغرىغە ياقىب ھەجر ئوتى بۇ كۇن ئىچمىنى كويدىرۇر،
يالغۇز جاسىغە تاڭ بىلە بىلىمەن نې پەيدا بولغۇسى.

ئۇل مۇشكى چىنتېك زۇلفۇڭگە مېن مۇشتەرى، ئەي زوھرە كوز،
بارسە ئىلىكتىن باش داغى باشتە بۇ سەۋدا بولغۇسى.
ساغىنىمە كوڭلىن كېستى تېپ ياردىن مېنى، ئې مۇددائى،
جانم تەنەمدە بولمەسە بۇ ھەم تەمەننا بولغۇسى.
لەيلى مىزاجىن ساقلابان مەجنۇن بارماس تەغىنە
چۇن بارسا تېپە كېلدى تېپ، ئەلبەتتە غەۋغا بولغۇسى.
ھىجران زەھرى مۇندە يوق بولسە، ئې سەككاكى، سەنگە،
ئۇل شاھنىڭ ئاچچىق سوزى، سوكونچى ھەلۋا بولغۇسى.

× ×

بۇ ئەشكتە كىم قۇل ئەرمەس بولمەغەي ھېچ ئىززەتى،
بەخت ئەگەر سىزگە كەننەزەك بولماسا يوق دەۋلەتى.
مېن سېنىڭ قەددىڭگە مايىل، تۇبىغە زاھىد بەلې،
بولۇر ئوز ئەندازەسىنچە ھەر كىشىنىڭ ھىمىمەتى.
ھەرگەدانىڭ زاھىرىن كورسەڭ پەرىشان زىنھار،
سېن ئەنى خور كورمەگىل مەئلۇم ئەرمەس نىيەتى.
ئەي، سېنىڭ زۇلفۇڭغە لەيلىتېك تۇمەن مىڭ بەندەلەر،
ھالىيا دەۋران بىزىڭدۇر كېچتى مەجنۇن نەۋبەتى.
سېن مەلاھەت مۈلكىنىڭ شاھى سېنۇ، سۇلتان سېنى،
خۇش ياراشۇر قەددىڭگە ھۇسنىۇ مەلاھەت خىلمەتى.
قامەتگىدىن دۇنيادا ھەردەم قىيامەتلەر قوپار،
زۇلفۇڭ ئۇل ئالەم بەلاسى، كوزلەرىڭ جان ئاۋەتى.
غەمزەڭىز قان توككەلى قەسەد ئەتسە ئۇل زامان،
لەئلىگىزدىن كوپ بولۇر سەككاكىغە جان مىننەتى.

× ×

ئەي مېھرۇ ماھ، يۇزۇڭگە جان بىرلە مۇشتەرى،
دېۋانە بولدى يۇزۇڭگە سەۋدا بىلەن پەرى.
ئالگىدە قارشۇ تۇرغەلى ئايدە ئۇياتمۇ يوق،
تىترە يۇزۇڭگە باققەلى خۇرشېدى خاۋەرىي.
شەمشادۇ سەرۋ ئۇيالغاندىن باش كوتەرمەگەي،
بوستاندە بىر خىراملەسە قەددىڭ سەنەۋبەرى.
قىلدى ئۇل ئىشنى جانىمە زۇلفۇڭ، كوزۇڭ، ئانى —
مۇئىمىن جانىغە قىلمەدى كۇففارى خەيپەرىي.
كانى رەقىب جەۋرى بىلە كويدىرۇر مۇدام،
دىلبەر جافاسى بولمەسە نې بولدى بىر سەرى.
باغرىدە داغ يۇزۇڭ ئەنىڭ زۇلفۇ خالىدىن،
كويدۇردى مېنى ئۇد بىكىن مۇشكۇ ئەنەرىي.
بىر كۇن مۇراد تاپمەيسن ئولمەسلىك ئىچرە ھېچ،
سەككاكىنىڭ جاھاندە تاپىلماس بەرابەرى.

× ×

قىيا باقماقتىن ئۇسۇرتتى كوزىڭ مەخمۇر نەرگەسىنى،
تۇتار تېڭ غۇنچە ئاغزىڭگە ئوزىن ئۇل سوزلەر ئەرمەسىنى.
شەكەر ئېرىنىڭگە يابىشۇنسەم چېمىنتېك مېنى قويەسلىر،
ئالب تاشلار، بەلپ، كورسە كىشى شەربەت ئوزە خەسىنى.
چىنار دېدىم قەدىڭنى ئەقلىم ئەيتۇر ھەي نې ئوخشاتدىڭ،
بۇ يىللار تۇرغان ئەسكىگە ئەنىڭتېك سەرۋى نەۋرەسىنى.

يۈز ئۆزرە زۇلق تاغىتىنىڭ پەرىشان قىلدى ئەقلىمنى،
ئەنى ئىزدىن كوتەرسەڭ ھەم جانىمدىن كوتەرۈر ئەسنى.
رەقىبىڭ زامىي كورسە ئىشىكتە بشۋەر ئت يەڭلىغ،
ئەسلىم نىيەتى قۇۋسەڭ ئېشىكتىن ئۇشۇ ناكەسنى.
كۈن، ئاي يۈزۈڭنىڭ ئالىندە يارۇقلۇقتىن دام ئۇرمىشلەر،
ئەي ياغما تۈرك، سېن كور ئۇل ئۇرۇسنىيۇ بۇ چەركەسنى.
قاچان سەككاكى ئېرنىڭگە لەبىڭدىن شەربەتى تېگسە،
ئەزىز جانىڭ ئۇچۇن جانا، دەرەڭ بىرلە ئېتىب بەسنى.

× ×

كوڭلۇم تىلەر ئۇل پىستە تېك ئاغزىڭ يېتىكۈرگەن جامنى،
بۇ نۇقلۇ مەينىڭ ھەسرەتى ئولتۇردى خاسۇ ئامنى.
ھەركىم تىلاسه ۋەسلىڭىز تىلتىك خالايتى ئاغزىنە،
تۇشتى - يۇ ھەرگىز تاپمەدى، ئومرىندە بىر كۈن كامنى
يۈزۈڭ بىلە زۇلفۇڭ ئۇچۇن گاھى كۈلە، گاھ يىغلهيۇ،
دائىم كېچۇردىم: شەمىتىك ئومرۇمدە سۇبھۇ شامنى.
ئەي شاھ، يېتەر ئەردى بەسې غەمدىن ۋەزىفە جانىمە،
ئې بولدى كەم، قىلدىڭ يەنە مېن بەندەدىن ئىنىئىئامنى.
يۈزۈڭ گۈلىدىن تا سەبا كوتەردى زۇلفۇڭ سۇنىيۇلىن،
ھەيرانۇ سەرگەردان بولپ، قىلدىم ئەدەم ئارامنى.
ئاغزىڭ، كوزىڭگە پىستەئۇ بادام ئوزىنى تۇتسا تېڭ،
ئاغزىنى سېندۇر پىستەنىڭ، يار ئورتەدىن بادامنى.
زۇلفۇڭ تۇزاققا مەڭ بىلە ئېلىتسە نېتاك سەككاكىنى
ۋەھكىم كورۇب تاپتى خالاس ئۇل دانە بىرلە دامنى.

× ×

گەر ھەجرىڭ ئوتى جانۇ جىگەرگە ياقە كېلدى،
جانىمغۇ، نې خۇش شەربەتى ۋەسلىڭ ياقە كېلدى.
ھەجر ئوتى نېچە مەجرۇھ ئېتىب بۇزدى جىگەرنى،
ۋەسلىڭ بۇشىغا مەرھەمى نې خۇش ياقە كېلدى.
دېۋانە بىكىن تىشلەب ئەمەس يۈگرە يۇرۇردە،
جان پارە قىلۇر ھالدە ئېلىمگە ياقە كېلدى.
دەريا بولۇپ ئاللىمدە كوزۇم ياشى ھەمىشە،
سەييا ماڭىزلىك مېنىڭ ئورنۇم ياقە كېلدى.
زۇلفۇڭنى قاچان سالىڭ ئۇشۇل ئال ياڭاق ئوزرە،
جانىمغۇ مېنىڭ ئىيلەسە ئۇل ئوت ياقە كېلدى.
دېۋانە دېدىڭ مېنىيۇ، زۇلفۇڭ سەنگە زەنجىر،
ئاشىقلەر مەئشۇقى مۇنىڭتېك ياقە كېلدى.
دېۋانە ئۇ سەككاكىيۇ زۇلفۇڭ ئەنگە زەنجىر،
ھىندۇ چو ئەكەس فىل باشىغە چۇن قاقە كېلدى.

× ×

كوزلەرىڭىز ئاھۇنى ھەردەم جىگەر خۇن ئەيلەدى،
مۇشك ھىدلىق زۇلفۇڭىز لەيلىنى مەجنۇن ئەيلەدى.
ئەي مالاھەت مۈلكىنىڭ سۇلتانى، ئاز ئەت يارلىقە،
قامەتىمنى ئۇل ئەلىقتېك قەددىڭىز نۇن ئەيلەدى.
ماۋەرائۇننەھر ئىچرە قالىم چۇنكى ئىككى يانىمە،
كوزلەرىمىڭ بىرى سەيھۇن، بىرى جەيھۇن ئەيلەدى.

كۈرپىكىنىڭ ناۋەك ئوقىن باغرىمغا ئۇرۇپ ھەر زامان،
قىمتىنە بىرلە قاشلەرنىڭ كوڭلۇمنى مەفتۇن ئەيلەدى.
نەپەتتىم بار ئېردى كېزەم دۇنيانىڭ مەجبۇتىنى،
كور ئەنى دەۋرى فەلەك نېتىك دىگەرگۈن ئەيلەدى.
شۇكىرى بارى دۇشمەنم بىلمەس يۈزۈمنىڭ سارىغىن،
كەھرەبا يەڭلىغ ئەگىمنى ئەنتىكى گۈلگۈن ئەيلەدى.
ئىشقى فەنى بارچە فەنلەردىن ئېرۇر نازۇك، مەگەر،
ئىشقىڭىز سەككاكىنى بۇ فەندە زۇفۇنۇن ئەيلەدى.

× ×

ھورتېك يۈزۈڭنى كورگەلى دېۋانە بولدى مىڭ پەرى،
زۇھرە كورۇپ كوزلارنىڭگە جان بىرلە بولدى مۇشتەرى.
نارتېك ياڭاقنىڭ ئال بىلە باغرىمغا ئىشقى ئوتىن ياقىب،
كويدۇردى ئودتېك ئوت ئوزە جانىنى خالىڭ ئەنپەرى.
ھەردەم رەقىب جەۋرى بىلەن باغرىم قانىن كوزدىن توكەر،
نې بولدى بارى بولمەسە دىلبەر جافاسى بىر سەرى.
تۇررەڭ كوڭۇل شەھرىندە كوپ ئاشۇبۇ غەۋغا قۇنقارىب،
جان مۈلكىنى غارەت قىلۇر ھەرلەھزە زۇلفۇڭ لەشكەرى.
مېن بىر گەدائۇ مۇبتالا بولغۇم رەقىب جەۋرى بىلە،
تەڭرى ئۇچۇن دادىنى بېر، ئەي ھوسن ئېلىنىڭ داۋەرى.
مېن كوزنى زەم - زەم قىلدىمۇ، ئۇل بۇزدى كوڭۇل كەتتەسىن
ھەرگىز ئەنكىتېك قىلمادى مۇئىنىگە خەيپەركانەرى.
نې غەم ئەگەر سەككاكىنى ئولتۇرسە ئۇل شاھ قايغۇسى،
بىردەم بىلە باشتىن يەنە جان بېرگەي ئېرنى چاكەرى.

× ×

بىلۇرسىنىڭم كېچەر دۇنيايى فانى،
قۇلۇڭغە قىلماغىل جەۋرۇ جافانى.
بەسى كوپ ۋەئدەلەر قىلدىڭۇ باردىڭ،
كېل ئەمدى ۋەئدەغە قىلغىل ۋافانى.
ۋافا ئۇ ھوسن ئىچىندە يۇز ياشاغىل،
ئىجابەت قىل ئىلاھىي بۇ دۇئانى.
ئەگەر بولسە بەلا خويىلەرنى سېۋمەك،
قەبۇل قىلدىم بۇ يولدا مىڭ بالانى.
زەكاتى بېرلە بۇڭدىن دېسەم ئەيتۇر،
قەۋۇڭ كېتسۇن بۇ سەككەكى گادانى.

× ×

گۈل يۇزۇڭنى ئارزۇلەب يۇز، كوزنى گۇلزار ئەيلەدى،
شەككەر ئېرنىڭنى تىلەب جان تەننى ئەفگار ئەيلەدى.
ئايۇدۇر يۇزۇڭ، ياخۇد خۇرشېدى تابان، ئې سەنەم،
بار ئەنىڭتېك شۇئەسى كوزلەرنى پەيكار ئەيلەدى.
ئەلتى ئاغزىڭدىن ئوغۇرلەب پىستە تارلىقنى ئەنگە،
تۇز سۇۋىن قويدىلەر ئانچە، ئاندىن ئەقار ئەيلەدى.
ئېي مەسەادەم بېگىم، بىردەم بىلە بېرگىل شىفا،
شېۋە بىرلە كوزلەرىڭ جانىنى بېمار ئەيلەدى.
زاھىدىڭم كوردى زۇلفۇڭ كوفرىن ئىماندىن كېچىپ،
بويىنىدا تەسبەھنى بېلىگە زۇننار ئەپلەدى.

كوڭلۇم ئېمقانمەس بەلې سېن نېچچە ئاچچىغ سوزلەسەڭ،
چۇن ياراتىغدە ئوغان گۈل كوڭشىسىن خار ئەيلەدى.
ئىشق ئىشىن سەككەكى ئاۋۋال بىلمەيسن ئاسان كورۇب،
ئاخىرى ئوز جاننىڭ ئىشىنى دۇشۋار ئەيلەدى.

X X

سېنتېك جاھاندە كوزلەرى ئەينى بالا قەنى؟
مېنتېك ئەنىڭ بالاسى بىلە مۇبتالا قەنى؟
ئېرنىڭ ئەقىقى گەرچى جاھاندە يەگانەدۇر،
چېرەم ماڭىزلى ھەم يەنە بىر كەھرەبا قەنى؟
كوزنى غۇبار تۇتتى فسراقىڭدە يىغىلەيۇ،
ئېرنىڭ تۇزىنىدىن ئوزگە ئەنگە توتىيا قەنى؟
لەئلىڭ شاراب بولدى كوڭۇل دەردىنە داۋا،
بۇ دەرد جانغە يېتتى، ۋەلې ئۇل داۋا قەنى؟
يۇزۇمنى ئالتىن ئەتتى سېنىڭ ئىشقىڭ، ئەي سەنەم،
مۇنداغ باقانى ئالتىن ئېتەر كىمىيا قەنى؟
قەددۇ خەدىڭغە سەرۋۇ گۈل ئوزىن تۇتەر شەبىمە،
ئانلەر بۇيۇ يۇزىندە بۇ ئابۇ - ھاۋا قەنى؟
ھوسىنۇڭ زاكاتى بېرگەلى بىر قولىن ئىزلەسەڭ،
سەككەكتېك بۇ دۇنيادە بىر بېنەۋا قەنى؟

X X

ئەي پەرى، كىم سۇۋرەتنىڭ كورسە نې قىلسۇن جاننى،
ئېرنىڭە باققان كىشى كوزدىن سالۇر مارجانى.

سېن نى يەڭلىغ ئادەمىي سېن كىم، يۇزۇڭ كورسە كورسەم
يېتىككوروبۇ ھەر لەھزە دەريا غەرق ئېتەر ئىنسانى.
كوڭلۇمە ئوت سالما، ئولدۇر چۇن خەيالىڭگە ئوتاق،
تاكى ئانىڭ سوزىشى كويدۇرمەسۇن مېھمانى.
گوز كورە يۇزمىڭ بالانى جانغە كېلتۇردى كوڭۇل،
ئەمدى كويدۇرسەم نى ھاسىل قەلبى نافەرمانى.
چىنۇ ھىند ئەلسن پەرىشان ئەيلەدى زۇلفۇڭ، ۋەلى
قىلدى ياغما كوزلەرىڭ مەجمۇئى تۇركىستانى.
لەئلىڭگە قانىمى توكتۇڭ دېسەم، ئەيتۇرئۇل كۈلە:
ئوز كوزۇڭ توكتى قانىڭ قىلما مېنىگە بوھتانى.
توكسە قانىم كوزلەرىڭ قىلدىم بېھىل توكسۇن راۋان،
كىم قاچان تاپقاي يەنە سەككەكى بۇ نەۋى قانى.

X X

ئەي نارىڭگە قۇل، ئالما يۇزىڭدىن نىقابى،
قويۇڭ ئوتۇنغە سالما يەنە شەيخۇ شابىنى.
زۇلفۇڭ ياسادى لەشكەر ئېگىڭگە ئالىب زىرپە،
سالدى كوڭۇل ۋىلايەتەنە ئىنقىلابىنى.
مەجلىستە تېرلەدى يۇزۇڭ ئوزرە كورۇب ئارات،
مەششاتە شىشە ئىچرە ياشۇردى گۇلابىنى.
ئوتلۇق كوزۇڭ كەرەشىمە بىلە كويدۇرۇر چىگەر،
ئوسرۇك ئېرۇر ساقلاماس ئوتىن كابابىنى.
ئۇل پىستە يەڭلىغ ئاغزىڭۇ لەئلىڭ مەيىن كورۇب،
ياقۇت دەدى تەشنا چىگەرلەر شارابىنى.

كوڭلۇم خەرابى ۋەسلىك ئېرۇر گەنجى يوق ئەجەب،
مەئۇر فىلسەك ئاخىر ئەنىكتېك خەرابىنى.
سەككاكىنىك ئازابى رەقىب بولدى كوپ، ۋەلى،
يالغۇز جانغە ئارقىل، ئەي سۇلتان ئازابىنى.

× ×

كويدۇردى كوڭۇل مەملەكەتن يار فىراقى،
ئوتدېك سۇۋنى سۇنغىل غەم ئوتىن ئوچرەلى ساقىي.
ئاشق باشنى كېسۇتۇب ئۇل شاھ ياساق ئالمۇش،
يارالغ باشم ئارزۇسى ئېرۇر خۇد بۇ ياساقى.
يارىنى كورەتۇرماق ئۇچۇن ئومر تىلەر مېن،
يوق ئەرسە مېنگە نېگە كېرەك ئومر ئۇزاقى.
يارىنىك ئېرۇر قەددى چىنار ئەنلەرى گۇلنار،
جانلەرغە سافا بېرۇر ئانىك ھوسنىۇ تاقى.
يار قارشۇسىدە ئولتۇرۇبان بادە ئىچالى،
چىقىسۇن كورە بىلمەس كىشىنىك ئىككى قاراقى.
جانىم خەدەفى ئىچرە يوق ئۇرمەس ئېرۇر ئۇل ھەيق،
ناگاھ ئېرىگەي باغرىم ئوتى ئىچرە باشاقى.
شاد بولايە رەقىب ئولدى تىيۇ ئاشقى مىسكىن،
بارچەغە تۇزى كېلىگۇسىدۇر دەۋر ئاياقى.
دۇنيا غەمىنى قوي، بۇ جاھان سەلتەنەتنى،
ئىشىق ئىچرە ئۇل ئاي ئاشق ئولەرسېن چۇ بەياقى.
ھەسرەت بىلە سەككاكى خۇد ئولدى، سېن ئېسەن قال،
ئىشرەت بىلە، ئەي شاھى جاھان، دۇنيادە باقى.

× ×

ئەي لەبوڭ ئەڭلىك كوڭۇللەرنىڭ دەۋائۇ مەرھەمى،
 ھاشە لىلاھ سىزدىن ئۆزگە يوق مەسھۇ مەريەمى.
 رەنجه بولماس جەۋر ئەگەر نىسبەت ئۆزىن قىلسە سېنىگە،
 بېھۇدە سوزلەر ئەدەبىسىزدۇر ياماندۇر ئادەمى.
 نەي شەكەر ئېرنىڭ دەمى بىرلە ناۋادىن دەم ئۇرار،
 ۋاھ نېخۇش ئۇل بېناۋاكىم بولدى ئېرنىڭ ھەمدەمى.
 يوق ساقىندىم ئالەمى ھوسنىۋىڭدە مېنىتېك بىر گاداى،
 بار ئېمىش ھوسنىۋىڭ بىلە كۆپ شاھلەرنىڭ ئالەمى.
 جان غەمىڭنىڭ ئوتىدە كويدى - يۇ كۇل بولدى يەنە،
 قالەدى سەككەكىنىڭ كوڭلىدە ئۆزگە جان غەمى.

ئۇلۇغبېك مەدھى

جاھاندىن كېتى تەشۋىشۇ مەبائىمى ئامان كېلدى،
 خەلايق، ئەيش ئېتىڭ بۇكۇن سۇرۇرى جاۋىدان كېلدى.
 تەن ئېردى بۇ ئۇلۇس بارچە ئەنىڭتېك جانى بار يا يوق،
 بەھەمدىلاھ ئوغان فەزنى بىلە ئۇل تەنگە جان كېلدى.
 بۇمەۋكىب گەردى سۇرماسى تاپىلمەس ئېردى بېرىب جان،
 كورۇڭ كوزبىرلەھەق سۇنىنىكىم ئوش خۇش رايگان كېلدى.
 ئالەتتېك بارچە بېكىلەرنىڭ باشى كوككە كېرەك تېكىسە،
 كىم ئانلار تەكئىمىيە قىلغالى بۇ قۇتلۇغ ئاستان كېلدى.
 جاھاندىن ئەھرەمەن كېتىب مۇسەخخەر بولغاي ئىنىسۇ جان،
 كىم ئوش تەختىمنى يېل كوتەرۇب سۇلايمانى زامان كېلدى.

بايىندى تەختىنىڭ قەدرى، ئوزۇڭ تاج كوككە تاشلادى،
ئادالەت باغى سەبىز ئولدى، چۇ نوشىنىمىراۋان كېلدى. ۳۰
كېرەك جان بۇلبۇلى تۇن - كۇن ناۋادىن تىنمىسا بىردەم،
چۇ دوستلارغە خۇررەم ياز، ئەدۇلەرغە خازان كېلدى.
رەئىيەت قوي ئېرور، سۇلتان ئەنگە چوپانۇ يا بورى،
بورى ئولغا يۇ قوي تىنغاي، چۇ مۇساتېك شۇبان كېلدى.
بۇكۇندىن سۇڭرە كوپ تىنغاي رەئىيەتلەر رىئايەتدىن،
ئۇلۇس ھەققىدە مىڭ تۇرلە ئاتادىن مېھرىبان كېلدى.
كوڭۇللەر بولدى خۇش رەۋشەن كورۇب قالمەدى بىر زەررە.
قارانخۇلىك كېتىب، ھالى چۇ خۇرشىدى زامان كېلدى.
سېۋۇنسۇن خىسراۋى ئالى گۇھەر سۇلتان ئۇلۇغېيىككىم،
شەھەنشاھ شاھ-رۇخىپىكتېك شاھى خىسراۋ نىشان كېلدى.
بۇ شاھنىڭ لەشكەرى قايسى ۋىلايەت سارى ئەزم ئەتسە،
فەلەكدىن ھەرزامان ئۇل دەم نىدائى "ئەل ئامان" كېلدى.
بۇلەر ئەلگە قىلىچ .. نەيزە ئالىب ھەيچاگە كىرگەندە،
ھېچ ئىش كېامەدى ئەئىدادىن مەگەر ئاھۇ فىغان كېلدى.
بۇلەشكەر يېتەكەن كورسەڭ ياساب ئەئىدانىڭ ئۇستىگە،
ساغىنغايىپىن چىرىك ئەرمەس مەگەرگۇرۇزۇ سنان كېلدى.
شەھەنشاھا، سېنىڭ ئاتىڭ شاھى كىشۋەر كۇشۇ ئەردى،
ئال ئەمدى دۇنيانى كوكتىن لەقەب گېتى سنان كېلدى.
تەۋارۇ قوي بىكىن دۇشمەن كورۇب بەختىڭ قەۋىيىسىنى،
ئوزۇنلىگىن باغلاب ئاللىڭغە زەئىفۇ ناتاۋان كېلدى.
كىرىپ تولكۇ بىكىن دۇشمەن ئىنىدە ئۇلگەي ئاچلىقتىن،
نې قىلسۇن ئۇستىنە ھەيپەت بىلە شېرى جەيان كېلدى.
قۇرۇق سەۋدا پشۇردى - يۇ ۋەلې خام ئەتتى ئىشلارنى،

ئاخىر كورگۈل بۇسەۋدادىن باشىغە نې زىيان كېلدى.
ئاپاشاھا، مەلەك سېرەت سېنىڭ ۋەسقىڭ سوزى ئىچرە،
ئوقىمىن ئەمدى ئالىڭدە يەنە بىر داستان كېلدى.
ئەشىڭنىڭ تۇپراقى مەجرۇھ بولغان جانۇ تەنلەرغە،
شىفالىق مەرھەمى بولدى بىمساتى پەرنەيان كېلدى.
نېكىم نوشىنراۋان ئادىل ئىشى ئىچرە قىلدى تەقسىرن،
قامۇغىغە ئەنىڭ بىر - بىر شەرىفىزاتى زىيان كېلدى.
سەلاتىن دۇنيادە كۆپ كېلدى - يۇ كېچتى سېنىڭنىڭ بىر،
فەلەكنىڭ گەرتىلى بولسە ئەيتسۇنىكىم، قاچان كېلدى.
مەلەكتىڭ زۇھدۇ تائەتدە ئىشىڭنى مۇنتەھا قىلدىڭ،
بۇئىشدىن لاجەرەم سىدرە سېنىگە ئەدناماكان كېلدى.
قاچان كەيۋان بىكىمىن ئانلەر سەرا يۇ تاقى ئالىيغە،
تىلاسە پاسىبانلىقنى شاھى ھىندۇستان كېلدى.
سېنىڭ بەزمىڭدە كېلتۇرۇپ ئەشىكىگە زوھەرنى گەردۇن،
دېدى تەندە ئەدىڭ ئەدناكەنمىزەك مەدەھخان كېلدى.
گەدالەر رايىمگان تاپىغاي زەرۇرىي مالى قارۇنى،
يادى بەيزا بىكىمىن ئىلگىڭ جاھانغە زەرفىشان كېلدى.
ئۇلۇستا توي بېرۇر بولسەڭ قويۇپ ئالتىن كۈمۈش گىردە،
مۇرەسسەئى مىنىجۇلەر بىرلە فەلەكتىن ئىككى خان كېلدى.
قىلىچ ياشىناتساڭ ئۇرۇشتا ئەنىڭ كەي شۇئەسىن دۇشمەن،
كورۇپ ئەيتۇر: قامۇغ، ھاي - ھاي قاچىڭ، بەرقى يامان كېلدى.
ئوقۇڭنى كورسە سەھىمىڭدىن سوڭۇڭنىڭ تىترەر ئەنزاسى،
دېگەي ئەئداكىم ئوش جانغە بالايى ناگاھان كېلدى.
كىشىكىم قەھرىڭگە ئوچرار شەقاۋەت بىرلە ئۇل باردى،
ۋەلىي لۇتىمىڭنى تاپقانغە سائادەتدىن نىشان كېلدى.

شاھا، لۇتقۇڭنى تاپقام دېب دۇئاچى بەندە سەككەكى،
 بېلىن جانى بىلە باغلاب بۇ خىزمەتكە راۋان كېلدى.
 ئەرۇمەن خانەدانىڭنىڭ كوڭۇل بىرلە دۇئاچىسى
 مېنىگە بۇرھان تىلاسەلەر سوزۇم خۇد چىن ئايان كېلدى.
 مەمالىك نەزمىيۇ دىننىڭ قۇرۇغىدۇر شەرىق زاتىڭ،
 نەبىتىك شەرئىي ئىشىڭدە زەمىرىڭ خۇردەدان كېلدى.
 جاھاندە قەرىنلەر تىرىك بولۇپ ئىززەت بىلە تۇرغىل،
 ئەزەل ۋاقتىدە چۇن ئاتىڭ شاھى ساھىبقىران كېلدى.

لۇغەت

ئەھرە مەن — دىۋە.
 ئەدۇۋ — دۇشمەن، ياۋ.
 ئەندا — دۇشمەنلەر.
 ئەدنا — پەست، پەسرەك، توۋەنرەك.
 ئەلەن ئەتماق — ئاشكارە قىلماق، ئايان قىلماق.
 ئەنجۇمەن — مەجلىس، يىغىلىش.
 ئەدەن — يەمەندىكى ئەڭ ياخشى مەرۋايىتلىرى بىلەن
 مەشھۇر بولغان بىر چولنىڭ نامى.
 ئەزىن — باشقا.
 بىكىن — ئوخشاش، كەبى.
 بوتە — زەرگەرلەرنىڭ مەدەن ئېرىتىدىغان ئىدىشى.
 باغىي — ئىسپانچى، پادىشاغا قارشىلىق كۆرسەتكەن كىشى.
 بىمدايەت — باشلىنىش.
 بۇرھان — دەلىل.

- بەسى — كوپ، ەول، كو پۇنچە: كوپ قېتىم.
 بۇرقەد — پەردە، نىقاپ.
 بەھىل — كېچىش، ئەپۇ قىلىش.
 ۋەرد — گۈل.
 گېتىمىستان — دۇنيانى ئىگەلىگۈچى.
 گىردە — سۇپرا.
 دەرەڭ — پۇرسەت.
 يازۇ — دەشت، چول.
 ياۋۇتماق — يېقىنلاشتۇرماق.
 يارىن — ئەتىگە.
 ياڭاق — يۈز.
 جەئد — جىڭگىلەك چاچ، بۇدرە چاچ.
 زىمان — كىپىللىك، كىپىل بولۇش.
 زەھرە — جۇرئەت، شىجائەت.
 زەپىل — ئىتەك، تاغ ئىتىگى.
 ئىزدەماق — ئىزلىمەك.
 ئىكلىك — قاتتىقلىق، قىيىنلىق.
 ئىرغەماق — باش كوتەرمەك.
 ئىزە — ئىزىگە.
 ئىدى — ئىمگە، خوجا.
 ئىمر — ناخشا.
 ئىنغىئال — ئىزا تارتىش، خىجالەت بولۇش.
 ئىسرە — كېيىن.
 كەپىل — ئولچەم، ئولچەم ئىدىشى.
 كۇيۇرماق — كويدۇرمەك.

- كام — مەقسەت.
- لاجەرەم — چارىسىز، ئائىلاج.
- لاب — لاپ، ماختىنىش.
- لابۇد — لازىم، كېرەك.
- مەبادىي — كېلىپ چىقىش، باشلىنىش.
- مەۋكەب — پادىشانىڭ يېنىدا ھەيۋەت بىلەن بىللە
يۇرگۇچى ئاتلىق ياكى پىيادە كىشىلەر.
- مىنجۇ — (ئىنجۇ) مەرۋايىت.
- مەگزەمەك — ئوخشاشلىق.
- مۇلتىن — گۈل.
- مۇفەررەن — شاتلاندىرغۇچى، سۇيۇندۇرغۇچى، كۈلدۈرگۈچى.
- مۇۋەھھەم — ۋەھھىمە، ئالاقزادىلىك.
- مەملۇ — تولغان، تولا.
- مېڭ — خال.
- مۇمتەنىسە — مەنىسى قىلىنغان.
- مۇتتەلىسە — خەۋەردار، چۈشەنگەن.
- نەۋقان — نېمەت.
- نەھى — مەنىسى قىلغۇچى، قايتۇرغۇچى.
- ناھىيى — قايتۇرغۇچى.
- ناۋەرد — يۇگۇرۇش، ئايلىنىش.
- ناۋەك — ئوق، كىرىپك.
- ئازاق — ئاياق.
- ئاجۇن — دۇنيا.
- ئامىر — بۇيرۇغۇچى.
- ئاغۇ — زەھەر.

- ئاڭماق — يېتىشىشكە ھەرىكەت قىلماق.
- ئالسىن — پىشانە، ماڭلاي.
- پەرۋىن — ھۈكەر.
- پىرايە — يېزەك، زىننەت.
- رايگان — بىكارغا، بوشقا.
- رەخت — مال - مۈلۈك، بارلىق.
- سەھم — (1) يا ئوقى، (2) ھەسسە، ئۇلۇش، (3) قورقۇنچ، خەۋپ.
- سىدرە — دەرىجە.
- سىزغۇرماق — كىيىدۇرمەك، ئورتىمەك.
- سەمەئ — ئاڭلاش.
- سەقاغ — ئىگەك.
- سىرفى — خالىسانە، ساپ، ئوقۇل، پەتەت.
- سەيىل — (1) سەل، قاتتىق ياققان يامغۇر، (2) ئاپەت، كۈچلۈك ئېقىم.
- سائىد — بىلەك.
- ساغىنماق — پەرەز قىلماق، ئويلىماق، ھىساپلىماق.
- تەقسىر — كەمچىلىك.
- تاغىتماق — يايماق، تارقىتىماق.
- تۇرلاغ — تۇرار جاي.
- تابۇغ — (1) بويسۇنۇش، (2) ھوزۇر، خىزمەت.
- تەزۋىر — ئالداش، ھىلە - مىكىر.
- تەخمىر ئەيلاماق — خېمىر قىلماق.
- تۈمەر — تومۇر.
- تەفەررۇج — سەيىر - تاماشە.

تىككەلماق — تىككە تۇرماق.
 تورت ئۆمۈم — تورت ئانا (يەر، سۇ، ئوت، ھاۋا).
 تۇغرۇب — تۇغۇپ.
 تىكىن — قەدەر، غىچە.
 تۆبى — چىرايلىق دەرەخ.
 ئۆتۈل — ئاقلار.
 ئۆستاخلىك، گۈستاخلىك — شوخ، بىئەدەپ.
 ئۆش — خۇددى.
 فىئەن — پىتىنىلەر.
 خۇردەدان — ئىنچىكە ئويلايدىغان، نازۇك چۈشەنچىلىك.
 چىرىك — لەشكەر، ئەسكەر.
 چىن — چاچنىڭ جىڭگىلىگى.
 چىتماق — قاپىغىنى تۇرمەك.
 شەقاۋەت — بەختسىزلىك، تەلەپسىزلىك.
 شۇبان — چوپان.
 ئېل — قۇل.
 ئېرن — لەۋ.
 ئېدىسى — ئىگىسى.
 ئېمقانماق — قىيىنچىلىق تارتماق.
 ئېڭ — يۈز.
 ئىگلىك — ياخشىلىق.
 ئېزىد — خۇدا.
 يادى بەيزا — ئاپپاق قول.
 يەساق — 1) جازا، جېرىمانە، 2) سېلىق.
 يەلەي - بولەي — ئاھاڭ.

ئوفتائماق — ئۇيالماق.

ئۆجەك — تام، يوقۇرى، ئىگىز.

ئوغان — قادىر، كۈچلۈك، تەڭرى.

قەمۇغ — ھەممە.

قەرن — ئەسىر.

قابىقى — ئىشىك.

قاب — ئىت.

قەسسام — بولگۇچى، ئولۇش بەرگۇچى.

قىراق — قوغلىماق.

قۇبىلە — سويۇش.

قۇرەتماق — قۇرۇتماق.

قونقەرماق — قوزغاتماق.

غەلتان — دومىلانغۇچى.

غالىيە — قاش ۋە چاچقا سۇرتۇش ئۇچۇن ئىپار

ۋە ئەنبەردىن ياسالغان خۇشپۇراقلىق

قارا ماددا.

ھەيىجا — ئۇرۇش، كۈرەش، جەڭ.

ھەۋا — (1) ئارزۇ، ھەۋەس، (2) ئىشىق - مۇھەببەت،

(3) ئۇچۇش - پەرۋاز.

ھەمىل ئېتىماق — يۇيماق.

ھەدىس — گەپ - سوز.

ئەشەرگە تەييارلىغۇچى: غوجەخمەت يۈنۈس

(1)

ئىشقىدا كۈيەس ھېچكىم ئەفسانە بولماغۇنچە،
شەمەندە (1) يانماس ھېچكىم پەرۋانە بولماغۇنچە،
سۈيەس سەدەپنى ھېچكىم دۇردانە (2) بولماغۇنچە،
ئەدھەم (3) سۈپەت دۇنيادىن بىگانە (4) بولماغۇنچە،
باشقا ئالىپ مالاھەت (5) ئەفسانە بولماغۇنچە.

سەنسىز ماڭا نىگار (6) ئىككى ئالەم كېرەكەس،
تەختۇ - بەختى سۇلايمان ماڭا خاتەم (7) كېرەكەس،
خىزىر ئومىرنى بەرسەلەر، ماڭا ئۇل ھەم كېرەكەس،
سەنسىز ئولەي دۇئا قىل، ماڭا بۇ دەم كېرەكەس،
جانۇ - تېنىم قائىدەدى بىگانە بولماغۇنچە.

ئەرشىڭ كۈيەر ئاھمىدىن تاڭلا بولسا قىيامەت،
ئىنىسۇ - مەلەك (8) يىغلاشۇر ئەيتۇر نىچۇك ئالامەت،

ھورۇ - غۇلمان (9) بېھىشتىڭ ئەيتۇشۇرلەر نادامەت،
چىقسا ئوتۇم زەررەچە ھېچكىم قالماس سالامەت،
قالماس مالىك دوزەخنىڭ (10) سوزانە (11) بولماغۇنچە.

قانلار توكۇپ كوزۇمدىن ھەر دەم ئانى ياد ئېتەي،
قازى بولسا ئوغانىم (12) سىنەم (13) يارىم داد ئېتەي،
زار كوڭۇلنى شاد ئېتىپ، ۋەسلىن ئانىڭ ياد ئېتەي،
مەھشەر كۈنى (14) داد ئېتىپ، خەستە كوڭلۇم (15) شاد ئېتەي،
دىلبەر سويىمەس كوڭۇلنى، ۋەيرانە بولماغۇنچە.

ئىشقى دىباغا ئوت ئۇردى، فەنا (16) يولنى چاغلادىم،
قىسمەت شۇنداغ ئېركەن كىم، بېلىم مەھكەم باغلادىم،
ئاشقىلىقىدە مەن بۇگۈن يۈرەك باغرىم داغلادىم،
دەردىم بىھەد (17) زورلادى، دەرگاھىغى (18) يىغلادىم،
رەھىم ئەيلەمەس نىگارم، گىرىيانە (19) بولماغۇنچە.

ئاشىق بولساڭ شۇنداغ بول، جاننى قۇربان ئەيلەگىل،
ھىجرۇ - قۇرقت (20) مېنەتتىن كۈندە مېھمان ئەيلەگىل،
يەتسە جەۋرۇ - جاپالار ئەلدىن پىنھان (21) ئەيلەگىل،
زۇلفى (22) چىمىن - چىمىن (23) كۇفرىنى (24) جانغا ئىمان ئەيلەگىل،
جانىڭغە جان ئۇلانماس جانانە بولماغۇنچە.

نامۇس كەتمەس ھېچكىمدىن ئىشققە (25) قەدەم قويماسە،
ئەدھەم سۇپەت دۇنيانى تا پەشتىپا (26) ئۇرماسە،
ۋاسىل (27) بولماس ۋەسلىگە (28) يالغۇز ئۆزىن سويىمەسە،

رازى بولماس قازاغە (29) ئىشقى ئوتىغە كويمەسە،
تاپماس دىلبەر سوراغىن، بىريانە (30) بولماغۇنچە.

ۋاقتى باھار مەي ئىچكىل، بىلگىل ئىشرەت غەنىمەت،
ساقى سۇنغىل قەدەھنى، پۇرسەت سوھبەت غەنىمەت،
زاھىد (31) ئەيتۇر دوستلارم تەسىبە تائەت (32) غەنىمەت،
مەشرەپ قەلەندەرىگگە ھەر كۈن ئاپەت غەنىمەت،
كورمەس مەشۇق يۈزىنى ئەفغانە (33) بولماغۇنچە.

-
- (1) شەمى — چىراق، يورۇق.
 - (2) دۇردانە — ئۇنچە دانسى، مەرۋايىت.
 - (3) ئەدھەم — ئىبراھىم ئەدھەم (ئاشىق).
 - (4) بىگانە — يات، غەيرى، ئۆزگە، بولەك.
 - (5) مالامەت — تەنە، ئەپپەلەش، جىملەش.
 - (6) نىگار — گۈزىلىم، جانانىم.
 - (7) خانەم — موھۇر، تامغا.
 - (8) ئىنسۇ - مەلەك — ئادەملەر ۋە پەردىشىملەر.
 - (9) غىلمان — چورە، ئوغۇل خىزمەتچى، كېنىزەك.
 - (10) مالكى دوزەخ — ئادەملەرنى دوزاخقا جازالايدىغان پەردىشتە.
 - (11) سوزانە — قىزىق، ئوتلۇق، كويدۇرىدىغان.
 - (12) ئوغانىم — ياخشى كوردىغان ئادىمىم (خۇدانى دىمەكچى).
 - (13) سىنە — كۆكرەك.
 - (14) مەھشەر كۈنى — قىيامەت كۈنى.
 - (15) خەستە — سۇنۇق، توۋەن، كېسەل.
 - (16) فەنا — يوقىلىش.
 - (17) بەھد — چەكسىز.
 - (18) دەرگاھ — شاھلار سارىيى ئالدىدىكى ھويلا.

- (19) گىريان — يىغلىغان، يىغلىغۇچى.
- (20) ھىجرۇ - فۇرقەت — ئايرىلىش، جۇدالىق.
- (21) پىنھان — يوشۇرۇش.
- (22) زۇلپ — سېكىلەك چاچ.
- (23) چىن - چىن — تال - تال، قات - قات.
- (24) كۇفۇر — نېمەتنىڭ قەدرىنى بىلمەسلىك.
- (25) ئىشقىقە — ئىشقىقە.
- (26) پەشتىپا — تاپان، پۇشتىپا ئۇرۇش - تېپىش.
- (27) ۋاسىل — ئېرىشىش؛ ئېرىشىكۇچى.
- (28) ۋەسىل — قوشۇلۇش.
- (29) قازا — ھوكۇم.
- (30) بىرئانە — كويۇپ كىۋاپ بولۇش.
- (31) زاھىد — دىن يولىدا يامانلىقتىن ئۆزىنى تارتقان كىشى.
- (32) تەسبىھ تائەت — ئىبادەت قىلىش.
- (33) ئەفغان — پۇغان، نالە - پەرىيات.

(2)

مەرىپەتنىڭ گۈلزارى، موللا بازار دېۋانە،
 ئاشىقلارنىڭ سەردارى موللا بازار دېۋانە.
 يوقتۇر ئەسلا گىنەسى(1)، بەھرى ئىرفان(2) سىنەسى،
 نۇرى ھەق ئاينەسى(3) موللا بازار دېۋانە.
 يول ئۆستىدە پۇل(4) بولغان، ھەق نۇرىغە مول بولغان،
 كىمنى كورسە قۇل بولغان موللا بازار دېۋانە.
 چايلاردۇر نەمەنگان، ھەق يولىدا جان بەرگان،
 مۇرىدلارنى سىناغان موللا بازار دېۋانە.

ئىچلاردۇر تولا نۇر، پىرلاردۇر باھادۇر،
بۇخارادا ئول مەشھۇر موللا بازار دېۋانە.
مەشرەپ ئوزى دېۋانە، ئىشقى ئوتىغە پەرۋانە،
يول يۈرەدۇر سەرسانە، موللا بازار دېۋانە.

(1) گىيىنە — گىنە، ئاداۋەت.

(2) بەھرى ئىرفان — بىلىم دېگىنى.

(3) ئايىنەسى — ئەينىكى.

(4) پۇل — كوۋرۇك.

(3)

ئىشقىنىڭ ئوتىغە كويگالى كەلدىم،
ئايدەك بۇزۇڭنى كورگالى كەلدىم.
سەۋدائى زۇلقۇڭ (1) تۇشتى باشىمىغە،
سەندىن داۋاسىن سۇرگالى كەلدىم.
بەھرىڭىغە (2) كىردىم غەۋۋاس (3) بولاي دەپ،
بىر دۇررى مەقسۇد (4) ئانغالى كەلدىم.
مەندىن سوراساڭ ئەي گۇلتۇزارىم (5)،
مەھۋى (6) جامالىڭ بولغالى كەلدىم.
ئاسى (7) قۇلۇڭ مەن ياندى گۇنادىن،
ئەستەغىمىرۇللا ئەيغالى (8) كەلدىم.
قافىلە (9) كەتتى، مەنزىلغە يەتتى،
مەن ھەم ئۇلارغە يەتگالى كەلدىم.
كوردۇم جامالىڭ، كەتتىم ئوزۇمدىن،
مەجنۇنى (10) شەيدا (11) بولغالى كەلدىم.

ساقى قەدەھنى قىلغىل مۇھەببىيا (12)
 ۋەدەت (13) مەيدىدىن ئىچكىگالى كەلدىم.
 رەھمەت (14) ئىشىگىن مەشرەپىغە ئاچغىل،
 ئىشقىڭ كۆيىدە ئولغالى (15) كەلدىم.

- (1) سەۋدائى زۇلفۇڭ — زۇلپىڭ سودىسى.
- (2) بەھىر — دەريا.
- (3) غەۋۋاس — سۇچى.
- (4) دۇررى مەقسۇد — مەقسەت گوھىرى.
- (5) گۈلتۇزار — گۈل يۇزلۇك.
- (6) مەھۇ — يوقىتىش؛ ئوچۇش
- (7) ئاسى — گۇناھكار.
- (8) نەيغىلى — ئېيىتىقلى.
- (9) قافىلە — كارۋان.
- (10) مەجنۇن — جىن تەككەن كىشى.
- (11) شەيدا — ئەقلىدىن ئازغان.
- (12) مۇھەببىيا — تەبىيار.
- (13) ۋەدەت — بىرلىك، تەنھالىق (خۇدانى دىمەكچى).
- (14) رەھمەت — رەھىم - شەپقەت، ياخشىلىق.
- (15) ئولغالى — ئولگىلى.

(4)

نەدامەتتە توكۇپ ياش، ۋەسلىڭ ئىزلەپ يۇرگەنىم بېھراق (1)،
 غەمۇ - دەردىڭ رەفىق ئەيلەپ، مۇدام (2) ئاھ ئۇرگەنىم بېھراق.
 جاھان ئەيۋاندىە يۇرگەن، مۇھەببەت ئوتىغە كويگەن،
 سويەر قۇللار ئىزىنى كوزلەرىڭىگە سۇرگەنىم بېھراق.

ئوشال مەجنۇنى ھەيراندەك يۈرەك - باغرىم ئاقار كوزدىن.
 سەنەمنىڭ ھىجرىدە سەھرايۇ چولنى كەزگەنم بېھراق.
 قىيامەت ھەشرگاھىدە (3) سوراغاي بارچە كىردارىم (4)،
 ياقامنى چاك ئېتىپ ۋاللاھ بۇگۈن داد ئەيتگەنم بېھراق.
 مۇيەسسەر بولمەسە جەننەت ئىچىدە دەۋلەتى دىدار،
 بېھىشتىن كېچىيان دوزاخ ئىچىدە كويگەنم بېھراق.
 خازان بولماي گۈلىستانى باھارى ئومرى ئېي مەشرەپ،
 سەھەر ۋاقتىدە بۇلبۇلدەك فىغانلار قىلغانم بېھراق.

(1) بېھراق — ياخشىراق. (2) مۇدام — ھەمىشە، دائىم.

(3) ھەشرگاھ — قىيامەتتىكى ھۆكۈم چىقىرىش ئورنى.

(4) كىردار — ھەركەت، ئىشلار.

(5)

نەمەنگان شەھرىدىن كەتسەم، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 غەربىلىك شەھرىدە يۇرسەم، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 مۇھەببەت شەربەتىن ئىچتىم، قازاندەك قاينابان تاشتىم.
 بۇ فانى دۇنيادىن كەچتىم، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 تۇشۇپدۇر باشمە سەۋدا، رۇمۇزى (1) ئىشىقىدىن غەۋغا،
 ئوزىگە ئەيلەدى شەيدا، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 تۇرارغە تاقەتم يوقتۇر، يۈرەغە ھالەتم يوقتۇر،
 يۈرەكتە ئىشق ئوتى كوپتۇر، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 قارارىم يوق تۇراي دىسەم، نەمەنگاندە يۈرەي دىسەم،
 جاھاننى سەيىر ئېتىپ كەزسەم، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ.
 بۇسكىن زارى مەشرەپنىڭ كىشى ھالىنى بىلمەيدۇ.

بۇيەردىن باش ئالىپ كەتسەم، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
(1) رۇمۇز — ئالامەت، نشان، بەلگە.

(6)

كورسەت يۈزۈڭ ئولۇرمەن، تەندە تاقەت قالمادى،
مېھرىبانىم قايدە سەن، جانىدە راھەت قالمادى،
بەلا ياغدى باشىمە، ئەلدە ئاپەت قالمادى،
چەككىم جاپانى ئەككۈن(1) تەندە ھالەت قالمادى،
كەزدىم شەھرۇ-بايابان دىلدە ھەسرەت قالمادى.

ئاشىق بولدىم يۈزىڭگە، كورمەي ئولسەم نېتەرمەن،
بايىزىد(2) تەك ئوزۇمنى كۈندە يۈزىڭ ساتارمەن،
مۇنكىر-نەكىر كىرگەندە لەھەد(3) ئىچرە ياتارمەن،
ھەرنە قىلساڭ ئېي زامىد جامى مەيدىن تاتارمەن،
بەرباد بەردىم(4) مەي ئۇچۇن، قولىدە تائەت قالمادى.

ئاشىق بولساڭ شۇنداغ بول، ئالەم كۇفرىڭ بىتسۇنلەر،
رەسۇا بولغىل خەلق ئىچرە، نامىڭ ئالىپ كەتسۇنلەر،
يەكسان بولغىل ئالەمدە، ساڭا كېسەك ئاتسۇنلەر،
تۇپراغ بولغىل يول ئوزرە، سېنى باسىپ ئوتسۇنلەر،
كافىرلىقتىن ئوزگە ھېچ مەندە ئادەت قالمادى.

كافىر بولساڭ ئىشقى بول، ئەھلى دۇنيا(5) بولمەغىل،
زامىد سۇپەت دۇنيا دەپ، ھەرگىز مۇردار(6) بولمەغىل،

ئەدھەم سۇپەت دۇنيانى ھېچ كوزىڭگە ئىلمەغىل،
مەجنۇن سۇپەت بەھۇش بول، ھېچ ئوزىڭگە كەلمەغىل،
قولۇم ئالىڭ ياپىرسىم، مەندە غەيرەت قالمادى.

روزي ئەزەل كوي دىدى (7)، كويدىم - ياندىم كۇل بولدىم،
يولدا ياتقان خار (8) ئېردىم، نەزەر تاپتىم گۇل بولدىم،
جامى شاراپ ئىزلەدىم، بەھەمدۇللا مۇل بولدىم،
بىرىڭگەسىز ئىت ئېردىم، ئىگەم تاپتىم قۇل بولدىم،
ئوتتۇم ماقام (9) ھەيرەتتىن (10)، مەندە ھەيرەت قالمادى.

تۇتتۇم پىرنىڭ ئېتەگىن، ئاخىر يولغە باشلادى،
يولدا قالغان گۇمراھنى (11) ئاپپاق خۇجام خۇشلادى،
كىكى كىردى بۇ يولغە ئوزلۇگىنى (12) تاشلادى،
يادى بىلە ئاھ ئۇرۇپ، ئىككى كوزدىن ياشلادى.
تىنباي ئەيتاي سەناسىن (13) خابى غەپلەت (14) قالمادى.

ئىشققە قەدەم قويمە سەڭ، بىللاھ (15) مەشۇق تاپىلماس،
مۇندە رەسۋا بولمە سەڭ، ئاندە راھەت تاپىلماس،
باغرىڭ كاۋاپ بولمە سە، كوزدىن ياشىڭ ساچىلماس،
يول ئۇستىدە پۇل بولماي، نەفسۇ شەيتان چاپىلماس،
پىرى مۇغان (16) مەي بەردى، دىلدە جۇرئەت قالمادى.

زاھىد سۇپەت شەيخلارنىڭ مەسجىد سەرى يۇرغۇسى،
قوللاردا تەسبىھى رىيا (17) تائەت قۇرغۇسى،
تىلى بىرلە زىكر ئەيتىپ، ئەھمەد دەۋرىن سورغۇسى،

بىر-بىر باسىپ قول سالىپ، ھەۋا بىرلە تۇرغۇسى،
 ئانىڭ ئۇچۇن يارانلار،(18) ئەلدە ئىبىرەت قالىمادى.

رازى بولدۇم قازاغە، ئاتىم مەشرەپ دىدىلەر،
 ھەستىم(19) كويدى بۇ ئوتتە،خوبىلار،(20) ئۇشلاپ (21) دىدىلەر،
 يۈلدە قالغان گۇمراھنى پىرىم خۇشلاپ دىدىلەر،
 ئاسى جافى(22) قۇل ئېردىم، خوجام باشلاپ دىدىلەر،
 كەچتىم ماۋۇ مەنىدىن(23)، مەندە ئىللەت قالىمادى.

- (1) ئەكنۇن — ئەمدى.
- (2) بايىزد — بايىزد بەستامى (ئاشىق).
- (3) لەھەد — گور.
- (4) بەرباد بەردىم — شامالغا ئۇچۇردۇم، يوق قىلدىم.
- (5) ئەھلى دۇنيا — دۇنيانى دوست تۇتقۇچىلار.
- (6) مۇردار — ھارام ئولگەن.
- (7) روزى ئەزەل — ئادەم يارىتىلغان كۇن؛ روزى ئەزەل
 كوي دىدى — خۇدا مېنى يارىتىشتا ئۆزىگە مۇھەببەت باغلايدىغان
 قىلىپ ياراتقان.
- (8) خار — تىكەن.
- (9) ماقام — تۇرار جاي، ئورۇن.
- (10) ھەبىرەت — ھەيران بولۇش، ئەجەپلىنىش.
- (11) گۇمراھ — يول يوقاتقان، يولدىن ئازغان كىشى.
- (12) ئوزلۇك — مەنمەنلىك، نەپىس.
- (13) سەنا — ماختاش.
- (14) خابى غەبىلەت — غەپىلەت ئۇيقۇسى.
- (15) بىللاھ — خۇدا ھەققى.
- (16) پىرى مۇغان — مەيخاننىڭ پىرى.

- (17) رىيا — كوز - كوز قىلىش، خەققە كورسىتىپ ئىشلەش.
- (18) يارانلار — دوستلار.
- (19) ھەستىم — ۋۇچۇدۇم، بارلىغىم.
- (20) خوبلار — ياخشىلار.
- (21) ئوشلاپ — تۇتۇپ.
- (22) ئاسى جافى — گۇناھكار.
- (23) ما — بىز، مەنى — مەن، ماۋۇ مەنى — دۇنيانى
سۇيۇش مەنىسىدە ئېيتىلغان.

(7)

يارنىڭ كويىدە ئولگەن بارمۇكىن،
بىرئولۇپ ئىككى تىرىلگەن بارمۇكىن.
ۋەسلىنى ئىزلەپ جاھاندە چەرخ ئۇرۇپ،
تەلمۇرۇپ يوللاردە قالغان بارمۇكىن.
قەتلى قىلماققا(1) يەنە كىم تەڭلەشىپ،
يالبارىپ بويىنىنى سۇنغان بارمۇكىن.
شاھىبازى(2) مەرپەت سۇلتانى ئىشىق،
تەبل(3) ئۇرۇپ دالبايغا(4) قونغان بارمۇكىن.
داد ئەيتار مەشرەپ خۇدانىڭ ئالدىدە،
ئول زامان دادىغە يەتكەن بارمۇكىن.

-
- (1) قەتلى قىلماق — ئۆلتۈرمەك.
- (2) شاھىباز — شاھلارنىڭ قۇش ئوينىشى.
- (3) تەبل — دۇمباق، ناغرا.
- (4) دالباي — قۇش قوندىغان جاي (قونداق).

(8)

شۇكرى لىلاھ غەمگۇزارم كەلدى يا،
غەمدە قويغان گۇلئوزارم كەلدى يا.
جىلۋەسنى كورسەتىپ زاھىردە (1) ئەلگە رەڭبەرەڭ (2)،
بۇ بەدەن دەشتىنى كەزگەن دىلفىكارم (3) كەلدى يا.
نەچچە كۈن ۋەسلىن سوراپ يۇردۇم خوتەن سەھراسىدە،
جەئىقىرى سادىق ئىمام قۇتبى زامانم كەلدى يا.
مەشرەبىڭ مەھشەردە يىغلاپ داد ئىتار،
داد ئىتىپ يارىنى ئىستەپ كەلدى يا.

-
- (1) زاھىر — تېشى، سىرتى.
(2) رەڭبەرەڭ — رەڭمۇ - رەڭ.
(3) دىلفىكار — دىلى سۇنۇق، كوڭۇل جاراھتى.

(9)

دىلبەر يۇزىنى كورگەلى دېۋانە كېلىپدۇر،
يۇز نازۇ - كەرەشمە (1) بىلە جانانە كېلىپدۇر.
دېۋانە بۇ جانىڭنى فىدا قىل ئانىڭ ھەققى،
جانانە بىلە ساھىبى پەيمانە (2) كېلىپدۇر.
جانىڭنى پىدا ئەيلەگىل ئەي مەشرەبى ئاشىق،
لەبلەرى شېكەر، تىشىلارى دۇردانە كېلىپدۇر.

-
- (1) كەرەشمە — كوز قىسىش، ناز قىلىش.
(2) پەيمانە — جام، قاچا.

لامەكاننىڭ(1) شەھرىدە ئاشىقنى شەيدا قىلدى ئىشقى،
 ئەنبىيائى ئەۋلىيالارنى ھۇۋەيدا (2) قىلدى ئىشقى.
 مۇستەپانىڭ نۇرىدىن يازىلدى شەمسى ۋە زۇھا،
 نۇرىغە سەجدە قىلىپ مەننى پەيدا قىلدى ئىشقى.
 جىلۋەسىنى كورسەتىپ زاھىردە ئەلگە رەگپەرەك،
 ئارۇ - نامۇستىن كېچىپ، ئالەگە غەۋغا قىلدى ئىشقى.
 ياشى يەتمىشكە كىرىپ ساتتۇردى ئوزىن بايزىد،
 مەرىپەت بازارىدە كورگىل نە سەۋدا قىلدى ئىشقى.
 شەيىخ شىبىلى(3)، شەيىخ ئەتتارۇ(4) ئەنەلھەق سوھبەتتىن(5)
 كىردى ئىچتى بادە(6) نى مەنسۇر(7) نى داردا قىلدى ئىشقى.
 كۇفر ئەيىتى دەپ نەسىمنىڭ(8) تېرىسىنى سويدىلەر،
 گوشتۇ - پوستىن سوزلەتىپ ئالەمدە گويىا(9) قىلدى ئىشقى.
 شەيىخ سەنئاندىن بولۇپ تورت يۇزمۇرد ساھىب كامال(10)،
 كوردى تەرسا(11) زادەنى خۇكبانى(12) ۋالە(13) قىلدى ئىشقى.
 ئېشىتىپ بىلدىكى مەشرەپنىڭ قارارى يوق ئىكەن،
 زاھىردىن گويىا قىلىپ، باتىننى(14) بىنا(15) قىلدى ئىشقى.

(1) لامەكان — ماكانسز، ماكانى يوق (خۇدانى دىمەكچى).

(2) ھۇۋەيدا — ئېنىق، روشەن.

(3) (4) شەيىخ شىبىلى، شەيىخ ئەتتار — شەيىخلەرنىڭ ئىسمى.

(5) (7) مەنسۇر شەيىخ بولۇپ، ئەسلى كەسپى پاختا ئېتىش

بولغاچقا، مەنسۇر خەللاجى دەپ ئاتالغان (خەللاجى — پاختا ئا-

تىدىغان ئادەم دىگەن سوز). ئۇ سىگىلىسى ئەنەلەمنىڭ قىرىق

چىلتەن بىلەن بەزمە قۇرۇۋاتقان چاغدا بەرگەن بىر تېمەم

شاراپىنى ئىچىپ مەس بولۇپ قېلىپ، ئەنەلەھەق، مەنەھەم ھەق (ئەنەلنىڭمۇ ھەق، مېنىڭمۇ ھەق) دىگەنلىكى ئۈچۈن، كۇپۇرلۇك قىلدى دىگەن گۇنا بىلەن دارغا ئېسىلغان.

(6) بادە — مەي.

(8) نەسىمى — شەيخ شەمشىدىن تىرمىزى.

(9) گويا — سوزلىگۇچى.

(10) ساھىب كامال — كامال ئىگىسى، كامالەتكە يەتكەن.

(11) تەرسا — بۇتپەرەس.

(12) خۇكبىان — چوشقا باقار.

(13) ۋالە — ئاشىق.

(14) باتىن — روھ، ئىچكى تۇيغۇ.

(15) بىنىنا — كورگۇچى، ئاستىرتىن كورگۇچى.

بۇغەزەلدىكى 13 - ، 14 - مىسىرالارنىڭ مەنىسى " 400 مۇردى بار شەيخ سەنئان بىر بۇتپەرەس قىزغا ئاشىق بولۇپ ئۇنىڭ دىنىغا كىرىپ، چوشقىسىنى باققان، ئىشىق مۇشۇنداق كۇچلۇك بولىدۇ " دىگەندىن ئىبارەت.

(11)

بىر باقمىشكە جۇملەنى جانانە تەسەددۇق،

شەھلا كوزىگە ئاقىلۇ - دېۋانە تەسەددۇق.

بۇرقەد (1) كوتەرىپ يار ماڭا نىم (2) قاراسە،

جانىم بېرەيىن يولىدە ھەمخانە تەسەددۇق.

ساقى بولۇبان سۇنسا قەدەھ ناز ئىلە ھەردەم،

ئول غەمزەسىدىن (3) ساغەرۇ (4) پەيىبانە تەسەددۇق.

يۈسۈى سۈپەت ئول جىلۋە قىلىپ چىقىسە قاشىمغە،
 مەن ئورگۈلەيسن كەئەيۇ- بۇتخانى تەسەددۇق.
 جانىكى ئەگەر بەر دىسە ئول دىلەرى رەئنا،
 جانىم بېرەيسن يولىدە مەردانە تەسەددۇق.
 مىژگان (5) ئوقىغە قىلسە بۇ جانىمنى نىشانە،
 كوكسۇم بېرەيسن يولىدە ھەيرانە تەسەددۇق.
 ۋەدە قىلىبان ئەيدى (6) جامالىمنى كورەرسەن،
 ۋەھدەت مەيدىن ئىچكە (7) بۇ پەيپانە تەسەددۇق.
 گۈلگۈن (8) كىيىبان چىقىسە ئۇشۇل قامەتى رەنا،
 مەجنۇن بولايسن، ئورگۈلەيسن يانە (9) تەسەددۇق.
 مەشرەپ سەرى زۇلفۇڭ تاراسە رەشكى (10) كېلەدۇر،
 زۇلفۇڭ تارىدىن بادى سەبا (11) شانە (12) تەسەددۇق.

-
- (1) بۇرۇقەئۇ — پەردە، چۈمبەت (يۈز پەردىسى).
 - (2) نىم — يېرىم.
 - (3) غەمزە — جىلۋە، نازە.
 - (4) ساغەر — مەي پىيالىسى.
 - (5) مىژگان — كىرىپىك.
 - (6) ئەيدى — ئىدى.
 - (7) ئىچكە — ئىچمە ككە.
 - (8) گۈلگۈن — گۈلرەك، توق ھالرەك.
 - (9) يازە — يەنە.
 - (10) رەشك — كۈنلەش، قىزغىنىش، كورەلمەسلىك.
 - (11) بادى سەبا — تاڭ شامىلى، سەھەر شامىلى، مەيىن شامال.
 - (12) شازە — تاغاق.

ئاخىرقى ئىككى مىسىرانىڭ مەنىسى: ئەگەر مەشرەپ سەب -

نىڭ چېچىڭنى تارسا، تاڭ شامىلى بىلەن تاغاق بىر- بىرىدىن قىزغىنىدۇ

(12)

تا كىمدى قىزىل، ئۆزىنى زىبا قىلايىن دەپ،
 ئوت ياقىتى جاھان مۈلكىنە غەۋغا قىلايىن دەپ.
 مەششاتە (1) بىلە جىلۋەدە كورگۇزدى قەدىنى،
 مەندەك نەچچە دېۋانەنى شەيدا قىلايىن دەپ.
 زىبا سەنەمىم گۈل يۈزىدىن پەردە كوتەردى،
 ئالەم ھەممە كوز بولدى تاماشا قىلايىن دەپ.
 شېرىن سوز ئىلە قاشۇ كوزىن جىلۋەگەر ئەتتى،
 ئاشۇبى (2) بەلا - فىستەنى بەرپا قىلايىن دەپ.
 تا ئەيلەدىم ئالدىغە بارىپ ئەرز نىيازىم (3)،
 چىن سالىدى يۈزى سارى (4) تەمەننا قىلايىن دەپ.
 خەنجەر قولىدە مەشرەبىغە ئۇرغالى كەلدى،
 غەۋغائى قىيامەتنى ھوۋەيدا قىلايىن دەپ.

(1) مەششاتە — ياسىنىش، تارىنىش.

(2) ئاشۇپ — ھەددىدىن ئېشىپ.

(3) نىياز — ئاتاش، تەقدىم، ھەدىيە.

(4) چىن سالىدى يۈزى سارى — چىرايىنى پۇرۇشتۇردى.

(13)

ئاپەتى جانىم (1) ئول سەنەم (2) قاشى قاراسىنى كورۇڭ،
 ئىككى يۈزىغە چۇلغانۇ زۇلقى سىياسىنى (3) كورۇڭ.

ھورۇ-پەرى ئۇيالدۇر، شەمسۇ-قەمەر (4) خىجىل ئېرۇر،
 كىم ئانى كورسە بەندەدۇر (5)، ھوسنى زىياسىنى (6) كورۇڭ.
 گاه قىزىل قەبا (7) كىيىپ، قىرمىزى (8) ساچباغىل سالىپ،
 نازۇ-كەرەشمەلەر قىلىپ، ئەھدۇ (9) ۋاپاسىنى كورۇڭ.
 گاهى قاشىن كەمان (10) ئېتىپ، كىرىمىگى ئوقىنى، ئاتىپ،
 جادو (11) كوزىنى ئويناتىپ، مەكرىلە ياسىنى (12) كورۇڭ.
 مەشرەبى بىناۋادۇرمەن، ۋەسىل ئۇچۇن گادا دۇرمەن،
 ھىجر ئوتىدە كويەدۇرمەن، يار چاپاسىنى كورۇڭ.

-
- (1) ئاپەتى جانىم — چېنىمنىڭ ئاپىتى.
 - (2) سەنەم — يار، جانان، بۇت.
 - (3) سىيا — قارا.
 - (4) شەمسۇ قەمەر — كۇن بىلەن ئاي.
 - (5) بەندە — قۇل.
 - (6) زىيا — نۇر، ھوسنى زىياسى — نۇرلۇق چىرايى.
 - (7) قەبا — پېرىجە.
 - (8) قىرمىزى — قىزىل، توق قىزىل.
 - (9) ئەھد — ۋەدە، كېلىشىم، پۈتۈم.
 - (10) كەمان — يا.
 - (11) جادو — مەپتۇن قىلىدىغان.
 - (12) مەكرىلە — مېكىرلىك.

(14)

كاكۇلۇڭمۇ (1) ئەنبەردۇر (2) جان ئەچىندە جانان قىز،
 يۈزلەرىڭمۇ ئەختەردۇر (3) ياكى ماھى تابان (4) قىز.
 سىر كورۇپ سېنى جانا، قالمادى مېنىڭ ھالىم،

تەڭ بولۇپتۇر ئەھۋالىم، بىلىمىدىكى نادان قىز،
 تىشلارنىڭ مىسالى دۇر، يۈزلەرنىڭ ئېرۇر چۇن (5) گۈل،
 بارچە ئەل ساڭادۇر قۇل، خىزمەتسىڭدە پەرمان قىز،
 ئاي يۈزۇڭنى كورگەندە. لەبلەرنىڭنى سورگەندە،
 مەشرەبىڭ قىلۇر خەندە (6)، لەئلى شېكەر ئەفشان (7) قىز.

-
- (1) كاكۇل — كوكۇلا (پوپچەك).
 - (2) ئەنەبەر — خۇشبۇي گۈل.
 - (3) ئەختەر — يورۇق يۇلتۇز.
 - (4) ماھى تابان — نۇرلۇق ئاي.
 - (5) چۇن — گويما، خۇددى، ئوخشاش.
 - (9) خەندە — كۇلمەك.
 - (7) ئەفشان — چاچماق.

(15)

مېنىڭ رازى (1) دىلى زارىم پاراۋاندۇر، (2) بىتىب (3) بولماس،
 كى ئىشىق ئەفسانەسنى دەپتەر ئوزره شەرھ ئېيتىپ بولماس.
 تەكەنسىز گۈل سەددىفسىزدۇر، مۇشەققەتسىز ھۇنەر يوقتۇر،
 رىيازەت چەكمەگۈنچە يار ۋەسلىغە يېتىپ بولماس.
 كوزۇم تۇشتى يۈزىغە تەلمۇرۇپ ھەيران بولۇپ قالدىم،
 پەلەككە قول ئۇزارتىپ شەمس ئەنۋەرنى (4) تۇتۇپ بولماس.
 خەدەڭى نىرى (5) مىرگانىڭ مېنىڭ سىنەمگە چا (6) بولدى،
 كوكۇل زەخمىن ئاچىپ بىدەرلەرگە كورسەتىپ بولماس.
 ئۇ شۇنداغ مۇستەفانى ئۇشۇ ئالەمدىن فەنا ئەتتى،
 خۇداغا ئەي بۇرادەر بۇ سەبەبتىن بەھىمس (7) ئېيتىپ بولماس.

ئۇزاق ئەرمىش ئوشەل زىبا(8) سەنەمنىڭ قەسىرى ئېي مەشرەپ،
ئەگەر يۈز يىل جەدەل قىلساڭ(9) بۇ مەنزىلغە يېتىپ بولماس.

- (1) راز — ئىچكى سر.
- (2) پاراۋان — كوپ، ھىساپسىز.
- (3) بىتىپ — يېزىپ.
- (4) ئەنۋەر — نۇر، يورۇقلۇق.
- (5) خەدەڭ، تر — ئوقيانىڭ ئوقى.
- (6) جا — جاي، ئورۇن.
- (7) بەھس — مۇنازىرىلىشىش، تالىشىش.
- (8) زىبا — سۇمباتلىق، نازۇك، چىرايلىق.
- (9) جەدەل قىلىش — تىرىشىش، ئىجتىھات قىلىش.

(16)

يىغلاسام ۋاقتى دۇئا بولغايمۇكىن،
كوز ياشم دەرتكە داۋا بولغايمۇكىن.
بادەئى ئىشقى مۇھەببەتتىن ئىچىپ،
شەۋكەتى دۇنيا جۇدا بولغايمۇكىن.
باش ئۇرا(1) كەلدىم سېنىڭ دەرگاھىڭ،
بىر مەدەتكارىم خۇدا بولغايمۇكىن.
يىغلاماقتىن ماڭا ئىمكان قالمادى،
يارىدىن ماڭا ندا(2) بولغايمۇكىن.
قايسى بىر دەردىمنى ئەيتاي دوستلار،
ئولسەيىن دەردىم ئادا بولغايمۇكىن.
يار كويدۇردى مېنى ھالىم خاراپ،

ئەرز ئېيتارغە داد ئېيتىپ بولغايمۇكىن.
 تەلبە مەشرەپ يىغلايۇر يا رەببەنا،
 رەببىيەل ئەلا (3) دىسەم بولغايمۇكىن.

(1) باش ئۇرا — باش ئۇرۇپ.

(2) نىدا — ئاۋاز، ئۇن.

(3) رەببىيەل ئەلا — خۇدا ھەممىدىن ئالى.

(17)

كورسەت جامالىڭ مەستانەلەرغە،
 ئىشقىڭدە كويىگەن پەرۋانەلەرغە.
 مەلدىن دۇئايى، سەندىن ئىجابەت،
 جانىم تەسەددۇق جانانەلەرغە.
 ئېي باغرى قاتتىق رەھىم ئەيلەمەس سەن،
 قىلغىل نەزارە (1) بىچارەلەرغە.
 مەشرەپ سېنى دەپ كەچتى جاھاندىن،
 باشنى قويدى ئاستانەلەرغە (2).

① نەزارە — قارىماق، باقماق.

② ئاستانە — بوسۇغا.

(18)

بەندەڭ ئېرۇرمەن ۋەللاھى بىللاھ،
 شامۇ سەھەرلەر مەن ساڭا شەيدا.
 كەلدىم ئىشكىكە دەپ شەيئەن لىللاھ (1)،

كوردۇم يۈزۇڭنى ئەلەمدۇلئىلاھ(2).
 باقساڭ مېنىڭدەك دېۋانەلەرغە،
 ئەقلۇ - ھۇشىدىن بىگانەلەرغە،
 ئېسىيان چولىدە ئاۋارەلەرغە،
 كوردۇم يۈزۇڭنى ئەلەمدۇلئىلاھ.
 مەستانە قىلغان شەھلا كوزۇڭدۇر،
 دېۋانە قىلغان شېرىن سوزۇڭدۇر،
 ئەفسانە قىلغان ئايدەك يۈزۇڭدۇر،
 كوردۇم يۈزۇڭنى ئەلەمدۇلئىلاھ.
 ئىزلەپ يۇرۇرمەن شامۇ - ئىراقى،
 تاپىپادىم ئەسلا يارىنىڭ سوراقى،
 كويدۇردى دوستلار يارىنىڭ فىراقى،
 كوردۇم يۈزۇڭنى ئەلەمدۇلئىلاھ.
 مەشەرەپكە تەگدى ئاھۇ - نادامەت،
 ھەر يەردە بولساڭ بوغىل سالامەت،
 تا روزى مەھشەر(3) ئېيتۇر دەۋامەت،
 كوردۇم يۈزۇڭنى ئەلەمدۇلئىلاھ.

-
- (1) شەيئەن لىلاھ — خۇدا ئۇچۇن بىر نەرسە بەر.
 (2) ئەلەمدۇلئىلاھ — بارلىق ماختاش خۇداغا خاس.
 (3) تا روزى مەھشەر — تا قىيامەت كۈنىگىچە.

(19)

ئول دىلبەرى رەنانى مەن يار تۇتاي دەرمەن،
 مەي بەرسە بەھەم ئاندىن بىر قەترە(1) يۇتاي(2) دەرمەن.

جەننەتى ھورۇ-غىلمانىن، كىرگەن ساراي ئايۋانىن،
كىم بولسا خىرىدارىن بىر پۇلغە ساتاي دەرمەن.
ئالەم ھەممە لەيلىدۇر تۇن قاشى قاراسىدەك،
ئايىدەك يۈزىگە باقىپ مەستانە كېتاي دەرمەن.
ئىشقى يولىدا ئاشقىغە تەئىن ئەيلىسە گەر زاھىد،
ئاه ئوقى بىلە ئاتىب ئانى يېقىتاي دەرمەن.
كوز ياشى چۇسۇ بولدى دوزەخ ئوتىدىن مەشرەپ،
ئىشقىنىڭ ئوتىدىن تابلاپ (3) ئانى قۇرۇتاي دەرمەن.

(1) قەترە — تامچا.

(2) تاتاي — تېتاي.

(3) تابلاپ — قىزىتىپ، كويىدۇرۇپ.

(20)

كەل ئېيى دىلبەر، بۈكۈن ئەمدى مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل،
نېتەي سەنسىز تىرىكلىكىنى، مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل.
گۇۋاھ بولۇڭ خالايسى مەنكى كەچتىم خانۇ مانىدىن (1)،
كى سەندىن ئۈزگە يارىم يوق، مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل.
ياراتقان پادىشاھىم سەن، سورارغە داد خاھىم (2) سەن،
قىيامەت قازىسى سەن سەن، مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل.
ئەزەلدىن تا ئەبەت دوستلار بۇ ئىشقى ئوتىدە مەن كويىدۇم،
يەنە مەھشەردە ئاھ ئۇرسەم، مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل.
بۇ ئىشقى ئوتىدە ئېيى دوستلار مەجازىدۇر (3) ئەگەر بىلىسەڭ،
ھەقىقەتتىن بەيان ئەيلىەي، مېنى ۋەسلىڭگە يەتكۈرگىل.
كەل ئېيى مەشرەپ ئۈمىت ئەتكىل، خۇدايىڭ لايەزال (4) ئېرمىش،

مۇھەممەد مۇستەفا ھەقىقى مېنى ۋە سىلنىڭگە يەتكۈزگىلى.

- (1) خانۇمان — ئوي.. جاي، مال - مۈلۈك، ئۇرۇق - دەسلى.
- (2) داداخاھ — ئەزگە يەتكۈچى، ئەرز قىلغۇچى.
- (3) مەجاز — كىنايە قىلىش، ھەقىقى ئەمەس، باشقا نەرسىگە ئوخ-
شىتىپ ئېيتىش.
- (4) لايەزال — ئەبىدى، ئولمەس.

(21)

مەن سەلام قىلدىم ساڭا قىلغان ئىشاراتنىڭ قېنى،
مەردى ھەقىقى بىلگەلى ئەمدى كەراتنىڭ قېنى؟
بولدى مەقبۇلنىڭ (1) سېنىڭ مەردۇدگە (2) ئەمدى ئىنتىزار،
يەتمەش ئىككى بەھس ئېتىپ ئالغان ئاماناتنىڭ قېنى؟
ئېتىمادى قال ئېتىپ (3) قالدنىڭ ئارا يواللاردا سەن،
تىنمايىن شامۇ - سەھەر قىلغان تىلاۋاتنىڭ قېنى؟
يەتتە مەرتە ھەج قىلىپ، مالنىڭنى سەن تاراج ئېتىپ،
دەستىڭنى (4) ئاخىرەت بولغان ساخاۋەتنىڭ قېنى؟
بەس تەكەببۇر ئەيلەدىڭ، قالدنىڭ لەئىن (5) ۋابەستەسى (6)،
فەتھۇ (7) نۇسرەت (8) تاپقالى قىلغان مۇناجاتنىڭ قېنى؟
جۈملە رەختى (9) ئاخىرەت قىلدىڭ بۇ شەيتان ئەلچىسى،
دەفتەرى ئىشقىڭنى سەرپ ئەتكەن خىياللاتنىڭ قېنى؟
مەشرەبى دېۋانە تەئىن ئەتتە خۇدا تەقدىرىغە،
ئەمرى پىرىڭ جابەجا (10) قىلماققا غەيرەتنىڭ قېنى؟

(1) مەقبۇل — ماقۇل كورۇش، قوبۇل قىلىنغان.

(2) مەردۇد — ھايدالغان، رەت قىلىنغان.

- (3) ئېتىمادى قال ئېتىپ — سوزگە ئىشەنچ قىلىپ.
- (4) دەستىگىر — تايانچ، پانا، ياردەمچى، قوللىغۇچى.
- (5) لەئىن — مەلئۇن، قوغلانغان.
- (6) ۋابەستەسى — ئارقىدا قالغان، يېتىشەلمىگەن.
- (7) فەتھ — غەلبە.
- (8) نۇسرەت — ياردەم.
- (9) رەخت — مال، بايلىق.
- (10) جابەجا — ئوز ئورنىدا.

(22)

بۇ جەھانى بۇۋەپادە كوپ چاپا قىلغان ئولۇم،
 ھەزرىتى ئادەمنى كورگىل يەرگە جا قىلغان ئولۇم.
 ھېچكىم زالىم ئولۇمنىڭ دەستىدىن تاپىماس ئامان،
 بارچەغە، جەبرۇ - سىتەنى (1) جابەجا قىلغان ئولۇم.
 ئول خەلىللا قېنى، ئاتەشنى گۇلزار ئەيلەگان،
 بۇ ئەجەل سەيبادىنى (2) دامىغە (3) جا قىلغان ئولۇم.
 ئون سەككىزىنىڭ راز ئىشتىكەن ھەزرىتى مۇسا قېنى،
 بىر قېرىش يەر ئاستىغە جىسمىن فەنا قىلغان ئولۇم.
 كەرم مائەم (4) ئەمەر ئېتىپ ئەيىۋىنى قىلدى ئىمتىھان،
 ئاخىرى ئومرىن چىراغىن بىي زىيا قىلغان ئولۇم.
 ئىككى ئالەم ئابروىي ئول رەسۇلىلا قېنى،
 ئۆمىتى ئاسى (5) غەمىدە دادخاھ قىلغان ئولۇم،
 چارىارىمىز ئەبۇ بەكرۇ ئومەر، ئوسمان قېنى،
 ھەيدەرى كەررانى (6) كورگىل، يەرگە جا قىلغان ئولۇم.

نۇرى چەشى (7) مۇستەفادۇر ئول ھەسەن بىرلە ھۇسەيىن،
شۇم يەزىدلەرغە (8) شەھىدى كەربالا (9) قىلغان ئولۇم،
مەشەرىپنىڭ ھەم كاسەئى (10) مەرگى شەھادەت (11) نۇش
ئېتەر (12)،

بەلخ ئارا مەھمۇد قولغە مۇپتەلا قىلغان ئولۇم.

- (1) سىتەم — زۇلۇم.
- (2) سەبىباد — ئوۋچى.
- (3) دام — توزاق، قىلتاق.
- (4) كەرم — قۇرۇت.
- (5) ئۇمەتى ئاسى — گۇناھكار ئۇمەتلەر.
- (6) ھەيدەرى كەررار — چارىيانىڭ بىرسى - ئەلى.
- (7) نۇرى چەشىم — كوز نۇرى.
- (8) يەزىد — خەلىفە مائاۋىيەنىڭ ئوغلى.
- (9) كەربەلا — شەھەرنىڭ نامى.
- (10) كاسە — ئىچىملىك قاچىسى.
- (11) مەرگى شەھادەت — شەھىدلىك ئولۇمى.
- (12) نۇش ئەتمەك — ئىچمەك.

(23)

دەرد بەرگىل ئانئەدەر، (1) مۇھتاجى مەرھەم (2) قىلماغىل،
ھەر كەسۇ (3) ناكەسنى (4) سەن ئوزۇڭە ھەمدەم قىلماغىل.
ئاسى جافىلار سېنىڭ دەرگاھىڭە باشن ئۇرار،
رەھمەتتىكى بەندەلەرنىڭ باشىدىن كەم قىلماغىل.
ئادۋەلى ئاخىم يىغىلسە شىددەتى رۇزى جەزا (5)،
پەردەلەرنى يىرتماغىل، رەسۋايى ئالەم قىلماغىل.

بەندەلەرنىڭ باشىغە كەرمى (6) قىيامەت تابلاسه (7)،
 قامەتمىنى بار ئېسياندىن ئۇ كۈن خەم (8) قىلماغىل.
 جۈملە خەلق توپاندا سەركەردان ئېرۇر بىل مەشرەبا،
 ھېچ بەندەگىنى كېتار ۋەقتىدە مۇلزەم (9) قىلماغىل.

- (1) ئانقەدەر — شۇ قەدەر.
- (2) مەرھەم — مەرھەمەت، داۋا.
- (3) كەس — ئادەم.
- (4) ناكەس — ئادەمگە رىچىلمىگى يوق.
- (5) شىددەتى روزى جەزا — جازا كۈنى (قىيامەت) نىڭ قاتتىقلىغى.
- (6) گەرمى — ئىسسىق.
- (7) تابلاسه — تاۋلىسا.
- (8) خەم — پۈكۈلۈش.
- (9) مۇلزەم — سوزدە يىقىلىش، مەغلۇپ بولۇش.

(24)

سەنەما يۈزۈڭ بېھىشتىن گۈل ئاچىپ باھار قىلدىڭ،
 نىگە غەيرى ئىلە تۇرۇپ بەزم مېنى بىقارار قىلدىڭ،
 ئاتىبان غەمىڭ ئوقىنى يۈرەگىم فىكار (1) قىلدىڭ،
 مېنى ئېي خۇمار كوزلۇك نىگە مۇنچە زار قىلدىڭ،
 تىلەگەچ جامالىڭ ئېي گۈل، كوچەلەردە خار قىلدىڭ.

چىداماي سىتەملەرنىگە كېنەيسىن ئالىپ بۇ باشم،
 دەرە (2) دەشتلەر كېزىپان ئاقۇزاي ھەمىشە ياشم،
 غەمۇ - دەرە ئېتسە تۇغىيان (3) كويەردۇر ئىچمۇ - تاشم،

كوپىدىن تەزەللۇمىگە (4) نەئىلاجدۇر چىداشم،
سىتەمۇ-ئەلەملەرىگىنى بىر ئەمەس ھەزار (5) قىلدىڭ.

تىلىمۇ-دىلىمدە جانان تۇنۇ-كۈن ئېرۇر سىقاتىڭ،
بۇ ئەجەپ ئېل ئاغزىدادۇر شېكەرۇ-ئەسەل (6)، نەباتىڭ (7)،
كېچىيان بۇ جىسىم ۋە جاندىن، تىلەدىم سېنىڭ ھەياتىڭ،
ئولۇرۇمغە رازى بولدۇم، نىگە كەلمەدى ئۇياتىڭ،
ئىشىگىڭ تۈبىدە يۈزىڭنىڭ ئاسلىۇرغە دار قىلدىڭ.

سەدەفنىڭ دۇر مۇنەۋۋەر (8)، ئانى سەن نەھان (9) تۇتۇپسەن،
سەن ئەمەسسەن نەسلى ئادەم، پەرى خەيلىدىن ئوتۇپسەن،
سەن ئوزۇڭ ئۇزاق تاشلاپ، مېنى مۇنداق ئاۋۇتۇپسەن،
ماڭا بىر نىگاھ (10) قىلماي، نىگە ئوزگەنى كۈتۈپسەن،
مېنى بەد (11) خۇمار ئەيلەب كىمى (12) ئىختىيار قىلدىڭ.

ئىلە ئىلتىقاتىڭ ئولسە (13) يۈرەگىمدە داغ سەندىن،
يۇزىڭ ئاز ئاچىلسە گۈلغە، تۇتۇلۇر دىباغ (14) سەندىن،
نەچچە ئولسەم، يوقالسام، يوق ئېرۇر سوراغ سەندىن،
يىقىلىپ - قوپۇپ تۇرارمەن، ماڭا يوق ئاياغ (15) سەندىن،
مېنى ئولتۇرۇپ غەمىڭدە، ئېلىگە جان نىسار (16) قىلدىڭ.

گەھى سەيىر ئۇچۇن چىمىقان، ھەر تەرەپكە قاش ئاتارسەن
مەن تەلبە ئىتىنى كورسەڭ قاۋقىمغە (17) تاش ئاتارسەن،
ماڭا تىرە (18) تۇن بولۇر، سەن ئېلىگە يۈز چىراق ئېتەرسەن،

ماڭا گاهى ئوق ياغىلسە، ئېلىگە دەپ تالاش ئېتەرسەن،
ئېلىگە يۈز كەرەملەر (19) ئەيلەپ، مېنى نىگەزار قىلدىڭ.

بەزمەڭ ئۆلدى (20) باغۇ - بوستان، مەي ئۇچۇن قىلىپ گۈلگۈن
خۇم (21)،

ماڭا قىلمەدىڭ تەرەھھۇم (22)، نە ئۇچۇنكى تالىيم (23) شۇم.
بۇ تىرىكلىگىدىن ئارتۇق يەر ئىچىندە بولغانم گۇم،
مېنى قىل ھەزەر پارە، ئېل ئىچىندە قىلمە مەھرۇم،
مېنى يوق قىلىپ جاھاندا، دۇشمەنمىنى بار قىلدىڭ.

تۇنۇ - كۈن تىلەپ نىگارا ئىككى زۇلفۇڭ ئەيلەدىم دام،
بەختۇ تالىيمىڭ بولۇپ، قويمىدى بۇ دامغە كام (24)،
ئېلىگە بولسە ۋەسلى ھاسىل، ماڭا بولدى خۇشك (25) بەدىنام،
ماڭا بەستۇر ئۇشۇ دەۋلەت، دىدى مەشرەپنى كەم نام (26)
نە ئۇچۇن بۇرۇن ئوزۇڭگە مېنى دوستدار قىلدىڭ.

× ×

چەداماي قىلىپ پۇشايما، نە ئۇچۇنكى ئار قىلدىڭ،
ئايىرىپ يەرۇ - سۇيۇمدىن، مېنى بىدىيار قىلدىڭ،
نىگە فۇرقەتىڭ ئوتىدە مېنى خارۇ - زار قىلدىڭ،
جانە (27) سالىپ ئىشق ئوتىنى، مېنى بىقارار قىلدىڭ،
ۋەسلىنى فىراققە سالىپ، تولا ئىنتىزار قىلدىڭ.

مەن رىندىلە (28) ۋابالى ساڭا بولدى بى سىرانجام،
بولۇپ خارابۇ - ھەيران بۇ خالايق ئىچرە بەدىنام،

ھەمدە مەم ئېرۇر دەفۇ (29) نەي، ھەرىفم (30) سۇراھى (31) ۋە جام،
نە قىلاي كوزۇمنى يۇمىھاي سېنى كورمەسەم دىل ئارام،
قاش ئاتىپ رەقىپلەرگە، مېنى بەدخۇمار قىلدىڭ.

نچۇك ئۇناتاي نىگارا سېنىڭ ئىلتىقاتلارنىڭنى،
ئەيتىپ ئېل تامام قىلماس سېنىڭ بۇ سۇپاتلارنىڭنى،
تۇتاشۇر جانىغە ئوتلار ئەگەر ئەيتسەم ئاتلارنىڭنى،
نە ئۇچۇن تاتۇرمىدىڭ (32) سەن شېكەرۇ ناباتلارنىڭنى،
ئېل ئارا غەرىپلىگىمدە نىگە مۇنچە زار قىلدىڭ؟

بۇ جاھاندا ئىردى بىسىار (33) ئىشۋە (34) بىرلە مەھلىقالار (35)،
لەبى غۇنچە، يۇزلەرى گۈل، كوزى شوخ بىۋاپالار،
بارسى (36) ئالەمدىن ئوتتى ئىشقىدىن سالپ بەلالار،
بار ئىكەن نىھايىتى (37) يوق ئۇلە بىلمەيسن جاپالار،
بارىنى يىغىپ كەرەمدىن ماڭا گۈل ئوزار قىلدىڭ.

يارلەنۇ مەن بولالى، كى مۇدام مەي ئىچالى،
رەز قىزىنى ئالىپ قۇچۇپ خانىقە ئويىن (38) بۇزالى،
ھەر كىشىنىڭ بىر خىيالى مەدرەسەدە قىلۇ قالى (39)،
دۇنيا قىزىدىن كېچەلى، ھۇر قىزىنى قۇچالى،
دەھ (40) ئىچىدە ۋەجد (41) ھالى مەشرەپ ئىختىيار قىلدىڭ.

(1) فكار — يارا، جاراھەت، مەجرۇھ.

(2) دەرە — جىلغا.

(3) تۇغىيان — ھەددىدىن ئېشىش، چېكىدىن ئېشىش.

(4) تەزەللۇم — زۇلۇم قىلىش.

- (5) ھەزار — مىڭ.
 (6) ئەسەل — ھەسەل.
 (7) نايات — ناۋات.
 (8) مۆتەۋۋەر — يورۇق، نۇرلۇق، پارقىراق.
 (9) نەمان — يوشۇرۇن.
 (10) نىگماھ قىلىش — قاراش، كوز تاشلاش.
 (11) بەد — يامان.
 (12) كىمى — كىمنى.
 (13) ئولسە — بولسا.
 (14) دىماغ — بۇرۇن.
 (15) ئاياغ — ئاياش.
 (16) نىسار — پىدا قىلماق، قۇربان قىلماق.
 (17) قاۋماق — ھاۋشماق.
 (18) تىرە — قاراڭغۇ.
 (19) كەرەم — مەرتلىك، سېخىلىق.
 (20) ئولدى — بولدى.
 (21) خۇم — مەي كۇپى.
 (22) تەرەھھۇم — رەھىم قىلىش.
 (23) تالىمىم — تەلىمىم.
 (24) كام — قەدەم.
 (25) خۇشك — قۇرۇق، يامان.
 (26) كەم نام — نامى تۈۋەن، ئابروىي يوق.
 (27) جانە — جانغا.
 (28) رىند — تېرىككەك، ئۇرۇشقاتى، چىدىماس ئادەم.
 (29) دېنى — داپ.
 (30) ھەرىنى — شېرىك، ئۆلپەت.
 (31) سۇراھى — قەدەھ.

- (32) تاتۇرمىدىكى — تېتىغۇزمىدىكى.
- (33) بىسىيار — تولا، بىر تالاي.
- (34) ئىشىۋە — قىلىق.
- (35) مەھلىقا — ئاي يۈزلۈك.
- (36) بارىسى — ھەممىسى.
- (37) نىھايىتى — چىتى، ئاخىرى.
- (38) خانىقە ئوبى — سوپىلار ئوبى.
- (39) قىلۇقال — قاتتىق ئاۋازدا سوزلەش، گەپ تالاشش.
- (40) دەھ — رامزاننىڭ ئاخىرقى ئون كۈنى.
- (41) ۋەجد — خۇدانىڭ ئىشىقىدا بەھۇش بولۇش.

(25)

دىلىبەرا ھوسنىۋىنى كورگان بارمۇكىن،
 كورمەيسىن ھەسرەتتە ئولگان بارمۇكىن،
 ھەسرەتۈ - دەردىدە سولغان بارمۇكىن،
 يەتتەيسىن ۋەسلغە ئولگان بارمۇكىن،
 غەم بىلە ھەسرەتتە تولغان بارمۇكىن؟

مەن پىرىمىنى تاپمادىم ھەر يان يۇرۇپ،
 رەخىنلەر(1) بولدى يۈرەك قانغە تولۇپ،
 زەپىران بولدى يۈزۈم گۈلدەك سۇلۇپ،
 تەشەنە بولدۇم ھەسرەتتە ئاھ ئۇرۇپ،
 تەلمۇرۇپ يوللاردە قالغان بارمۇكىن؟

مۇرشىدى(2) كامىلغە جاننىڭ بەرسەنا،
 جان نە بولغاي خانۇماننىڭ بەرسەنا،

ئاستانىغە بۇزۇڭنى سۇرسەنا،
 خوجا ھەسەن پادىشاھىم كورسەنا،
 مۇندە يوق، ئاندە بار ئولگەن بارمۇكىن؟

ھەسرەتمىگە تاغۇ - تۈزلەر يىغلاغاي،
 ھېچكىم يوقتۇر سوزۇمنى ئاڭلاغاي،
 قىل دۇئا شەيەدىكى (3) يارىم تىڭلاغاي،
 زۇلفىنى تارىغە باغلاپ چىرماغاي،
 مەن كەبى ھەيرانە بولغان بارمۇكىن؟

تاپىادىم ئوزۇمگە ھەمدەم بىر سەنەم،
 مەھرەمم (4) يوق، باستى نەيلەي كوهى غەم (5)،
 بارمۇكىن دۇنيادە مەندەك پۇرئەلەم (6)،
 دىلبەرا قىلمە ماڭا جەۋرۇ - ستەم،
 بى ۋەپا دەردىدە ئولگەن بارمۇكىن.

داغى داغ ئۇستىدەدۇر باغرىمدە قان،
 سەن سىزىن ماڭا كېرەكمەس بۇ جاھان،
 ئىستەسەم تاپقايىمۇ مەن ئېيى بى ماكان،
 يوقتۇرۇر سەندەك ماڭا بىر مېھرىبان،
 مېھرىبان ئىزلەپ يۇرگەن بارمۇكىن.

مەشرەبىڭ مەھشەردە يىغلاپ داد ئېتەر،
 تاپماسە ۋەسلىڭ ئوزىن ناشاد (7) ئېتەر،
 ھەسرەتۇ - دەردۇ - ئەلەم بۇنياد (8) ئېتەر،

ئوز يەقاسن چاك ئېتىپ (9) پەرياد ئېتەر،
تاپمايىن دىلشاد (10) يۇرگان بارمۇكىن.

- (1) رەخنە — دەز.
- (2) مۇرشىد — يول باشلىغۇچى.
- (3) شايبەدىكى — ئېھتىمال، بەلكى.
- (4) مەھرەم — ئۆلپەت.
- (5) كوهى غەم — غەم تېغى.
- (6) پۇرئەلەم — ئەلەمگە تولغان، ئەلەم بېسىپ كەتكەن.
- (7) ناشاد — خاپا، كوڭۇلسىز.
- (8) بۇنياد — پەيدا قىلىش.
- (9) چاك ئېتىش — يىرتىش.
- (10) دىلشاد — خوشاللىق.

(26)

سەھەرلەر تولغانىپ تولغاقىدە تاپقان بىر بالاڭ كەلدى،
يۇزى ئاقۇ - قىزىل گۈلدەك شەھىدى كەربەلاڭ كەلدى.
ئانادەك مېھرىبان قايدە، ئانادەك غەمگۇزار قايدە،
ئالاردەك ئىچ كويەر قايدە، غەرىپ بولغان بالاڭ كەلدى.
ئانا رازى، خۇدا رازى، مۇھەممەد چارىارى ھەم،
رىزا بولغىل ئانا جانىم، دۇئا ئالغان بالاڭ كەلدى.
بۇ مەشرەپنىڭ دۇئاسىنى خۇدايا ئائۇمت ئەتتە،
كوزى ياشلىق، دىلى غەملىك بۇ سارغايغان بالاڭ كەلدى.

(27)

سەتارم تارىغە جان رىشتىسىدىن تار ئېشىپ ئالسام،
 ئانىڭ كىم نالەسىدىن بىي ۋەپانىڭ كوڭلىنى ئالسام،
 مۇقام ئالىپ مۇقام ئىچىرە مۇقامنى دىلغە جا قىلسام،
 مۇھەببەت كويىغە سالىسە، ئانىڭ ئالدىدە مەن چالسام،
 مۇقاملارنىڭ ئاتاسىنى ھوسەينى ۋە ئەجەم دەرلەر،
 بۇلاردىن يۇقارى كىم پەردەئى بايادىنى چالسام.
 بايادى ھەق تەئالا يادىدە چالسام پەياپەي(1) كىم،
 كى كوڭۇل بىي نەۋا بولغانىنى بىلىسەم، ناۋا چالسام،
 كەل ئېي مەشرەپ، قەدەھ سۇنغىل، بولايىن مەست -
 مۇستەغرىق(2)،

بىر ئېلىگە كاسەئى تەنبۇر، بىرىگە جامنى ئالسام.

(1) پەياپەي — كەينى - كەينىدىن، توختىماي.

(2) مۇستەغرىق — غەرق بولماق، چوكمەك.

(28)

ھەزرەتى ئادەم بىنا بولغاندا مەن بىللە ئىدىم،
 ھەق رەسۇل مېراجىغە(1) چىققاندا مەن بىللە ئىدىم.
 چۇن غەلىل ئاتەشكە كىردى، ئوتنى پەرۋا قىلماي،
 ئوتنى بوستان ئەيلەگەن، گۈلشەندە مەن بىللە ئىدىم.
 ھەزرەتى ياقۇپنى كور، يۇسۇپ ئۇچۇن قان يىغلاي،
 تاجۇ - تەختى دەۋلەتنى قىسقاندا مەن بىللە ئىدىم.

زىكرىيانىڭ باشغى ھەرە قويۇپ پارە ئەيلەدى،
زىكرى ھەقنى دىلغە جا قىلغاندا مەن بىللە ئىدىم.
چۇن ئەنەلەھق دىدىلەر، مەنسۇرنى دارغە ئاستىلەر،
قان بىلەن مەنسۇر يۇزىن يۇۋغاندا مەن بىلك ئىدىم.
مەشرەبا لاپ ئۆرمەغىل، قىلغان سوزۇڭگە تەۋبە قىل،
گەر خۇدا لۇتقى(2) ئەيلەسە، روھىمدا مەن بىللە ئىدىم.

(1) مېزاج — ئىرش.

(2) لۇتقى — رەھىم - شەپقەت، ئىلتىپات.

(29)

قارارم يوق كوڭۇلدە لەھزەئى(1) دېۋانە مەشرەپ مەن،
قۇيۇندەك ھوسىن شەئىن ئايلىنىپ پەرۋانە مەشرەپ مەن.
ئىشىمدۇر پەقر يولىن تەي قىلىپ(2) قەئى تەئەلۇقتىن،
ئىچىپ مەي تۇنۇ - كۇن مەن تالىبى(3) مەيخانە مەشرەپ مەن.
مېنى زاھىر كوز ئىلە كورگەن ئېل ئانداغ گۇمان ئەيلەر،
ۋەلى(4) ئەل ئىچرە ئوزۇم بارچەدىن بىگانە مەشرەپ مەن.
سەراسەر(5) سەير ئېتىبان ھەر تەرەپكە دەشتۇ سەھرانى،
ئوزىدىن بى خەبەر ھەم ھۇشى يوق ئاۋارە مەشرەپ مەن.
ماڭادۇر سادە ۋەشلىغ(6) ۋەزئى(7) مەندىن سەرنەگۇنراق(8)
يوق،

ئاچۇق ئەزا، يارۇق تەن، خەلق ئارا دېۋانە مەشرەپ مەن.

(1) لەھزە — پەس، دەم، پەيت.

- (2) تەي قىلىش — مېڭىش، ساياھەت قىلىش.
 (3) تالپ — تەشنا، تەلەپكار.
 (4) ۋەلى — ۋە لېكىن.
 (5) سەراسەر — باشتىن ئاياق، تولۇق.
 (6) سادە ۋە شىلغ — ساددا سۈپەت.
 (7) ۋەزى — ھال - ئەھۋال قويماق.
 (8) سەرنەگۈن — بېشى قايماق، بېشى ئايلانماق.

(30)

ئېي سەنەم، ھىجرىڭ ئوتىدە سىنە بىريان بولغۇسى،
 كورمەسەم ھەردەم يۈزۈڭنى يۈرەكىم قان بولغۇسى.
 گەر چىقىپ زۇلفۇڭ تاراپ باقسەڭ نىگار ھەر تەرەپ،
 جەمى كۆڭۈل كورسە ئانى، مىڭ پەرىشان بولغۇسى.
 قامەتىڭنى كورسەلەر مەھشەردە ئىنسانۇ - مەلەك،
 ھورۇ - غىلمان ئۇشبۇدۇر دەپ بارچە ھەيران بولغۇسى.
 قەترەئى ئەشكىم ① ئەگەر تامسە يۈزۈمگە مەشرەبا،
 تەشەنەلىك ۋەقتىدە بىلسەڭ راھەتى جان بولغۇسى.

① ئەشكى — كوز يېشى.

(31)

بۇ تەنى خاكىنى (1) ۋە روھى راۋانىنى (2) نە قىلاي،
 بولمەسە قاشىدە جانانە، بۇ جاننى نە قىلاي.
 يارسىز ھەم بادەسىز مەككەگە بارماق نەمدۇر،

قالغان ئىمپىراتورىدىن ئول ئەسكى(3) دۇكانى نە قىلاي.
 ئوراپىنىمۇ باشمە سەككىز بېھىشتۇ دوزەخىن،
 بولمەسە ۋەسلى ماڭا، ئىككى جاھاننى نە قىلاي.
 ئەرشنىڭ كۈنگۈرسىن(4) ئۈستىگە قويدۇم ئياغم،
 لامەكاندىن جاي ئالىپ، مەن بۇ مەكاننى نە قىلاي.
 زەررەنى نۇرى قۇياشتەك بۇ جاھان ئىچرە تامام،
 ئاشكارا بولماسە سەمەرى نەھاننى نە قىلاي.
 بىر خۇدادىن ئۈزگەسى بارچە غەلەتتۇر مەشرەبا،
 كۈل ئەگەر بولماسە تىلكىدە تىمكىنى نە قىلاي.

(1) خاك - تۇپراق.

(2) روھى راۋان — كوپ مېڭىلغان يالغۇز ئاياق يول.

(3) ئەسكى — كونا.

(4) كۈنگۈرە — قورغان تېمى ئۈستىدىكى دۈمچەكلەر.

(32)

كوردۇم يۈزۈڭنى دېۋانە بولدۇم،
 ئەقلۇ ھۇشۇمدىن بىگانە بولدۇم.
 تارتسەم جەپالار، ئولسەم كويۇڭدە،
 تاپىماي مەن ئانى جۇيانە(1) بولدۇم.
 كەۋسەر شەرابى يادىمغە كەلسە،
 لەئلى لەبىڭدىن مەستانە بولدۇم.
 كوردۇم تۇشۇمدە شەمى جامالىڭ،
 كويدۇمۇ - ياندىم، پەرۋانە بولدۇم.
 يۇمدۇم كوزۇمنى سەندىن بولەكتىن،

كەچتىم بارىدىن، رىندانە (2) بولدۇم.
 ئىشقىڭ مەيىغە پۇر بولدى جىسىم،
 ھەم ساقى يۇ ھەم پەيمانە بولدۇم.
 بولدۇم فەنا مەن تۇپراق ئىچىدە،
 بىر دانە ئېرىدىم، مىڭ دانە بولدۇم،
 ئول يۇز ئوتىدىن تەن بولدى نابۇد،
 جان جانغە يەتتى، جانانە بولدۇم.
 كافىر (3) كوزۇڭدىن ھەر يانە بىر ئوق،
 تەگدى يۈرەككە، ۋەيرانە بولدۇم.
 قويماس دىدىلەر مەئمۇر (4) بولدۇم،
 ئاۋات ئېرىدىم، ۋەيرانە بولدۇم.
 مەشرەپكە مەي سۇن، كىرسۇن قەدەھكە،
 مەسچىد ئىچىدە بۇتخانىە بولدۇم.

-
- (1) جۇيانە — ئىزلىگۈچى.
 (2) رىندانە بولدۇم — ئازات بولدۇم، قۇتۇلدۇم.
 (3) كافىر — نىمەتكە شۇكۇر قىلمىغۇچى.
 (4) مەئمۇر — ئاۋات.

(3 3)

چۇشتى سەۋدائى مۇھەببەت باشمە،
 ئار ئېتىپ مەردۇم (1) كېلۇرلەر قاشمە.
 مەن مۇھەببەت كويىدە قان يىغلادىم،
 يەتتە ئىقلىم غەرق بولدى ياشمە.
 سەجدە زاھىد ئىيلەگەي مېھراپ ئارا،

مەن قىلۇرمەن سەجدە ئەگمە قاشمە.
مۇھتەسپ(2) توكتۇردى ساقى بادەسەن،
يەتمەدى ئەقلى مېنىڭ سىرداشمە.
كۈندە يۈز مىڭ جەبرى قىلساڭ ئورگۈلەي،
قوي قاراپ غەم يۈكىنى بەرداشمە.
مەشرەبى دېۋاننى دىلشاد ئېتىپ،
نە سەبەپتىن كەلمەدىڭ بىر قاشمە.

(1) مەردۇم — خەلق، ئامما.

(2) مۇھتەسپ — بازار نازارەتچىسى.

(34)

كەل ئېيى دىلپەر، بايان ئەيلەي ساڭا بىر - بىر جۇدالىقنى،
كى شايدە رەھىم ئېتىپ سالغاي ئۈزىگە ئاشنالىقنى.
تامامى خانۇ مانىدىن كېچىيان بىر سېنى دىدىم،
ئۈزۈڭدىن ئۈزگە بىلمەيدۇر، ئۈزۈڭ سالىڭ جۇدالىقنى
سۇلايمان تەختىنى جەمشىدىنىڭ جامىگە بەرمەسمەن،
قولۇمغە كاسەئى چوبىن(1) ئالىپ قىلسام گادالىقنى.
ئۈزۈڭدىن ئۈزگەنى دىسىم، قەسەم بىللاھ قوبۇل ئەتكىل،
ۋابانى ئۈزگەگە ئەيلەپ، ماڭا سالىڭ چاپالىقنى.
سەن ئېيى زاھىد، نەسەھەتنى بۈگۈن مېھراپ ئارا قىلغىل،
جاھاندا كورمەدىم ھەرگىز كىشى سەندەك رىيالىقنى.
ئەيا ئېيى سەنگىدىل(2) دىلپەر، ماڭا جەۋرۇ - جاپا قىلدىڭ،
نىگارا كىمدىن ئۈزگەندىڭ، مۇنىڭدەك بى ۋاپالىقنى.

خاتا قىلدىمكى كوپ يارەب يەنە دەرگاھىڭگە كەلدىم،
 ندا كەلدى قۇلاغمىغە: كى كەچتىم ھەر خاتالىقنى،
 كەل ئېي مەشرەپ كى پاسق سەن، گۇناھىڭ ۋەھمىدىن قورقمە،
 ئەگەر ئەفۇ ئەيلىسە، سەتتار(3)، كېچەر سانسىز گۇناللىقنى.

(1) چوبىن — ھاسا.

(3) سەنگىدىل — تاش يۈرەك.

(3) سەتتار — خۇدانىڭ ئىسمى.

(35)

ھىجرىنىڭ ئوتتە ئى سەنەم، ئاشىقى بىقارار ئوزۇم،
 يۇرگەن ئاتىڭنىڭ سۇمىغە(1) ئاشىقى خاكسار(2) ئوزۇم،
 ھالى خېتىڭنى كورمەسەم، يوقتۇر قارارم ئېي سەنەم،
 ئىككى جاھاندا بىل ساڭا سوختە(3) دىلىڭكار ئوزۇم،
 ئەيسا چىقىپ ھاۋا ئوزە كورمەدى مەشۇقى يۈزىن،
 ئىشقىنىڭ ئوتىغە مەن كويۇپ بىللاھكى يارىغار(4) ئوزۇم،
 مەجنۇنى بىنەۋا دىمەڭ لەيلى سەنەم دەپ ئىزلەسەم،
 ئىككىسىنى سوراقلانغان مىسكىنى بىنەۋا ئوزۇم،
 غەزىنە(5) نەمەنگان ئىچىدە يۇردى رېھىم بابا سوراپ،
 تاپمەدى بىر راھىمبەرى(6) تالىبى رەھنەما ئوزۇم،
 كورگىل زۇلەيخا ئىشىنى يۇسۇپكە ئىنتىزار ئىكەن،
 ئىككى جاھاندا بىر سېنى ئىزلەگەن ئاشكار ئوزۇم،
 ھەر نەپەسى كى مەندە بار، قىلدى مەدەت ئاپپاق خوجام،
 بولمەسە بىر قۇرۇق ياغاچ دەشتىدە كوهسار(7) ئوزۇم.

قەددەسە سۆررە ھۇاڭخۇجام ئاتىمىنى مەشرەپ قويدىلەر،
قەشقەرۇ - ياركەنت ئەچىدە ساھىبى نامدار ئوزۇم.

- (1) سۇمىمغە - تۇۋىغى (تۇيىغى).
- (2) خاكسار - خار، پەس، توپا بىلەن تەڭ كىشى.
- (3) سوختە - كويمەك، يانماق.
- (4) يارىنغار - غاردا يار بولغان، سادىق دوست، جان كويەر ھەمرا.
- (5) غەزىنە - شەھەر ئىسمى.
- (6) راھىبەرى - بول كورسەتكۇچى.
- (8) كوهسار - تاغلىق، تاغلىق يەر.

(36)

يەتتە دوزەخ مەردى ھەقنىڭ ئالدىدە گۇلزاردۇر،
قول تۇتارغە رەھنەمايىم (1) مەردى ساھىپكاردۇر (2).
گەر قولۇڭدىن كەلسە ھەرگىز مۇرچەنى (3) ئاغرىتماغىل،
ھەم خۇدابهئەدەم دىمەس، ھەر كىمكى دىل ئازاردۇر.
تاتىرىك سەن دىدەدىن (4) ھەرلەھزە توككىل ئاچچەشم (5)،
دىلدە دەردىڭ بولمەسە، مىڭ تائىتىڭ بىكاردۇر.
بولماغىل زاھىد سۇپەت، دۇنيادە بول مەردى پەقىر،
كىمكى بەد ھالەت بولۇپ كەتتى، تېنى مۇرداردۇر.
ئالىمى خۇددىن (6) بولمە، ئالىمى كەستىن (7) بول،
روزى نەھشەر ھەممەئۇنىڭ (8) ئەھمەدى مۇختاردۇر.
سەن ئەزىز ئەتكەن قولۇڭنى ھېچكىشى خار ئەيلەمەس،
سەن ئەگەر خار ئەيلەسەڭ ھەر يەردە بولسە خار دۇر.

مەشرەبا، دەرگاھى ھەق چۇن راھ (9) نەۋمىدى (10) ئەمەس
ھەق تەئالا ساڭا ھەم بىر ساقلانغانى باردۇر.

- (1) وەھنەما — يول كۆرسەتكۈچى.
- (2) ساھىپكار — ئىش ئىگىسى، خوجاينى.
- (3) مۇرچە — چۇمۇلە.
- (4) دىدە — كوز.
- (5) ئايچەشم — كوز يېشى.
- (6) ئالمى خۇد — ئوزىنىلا ئويلايدىغان (مەنمەنچى) ئالمى.
- (7) ئالمى كەس — خەلقنى ئويلايدىغان ئالمى.
- (8) ھەمىنمۇ — ھەمسوھبەت، ھەمرا، يولداش.
- (9) راھ — يول.
- (10) نەۋمىدى — ئۈمىتىسىزلىك، ئىشەنچسىزلىك.

(37)

يۇرۇر مەجنۇن بەياباندەكى ئەيتۇر ئاھۇ - ۋاۋەيلا،
بۇ ئىشقىنى بەندەغە تۈشكەن قاچان كىم، ئەيتۇشۇر لەيلا.
ئىشتىكەچ يەتتە دوزەخ ۋەھمىدىن كوڭلۇم قاچان قورقار،
چىقارسە ئاغزىدىن بىر ئوت، دوزەخ بولغۇسى رەسۋا.
كى دوزەخ يىغلاپ ئەيتۇر، ئال بۇ قۇلنى ئۇشۇبۇھىن (1) يارەب،
كى بىزدە قالغەدى تاقەت، بۇ ئاشق ئوتىدىن ئەسلا.
كەل ئېي دىلبەر، بۇ ھالەتتە بېرەي جانىم ئالۇر بولسەڭ،
غەزەپ بىرلە باشىم چۇلغاپ، قولۇمنى دەمبەدەم (2) باغلا.
كەل ئېي مەشرەپ، ئۈمىد ئەتكىل، خۇدايىڭ لايەزال ئېرمىش،
ئىنايەت (3) بولسە ھەقتىن كىم، بارۇرسەن يارىئىلە تەنھا.

(1) ھىن — پەيت، ۋاقت.

(2) دەمبەدەم — كەينى - كەينىدىن يېنىشلاپ.

(3) ئىنايەت — ياخشىلىق، ياردەملىشىش.

(38)

قانمىنى توكەر ئېرىمىش بەلىخ شەھرىدە مەھمۇدخان،
تەقدىرى ئەزەل بولسە، نەيلاي ئاڭا بەرمەي جان،
مىڭ شۇكرى خۇدايىمغە مەنسۇرغە قوشۇلدۇم مەن،
ئول رويى سىياھلار(1) كىم مەنسۇرنى ئولتۇرگان.
بۇ ئىشقى يولغە كىرگەن ئەلبەتتە كېچەر جاندىن،
كەچمەسە ئەگەر جاندىن، ئەيتقان سوزىدۇر يالغان.
كور ئاشىغى پەرھاتنى، شىرىن ئۇچۇن ئول ئولدى،
ئىشقى ئوتىدە ئورتانىپ، ئاخىر چۇ فەنا بولغان.
ئول ئاشىقى مەجنۇن ھەم لەيلىغە ئېرۇر شەيدا،
چوللەردە ۋەتەن ئەيلەپ، كوز ياشى راۋان بولغان.
ئول زارى زۇلەيخا ھەم يۇسۇپغە بولۇپ شەيدا،
كوردۇڭمۇ خەلايىققە رەسۋائى جاھان بولغان.
كور زوھرە ئۇ تاھىرنى، خەلق ئىچرە بولۇپ مەشھۇر،
تاشلاپ بۇ تىرىكلىكنى، ئىشقىنىڭ يولىدە ئولگان.
ئىشقى ئوتىدە ئورتەنگەن ئول ۋامۇق ئىلە ئوزرا،
مەھشەر كۇنى بولغاندە، جەننەتتە قىلۇر جەۋلان.
كور ئاشىقى ئېرەنلەرنى، ئېي مەشرەبى دېۋانە،
كەلگەندە ئەجەل جامى، جان بىرلە ئالىپ بولغان.

(1) رويى سىياھ — قارا يۈز.

(39)

كەل ئېي دىلپەر، يۈزۈڭ ئاچغىل، تەسەددۇقتۇر بۇ جان ئەمدى،
پىراقىڭدە ئادا بولدى كويۇپ بۇ ئۇستىخان ئەمدى.
نىچۈك ئەيلەي بۇرادەرلەر بولۇپ مەن دەرت ئىلە ھەيران،
يېتىپتۇر ھەلقىمە (1) جانم، ماڭا يوق مېھرىبان ئەمدى.
جاھاندا ھېچ كىشى بارمۇ جۇدالىقتە ئادا بولغان،
داۋاسىز دەرتكە ئۇچراپ مەن ئولەرمەن بى گۇمان ئەمدى.
نىچۈك تاقەت قىلاي دىلپەر، كى سەنسىز مەن بۇ دۇنيادە،
چىقار كوكسۇمدىن ئاھىم ھەم تۇرالماس ئاسمان ئەمدى.
كېتىبان مېھرىبان دىلپەر، يۈرەك - باغرىم كەباپ ئەتتى،
يېتەلمەسمەن نىگارنىمگە، قىلاي جانم نىشان ئەمدى.
كەل ئېي مەشرەپ، جۇدالىق دەردىدىن كوپ شىكۈەلەر (2) قىلدىڭ،
قالىپتۇر بىزگە بۇ سۈننەت، كېتەر ياخشى - يامان ئەمدى.

(1) ھەلقىم - تاماق، بوغۇز، ھەلقىمە - بوغۇزىمغا.

(2) شىكۈە - زارلىنىش، شىكايەت.

(40)

ھەر كىشىنىڭ دەردى بولسە يىمغلاسۇن يار ئالدىدە،
قالمەسۇن ئارمان يۈرەكتە، ئەيتسۇن ئىزھار ئالدىدە.
ئەندەلىپى (1) بى نەۋادەك نالەيۇ ئەفغان بىلە،
داڭمە يىمغلاپ تۇرارمەن ئەينى (2) گۈلزار ئالدىدە.
مەنسۇرى خەللاجىدەك ئىچىپ شاراپى ئەنتەھۇر (3)،

چەرخ ئۇرۇپ يىغلاپ تۇرارمەن ئۇشۇ دەم دار ئالدىدە.
ھەر كىشى بىر جۇرئەتى(4) نۇش ئەيلەسە بۇ بادەدىن،
ئول قىيامەتتە قىلۇر ئەرزىنى جەببار(5) ئالدىدە.
تەلبە مەشرەپ قىلماغىل سىرىڭنى زاھىدغە ئايان،
ئەيتىپ - ئەيتىپ يىغلاغايىسەن ئاشىقى زار ئالدىدە.

(1) ئەندەلىپ - بۇلبۇل.

(2) ئەيىن - ھەقىقى، كوز، بۇلاق.

(3) ئەنتەھۇر - جەننەت، شارابى ئەنتەھۇر - جەننەت شارابى.

(4) جۇرئە - يۇتۇم.

(5) جەببار - ھوكۇم يۇرگۈزگۈچى (خۇدانىڭ ئىسمى).

(41)

مەھكەم چۇ بېلىڭ باغلا، ئېي مەشرەبى دېۋانە،
كەلدى بۇ ئەجەل ساڭا، تولغان ئىدى پەيمانە.
كوردۇڭمۇ ئوشەل ئېرلەر ئىشقى يولىدە جان بەرگەن،
يۈز تۇرلى بەلالەرگە يالغۇز ئىدى بۇ جانە.
ئول ئاشىق ئەمەس دوستلار، بىلسە بۇ ئەجەل كەلسە،
يوقتۇر خەبەرى ئەسلا ئاشىق ئېلى مەستانە.
ئېي مەشرەبى دېۋانە، مەردانە قەدەم قويغىل،
دار ئاستىغە بارغاندە بولمە يەنە ھەيرانە.

(42)

ۋادەرىخا(1) دەردى بىرلەن مەن ئادا بولدۇم نېتەي،
دۇرۇ(2) گوھەرنى يۇتۇردۇم، تاپمايىن ئولدۇم نېتەي.

نە غەنمە تەتۈر مۇرىتلار، يىغلابان دات ئەيلەسەڭ،
ئەرش ئۈزە قىلغان ماكان پىردىن جۇدا بولدۇم نېتەي،
يىغلا يۇرمەن مەن غەرىپ تاڭلا قىيامەت بولغۇچە،
ئول مۇرۇۋە تىلىك (3) خوجامدىن ئايرىلىپ قالدىم نېتەي.
كوھ بەكوھ (4) دەشتۇ بەيابانلارنى كەزدىم تاپمادىم،
ئول خوجامنى كورگەلى مەن ئىنتىزار بولدۇم نېتەي.
داد ئېي پەرۋەردىگارم، كورمەدىم ئول ماھنى،
سەيىدى (5) ساھىپقىرانمىدىن (6) جۇدا بولدۇم نېتەي.
ماتەمى ساھىپقىراننىڭ پىراقى ئورتەدى،
رەڭگى زەردۇ (7) كوزدە ياشىمنى گۇۋا قىلدىم نېتەي.
خەتمە قۇرئان فاتىمە بىرلە دۇئا ئەيلەپ مۇدام،
ھەزرەتى ياسىن تابارەكنى گۇۋا قىلدىم نېتەي.
ئول مۇھەممەت باباڭىز ئۈممەت غەمىدە يىغلادى،
ئېي مۇرىتلار يىغلاما قلىق سىزگە پەرز ئولدى نېتەي.
مەشرەبا، مەھشەر كۈنى يىغلاپ ياقاڭنى، پارە قىل،
ئىبنى ھاشىم ئول قۇرەيشىدەك جۇدا بولدۇم نېتەي.

-
- (1) دەرىخ — ئەپسۇس، ئىست، پۇشايمان.
 - (2) دۇر — ئۇنچە - مەرۋايت.
 - (3) مۇرۇۋە تىلىك — ئالمىجاناپ.
 - (4) كوھبە كوھ — تاغۇمۇ - تاغلار.
 - (5) سەيىد — ئىسىل، سەرخىل.
 - (6) ساھىپقىران — كۈچ - قۇۋۋەت ئىگىسى.
 - (7) زەرد — سېرىق.

كەل ئېيى جىسمىم، شاھادەت تىغىگە ئەمدى يارا بولغىل،
 ھوسەيىن ئىبنى ئەلدەك سەن شەھىدى كەربەلا بولغىل.
 كىرىپ بۇ جىسمى زارىغىمە پاراغەت كورمەگەن جانىم،
 خۇدادىن بۇ ئەجەل كەلدى، سەن ھەم ئەمدى رىزا بولغىل.
 كى بۇ دۇنيانى فانىنىڭ چاپاسىدىن خالاس ئەتكىل،
 خۇدانىڭ ۋەسلىنى ئىزلەپ ھەممەدىن ماسىۋا(1) بولغىل.
 خۇدا يولىدە ئېيى جاللات، ماڭا خەنجەرنى تېزراق قوي،
 ھەققىگە بىر دۇئا ئەيلەي، سەن ھەم مەردى خۇدا بولغىل.
 ئاجايىپ خۇش مۇبارەك بۇ ئولۇم كىم باشمە تۇشتى،
 خۇدا يولىدە بىر جان مىڭ ئەگەر جاندىرۇر پىدا بولغىل.
 كەل ئېيى قابىز(2) ماڭا ئولمەكنى تەخىر ئەيلەمە ھەرگىز،
 پىدا ئەتتىم بۇ جانىمنى كى مامۇرى قازا(3) بولغىل.
 بۇ مەشرەپ دارى دۇنيادىن شەھىدى ئالىيە(4) ئىزلەپ،
 قىيامەت تاڭى ئاتقاندا خۇداغە دادخاھ بولغىل.

(1) ماسىۋا — كېچىش.

(2) قابىز — جان ئالغۇچى پەرىشتە.

(3) مامۇرى قازا — خۇدانىڭ ھۆكۈمىگە بوي سۇنماق، تەغدىرگە تەن بەرمەك.

(4) ئالىيە — ئالى، يۇقۇرى دەرىجىلىك.

مۇستەھزاد

ئېيى ماھ، نېتەي ئىشقىڭ ئوتى ئەيلەدى رەسۋا
 دېۋانە بولۇپ مەن،

ئىشقى ئوتى يانار جىسىمىم ئاراسىدە نە پەرۋا،
پەرۋانە بولۇپ مەن.
ئون دەمكى ئوشەل ماھ يۈزىن بىر يولى كوردۇم،
ئول خابۇ خىيالات،
نەپەرەڭى رەقىپ ئولدى - يۇ بۇيا ھوكمى خۇدا،
بىگانە بولۇپ مەن.
مەشرەپ ھالىنى سورغالى ئالەمدە كىمى بار،
كىم دادىغە يەتكەي،
يوقتۇر بۇ بۇزۇغ دىلىنى سورار مەھرەمى دانا،
ۋەيرانە بولۇپ مەن.

(داستان)

ئابدۇرېھىم نىزارى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت تۇرسۇن باھاۋىدىن

ئۇيغۇر ئەدىبىيات تارىخىنى ۋارقىلىغىنىمىزدا، ئۆزىنىڭ ئالەمشۇمۇل بەدىئى ئەسەرلىرى بىلەن شوھرەت قازانغان نۇرغۇن نامايەندىلەرنى كۆرىمىز. شۇلاردىن بىرى — XVIII ئەسىردە ياشاپ ئىجتا قىلغان لېرىك شائىر ئابدۇرېھىم نىزارىدۇر.

مەشھۇر شائىر ئابدۇرېھىم نىزارى قەشقىر كونا شەھەر "بۇلاق بېشى" مەھەللىسىدىكى بىر ھۈنەرۋەن ئائىلىدە 1770 - يىلى دۇنياغا كەلدى. ئۇ دەسلەپ ئۆز مەھەللىسىدە باشلانغۇچ ساۋاتقا ئېرىشتى. كېيىن ئەينى زاماندىكى ئىلىم مەركىزى بولغان قەشقەر مەدرىسىلىرىدە ئوقۇپ، ئالى مەلۇماتقا ئىگە بولدى. بۇ جەرياندا ئەرەپ، پارس تىللىرىنى پۇختا ئىگەللىدى.

نزارى كىچىگىدىن باشلاپ ئەدىبىياتقا زور ئىشتىياق باغلىدى. ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتىنىڭ پەشەۋالىرىدىن ئەلىشىر ناۋايى، لۇتپى، سەككاكى... قاتار-لىقلارنىڭ ئەسەرلىرىنى پىششىق ئۆگەندى ۋە ئۇنىڭدىن چوڭقۇر بەدىئىي ئۇزۇق ئالدى. شۇنداقلا ئەرەپ، پارس ئەدىبىياتى بىلەنمۇ يېقىندىن تونۇشتى. بۇ ھال، شائىر ئىجادىيەتنىڭ تېز روناق تېپىشىغا ئاساس ياراتتى.

نزارنىڭ دەسلەپكى ھاياتى ئېغىر غۇربەتچىلىكتە ئوتتى. 1830 - يىلى 60 ياشلىق نزارى، قەشقەرنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ھۆكۈمدارى — زۇھۇرىدىن ھاكىم تەرىپىدىن ئور-دىنىڭ مەرزىلىق ۋەزىپىسىگە تەيىنلىنىپ، ئومۇمىي ئاخىرغىچە شۇ ۋەزىپىنى ئىشلىدى.

ئابدۇرېھىم نزارنىڭ ئاساسىي ئومۇمىي ئىجادىي پائالىيەت بىلەن ئوتتى. بولۇپمۇ ئاخىرقى يىللىرى ئىجادىيەتنىڭ راسا گۈللەنگەن دەۋرى بولدى. بۇ دەۋرلەردە لېرىك شائىر نزارى 48 مىڭ مىسرىلىق بۈيۈك ئەسىرىنى مۇۋەپپەقىيەت بىلەن يېزىپ تاماملىدى. بۇ ئەسەر «رابىئە - سەئىدى»، «مەھزۇن - گۈلنەسا»، «ۋامىق - ئۇزرا»، «مەسئۇد - دىلئارا»، «چاھار دەرۋىش»، «پەرھات - شىرىن»، «لەيلى - مەجنۇن»، «بەھرام گور»... قاتارلىق چوڭ - كىچىك 18 داستاننى ئۆز ئىچىگە ئالدى. يۇقۇرقى ئەسەرلىرىدىن باشقا «دۇرۇل نىجات (نىجاتلىق ئۇنچىلىرى)» ناملىق يەنە بىر ئەسىرىمۇ بار.

ئابدۇرېھىم نزارنىڭ بۇ بەدىئىي ئىجادىيەتنى ھەجىم جەھەتتە ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئەلىشىر ناۋايىدىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدىبىيات

تارىخىدا مەيدانغا كەلگەن ئەڭ زور مۇۋەپپەقىيەت بولۇپ ھىد - ساپلىنىدۇ.

شائىر ياشىغان يىللار فېوداللىق زۇلۇم چېكىدىن ئاشقان، ھەر خىل ئالۋاڭ - ياساقلار خەلق تۇرمۇشىنى ۋەيران قىلغان يىللار ئىدى. بۇ يىللاردا ئەمەلدارلار، يەرلىك فېوداللارنىڭ ئادالەتسىزلىكى، پارىخورلۇقى، زالىملىقى تۈپەيلى، خەلقنىڭ مۇئەييەن جەمىيەتكە بولغان نارازىلىق ئوتلىرى دالا گۈلخانلىرىدەك يالقۇنلاپ يېنىشقا باشلىغان ئىدى.

ئابدۇرېھىم نىزارى رىيال تۇرمۇشنىڭ بۇ خىل ئىنكاسىنى ئەدەبىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئۆز ئەسەرلىرىدە روشەن ئەكس ئەتتۈردى. شائىر، جاھالەت قەپسى ئىچىدە قالغان خەلقنىڭ بۇلبۇلى سۈپىتىدە ئەركىنلىككە تەلپۈنۈپ پىغان چەكتى. "ئاڭ ساباسى" ۋە "كۆكەم باھار"نى قىزغىن كۆپلىدى.

مۇھەببەت تېمىسى ئاساسىدا يېزىلغان يۇقۇرقى ئەسەرلىرىدە، نىزارى فېودالىزىمنىڭ كىشىلىك ئەركىنلىكىنى بوغۇپ تاشلىغۇچى زەنجىر - كىشەنلىرىدىن قاتتىق نەپرەتلەندى. فېوداللىق زۇلۇمنى چوڭقۇر پاش قىلدى. ئۆز ئەسەرلىرىدە ياراتقان غايىۋى ئۆبە - رازىلار ئارقىلىق خەلقنىڭ ھۆرلۈكىگە، ھەققانىيەتكە، ئەركىنلىككە بولغان ئارزۇسىنى چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈردى. ھەمدە كىشىلىك جەمىيەتنى ئىنسانپەرۋەرلىك، ۋاپادارلىق، سەمىمىلىك، مەرتلىك، گۈزەللىككە ۋە دىيانەتكە چاقىردى. ئالدامچىلىق، مۇناپىقلىق، زالىملىقنى نەپرەت قامچىسى ئاستىغا ئالدى.

نىزارى ئەسەرلىرىنى ئوقۇغىنىمىزدا ئۇنىڭ تىلىدىكى پاساھەت ۋە شېئىرىيەتتىكى يۈكسەك سەنئەتنى روشەن كۆرۈپ ئالالايمىز.

لېرىك شائىر ئابدۇرېھىم نىزارى ئومىرنى خەلقىنىڭ كۆيىنى كۆپلەشكە بېغىشلاپ، تەخمىنەن 1840 - يىللىرى ۋاپات بولدى. لېكىن، شائىرنىڭ بۈيۈك ئەسەرلىرى ئەدىبىيات غەزىنى - مىزدىكى ئىسىل جەۋھەر سۈپىتى بىلەن ئەۋلاتلاردىن - ئەۋلاتلارغا مىراس بولۇپ كەلمەكتە.

تۆۋەندە، تالانتلىق شائىر ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ «مەھزۇن - گۈلىنسا» ناملىق داستانىنى كىتاپخانلارنىڭ دىققىتىگە ھاۋالە قىلىمىز.

بۇ ۋاقىمئە دۇركىم، ئىشقى تۇغىيانى ئاشۇبىدىن فراق
بادىيەسىدا ھىجران شىددەتىدىن پەشت پا ئۇرۇپ فانسا
بولماغلىق شاھ، گەداغە مانىئە ئىمەستۇر، ئانداغكى، ئەقىل
خىرەد مىمىمارىنى مۇھەببەت نارى ئورتەگەي، ھېيىس قوۋا -
تەمكىمىنى ئىشتىمىياق بادى ھەركەتكە كەلتۈرگەي.
ئانداغكى، باغداد شەھرىدە تۇججارى بار ئېردىكىم،
خۇواجه سەئىد ئاتىلىغ ۋە ئانىڭ بىر كەنەزەكى مەھرى
تابان يەتتەغ ۋە گۈلىنسا ئاتىلىغ، مەكتەپ - خانە يەتتەغ
خۇواجه مەسئۇدنىڭ ئوغلى بار ئېردى مەھزۇن نام، جامال
شىفتەسىدىن جانىغە ئىشقىمىنىڭ شەھەرەسى تۇشۇپ ئاتقا
ئاشىق بولغانى

بۇ ئانداغ ھىكايات شىرىن سۇخەن،
ئايان ئەيلادى روزگار كۇھەن.

رىۋايەت قىلۇر راۋىسى نۇكتەدان،
كى ئوتكان زاماندىن نەچە داستان.

بار ئېردىكى تۇججار باغداد ئارا،
كى خۇاچە سەئىد نام ئىسناد ئارا.

ئاڭا دىنەۋى ھەدىسزۇ بى ھىساب،
تەنەئۇم بىلە دەھردە كامىاب.

كىچىكىلىكىدە تۇشتى ئاڭا بىر كەنىز،
كەنىز ئېرماس ئول بەلكى گوياكى قىز.

ھەمول سەرۋ قەد ئاتىدۇر گۈلنسا،
ئەجەپ شوخ شىرىن زەبان دىلرەبا.

بىرىپ بىر مۇئەللىمگە ئاداب ئۇچۇن،
بار ئېردى تەلقىن ئەلقاب ئۇچۇن.

يەنە بار ئىدى شەھر ئارا بىر كىشى،
ئۇتۇپ ئېردى تۇججارلىقىدا ئىشى.

كى مەسئۇد دەپ ئىسمى مەشھۇر ئىدى،
غەنىلىق ئارا ئانچە مەئىۋر ئىدى.

ئاڭا بىر ئۇغۇل بار ئىدى خۇشەنەما،
كى ئەقىل پاراسەتدە ئېردى رىسا.

ھەم ئول بەچچەنىڭ ئىسمى مەھزۇن ئىدى،
مۇھەببەت ئۇتى بىرلە مەجنۇن ئىدى.

مەدارىس ئارا ئىلىم تەكرار ئىتىپ،
سەبەق ئالغالى تىلىنى ئىقرار ئىتىپ.

چىقىپ بىر كۈنى مەدرىسە ئالغى،
كى مەشغۇل ئىدى دەرس تەكرارىغە.

بىناگاھ كۈزى نۇشتى بىر ماھىغە،
تىلى كەتتى كورگان زامان ئاھىغە.

قۇلدا كىتابى، خرامان كىلۇر،
جاھان يارۇتۇب ماھى تابان كىلۇر.

تىگىپ تىرى ئىشق ئېزىز جانىغە،
ھەدەپ بولدى جان، تىر پەيكانىغە.

زامانى تۇرۇپ ئانچە بەدھال ئۇلۇپ،
ئاڭا سوز قىلىشقا تىلى لال ئۇلۇپ.

يىقىن كەلدى مەھزۇنىغە ئول گۈلىنسا،
توسۇپ ئالدىنى ئەيلادى مەرھەبا.

ئايا دىلرەبا قايسى كان جەۋھەرى،
ۋۇجۇدۇڭغە قايسى سەدەپ گوھەرى.

ئەرەم باغىنىڭ سەرۋرە ئىناسىمۇ،
ۋە يا خۇد پەرزاد ئۇ جىناسىمۇ.

كوڭۇل شاھىنى قاشىڭ ئەتتى ئەسىر،
خەدەڭنىڭ كوزۇمدە بولۇپ جىلۋەگىر.

ددى ئول سەنەم: ئاڭلا ھەرىپى كالام،
سورابسىز پىقىردىن نەسەب بىرلە نام.

ئاتامدۇركى تۇججار خۇاجە سەئىد،
مېنى ئول ئانام بىرلە ئەيلا ب خەرىد.

كى پەرزەندىدىن كوردى بوھتەر مېنى،
ھەمە ئەھلىگە قىلدى موھتەر مېنى.

كى مەكتەب ئارا ئوقۇماقدۇر ئىشىم،
ئوتۇبۇدۇر فەراغەتتە يازۇ - قىشىم.

ماڭا ھەم تۇشۇب ئىشىقتىن بىر شەرەر،
كەلامىڭ بۇ جان ئىچرە قىلدى ئەسەر.

ساڭا سوز بۇدۇر ئاڭلاغىل ئى ئاداش،
كىشىگە بۇ ئەسرانى قىلمە پاش.

كى مەكتەپ ئارا قىلماغىل ئىختىيار،
مېنى ھەم ئوزۇڭنى كى قىلمە فىگار.

گۈزەردە كورۇشكەن ساڭا سۇد ئىماس،
ئوتەر يول ئارا ۋەسىل مەۋجۇد ئىماس.

ددى، كەتتى مەكتەبگە ئول گۈلنسا،
كى مەھزۇن چىكىپ گۈل ئۇچۇن ئاھ ۋا.

ھەم ئول شام يۇزلاندى مەھزۇنغە غەم،
ئاڭا تېگىرۇ يىغلاپ بولۇپ سۇبەمدەم.

ئوتۇپ سۇبەى ھەم بولدى خورشىد پاش،
پەلەك سەھنىدە جىلۋە قىلدى قۇياش.

يۇگۇردى مۇئەللىم جىنايىغە تىز،
سالپ گۈلنسا شەۋقىدە رۇستەخېز.

چۇ مەكتەب ئارا ئەيلادى ئىختىيار،
كېلىپ ئولكى مەكتەبىدە ئاپتى قارار.

مۇئەللىمگە سوزنى سىپارش قىلىپ،
كى مەقسەد گۈلغە نىگارنىش قىلىپ.

كى موللادىن ئالدى ئېلىفدىن سەبەق،
كىتابىن ئوقۇر ئېردى ئاچىپ ۋەرەق.

چۇ مەھزۇنغە خەلپەت بولۇپ گۈلنسا،
ئاڭا ئورگاتىپ ئىشقى ھەرىپىن راسا.

مۇھەببەت ئۇتى دەمبىدەم ئۇردى تاب،
شەرىددا مەھزۇن ئۇرۇپ پىچۇ تاب.

كى ئىشق ئوتغە ئىككىسى ئورتانىپ،
كى قاقشال كەبى لەھزە - لەھزە يانىپ.

نەچە كۈن ئوتۇپ ئىككىسى شادىمان،
بۇ مەكتەپ ئارا ۋەسىل ئىلە كامىران.

چۇ مەھزۇنغە شەرت ئەتتى جانانەسى،
كى قەۋل ئەيلابان ئوزرى پەيمانەسى.

چۇكىم تاڭلا بالدەر كېلۇرسەن قوپۇپ،
ئەبىم شەكىرىنى تاتۇرسەن ئوپۇپ.

كى مەن ئىلگەرى ئەيلاسام ئىنتىقال،
تاتۇر مەن لەبىڭنى ئۇپۇپ شەھد بال.

بۇرەڭ قەۋل ئېتىپ بولدى ئازاد دۇلار،
كېچە تاڭغە تېگرۇ بولۇپ شاد ئۇلار.

كېلىپ ئىلگىرى ئول كۈنى گۈلنسا،
كى مەھزۇننى سويەككە تۇردى نسا.

ئوتۇپ لەھزە ئى كەلدى مەھزۇن يېتىپ،
كورۇپ گۈلنسانى ھۇشىدىن كېتىپ.

كى مەھزۇننى بۇسە قىلىپ دىلبەرى،
كى لەئىل لەبىدىن تاتىپ شىكەرى.

بولۇپ ئول شادىمان يار ئىلە،
سەبەق فۇشقاراپ ئوتتى تەكرار ئىلە.

كېلىپ گۈلىنسا نەچچە كۈن ئىلگىرى،
سويۇپ يارنى كەتتى دەردۇ سەرى.

قازارا ئۇتۇپ نەچچە كۈن نەچچە ئاي،
مۇئەللىم ۋىساقى ئاگا ئېردى جاي.

ئۇتۇپ بىر كۈنى، ئول پەرى كەلىمادى،
كى مەھزۇن كېلىپ، دىلبەرى كەلىمادى.

چۇ مەكتەبدە مەھزۇن تۇرۇپ ئىنتىزار،
باقىپ يولغە يىغىلار ئىدى زار-زار.

بىلۇر ئېردى موللا بۇلار ھالىنى،
كورۇپ ئېردى مەكتەبدە ئەفئالىنى.

ئىباردى بالالارنى مەكتەپ ئۇچۇن،
كى مەھزۇن قوپۇپ باردى خەلپەت ئۇچۇن.

چۇ ئۇستاد ئىباردىكى تەكلىپ ئېتىشك،
كېلىپمىزكى سىز ئاندا تەشرىپ ئېتىشك.

چۇ ئول گۈلىنساننىڭ ئاتاسى چىقىپ،
ئاتاسى بىلە ھەم ئاناسى چىقىپ.

دەدىكىم: كېتىڭلار، قىزم بولدى چوڭ،
تالاغا چىقارماق ئىماس بىزگە ئوڭ.

ئەگەر ئوقۇسا ئويدە تەكرار ئېتەر،
كى ئىسلام شەرتىگە ئىقرار ئېتەر.

كېلىپ بەچچەلەر ئېپىدى ئۇستادغە،
مەقام بولدى ئوي سەرۋ ئازادغە.

كى ئول كەلمەگەي ئەمدى مۇندىن كېيىن،
كى بىچارە مەھزۇنغە بولدى قېيىن.

كى ئۇستاد مەھزۇنغە رەھم ئەيلادى،
مۇنىڭ ئىشقىنى دىلدا فەھم ئەيلادى.

ئىباردىكى مەھزۇننى خەلپەت قىلىپ،
سەبەق بەرگەلى گۈلغە ئۆلپەت قىلىپ.

ياساب ھوجرەنى ئاندا خۇاجە سەئىد،
مۇزەپپەن بىساتىنى ئەيلاپ پەددىد.

سەبەق بەرگەلى كىردى مەھزۇن ئاڭا،
كىرىپ گۇمبىيا لەيلى مەجنۇن ئاڭا.

سەبەق ئورگاتىب گۈلغە مەھزۇن مەدام،
ئاڭا تېڭرۇ بولغاي ئىدى ۋەقت شام.

ئوتۇپ ئېردى ئۇچكۇن بۇ يەڭلىغ ئومۇر،
جۇدالەقدىن ئولدى ھاۋادىس زۇھۇر.

تۇت ئى ساقىيا، جام مەي دەمبەدەم،
ئېنىڭ زوقدا ئەزم ئەيلاي ھەرەم.

كى مەقسەد ھەرىمىغە ۋاسىل ئۇلاي،
كى ئۇششاق سىلىكىگە شامىل بۇلاي.

مەھزۇننىڭ ئاتاسى خۇاجە مەسئۇد سەپەر جابدۇ -
غەنى راست قىلىمپ، ھەرمەن شەرىقىمىزگە ھەج قىلماق
ئۇچۇن ئەرادە قىلىمپ، مەھزۇننى ھەمراھ ئەيلاپ يولغە
ئەزم قىلغانى

چۇ مەسئۇد ئەيلاپ سەپەر ئىختىيار،
مۇھەببەت قىلىپ سەرەنجام كار.

كى ھەج قىلماق ئولدى ئانىڭ نىيىتى،
كوپ ئېردى جاھان ئىچرە خەيرىيىتى.

كى مەھزۇننى ھەمراھ قىلىپ ئول سەپەر،
بالا شۇندادۇر قايدا بولسا پەدەر.

ئاتا ئوغلىغە بېرمادى ئىختىيار،
كى بىر يەخشى ئەسبىغە ئەيلاپ سۇۋار.

ۋىدا ئەيلادى ئەقىربالار بىلە،
رتزالق ئالىپ ئاشنالار بىلە.

كىرىپ يولغە ئۆلدەم ئاتا ۋە ئوغۇل
يۇرۇب بىر مۇساپەت كېلىپ ئىككى يول.

كېلىپ توختادى راھنىڭ باشغە،
بارىب خىوبلاشاي گۈلنىسا قاشغە.

قالىپ ھەمسەبەق دوستلار، ئىي ئاتا،
كورۇشماي ئۇلار بىرلە كەتكەن خاتا.

دىدى: تىز كەل، ئەيلايان خەيرىباد،
كى مەھزۇن چاپىب يار ئۇچۇن بولدى شاد.

كېلىپ يارنىڭ قەسرغە ئولزامان،
چورى دىن قىلىپ ئەرزى ھالىن بايان.

چورى كىردى مەھزۇننى قىلدى خەبەر،
ئاتا بىرلە ھەجگە قىلىدۇر سەپەر.

بۇ سوزنى ئىشىتكەن زامان گۈلنىسا،
يۇگۈردى ئىشىككە چېكىپ ئاھ - ۋا.

پەرى چىەرە، مەھزۇننى كوردى سۇۋار،
پەرنى كورۇپ ئەسب دىن تۇشتى يار.

كى مېھمان سەراغە كىرىپ يىغلاشپ،
چۈمە چىنۇن لەيلى بىلەن خوبلاشپ.

ددى گۈلىنسا قىلماڭنىڭ كام دىل،
گۈھەر بەخش ئېتىپ ئەيلە ئارام دىل.

ھامانا ۋىسالم غەنىمە تىدۇرۇر،
بۇ ئەيىپام ۋەسىل يەخشى پۇرسە تىدۇرۇر،

چۈمەھزۇن دىدى: بۇ ئىش ئېرىمىس سەلاھ،
راۋادۇر مۇسۇلمانغە ئەقد نىكاھ.

تەلەب بىرلە بولماق كېرەك ئى نىگار،
نىتاڭ ۋەسىل بولساق يەنە ئىككى يار.

ئۇشۇقماق بۇ كار ئىچرە شەيتان ئىشى،
كى سەبەر ئەيلاماك ئۆلكى رەھمان ئىشى.

ددى گۈلىنسا باشمە تۇشتى ئىش،
پىراقىڭ يۈرەك - باغرىمە ئۇردى نىش.

سېنىڭسىز تىرىكىلىك ماڭا بەس، ھارام،
قۇيۇپ دەرد فۇرقەتتە قىلغۇڭ خىرام.

بېرىپ خەنجىرىڭنى ماڭا يادىكار،
كوڭۇلنى سەرەنجام ئېتىپ، بول سۇۋار.

كى ۋەسىل ئولغۇچە ئانى ساقلاپ تۇراي،
بىراۋ سۇنسىە قول سىنەسىگە تۇراي.

بۇ شەرت ئىلە خەنجەرنى ئالدى پەرى،
قىلىپ ئەھد پەيمان ئاڭا دىلبەرى.

كى پەدرۇد ئېتىپ چىقتى بولدى سۇۋار،
ئىكۈۋ خوبلاشپ، يىغلاشپ زار - زار.

كى مەھزۇن فىراق ئىچرە بولدى راۋان،
قارا بولدى كوزگە زىمىن - ئاسمان.

ئاتاسىغە يەتتىكى سۇرئەت بىلە،
ئوزىن بىلمايسىق دەرد فۇرقەت بىلە.

كى مەنزىل بىمەنزىل يۇرۇپ تەي قىلىپ،
كى باغداد شەھرىگە تۇشتى كېلىپ.

يىتىشتى قازا خۇاجە مەسئۇدغە،
بويۇن سۇندى ئول ھۇكىم مەئسۇدغە.

ئاتاسىغە مەھزۇن بولۇپ سۇگۇار،
يىتىملىك بىلە يىغلادى زار - زار.

كى تەكفىن تەھجىز ئىتىپ ئولزامان،
ئىمامنىڭ ئاياغىدا قىلدى نەھان.

كى فارىغ بولۇپ سۆگ دىن ئولدهمى،
 چۇ رەفغ ئولدى باشدىن ئاتا ماتېمى.

كېرىپ مەككە يولغە ئاندىن كۇچۇپ،
 كى ئىشق ئوتدا رەڭگى روىى ئۇچۇپ.

بارىپ مەككىتۇللاغە شىددەت بىلە،
 قىلىپ زارلار دەرت ھەسرەت بىلە.

چۇ پارىغ بولۇپ ھەجلەر ئەرکاندىن،
 كى ھاسىل قىلىپ مال ئەئىياندىن.

شەھەردىن شەھەرگە قىلىپ ئىنتىقال،
 كى ھاسىل قىلىپ ئانچە مالۇ - مىنال.

ئايا ساقىيا، تۇت ماڭا جام مەي،
 كى مەھىۇب يادى بىلە نۇش ئىتەي.

بۇلاي كەيپىدىن ئانچە دىدار مەست،
 كى دۇنيا سىرائجامنى نىست ھەست.

خۇاچە سەئىد سوداگەر ئەمەۋىيەنى قاراقچىغە
 ئالدىرۇپ، دۇنياسى نابود بولۇپ، دەسەھايە قىلغالى
 گۈلنەسانى ساتماقچە ئىرادە قىلىپ، دەلسالغە خەبەر

قىلغاندا ۋەزىر جەمىلە تۇلمۇلۇك ئاڭلاپ گۇلنەسانى ئۆزى
بىرلە ئالتە بارابەر كۆمۈشكە ساتىپ ئالغانى.

ئىشىتمەك كېرەك ۋاقىمىدۇر ئەجەپ،
پەلەكتىن يېتار ئىشقا ئېلىگە تەئەب.

قاراچىغە ئالدۇردى خۇاجە سەئىد.
ھەمە نەقدلەردىن بولۇپ نا ئۇمسىد.

كېتىپ ئىلكىدىن ئولزامان سىم - زەر
كى دۇنياسىغە يولدا بولدى خەتەر.

كېلىپ شەھرىگە بولدى ئاشىپتە ھال،
تۇشۇپ باشىغە چۈنكى يۇزىمىڭ خىيال.

قىلىپ خاتونى بىرلە ئول مەشۋەرەت،
كى تۇجىجىلىققە نىدۇر مەسلەھەت.

ساتاي گۇلنەسانىكى مەن نا ئىلاج،
تاپايىمەن تىجارەت ئىشىدا رىۋاج.

بىبىسى دىدى: بۇ نە پاسىد خىيال،
ئانى ساتسا بىزگە ئىماسمۇ ۋۇبال.

ئۆزىنىڭ قىزىنى ساتارمۇ كىشى،
ئىمىستۇر بۇ ئىش ئادەمىيەت ئىشى.

دىدى: ئول ماڭا قىز ئىماستۇر دىدەك
كى ھاجەت مەھەلىدە ساتماق كېرەك.

ئاناسى بىلە ئول ماڭا زەر خەردە،
دىبان كوپ جىدەل قىلدى خۇاجە سەئىد.

ئىلاجىنى تاپماي ئاناسى قېرى،
كى بولدى يامانلاپ كىياۋدىن نېرى.

چۇ دەللاغە بەردى خۇاجە خەبەر،
چورەم باردۇر لايىقى تاج ۋەر.

كى بەيە ئېيتكامەن ئانى بولدى زورۇر،
كى نەقدىنەلەرگە يىتەدۇر فۇتۇر.

چۇ دەللال بىلدى بۇ ھەڭگامەنى،
بىلىندۇردى ئېلىگە بۇ ئەئلامەنى.

كى لازىم ئىدى شاھغە بىر كەنزى،
ئەگەر بولسا ئول سەرۋى قەد گۈل مەڭسىز.

ۋەزىر ئىستار ئۇردى تەجەسسۇس قىلىپ،
كى پەرمان شاھدىن تەھەررۇس قىلىپ.

بۇ دەللالدىن ئاڭلادى ئول خەبەر،
كەنزى خۇاجە گۈلىنسا سىمبەر.

ۋەزىر ئولزامان گەلدىلار ئاتلانپ،
تۇشۇپ خۇاجەنىڭ ئۇيىگە ئايلانپ.

خەبەر تاپتى خۇاجە كېلىپدۇر ۋەزىر،
چۇ مېھمان ساراينى ياساپ بى نەزىر.

ۋەزىرغە بولۇپ ئولكۇنى مەزبان،
قىلىپ شاھلاردەك ئانى مېھمان.

زىياپەت ئىشىدۇر پەراغەت تاپىپ،
ۋەزىر مەقدەمسىدىن شەراپەت تاپىپ.

بى بى گە دىدى ئول ھەرەمگە كىرىپ،
ھېلى گۈلنسانى ياساڭ قىچقىرىپ.

كېلىپدۇر ۋەزىر كىم خىرىدار ئولۇپ،
كى ئول شاھغە ئەمرى بەردار ئولۇپ.

كېلىپدۇر غەرەز مۇندا بۇ ماھ ئۇچۇن،
كى سودا قىلۇر بۇ ۋەزىر شاھ ئۇچۇن.

بى بى لائىلاج يىغلادى ئاھ ئۇرۇپ،
كى ھەسرەت چىكىپ بەزم ماتەم قۇرۇپ.

كېلىپ گۈلنسا ئالدىغە ئول قېرى.
كى يىغلاپ دىدى: ئى كوزۇم گوھىرى!

سېنى بەيئى قىلماقغە كەلدى ۋەزىر،
بۇلالماي بۇ ئاجىز ئاناڭ دەستىگىر.

كى ئىنساپسىز باغرى قاتتىغ ئاتاڭ،
سېنى بەيئى قىلماقغە سالدى پاراڭ.

چىنان مەنى قىلدىم، قۇبۇل ئەتمادى،
قىلىپ رەھىمى پەريادىمە يەتمادى.

ئۇشۇل ۋەقتىكىم يىغلادى گۈلنەسا،
ددى: چارە يوق، بولسە ھۆكىمى قازا.

كى بىچارىدۇرمەن ماڭا يوق ئىلاج،
چۇ لازىم بولۇپدۇر ئاتامغە خىراج.

ياساپ ئول مەھەلدە پەرزاددەك،
قەدى نەخلىنى سەرۋ شەمشاددەك.

ئاڭا كەيدۇرۇپ ئانچە پاخىر لىباس،
مالاھەتدە ئانچە بولۇپ بى قىياس.

ئالىپ چىمىقتى مەھمان ساراىغە ئانى،
چىقارغە ياۋۇشتى ۋەزىرنىڭ جانى.

چۇ كوردى ۋەزىر يەتتى تەئسىر ئىشقى،
تىگىپ كوڭلىگە كوزىدىن تىر ئىشقى،

خىيال ئەيلادى بۇ قېنىڭ لايىقىم،
ئويۇمدە پەرىزات بولغاي مۇقىم.

بۇلۇپ گۈلىنسا ئانچىنان بى نەزىر،
بۇ بەھۇش ئولۇبان يېقىلدى ۋەزىر.

ۋەزىرنى خۇاچە ھۇشىغە كەلتۈرۈپ،
يېقىملىغان يىرىدىن قوپۇپ ئولتۇرۇپ.

ددى ئول: بۇ قىزنىڭ باھاسى نىمە؟
ئاڭا تەڭ بۇلۇرغە ئاتاسى نىمە؟

ددى: ئون بارابەر كۇمۇشتۇر بەدەل،
بىرىڭ دەرمەھەل ئەسلە قىلماي جىدەل.

ۋەزىر ددى: ئالتە بارابەر بىراي،
ھەمۇل شاھنىڭ نەزدىگە يەتكۈراي.

خۇاچە ھەم قەبۇل ئەيلادى ئولزامان،
كۇمۇشنى بىرىپ سوڭرە بولدى راۋان.

كى ئالتۇن مەھاپە ئۆزە تۇرغۇزۇپ،
كى يۇردى ۋەزىر ئالدىدا يۇرگۈزۈپ.

قازارا ۋەزىر ئۇيىگە باشلادى،
كۈرۈپ يارنى شاھنى تاشلادى.

بىناگاھ كەلدى گۈزەر گاهغە،
مەھاپەنى توختاتتى ئول راھغە.

ھەم ئول كۈچىدا گۈلنسا خەلىپىتى،
بار ئەردى يەنە بىر نەچە ئۆلىپىتى.

ددى چىرلاغىل پىر ئۇستادنى،
ماڭا ئورگاتىپ ئەردى ئەۋرادنى.

يۇگۇردى كىشى چىرلادى دەرمەھەل،
چىقىپ موللاسى ئەسلە بولماي ھەيەل.

كى تەئىزىم ئىتىپ تۇردى ھورمەت بىلە،
سوراپ ھالىنى مېھرى - شەپقەت بىلە.

ددى گۈلنسا: بىزگە چۈشتى بۇ ھال،
قىلىپەن ئاتام ئۇيىدىن ئىنتىقال.

كى ئەھسان ئىلە موللانى سەرفىراز
قىلىپ، بەلكى مىڭ تەڭگە قىلدى نىياز.

ددى: ئى ماڭا پىر ئەزىباب دىن،
ئامانەت سۇزۇمنى تۇتۇڭ مۇتەئىن.

چۇ مەھزۇن ئىلە ئەھد پەيمان ئىدۇت،
كەچكىتىن بارى يار جانان ئىدۇك.

ئىككىمىز ئاراسىدا بىر شەرت بار،
بىلۇر سىررىمىزنى كى پەرۋەردىگار.

ئەگەر كەلسە ئول سىزدىن ئالسۇن خەبەر،
مېنى ئىستەبان بولماسۇن دەر - بەدەر.

ددى، خوبلاشىپ يۇردى گەردۇن خرام،
ۋەزىر جايىغە تۇشتىلەر ۋەقتى شام.

ۋەزىر جايىنى قىلدى ئاراستە،
تۇشۇپ ئاندا ئول سەرۋ نەۋ خۇاستە.

كى تەئىين قىلىپ خىزمىتىگە كەنمىز،
قوشۇپ قويدى گۈلشەن ئارا نەچچە قىز.

ئۇتۇپ نەچچە مۇددەت پاراغات بىلە،
كى مەھزۇن ئۇچۇن كوپ نىدامەت بىلە.

ۋەزىر ئول كۇنى قىلدى ئانداغ خىيال،
كوگۇل باغلادى ماگا نازۇك نىھال.

چۇ ئالتە بارابەر كۇمۇشنى بىرىپ،
ئالىپمەن ساتىپ ئەقلە ئەشتەر تىزىپ.

بۇ ئاخشام ئانىڭ بىرلە ئەمدى ياتاي،
كى بۇ نەخل ئەسمارىدىن بىر تاتاي.

كېرىپ گۈلنسا قاشغە ئول ۋەزىر،
يېقىن ئولتۇرۇپ ئەيلادى ئول گەزىر.

لەتىپە بىلە نەچچە ھەرىپى كالام،
كىنايە بىلە سوز قىلىپ ۋەسل كام.

ئۇزاتتى قولنى بۇدەم ئول ۋەزىر،
قىلاي دەپ پىرىزادنى دەستىگىر.

خىيالىنى پەھم ئەيلادى گۈلنسا،
بىرەھنە قىلىپ خەنجىرىنى راسا.

غەزەپ بىرلە خەنجەرنى قىلدى راۋان،
تىگىپ دالوسغە كىسىلدى چاپان.

يېقىلدى ئۇشۇلدەم بولۇپ زەخمىناك،
كېتىپ ھۇشىدىن بولدى ھەمۋارخاك.

چىقاردى يۇلەپ نارچە خەدداملار،
ۋەزىرغە ھەمە قىلدى بەدناملار.

ئەجەپ ئىشىمدۇر كورسە بۇ زەرخەرىد،
بۇ يەڭلىغ ھاراكەتنى قىلدى پەددىد.

نەمە ئىنكى مۇنداغ جاپا ئەيلەگاي،
ۋەزىرنى بۇ يەڭلىغ خاپا ئەيلەگاي.

دېدىكىم ۋەزىر: سەبىر قىلماق كىرەك،
بۇ ئىشتا كىشى بولماغاي مۇشتىرەك.

چىمكىپ زەخمىنىڭ دەردىنى ئول ۋەزىر،
ياتىپ نەچچە كۈن بولدى سەھت پەزىر.

ۋەزىر بىر كۈنى ياز تۇغيان قىلىپ،
پەرى قاشىغە كىردى ئەپىغان قىلىپ.

مۇلايىم تەكەللۇپ قىلىپ يالبارىپ،
كى ئولتۇردى ئانىڭ قاشىغە بارىپ.

يەنە قول ئۇزاتتى پەرزادىغە،
يەنە ئۇردى خەنجەرنى بەرزادىغە.

كى پەيدا بولۇپ بىر نەچە خادىمان،
كۈتەردى ۋەزىرنى چىقاردى رەۋان.

يەنە شەكۋە قىلدى ھەمە تابىئى،
بۇلۇرمۇ بۇ يەڭلىغ كىشى بايىئى.

مۇنى يوق قىلىڭ ياساتىڭ ئى ۋەزىر،
كى ئىنسان ئەمەس سىزگە بۇ مادە شېر.

دېدى: ئاخىر ئول سىزنى ئەيلەر ھەلاڭ،
تىلۇر خەنجىرى بىرلە باغرىڭنى چاڭ.

دەدىكىم: مۇنكا لازىم ئولدى قىساس،
قىساس ئەيلابان قىلغىل ئوزنى خالاس.

دەدى ئول ۋەزىر تېقىل دۇر باكى يوق،
كى نادان دۇرۇر ئەقىل - ئىدراكى يوق.

ئۇنى ئېيتكۈچە يوق، ئۇزۇق يوق بۇلاي،
كامالىغە يەتكىكى بىر كۈن ئول ئاي.

ئايا ساقىيا تۇت ماڭا راھى ۋەسل،
بۇلاي زۇقى - شۇقىدا مۇسباھ ۋەسل.

تاپاي راھنىڭ كەيپىدىن تازە جان،
ھەم ئول ياردىن بىزگە بولسۇن نشان.

مەھزۇن بىچارە ۋە مەجنۇن ئاۋارە ئاتاسى جەسسە -
دەنى ھەزرىتى ئىمام - ئەئزەم رەھمەتۇللا ئەلەيھى نىڭ
بۇقئەلىرىدا دەفن قىلىپ، كەئبە شەرىپتىن يانمىپ، شە -
ھەر - بىشەھەر يۈرۈپ سوداگەرلىك قىلىپ بىسىيار مال -
ئەمۋال بىرلە كىلىپ، ئوز شەھرىگە داخىل بولۇپ، ئەقرد -
بالارى بىرلە كۇرۇشۇپ موللاسىدىن گۈلنىساننىڭ خەبەرىنى
ئالىپ ۋەزىر ئەئزەمگە پىشى - كەش قىلغانى

سۇخەندان شىرىن ھىكايەت گۇداز،
تىزىپ سوزنى مۇنداق رىۋايەت گۇداز.

ئاچىپ سوز كىلدى بىلە قۇفلى گەنج،
ساچىپ دەهرىغە جوهرى نۇكتە سەنج.

چۇ مەھزۇن يۇرۇپ قەلئەدىن قەلئەگە،
چۇ داخىل بولۇپ شەھرارا جۇمئەگە.

كېلىپ ئويگە كەلدى ئانا ۋە قاياش،
قېرىنداش ئەۋلاد بەلكىم ئاداش.

ئاتا ماتىمىنى تۇتۇپ يىغلادى،
كى ھىجران شەھرىدا ئىسسىغلادى.

تۇشۇردى ھەمە مال - ئەمۋالىنى،
ئاناسى سۇرايدۇر ئاتا ھالىنى.

ھەمە سەرگۈزەشتىنى قىلدى بايان،
ئاتام ھەقتە ئەلاغە تاپشۇردى جان.

ئىمامنىڭ ئاياغىدا دەفن ئەيلىدىم،
نەچچە كۈن تۇرۇپ دەرد ھەسرەت يىدىم.

ئىرادە بۇ ئەركان قازاۋۇ قەدەر،
پىسەر كەلدى مۇندا، قالىپدۇر پەدەر.

كى موللا قاشىغە يۇگۇردى ھامان،
خەبەر تاپتى موللاسى ھەم ئول زامان.

كورۇشتى گېلىپ پىر ئەرباپ ئىلە،
كى مەكتەبدەكى يار ئەھباب ئىلە.

چۇ مەھزۇن سوراپ موللادىن گۇلنسا،
قايندۇر خەبەر ئەيلاڭىز دىلرەبا.

ددى موللاسى: بولدى ئولكىم ئەسىر،
ساتىپ ئالدى شاھى ئۇچۇن ئول ۋەزىر.

مۇھەببەت قىلىپ شاھغە بەرمادى،
قىلىپ جايدا ھەممەنىڭ سەرمەدى.

ۋەزىرخانىسىدا يۇرۇيدۇر ئول ئاي،
فىراقىڭدا ھەردەم چىكەر ئاھ - ۋاي.

كى مەھزۇن دىدى: قانچىگە ئالدى ئول،
قىلىپ خۇاجە قانچە ئەدۇنى قوبۇل.

ددى: موللا ئالتە بارابەر كۇمۇش،
بېرىپ ئېردى خۇاجە چىنان بولدى خوش.

چۇ مەھزۇن دىدى: ئاھ، بولغاي ئىدىم،
كى ئەللىك بارابەرگە ئالغاي ئىدىم.

كۇمۇش ئورنىغە بەلكى ئالتۇن بېرىپ،
ئانىڭ بەيئىگە دۇررى مەكنۇن بېرىپ.

پەلەك ئانى بىزگە راۋا كورمادى،
بۇ يەكلىغ بولۇشنى كىشى بىلمادى.

ئايا پىر ئۇستاد نى چارەدۇر؟
كوڭۇل يار يادىدا سەدىپارەدۇر.

كى تەدىبىر ئەيلاپ ئىلاجىنى قىل،
ئانىڭ ھىجرىدە قىلمە زارۇ - زەلىل.

تەۋەللا قىلىپ پىر ئۇستادغە،
ددى: يەتكۇرۇڭ سەرۋ ئازادغە.

ئاتا قىلدى موللاغە بىھەد دەرەم،
ئاڭا يالبارىپ قىلدى ئانچە كەرەم.

ددى موللاسى ئى ئوغۇل غەم يىسە،
كى ياۋىڭ ئۇچۇن ئەسلە ماتەم يىسە.

ۋەزىرغە سېنى تاپشۇراي سوز بىلە،
بارىپ يارنى ئاندا كور كوز بىلە.

داغى مەسلەھەت بۇ دۇرۇر ئى ئوغۇل،
ساڭا سوز قىلۇرمەن ئانى تۇت قوبۇل.

ۋەزىرنىڭ جىنايىغە بىر مۇنچە ھال،
مۇھەببەت قىلىڭ ئىپتىباين ئەرزى ھال.

بارىپ كەلتۈرۈڭ نەچچە لايىق مەتائ،
نەپەس ئاقمىش ئانچە فايىق مەتائ.

چۇ مەھزۇن يانىپ ئويگە مەتقۇل تۇشۇپ،
كى ئۇستادى سوزىنى مەقبۇل تۇتۇپ.

كى تەييار ئىتىپ توھپىلەر ئول زامان،
كى ئۇستاد ئۇيىگە بولدى راۋان.

ھەمە لازىم ئامەدنى تەييار ئىتىپ،
تۇرۇپ موللاسى ئالدىدا زار ئىتىپ.

چۇ مەھزۇنغە موللا بولۇپ راھبەر،
ۋەزىرنىڭ ۋساقىغە بولدى بەدەر.

كوتارتىپ ھەمە پىش كەش مالنى،
تاپىپ كەلتۈرۈپ نەچچە ھاممالنى.

ۋەزىر قەسىرگە كەلدىلەر ئول ئىكاۋ،
كىرىپ بى ئابا موللاسى پىش رەۋ.

ۋەزىر جانىبىغە سالام ئەيلادى،
ۋەزىر ھەم قوپۇپ ئىتىرام ئەيلادى.

چۇ تارتىق قىلىپ پىش كەش مالنى،
ۋەزىر سوردى ھەم موللادىن ھالنى.

دېدى بۇ ئوغۇل باي زادە دۇرۇر،
ئاتادىن كىچىك قالدى ساددە دۇرۇر.

كى مىراس دۇنياسى بەھەد تۇلا،
بارى جىنىس ئەشيا خەلا ۋە مەلا.

ئاتادىن يىتىم قالدى بىكەس بولۇپ،
بۇ ئاستانەدە يۇرسە خوپ كەس بولۇپ.

ئاتاسى مۇنىڭ خۇاجە مەسئۇد ئىدى،
ئانىڭ ۋاقتىدا بارچە مەۋجۇت ئىدى.

قوشۇلسە يامانغە زەرەر بولغۇسى،
ئاتاسىز يىتىمگە خەتەر بولغۇسى.

ۋەزىر ئېيىدى: ياخشى بولۇبدۇر بۇ ئىش،
ئوغۇل ئەيلاسۇن بىزگە بارىپ - كىلىش.

كى مۇنداغ دۇرۇر پىر دانا ئىشى،
بۇ ئىشنى قاچان قىلسۇن نادان كىشى.

ئاتاسىغە مەن ھەم ئىدىم ئاشنا،
بۇ بىچارە گۇيا پىقىرغە بالا.

كى تەئىمىن قىلىپ ياخشى بىر جايىنى،
تۇشۇردى يۈك بىرلە ئول بايىنى.

ھەمە ماللارنى سەرەنجام ئىتىپ،
قويۇپ سەيدگە بارچەنى دام ئىتىپ.

كى بىر ھوجرا تەئىين قىلىپ بام ئۆزە.
چىكىپ ئاھۇ - ئەپغان چىقىپ تام ئۆزە.

ياتىپ نەچچە كۈن كورمادى يارنى،
بىلىندۇرمادى ئەسلە ئەسرارنى.

قازارا ۋەزىر زەخمىسى بولدى بەھ،
بولۇپ ئىشقىدىن باغرى قان تەھ - بىتەھ.

ئايا ساقىيا جام پەيمانە تۇت،
تۇتارسەن ئەگەر ياندۇرۇپ يانە تۇت.

ئانى سىپقارپ ئىشقىدا جان بىرەي،
ياقامنى تۇتۇپ ئالدىدا تەلىۋرەي.

ۋەزىر ئەئزەم جاراھەتتىن ساقىيىپ گۈلنىسا سوھ -
بىتتىن ھەۋەس ئەيلاپ - قاشىغە كىرگانىدە خەنجەردىنى
ۋەزىر تەرىپىگە ھاۋالە قىلىپ زەخم بەلىغ بەرگەنى

ۋەزىر بىر كۈن ئەيلاپ خىيالىنى خام،
قىلىپ گۈلنىسا جانىبىدىن كەلام.

ھەرەملەرنى قىچقىردى ئىقبالغە،
چۇ خانىكەسەن كەلتۈرۈپ ئالغە.

ددى: گۈلنىسا ئۇزنى زىيب ئەيلاسۇن،
قىلىپ توۋبە ئۇزنى قەرب ئەيلاسۇن.

ۋە گەرنە قولۇمدىن كى تاپماس ئامان،
كى بىلسۇن چىقار جىسمىدىن ئەمدى جان.

ھەرەملەر كىرىپ گۈلغە بەردى خەبەر،
پەرى چىبەرگە يۇزلانىپ دەردىسەر.

ددى: كىرماسۇن قاشىمە ئول ۋەزىر،
قىلالىماس جاھاندا مېنى دەستىگىر.

ۋەزىر ئاڭلابان بولدى چۇن دەرغەزەپ،
نە دەپدۇركى ئول بى ھايا بى ئەدەپ.

قۇلىدىن نە كەلگەي كىرەي قاشىغە،
يامانلىقنى قىلسە ئۇراي باشىغە.

ۋەزىر ھوجرە سارى خىرام ئەيلادى،
كىرىپ ھوجرە ئىچرە مۇقام ئەيلادى.

كى ساچراپ قوپۇپ ئورنىدىن گۈلنىسا،

پىچاقىن نىيامىدىن ئەيلەپ جۇدا.

سويۇندى ۋەزىر ئەقلىغە كەلدى دەپ،
كى سەبىر ئەيىلادى قەدىردان بولدى دەپ.

ئاگا سوز قاتىپ مەھربانلىق بىلە،
چۇ ئالداكى شىرىن زەبانلىق بىلە.

تىلپىندىم ماڭا كەلمادى رەھمىڭىز،
چاپا تىغى بىرلە يىتىپ زەخمىڭىز.

تەرەھۇم قىلىپ ئەيلاڭىز ئىلتىپات،
ماڭا بەخش ئېتىڭ جاۋىدان ھايات.

قىلىپ بىر كورۇپ ۋەسلىڭىزنى ئۇمىد،
چىراكم سېنى ئەيىلادىم زەرخەرىد.

نەسەت قىلىپ سوندى ئىلكىنى ئول،
تۇرۇپ گۇلىنسا قوينىغە سالدى قول.

ددى: كەلماڭىل ئەسلە بىزنىڭ سويان،
تولا سوزلاماي بەلكى ئارقاڭغە يان.

غەزەپتىن ۋەزىر قاشىغە تۇشتى چىن،
بارىپ قاشىغە تۇتمايىن ئەسلە كىن.

سىياسەت بىلە تۇردى ھەيپەت قىلىپ،
ئۇرۇپ گۈلنىسا تىخ جۇرئەت قىلىپ.

تىشىپ ئوقراكىدىن قىلىپ سەربەدەر،
يېقىلدى زىمىنىغە چۇ كەسكىن شەجەر.

خەبەر ئالدى خەددام خۇدكارلار،
يىغىلدى ھەمە يار ئەغيارلار.

كۇتاردى ۋەزىرنى نەچە خادىمان،
ئانى يانتۇزۇپ فەۋق تەختى راۋان.

تاپىپ كەلتۇرۇپ مەرد جەرراھىنى،
كىلىپ زەخمىگە بەردى ئەسلاھىنى.

ۋەزىر ھۇشىغە كەلدى سائەت ئوتۇپ،
جاپالار چىكىپ گۈل ئۇچۇن قان يۇتۇپ.

يىغىلدى بارى ئەقرەبا ئول زامان،
ھەمە سەرزىنىش سوزنى قىلدى ئايان.

دىدى: ئى ۋەزىر بۇ نە بەدنامدۇر،
مۇنىڭ ئىشىقىدىن زەھر ئاشامدۇر.

بولۇرمۇ بۇ يەڭلىغ كىشى بەندەسى،
بۇ رەڭ بى ئەدەپ مۇسەرئەفكەندەسى.

كەچىڭ مەھرىدىن ئاقبەت يوق قىلۇر،
تىرىكلىك لىباسىنى يىرتۇق قىلۇر.

مۇنى بوغزىدىن يا ئاسىڭ، يا ساتىڭ،
يوق ئەيلاپ ئانى سىز ئاماندا ياتىڭ.

ۋەزىر ھەم بولۇپ ئانچە پەژمۇردە ھال،
غەزەبىدىن قىلىپ ئولتۇرۇشكە خىيال.

دەدىكىم: ئاسىڭلار مۇنى دارغە،
كى خەددامىلەر تۇردى ئازارغە.

بىلىدىن ياشىپ فۇتەسىنى بىرى،
بىرى ساچباغىنى يازىپ ئىلگارى.

رەسەننى سالىپ بوينىغە تارتىبان،
كى ئاشخانى سادىغە سۇدراپ راۋان.

كى ئول خانەنىڭ ئۆگزەسىگە ئاسىپ،
كۆكۈل تىندۇرۇپ ھەممە چىقىتى يانىپ.

ئايا ساقىيا جام تۇتغىل ئەبەت،
چۇ ئاخىر نەپەس بىزگە قىلغاي مەدەت.

بىرىپ جاننى جانان ئۇچۇن جان تاپاي،
ئانىڭ كەيىمىدە نۇر ئىمان تاپاي.

ۋەزىر گۈلنەسەننى ئاسقان خەبەرنى مەھزۇنىمىڭ بىر
خىزمەتكارى ئىشىتىپ خەبەر يەتكۈزگەندە مەھزۇن مەج-
نۇن مۇتابىئەت كورگۈزۈپ ئوز ھوجراسىدە ئاسىلىغانى

كى سوز ئاڭلاغىل يار مەھزۇنىدىن،
ئىشىتى گۈلنەندام ئەفسۇنىدىن.

كى مەھزۇنغە ئاندا دىدى خادىمى،
ھېمىشە قاشدا ئىدى نادىمى.

ئىشىتى چۇ ئول گۈلنەسا ھادىسىن،
بىلىپ ئول ھەمە ۋاقىئە بائىسىن.

كى مەھزۇنغە ئەيلاپ بايان سەر - بىسەر،
كى ئاسقانى مەھزۇنغە قىلدى خەبەر.

چىكىپ ئاھۇ - ئەپغان بۇ سوز ئاڭلابان،
ھەمول خادىمىن بۇيرۇدى بىر سويان.

قىلىپ ھوجرەنى خالى ھەسرەت بىلە،
ئاسىلدى بۇ ھەم ئانچە غەيرەت بىلە.

ئىشىكىنى چۇ مەھكەم قىلىپ ئول زامان،
قىلىپ نالەنى كوپ ئاسىلدى نىھان.

ئىشىتمەك كىرەك! گۈلنىسادىن سۇخەن،
بالاغە گىرىپىتار ئولۇپ گۈلبەدەن.

پەرىگە بار ئېردى ئىكى خادىمە،
تۇرۇپ ئالدىدا بىر زامان نادىمە.

تەئەسسۇپ قىلىپ ئىكسى ماغغە،
قۇيۇندەك كىرىپ تىز - تىز راھغە.

چۇ ئەرز ئەتتى شەھنىڭ قىزىغە بارىپ،
كى نالە پىىغان بىرلە كوپ يالبارىپ.

ۋەزىر ئاستى بىر سەرۋ ئازادنى،
كى ھەيپ ئەيلادى بىر پەرىزادنى.

بويۇن سۆنماغانغە قىلىپ سەرزىنىش،
كى زۇلم ئەيلايان ئۇردى جانغە نىيش.

كىشى بۇيرۇدى دەرمەھەل خانەگە،
يىتىڭ تىزراق بولماسۇن ھەلەكە.

ئانىڭ بوغزىدىن قىل رەسەننى كۇشاد،
مۇبادا تىرىك بولسە فەھۇسلىمۇراد.

ئۇلۇك بولسا تەننى ماڭا كەلتۇرۇڭ،
ھەيال ئەتمايىن بى ئابا يەتكۇرۇڭ.

يۇگۇردى كى خادىملىرى ئول زەمان،
ۋەزىرنىڭ ئۇيىگە قۇيۇندەك رەۋان.

كىلىپ دەر مەھەل كەستى ئاغرامچىنى،
ۋەزىر خادىمى غە ئۇرۇپ قامچىنى.

كىتىپ ھۇشىدىن ئولزەمان گۈلبەدەن،
تالۇن ئاي مەسەللىك ياتىپ سېمىتەن.

ئانىڭ جىسمىنى سالىدى مەھىمىل ئارا،
ئانىڭدەككى ئازارنى مەنقىل ئارا.

چۇ سۇرئەت بىلە ماھنى كەلتۇرۇپ،
مەلىكە قۇلغۇ ئانى تاپشۇرۇپ.

كورۇپ ئول مەلىكە دىلئارامنى،
ئۇزى كەلتۇرۇپ شەرىبىتى جامنى.

مۇزاقىغە قۇيدى غىزا ئوتمادى،
مەلىكە ئىلاجىنى ئوكسۇتمادى.

ندامەت چىكىپ قىلدى ئەفسۇسلار،
يوق ئەتتى ۋەزىرنىڭ نامۇسلار.

تۇتۇپ بۇرنىغە ئايىنە ئولزامان،
تىرىكمۇ، ئۇلۇكمۇ قىلىپ ئىمتىهان.

نەپەس بار ئىكەن ئاينە تەرلادى،
زامانى ياتىپ ھۇشىغە كەلمەدى.

مەلىكە تۇرۇپ ئانچە قىلدى ئىلاج،
سىلاپ باشنى ئول دىدى: كوزنى ئاچ.

كى سائەت ئوتۇپ ئوردى قاتتىغ نەپەس،
كېلىپ ھۇشىغە يەتتى ئەقىلغە ھەس.

كۆزىن ئاچىپان كوردى ئىقبالى تەخت،
مۇۋاسا قىلىپ باشدا نەكىبەخت.

قىلىپ ئولزەمان ھەققە ھەمدۇ سەنا،
تۇمەن شۇكرىكىم ساقلادىڭ رەببەنا.

كى شەھنىڭ قىزى ماھى ئالجاناب،
قىلىپ گۈلنى باشدىن ئاياغ سەرھىساب.

نە كوردىكى ئول ھۇسىن دە بەركەمال،
مۇڭا قۇلدۇرۇر بارچە نازۇك نىھال.

كى ئاشق بولۇبدۇر مەلىكە ئاڭا،
دىدى: گۈلنىسا، يار ھەمدەم ماڭا.

چىقاردى ئانى تەخت ئارا يانغە،
بۇ ئۆلپەت نى مىننەت تۇتۇپ جايغە.

تۇتۇپ گۈلنساغە نەچە جامنى،
لەزىز شەربەتى جانغە ئارامنى.

فەراغەت تاپىپ بولدى ئاسۇدە ھال،
بولۇپ ئەيش ئارا بى خەلەل بى مالال.

ئايا ساقىيا جام ئۈمىد بەر،
بولۇبمەنكى ئول ياردىن بىخە بەر.

ئانى نۇش ئىتىپ تاپقەمەن تازە جان،
تاپاي خىزىدەك زىندەگى جاۋىدان.

مەھزۇنىنىڭ خادىمى زىرەك، گۈلنەسادىن خەبەر ئا -
لىپ دەر مەھەل ھوجرەغە كەلگەندە ئىشىكىنى مەھكەم
كورۇپ، ئول ئىشىكىنى پارە قىلىپ، مەھزۇنىنىڭ ئېسىل -
خانمىنى كورۇپ خالاس ئەيىلەپ ئانچە مۇشەققەتلەر بىلە
ھۇشمغە كەلتۈرگەنى

تاپىپ كەلدى زىرەك پەرىدىن خەبەر،
چۇ مەھزۇن تاجى سەرىدىن خەبەر.

كىلىپ كوردى دەرنى ئىچىدىن ئىتىك،
چىنان زور قىلدى ئاچىلماس ئىشىك.

ئىشىكىنى يىقىتتى بۇ قۇل ئول مەھەل،
قىلىپ ئوزنى مەھزۇن ئەجەلگە بەدەل.

ئاسلىمىش ئىدى ئوزنى ئول خانەگە،
پىدا ئەيلەبان جاننى جانانەگە.

ئاسلىغان تانابنى كەستى غۇلام،
ياتىپ بىخۇد ئول زار تاۋەقت شام.

باشنى يۇلاپ يىغلادى خادىمى،
ئىتاككە تالۇپ ئولزىمان كوزىمى.

ئىچۇردى ئىزىپ شەربەتى جانزا،
مۇزاقىدىن ئۆتمەي داغى بىر غىزا.

كىلىپ ھۇشغە لەمە - لەمە ئۆتۈپ،
كىلىپ ئەقلىغە لەزە - لەزە ئۆتۈپ.

ئېيتتىكى مەھزۇنغە ئول خۇش خەبەر،
كى يارىڭ تىرىكىدۇر نەدۇر دەرد سەر.

مەلىكە ئالىپ باردى ئىززەت بىلە،
كى ئولتۇردى تەخت ئوزرە ھورمەت بىلە.

بۇ سوزدىن يېڭى جان كىرىپ زارغە،
شىرىك قىلدى خادىمىنى ئەسراغە.

دىدى: ئى خۇاجەم بۇ نەۋاقىدە دۇرۇر،
ئىككىڭىز ئاراسىدە شايىدە دۇرۇر.

ددى قۇلغە مەھزۇن: بۇ جانانەدۇر،
بۇ رەڭ ۋاقىمە ئەھد پەيمانەدۇر.

جاھاندا تىرىك بولسە ئول، مەن تىرىك،
زاماندىن ئاڭا يەتسە غەم، مەن شىرىك.

ماڭا مۇژدە يەتكۈردۇڭ ئول ياردىن،
جۇدا ئەيلەدىڭ جىسمىنى داردىن.

كى سەندىن يىمىتىدۇر ماڭا شادلىق،
ساڭا مەن بىراي خەت ئازادلىق.

سەرۇپا بىرىپ ئەيلەدى سەرفىراز،
كوڭۇل سىرىدىن بىر نەچچە قىلدى راز.

جۇ زىرەك دىدى: بىلمادىم بۇ زورۇر،
كى پىنھان ئىدى تاپتى بۇ ئىش زۇھۇر.

ئەگەر بىلسام ئېردى بۇ ئىشنى بۇرۇن،
تاپىشتۇرغاي ئېردىم سېنى كەچقۇرۇن.

ھېلى ھەم ئىلاجىنى قىلماق كېرەك،
بىپىنىڭ خىزمىتىڭدە يۇگۇرسام كېرەك.

ساڭا مەسلىھەت ئولكى سالغىل قۇلاق،
دۇكان ئولتۇرۇشقا قىلىڭ ئىتتىپاق.

ئاچىڭ ئانچە قىممەتباھالىق مەنات،
كى بازار ھۇسىنىغە بەرسۇن شۇنات.

كى شەھنىڭ ئاراسىدا بار گۇفتىگۇي،
قىلۇر بىر يىگىتنى قىزى بىرلە توي.

ئانىڭ لازىمىغە ئالۇر مالنى،
كى باشلەپ كىلەي مۇندە دەللالىنى.

كى ئۇشۇ سەبەب بىرلە كورسە بولۇر،
مال ئالماقغە ئاندىن كىشىلەر كىلۇر.

چۇ مەھزۇنىغە مەئقۇل بولۇپ ئۇشۇ سوز،
دۇكان ئولتۇرۇپ ئول سارى تىكتى كوز.

نەچە رەڭ زىبايى قىممەت باھا،
مۇھەببەت قىلىپ تىزدى ئول جابەجا.

تەۋەككۇل قىلىپ ئولتۇرۇپ كوز تۇتۇپ،
باقىپ گۇلىنسا يولغە قان يۇتۇپ.

ئۇتۇپ بىر كۈنى چىمىقتى دەللاللەر،
كوتەرمەككە مال بىرلە ھەممىاللەر.

بۇلار ئالدىنى توستى زىرەك بارىپ،
سالام قىلدى ئول ئىلگىرىرەك بارىپ.

چۇ مەھزۇن دۇكانى سارى باشلادى،
نەچە ماللارنى يايىپ تاشلادى.

قوپۇپ دايەگە قىلدى مەھزۇن سالام،
سولۇكەت بىلە ئەيلەدى ئەھتىرام.

كى تەكلىپ ئىتىپ خانەگە دايەنى،
توكۇپ ئالدىغە نەچە سەرمايەنى.

زىياپەت قىلىپ ئول كۇنى شاھۇار،
قىلىپ توھپەلەرنى قەدەمدىن نىسار.

كى تارتىق قىلىپ ئىككى توقۇتۇز خېرىدە،
قارا ۋە قىزىلۇ، باشلۇ، سېفەد.

كى مەھزۇن مەلاھەتتە يەكتا ئىدى،
جاھان باغىدا سەرۋرە ئىنا ئىدى.

يىدى دايە كورگان زامان تېرى ئىشق،
كوگۇل شاھىغە يەتتى تەئسىر ئىشق.

قوپالماي ئورۇندىن بولۇپ بىخەرەدە،
ئالىپ ئەقىل ھۇشنى ئول سەرۋىقەدە.

يەنە ئېپىدى مەھزۇن ھەم ئول دايەگە،
مېنىڭ بىرلە يەتكاي ئىشىڭ ۋايەگە.

مەلىكە مگە لايىق مەتاۋ مۇندا بار،
بۇلەككە يۇگۇرماڭ بىسەد زىنھار.

قوپۇپ دايە كەتتى ئالىپ مالنى،
زىياپەت بىلە توپغازىپ گالىنى.

مەلىكە جىنايىغە تەشرىپ ئىتىپ،
كى مەھزۇنى ئالدىدا تەئرىپ ئىتىپ.

كى تۇججار بار بەچچە ئاچمىش دوكان،
بۇ تارتقىنى بىزگە بىرىپ راي ئىكان،

قىلىپ پىش - كەشلەرنى ئىززەت قىلىپ،
زىياپەت قىلىپ، سىزى ھورمەت قىلىپ.

مەلىكە بۇ ئىشقە چىنان بولدى خوش،
كى مەھزۇن بىلە دايە بولدى تانۇش.

باھانە قىلىپ دايە كۈندە كىلىپ،
كى مەھزۇنى كورماك بىلە كام ئالىپ.

ئۇتۇپ نەچە مۇددەت بۇ يەڭلىغ ئومۇر،
كىلىپ بىر كۈنى دايە تاپمىش ھۇزۇر.

كى مەھزۇنغە ئول دايە بولدى ئاداش،
ئاڭا قىلمادى ئەسلە سىرىنى پاش.

قازارا ئۇتۇپ نەچە كۇن نەچە ئاي،
جاھان بولدى ئىشقى ئىچىرە مەنەت ساراي.

خەبەر بەردى بىركۇن كىلۇرلەر كىيۇۋ،
مەلىكەم بىلە ئىشەرەت ئەيلەر ئىكوۋ.

كى مەھمان سەرايىنى قىلىپ خۇاستە،
نەدەيىمىن فىراش ئىچىرە پىراستە.

بىرىپ بارچە قىزلارغە رۇخسەت پەرى،
كى مەھمان كىلۇر كىرماڭىز ئىچىكەرى.

ھەمە ئوي قىزى چىقتى بولدى راۋان،
مەلىكە قاشىغە كىرىپ مەھمان.

ئىكوۋ مۇڭداشپ مەھربانلىق قىلىپ،
تەكەللۇمدا شىرىن زەبانلىق قىلىپ.

كى بىر سائەت ئوتتى ئىكوۋ سوزلاشپ،
بىرى بىرگە سالدى نەزەر كوزلاشپ.

مەلىكە بولوپ ئولزامان تەشەنەلەپ،
كى چىرلاپ بىراۋىنكى، بەرگىل سۇ، دەپ.

زامانى ئۇتۇپ ھېچ كىشى كەلمەدى،
يەنە قىچقىرىپ خانەگە، سۇ، دىدى.

ھەمە خادىمى ئېردى ئاندىن يىراق،
مۇنىڭ ھۆكىمىنى ئاڭلاماي ھېچ قۇلاق.
كى تەخت ئاستىدا بار ئىدى گۈلنسا،
چىقىپ دەر مەھەل ئەيلەدى مەرھەبا.
قۇيۇپ كاسىگە سۈنى ئول دەر مەھەل،
ئاڭا ئەيلەدى شىر شەربەتنى ھەل.
ئەدەپ بىرلە تۇتماقغە جۇش ئەيلەدى،
مەلىكە ئالىپ ئانى نۇش ئەيلەدى.
يىگىت ئولزامان گۈلنسانى كورۇپ،
چىكىپ ئاھلەر ھۇسنىگە تەلمۇرۇپ.
قاچىپ كىردى تەخت ئاستىغە ئولزامان،
پەرى ئولزامان بولدى كوزدىن نەھان.
مەلىكە كىوسىغە ھەيرەت يېتىپ،
كۇرۇپ گۈلنسانى ئۇزىدىن كىتىپ.
پەرىمۇ ئىدى ياكى بۇ ھورمۇ،
ۋە ياكىم جاھان ياروتۇر نۇرمۇ.
ئانى كورمەگەندە بۇكىم خۇب ئىكان،
بۇ ئەغىيار ئىكان، ئولكى مەھبۇب ئىكان.

يىگىتىنىڭكى ھالى بولۇپ ئوزگىچە،
كى سوز قىلىدى جۇپتەغە ئول كىچە.

ئەلەمگە مۇبەددىل بولۇپ ئىشرەتى،
چىقىپ كەتتى ئول دەم چىكىپ ھەسرەتى.

مەلىكە ئۇرۇپ ئاھ، قىلدى غەزەپ:
نىدىن چىقىتتىڭ ئى گۈلىنسا بى ئەدەپ!

يىگىتكە ئوزۇڭنى قىلىپ ئاشكار،
ئانىڭ كوڭلىنى ئەيلەدىڭ تار - مار.

سېنى كورمىسە ئول كىتارمۇ ئىدى،
مىنىڭ ئىشرەتم تەرك ئىتارمۇ ئىدى.

دىدى ئول: چىقىپ مەنكى پەرمان تۇتۇپ،
تۇلا ئەيمىنىپ ھۆكەمى جانان تۇتۇپ.

قىلىپ خىزمىتى سىزنى سىراپ ئىتىپ،
قاچىپ دەر مەھەل ئوزنى ناياب ئىتىپ.

كى خالىس ئىدىم بى غەرەز بى خىيال،
پېقىرنىڭ ئىشىغە بولۇپسىز مالال.

مالالەت ئىشىنى خىيال ئەتمىدىم،
يىگىت ئالدىدا قىلۇ - قال ئەتمىدىم.

كى پەرمان تۇتۇپمەن، ماڭا نى گۇناھ.
داۋا مۇكى خىزمەتنى قىلماق تەباھ.

تۇرۇپمەن نە قىلساڭ ساڭا ئىختىيار،
نە كەلسە ماڭا ھۇكىمى پەرۋەردىگار.

مەلىكە دىدى: ئولتۇرۇڭلار مۇنى،
گۇناھىغە ئانىڭ ساچمىلسۇن قانى.

دىدى دايلەر: سەبرى قىلماق كېرەك،
تىرىك ئانى دەرياغە سالماق كېرەك.

ئانىڭ قانىنى توككانىڭ خوپ ئىمەس،
ئۇلۇغلەرغە بۇ كار مەرغۇپ ئىمەس.

كى ساندۇق بىلە تاشلىساق بەھرىغە،
بۇ سۇرەت بىلە چىقىمىسە دەھرىگە.

ئۇزى ئولسە دەريادە زۇلمەت بىلە،
ئاقىپ كەتسە يۇزمىڭ مەشەققەت بىلە.

كىشى تاپمىسە گۈلنىسادىن نىشان،
ئالىپ كەتسە خوپ ئانى ئابى راۋان.

مەلىكە دىدى: سوزنى مەنقۇل كورۇپ:
كى تەييار ئىتىڭ ساندۇقى كەلتۈرۈپ.

سەدەپ قارىدا جاي تاپتى گوھەر،
راۋان قىلدى دەرياغە ۋەقتى سەھەر.

چۇ ساندۇقدە ئون يىل يىگۈنچە غىزا،
قىلىپ ئېردى سوۋمۇ يىزى جابەجا.

ئاقىپ كەتتى دەريادا ساندۇق راۋان،
زامانى ئاقىپ بولدى كوزدىن نىھان.

مەلىكە يانىپ كوڭلىنى تىندۇرۇپ،
كىيىم يادىدا بىر زامان ئاھ ئۇرۇپ.

دىدى داياگە: كەلتۈرۈڭ ياخشى مال،
ئانى توھپە ئەيلەپ دىيىن ئەرز-ھال.

يىگىت كوڭلى مەندىن مالال ئولدىمۇ،
مۇھەببەتتە ئوزگە خىيال ئولدىمۇ.

بولۇپ زار مەھزۇن قاشىغە راۋان،
كۇرۇشتى بارىپ باي بىلە ئول زامان.

كى مەھزۇن خۇش ئامەد قىلىپ داياگە،
قىلىپ فەرش توققۇز مەتائ پايەگە.

نەچە كەلسە مۇندا پەش ئامەد قىلۇر،
تېلىنماك ئىلە كوپ خۇش ئامەد قىلۇر.

تەنەججۇپ قىلىپ دايمە بۇ ھالىنى،
كى فەھم ئەيلەبان سوردى ئەھۋالىنى.

دىدى: ئى يىگىت، بىر غەرەز سەندە بار،
ماڭا ئەرزى ھالىڭنى قىل ئاشكار.

قولۇمدىن كىلۇر ئىشنى قىلغۇم ساڭا،
كى ئىھسان بىلە لۇتپى قىلدىڭ ماڭا.

قىلىپ ئەرزى ھالىنى مەھزۇن بايان،
كوڭۇل سىرىنى ئاڭا قىلدى ئايان.

دىدى: گۈلىنسا تەندە كى جان ماڭا،
ئانىڭ يادىدۇر رەكەدەكى قان ماڭا.

ئانىڭ ئىشىقىدا بولدۇم ئاۋارە ئى،
كى جان ئاندا دۇر قىلساڭمۇ چارە ئى.

ئۇرۇپ باشغە دايمە قىلدى دەرغە،
دىدىڭ سوزنى ئەمدى، يوق ئىرمىش ئىسىغە.

بۇ سوزنى دىساڭ نەچچە كۈن ئىلگارى،
كى باشلار ئىدىم مەن سېنى ئىچكارى.

چۇ ساندۇق بىلە تاشلەدىم بەھرىغە،
فەرۇ كەتتى ساندۇق سۇنىڭ قەھرىغە.

چۇ مەھزۇن ئىشىتى تۇرۇپ بۇ كەلام،
جاھاندىن ئۆمىدىنى ئۇزدى تەمام.

قۇيۇپ دايا بىرلە قىلىپ خەيرىباد،
بولۇپ ئول كۈنى ئاڭا يەۋمۇتتە ناد.

چۇ زىرەككە تاپشۇردى ئەۋالىسى،
بىلىندۇرمادى ئاڭا ئەھۋالىنى.

ئۇزۇم تاشلايسىن بەھرى خۇنخۇارغە،
يىتاي ئارقاسىدىن ئوشۇل يارغە.

ئاياقچى ماڭا جام تۇت بې گەران،
كى بەرسۇن ماڭا بەھرى غەمدىن ئامان.

كى مەي بەھرىدە چۇنكى غەۋۋاس بۇلاي،
كى مەقسۇد لۇئۇسغە خاس ئۇلاي.

جاھان بۇۋاپادۇر بىرادەر بىلىڭ،
كى دۇن ئەھلى بىرلە كەم ئۆلپەت قىلىڭ.

چۇ مەنەت بىلە ئەيش بولغاي ئەدەم،
فەنا دەرغە ئەسلە قويماڭ قەدەم.

بولۇر چەرخىدىن يۇز تۇمەن ھادىسى،
بىر ئىشغە بولۇپ بىر نىمە بائىسى.

يىتار مۇندا ئەھلى ۋاپاغا جاپا،
ئەلەمگە گىرىپتار ئەھلى ۋاپا.

مەھزۇن بىچارەنى ئاۋارە گۈلنىسا كەيپىياتىمىن ئاڭ-
لاپ، تەرك خانىمەن ئەيلەپ، ئۇزۇننى دەرياغا تاشلاغانى،
ۋە ئانى نەھەڭ يوتۇب ئول نەھەڭ ماھى گەرنىڭ تۈ-
رىغە تۇشۇپ، بىپەرمان ئىلاھا ئانىمىڭ قارىنىمى يارغاندا
مەھزۇن ئول بالىقى قارىنىدىن مەد ھۇش چىققاندا، ماھى-
ڭەر بۇرنىغە ئايىنە تۇتۇپ ھاياتلىغىدىن نىشان تاپىمىپ،
سەبەب بىرلە ھۇشسىغە كەلتۈرۈپ پەرزەند قاتارىغە ئالغانى

رەپىقا ئىشتىكىل سۇخەن ياردىن،
كى ئىشق ئەھلى ئىچرە ۋاپاداردىن.

كى مەھزۇن بىچارە جاندىن تويۇپ،
ھەمە دۇنىمىشۇنى ئۆيىدە قويۇپ.

قىرىقتە قىلىپ قۇلنى بىر كارغە،
ئۇزى دەرمەھەل باردى ئەبھارغە.

تاھارەت قىلىپ ئىككى رەكئەت ناماز،
ئادا ئەيىلادى ھەقىغە ئەررۇ - نىياز.

تەۋەككۈل قىلىپ سەكرىدى بەھرىگە،
چومۇب غوت ئۇرۇپ بەھرىنىڭ قەھرىگە.

خۇدا قۇدرىتى بىرلە يۇتتى نەھەڭ،
كىرىپ ھەلقىدىن بەدىنىگە بى دەرەڭ.

كى دەريا ئارا ئاقتى بالق بىلە،
ياتىپ ئاندا ئول زىكرى خالق بىلە.

بۇ دەريا قىراغىدا بىر ماھىگەر،
بار ئېردى، ئۇغۇل يوق ئىدى بى نەزەر.

بالتىچىكى پەرزەندىگە تالىپ ئىدى،
ئاڭا ئارزۇ دىلدا غالىپ ئىدى.

خۇدا بېرماپ ئېردى ئاڭا بىر ئۇغۇل،
بالا دەردىدە ئېردى بىھەد مەلۇل.

تەۋەككۈل قىلىپ ھەر كۈنى سالىدى تور،
كى تورغە تۇشۇپ بىر نەھەڭ ئانچە زور.

ئەجەپ كۈچ بىلە تارتىمان زور ئىستىپ،
چىقاردى ئانى ئوزنى رەنجۇر ئىستىپ.

بىباشدىمان بولدى ئول سەيدىگە،
چۇ مەھزۇن تۇشۇپ ئاندا ھەم قەيدىگە.

بابادەر مەھەل قىلدى تەييار شاپ،
نەھەڭ بەدىنىنى تىز قىلدى شىمگاق.

كى پارچە قىلىپ لەھمىنى تاشىغاي،
تەبەر بىرلە ئۈستىمخانىلارنى باشىغاي.

نە كوردىكى بىر ماھى تەلئەت جۇۋان،
بالمق قارنىدىن كوزگە بولدى ئايان.

بالمقچى كورۇپ بولدى ھەيرەتدە لال،
كى ھەيرەت بىلە ئەيلەدى بۇ خىمال.

ماڭا بۇ خۇدانىڭ ئاتاسى دۇرۇر،
ئاتا ئەيلىگەن مەرھەبەسى دۇرۇر.

ئانى دەر مەھەل كەلتۇرۇپ خانەگە،
ئۇزى كوردى كورساتمايىن يانەگە.

تۇتۇپ بۇرۇنغە ئايسە ئولزا مان،
تىرىكلىك نىشانى چۇ بولدى ئايان.

قىلىپ ئول بابا ھەققە ھەمدۇ - سانا،
يەنە كەلتۇرۇپ شۇكرى بى مۇنتەھا.

يۇگۇردى شەھەرگە داۋا ئىستابان،
مىزاجىغە لايىق غىزا ئىستابان.

تاپىپ رەۋغەنى كوھنە بادامنى،
كى پەيدا قىلىپ شەربەتى جامنى.

يۇگۇردى مۇھەييا قىلىپ ئول بابا،
ئىلاجىن قىلىپ ئەيلاپ ئول دەم داۋا.

كى مالش بىرىپ جۇربى بادامغە،
تەلا ئەيلادى ھەپت ئەندامغە.

مۇزاغە يەتتى سۇچۇك شەرىمىتى،
تۇرۇپ بىر زامانى قىزاردى بېتى.

دىماغغە پۇركۇپ ئەبىرۇ - گۇلاب،
بابا تەلمۇرۇپ باشدا تۇردى قاراب.

زامانى ئۇتۇپ ھۇش بولدى پەددى،
كى مەھزۇن ياتىپ ئەتسە ئۇردى شەددى.

كۈزىن ئاچتى كوردى بۇ ئەھۋالنى،
باشدا تۇرۇپ ئول قېرى زالىنى.

كېلىپ ئەقلىغە ئول زامان چەكتى ئاھ،
ماكان بولغان ئېركان ماڭا بەدىنى ماھ.

قۇپۇپ ئولتۇرۇپ يىغلادى دەمبىدەم،
ياقا تا ئىتەك ئەشكىدە بولدى يەم.

بابا سوردى: ئى نۇردىدەم بالام،
نىدىن بۇ بەلاغە قالىپسەن بۇتام.

چۇ ئوزنى بەلا چاھىغە تىقتىڭىز،
سالامەت بالىق قارىندىن چىقتىڭىز.

سەبەپ نى ئىككىن سىزگە بۇ ھادىسە،
كى غەرق ئولماقڭىزغە نەدۇر بئاسە.

تەۋەككۈل قىلىپ تورنى سالغان زامان،
سۇنىڭ قەھرىدىن ماھ بولدى ئايان.

كىرىپ تورغە ئول بىزگە بولدى نىسىپ،
چىقاردىم ئانى پارچە قىلدىم كىسىپ.

ئانىڭ بەدىنىدىن سەنكى بولدۇڭ ئايان،
ئاتا قىلدى بىزگە خۇدايى جاھان.

تىلار ئېردىم ھەقدىن ھېمىشە ئوغۇل،
قەرىغاندا بولدى دۇئايم قۇبۇل.

بىبى بەدىنىدىن بەرمادى بىر خەلەق،
ماڭا رۇزكار ئېردى دۇرسىز سەدەپ.

بالىق قارىندىن سىزنى قىلدى ئاتا،
كى پەرزەند بولۇڭ سىز، بۇلايمەن ئاتا.

چۇ مەھزۇن بىلىپ ئۇشبۇ ئەسرارنى،
تۇرۇپ ئاڭلابان قەۋل گۇفتارنى.

دېدى: ئى ئاتا ئاڭلاغىل ھەسبۇ - ھال،
پەلەكتىن يىتىپ باشقە تۇرپە سىمكال.

ئاتام بار ئىدى دەھرىدە نامدار،
كى دۇنياسى ئېردى ھەزاران - ھەزار.

ھەمە قافىلە باشى ئېردى ئاتام،
نە باشكى زەرىپاشى ئېردى ئاتام.

ھەلەپتىن كۆچۈپ نەچە يۈز كارۋان،
يەمەن جانىبىغە چۇ بولدۇق راۋان.

كىرىپ كىمەگە بولدىلەر جابەجا،
راۋان قىلدى چۇن كۇشتىنى ناپەزا.

قازارا ئۇتۇپ نەچە كۇن ئەستى يەل،
شامالدىن يىتىپ بادبانغە خەلەل.

تەلاتۇم ئۇرۇپ سائىقە تابىپەرق،
بۇزۇپ كۇشتىنىڭ تەختەسىن قىلدى غەرق.

ئەدەم مەنزىلىغە كېتىپ كارۋان،
ھەمە شەيئى بولدى سۇ ئىچرە نىھان.

تۇشۇپ مەن ساڭا مۇندا بالىق بىلە،
نە بالىق بىلە ئەمرى خالىق بىلە.

بۇ موھلىك بالادىن خۇدا ساقلادى،
ساڭا بىزنى تەڭرىم ئاتا ساقلادى.

بۇ سوزنى دىدى يىغلادى زار - زار،
سوراپ: ئى ئاتا ئۇشۇ قايىسى دىيار؟

دىدى: ئول بابا: مەسىر شەھرى دۇرۇر،
ئەزىم بەھرىنىڭ ئۇشۇ نەھرى دۇرۇر.

بۇ موۋزى ئارا پىرى سەيىاد مەن،
كى سەيىادلىق ئىچرە ئۇستاد مەن.

بۇ ئىشدا يىتىپ بىزگە روزانە ئى،
نە بەرسە قىلىپ ھەقىقە شۇكرانە ئى.

ياتىپ پىشە ئىچرە قانائەت قىلىپ،
بىلۇر بىلىماس ھەقىقە ئىبادەت قىلىپ.

قارىغاندا بەردى خۇدا بىر خەلپ،
جامالىڭ بىلە ئەمدى تاپتى شەرەپ.

چۇ مەھزۇن دىدى: ئاڭلاغىل ئى پەدەر،
تاماشا قىلايىكىم ياۋۇقىمۇ شەھەر.

دىدى ئول بابا: ئى بالام بارماغىل،
فراقىڭ ئوتىن جانىمە سالماغىل.

يەنە ئوۋاڭى كورساڭ شەھەرنى بۇگۇن،
مالالەتتە تۇشكاي كوڭۈلگە تۇگۇن،

چراكسم ساڭا بار ئىدى دولەتى،
كى دۇنيا بىلە ئەيلەگەن ئىشرەتى.

كۇرۇپ شەيئىلەرنى بۇزۇلغاي كوڭۈل،
مالالەت يىتىپ بەلكى سىنغاي كوڭۈل.

ددى: ئولكى تەقدىرغە چارە يوق،
خۇدا ئەمرىگە ھىچ ئىنكارە يوق.

ساياھەت قىلىپ ئەيلەيسن ئىنتىقال،
كى بولسۇن ماڭا ئەمدى دەپئى مالال.

كى بەردى ئىجازە بابا ئول زامان،
شەھەر يولىغە بولدى مەھزۇن راۋان.

تۇتۇڭ ساقىيا بىزگە جامى ۋىسال،
ئانىڭ كەيپىدە زاھىر ئولسۇن جامال.

كى مەي زوقىدىن يارنى ئىستايىن،
تاپىبان ئانى ئەرزى ھالىم دىيىن.

دەرىغا جاھان كارىدا يوق ۋاپا،
ۋاپا ئەھلىگە يەتكۇسىدۇر جاپا.

جاياكارلار تاپقۇسىدۇر راۋاج،
 ۋاپادارلارغە جاھان بولدى داج.

ئەزەلدە ئەبەد بەھر گەردۇن ئىشى،
 بەقاسىز جاھاندا فەنا ۋەرزىشى.

بۇ ۋاقىمە ئانداغۇر كىم، ئول ۋەقتىكى گۈلنەسانى
 ساندۇق بىلە دەرىياغە تاشلاغاندا بىرنەچچە كۈن
 ئاقىپ بەسىرى شەھرىنىڭ كۈشتەبەن لارىغە ئۇچراغاندا
 كۈشتەبەننىڭ سەردارى مەڭ تەڭگىگە ساتىپ ئالىپ
 ساندۇقنى ئاچىپ گۈلنەسانى دېۋ شەكلىدە كۇرۇپ بازارغە
 ساتقالى چىقارغاندا جۇھۇد ۋەزىر ئالىپ ئول ھىم بازارغە
 ئالىپ چىقىپ قويغاندا مەھزۇن ساتىپ ئالىپ گۈلنەسانى
 بىلە ۋەسلى بولغانى

بۇ ئەفسانەنى ئاڭلاڭىز مۇستەمەد،
 تەئەججۇپ قىلىڭ ئاڭلاغان مۇجتەمەد.

ئۇشۇل ۋەقتىكىم گۈلنى قىلدى راۋان،
 بۇ ئەسىرانى بىلىگەن ھېچ جان.

چۇ ساندۇق بىلە كەتتى دەريادە ئول،
 ئاقىپ بەھرىنىڭ يۈزىدە ئوڭ ۋە سول.

چۇ ساندۇق يۇرۇپ بەسىرى دەرياسىغە.
 يىقىنلاشتى ئول مۈلكى مەئۇاسىغە.

سەفىنە يورۇتۇر ئىدى ناخۇدا،
كى بىر قولدا گۇرچەك، بىرىدە خادا.

بۇ ساندۇقنى كوردى بىناگاھ بىرى،
كى زوروقچە بىرلە كېلىپ ئىلگىرى.

تۇتۇپ دۇرغىنى سالىدى چۇن كىمەگە،
كى ھەيرەت بىلە قالدى ۋاھىمەگە.

ھەمە ناخۇدالەر چىقاردى سوزۇپ،
كىمە سۇ يۇزىدە شامالەك يۇرۇپ.

چۇ دەريا قىراغىغە كەلدى كېمە،
چىقاردى بارىن قالمادى ھېچ نىمە.

نە كوردىكى ساندۇق مۇزەييەن ئىرۇر،
كى زەر ھەل بىلە، بارچە ئەھسەن ئىرۇر.

كۇرۇپ بىر سىپاھ ئۇشبۇ ساندۇقنى،
زىيادە قىلىپ زوق ئىلە شوقنى.

تالاشتى بۇلاردىن ئانى ئول سىپاھ،
ئاتا قىل ماڭا ھەققىدۇر پادىشا.

دىدى ناخۇدا: سودا كەلگەن مېنىڭ،
بۇ ساندۇق بىلە نى ئىشىڭ بار سېنىڭ!

ئىجازە بىرۇرمىزكى بىكار ئىماس،
يىراق بولكى، سەن بىزگە سەردار ئىماس.

كى مىڭ تەڭگىنى بىر يىلى بەرگۈمىز،
ئىجارە بىلە بىزگە بولدى تېڭىز،

سىپاھ ئېيدى: ئانداغ ئىسە، مەن ئالاي،
خازايسىغە مىڭ تەڭگىنى مەن سالاي.

كى بۇ دۇرچىنىڭ ئەيلاگىل بەيئەتەن،
رىزالىق بىلە مەن بىراي قىممەتەن.

بارى ناخۇدالەر قىلىپ ئىتتىپاق،
ساتىپ دۇرچىنى قىلدى ئوزدىن يىراق.

ئالىپ بۇ سىپاھ ئويگە بولدى راۋان،
كىرىپ خالىغە قىلدى ئەلدىن نىھان.

بىلىپ گۈلنىسا ئانچىنان يىغلادى،
كىشىنىڭ قۇلىغە تۇشۇپمەن، دىدى.

يايىپ ساچىنى ئۇزىنى يورگادى،
كى پەشمىنە بىرلە تېنىن چۇركادى.

نىمە بار ئىكەن، دەپ ئاشۇقتى سىپاھ،
ئايچىپ ئاغزىنى سوڭرە قىلدى نىگاھ.

نە كوردىكى بىر دىۋ سۈرەت بىلە،
نەمەرسە ياتىپدۇركى ھەيەت بىلە.

يۈرەك ئاغدى قوقۇپ كورۇپ ئول مەھەل،
ئىتىپ ئاغزىنى ئەسلە قىلماي ھەيەل.

بىلەدۇر مۇنى ئوت ئارا ئور تاماك،
راۋادۇر مۇنى ئورنىدىن يوتكاماك.

بالانى ئىبارمىش بۇ دەريا ئارا،
خاراپ ئەتكۈسى چىقىپ ئۇشۇ بالا.

يەنە كۆڭلىدە فەھم قىلدى شۇ ئان،
مۇنى ئورتەسەم ماڭا بولغاي زىيان.

كى مەندەك يەنە خام تەمەدۇ باردۇر،
مۇنى ئالغالى كىم خېرىداردۇر.

چىقارماك كىرەك ئەمدى بازارغە،
خەبەر ئەيلاماك يار - ئەغبارغە.

ئالىپ كەلدى بازارغە دۇرچىنى،
ئۇزى ئولتۇرۇپ ئالدى بىر بۇرچىنى.

دىدى: ئالماغان بارچە ئارماندادۇر،
كىشى ئالسا ئاخىر پۇشايىماندادۇر.

يېغىلدى ھەممە ئەھلى بازارلار،
چىقىمىپ ھەر تەرەپتىن خېرىدارلار.

چۇ مەھزۇن كېلىپ شەھرىگە ئول زامان،
قىلبان تاماشا ئۇيانۇ - بۇ يان.

بىناگاھ كۆزى تۇشتى بۇ جەمئىگە،
ئەجەپ شور غەۋغا يىتمىپ سەمئىگە.

كېلىپ كوردى مەھزۇن ئالاماتنى،
خۇدا لۇتپى قىلغان كاراماتنى.

كۆزى تۇشتى ساندۇقغە ئول يارنىڭ،
قۇلغە تۇشۇپ يار - ئەغيارنىڭ.

بۇ ساندۇقدا ئول گۈلنى قىلدى گۇمان،
كى زاھىر بولۇر دايم بەرگان نشان.

كى مەڭ تەڭگىنى ئالغالى يوق دەرەم،
يانىپ ئارقاغە ئويگە قويدى قەدەم.

تەزەررۇدۇ قىلىپ يىغلادى زار - زار،
ئۇمىد ئەيلەبان لۇتپى پەرۋەردىگار.

ئىشىت سوز، بۇ ساندۇقنى ئالدى ۋەزىر،
بىرىپ قىممىتىنى قىلىپ دەستەڭىر.

چۇ ساندۇقنى ئىلتىپ ئۇيىگە جوھود،
كى پىنھان تۇتۇپ قىلدى ئەلدىن ھۇسۇد.

ئاچپ دۇرجنىڭ ئاغزىنى ئول زامان،
نە كوردىكى بىر دىۋ بولدى ئايان.

كى ھەيەت بىلە ھورمايىپ باقتى ئول،
ۋەزىر دەرمەھەل دۇرجدىن يىغدى قول.

يېقىلدىكى بىھۇش ئۇلۇپ ئول جۇھۇد،
كېتىپ تەڭگە ئەمدى پۇشايمان نەسۇد.

كېلىپ ئەقلىغە بىر زامانى ياتىب،
دىدىكىم: بالانى ئالىپمەن ساتىب.

دىدىكى: يوق ئەتسام زىيان بولغۇسى،
كى مەڭ تەڭگە بىزگە قاچان بولغۇسى.

كى بىر خام تەمەدۇ باردۇرۇر مەن كەبى،
گەزەر گاھدا چىققۇسى تالىبى.

چىقاردىكى بازارغە دۇرجنى،
بۇ ساندۇقنى قويدى تاپىپ بۇرجنى.

يېغىلدى خالايق ئەلالا قىلىپ،
يىراقدىن كېلىپ ئەل تاماشا قىلىپ.

چۇ مەھزۇن دىلى ئەيلەدى ئىزتىراب،
ئۇرۇپ ئاھلارنى شەھەرگە قاراپ.

ددى: ئى ئاتا ماڭا رۇخسەت بېرىڭ،
شەھەرگە بارىشغە ئىجازەت بېرىڭ.

بۇگۈن مەن بارىپ بىر تاماشا قىلاي،
بۇ ئولگەن كوڭۇللارنى ئەھيا قىلاي.

ئاتا ئول زامان بەردى رۇخسەت ئاڭا،
كېلىڭ تىز، دەپ بەردى موھەلت ئاڭا.

چۇ مەھزۇن يۇگۇردىكى ئاھۇ بولۇپ،
كى ھىجران ئۇتىدا بەدەن سۇ بۇلۇپ.

كېلىپ دەرمەھەل ئول گۈزەر گاھغە،
كۇرۇپ دۇرجنى تۇشتى دىل ئاھغە.

قارار ئەردى ساندۇقغە ئول دەمبىدەم،
ئالاي دىسە يوق كىسەسىدە دەرەم.

كى ھەيران ئۇلۇب ياندى ئول جايغە،
ھەمئول ماھىگەر جاي مەئۇايغە.

ئۇشۇلۇۋەقت مەھزۇن ددى: ئى ئاتا،
سالاي دەرياغە تورنى مەن بى خاتا.

ئاتا قىلسە بىزگە خۇدايىم نەسىپ،
كىرەم بەھرى مەۋج ئۇرسا ئېرماس ئەھمىيەت.

بابا دىدى: بارمۇ سىلىنىڭ بالام،
قىلىپسەن ئۇلۇغ كارغە ئەھتىمام.

كى مەھزۇن دىدى: تۈرپە ئۇستاد مەن،
شىكارى ۋە تۇججارى، سەيباد مەن.

چۇ مەھزۇنغە بەردى تورنى بابا،
ئېنىڭ ھەققىدە بابا قىلدى دۇئا.

تەۋەككۈل قىلىپ باردى دەريا سارى،
بارىپ ئارقاسىدىن ئاتاسى قېرى.

سالىپ تورنى ھەققە قىلىپ ئىلتىجا،
تەزەررۇد بىلە دىلدا ئەيلەپ دۇئا.

تۇشۇپ ئول زامان بىر بالىق سەيدىگە،
كىرىپ تور ئارا تۇشتى ئول قەيدىگە.

يەنە بىر بالىق چىقتى بولدى ئايان،
كېلىپ كىردى ئول تور ئارا ئول زامان.

چۇ ئەۋۋەللى بالىق ئاتام ھەققىدۇر،
ئىككىنچىسى كەپسىر ئانام ھەققىدۇر.

ئۇزۇم ھەقىقىغە ئەمدى تورنى سالاي،
نە بەرسە خۇدايىم ئانى مەن ئالاي.

تەۋەججۇھ بىلە سالدى تورنى يەنە،
سۇزۇپ بىر زامان مەيسەرە - مەيبەنە.

بىناگاھ تۇشۇپ تورغە بىر چوڭ سەمەك،
تۇتۇپ ئول زامان ئۇچ بالىق يەكبەيەك.

بالمىقلارنى يارماق بىلە قىلدى ساپ،
پىچاق بىرلە بەدىنىنى قىلدى شىگافى.

ئۇچۇنچى بالىق بەدىنىدىن چىقتى دۇر،
ئەدەتتە مۇنىڭ جەمى ئونپەتتە دۇر.

چۇ مەھزۇن كۇرۇپ قىلدى ھەمدۇ سانا،
خۇدا لۇتپىغە شۇكرى بى مۇنتەھا.

چىراكىم بۇ دۇرلەر ئۇزىنىڭ ئىدى،
تانۇپ ھەقىغە ھەمدۇ سانالەر دىدى.

بۇ دەرياغە تاشلاپ ئىدى ئول زامان،
يۇتۇپ بۇ بالىق قىلغان ئىردى نىهان.

بالىق قارىندا بۇ ئامانەت ئىدى،
كى مەھزۇنغە ھەقىدىن كارامەت ئىدى.

قۇلىغە تۇشۇپ ئۇشبو دۇردانەئى،
قۇيۇپ باشىنى قىلدى شۇكرانەئى.

چۇ ئاندىن يۇگۇردىكى بازارغە،
دۇچار ئولماغاي دۇرچى ئەغبارغە.

كېلىپ دەرمەھەل كىردى چارسۇ ئارا،
كۆزىگە كورۇندى مۇزەييەن سەرا.

تۇرۇپ ئاندا بىر خۇاجە جەۋھەر فۇرۇش،
نە جەۋھەر فۇرۇش بەلكى گوھەر فۇرۇش.

ئانىڭ ئالدىغە باردى قىلدى سالام،
ھەم ئول ئاقساقال سوردى ئاندىن كەلام:

ئېيتىغىل نىدۇر ھاجىتىڭ ئى ئوغۇل،
نە ئىش بۇيرۇساڭ مەن قىلايىن قوبۇل.

دىدى: ئۇشبو گوھەرنى بەيە ئەتكامەن،
ئەگەر ئالماساڭ سەن، يانىپ كەتكامەن.

بۇ گوھەرنى كوردى جەۋاھىر فۇرۇش،
تەئەججۇپ قىلىپ ئەيلەدى كوپ خۇرۇش.

دىدىكىم: باھاسى نىدۇر، ئاڭلايىن،
ئالۇر، ئالماسىمنى كۇرۇپ چاڭلايىن.

چۇ مەھزۇن دىدى بەيمى ئون مىڭ دەرەم،
بۇ قىسمەتدىن ئولماس باھا ئەسلە كەم.

كى ئونمىڭغە ئالدىم، - دىدى ئاقساقال،
ھېلى مىڭنى ئال، قالغانىن ئەرتە ئال.

كى مەھزۇن ئالىپ مىڭ دەرەم دەرەمەھەل،
دەرەملەرنى ساندۇقغە قىلدى بەدەل.

بىرىپ مىڭ دەرەمنى ئالىپ دۇرچىنى،
كوتاردى ئۇچاغە تۇتۇپ بۇرچىنى.

شەھەردىن چىقىپ جايىغە يۇردى ئول،
قىلىپ ئەتىياتى باقىپ ئوڭۇ - سول.

ئۇزۇلدى خەلايىق ئاللاسىدىن،
قۇتۇلدى جاھان ئەھلى غەۋغاسىدىن.

ئۇتەر يولدا بىر گۈنبەزى بار ئىدى،
فەنا ئەھلىغە گۇيسيا غار ئىدى.

كېلىپ دەر مەھەل كىردى گۈنبەزىغە ئول،
قىلىپ ئىزتىرابى ماڭىپ جىستى يول.

تاپىپ ئاندا ئىستەپ خالا بۇرچىنى،
چۇ ئول خالى يەردە قۇيۇپ دۇرچىنى.

كى ساندۇقنىڭ ئاغزىنى قىلدى كۇشاد،
كۇرۇپ گۇلتىمىنى چىنن بولدى شاد.

چىقىپ دۇرچىدىن يار جانانەسى،
سەدەپ قارىدىن چىقىتى دۇردانەسى.

قوشۇلۇپ ئىكوۋ يىغلادى زار - زار
مۇرادىن تاپىپ ئول كۈنى ئىككى يار.

چۇ مەھزۇن دىدى: ئى كوزۇم رۇشەنى،
كوڭۇل باغدۇر مەقدىمىڭ گۇلشەنى.

ئاتام باردۇر مۇندا بىر ماھىگر،
پىقىر كارىدىن بىخەبەردۇر بۇ پىر.

قوپۇڭ تىزراق ئاندا ئەزم ئەيلى،
كى ئازادە جاي ئىچرە بەزم ئەيلى.

بۇ يەردە كىشى كورسە بولغاي يامان،
پىتار باشمىزغە ئۇلۇسىدىن زىيان.

چۇ مەھزۇن تۇتۇپ گۇلتىمى ئىلىكىنى،
بەجا كەلتۇرۇپ راھبەر سىلىكىنى.

كېلىپ بابانىڭ جايىغە ئول زامان،
ئاتاسى كۇرۇپ بولدى چۇن شادىمان.

بۇلار چىقىملىرى دۇرچ ئاندا قالسۇن،
چۇ تاشلاپ سەدەپنى، گوھەرنى ئالىب.

كى مەھزۇن دىدى: سۇز بۇدۇر ئى ئاتام،
ئىشىمت ئولتۇرۇپ ئەمدى خەيرلىكەلام.

ھەنە ماھىۋەلۋاقىئە بۇ دۇرۇر،
مىنىڭ كەلمىشىگە سەبەب بۇ دۇرۇر.

بابا ئاڭلادى يىغلادى زار - زار،
بۇلارغا قىلىپ خانىمانىن نىسار.

بابا گۈلنىساغە قىلىپ ئەھتىرام،
چۇ كەمپىر سويۇپ قويدى، قىلدى سالام.

چۇ مەھزۇن دىدى: ئى ئاتا تىز بول،
نەچە كارنى بۇيرۇسام قىل قۇبۇل.

پالانى جەۋاھىر فۇرۇشغە بارىپ،
ئىپتىغىل ئاڭا ئالدىڭگە قىچقىرىپ.

كى ئوغلۇم ساڭا ساتمىش ئېردى گوھەر،
كى قالغان تۇمەننى ماڭا تىز بەر.

توقوز مىڭنى بەرسە خىراجات قىل،
كى شاھانە ئەسباب - ئالات قىل.

مۇھەببەت قىلىپ بارچىنى بۇ زامان،
بولۇڭ مەھمانغە كېلىپ مەزبان.

بابا ئوغرادى دەر مەھەل ئاشۇقۇپ،
يۇڭۇردى شەھەرگە يىقىلىپ - قوپۇپ.

جەۋاھىر فۇرۇشىغە كېلىپ دەرمەھەل،
ددى ئوغلىنىڭ سۆزىنى بى خەلەل.

توقۇزىمىڭنى بەردى جەۋاھىر فۇرۇش،
قىلىدۇر بابا خەرج قىلماقغە جۇش.

نى دەپ ئېردى مەھزۇن ئانى ئالەى پىر،
سەرەنجاملەرنى قىلىپ دەستىگىر.

كۇتارتىپ كىرا بەردى ھاممالغە،
خالايدىق تەئەججۇپ قىلىپ زالغە.

كېلىپ ئويگە سالدى مۇزەببەن بىسات،
بۇزۇق كۈلبەسى بولدى جايى نىشات.

نەچە قىسمى نىمەت: كاپابۇ، شاراب،
قىلىدۇر مۇھەببەت مەيى لەئىل ناب.

قېرىغاندا بولدى بابا چۇن غەنى،
فەراغەت تاپىپ بەلكى كەمپىر زەنى.

جاھاننىڭ غەمىدىن فەراغەت تاپىپ،
بولۇپ مۇندا ئەيش ئىچرە راھەت تاپىپ.

بولۇپ ۋەسىل مەھزۇن بىلە گۈلنسا،
ناۋا تاپتى مۇندا ئىكى بىنەۋا.

نەچچە كۇن ئۇتۇپ ئەيشى - ئىشرەت بىلە،
نە كىچە، نە كۇندۇز مۇھەببەت بىلە.

چۇ بىر كۇن بۇلار ئەيلەدى مەسلەھەت،
دىيارىغە يانماق ئۇچۇن مەشۋەرەت.

ددى: ئى ئاتا، راست قىل زادراھ،
كى بىچارە پەرزەندىڭگە بول تەباھ.

سەپەر جابدۇغىنى مۇھەببىيا قىلىڭ،
كى بىزگە زامانى مۇۋاسا قىلىڭ.

ئېلىپ بىرسەندى بىرىڭ سىم زەرە
چۇ ئاڭلاپ بۇ سوز ئاھ ئۇردى پەدەرە.

ددى: ئى بالام، مەن سوزۇڭگە قۇلاق
سالپىيەن، كېلور بوي دەردۇ - فسراق.

مىنىڭ بىرلە قىلماق نىدۇر خەيرىباد،
فسراقىڭنى قىلدىڭ ئاتاڭغە زىياد.

نە بولغاي نەچە ۋەقت تۇرساڭ بالام،
ئېلىپدەك قەدىمنى غېمىڭ قىلدى لام.

بۇلار ئېيىدى: رازى بولۇڭ ئى ئاتا،
سەبەپ سىز بولۇپ، بوادى مەقسەد ئادا.

جاھاندا مېنىڭ ئىستىگىم بۇ ئىدى،
خۇدادىن داۋام تىلەكم بۇ ئىدى.

سەبەپ بىرلە يارىمىغە بولدۇم ۋىسال،
خۇدا لۇتق ئىتىپ مۇندا كوردۇم جامال.

بۇلۇب ئارزۇ بىزگە ئەمدى دىيار،
كى ئوز شەھرىمىز ئىچرە تاپساق قارار.

مۇنى دەپ تەۋەللا قىلىپ پىرغە،
تىلىنى ئاچىپ ئوزر تەقسىرغە.

سەپەر جابدۇغىمنى قىلىپ ئول بابا،
مۇھەببەت قىلىپ بارچىمنى جابەجا.

بابا بىرلە قىلدى بۇلەر خەيرىباد،
چۇ يىمغلاپ قالىپ بۇ فېقىر نامۇراد.

يۇرۇپ يولغە كىردى بۇلار خويلاشىپ،
قۇبۇندەك كېتىپ ئارغادالدان ئاشىپ.

قىلىپ تەي بايبان نى سۇرئەت بىلە،
يۇرۇپ كىچە - كۈندۈز مۇھەببەت بىلە.

ئۇتۇپ نەچە كۈن كەلدى ئەبھارغە،
نە ئەبھار دەريايى خۇنخۇارغە.

بۇ دەريادە كۈشتى مۇھەببەت ئىمەس،
كىشى كىمەسىز كىرسە ئەھيا ئىمەس.

كى ئۆتمەك ئىلاجىغە ئىلدى خىيال،
ياسادى ھامانا قۇمۇش بىرلە سال.

ھەمە لازىم ئامەدى سالغە سالىب،
بۇ دەريا قاراغىدا ئاتلەر قالىب.

ئاقىب يۇردى دەرياغە بۇ ئىككى يار،
كى لاھەۋلىنى ئېيتىبان بى شۇمار.

ئايا ساقىيا جام ئەبھار تۇت،
كىرەم بەھرىدىن مەينى بىمىسپار تۇت.

ئىچىپ بەھر مەي ئىچرە غەۋۋاس بولاي،
تاپىپ دۇررۇ مەقسۇد ئاڭا خاس بولاي.

ئەگەر بولسە ئومرۇم ھاياتى مۇقىم،
بولۇرمەن بۇ سال ئۈستىدە مۇستەقىم.

مەھزۇن بىلە گۈلنىمىسا ئول م-ئاھىگىرنىڭ سەھىبى
 بىرلە تاپىشىپ ئوز ۋىلايەتىگە ئەزىم قىلىنغانىدە نەچە
 كۈن مەنزىل - مەراھىل تەي قىلىپ دەرياغە يىتىپ كېلىپ
 ئۇلاغلەرنى دەريا ياقاسىدە قويۇپ سال باغلاپ دەرياغە
 تۇشكاندە نەھەڭ ئۇرۇپ بۇلار غەرق بولغانى، گۈلنىمىسا
 تەختە پارەدە قالپ، ئول تەختە پارەنى سۇ چايقاپ
 تاشلاغاندە، گۈلنىمىسا سالامەت چىقىپ دەريا قاراغىدا
 ئولتۇرغاندە پادىشاھ مىسىرى شىكار ھالىتىدە كېلىپ كو-
 رۇپ گۈلنىمىسنى پەرزەند قاتارىغە ئالىپ، مىسىرغە پا-
 دىشاھ قىلغانى

ئەجەپ ۋاقتە مۇندا تاپمىش زۇھۇر،
 يىتەر ئانچە غەم يەتسە بىر كۈن سۇرۇر.

پەلەك رەشك ئەيلەپ ئىكى يارغە،
 يەنە تۇردى دەريادە ئازارغە.

چۇ دەريا تەھمىدىن چىقىپ بىر نەھەڭ،
 ئۇرۇپ سالغە قۇيرۇغىن بى دەرەڭ.

قىلىپ پارە - پارە بۇلەر سالنى،
 كى دەرياغە غەرق ئەيلەبان مالنى.

فۇرۇد كەتتى، ئەشيا توشۇپ قەئرىگە،
 بۇلار ئاقتى تەختە بىلە بەھرىگە.

بولۇپ گۈلنەسادنىكى مەھزۇن جۇدا،
جۇدالغىنى سالىدى بۇلارغە خۇدا.

ئاقىپ گۈل سۇدا كەچىچە دەرد ئىلە،
مۇناجات ئىتىپ چىهرەئى زەرد ئىلە.

بىناگاھ سۇ چايىقاپ چىقاردى گۇزار،
كى دەريا قىراغىدا ياتتى نىگار.

كېلىپ ھۇشىغە ئۇزنى ئالدى كېيىن،
ئېزىز جانىغە ئانچە بولدى قېيىن.

ئۇتۇپ بۇ كېچە بولدى خورشىد پاش،
ساما ئەۋجىگاھىدا تۇردى قۇياش.

كى بىر خەشىمدە ئولتۇرۇپ ئېردى ئول،
تەۋەھۇم بىلە باقىبان ئوڭ ۋە سول.

كى مەھزۇن فىراقىدا كۆپ يىغلادى،
كى خورشىد تابىدىن ئىسسىغلادى.

تۇرۇپ ئېردى ھەيرەتدە ۋادى ئارا،
كىلۇر بىر تەرەپتىن ئەجەپ ماجەرا.

تۇرۇپ گۈلنەسا ئانچە ۋەھشىت بىلە،
ئىشتىتى ئالالاكى سۇرئەت بىلە.

سوزۇلدى جاھاندىن ئالامات گەرد،
قاچىپ پىتراشپ يىلباسۇن ئەھل دەرد،

ئېنىڭ كەينىدىن بولدى پەيدا جۇنۇد،
ئېتىپ كورد كوۋزەننى ئەيلەپ نەبۇد.

چىقىپ كەلدى ئۆلدەمكى بىر تاجدار،
كى سىنى سالاپەتتە ئول شەھرىيار.

تۇشۇپ شاھنىڭ كوزىگە گۈلنسا،
تۇرۇپ ياخشى سۈرەت بىرلە فەتا.

ئوزىنى ياساپ ئېردى دىۋانەۋار،
كېلىپ لۇتقى قىلدى ئاڭا تاجدار.

ددى: ئى ئوغۇل سەن نىچۇك ئادىمى،
يىتىدۇر باشىڭغە جاھاننىڭ غىمى.

نىچۇك ۋاقىتە مۇندا بولدۇڭ غېرىپ،
بۇ دەريا لېبىدە تۇرۇپ سارغارىپ.

ددى گۈلنسا: ئى شەھى كامكار،
يىتىپ بۇ فەلەكدىن ئەلەم بى شۇمار.

ئاتام بار ئىدى باي سوۋداگىرى،
كى بىسيار ئىدى نەقد سىمۇ-زەرى.

ھەممە كارۋان باشى ئېردى ئاتام،
ئىدى زىر دەستى قەۋافىل تامام.

كىرىپىمىز ھەممە كارۋان كىمەگە،
كى ساكىن بولۇپ كىمەدە خىمەگە.

كى بەرپا قىلىپ خىمەئى شامىيان،
قىلىپ باشقە ئول خىمەنى سايەبان.

بىناگاھ ئېسىپ ئاندا بادى خىلاق
ئۇزۇپ كېمە بەندىنى قىلدى شىگانى.

فىرۇ كەتتى دەرياغە مەللاھلەر،
كى لۇقىمە قىلىپ ئانى تىمساخلەر.

بولۇپ غەرق ئولدىكى مالۇ - مىنال،
خالايمىنىڭ ئومىرىگە يەتتى زاۋال.

قالىپمەنكى بىر تەختە پارە ئۆزە،
كى سۇ تاشلادى سەنگىپارە ئۆزە.

تۇرۇپ ئېردىم ھەيرەت بىلە سارغارىپ،
كى سىزنى خۇدا بىزگە قىلدى نىسىپ.

ھەم ئول شاھىغە يوق ئىدى بىر بالا،
كوڭۇلدە بالا دەردىگە مۇپتىلا.

كى شۇڭرى ئەيلىبان ھەققە ئۇل پادىشا،
قەرىغاندا قىلدىڭ ئاتائى ئاگاھ.

كوڭۇلدە كەچۇردى بالا ئەيلەيمىن،
كى ئول ھەر نەدىسە ئاتا ئەيلەيمىن.

دىدى: بىزگە بولغىل ئوغۇل ئى جۇۋان،
شەھەرگە مېنىڭ بىرلە بولغىل راۋان.

ئىشت ئى بالام، مىسىرىغە شاھمەن،
ۋىلايەتنىڭ ئەھلىدىن ئاگاھمەن.

يىتىپ ئومر ئاخىرىغە يوقتۇر خەلەپ،
قىلىپ ھەق ۋۇجۇدۇمنى دۇرسىز سەدەپ.

دىدى گۈلنسا: مەندە يوق ئىختىيار،
ھەمە ئىشنى خوبراق بىلۇر شەھرىيار.

يىتىمگە ئاتا بولسا ئالى جىناپ،
كى پەردا قىيامەتتە بەھەد ساۋاب.

بولۇپ شات خۇررەم شەھى باكرەم،
شەھەر جانىبىغە قويۇبدۇر قەدەم.

شەھەرگە ئالىپ كەلدى ئىززەت بىلە،
ئاڭا پەرۋىرشى قىلدى ھورمەت بىلە.

ئوتۇپ نەچە مۇددەت بولۇپ شادمان،
بولۇپ شاھ بىچارىگە مەھربان.

كى پەرمان قىلىپ بىر كۈنى پادىشاھ،
يىغىلسۇن ھەمە ئادىسى نىكى خۇاھ.

شەھەر خوبىلارى بىرلە بار مەسلىھەت،
كېلىپ ئەيلاسۇن بىز بىلەن مەشۋەرەت.

ئۇشۇل ۋەقتى كەلدى ھەمە فوج - فوج،
كى ئوردايى ئالى ئارا تۇتى ئۇج.

كى ئىجلاس ئىتىپ شاھى ئالى مۇقام،
رىئايە ئارا ئەيلەدى جىش، ئام.

دىدى: ئى خالايق جىيالىم بۇدۇر،
كى سىزىلەر بىلە قىلۇ - قالىم بۇدۇر.

خۇدا بىزگە پەرزەنت قىلدى ئاتا،
يىتىپ پىرلىق بولدۇم ئەمدى فەنا.

كى تەخت ئۆزىرە ئولتۇرسا ئۇشۇ خەلپ،
ئېنىڭ مەقدىمىدىن يىتەر كوپ شەرەپ.

رىئايە ھەمە كوردى مەئقۇل ئانى،
قىلىپ بارچە شەھلىغە مەقبۇل ئانى.

بولۇپ ئولزامان تەخت ئۈزە تاجدار،
ھەزىن گۈلنساغە بولۇپ بەخت يار.

كى بولدى ھەمۇل شاھ ئىززەت نىشىن،
ئاگا تاپشۇرۇپ تاج تەخت نىگىن.

ئۇتۇبان بىر ئاي شاھ بولدى ۋاپات،
تىرىكلىكىنى تەرك ئەتتى بولدى مامات.

ئېنىك جىسمىنى دەفن گە تاپشۇرۇپ،
كى تەخت ئۈزە ئول گۈلنسا ئولتۇرۇپ.

ئاتا ماتىمىدىن فىراغەت تاپىپ،
كى مەھزۇن ئۈچۈن مىڭ خىجالەت تاپىپ.

تۇرۇپ گۈلنسا ئەيلادى يارلىغ،
ئانى كەلتۈرۈڭ كىمكى ئازارلىغ.

كى دەرۋازىغە ھەر مۇساپىر كىلۇر،
ئانى مۇندا كەلتۈر نە سوزلەر قىلۇر.

ئېنىك ھوكىمچە كەلتۈرۈپ ھەر كۈنى،
قىلىپ ئىلتىپات ئانچە چىقىماي ئۇنى.

ئايا ساقىيا راھ قىلغىل كەرەم،
كوڭۇل شاھىدىن ئىرىسۇن دەرد غەم.

ھەممە دەردىدىن بىزنى قىلسۇن نىجات،
ئاتا ئەيلىگەي يار ۋەسلىنى پات.

بۇ ۋاقىمى ئەندام دۇركىم، مەھزۇن بەچارە مەجنۇن
ئاۋارە دەريادە تەختە پارە ئۆزۈرە قالىپ يەتتە كۈندىن
كېيىن سۇ ئانى بىر قۇملۇقغە چاپقاپ تاشلاپ مۇشەققەت -
بىر بىلە تاھىر ئەرەبگە مالاقات ئولۇپ، ئىرادە ئەزەلى
بىلە مەنسور جانىمىغە ئەزم ئەيلىپ گۈلنەسا بىلە تاپىشقانى

چۇ مەھزۇن قالىپ بەھردە يەتتە كۈن،
ئاقىپ سۇدا تىنماي نە كۈندۇر نە تۇن.

بىناگاھ سۇ چاپقاپ چىقاردى ئانى،
چىقىپ قۇم يۈزدىگە چۇ نازۇك تېنى.

چىقىپ خوشكىغە مىڭ مۇشەققەت بىلە،
جەزىرە ئارا كەلدى مېھنەت بىلە.

لباسىنى سالىدى قۇرۇتماق ئۇچۇن،
غىزا ئىستابان قۇت قىلماق ئۇچۇن.

غىزاسى بولۇپ ئاندا بىخۇ - گىياھ،
كىرىپ يولغە ئۆلدەم چىكىپ ئوتلۇغ ئاھ.

تەۋەككۈل قىلىپ كىردى ئول دەشت ئارا،
يولۇقماي ئاگا ھېچكىم گەشت ئارا.

قەدەم قويدى بىر.. بىر باسپ نەچە كۈن،
كى ئاچلىق بىلەن قەددى بولمىش نىگۇن.

چىكىپ ئاھۇ ئەفغان قىلىپ نالە،
كى ئول ۋادىدا چىقتى بۇتخانىلەر.

نەچە كۈن يۇرۇپ كەلدى بىر جايغە،
ھەم ئول جاي تەئىس ئىدى بايغە.

ئەرەبكە قەبىلە ئىدى ئول ۋىساق،
يىتىپ كەلدى مەھزۇن ساھىب فىراق.

كى بىر ھويلا دەرۋازىسىغە كېلىپ،
زامانكى ئولتۇردى باشىن سالپ.

چىقىپ كەلدى ئوينىڭ ئىچىدىن كەنئز،
قابايل ئىلدەك لىباسى كىگىز.

ددى: ئى مۇساپىر كۇجا ئامىدى،
ئازىپ يولنى مۇندا كېلىپمەن، ددى.

كەرسىنە بولۇپمەن غىزا قىل ئاتا،
ماڭا نەچچە كۈندۈر يىسايىمەن غىزا.

ددى ئول كەنئز: بار مېنىڭ ھاجىتىم،
كى مەغلۇبمەن، ئول ئېرۇر غالىبىم.

كېرىپ ئول كەنمىز بايغە قىلدى خەبەر،
مۇساپىرنىڭ ئالدىغە چىقتى بەدەر.

ئانى باشلادى ئويگە ئول ئاقساقال،
كېرىپ ئاندا بىچارە مەھزۇن مالال.

خۇاچە سوردىكىم: ئى مۇساپىر يىگىت،
ھەمە سەرگۈزەشتىڭنى بىزگە ئېيت.

كى قايسى چەمەننىڭ گۈلى بولدىڭىز،
قاينۇ باغنىڭ بۇلبۇلى بولدىڭىز.

نە دەپ كەلدىڭىز، مۇندا نى ھادىسى،
بۇ يەڭلىغ يۇرۇشنىڭ نىدۇر بائىسى.

چۇ مەھزۇن دىدى: نەسلى تۇجىارمەن،
تۆمەن زار بىلە ئەھلى بازارمەن.

ئاتام بار ئىدى ئۇزى ئانچە غېنى،
يۇرۇر ئېردى ئالىپ سەپەرگە مېنى.

قازارا كىرىپمىز سەفىنە ئارا،
كېرىپ مال ئانداغ خەزىنە ئارا.

چۇ دەريا ئىچىدىن چىقىپ بىر نەھەڭ،
كى ئەزدەر بىلە ئول قىلىپ ئېردى جەڭ.

ئۇرۇپ پارە - پارە قىلىپ كىمەنى
كى غەرق ئەيلادى قويماي ھىچنەمەنى.

فۇرۇ كەتتى دەريا تېگىگە ھەمە،
كىمەدىن نشان قالماي ھىچنەمە.

كى بىر تەخت ئوزرە كېلىپەن ئاقىپ،
خۇدا يول بېرىپ ئاخىردىن چىقىپ.

كىزىپ دەشتلەرنى كېلىپەن ھارىپ،
بۇ سوزنى دىيان يىغلاي يالبارىپ.

دىدى: ئى خۇاجە، كەلدىڭىز مەرھەبا،
بۇيان كەلتۈرۈپسىز قەدەمنى سەفا.

بۇدۇر شاھنىڭ ئۆلكەسى ئى ئوغۇل،
ئاتا مەن بولاي مۇندا قاشمدا بول.

ئېتىمدۇر مېنىڭ خۇاجە تاھىر ئەرەب،
بىرىپدۇر خۇدا مۇنچە فەزلۇ ھەسەب.

كى باردۇر ماڭا ئانچە مالۇ - مىنەل،
چۇ يايلاق ماڭا، ئۇشۇ دەشتۇ جەبەل.

بىر سوزلەرنى ئېيتىپ مۇۋاسا قىلىپ.
ئالىپ كەلدى نىمەت مۇھەببا قىلىپ.

ددى: ئى مۇساپىر يۇرۇڭ شەھرىگە،
ئەگەر بارمىساڭ ئۇچراغۇڭ قەھرىگە.

كى مەھزۇن دىدى: بۇ نە يەڭلىغ ئۇمۇر،
ئەلەمكەش باشىدا تاپىبدۇر زۇھۇر.

كى فۇرقەت كۇنىنىڭ بالاسىن مۇدى،
چۇ ھىجران تۇنىنىڭ جاپاسىن مۇدى.

پەلەكتىن نەلەر كەلدى بۇ باشىمە،
داغى ئىشقى ئارا ئۇشبۇ پاداشىمە.

نە كەلسە كۆرەي بۇ قەلەكدىن ماڭا،
كى رازى بولاي شەكۋە قىلماي ئاڭا.

شەھەرگە كېلىپ بۇ خالايمىق بىلە،
كىرىپ ئورداغا بۇ رىزالىق بىلە.

خەبەر ئول زامان يەتكۈرۈپ شاھىغە،
غىرىبىنى كەلتۈردى دەرگاھىغە.

خىرامان چىقىپ تەختىغە پادىشا،
كۆرۈنۈش بىرىپ ئاختۇرۇپ بارگاھ.

مۇساپىرنى ئالدىغە ھازىر قىلىپ،
كى باقتى ئاڭا كوزنى نازىر قىلىپ.

بىرى بىرگە سالدى نەزەر ئىككى يار،
گۇمان قىلدى ھەر ئىككى ئەيلەپ نەزار.

غېرىپتىن سوراپ شاھ ئەھۋالىنى،
پەلەكتىن يېتىشكەن يامان ھالىنى.

ئېتىڭ نىدۇرۇر ئى مۇساپىر جۇۋان،
دىيارىڭ قەيەردۇر ماڭا قىل بايان.

نىدىن مۇنچە مېھنەتكە بولدۇڭ قەرب،
ساڭا نى بولۇبدۇر فەلەككىدىن نېسىپ.

ئېيتىغىل ماڭا سەرگۈزەشتىڭ تامام،
قۇيۇپسەن فەنا ۋادىسى ئىچرە كام.

چۇ مەھزۇن تەھەبىيات ئادا ئەيلادى،
ھەم ئول شاھغە جان فىدا ئەيلادى.

دىدى: ئى شەھەنشاه، مەھزۇن مېنەم،
كى بىر يار يادىدا مەجنۇن مېنەم.

كى پەرزەندىمەن خۇاجە مەسئۇدنىڭ،
يىتىم بەندىسى شاھ مەئبۇدنىڭ.

كى مەھبۇب ئېردى ماڭا گۈلنسا،
ھەمە خوبلاردىن ئىدى دىلرەبا.

پەلەكتىن يىتىپ ئىككىمىزگە ئەلەم،
ئانىڭىمىز ماڭا يۈزلانپ دەرد غەم.

ھەمە ۋاقىتتەلەرنى ئېيتتى بايان،
بۇ ئەسرارلار شاھغە بولدى ئايان.

كى ئول شاھ ساچراپ قوپۇپ تەختىدىن،
تۇشۇپ يەرگە ئول تەخت ئارا رەختىدىن.

كورۇشتى كېلىپ يار مەھزۇن بىلە،
ئېنىڭدەككى لەيلى مەجنۇن بىلە.

تۇتۇپ ئىلكىدىن ئىچكەرى باشلادى،
كورۇپ يارنى تەختىنى تاشلادى.

تانۇپ بىر - بىرىنى چىننار يىغلايان،
نەھان ئىشلىرىنى قىلىشىپ ئايان.

كى ئەركان دولەتكە بەردى خەبەر،
چۇ مەزلۇم ئىدىم كى يىتىپ كەلدى ئەر.

ماڭا ئارىيەت ئېردى تەخت نىڭىن،
كى بۇ تەخت ئوزرە بۇلۇر مۇتەئىن.

قويۇپ باشغە تاج شاھانەئى،
كى تاجىغە دۇرچ ئەتتى دۇردانەئى.

تەئەججۇپ قىلىپ خەلق بۇ كارنى،
سوكۇتلار بىرىپ قىلدى ئىقرارنى.

مۇسائىد زاماندا چىقىپ تەختىگە،
ئۇلاندى ئەجەپ تەخت ئىلە بەختىگە.

كىرىپ گۈلنەسا ھوجرە ئى خۇاسىغە،
نەھان گوھىرىن بەردى غەۋۋاسىغە.

قىرىق كۈن قىلىپ توي شاھانە ئى،
كى ئەقد ئەيلىبان ئالدى جانانە ئى.

خالايسىغە ئەيىلاب داغى جىش ئام،
ئادالەت بىلە قىلدى ئۆزىگە رام.

كى ئىھسان بىلە بارچەنى قىلدى شاد،
تۈمەن ھەمد بىرلە قىلىپ ھەقنى ياد.

جاھاندا مۇرادىن تاپىپ ئىككى يار،
بۇلارغە بولۇپ لۇتپى پەرۋەردىگار.

ئادالەت بىلە سوردى ئول دادخۇاھ،
بولۇپ ئاقىبەت مىسىرىغە پادىشاھ.

تامام ئولدى بۇ قىسسە شىرىن كەلام،
مۇھەببەت سوزى بىرلە بولدى تەمام.

ئەزىزا، جاھان كاردۇر بى سەبات،
ئەدەمگە چىكەر بارچە ھەسبۇ ھەيات.

يىتۇرسە ئەگەر زەررەنى شادلىق،
تۇمەن غەم بىلە قىلغاي ئابادلىق.

كىشىكىم مۇھەببەتكە ۋابەستەدۇر،
كى جانۇ-دىلى ئانچىنان خەستەدۇر.

ھەقىقەت مۇھەببەتكە قويغىل قەدەم،
مەجاز ئەھلىنىڭ ئاھ-زارى ئەدەم.

مەجازىدا چۇن بولسا كىم پاكراق،
ھەقىقەت ھىسابىنى قىلغاي دەرەك.

ئاياقچى ماڭا جامى گۈلگۈن تۇت،
ئانىڭ لامىنىدىن كوڭۇلنى ئاۋۇت.

ئانى سىبقارىب بارچەدىن فەرد ئۇلاي،
ھەممە دەرد ئەھلىگە ھەمدەرد ئۇلاي.

تاپاي چۇن فەنا قاپىغە شاھى راھ،
سەئادەت ھەرەمىنى ئەيلەي فەناھ.

لۇغەت

ئا

ئابى رەۋان	— ئېقىن سۇ
ئاسۇدە	— تېنىچ
ئالغە	— ئالدىغە
ئاراستە	— بىزىمەك
ئاشام	— يىيىش
ئاشۇب	— غەۋغا
ئاشۇقۇش	— ئالدىراش
ئاشىقتە	— پەرىشان
ئاھۇ	— كىيىك

ب

باد	— شامال
بادبان	— كېسە چېدىرى، يەلكەن
بادىيە	— چول، سەھرا، باياۋان
بائىس	— سەۋەپ
بەيئەت	— باھالىشىش، كېلىشىش
بەيىمى	— سېتىۋېلىش، سودىلىشىش
بەدھال	— ھالى خاراڧ
بەھرى	— چوڭ دەريا

بې گەران	— ھىساپسىز
بې مۇنتەھا	— چەكسىز
بى سەبات	— ئەبىدى بولمىغان
بې خىرەد	— ھۇشىنى يوقاتقان، ئېقىلسىز
بۇھتەر	— ئەزىز، ئارتۇق
بۇقئە	— دىيار، جاي، ئەل

س

سائىقە	— چېقىن چاقماق
ساكىن	— جايلىشىپ تۇرغان، ئورۇنلىشىپ تۇرغان،
	ئورۇن ئالغان
ساھىب	— ئىگە
سەد پارە	— يۈز پارە
سەمئى	— قۇلاق
سەنگىپارە	— تاش پارچىلىرى
سەربىسەر	— باشتىن - ئاخىر
سەرەفراز	— خوشال، خۇرسەن
سەرفىگەندە	— ئۇياتلىق، بېشى ئىگەلگەن
سەرمەدى	— ئەبىدى، مەڭگۈ
سەرۋقامەت	— قەددى - قامىتى كېلىشكەن يار
سەرزىنىش	— كاپىش، تەنبە بېرىش
سەفا	— يورۇقلۇق، مەئشەت
سەفىد	— ئاق
سەفىئە	— كېمە

— ئاتلىنىش، ئاتقا مىنىش	سەۋار
— ياخشىلىق	سەلاھ
— ياش	سىنىن
— تاپشۇرۇش، بېرىش.	سىپارش
— ئەمەلدار، ئەسكەر	سىپاھ
— خۇسۇمەت	سىگال
— يىپ، قاتار، تىزىم	سىلك
— پايدا، بەھرە، نەپ	سۇد
— سوز	سۇخەن
— سوز سەنئەتكارى، سوز ماھىرى	سۇخەندان
— ماتەم	سۇگ
— ماتەملىك	سۇگۇار
— شاتلىق	سۇرۇر
— يۇقۇرى، يۇكسەك	سومۇۋ
— كۇمۇش	سىيىم
— كۇمۇش بەدەن، كۇمۇش تەن.	سىيىمەن

د

— ئادالەتپەرۋەر	دادخۇاھ
— قاراڭغۇ	داچ
— ئىنىك ئانا	دايە
— قوللىغۇچى، ياردەمچى، قولغا چۇشۇرمەك	دەستىگىر
— ئويغۇ - ئوي يۇرۇش	دەر - بەدەر
— پۇل	دەرەم

— ئولۇكنى يەرلىكتە قويۇش	دەفسىن
— دۇنيا، ئالەم	دەھر
— دۇنيا، مال - مۇلۇك	دىنە
— كوڭۇلنى تارتقۇچى، يار	دىلرەبا
— پەس، رەزىل، ناكەس	دۇن
— ئۇنچە - مەرۋايىت، گوھەر	دۇرر
— ياخشى ساقلانغان دۇر	دۇررى مەكنۇن
— قىممەتباھالىق تاشلار سېلىنىدىغان ساندۇق.	دۇرچ

ف

— بۇزۇق، يامان	فاسىد
— ھەشەمەتلىك، گۈزەل	فاخىرە
— يوقىلىش، بارلىغىدىن كېچىش	فەنا
— خالاس	فەراغەت
— يەككە، يالغۇز	فەرد
— ياش يىگىت	فەتا
— ئۈستى، تۈپە	فەۋق
— سېلىش	فەرش
— كەڭلىك	فەزا
— زىيادە، شوھرەت	فەزلەھەسەب
— جاراھەت، يارا، زەخم	فەسگار
— چۈشمەك، غەرق بولماق	فەسزۇ
— مەپتۇن	فەسرىفتە

فېراس — كورپە
 فۇتۇر — زەئىپ

گ

گەشت — كېزىش
 گەرد — چاڭ - توزان
 گىرد — ئەتراپ، قىرغاق
 گۇداز — قۇيغۇچى، يازغۇچى
 گۈزەر — ئوتۇش، ئوتىدىغان جاي

خ

خالا — خالى ئورۇن، خالى جاي
 خۇاستە — ئىستىمەك، تىلىمەك
 خەستە — زەئىپ، مەيۇس
 خەددام — خادىم، خىزمەتچى
 خەدەڭ — ئوق
 خەلەنى — ئەۋلات، ئىزباسار
 خەم — پۈكۈلگەن، ئېگىلگەن
 خەشم — ئاچچىق، غەزەپ
 خەيرباد — خەيرلىشىش، خوشلىشىش
 خىلافى — تەتۇر
 خىمە — چادىر، كېمىنىڭ چادىرى
 خىرامان — نازلىق مېڭىش، نازاكەتلىك يۇرۇش

خىرەد	— ئەقىل، ھۇش
خۇنخۇار	— قانخور
خورشىد	— قۇياش
خۇرۇش	— ۋاقىراش، پەريات - پىغان قىلىش
خۇشەما	— كوركەم، خۇش سۈرەت، گۈزەل
خۇشاك	— قۇرۇقلۇق

ئە

ئەجلاس	— مەجلىس، يىغىلىش
ئىنتىقال	— يوقىلىش، يوتكىلىش
ئىز تىراب	— تاقە تىزلىك
ئىھتىمام	— تىرىشىش، ئەھمىيەت بېرىش

ج

جابەجا	— ئوز جايدا، رېتى بىلەن
جاۋىدان	— مەڭگۈ، ئەبىدى
جەبەل	— تاغ
جەرراھ	— تاشقى كېسەللەر دوختۇرى
جەۋھەر فۇرۇش	— قىممەتباھالىق تاشلار ۋە گۈھەرلەرنى ئې-
	لىپ ساتقۇچى سودىگەر.
جەيش - ئام	— قوشۇن - ئاممە
جۇۋان	— يىگىت
جۇش	— قوزغالماق، قاينىماق

ك

— تىلەك، مەقسەت	كام
— قۇدرەتلىك	كامكار
— دىل ئىستىگى، دىلنىڭ ئارزۇسى	كامدىل
— بەختىيار، ئۆز مەقسىدىگە يېتىشكەن	كامياب
— سوز	كەلام
— ئاچلىق	كەرسىنە
— ياخشىلىق	كەرەم
— يانچۇق، چۈنتەك	كىيسە
— كېمە	كۈشت
— كېمىچى	كۈشتىبان
— قەدىمقى، دۇنيا	كۈھەن

ل

— تىلى تۇتۇلۇش	لال
— يالتىراش	لامىئ
— مەرھەمەت، ياخشى مۇئامىلە	لۇتق
— مەرۋايىت	لۇكۇ
— گۆش	لەھمە

م

— سۈركەش، ئىشقىلاش	مالش
— نۇرلۇق چىراي، سويۇملۇك، ئاي	ماھ

— بېلىقچى	ماھىگەر
— ئوقۇش يۇرتلىرى	مەدارىس
— جاي، مەنزىل	مەخفىل
— كېمىچى، قېمىتچى	مەللاھ
— غەمكىن، خاپا	مەلۇل
— مال، رەخ	مەتاد
— لايىق	مەرغۇپ
— جاي، يەر	مەۋزىئە
— مەسلىھەت، كېڭەش	مەشۋەرەت
— يەڭگىللەشكەن، قولايلاشقان	مەيسۇرە
— بەختىيار، مۇبارەك، قۇتلۇق	مەيۈنە
— ساپ قىزىل مەيى	مەيى لەئىل ناب
— تاڭلاي	مەزاق
— ئاي، گۈزەل، يار	مەھ
— دوست، يار	مەھبۇب
— توگىنىڭ ئۈستىگە ئورنىتىلغان، ئىچىگە ئادەم ئولتۇرىدىغان كاجۇۋا	مەھمىل
— يارقىن ئاي	مەھى تابان
— غەملىك، قايغۇلۇق، ئەلەملىك	مەھزۇن
— قەدەم قويماق، قەدەم تەشرىپ قىلماق	مەقدەم
— نۇرار جاي	مەئۋا
— چىراق، مەشئەل	مىسبىھ
— بىناكار، ئارخىتېكتور	مىستمار
— مېھمان كۈتكۈچى، ئوي ئىگىسى	مىزبان
— ھالاكەت	مۇھلىك

— قۇلاي	مۇسائىد
— تۇزۇك، توغرا	مۇستەقىم
— ئاڭلىغۇچى، ئىگىشىغۇچى	مۇستەمسە
— توپ، (توپلانغانلار، جەم بولغانلار)	مۇجىئەمسە
— كەينىدىن ئەگىشىش	مۇتابەئەت
— تىنچ، مەخپى	مۇتەئەن
— ياخشىلىق	مۇۋاسا
— زىننەتلەنگەن، بېزىتىلگەن	مۇزەببەن
— تەييار	مۇھەببەت
— ھورمەتلىك	مۇھتەر
— خۇش خەۋەر	مۇژدە

ن

— ئەفسۇسلەنگۈچى	نادىم
— ئوت	نار
— تېپىلمايدىغان، قىممەتلىك	ناياب
— نازارەت قىلغۇچى	نازىر
— كۈچەت	نەخل
— ياش يىگىت، يېڭى ئېچىلغان	نەۋخۇاستە
— قاراش، نەزەر تاشلاش	نەزار
— بار - يوق.	نەسىت - ھەسىت
— ئۇزۇك، تامغا	نىگىن
— ئېگىلگەن، پۇكۈلگەن	نىگۈن
— قاراش	نىگاھ

— زىننەتلەش، بېزەش	نىگارش
— نەيزە	نىمىش
— شاتلىنىش، سۇيۇنۇش	نىشات
— غىلاپ	نىيام
— يېزىشۇرۇن، مەخپى	نىھان
— كوز نۇرۇم	نۇردىدەم
— ئاقل	نۇكتەدان
— يازغۇچى، سوزلىگۇچى.	نۇكتە سەنج
— ئىچمەك.	نۇش

پ

— جازا	پاداش
— باسقۇچ	پايە
— ئاتا	پەدەر
— خەيرلىشىش، خوشلىشىش	پەدرۇد
— پەيدا بولغان	پەددد
— كىرىپك	پەيكان
— ئەھد، ۋەدە	پەيمانە
— پەرىشان	پەژمۇردە
— قىيىنلىش	پېچۇتاب
— بالا	پىسەر
— زىننەتلىمەك، بېزىمەك	پىراستە
— ئالدىدا ماڭغۇچى	پىمشرەۋ
— سوغا، توھپە	پىش - كەش

چ

- چەرخ — پەلەك
 چىمەرەئى زەرد — ساراغايغان چىراي، سۇلغۇن يۈز

د

- داۋى — رىۋايەت قىلغۇچى، ھىكايە قىلغۇچى
 داز قىلماق — سىر ئىپتىماق
 داھ — يول
 دەسەن — ئاغامچا
 دەنجۇر — مادارسىز، كۇچسىز
 دەئنا — گۈزەل
 رۇستەخىز — غەۋغا
 رۇزى — كۈندىلىك نەسىۋە
 رۇزگار — دەۋر، زامان

ت

- تابان — يورۇق، يالتىراق، پارلاق، يارقىن
 تاجدار — پادىشاھ، تاج كىيگەن
 تالىب — تەلەپكار
 تەئەب — مۇشەققەت، قىيىنچىلىق
 تەئەسسۇپ — ئېچىنىش
 تەباھ — ۋەيران

— پالتا	تەبەر
— ئىزلەش، ئاختۇرۇش، تەكشۈرۈش	تەجەسسۇس
— دولقۇنلارنىڭ بىر بىرىگە ئۇرۇلۇشى	تەلاتۇم
— لاي توزاق	تەلە
— ئۇندەش	تەلقىن
— راھەت - پاراغەتتە ياشاش	تەنەئۇم
— يۈزلەنمەك، بۇرالماق	تەۋەججۇھ
— ئۈمىت قىلىش، يالۋۇرۇش	تەۋەللا
— ۋەھىمىگە چۈشۈش، قورقۇش	تەۋەھۇم
— يالۋۇرۇش، يىلىنىش	تەزەررۇد
— قاتمۇ - قات	تەھ - بىستەھ
— ساقلاش، ھىمايە قىلىش	تەھەررۇس
— سالام، دۇئا	تەھىيات
— ...غىچە...گە، قەدەر	تىگىرۇ
— بالا	تىفل
— ئوق	تىر
— سودىگەر	تۇججار
— ھەددىدىن ئېشىش، قوزغىلىش	تۇغيان
— تاماق.	توئىمە

ئۇ

— پارچە، كىچىك بالا ئۇشاق

ۋ

— باغلانغان ۋابەستە
 — ئېرىشىش، يېتىشىش ۋەسىل

خار	—	زەللىل
خوتۇن، ئايال	—	زەن
ئالتۇن	—	زەر
ئالتۇن چاچقۇچى	—	زەرفاش
زەھەر يىمىش	—	زەھرى ئاشام
تىرىكلىك	—	زىندەگى
بېزەش	—	زىب
قولۇاق	—	زوروقچە
پەيدا بولماق، كورۇنمەك	—	زوھۇر

غ

باي	—	غەنى
سۇ ئاستىغا چۈشكۈچى، شۇڭغىغۇچى	—	غەۋۋاس

ھ

نشان	—	ھەدەب
ئوز ئەھۋالنى بىلدۈرۈش	—	ھەسەب ھال
يەتتە ئە؛	—	ھەفت ئەندام
شەھەر ئىسمى	—	ھەلەب
مال توشىغۇچى	—	ھەممال
پاراڭ	--	ھەنگامە
يات كىشىلەر كىرگۈزۈلمەيدىغان مەخسۇس خانە، خوتىن	—	ھەرەم

— سوز	— ھەرپ
— مىڭ - مىڭلىغان	— ھەزاران - ھەزار
— قايغۇلۇق، مۇڭلۇق	— ھەزىن
— ئىسىت، ئەفسۇس	— ھەيىق
— مەدھىيەلەش	— ھەمد
— ئايرىلىش، جۇدالىق، يېتىشەلمەسلىك	— ھىجران

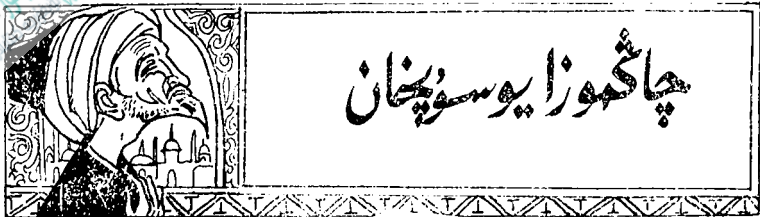
ق

— پۇتۇن يەر - يۇزىنى ئوراپ ئالغان دەپ	— قاق
— خىيال قىلىنغان ئەفسانەۋىي تاغنىڭ نامى.	
— كارۋان، يولۇچىلار تۈركۈمى	— قاقسە
— سەپەرگە چىققان يولۇچىلار تۈركۈمى	— قەۋەسلى
— سوز، گەپ	— قەۋل
— گەپ - سوز	— قەۋل گۇفتار
— بەنت	— قەيد
— تۈلۈپ	— قۇفلى
— يىمەك، بەخت	— قۇت
— قۇۋۋەت، كۈچ	— قۇۋا
— گەپ - سوز	— قىلۇ - قال

ئە

—	— ئەبھار
— ياخشى تەربىيە	— ئەدەب

ئەدەد	— سان، ھېساب
ئەدەم	— يوقلۇق
ئەدۇ	— دۇشمەن، رەقىب
ئەسەر	— تەسىر
ئەسىب	— ئات
ئەسىباب ئالات	— كېرەكلىك ئەسۋاپلار
ئەسىمار	— مەنۇلەر
ئەسىرار	— سىرلار
ئەفىئال	— ئىش - ھەرىكەت، پېئىل
ئەفكەندە	— تاشلاندىق، خار
ئەجىناس	— جىنىس، تۇر
ئەلالا	— شاۋقۇن - سۈرەن
ئەمۋال	— مال - دۇنيا
ئەلقاب	— ئۇنۋان
ئەزەلى	— ئەزەلدىكى، قەدىمدىكى، ئەسلىدىكى
ئەغيار	— يات، بىگانە
ئەھباب	— دوستلار
ئەھسەن	— ياخشىراق
ئەھيا	— تىرىك، ۋۇجۇتقا چىقىش.

(داستان)

موللا بەلال بەننى موللا يوسۇپ

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئۆمەر ئوسمان

يىلى ئىدى ئات، ئاي ئىدى سەپەر (1)،
”غوجام كەلدى!“ — دەپ، خەلققە بولدى خەۋەر.
كېلىپتۇ غوجام كەنت كەتمەن ئارا (2)،
”غوجام كەلدى!“ — دەپ خەلق قىلىپ ماجرا.
تامام خەلق كېلىشىپ، تاۋاپ ئەيلىشىپ،
بېرىپ نەزرى، بىسىپارى (3) ساۋاپ ئەيلىشىپ.
سوراپ ئاندا خەلقلەر: ”غوجام ئېتى كىم،
كى ئەۋلادى كىم، ئېتى كىم، زاتى كىم؟“.

-
- (1) سەپەر — ھىجرى تارىخ يىلىدا 2 - ئاي
 - (2) كەنت كەتمەن ئارا — كەتمەن كەنتىگە.
 - (3) بىسىپار — تولا، بىر تالاي.

دىدى: "ئىسىم — دەسىمىم يۇسۇپخان غوجا،
 ئاتىمىزنىڭ ئېتى ئومەرخان غوجا".
 بۇ سوزنى ئىشىتىپ تاھام ئەبىد (1)
 بۇچاڭ موزىغا بولدى شۇدەم مۇرىت.
 خالايمىق كېلىشىپ، قىلدى گىرىبە (2) زار،
 خۇسۇسەن روزى مەزىن بىقارار.
 بۇچاڭ موزىغا تۇرپە (3) ئىخلاسى ئېتىپ،
 ئوزىنى بۇلار شاگىرتى خاس ئېتىپ.
 ئېلىپ يۇردى چاڭ موزىنى ئويىمۇ - ئوي،
 جاھانغا سېلىپ شۇرشى (4) ھاي - ھاي.
 ئاچانوقۇ (5) خەلقى "غوجام كەلدى!" — دەپ،
 كى شۇڭقار ئېلىگە دۇئا بەردى دەپ.
 كى دارامتۇ، غالىجات، دولەتۇ ئېلى،
 خونۇخاي، ئىككى بۇغرا خەلقى خېلى،
 خوتۇن - قىزلىرىنى بېرىشىپ نىياز (6)،
 بۇ چاڭ موزا بىرلە دېيىشىپ راز (7).
 قاسىم شېيىخ بىلەن دەرۋا قۇلى،
 باقى شېيىخ، مەمەكلەر بولۇپتۇ قۇلى.
 جاۋاخۇن — تۇڭگانلار خەلىپىسى

-
- (1) دۇبىد — بەندە.
 - (2) گىرىبە — يىغى - زارە.
 - (3) تۇرپە — ئاچايىپ.
 - (4) شۇرىش — چۇقان سېلىش.
 - (5) ئاچانوقۇ — يېزىنىڭ ئېتى.
 - (6) نىياز — تەقدىم، ھەدىيە.
 - (7) راز — ئىچكى سىر.

كى چاڭ موزىغا قىلدى ئىخلاىاس بەسى(1).
 كى تۇڭگان، چانتۇ ئىشتىمىپ تامام،
 بۇ چاڭ موزىغا خىزمەت ئەتتى مۇدام(2).
 كى دولەت نەزەر شېيىخى باقى، شېيىخى مەمەك،
 غوجام دەپ بۇلار قىلدى ئوقەتنى تەرك(3).
 سەتى ئابۇلخەزىز، ھەمىردىن يۇز بېگى،
 مىرغالىم شۇخۇلبەك(4)، ئېمىن يۇز بېشى،
 غوسىان غەزىنچى بىلەن يولداش مىراپ،
 ”غوجام كەلدى!“ — دەپ، كوزىدىن توكتى ئاب.
 ۋەلى(5) ”غوجا“ دەپ، قىلدىلەر ئېھتىيات،
 كى ئىخلاىاس قىلىپ، ئەيلدى ئىنقىيات(6).
 قىلىپ ئېھتىيات شېيىخى دولەت نەزەر،
 تامامى خالايمىققا قىلدى خەۋەر.
 ئېلىپ يۇردى چاڭ موزانى ئويۇم — ئوي،
 كى خەلق نەزرى ئەيلەپ توگە، ئات، قوي.
 تولۇپ بۇ خەۋەر بۇ ئىلى شەھرىگە،
 توشۇپ غۇلغۇلە، چوڭ بىر ۋەقىمئە.
 كەچىك — چوڭ خالايمىق تامام ئاڭلىدى،
 بېرىپ تاۋاپ، ئىلىنى دىۋانە چالىدى.

(1) بەسى — تولا، كوپ.

(2) مۇدام — ھەمىشە، دائىم.

(3) تەرك قىلماق — تاشلىماق.

(4) شۇخۇلبەك — تۈرمەگۈزەتچىلىرىنىڭ باشلىغى.

(5) ۋەلى — ئەۋلىيا.

(6) ئىنقىيات — ئىتائەت.

بىلال بۇ زاماندا ئىدىلەر كىچىك،
كىچىكلىكتە ھەم ئەيلەر ئىدى پۈتۈك(1).

چاڭ موزىغا خالايمىقلار ئىخلاى قىلىشىپ، ھەر تەرەپتىن
نەزىر-نۇزۇز ئېلىپ كېلىپ، دۇئالار ئالغان. چاڭ موزا ئويىنىڭ
ئىچىگە پەردە تارتىپ، يۈزىگە نىقاپ تارتىپ، خالايمىقلارغا
ئوزنى كورسەتمەي يوشۇرونغان ئىدى.
خالايمىقلار ”بۇ كىشى ئولۇق غوجا ئىكەن“ — دەپ،
ئىخلاى زىيادە بولغان ئىدى.

نەزىم

رېۋايەت قىلۇر راۋى (2) نوكتەدان(3)،
كى چاڭ موزىدىن مەن قىلاي سوز بايان.
ددى بىر كۇنى ئۇشۇ چاڭ موزىڭىز:
”ماڭا راسلاڭىز خالراق ئويىنى تېز؛
بۇ ئويىگە كىرىپ مەن ئىبادەت قىلاي،
مۇرت بولسا ھەركىم ماڭا، قول ئالاي.“
بۇ سوزنى ئىشىتىپ تامام خاسى- ئام(5).
تېپىپ خالى ئويىنى، قىلىپ ئېھتىمام(5).

-
- (1) ئەيلەر ئىدى پۈتۈك — يېزىش بىلەن شۇغۇللىناتتى.
 - (2) راۋى — بايان قىلغۇچى.
 - (3) نوكتەدان — ئىنچىكە ئىشىلارنى بىلىگۈچى.
 - (4) خاسى- ئام — كويچىلىك مەنىسىدە.
 - (5) ئېھتىمام — بىر ئىشقا ئەھمىيەت بەرمەك.

قىزىل پەردە تارتىپ بۇ ئوي ئىچىدە تېز،
 يۈزىگە نىقاپ تارتتى چاڭ موزىڭىز،
 بۇ ئوينىڭ ئىچىگە كىرەلمەي كىشى،
 ياساۋۇلغا ئېيتتۇركى (1) بولسا ئىشى.
 بۇ ھەيۋەتنى كوردى تامام ئارۇ - خاس،
 ئەدەپ ساقلاپ، كىرمىدى جۈملە - ناز (2).
 ئەگەر ئەرزىسى بولسا دىيەلمەي ئاڭا،
 كى بەلكى قىلالماي، كى چۇن - چىرا (3).
 ئېنىڭ ھەيۋىتىدىن بۇ خەلق قورقۇشۇپ،
 سىپايىمگەرلىكى بەلكى ھەددىدىن ئېشىپ،
 خالايمىق بۇ ئوينىڭ ئىچىگە كېرىپ،
 ھەر ئايىاق - ئايىاق زىيارەت قىلىپ،
 خالايمىق قىلىپ بىر بىرىگە خەۋەر،
 بۇ چاڭ موزىغا بەردىم سىم (4) بىلەن زەر (5).
 بۇ چاڭ موزىغا بارچە ئادەم كېلىپ،
 بېرىپ نەزرى بىسىيار، دۇئالەر ئېلىپ:
 "غوجام ۋە غوجام!" - دەپ، تامام خاس - ئام،
 كى ئاھۇ - پىنئانلار قىلىشىپ تامام.
 ھەممە مال ھەم مۇلكىنى قىلدى پىدا،

(1) ئېيتتۇركى - ئېيتىۋەردى.

(2) جۈملە... ناز - بىر ئېغىز سۆز.

(3) چۇن - چىرا - نىمە ئۇچۇن، نىمىشقا!

(4) سىم - كۇمۇش.

(5) زەر - ئالتۇن.

دېيىشىمپ، بۇلار بىزگە، دەپ رەھناما (1)،
 قىلىپ خىزمىتىنى ئارمان بىلەن،
 قاي ئىشنى بۇيرۇر، — قىلۇر جان بىلەن.
 بولۇپ خىزمىتىدە تامامى كىشى،
 بۇنىڭ خىزمىتىنى قىلۇر ئولدى ئىشى.
 بىلال سوزنى ئاز- ئاز قىلىڭ، مۇختەسەر (2)،
 ئوتكەن ھەر ئىشتىن بېرىڭ تېز خەۋەر.

ئەلقىسسە (3)، ئىلى شەھرىدە بىر شېيخ... مۇھەممەت گا -
 داي دىگەننىڭ بىر ئوغلى قالغان ئىدى. ئېتىنى ئابدۇشېرىپ
 ئاخۇن دەيدىغان ئىدى. بۇ ھەر دائىم زىكىرلەرنى (4) ئۆگىنىپ
 ئىسىم ئاشار (5) بوش ئوتكەزمەس ئىدى. گايىدا تاۋارلىق (6)
 ھەم قىلار ئىدى.

فەزىم

بار ئىدى ئىلى ئىچىدە ئەھلى سەلەپ (7)،
 ئۇلاردىن قېلىپ ئىدى نىكۇ خەلەپ (8).

-
- (1) رەھناما — يول كورسەتكۈچى
 - (2) مۇختەسەر — قىسقىراق.
 - (3) ئەلقىسسە — مانا شۇنداق قىلىپ، مانا شۇ.
 - (4) زىكىر — خۇدا ھەققىدە ئېيتىلىدىغان ناخشا، بېيىت
 - (5) ئىسىم ئاشار — دۇئالار.
 - (6) تاۋارلىق — سودا - سېتىق.
 - (7) ئەھلى سەلەپ — ياخشى ئاتىنىڭ بالىلىرى.
 - (8) نىكۇ خەلەپ — ياخشى ئەۋلاتلار.

خەلەپ ئىسمى ئەردىكى ئابدۇشېرىپ،
 غەيرەتمەن ئىدى ھەر باپتا، ئىدى زەرەپ(1).
 مادام يار ئېتىپ زىكىر ئالانى،
 داۋامەت ئوقۇپ قۇلھۇۋالانى(2).
 دىلدا خۇدايادىنى زەم قىلىپ(3)،
 خۇدا خەۋىپىدىن كىرىدىگىنى نەم قىلىپ،
 يانا گاھ - گاھى (4) تىجارەت ئۇچۇن،
 قىلار ئىدى سودا خىراجەت ئۇچۇن.
 بار ئىدى خانۇقايدا ئاشنالىرى،
 خۇسەيسىن خوجا دەپ دىل ئاگاھلىرى(5).
 بۇ ئابدۇشېرىپ ئاخۇنۇم بىر كۈنى،
 خەرىد ئەيلىدى نەچچە مىڭ دارىنى.
 ئېلىپ: ئوت، ئامبىرى يۇپار، زاپىران،
 لېچىن دانە دارىسىنى، سەدەپ، مامىران(6)
 كى ئۇستا - خۇدۇس(7) بەگمەن تۇدۇرى(8)

-
- (1) زەرەپ — ھۇشيار، ئېقىملىق.
 (2) قۇلھۇۋاللا — ئايەت، سۈرە.
 (3) زەم قىلىپ — تۇتۇپ، ساقلاپ.
 (4) گاھ - گاھى — ئاقچا، پۇل.
 (5) دىل ئاگاھلىرى — ھۇشيار.
 (6) مامىران — دورا ئىسمى.
 (7) ئۇستا خۇرۇس — چوپ ئېتى، بۇ يامان يارىلارغا دورا بولىدۇ.
 (8) تۇدۇرى — چوپنىڭ قىزىل يىلتىزىدىن ياسالغان ئىچ سۈر -
 گۈزىدىغان دورا.

بېلە دورى (1)، راۋبەنەت (2)، نىلپەر (3)، كۈن دورى،
 سورانجان، خۇللەنجان كىبابە (4) سەلىخ (5).
 گۈلبەنەۋشە، سانا، بېرىيان، تەبىغ (6)
 كېپەر (7)، كېرەپشى (8) ۋە سەندال (9)، سەپىت (10)،
 كى ئاسفەر (11)، زاك (12)، چانتىيانا (13)، خەدىت (14)،
 دۇرىيا، تاۋار، بىقاسا، شايىلەر،
 خوتەن زىلچىسى، رەخت چىراقپايىلەر.
 قۇلۇپ، قوبۇرغا زەگجىر شىكال؛

(1) بىلە دورى — ئوسۇملۇكنىڭ قارا رەڭلىك مېۋىسىدىن ياسالغان
 بەزگەك دورىسى.

(2) راۋبەنەت — دورا ئېتى.

(3) نىلپەر — بەزگەك دورىسى.

(4) كىبابە — قارىمۇش.

(5) سەلىخ — خەنزۇچە “گوياخى” دەپ ئاتىلىدىغان ياغاچ ئۇرۇق.

نىڭ مېۋىسى.

(6) تەبىغ — خەنزۇچە “لوگوئا” دەپ ئاتىلىدىغان قوغۇن ئۇرۇق.

غى (بەزگەك دورىسى).

(7) كېپەر — مەيدە ئاغرىغىنىڭ دورىسى.

(8) كېرەپشى — خەنزۇچە “چىڭسەي”، بۇنىڭ شىرنىسىنى ئىچسە

تاماق ياخشى سىڭىدۇ.

(9) سەندال — دورا ئېتى.

(10) سەپىت — دورا ئېتى.

(11) ئاسفەر — قوساق ئاغرىغىنىڭ دورىسى.

(12) زاك — چاچ بويىدايدىغان بوياق.

(13) چانتىيانا — پالەج ئاغرىغىنىڭ دورىسى.

(14) خەدىت — تومۇر.

كى يىڭنە، تومۇنە، سېلاس(1)، غىلال(2)،
 بۇلارنى ئالىبان(3) كېمىدىن ئوتتۇپ،
 بارۇدى ئىدى ئاتقا بۇلارنى يوتتۇپ(4).
 كى ھەمرا بولۇپ يولدا ئىككى كىشى،
 كى چاڭ موزىغا بارماق ئىدى ئىشى.
 بۇ چاڭ موزىنىڭ ۋەسىيىتىنى سوزلۇشۇپ،
 ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلغىل كوزلۇشۇپ.
 شېرىپ ئاخۇن ئەيدى: ئى(5) ئىككى تەن،
 كى تەئزىپ قىلۇرسەن قايۇ تەننى سەن؟
 بولار ئەيدى: "كەلمىش قوقاندىن غوجام،
 ئېتىنى ئايايدۇر يۇسۇپخان غوجام.
 ئىشىتىپ كورەي دەپ بارىمىز، دىدى.
 غوجامنىڭ دۇئاسىنى ئالىمىز، دىدى.
 شېرىپ ئاخۇن ئويىناپ دىدى: ھەي، كىشى،
 مېنىڭ بىرلە باردۇر غوجامنىڭ ئىشى.
 بېرىپ مەن غوجامنى تۇتارمەن! — دىدى،
 كى ئەزىدھار سۇپەتلىك يۇتارمەن! — دىدى.
 ئويۇنغا سېلىپ قىلغان ئىدى بۇ سوز،
 غوجامغا ئەيتتى بېرىپ ئىككى دويۇز.
 كىرىپ ئىككىسى چاڭ موزىنىڭ قېشىغا،

(1) سېلاس—زەنجىر.

(2) غىلال—ئىشكەل.

(3) ئالىبان — ئېلىپ.

(4) يوتتۇپ — ئارتىپ، تېڭىپ.

(5) ئى ئىككى تەن — ھەي ئىككى ئادەم.

قولنى قويۇپ يىغلىدى بېشىغا.
 چاڭ موزا ئېيتتۇر: ”نە يەردىن شەھەر،
 شەھەر سارىدە(1)، نە ئىكەنمىش خەۋەر؟
 دىدى ئىككىسى: ھەي، غوجام ئاڭلاڭمىز،
 دۇچار بولدى بىزلەرگە باتىمىز(2).
 كى بىزگە ”غوجاڭنى تۇتارمەن“ دىدى.
 مۇنى دەپ كى چوقۇردا(3) قالدى شۇ ئە؛
 كى تېز كېلىپ سىزگە بەردۇق خەۋەر.
 بۇ چاڭ موزا دىدى: ئۇنىڭ ئېتى كىم،
 كىم ئەۋلادى كىم، ئېتى كىم، زاتى كىم؟
 دىدىلەر ئىمىش، ئېتى ئابدۇشېرىپ،
 ئوزى باماھارەت(4)، نوجىۋان(5) ھەم زەرەپ.
 شېرىپ ئېتىنى ئاڭلاپ، بۇ چاڭ موزا تېز
 يۇرگى ئېغىپ، بولماق بولدى گۇرۇز(6).
 چاداكى(7) شېرىپىي دىگەندىن بۇ مەرەز،
 ئېلىپ قاچقان ئىدى بۇ چاڭ موزا قەرز.
 شېرىپىيىدىن ئالمىش تۇمەن تەڭگە پۇل،

(1) سارىدە — تەرىپىدە.

(2) باتىمىز — ئىدرەكلىك، پەم - پاراسەتلىك.

(3) چوقۇر — ئىلى دەرياسىنىڭ سول قانىتىدىكى قېيىمىقچىلارنىڭ

يېزىسى

(4) ماھارەت — ئۇستا

(5) نوجىۋان — ياش.

(6) گۇرۇز — قېچمىش.

(7) چاداكى — چۈنكى، سەۋنۇي

مېنى تۇتقىلى كەلدى دەپ خەۋەر ئېيتىپ،
 دىدى ئاھ ئۇرۇپ: ئۇ مېنىڭ دۇشمىنىم،
 ئېنى قەتىل (1) قىلغان كىشىدۇر جېنىم.
 ئېنى ئولتۇرۇر بولسا، ئۇ بەشىمىز،
 دۇگامدا بولغاي قېرىندىشىمىز!
 بۇنى ئاڭلىدىلەر باقى شېيخ مەمەك،
 بۇنى دولەتنازار شېيخى قىلۇرغا ھالاك.
 بۇ ئۇچ تەن دىدى ئەھدىسىدۇر ماڭا،
 قىلۇرمىز شېرىپىي بېشىنى جۇدا.
 بۇنى چاڭ موزا ئاڭلاپ، بولۇپ تۇرپە (2) شاد،
 دىدى: تېز ھالاك ئەيلەڭىز، كەلسە پات.
 شېرىۋاخۇن ئانداق قازاغا بېرىپ،
 قوناق بولغان ئىدى مازاغا بېرىپ.
 بۇ دولەت نازار شېيخى، باقى شېيخى بېرىپ،
 ئابدۇشېرىپ ئاخۇن قېشىغا كىرىپ.
 مەمەك بىللە كىردىكى، بەردى سالام،
 كى بىر-بىر كورۇشتى، قىلىپ ئېھتىرام.
 دىدى: ئاخۇنۇم تاغدا ماللار تولا.
 ئېلىپ بارسا سودىنى تاققا بولا؛
 كى مالدۇر كىشى سودىنى كوپ ئالۇر،
 كى بىر پۇلغا ئون پۇلچە نەپى (3) بېرۇر.
 تاۋار-زىلچىلەرنى ئېلىپ، قوي بېرۇر،

(1) قەتل قىلغان — ئولتۇرگەن.

(2) تۇرپە — ئاجايىپ.

(3) نەپى — پايدا، ئوسۇم.

شېرىۋاخۇن ئەيدى: يولۇدۇر قايان؛
 بولۇپتۇ كېچە، ئەتە بولسەن راۋان.
 بۇلار ئەيدى: بۇگۈندە بارماق كېرەك،
 بىرىمىز بېرىپ، سودا قىلماق كېرەك.
 بۇ ئاخۇننى زور بىلە ئاتلاندىرۇپ،
 دىگەردىن ناماز شامغىچە يول يۈرۈپ؛
 باقى ئات چېپىپ، سەت - زەمىن بەلەنت (1)
 كى بىر تاسما ئارقاننى قىلدى كەمەنت (2)
 كەمەنتنى سېلىپ ئاخۇن ھالقىمغا (3)
 يۇگۇرتۇپ كى سودۇرەپ كېرەدۇر - كېرە (4).
 كى بىرمۇنچە يەرگە بۇ سودرەپ بېرىپ،
 يوغان تاش بىلەن باشلىرىنى يېرىپ.
 بۇ ئۈچ نەكەسلەر (5) شېھت ئەيلدى،
 ئادان باغنى تېز غارەت ئەيلدى (6).
 كى يەنچىپ بولار تاش بىلەن بېشىنى،
 تېنى ئۈستىگە دۇگلاپ تېشىنى،
 كى تاغنىڭ كامارىغا مەدبۇن ئېيتىپ (8)
 ئۇچى مالنى تەخسىم ئەيلەپ كېتىپ.

(1) سەت زەمىن بەلەنت — ئويمان - دوڭ بىلەن.

(2) كەمەنت — سىرتماق.

(3) ھالقىمغا — گەدەنىگە، بويىنغا.

(4) كېرەدۇر - كېرە — چىقىپ كېتىپ باردۇ.

(5) نەكەسلەر — ياۋۇزلار، جاللاتلار.

(6) غارەت ئەيلدى — تالدى.

(7) كامارغا مەدبۇن ئېيتىپ — ئوڭكۇرگە موكۇپ.

كى ئالماي خالايتى بۇ ئىشتىن خەبەر.
 تاپالماي مۇھىبلار (1) خەۋەردىن ئەسەر.
 بۇ ئابدۇشېرىپ ئاخۇن ئولدى ھامان،
 يوق بولغىنى خەلقلەرگە بولدى ئايان.
 "قايان باردى بولغاي بۇ ئاخۇن؟" — دىدى.
 ئېنىڭ ئولگىنىنى كىشى بىلمىدى.
 ئايام، نازىم، سىز بېرىڭ خەۋەر،
 نېچچۇك ئىش بىلەن تاپتى مۇندىن ئەسەر.
 بولۇپ گوھەر سوزىنى مەن تىزغۇچى،
 تىلىمدۇر بىگۇنا، قەلەم سىزغۇچى.
 بۇ سوز گوھىرىنى ئېلان ئەيلەيسىن،
 مۇھىبلەرگە بىر - بىر بايان ئەيلەيسىن.
 يۇرگەن ئىدى نەچچە بالا قوي بېقىپ.
 ۋە بەزىلىرى ئات، كالا - ئۆي بېقىپ،
 كى پەيدا بولۇپ قالدى بىر شىرمەت،
 يېشىل ئەڭدە (2) بىرلە ئۇرۇپ ئاھۇ - سەرت (3).
 كى بىر تۇپە تاشنىڭ يېنىغا كېلىپ،
 كى بىر مۇنچە تۇپراق قولغا ئېلىپ،
 دەر ئىدى بۇ ئادەم قىلىۋانۇ پۇغان:
 ئالاي بىر قېنىڭ ھەزەر قەترە (4) قان!
 كېلىپ ھەر كۇنى يىغلار ئىدى بۇ كىشى،

(1) مۇھىبلار — يېقىن ئادەملىرى، يولداشلىرى.

(2) ئەڭدە — كىيىمدە.

(3) ئۇرۇپ ئاھۇ - سەرت — ئۇلۇق - كىچىك تىنىپ.

(4) ھەزەر قەترە — مىڭ ھەسسە كۆپ.

باللار قېچىپ كەتتى، ئەيلەپكى تەرس (1)
 قېچىپ كەتتىلەر ئويللىرىگە تامام.
 ئاتىلىرى دىدۇ: نىمە بالام؟
 دىدىلەر: كى ھەر كۈن كېلۇر بىر كىشى.
 كى ئاتىش ۋە يەتمىشكە يەتكەن يېشى.
 كى تاغنىڭ تۈۋىنىدە قىلۇر گىرىيەزار (2)،
 ئىشىتكەن كىشىلەر بولۇر بىقارار.
 يىشىلدۇ كى كىيگەن ئېنىڭ جەندەسى،
 قۇلاغى، يىتىلدۇركى ئاممامسى (3)
 بۇلار ئاڭلاپ دىدى: بارەي خۇداي (4)
 بۇدۇر روھ ياكى مۇھەممەت گاداى (5).
 بۇ شېيخنىڭ كى پەرزەندى ئولگەن ئىكەن،
 ئېنىڭ قېنى مۇندا توكۇلگەن ئىكەن.
 دىدى ئاتلىنىپ چىقتى نەچچە تەنەن (6).
 باللار بىللە بولدى تاققا راۋان.
 شو توپە تۇپراغىنى ئاچتى ھامان.
 كى ئابدۇشېرپ ئاخۇن بولدى ئايان.
 بۇ كەلگەن كىشىلەر تونۇدى كورۇپ،
 كى قانلىق ساقىلىنى كوزىگە سۇرۇپ.

(1) ئەيلەپكى تەرس — قورقۇپ، چوچۇپ.

(2) گىرىيەزار — يىغى.

(5) ئاممامسى — سەللىسى.

(4) بارەي خۇداي — خۇدا بار.

(5) مۇھەممەت گاداينىڭ تازا روھىدىن.

(6) تەنەن — ئادەم.

مۇھىبلەر ھەممە ئاندا تۇتتى قازا.
 تۇتۇپ ماتەمنى كىيدى بارچە قارا.
 مۇھىبلەر بۇ ۋەقەنى يېزىپ تامام،
 بۇ يېزىقتا مورىن بېسىپ تامام.
 بېرىپ نامىنى قاسىدىغا (1) ھامان.
 باقى ھاكىم بەگ سارى قىلدى راۋان.
 يۇرۇپ قاسىدى، تېز ئوتۇپ پەخرىدىن (2)،
 كېلىپ باقى بەگ ئوردىسىغا يېقىن،
 ياساۋۇلغا بەردى تۇتۇپ نامەنى،
 مۇھىبلەر يۇ بەرگەن بۇ ھەنگامىنى (3)،
 ياساۋۇل ئېلىپ نامىنى ناگىھان (4)،
 بەنەزدەك ھاكىم بەككە بولدى راۋان.
 تۇتۇپ بەردى ھاكىم بەككە بۇ نامى،
 ئوقۇپ كوردى بەگ ئوشىر ھەنگامىنى.
 بۇ بەككە يېتىپ تۇرپە ھەنگامەغەم (5)،
 بۇ بەگ شاتلىغى بولدى ئەمدى غازام (6).
 بۇ بەگ ئاتلىنىپ باردى جاڭ - جۇڭغا تېز،
 ھەممە ۋەقەنى بايان قىلدى نېز (7).

-
- (1) قاسىدىغا — چاپارمەنگە.
 - (2) پەخرىدىن — دەريادىن.
 - (3) ھەنگامە — ۋەقە.
 - (4) ناگىھان — دەررۇ، شۇ سائەتتە.
 - (5) بۇ يېڭى كەلگەن خەت — خەۋەر بەگنى بەك تەشۋىشلەندۈردى.
 - (6) بەگنىڭ شاتلىغى ئەمدى قايغۇغا ئورۇلدى.
 - (7) نېز — ھەم.

ئىشىتىپ كى جاڭ - جۇڭ بولدى دەر غەزەپ،
 ھوكۇم قىلدى چوڭلار ئىغىلسۇنكى دەپ.
 خەۋەر - ئامبال، دارىن، غالايدىلرى (1)،
 كېلىبان كورۇندى كېرىپ ھەر بىرى.
 بۇ چاڭ موزا كارىن بايان ئەيلىدى،
 خۇنۇخاي شەھرىگە راۋان ئەيلىدى.
 تۇتۇپ ئۇشبۇ چاڭ موزىنى دەر مەھەل،
 ئاياقتا كىشەن سالىدى، قولغا غەلال (2).
 كى دولەتتازار، شېيىخ مەمەك، باقى،
 بۇلارنى تۇتۇپ باغلىدىلەر تېخى.
 قاسم شېيىخ، دەرۋاقۇل شېيىخنى ھەم،
 تۇتۇپ قەددىنى غۇل (3) بىلەن قىلدى خەم (4).
 سەكسەن يۈز بېشىنى تۇتۇپ باغلىدى،
 بۇلارنى قىيىن قىلغىلى چاغلىدى.
 غوسمان غەزىنچى بەككە يەتتى خەۋەر،
 ھەر ئاسان بولۇپ ئىچتى دەرھال زەھەر.
 جۇۋاخۇنۇمۇ ئاڭلاپ زەھەر ئىچتى تېز،
 خالايتى كى قورقۇپ، قىلىشتى گۇرۇز.
 كى جاڭ - جۇڭ بۇ چاڭ موزىنى كەلتۇرۇپ،
 ئېنىڭ قول ئايدىغىنى باغلاپ تېڭىپ.
 ئىككى ئىلىكتىن بەنت باغلاپ ئېسىپ،

(1) غالايدا — چىنۇۋنىڭ

(2) غەلال — قولغا سالىدىغان كىشەن قۇلۇپ.

(3) غول — ئىشكەل

(4) قىلدى خەم — جازالىدى، دۇمبالدى.

تېلىنى تۇۋىدىن پىچاقتا كېسىپ،
 پىشانىسىدىن تېرىسىنى سويۇپ،
 كى خەنچەردە ئىككى كوزنى ئويۇپ،
 ئىككى ئىلكىنى جەينەكتىن كېسىپ،
 كى چاڭگاڭ بىلەن ئەمچىگىدىن ئېسىپ.
 كېسىپ ئاندا ئىككى ئايىمىنى ھەم،
 ۋۇرۇگىگە تىغ ئۇردى، بولدى غەدەم.(1)
 كى دولەتنازار، شېيىمى باقى، شېيىمى مەمەك،
 باشلىرىنى كېسىپ قېلىندىلەر ھالاك.
 قاسم شېيىمىخ، دەرۋاقۇل شېيىمىخنى تېز،
 كى بېجىن شەھرىگە يۇبەردى تېز.
 سەكسەن يۈز بېشىغا ئۇرۇۋان چىۋىق(2)،
 بارنىڭ بوينىغا سالدى قۇۋۇق(3).
 ئابدۇ شېرىپ ئاخۇننىڭ تېنىنى ئېلىپ،

.....

كوتۇرۇپ شەھەرنىڭ غەرب سادىدا(4)
 كى مەدبۇن ئېيتىبان ئاتا يېنىدا(5)
 بۇ غوغا ھەم ئاخىرى بولدى پەست(6)

.....

-
- (1) بولدى غەدەم — ئولدى، ئولۇپ قالدى، جان چىقتى.
 - (2) ئۇرۇۋان چىۋىق — چىۋىق بىلەن ئۇرۇپ.
 - (3) قۇۋۇق — ئەيىپكارلارنىڭ بوينىغا سالىدىغان تاختا.
 - (4) سادىدا — يېقىغا، تەرىپىگە.
 - (5) قويۇلدى ئاتىسى يېنىغا.
 - (6) بو غۇغمۇ ئاخىرى پەسلىدى، تېچ بولدى.

«كوللىيات(1) مەسنەۋى(2) خاراباتى» دىن تاللانمىلار

— خاراباتىنىڭ مەسنەۋى دىداكتىك(3) شېئىرلىرىدىن

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئېزىز ساۋۇت

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

مۇھەممەت بىنىنى ئابدۇللا - خاراباتى 17 - ئەسىرنىڭ
ئوتتۇرلىرى 18 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، (تەخمىنەن 1638 -
1730 - يىللار) ئاقسۇ ناھىيىسىنىڭ چوغتال كەنتىدە تۇغۇلۇپ
ياشغان بىر ئۇيغۇر شائىرى. «خاراباتى» ئۇنىڭ تەخەللۇسى،
بۇ سۆز دەئۋايى ئىشقى بىلەن خاراپ بولغان دىگەن مەنانى
بېرىدۇ.

چوغتال كەنتى (ھازىرقى ئىگەچى گۆڭشى 17 - دادۇي)
دىكى «ھاجى خاراباتى» خانىقىرى ۋە مەقبەرىسىنى ساقلاپ
ياتقان 96 ياشلىق مەتەمىن شېيخنىڭ ئىپتىشلىرى ھەمدە
ئۇنىڭدا ساقلانغان باش ئايىغى يوقالغان «ھاجى خاراباتى»
تەزكىرىسىدىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، خاراباتىنىڭ ئۆز دەۋرىدە
يېتىشكەن ئالىم ۋە شائىر سۈپىتىدە خېلى كۆپ كىتاپلارنىڭ

ئاپتورى بولغانلىغى مەلۇم. بولۇپمۇ تەزكىرىدە شائىرنىڭ ئاقسۇ چوغلانلىق بولۇپ، بۇخارادا بىلىم ئالغانلىغى، 92 يېشىدا ۋاپات بولغانلىغى ئېنىق يېزىلغان.

مۇھەممەت بىنى ئابدۇللا - خاراباتى، ئۆز دەۋرىدە ئۆز يۇرتىدىن چىقىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولغان بۇخاراغا بېرىپ بىلىم ئالغان، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆز مەھەللىسىدە دىنىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان، ئۇنىڭ بىلىم ۋە نەزەر دائىرىسى تەدرىجى ھالدا كېڭىيىپ، شۇ دەۋرنىڭ ئىسلام پەلسەپىسى، ئىسلام قانۇنلىرىغا دائىر يىرىك مۇنازىرىلىرىگە قاتناشقان، ھەمدە مۇشۇ جەھەتتىكى مۇھاكىمە ۋە كوز قاراشلىرىنى شەرھىلەيدىغان بىرقانچە ئەسەر - لەرنى ئىجات قىلغان.

تەزكىرە ۋە ئەسلىمىلەردە يەنە خاراباتىنىڭ ھاياتىنىڭ كېيىنكى يىللىرىدا، شۇ دەۋردىكى دىنىي مەزھەپ ۋە گۇرۇھلار - نىڭ پىكىر - مەسلەكلىرىدە يۈز بەرگەن نىزاھلىرىدا، ئۆزىگە خاس كوز قاراش ۋە يول تۇتۇپ، باشقا مەزھەپ ۋە گۇرۇھلاردىن ئايرىلىپ چىققانلىغى، ئاخىرىدا ئۇ مەزھەپ - گۇرۇھلارنىڭ چىرىك، جاھىل، نادان، چۇشكۈنلەشكەن ئىدىيىسى پىكىر ئېقىمىنىڭ ئىسكەنجىسىگە تاقابىل تۇرۇشقا ئامالسىز قېلىپ، ئۆز بىستىدىكى بارلىق پۇل - ماللىرىنى كەمبەغەللەرگە ئۈلەشتۈرۈپ بېرىپ ئۆزدە - نىڭ تەركى دۇنيا بولۇپ ئىبادەتكە بېرىلگەنلىكى سوزلىنىدۇ.

شائىرنىڭ كوپىلىگەن ئەسەرلىرى ئىچىدە بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئەسىرى — «كوللىيات مەسنىۋى خاراباتى» بولۇپ، [بۇ ئەسەر ئۆز ۋاقتىدىكى قول يازما ھالىتىدىن پەقەت 1327 - ھىجرىيىدە (1907 - يىللار) موللا مىر مەخدۇم بىن شاھ

يۇنۇس ئوغلى دىگەن كىشىنىڭ خىراجىتى بىلەن تاشكەنت ئارپ جانوق مەتبەسىدە بېسىپ چىقىرىلغان. ھازىر بىز نەشرگە تەييارلاشتا ئاساسلانغان باسما نۇسخىسى ئاقسۇ بازار ئىچى كوممۇنا سەيچىلىك ئەترەتتىكى سەمەت قارىمىنىڭ قولىدا ۋە شىنجاڭ داشۇپىنىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا [1300 مىسرادىن ئارتۇق شېئىردىن تۈزۈلگەن. بۇ ئەسەر ئۇيغۇر كىلاسسىك شېئىرىيىتىنىڭ مەسنۇۋى تۈرىدە يېزىلغان ھەرخىل تېمىلاردىكى چوڭ - كىچىك 112 پارچىدىن ئارتۇق شېئىردىن تۈزۈلگەن. ئۇنىڭدا دىنىي ئېقىددىچىلىكتىن باشقا، كۆپىنچە جەمئىيەتكە باپ كىشىلىك ئەخلاقى، ئىنسانپەرۋەرلىك، ياخشى پەزىلەت، ۋە تەنپەرۋەرلىك، مېھنەتكار - سەنئەتكارلىق، ئىلىم - مەرىپەت، ئالىملار، ئەدىلى - ئادالەت، ھاكىمىيەت ئىدارە ئىشلىرىدا شاھ ۋە ھۆكۈمەت مەمۇرلىرىنىڭ ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك مىزانلىرى، كەمتەرلىككە ئوخشاش تېمىلاردا جۈملىدىن، ئوغۇرلۇق، ھورۇنلۇق، پارىخورلۇق، مەمەدانە - پوچىلىق، ئاچكوزلۇق، زالىملىق، دۇنياپەرەستلىك، پىتىنخورلۇق..... ۋە باش - قىلارغا ئوخشاش كىشىلىك ئەخلاقىغا نامۇناسىپ، جەمئىيەت ئۈچۈن يامان دەپ قارالغان سەلبى ھادىسىلەرنى ئەيىپلەش تېمىلىرىدا يېزىلغان.

ئەسەرنىڭ خاتىمىسىدىكى، نى ھىساپ ئەيلىدىم تارىخقا، مىڭ ۋە يۈز يانە قىرىق ئالتىغە، دىگەن مىسرالاردىن بىز بۇ ئەسەرنىڭ 1146 - ھىجرىيىدە (1726 - مىلادىيە) دە پۈتكەنلىكىنى بىلەلەيمىز.

« كولىيات مەسنۇۋى خاراباتى » 17 - 18 - ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ مەسنۇۋى ئۇسلۇبىدىكى نادىر نەمۇنىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇ خاراباتى ئىجادىيىتىنىڭ ئۆزىگە

خاس ئىدىيىۋى مەزمۇن ۋە بەدىئىي تۈس ئالغانلىغىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شېئىرلار ساددە، ساپ ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان. بۇ كىتاب ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 17-18 - ئەسىرلەردىكى ئىجتىمائىي ئەھۋالى، ئەدبىياتى، پەلسەپە ئىدىيىلىرى ۋە باشقا ئەھۋالاتلارنى تەدقىق قىلىشتا مۇھىم تارىخىي قەدەمگە ئىگە. بىز بۇ قېتىم شائىرنىڭ بىر قىسىم مەسىئەتلىرىنى تاللاپ تونۇشتۇردۇق.

دەريايان سالھ (4) ۋە مۇناپىق

(سالھ ۋە مۇناپىقلار ھەققىدە بايان)

نەچچە ئىشلەر باركى رەھمانى (5) ئىرور،
 نەچچە ئىشلەر باركى شەيتانى ئىرور.
 ئابدى (6) بولغىلىكى پاسىق بولمىغىل،
 سالھى بولغىل مۇناپىق بولمىغىل.
 نەچچە ئىشلار دۇر بىل مۇناپىقلار ئىشى،
 قەست ئىلە گەر ئېنى قىلسا ھەركىشى.
 ۋەدەسىغە ئەۋۋىلا قىلغاي خىلاپ،
 ئاغرىتىپ كوڭۋىلى ئول قىلغاي خاراپ.
 ۋەدەسىگە قىلمىغاي ھەرگىز ۋاپا،
 كوڭلىدە يوقتۇر ئۇنىڭ سىدىق (7) ۋە ساپا (8).
 كىم مۇناپىق بولسا ئول مورداردۇر (9)،
 بىل مۇناپىقتىن خۇدا بىزارددۇر.
 يوققىلى پەريات ئىتەر روھى زىمىن
 بولغۇسى مەھشەر (10) كۈنى شەمرى لەئىن (11)

كەم مۇناپىق بىرلە گەر ھەمراھىدۇر،
ئاڭلاغىل ھەر ئىككىسى گومراھىدۇر، (12)
گەر مۇناپىق بولسا ھالدىر چېنىن (13)
بولمىغاي ھەرگىز جەھەننەمدىن ئىمىن (14).
ئاپىلا ئومۇر ئوتتى دائىم بى خەبەر،
قىلغايىسەن ھەرئان مۇناپىقتىن ھەزەر.
مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۇلنى شادلەر،
قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلەر.

دەربايان پەزىلەت ئولما

(ئالەملارنىڭ پەزىلەتتى ھەققىدە بايان)

ئەي قاياشم ئىستە ئالم سوھبەتىن،
جان ۋە كوڭلۇڭ بىرلە قىلغىل خىزمەتىن.
كىمكى كورسە ئەھلى ئالىمنى ھەقىر (15)،
ئول كىشىنىڭ بىگومان ئومرى كەمس (16).
ھەر كىشىگەم ئالىمغا كولاپەت تىلماغاي،
كىمكى قىلسا تەڭرى رەھبەت قىلماغاي.
گەر كىشى ئالم كىشىنى شاد ئىتەر،
بىر ئومۇر ئوز قەلبىنى ئازات ئىتەر.
پەندى ئالم كورغا گوياكى ھاسا،
روھىغا ھەم بولغۇسىدۇر كوپ غىزا.
ھىچ لەززەت ئىلمىدىن خوشتىر (17) ئەمەس.
ئىلمىسىزلەر خەلق ئارا بەھتىر (18) ئەمەس.

ئىلمىسىز ئوتكۈزمە ئومرۇڭ ئەي خاسۇ - ئام (32)
ترتەند (33) قىلغىل تۇن - كۈن بىر داۋام.
مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۇلنى شادلار،
قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

بۇ پەسىلدە كۆپ سۆزلىمەكنىڭ قەبەھلىگىنى ئېيتۇر

ئەلەزەر، (34)، يا ئەلەزەر، يا ئەلەزەر،
ھەركىشى كۆپ سۆزلىسە قىلغىل گەزەر، (35)
بىنەزەردۇر ھەركىشى كۆپ سۆزلىسە،
مەنەسى يوق سۆزنى ھەركىم كۆپ دېسە.
ھەركىشىلەرنى ئول ۋەسىۋاس (36) ئىتەر،
ئول كىشىنى ئوزىدەك خەنناك (37) ئىتەر.
قايسى ئەلدە گەپ تولادۇر بەرىكە ئاز،
قايسى ئەلدە ئىش تولادۇر بەرىكە ساز.
ئەي قاياشم سال قۇلاق بۇ پەندىغە،
گەپنى ئاز قىل ئېرىشات (38) ئېرىسەڭ قەندىغە.
مېھنىتىڭنى جىلۋە قىل خامۇش ئولۇپ،
سەنئىتىڭنى گەربھان (39) دىلچوش (40) ئولۇپ.
سەنئىتىگە قۇل بولغان خامۇش ئولۇر،
زېھنى گەر ئەيلەپ ئول دىلچوش ئولۇر.
ئەي بىرادەر ئوتتى ئومرۇڭ بىخەبەر،
ھەركىشى كۆپ سۆزلىسە تاپقاي زەرەر.

مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۈلنى شادلار،
 قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

بۇ پەسىلدە پادىشاھى ئادىل ۋە پادىشاھى زالمىلەرنى ئېيتتور

ئەي مەلەك سورغىل رەئىيەت(41) ھالىنى،
 ئىنسى، ئىلپەت (42) بىرلە پەرھەم(43) دادىنى.
 ئول رەئىيەت ھالىدىن ئاگاھ بول!
 ئەدى(44) قىل ئىككى جاھاندا شاھى بول!
 زۇلۇمنى كوپ قىلسا دولەتتىن بوشار،
 بى مېھنەت كوپ كولىسە غىررەت (45) دىن بوشار.
 ئەي مەلەك ئەندىشە قىل پالادىپەست(46)
 يەتمىگەي مولكۇڭغە ھەر ياندىن شىكەست.
 شاھى ئادىل شەھرىغە نىغمەت ياغۇر،
 شاھى زالم شەھرىغە لەنەت ياغۇر.
 شاھى ئادىل شەرىئى(47) نى پەيدا قىلۇر،
 شاھى جاھىل فىسقىنى(48) پەيدا قىلۇر.
 ئەي مەلەك شەرىئە بول سابىت(49) قەدەم،
 يەتمىگەي ئىككى جاھاندا ھىچ غەم.
 يوق شاھىغا ئەدىلدىن ياخشى ئەمەل،
 شاھىغا ھەم لازىدۇر چەندان ئەمەل.
 مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۈلنى شادلار،
 قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

ھىكايەت

بىر كۈنى ئۈچ دۇنيا تەلەپ بولدى راۋان،
بىر خىمىش (50) ئالتۇن تاپتى ئاخىر شادمان.
تەشەنە ۋە ئاچ ئەردى مۇددەتتىن پىرى،
مەسلەھەت قىلىدىلەر ئول يەردە ھەر بىرى،
بىرى كىچىك ئەردى ئارادا ياشىغا،
بۇيرۇدى ئۇنى شەھەرگە ئاشىغا.
بەردىلەر ئۇنىڭ قولىغا ئۈچ دەرەم (51)
”ئاشۇ - نان يەتكۈز بۇ سائەت دەم - بەدەم“
پۇلنى ئالدى شەھەرگە بولدى راۋان،
گۇيا يول ماڭدى ئۇ ئېشىپ داۋان.
ئىككىسى بۇ يەردە قىلدى ئىتتىپاق،
ئاشقا بارغان كەلسە ئورغايىمىز پىچاق.
ئول بىراۋ يولىدا ئويلاپ مەسلەھەت،
بىر خىش ئالتۇن يالغۇز ئالساڭ مەنپەئەت.
ئاش ۋە نان گۆشىنى سالىدى بىر ساغۇ (52)،
سالىدىلەر ھەم ئول ئاش - نانغا ئاغۇ (53).
تەز تەنىد كەلدى بۇلەرنىڭ قاشىغە،
بۇ ئىككىۋىلەن ئوردى ئەنىڭ باشىغە.
ئاخىر ئالامەرد (54) ئۇنى ئولتۇردىلەر،
كوڭولنى جەمئىد ئەيلەبان ئولتۇردىلەر.
يىدىلەر بىر - ئىككى لوقما شادناك (55)
شول زامان ھەر ئىككىسى بولدى ھالاك.

بۇ مەسىلە: مالو- چامان ئەي خاسو- ئام (56)

بىر خىش ئالتۇن قالدۇ ئول يەردە تامام.

بىر بىرى بىرلە قېرىنداش ئەردىلەر،

غەم بىرلە مېھنەتتە مۇڭداش ئەردىلەر.

بىر- بىرىغە ئەردى مۇشېقى- مېھرىبان،

ئەھدى ھەم ئەردى دوستلۇق چاۋىران (57).

تاپتى ئۇچ تەن بىر خىش ئالتۇن ناگىھان (58)

پىتىنىلەر ھەم بولدى پەيدا شۇل زامان.

پىتىنىدىن ئولتۇردى ئۇچ تەن بىر- بىرىن،

نەفىسى شەيتان بىرلە بولدى ھەم قېرىن.

بارچە ئەخلاق باشدۇر رەھىمەت- ۋاپا،

قېرىنداشقا پولىنى دەپ قىلما جاپا.

مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۇلنى شادلار،

قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

بۇ پەسىلىدە خەلق ئارا غوممازلارنى

ئېيتتۇر

(خەلق ئەچىمىدە گەپ توشۇغۇچى ۋە غەيۋەتخورلار

ھەققىدە سۆزلەنىدۇ)

ھەركىشىكىم خەلق ئارا غومماز (59) ئىرۇر،

دېۋە، شەيتان بىرلە ئول ھەمراز ئىرۇر.

ھەركىشىكىم خەلق ئارا شەككەكەندۇر،

ھىچ شەك يوقكى ئول ناپاكەندۇر.

ئاڭلاغىل بۇ سوزنى ئەي پىرو-جوۋان،
 بولما بۇ ئالەمدە ھەرگىز غوممازان.
 ھەر كىشىكى ئىككى كىشىنى قىلسا زىد
 ئول كىشىنىڭ دىلى بولغاي ناپەدىد (60)
 بولسا گەر شەھرى ئىچرە بىر غومماز ئوغۇل،
 ئىتتىپاقلىق ئول شەھەردە بولماس قوبۇل.
 بولسا گەر خەلق ئىچرە بىر شەككاكى شىر،
 تەڭرى ھەرگىز ئول تەرەپ قىلماس نەزىر.
 ئەي بىرادەر ياخشى ئەخلاق نە تۇگۇر،
 ياخشى ئەخلاق، راستلىق، پاكلىق تۇرۇر.
 راستلىق ياخشىلىقنىڭ ئالامىتىدۇر،
 راستلىق ئۇنىڭ كارامىتىدۇر.
 مەن نىچۇك ئەيلەي كوڭۇلنى شادىلار،
 قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادىلار.

ھەشەم، ئابروپپەرەستلىكىنىڭ يامانلىغى
 ھەققىدە بايان

ھەشەمى ئادىمى گويا بىر دودىدۇر (61)
 ھەشىمگەر كوپ بولسا ئول نەمرودىدۇر (62).
 فىسقى - پاساد (63) ھەشەمدىن پەيدا بولۇر،
 كوپ ئوقۇبەت ھەشەمدىن پەيدا بولۇر.
 ئاڭلىغىل بۇ سوزنى ئەي نادان قاياش،
 ئادىمى بىر كوزا بولسا، ھەشەم تاش.

يوك ئېغىر بولسا كىشىنى تىندۇرۇر،
 كوزىدا تاش بولسا بىركۇن سۇندۇرۇر.
 تېز قىلما ھەشەمنىڭ ئانداغىكىم تۇتۇن،
 كوزا سۇنغاندىن كېيىن بولماس پۇتۇن.
 ھەشەمنى تەرك ئەت ئەي نادان جۇۋان،
 بولغايسەن ئوتلۇق جەھەننەمدىن ئامان.
 ھەشەملەغىدىن پارچە دىل ئازاردۇر،
 ھەشەملەغىدىن پارچە ئەل بىزارىدۇر.
 ئەي خاراباتى ھەشەمنى بەرباد قىل،
 ھەر نەپەس خەلقىڭنى دائىم ياد قىل.
 مەن نىچچوك ئەيلەي كوڭۇلنى شادىلار،
 قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادىلار.

مەرىپەت (مائارىپ) ھەققىدە بايان

ئەي بىرادەر مەرىپەت ئېيتاي ساڭا،
 بولغايكى بۇنىڭدىن بىر ئاقل ساڭا.
 بولمىسا ھەر كىمدە ئىلمى - مەرىپەت،
 قويسا ھەر سارى قەدەم بولغاي غەلەت.
 ھەر تومۇر بولغان بىلەن ئالماس ئەمەس،
 ھەر كىشى بولغان بىلەن ئول خاس ئەمەس.
 ئېيتاي ئەي تالىپ ساڭا چەندان سۇخەن (64)
 مەرىپەتسىز جىسمىدۇر جانسىز بەدەن.

چەشمە(65) كور كور مەس جاھاننى ئەي ئەمەك(66)
 ئىلمى دىل كورگەي جاھاننى يەك- بى يەك.
 ئەيىپ ئەمەستۇر نەچچە بولسا گاچا تىل،
 ئىلمىسىزلىك ئەيىپى دىلدۇر، ئەيىپى دىل.
 ئەي بىرادەر تەندە يوقتۇر ئېتىبار،
 مەرىپەت يوق بولسا بولغاي موردىۋار(67).
 جىسمى ئادەم گوياتى بىردىۋارىدۇر(68)،
 مەرىپەت دىۋار ئىچىرە گۈلزارىدۇر.
 جىسمى ئارىپ(69) گوياكى بىر ۋەيرانە،
 مەرىپەت كوگۇلدە بىر دوردانە(70).
 تالىبى جىسمىڭنى ئاباد ئەيلىمە،
 مەرىپەت گەنجىمنى(71) بەرباد ئەيلىمە.
 ئەي بىرادەر گەنجى ۋەيران ئىچىرەدۇر،
 مەرىپەت ئىلمى ئەريان(72) ئىچىرەدۇر.
 ئىستىسەڭ گەنجىنى بار ۋەيران ئارا،
 ئىستىسەڭ بۇ ئىلىم بار ئەريان ئارا.
 گەر كىشى بىرىشتە ئول ئەريان ئىرۇر،
 دائىما زاتىغا ئول ھەيران ئېرۇر.
 قىلما تەننى تەربىيەت ئەنداق زامان،
 تەن پەرەستلىك بۇت پەرەستلىكتىن يامان.
 ھەر كىشىگە مەرىپەت بىر يارىدۇر،
 كىمكى بىلىمەس قەدرىنى مودارىدۇر.
 ئەي ئوغۇل ئولمەسنى قىلساڭ ئىختىيار،
 مەرىپەت ئىلىمنى قىلغىل ئىختىيار.

ئەي ئوغۇل راھەتنى قىلساڭ ئىختىيار،
 مەرىپەت ئىلىمنى قىلغىل ئىختىيار.
 ئادىمى بولماقنى قىلساڭ ئىختىيار،
 مەرىپەت ئىلىمنى قىلغىل ئىختىيار.
 كىمدە بولسا مەرىپەت ئىنسان تۇرۇر،
 بارچە مۇشكۇللار ئاڭا ئاسان تۇرۇر.
 كىمدە بولسا مەرىپەت ئالىمدۇر،
 مەئرىپەتسىزلەر بەلكى زالىمدۇر.
 نەرىپەت ئول گوباكى ئابى ھايات(73)،
 ئىچسە كىم ئولمەكتىن تاپقاي نىجات.
 ئەي بىرادەر ئول سۇ زۇلمەتتىن نىپىرى*
 ئىستىگەيسەن ئۇنى ئىسكەندەر كەبى**.
 تاپمىغى ھەركىم ئۇنى ئاسان ئەمەس،
 ئىچمىسە ھەركىم ئۇنى ئىنسان ئەمەس.
 ئىستىدى ئومرىدە ئىسكەندەر ئۇنى،
 باشلىدى ئول يەرگە ھەربىر ھەجرىنى(74)
 كىم قويبار ئول يەرگە ھەجرىسىز قەدەم،
 يەتكەي ھەر سائەت بالالەر دەم - بەدەم.

* زۇلمەت - رىۋايەتلەردە كۆپىنچە شىمالىي مۇز ئوكيان كوزدە تۇ -
 تۇلىدۇ. بۇيەردە بۇ سوز ناھايىتى جاپالىق، يېتىپ بېرىش قىيىن بولغان
 بىر جاي مەنىسىدە ئېلىنغان.

** ئىسكەندەر - ئالكساندىر ماكىدونىسكى، ئۇدۇنپانى ئىستىلا
 قىلىش جەريانىدا، مۇشكۇللەردىن قورقماي ئاي ھايات (ئولمەسلىك
 سۇيى)نى ئىزلەپ زۇلمەتكە كىرگەن ئىمىش.

ئەي ئوغۇل بۇ يولغا بىر رەھبەر كېرەك،
 ئىلكىدە بىر شەمى (75) پىرانۇر (76) كېرەك.
 قىلما پىرسىز ئابو - ھىرۋاندىن (77) خىيال،
 پىرسىز ئول سۇنى تاپماقلىق مەھال.
 شەمى تەبرىزى* ئەردى مەۋلاناچە پىر،
 مەرىپەتتە بولدى ئاندىن بى نەزىر.
 قىلدى ئول بىر ئەمرىغە جاندىن نىسار (78)
 ئول سوپەتدىن ئەرشى ئۇست تاپتى قارار.
 ھىچكىمى ئوز ئالدىچە بولماس كىشى،
 گەرچە بولسۇن نوھ، لوقماندەك (79) كىشى.
 گەر كىشى پىرسىزكى گویا بى پەدەر (80)،
 بى پەدەر يول يۇرسە كوپ كورگەي خەتەر.
 ئەھلى ئارىپ (81) موررىنى قىلغاي ھايات،
 بەلكى دوزاخدىنمو قىلغايكى نەجات.
 ھىچكىمى بۇ يولدا سەنئەتسىز ئەمەس،
 كىدە سەنئەت بولمىسا ئادەم ئەمەس.
 كىم كى بۇ ئالەمدە بى سەنئەتمدۇر،
 روزى مەھشەر (82) ئىچىرە بى رەھمەتمدۇر.
 خەلق ئارا ھەر كىمكى سەنئەتلىقدۇر،
 ھەر كىشى ئالدىدا ئىززەتلىكدۇر.
 مەرىپەتلىك ئادىمى خەيرولبەشىر (83)،
 مەرىپەتسىز ئادىمى ئىتىدىن بەتىر.

* شەمى تەبرىزى - ھازىرقى ئىران ئازار بەيجانلىق ئاتىت،
 ئوز ۋاقتىدىكى ئىلىغار پىكىرلىرى تۈپەيلى ئىسلام قانۇنى تەرىپىدىن
 ئوتتا كويىدۇرۇلگەن.

مەرىپەتلىك ئىلمى گەر قىلساڭ خىيال،
ئەلبەتتە ئول دائىمارسىقى ھالال.
غايىلا ئومىر ئوتتى دائىم بى خەبەر،
مەرىپەتچۇن قاينىغىن ئەي گورىگەر، (84)
مەن نىچوك ئەيلەي كوڭۇلنى شادلا،
قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلا.

دانالىق ھەققىدە بايان

بولسا ھەر كىمكى دانادىن يىراق:
ھىچ شەك يوق بولغاي نوسرەتدىن يىراق.
ئەھلى دانا مەشئالى روھى - زىمىن،
كىمدە مەشئەل بولسا تون خەۋپتىن ئىمىن.
كىمكى دانا بىرلە مەشئەللىمقدۇر،
كىمكى داناسىزدۇر مەشئەللىمىزدۇر.
بۇ جاھان گويىكى بىر يەلداتۇنى (85)
ھىچكىمى بىلەسكى داناسىز ئۇنى.
ئەي بىرادەر بولما داناسىز بۇگۈن،
بولمىغىل ھەرگىز مەشئەللىمىز بۇگۈن.
ھەركىشى داناغا گەر تاپىنىدۇر،
ئول كىشى ياخشى شەھىس تالىنىدۇر، (86)
ئول شەھەر كىم ئاندا بىر داناسى بار،
ئول قاراڭغۇدا دەر يەكتاسى (87) بار.
نەي ئوغول بول دائىما دانا تەلەپ،
قىلغاي جىھلىڭنى (88) دانا بىر تەرەپ.

گەر كىشىنىڭ ئومىرى بى دانى ئوتەر،
ئول كىشىنىڭ چەشمى ناپىنا(89) ئوتەر.
تەبلى دۇر(90) ئالەمدە داناسىز كىشى،
تاپمىغاي روناق ئۇنىڭ ھەممە ئىشى.
ئەھلى دانى ئوزىن مەنتەپىنا(91) قىلۇر،
كوردىل بولغاننى ئول بىنا(92) قىلۇر.
ئەھلى دانالەرنى بىلىگىل ئەي ئېزىز،
جىھد(93) ئىلە ئالغىل دانادىن لەزىز.
ئەي خاراباتى پاراسەت ئەيلىگىل،
دانالەر ھورمىتىن ئادەت ئەيلىگىل.
مەن نىچوك ئەيىلەي كوڭۇلى شادلار،
قايسى بىر غەمدىن قىسلاي پەريادلار.

دەربايان ئىشىق

(ئىشىق ھەققىدە بايان)

ئاشىغى ئولدۇر تەبەريان(94) ئەيلىسە،
تەنى ئەريان(95) كوزنى گەريان(96) ئەيلىسە.
ئاشىغى ئولدۇر ماۋى دەئۋاسى يوق،
ئىككى ئالەمدىن بىلىك سوداسى يوق.
ئاشىغى ئولدىر چىمەرەسى بەرگى خازان،
بولمىتاي بىر سائىتى غەمدىن ئامان.
گاھ-گاھ ئول بادە ئىشىق ئەڭگىز(97) قىلۇر،
يۇز تۇمەنىمىڭ جاننى ئول خونىز(98) قىلۇر.

ئىشقىنىڭ يولىدا بولما بىمەدەپ،
 ئاشىغى ئىرسەڭ ئال زىلەيخا(99)دىن ئەدەپ.
 ئول زىلەيخا ھوسىن ئارا يەكتا ئىدى،
 ئول پەرى ۋە ھورىدىن رەئنا ئىدى.
 بولدى ئول يۇسۇپكە ئاشىق بىقارار،
 يادىدە بولدى ئۇنىڭ لىل ۋە نىھار(100).
 ھەر كىشىكىم يۇسۇپتىن قىلسا خەبەر،
 توشقازىپ قوينغا سالدى لەئلى، زەر.
 ھەرزامان يۇسۇپنى ئول ياد ئەيلىدى،
 خانىمان(101) ئۆلدەمدە بەرباد ئەيلىدى.
 ئېيتايىن ئول ئىشقى - مېھرىنى ساڭا،
 سەرق قىلدى ھوسىن مالنى ئاڭا.
 تۇن - كۇن يوللاردا بولدى ئىمتىزار،
 ھۇھەببەت ۋە ھەيرەتتە دائىم خار - زار.
 ئورتىدى شەمىغە دائىم پەرۋانىۋار،
 يىغلار ئەردى چۈنكە ئەبىر - نوبىھار(102).
 ھەر كىشى كويدۇرسە ھەرنە بارنى،
 سالغاي ئول مەشرىقتە ئىشقى تارىنى.
 ھەر كىشىكىم خانى - مانىدىن كىچەر،
 ئول كىشىكىم بادە(103) ئىشقىدىن ئىچەر.
 ئىشقى ئۆتمىڭ قەستى جان كويدۇرگىلى،
 كېلىدۇر بۇ جاننى جانان كورگىلى.
 بادە ئىشقى ئىچەرە ئول ئەريان بولۇر،
 ھەم يورەك باغرى كى بەريان بولۇر.

ئاھىگىم ئول بادەدىن نوش (104) ئەيلىسەم،
 "باسمۇئىللا" (105) نى پارامۇش (106) ئەيلىسەم.
 چىقىمىسام ھەرگىز ئوشۇل مەيخانىدىن،
 بولمىسا ئىلىكىم جودا پەيىماندىن (107).
 قۇي لەبا- لەب ساقىيا جامىم غېمى،
 رىزلار (108) بەزمىدە قىلغىل مەردەمى (109).
 ئەي بىرادەر ئىشقى ئاسان ئەۋۋىلا،
 كەلگەي ئاندىن باشىڭغا يۈزىڭ بالا.
 كىمكى ئاشىق دوركى يەنە بۇدۇر دېلىل،
 بولغاي ئول مەجنۇن كەبى خارۇ- زەلىل (110).
 ھەر نەپەستە قىلسا مىڭ جاننى پىدا،
 قىلغۇسىدۇر مەشۇقى ئاندىن نىدا.
 چىن دەرىخ (111) قىلسا كىشى چانانەدىن،
 ئول كىشى مەھرۇم قالۇر چانانەدىن.
 ئەي بىرادەر ياخشى پەند ئېيتاي ساڭا،
 سەھىل (112) ئىشتۇر جان نىسار (113) ئەتمەك ئاڭا.
 ئەي ئوغۇل بىھۇدە ئاشىتمەن دىمە،
 بادەئى ئىشقىقا لايىقمەن دىمە.
 كەلمىگەي بويى (114) ساڭا ئول موشىكى - ناب (115)،
 راست كەلمەس ئىشقى يولىدا لاقى - قاپ.
 ئەي ئوغۇل زاھىرنى (116) مەجنۇن قىلمىساڭ،
 دەرد بىرلە سىنە (117) پىرخون (118) قىلمىساڭ.
 راست ئەرمەس بەندەكى دەئۋايى ئىشقى،
 يوق ئىرور كوڭلۇڭدىكى سوۋدايى ئىشقى.

خاراياتى ئەگەرچەن ئاشىق ئەمەس،
ئومىت ئۈزۈمەك سېنىڭدىن لايىق ئەمەس.
مەن نىمچۈك ئەيلەي كۆڭۈلنى شادلار،
قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

بۇ پەسىلدە خاتىمە تارىخىنى بايان قىلۇر

تا مۇنىڭسىز ئادا ئەمەس شەرىھى(119)،
ۋاجىپ(120) ۋە پەرىز(121) ۋە سوننەت(122) نەفلى(123).
ئوقۇغاي ھەم بولەردىن ياد ئالغاي،
ئىككى ئالەمدە ئانچە شاد ئولغاي.
چۈنكى ئۇ ئەقلىنى فارامۇش قىلغاي،
ماڭا بىر پاتەھ(124) دۇئا قىلغاي.
بىل بۇخەت مەنىسىدە يوق نۇقسان،
نۇقسان گەر بولسا ئەيلىگىل ئاسان.
كىم بو شەرىھنى ئەلگە تەككۈرگەي،
تەڭرىم ئۇنى بەھىشكە تەككۈرگەي.
نى ھىساپ ئەيلىدىم تارىختا،
مىڭ ۋە يۈز يانە قىرىق ئالتىغا.
قىلغۇلۇق شەرىھنى كىتابۇ ئېتىم،
بىلىمىگە نەلەرگە مەندىن خىتاپ ئېتىم.
گەر خاتا بولسا مەندىن ئەي ئالىم،
رەھىم ئەيلە لەتەپ(125) قىل كورۇپ ھالىم.
ئەي ئوغۇل نەچچە سوزۇم بار ئاڭلاغىل،
ئادىسى بولساڭ ھەقىقەت ئويلاغىل.

ئومرىنى ئۆتكەزدى دىل رىشلىق بىلەن،
 خاراباتى يۇردى دەرۋىشلىق بىلەن.
 قىلمىدى ھېچ جايدا ھەرگىز بەرقارار،
 تۇن - كۇن قان يىغلادى زار - زار.
 ئەي بىرادەر بۇ جاھان زەندان ساڭا،
 بولماغىل زىنھار شاد خەندان ئاڭا.
 ھەممىسى بىر - بىرىنىڭ قەسىدىدەدۇر،
 تىخ - زەھەر ئالود (126) ھەم دەستىدەدۇر.
 تۇن - كۇن ئوغلى ئاناغا مۇددىئا،
 ھەم قىياس دەختەر ئاناغا مۇددىئا.
 ئەي دەرىخا ھەممە غەپلەت ئىچىرەدور،
 دائىما كوپىرى (127) زالالت (128) ئىچىرەدور.
 ھېچكىمى قورقىماس كىشىنىڭ ھەققىدىن،
 يادىغە كەلمەس ھەقىقەت قەھرىدىن.
 خاھى باي، خاھى گاداي ۋە شاھ ھەممە،
 خان شېيخ، خاھى سوپى ۋە موللا ھەممە.
 خاھى قازى، خاھى موپتى، خاھى موھتەسەپ (129)،
 ئىستىمەس ھەرگىز ھالالەتتىن نەسىپ.
 ئەي ئوغۇل جىسمىڭنى قىلىدىڭ پەرۋەرىش،
 قىلىدىڭ رەھبەر تەلەپ يازۇ - قىش.
 ئوتتى ئومرۇڭ بىھودە سودا قىلىپ،
 مەنسىز، ھەسەت بىلەن غوغا قىلىپ.
 ھەركىشىم بولمىسا ئەخلاقى زەر (130)،
 بۇ جاھاندىن نامۇ - نىشانىمىز كەتەر.

غايىلا ئۇدۇر ئوتتى دائىم بىخەبەر،
 مەنلىكىنى (131) پاك ئەيلەگىل شامۇ - سەھەر.
 مەن نىچوڭ ئەيلەي كوڭۇلىنى شادلار،
 قايسى بىر غەمدىن قىلاي پەريادلار.

لۇغەت

- (1) كولىيات — بىر يۇرۇش، بىر پۇتۇن.
- (2) مەسنىۋى — ئارۇز ۋەزنى شېئىرىيەتنىڭ ئىككىلىك شەكلى.
- (3) دىداكتىك — نەسەھەتنامە، مەسلىھەت.
- (4) سالە — ئىخلاسمەن.
- (5) رەھمانى — مېھرىۋان.
- (6) ئابد — ئىبادەت قىلغۇچى.
- (7) سىدىق — راستچىل.
- (8) ساپا — پاك.
- (9) موردار — ئولۇكسىمان.
- (10) مەھشەر — قىيامەتتە ئولۇكلەر يىغىلىدىغان جاي.
 (رېۋايەت بويىچە)
- (11) شەمرى لەئىن — ئىمام ھوسەننى كەربالادا ئولتۇرگەن ئادەم.
- (12) گومرا — يولدىن ئازغان.
- (13) چېنىن — شۇ تەرىقىلىق.
- (14) ئىمىن — تىنىچ، خاتىرجەم.
- (15) ھەقىر — كەمسىتىلگەن.
- (16) كەمىر — كەملەپ كەتكەن.
- (17) خوشتىر — خۇشۋاق.

- (18) بەھتىر — ياخشىراق.
- (19) مەھرىم — يات، غەيرى، ياكى ئىگە بولالماستىق.
- (20) ئەئىمالدىن — ئىش - پېئىلىدىن، ئىش - ئەمەلدىن.
- (21) تېقىن — جەزىم، مۇتلەق.
- (22) ماھى — ئېسى.
- (23) ئەرىش — ئىگىز، يۈكسەكلىكتىكى بۇيۇك تەخت.
- (24) ئېلى — بەلەن مەرتىۋىلىك.
- (25) فەلەك — ئاسمان.
- (26) تەھتە سارا — يەر ئاستى.
- (27) رەفتارىلىق — مېڭىش، يولى ئوچۇق، راۋانلىق.
- (28) مەرگەپ — مىنىش، مىنىدىغان ئات - ئۇلاق.
- (29) ۋەھىم — قورقۇش، ئەندىشە.
- (30) خەلەل — شىكەست تاپقان.
- (31) غاپىلا — قارام، غەپلەت باسقان.
- (32) خاسۇ - ئام — يەككە ۋە كوپچىلىك.
- (33) تىز - تەندە — تېز ئاچچىقلىنىش.
- (34) ئەلەزەر — پەخەس بولۇش.
- (35) گەزەر — ئوتەڭ، ئوتكۇن جاي.
- (36) ۋەسۋاس — ئازغاشتۇرغۇچى.
- (37) غەنناك — مەسخىرە.
- (38) ئېرشات — يول باشلىغۇچى، ئېرىشمەك.
- (39) نىھان — مەخپى.
- (40) دىلجوش — يۇرىڭى جۇش ئۇرغان.
- (41) رەئىيەت — پۇقرا، خەلق.
- (42) ئىلپەت — ھەمتاۋاق، يار - دوست.

- (43) بەرھەم — رەددىيە، شكەست.
- (44) ئەدلى — ئادىل.
- (45) غىررەت — مەغرۇرلۇق.
- (46) پالاد پەست — كىچىك قەلئە - شەھەر.
- (47) نەرىئى — يول.
- (48) فىسقى — گۇنا.
- (49) سابىت — مەھكەم، مۇستەھكەم.
- (50) خىشت - خىمش
- (51) دەرەم پۇل — ئولچىمى.
- (52) ساغۇ — سوغا.
- (53) ئاغۇ — زەھەر.
- (54) ئالامەرد — نىشان.
- (55) شادناك — خوشاللىق.
- (56) خاسو - ئام — يەككە - كوپچىلىك.
- (57) چاۋىران — ھەمىشە.
- (58) ناگىھان — بىرە - بىرە، ئاندا - ساندا.
- (59) غومماز — غەيۋەتچى، پىستىنخور، مازاقچى.
- (60) ناپەرىد — يوقالغان.
- (61) دود — ئىس، تۇتەك.
- (62) نەمروود — جاھىل (ئىراقتا ئۆتكەن، خۇدالىق دەۋاسى قىلغان زالىم شاھنىڭ لەقىمى).
- (63) پاساد — مەغلۇبىيەت، قاملاشماسلىق.
- (64) سۇخەن — سوز.
- (65) چەشمە — بۇلاق، كوز.
- (66) ئەمەك — قېرىنداش، دىمەتلىك.

- (67) مۇردىۋار — ئولۇكسىمان.
- (68) دىۋار — تام.
- (69) ئارىپ — بىلگۈچى.
- (70) دوردانە — مارچاندەك.
- (71) گەنج — توپلىغان پۇل - مال.
- (72) ئەريان — ھەيرانلىق.
- (73) ئابى ھايات — ھايات سۈيى.
- (74) ھەبرى — دانا، (ئەبىر بولسا قاش مەنسىدە).
- (75) شەمئى — يورۇتقۇچ.
- (76) پىرانور — نۇرانە قېرى كىشى.
- (77) ئابۇ - ھىرۋان — رەھمەت سۈيى.
- (78) نىسار — بېغىشلاش، قۇربان قىلىش.
- (79) نوھ — رىۋايەتتىكى پەيغەمبەر. لوقمان — رىۋايەتتىكى ئاتاقلىق تىۋىپ.
- (80) بى پەدەر — ئاتىسىز.
- (81) ئەھلى ئارىپ — بىلىم ئەھلى.
- (82) مەھشەر — قىيامەت.
- (83) خەيرولبەشىر — ئىنساننىڭ ياخشىراقى.
- (84) گورىگەر — گوركار، گور كولىغۇچى.
- (85) يەلدا تونى — شامال خالىتىسى (كىنايە گەپ).
- (86) تالىمدور — تەلەپلىكتۇر.
- (87) يەكتا — نوۋەت.
- (88) جىھىل — جاھىل.
- (89) نابىنا — يوقالغان.
- (90) تەبلى — دۇمباق.

- (91) مەنتەينىنا — كەلمەسلىك، كەلمىگەن.
- (92) بىنا — بار، پەيدا.
- (93) جىھەد — تىرىشچانلىق.
- (94) تەبەريان — خوشال - خوراملىق.
- (95) ئەريان — ساراسىمە.
- (96) گەريان — يىغلىغۇچى.
- (97) ئەڭگىز — قۇتراتقۇچى.
- (98) خونرىز — قاتىل.
- (99) زىلەيخا — رىۋايەتتىكى يۈسۈپ پەيغەمبەرگە ئاشق بولغان
ۋاپادار گۈزەل ئايال.
- (100) نىھار — كۈندۈز.
- (101) خانىمان — ئوي - سەرەمجان.
- (102) ئەبىر، نوبىھار — قاش، يېڭى گۈلدەك.
- (103) بادە — مەي، شاراپ.
- (104) نوش — ئىچىش، سۇمۇرۇش.
- (105) باسۋىللا — ئاللادىن غەيرى.
- (106) پارامۇش — ئۈنتۈلۈش.
- (107) پەيھان — ئولچەم، قاچا، چارەك.
- (108) رىز — توكۇش، قويۇش.
- (109) مەردەمى — خالايسىق.
- (110) زەلىل — خار.
- (111) دەرىخ — ھەسرەت، «ۋاي ئىست!».
- (112) سەھىل — ئاسان، بوشراق.
- (113) نىسار — بېغىشلاش.
- (114) بويى — پۇرغى.

- (115) مۇشكى ناب — تېپىلماس پۇراقلىق نەرسە، ئىپار.
- (116) زاھىر — ئاشكارە، پەيدا.
- (117) سىنە — كوكرەك.
- (118) پىرخون — خونى توشقان.
- (119) شەرىھى — چۈشەندۈرۈش، مەناسىنى يېشىش، ئىزاھلاش
- (120) ۋاجىپ — لازىم، زورۇرىيەت.
- (121) پەرىز — بۇيرۇق، بۇيرۇلغان.
- (122) سۇننەت — رەۋىش، خۇي - پېئىل، ئادەت.
- (123) نەفىلى — زىيادە.
- (124) پاتىھە — ئاچقان. يول ئاچقان،
- (125) لەتەپ — مەرھەمەتلىك.
- (126) ئالود — سۇركىمەك، سۇغارغان.
- (127) كوپىرى — نائىسايلىق.
- (128) زالالەت — تاماخورلۇق.
- (129) موھتەسەپ —
- (130) زەر — ئالتۇن.
- (131) ھەلقە — گال، بوغۇزى.

ئىسمايىل ھاجى ۋە ئۇنىڭ شېئىرلىرى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت چاۋار

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

ئىسمايىل ھاجى (1867—1950) گۇما ناھىيىسىدە ئۆت-كەن تالانتلىق شائىر ۋە ماھىر خەتتات بولۇپ، ئۇ ئۆز ئومىدە سانسىزلىغان شېئىرلارنى يېزىپ قالدۇرۇپ كەتكەن. يېقىندا تېپىلغان شائىرنىڭ بىر بولۇك قوليازمىلىرىدىن قارىغاندا ئۇ، ئەرەپ پارىس تىللىرىنىمۇ مۇكەممەل ئۈگەنگەن، ئۆزىنىڭ كۆپلىگەن شېئىرلىرىنى پارىس تىلى بىلەن يازغان.

شائىر ئىسمايىل ھاجى خەلقپەرۋەر، ئادالەتنى سۆيگۈچى مەرىپەت ئەرپاى بولۇپ، ئۇ ئۆز زامانىسىدا تەجەللى، غەربىگە ئوخشاش داڭلىق دېمۇكراتىك شائىرلار بىلەن ئىنتايىن يېقىن ئۆتكەن. ئىجادىيەتتە ئورتاق ئۈگەنگەن. شائىر ئىسمايىل ھاجىنىڭ ئەمگىكىدىن تەجەللىمۇ بەك مەنۇن بولغان. ئىسمايىل ھاجى ئۆز ھاياتىدا يازغان شېئىرلىرىنىڭ خېلى بىر قىسمىنى رەتلەپ دىۋان قىلىپ چىققان.

شائىرنىڭ ساقلىنىپ قالغان ئەسەرلىرى خېلى كۆپ سال..

ماقنى ئىگەللىسىمۇ، لىن بياۋە "كەمشىلىك گۇرۇھ" ئالەمنى مالىمان قىلغان يىللاردا ئۇنىڭ يەنە خېلى زور بىر قىسىم ئەسەرلىرىنىڭ "ئاپتەت" كە ئۇچرىغانلىغى ئېنىق، شۇڭا كەڭ كىتاپخانىلارنىڭ، يۇرتداشلارنىڭ داۋاملىق ئىزلىنىپ كورۇشىنى ئۈمىت قىلىمىز. بۇ يەردە شائىرنىڭ قوليازمىلىرىنى ئۇزۇندىن بېرى ئەتە-ۋالىق بىلەن ساقلاپ، بىزگە يەتكۈزۈپ بەرگەن گۇما ناھىيە قوشتاغ گۇڭشېسىدىكى مۇناسىۋەتلىك يولداشلارغا سەمىمى ەسنەتە-دارلىق بىلدۈرمىز.

غەزەللەر

مىڭ جاھان خورراملىق بىر مەھىتىگە ئەرزىمەس،
سەرۋىنىڭ بىغەملىغى خۇن دىتىگە ئەرزىمەس.
چەرخ يۈز تەزىن ئىلە دەۋران قەۋمىن تەردىز ئېتەر،
تەرىپىت مادىر پەدەر جان قۇربىتىگە ئەرزىمەس.
لۇتپى شەپقەت يۈزىدىن تەركىپ قىلىنغان كوز قاراق،
خوپتۇر ئەمما لۇتپى مېھرىلىقتىگە ئەرزىمەس.
باغ رىزۋان كوشەسى قەدەر بەلەند فورخەنت سەدەر،
سەدىرەئى سەفئىلجىمىل رەيھان خىتىگە ئەرزىمەس.
ئەي سالامىنىڭ بانئىسى ۋارىس پەلەكنىڭ مۈلكىتى،
مەملىكەت تارىم سەھىر خوش دەۋىتىگە ئەرزىمەس.
شات بول شەمشاددەك ئەدەلنە ئىجدە مۇستەقىر،
رەنجۇ - مەنەت غەملىرى بوربور راھەتىگە ئەرزىمەس.
بەدەر ئار سوزلىرى ئىسمائىل ئىلە بەرقارار،
پەيكىملىرى روئىلئەمىندىن ھىرچىتىگە ئەرزىمەس.

دام ئەمەس يارىمىنىڭ ھىجراندا قانلار يۇتاي،
 قان توكۇپ، كوز ياشلە سەيباد يەڭلىغ گۈل تۇتاي.
 سەيد ئولماس خاتىرى كوڭلۇمنى قىلىسام چاك-چاك،
 خەيلىنى سەنەم ئۆزە خال ۋە خەمتلە ئويىنۇتاي.
 زولپى سوداسى توتوپ مەھرەمنى ئوت چوغ مەسەللىك،
 كويدۇرۇپ باغرىمنى ئوت ھىجرەتنى دۇت ئىلە قاتاي.
 تاق ئەبروسلە بويىئە كامانىم نەقىش ئىتار،
 شەمى روخسارىلەر بۇرەنگىم قاراسىن يورناتاي.
 ئاپتاپ ئانداغكى بو دەۋراننى ئەيلەر تابىنىڭ،
 تابى ئەختەر سارىدىن توبە دەرەختىگە پاتاي.
 ئەي جاھانغا پاتىمغان ئىنساپ ئىلە شەرمىڭ قېنى،
 كىم دىدىڭ جانىمنى مەن مېنى بازاردا ساتاي.
 سەن كىمۇ ئەل كىمدۇرۇر پەم ئەيلە ئەي ناقىسلىغىڭ،
 مەن دىدىڭ مەنلىكىنى مەن بىر دىلرەباغا ئوخشىتاي.
 ئوخشىماس ئول نازىن رەئىساغا ھېچ بىر شاھىدى،
 شاھىدىكىم شەھىدىدىن مەغرۇپىدۇر ئويناقتى.
 مەھرئىسمايىل پەلەك شاخىلەر ئەپغانىم چىكار،
 ئەي فەغانىم مەن سېنى دوزاخ ئوتىدا چوغلىتاي.

× ×

قەلەم سوزلەگىل ئوتكەن ئەل ھالىدىن،
 كىلۇر ئەل ئارا بولمىش ئەھۋالدىن.
 سوزۇڭ بارچە غەپسەند بولغۇدەك،
 ئوزۇڭ سوز كەبى ئەرچىمەند ئولغۇدەك.
 دىسون ئاپرىن بارچە تەھسىن ئېتىپ،

قاراغغا قول قويسۇ ئوزدىن كىتىپ.
 قۇچۇپ بىر - بىرىدىن پەقەئى ھور ئەيىن،
 سېنى كورگىلى كەلسۇ ماھ موئەيىن.
 توروپ كەبىئۇللا كەبى ئوترادا،
 دىگىل ئەمدى ئىسمايىل، ئەتكىل نادا.
 مېنى پىراقتا كۆيدۇردى ھىجرەت قاراقاش،
 ئەلەمدە غەمزە قىلدى مۇھەببەت قاراقاش.
 باھار گۈلىشىنىم يەلپۇنۇردە بادە سەھەردە،
 سىتەمدە قويدى مېنى قەدرۇ - قىممەت قاراقاش.
 ھاۋاي ئەنجۈمىنى، ئەندىلىپ - بولبولنى،
 قارارسىز قىلىپ ئولتۇردى نىگەھت قاراقاش.
 تەبىئەت قىلىشور ھور ئەيىن ۋە ئىنوپىرى،
 ئانىڭ ئۇچۇنكى چىرايلىقتور ئىشەرەت قاراقاش،
 تامام يىل ئانىڭ ئوسايمىدىن سىپات ئولسا.
 ئاداسى ئاخىر ئەمەس ئالى ھىممەت قاراقاش.
 ئاللا ھەسەردە بول ئىنتىقاممە ۋالى.
 گىنەسىز ئەيلىدى رەنجىدە زىننەت قاراقاش،
 ئۈمىت - ئىستەك ئىلە كەلتۇردى يۇز تامام كىشى،
 قىلورمۇ دەپ نىگاھ چەشىم دولەت قاراقاش.
 قاتارى كىرىكىدىن ئوق ئاتاردا ئەبرو كامان،
 ھالاك ئىتەر ھەممەنى تىسر ھەزرەت قاراقاش.

× ×

جاراھەت ئەيلىدى داغنىڭ مېنىڭ دىماغىمنى،
 دىماغىم ئىچىرە ئورۇنلاتتى كوز قاراغىمنى.
 ۋۇجۇدۇم ئولدى ئەدەم داغ ئىشتىياقىڭدىن،

راۋاننىم ئەيلىدى ھىجرىتىدە توھپە داغىمنى.
 باھار مەۋسۇمى گۈلگۈن يۈزۈڭنى سەيىر قىلىۋر،
 ئاچىلىدۇرۇپ ماڭا كورسەت ھاۋاي باغىمنى.
 قاچانغىچە سىنىڭ ئاسودە كوڭلۇڭ ئالمىشىدۇر،
 مىنىڭ بوزار بوزوق خەستە قول ئاياغىمنى.
 يولۇڭغا كىرىپك ۋە قاشىمنى رىھگۇزار قىلاي،
 كىلۇر ئېپىساڭ ئەگەر ئالماققە شاخ - پۇتتاغىمنى.
 ماڭا نەسى سەھەردىن قاچان كىلۇر قەدىمىڭ،
 جانىم چىتقارغا ياۋۇتىنى يارۇت چىراغىمنى.
 خوداغا دات قىلۇرمەن قىيامەت ئولغاندا،
 ئەگەر تەرەھۇم ئېتىپ بەرمىسەڭ قۇلاغىمنى.
 ساڭا مۇيەسسەر ئىرۇر مەقسود زىنىۋ - زامان،
 ئىنايەت ئەيلە ماڭا ئۇشۇدەم سوراغىمنى.
 راۋان ئىرۇر مىلىكۇت ئالىسى جانابىڭدىن،
 كۇيۇڭدە شەرھى قىلاي سىنەئى قۇچاغىمنى.
 ناۋا قىلۇر چىمەن ۋە ئەندىلىپ ھوسنىڭچۇن،
 فىدايىڭ ئەيلىسەم ئەردى ساداي زاغىمنى.
 فىغان بۇلبۇل ۋە گۈل تەلئەت ئىلە ھەجرىڭدۇر،
 نىچۇككى چىھرەئى ئىسمايىل ئالدى چاغىمنى.

بولۇپ مەن خۇي - پەيلى خوش بىرنەۋ جۇۋانغا ئاشنا،
 باغرى قاتتىق تاش يۇرەك ئوتى يامانغا ئاشنا.
 كورمىدىم مېھرى - ۋاپا بىر زەررىچە ئول يارىدىن،
 ھالىتىدىن بىخەۋەر كۇيدۇرمە جانغا ئاشنا.
 سورمادى ھالىمنى ئىستىغىنا قىلىپ ئول دىلبىرىم،

بولماسۇن ھەرگىز كىشى نامبېربانغا ئاشنا.
 خاتىرىم ئاسۇ دەلىكىدىن زەررەچە خورام ئىدى،
 غەم بىلە كۈلپەتتە قويغان كامىرانغا ئاشنا.
 ئۇمۇر ئەپسوس ئەيلەدى ھەسرەت چىكىپ نالەن قىلىپ،
 بولماقچۇن جانىلە ساھىپقىرانغا ئاشنا.
 ئۇمۇر ئەپسوس ئەيلەدى ھەسرەت چىكىپ نالەن قىلىپ،
 بولماقچۇن جانىلە ساھىپقىرانغا ئاشنا.
 لۇتىيى قىلسا كاشكى مەن خەستە دىلغا بىر كۈنى،
 بولسام ئالدىدا مۇسەخخەر قەھرىمانغا ئاشنا.
 خايىق ئول سائەتكى كوردى باغدىكى گۈلدەستىنى،
 گۈل دىدى ئەي ئەندىلىپ ئول باغبانغا ئاشنا.

تەجەللىنىڭ ئىسمايىل ھاجىغا يازغان خېتى

كىرامى بورادەر، جان بەرلە باراۋەر ئىسىم-ئاىمىل
 ھاجى جاناپۇلىرىغا، دەرتتەن دوستلىرىنىڭ سەرگۈزەشت
 ھىكايىتى ۋە شىكايىتى

غەمخار دوستلاردىن كەلدى ماڭا ئىنايەت،
 بىر جۇپتى بەدئەكلىم ئەل باستى شەكلى ۋەسرەت.
 ئۇچ كۈن تەھمەل ئەتتىم ئەھباب كوڭلىن ئىستەپ،
 ھەر - كۈن چىكىپ موشەققەت ھەركېچە رەنج ۋە كۈلپەت.
 بۇ شۇم ۋە نىجىس ئۇچ كۈن توشتى ماڭا ئوتتۇز يىل،
 يوق، يوقكى باشم ئوزرە ھەر سائىتى قىيامەت.

كوڭلۇم بولۇپ مۇكەردەر ئىشىم بولۇپ مونغەسەن،
 ئاخىر بۇكۇن قۇتۇلدۇم تەڭرىمغە شۇكرى ۋە مىننەت.
 كەلتۈردى چەرخى ئەييار بىر جۇپتۇ تاق لەئىن،
 كىم جۇپتۇم ئۇلدى ئاندا ھەم تاق بولدى تاقەت.
 گۇيا ئەزلى كۈنىدە بولمىش ئەيدى مۇقەررەر،
 ئىنسانغا خەيىر سۈپەت زىن شەيتانغا توفى لەنەت.
 ناساز تائىمدىن قىسمەت ماڭا بو ئەردى،
 يوقسە مەھبۇپلىرىما رەھمەت ھازار رەھمەت.
 خاموش بول تەجەللى ① بىھۇدە قىلما نالەش،
 گاھى ئۇتار مۇقام، گاھ ئوتتورۇرتىپ لەت.

زاۋا (2) ھەققىدە پارچە

ئاندا دەرتلەرگە داۋادۇر، مۇندا ھاجەتلەر راۋا،
 ياخشىراق تۇر كابلۇ، بەلخى، بۇخارادىن زاۋا.

(1) مەشھۇر شائىر تەجەللى (ھۇسەيىن) (1850 - 1928) تۇغۇلغان تەجەللى گۇما ناھىيىسىنىڭ كوھتام (ھازىرقى قوشتاغ گۇڭشې - سىنىڭ كوتام) دىگەن يېرىدە ماكانلىشىپ ئولتۇرغان. تەجەللى كوھتامدا تۇرغان مەزگىللىرىدە ئىسمايىل ھاجى بىلەن قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغان.
 (2) زاۋا، كابل، بەلخ - جاي ئىسىملىرى.

«رەۋزە تىلزۆھرا» دىن پارچە

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەمىن سەپۇللا

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

شائىر ئەخمەت خۇجام نىياز ئوغلى 1717 - يىلى پىچان ناھىيىسىنىڭ لۇكچۇن رايونى شەھەر ئىچىدە بىر موللا ئادەم ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ 110 يىل ئومۇر كورۇپ 1827 - يىلى لۇكچۇندە ۋاپات بولغان (شائىرنىڭ قەبرىسى تۇيۇق ئەسھابولكەھىپنىڭ يېنىدا ھىلمۇ بار). شائىر كىچىك ۋاقتىدا لۇكچۇن مەدەرىسىدە ئوقۇغان، كېيىن شۇ مەدەرىسىگە مۇددەرىس بولغان. شۇڭا بۇ كىشىنى ئەخمەت ئەلەم ئاخۇنۇم دەپمۇ ئاتايدۇ. شائىر 20 نەچچە ياشلىرىدىن باشلاپ شېئىرىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇ ئوز زامانىسىدا نۇرغۇن غەزەل، مۇخەم - مەس، رۇبائى ۋە داستانلار يازغان. ئۇنىڭدىن باشقا ئەرەب تىلىدەكى «تارىخى ئەسھابولكەھىپ»، «قەسىدە بۇردىيە» قاتارلىق ئەسەرلەرنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان. شائىر 1788 - يىلى (ھىجرى 1202 - يىلى) «رەۋزە تىلزۆھرا» دىگەن چوڭ ئەسىرىنى يېزىپ تۈگەتكەن. بۇ ئەسەردە مۇھەببەت

تېما قىلىنغان بولۇپ، يەنە ئىلىم ئىزلەش، ياخشى ئادەم بولۇش، بالىلىرىغا نەسىھەت، جەمىيەتتىكى يامان ئىشلارنى پاش قىلىش قاتارلىق مەزمۇنلارمۇ كىرگۈزۈلگەن. بۇ ئەسەر 1966 - يىلىغا قەدەر لۇكچۇندىكى مەمۇرخان دىگەن كىشىنىڭ قولىدا ساقلانغان ئىدى، لېكىن شۇ يىلىنىڭ ئاخىرى "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ بۇزغۇنچىلىقى بىلەن كۆيدۈرۈپ تاشلاندى.

مەن 1963 - يىلى 6 - ئايدا بۇ كىتاپتىن 400 مەسىرا - دىن ئارتۇق پارچىنى كۆچۈرۈپ ئالغان ئىدىم. بۇ قېتىم شۇ پارچە نۇسخىنى نەشرگە نەييارلىدىم.

شېرىدا گەر يوق پەساھەتتىن نىشان،
بى تەكەللۇپ نەزمىنى قىلدى ئايان.

تاكى يات بولغاي دەپ ئاسان نەزمىدە،
ئوقۇبان بىر بىرگە ياشلار بەزمىدە.

ئەيلىدىم چۈن باغ بۇ ئەبىيات ئاڭا،
رەۋزە تىلىزۇھرانى قىلدىم ئات ئاڭا.

ئىشقىيات

ئىشتىياقكىم مېنىڭ كوڭلۇمدە بار،
ھىچكىمدە بولمىغاي ئەي يار - يار.

خاس ئولكىم بولسا دىلبە ناممىسى،
يازغان ئاندا ئىشقىنىڭ ھەنگاممىسى.

ئىشقى دەردى ئوزگە غەملەردىن جۇدا!
ئىشقىنىڭ دەردى ئېرور چەكسىز بالا.

ئاشىقى مەھبۇبىدىن ئىستەر تۇمار،
ھىجرى دەئۋاسى ئوچۇن ئول بى قارار.

چۇن يېتىشتى بىر شاراپەتلىك خېتى،
ۋەسلى باغى نەغمەسىنىڭ بىر بېتى.

ئاشىقى بىچارە تاپتى بۇيى يار،
غۇنچە ياڭلىغ كۆڭلىغە بارى باھار.

جاپى قىلدى كۆڭلى بىرلە قويندا،
بولدى ئول مەھبۇبى ئىلكى بويندا.

بول ئەجەپ تۇمارى ئاستى بوينىغە،
ئىككى ئالەم توشتى گويىا قوينىغە.

نەچچە قىلسام ئىشقىنى شەھى بايان،
يوقكى مىڭدىن بىرگە ئاجىزدۇر زىبان.

لەيك قانماس تەشەنە بولغان تىرە روز،
دىل قانارمۇ ساپ سۇ تاپسە بىر قوبۇز.

ئىشقى تەنھا بولمىغاي دىدارىدىن،
كويدۇرۇر پەيدا بولۇر گۈپتارىدىن.

خەلقىنىڭ تەكپىرى - تەسبىھى سۇجۇر،
ئىشقىنىڭ تەكپىرى دۇر تەركى ۋۇجۇر.

ئىشقى كوڭلۇمگە تېمىز بىر قەترەئى،
قەترە يوقىكىم قەترەسىدىن چەكرەئى.

ئىشتىياق ئوتىدا كويگەن يارلار،
پىل پىراق ئىلكىدە بولغان زارلار.

ئوتتا كويگەن جۇملە ئاشىقتەك ئېرىق،
يۇزىگە تەغىپىر بولۇپ بولمىغاي سېرىق.

ھەر بىرىدە نەقىش چەككەن زار ئىشقى،
جۇش بوق - بوق زاھىر ئەيلەر ساز ئىشقى.

سوز ئۇزالدى داستان قالدى يىراق،
بارچىدىن ئەرمىش نەسئۇم ئەلپىراق.

× ×

خوش ناۋا قۇش ھەر تەرەپتە نەغمە ساز،
نالەئى داۋۇت ياكلىغ دىل نەۋاز.

ساپ ئېرىقلەر ئىشقى ئېلىنىڭ جانىدەك،
ئېقىزىپ سۇ كوزلىرى گىمىيانىدەك.

جارى ئاندا ئىشقى شورىدەك شاراپ،
كاسە ئەتراپىدا ھەربىر دۇررە ناپ.

بولدى ئاندا بەزمىلەر يۇزمىڭ زىبان،
ئەيلىيالىماس مەدھى ئەۋساپىن بايان.

ھور - غۇلىمان ئوينىدى بى خۇدرمەست،
دىسە بولغاي ئىشقى ئېلىدەك مەيپەرەست.

شادى خەندان بولدى گۈلدەك ئاچىلىپ،
تىشلىرىدىن نۇر ھەريان ساچىلىپ.

چىمەرەسىدىن ئاپتاپ بولدى خىجىل،
پەيكىرىدىن ھور - جەننەت مۇنپەئىل.

ھوسنى قىلغاچ لالە كوڭلىن داغلىق،
تەرك ئېتىپ شەھەر ئولدى دەشتى تاغلىق.

لەرزە تۇشتى قەددىدىن شەمشادىغە،
لالە تىللىق سەۋسەنى ئازادىغە.

قاشى يا، كىرىپك ئوقكى ياكى تىغ،
قان توكۇرگە ئاشقى ئەلدىن بى دەرىخ.

كوزىدىن نە، رگىسى كوزى ھەيران بولۇپ،
زولفىدىن سۇمبۇلغە سەرگەردان بولۇپ.

قان يۇتۇپ لەئىلى لەبىدىن لەئىلى ناپ،
سوزىدىن دۇرغە سەدەپ ئىچىرە ھىجىپ.

نۇقتە ھەم ئاغزىدىن ئولغاندىن ئۇيات،
يوشۇرۇپ زۇلمەت ئارا ئابى ھەيات.

× ×

لايىقى ئەرسە گەر ماڭا قىلىماق ئازاپ،
قەيد بىلەن زەنجىر ھەم ئوتتىن ئىنتاب

ئورتە گۈنچ ئاندا دەۋزەختە مېنى،
ئىشقىنىڭ ئوتىدا كويدۇر ئەي غەنى.

زۇلفىنىڭ زەنجىرى بىرلە ئەيلە قەيد،
نە، رگىسى خۇمبارى سەيبادىغە سەيد.

ئىككى قىبلە ئاشىق ئەلگە سەددى راھ،
ئىككى قاش مېھرابىن ئەتكىل قىبلەگاھ.

كېرىپك ئوقىدىن قىلىپ ئازۇردە جان،
لەئىلى لەبىدىن ئەيلىگىن كوڭلۇمدە قان.

سەرۋ قەددىن ئەيلە ئاھىمىنى تۇتۇن،
گۈل چەبىنى غۇنچەدىن ھەم غەرقى خون.

كوزنى يەتكۈز دەردىمەنلەر گەردىغە،
قىل دەۋا بى دەردلىغ نىڭ دەردىغە.

يەتكۈسى ھەر رەنجىغە سەندىن شىپا،
دەردسىزلىغ دەردىغە ھەم بەر دەۋا.

بۇ دەۋادىن تەنغە يەتكۈز تازە جان،
ئىشقى مەجۇندىن ئەيلەپ رەگدە قان.

يەتكۈزۈپ دۇشمەن ھۇجۇمىغە شىكەست،
يارىنىڭ ئىشقىدا قىلغىن مەيپەرەست.

مەقسىدىم ئاچسام جامالىڭغە كوزۇم،
يوقسە سۇرسەم خاك پايىڭغە يۇزۇم.

مۇغبەچە رەھىم ئەتسە ھالى زارىمە،
باقمايىن مەي تۇتسا يوقۇ - بارىمە.

تا بولۇپ ياتسام جاھان ئازادىسى،
دەيرى پىرى كويىنىڭ ئەفتادەسى.

ئىشقى شەھرىنى دىمىش بىر دەردىمەندە،
ھەرگىز ئانداق كورمىدىم شەھرى بەلەندە.

مېنى يەتكۈز رەھمە ئەيلەپ شەھرىغە،
 شەھرى يوقكەم ماھى روي لار مېھرىغە.

ماھى روي لار ئەكسىدىن ئول شەھرى ئارا،
 گاھى قىل بوستاندا گاھى بەھرى ئارا.

شەھرىلەر كەزدىم تىلەپ دانالىقىم،
 تۇتى ياڭلىغ ئىستىيان گويالىقىم.

پەردە ياپىپ ھوسنىگە ئول تركامان،
 ئەيلىسۇن ھەيران كوڭۈلنى تەرجىمان.

ئاڭلىمان ھەيرەت بىلەن ياردىن نىدا،
 ھەر سوزىگە خان - مان ئەتسۇن پىدا.

زارلار گاھى بەلەند گامىيۇ پەست،
 ئەيلەپ ئول ۋالەھنى قىلغاي لال مەست.

گاھى ۋەسلى شەھىگە ھىجران قىلىپ،
 گاھ زۇلەيخا بىرلە گاھ كەنئان قىلىپ.

گاھ تۇتۇپ ئەسكى ساپال ئىچىدە مەي،
 گاھ قولاقىغە چالىپ ئاۋازى نەي.

مەي ئىچىدە گاھى ئەيلەپ جىلۋەلەر،
 ئەيلەپ ئانى جامى مەيدىن بى خەۋەر.

جام مەيدىن بولماي ئول بىمخۇد رەڭ،
بەلكى ساقى ھوسنىدىن مەستۇ - مەلەڭ.

ئىشقىنى رەھزەن دىدىم ھەر تىركامان،
نە ئۇچۇن كىم ئىشقى ئېرور مەھبۇبى جان.

گەر دىسە مەشۇقنى بۇت يا پىرى،
يا دىسە ھەر بىر كوزۇڭدۇر كاپىرى.

كەلدى بۇ سۇرەتكە نەيرەڭ شىۋەسى،
جىلۋىسىنىڭ ئاشىقى ھەم جىلۋەسى.

قايدا مەجنۇنازۇق بىلەن ئەيلەر زۇھۇر،
لەيلى ئول بولغاي ئاڭا ئەيلەرگە جۇر.

قايدا كىم پەرھادلىق قىلسە ئايان،
توككۇسى شىرىن لەبدىن ئاندا قان.

ئاندا كىم قىلسە تە ئەررۇز بىرلە ناز،
باغلاغاي مەھمودنى زۇلقى ئەياز.

نازىرىغە دىلبەرى ھازىر بولۇپ،
ئىككىلىك كەتتى ئارادىن بىر بولۇپ.

شىرقىدىن جانىمىغە تۇشتى قوزغۇلان،
ئەيلىدى كۆڭلۈمدىكى سىرنى نىھان.

ئىشقىدىن سوز ئەيلىمەككە بى ئىيا،
تۇتتى باشىمنى مەگەر كىم خولىيا.

نەسەپەتى پەرزەند

نەسەپەتنى سېنىڭ غەيرىڭغە مۇنداق قىلىمىدى ئەخمەت،
جاۋاھىرنى تونۇر سەرراپ، كى زەر قەدرىنى زەرگەرلەر.

نەسەپەتلىك سوزۇمنى قەدرىنى بىل قويمىغىل يەردە،
قۇلاق تۇتقىل ئېرور ھەر بىر سوزۇم مەقسەتكە رەھبەرلەر.

كەل نەسەپەتكە قۇلاق سال ئەي ئوغۇل،
سوزلىرىمنى ئاڭلىغىن ئەتكىن قوبۇل.

مىھرىبان بولسا غەنى بەرزەندىغە،
كۆپ جاۋاھىر سەرپ ئىتەر دىلبەندىغە.

يوق پىقىر ئاجىز داداڭنىڭ جەۋھىرى،
لەيك باردۇر ئاغزىدا سوز گەۋھىرى.

دۇر كەبى سوزلار ساڭا ئەيلەر نىسار،
ئال ئۇنى گۆھەردەك ئەتكىل ئېتىۋار.

ھەم ئۈزەڭگە، ھەم خالايمىققا تامام،
ياخشى ئەپئالنىڭدىن ئولغاى نەپئى ئام.

بولسا ئادەم، ئات، ئىت ھەمراھ ئەگەر،
كار تاپشۇرماق ئاڭا دىئاخاھ ئەگەر.

قايسى نىڭ قولىغا بەرسەڭ ئىختىيار،
چارپاغە بەرمەك ئالماس سازۋار.

ئىتنى ھاكىم ئەيلىسەڭ قالماس ئوزۇق،
ئەيلىگەي بىردەمدە خورجونى قۇرۇق.

تاشلىغاي مەشخۇل بولۇپ مۇردارىغە،
ئات بىلەن ئادەمنى خارۇ - زارىغە.

ئات ئەگەر بولسە ھېكىم بولماس راۋان.
قايدا سۇ، يايلاق ئىسە تۇتقاي ماكان.

ئىتنى ئاچقا ئولتۇرۇر ئادەمنى ھەم،
ھەم ئوزىن دەررەندىلەر قىلغاي ئەدەم.

ئادىمى ئىلكىدە بولسە گەر جىلاۋ،
ئوزى ھەم بولغاي سالامەت ئول ئىكاۋ.

ھىچ بىرگە ئىستىھالە يەتمىگەي،
ئات ئوزۇق ئىت بىرلە زايە كەتمىگەي.

رەنجىمسىز كىمدۇركى تاپقاي گەنجىنى،
گەنجى تاپماقلىققە چەككىل رەنجىنى.

بى تەكەللۇپ كىرمىگەي ئاغزىڭغا نان،
بى تەسەررۇپ قامىتىڭ كەيمەس چاپان.

نە لىباسىڭ توقۇماق سوزماق سىز،
نە غىزايىڭ تېرىماق ئورماق سىز.

پايدا قىلماس كوزگە سۇرسەڭ ئوسمىنى،
روشەن ئەتمەكلىكىگە سۇرگىل سۇرمىنى.

ھەر ئىشتىكەننى دىمەك تەھقىق سىز،
ئوشۇ بىس يالغانچىلىققا ئەي ئەزىز.

ھەر ئەجەپكە ئەيلىمە ھەم خەندە كوپ،
بولما ھەر بىر ئىشقا خوش نازەندە كوپ.

مەدھىغە مەغرۇر بولۇردىن ھەم يىراق،
بولغايۇ تاپتاي ئۇنىكىم ياخشىراق.

بىر دەرەم بەرسە ساڭا بىر زىشتى خوي،
دىمىگىن يۇسۇپ مەسەللىك خوبروي.

گەر تاپار خورشىد چۇش ۋاقتى كامال،
شۇل زامان ئەيلەر يەنە مەيلى زاۋال.

گۈلى تەر ئوتتىن چەمەندە ئاچىلۇر،
نەچچە كۈندىن سوڭرە يەرگە ساچىلۇر.

ئومرى ئاخىردىن بولۇرلەر ياخشى كار
قىشنىڭ ئەسبابىن قىلۇرسەن نەۋ باھار

ئىككى قوناق ناندىن قالساڭ قۇرۇق،
ئىككى كوزدە ئول كۈنى قالماس يورۇق

رۇزا گەر تۇتساڭ مالالەتلەر بىلەن،
يوق قىلىپ غەيبەت - شىكايەتلەر بىلەن.

ياخشى ئىش ۋاقتىدا سەن بىلمەس بولۇپ
يامان ئىش قىلۇردە چوڭ يولۋاس بولۇپ.

ياخشى ئىش ۋاقتىدا مورى ناتاۋان،
يامان ئەيلەردە نىچۇككىم ئارسىلان.

ياخشىدىن توشقان مەسەللىك بىخەۋەر،
يامان ئىشقا تۈلكىدىن ھەم ھىلىگەر.

× ×

ھەر كىشى بولسا ئۇنىڭ يارى يامان،
كورگۈسى كىم ئول ياماندىن مىڭ زىيان.

يانا ئەي پەرزەند ئىشت بىر مۇددىئا
ياخشىلاردىن ھەم نەسىپ ئەتسۇن دۇئا.

بىركۈنى يەتسە داداڭغا گەر ئەجەل،
ئارىغە چۈشكەي جۇدالىق ئول مەھەل.

كوتاردىپ رويى سىيامۇي سەپىد،
دەردى ھەسرەت زەئۇ ھالى تەن پەلىد.

سەن بوشۇكتە مەن غەمگىدە قان يۇتۇپ،
ھەن ئولۇپ لەھەتتە ياتسام ئونۇتۇپ.

مەن تۇتۇپ قويغۇم قولۇمدا ئالمىدەك،
ئارا يەرگە تاشلىماس سەن چالمىدەك.

دىمىگىن بۇ كىم ئاتام موللا ئىدى،
ئىلىم ئوقۇپ ئەلگە مەسائىللار دىدى.

ماڭا ئوخشاش موللىنى كوردى جاھان،
ھەر ياماندىن بەك يامان موللا يامان.

ئولكى تائەت قىلدى گەرچە بىلىمدى،
موللا ياخشى بىلدى ھەرگىز قىلىمدى.

بار ئىدى كۈنە پالاسم ئوي ئارا،
رەڭگى ئاسى نامەسدەك قاپقارا.

سەينەئى ئاشق مەسەللىك چاك ئىدى،
ئۆزى ئەمما ياخشى يۈزدەك پاك ئىدى.

سەن دىققەت قىل مۇندا بەھەددۇر كەلام،
مۇنچە بىرلە سوزنى مەن قىلدىم تامام.

× ×

ياخشى ئىشتىن قايدا ئاچىلسە گۈلى،
بولدۇم ئاندا سايرىماقغە بۇلبۇلى.

تاكى باقدور جاھاندا بۇ كىتاپ،
ئوقۇماقتىن بولسا كىمكى بەھرە ياپ.

ساقىيا خۇمەمارى بولمىش مەن بۇگۈن،
جامى مەي تۇت قوش ماڭا توققۇز بۇگۈن.

رەھىم قىل ئەخمەت قۇسۇرى ئامى غە،
لەپ بەلەب قىل بادە ئەھمەر جامى غە.

(سەنئەت ھىجرىيە 1202 - يىل)

ئۇيغۇر شائىرى سىيىت مۇھەممەت ۋە ئۇنىڭ «شەرى شىكەستە» ناملىق ئەسىرى ھەققىدە

ھەبەبۇللا ئېلى ھېلىم ھاجى ئوغلى

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە تەنپەرۋەر ۋە خەلىقپەرۋەر شائىرى سىيىت مۇھەممەت تەخمىنەن مىلادى 1820 - يىلىلىرى ئىلى ۋىلايىتىنىڭ قاش دىگەن يېرىدە تۇغۇلغان. ئۇ مەشھۇر تارىخىي ئەدەبىي مىراسىمىز — «شەرى شىكەستە» ناملىق ئەسەرنىڭ ئاپتورىدۇر. ئۇنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيەتلىرىگە ئائىت تولۇق ماتېرىيال بولمىغانلىقتىن، بۇ ھەقتە ھازىرچە تەپسىلى توختىلىش تەس.

شائىر سىيىت مۇھەممەتنىڭ «شەرى شىكەستە» ئەسىرى ۋە بۇ ئەسەردە قەيت قىلىنغان مۇھىم تارىخىي پاكىتلار ئۇيغۇر تارىخىنى ئۈگەنگۈچى ھەم تەتقىق قىلغۇچى خادىملارنىڭ، ئەدەبىي - لەرنىڭ تەتقىقات ئىشلىرىدا ئىنتايىن قىممەتلىك تارىخىي مەنبە شۇنداقلا مۇھىم تارىخىي يادىكارلىق بولۇپ قالدى. چۈنكى بۇ ئەسەر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەسەرلەر بويى تارتقان ئازاپ - ئوقۇ - بەتلىرىنى، قىلغان مۇڭ - زارىنى، قان - ياشلىق تارىخىنى بايان قىلىش بىلەن بىللە ئۇلارنىڭ ئوز ئازاتلىغى - ئەركىنلىگى ئۈچۈن

باتۇرلارچە كۆرەش قىلىپ، بۇ كۆرەشنى توختاۋسىز رەۋىشتە قەتئى ئېلىپ بارغانلىغىنى روشەن كورسىتىپ بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە بۇ ئەسەردە ئاساسەن ئىلى-ئۇيغۇرلىرىنىڭ يەتتەسۇغا كوچۇشكە مەجبۇر بولۇش دەۋرىگىمۇ توختىلىدۇ.

مۇنەۋۋەر ئۇيغۇر خەلقى ئۇدا 200 يىلغىچە مانجۇ ئىس-تىبىدات ھاكىمىيىتىنىڭ دەھشەتلىك قىرغىنچىلىغى، ئېغىر جەۋرى-زۇلۇملىرى ئاستىدا ياشىدى. ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ ئازاتلىغى ۋە ئەركىنلىكىنى يارىتىپ، بۇ ئازاتلىقنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ كەلگەن ئۇيغۇر خەلقى بۇنداق رەھىمسىزلىككە ئېزىشكە قارشى مۇشەققەتلىك كۆرەشلىرىنى ئېلىپ باردى. 1864 - يىلقى ئۇلۇغ ئازاتلىق خەلق قوزغىلىڭى - مانا مۇشۇ تالاي قېتىملىق ئېلىپ بېرىلغان كۆرەشلىرىنىڭ بىرىدۇر. بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭنىڭ نەتىجىسى ئىلىدا "ئىلى سۇلتانلىغى" نى ۋۇجۇتقا كەلتۈردى. بۇ ھەقتە سىيىت مۇھەممەت مۇنداق دەپ يازدى:

.....

كى پۇرسەت تاپتى بۇزدى ئىلەنى تۇڭگان بىلەن يەرلىك،
 قىرىپ ئولتۇردى دۇشمەننى بولۇپ ئاندا يىغاگەرلىك.
 تېپىپ نۇسرەت تارانچى ئۇل مانجۇلارغا قىلىپ ئەرلىك،
 كۈتەردى ھەق تائالا جىمىلەر مومىندىن موھىم كەرلىك.

.....

ئارامىزدىن قىلىپ سۇلتان بولۇپ بىر نەچچە يىل ئىسلام،
 شەرئەت جارى بولغاچ تۇتتى خەلق ئەركانە - ئەھكام.
 نەچچە ئاجىز - پېقىرلارغە كى سۇلتان قىلدىلەر ئىنتام،

پېقىرلەر باي بولۇپ تاپقان ئىدى ئانداقكە سەرەنجام

.....

شۇ قېتىملىق قوزغىلاڭلارنىڭ نەتىجىسىدە يەنە ئالتە شەھەر (جەنۇبىي شىنجاڭ) دىمۇ ئۇيغۇرلار ئازاتلىغى ئەمەلگە ئاشتى. لېكىن خەلق ئىنقىلاۋىنىڭ غەلبە مەۋجۇتلىرىنى ئاز سانلىق فېئودال ئاقسۆڭەكلەر تارتىۋالدى. ئالتە شەھەردە ياقۇپ بەگ (مۇھەممەت ياقۇپ پىر مۇھەممەت مىسىرزا، 1838 - يىلى تاش-كەنتنىڭ پىسكەنت دىگەن يېرىدە تۇغۇلۇپ 1877 - يىلى كورلىدا ئۆلگەن) 1864 - 1865 - يىللىرىنىڭ قىش پەسلىدە قەشقەرنى ئالغاندىن كېيىن، كۆپ ئۆتمەي يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ ۋە كۇچارلارنى ئىشغال قىلدى، ئالتە شەھەرنى بىرلەشتۈرۈپ، قارا شەھەرنى قوشۇپ يەتتە شەھەر دىگەن نامنى بەردى. ئۆزىنى "بەدەۋلەت"، "ئاتالىق غازى" دەپ ئاتاى، جەمى 14 يىل ھۆكۈم سۈردى. ياقۇپ بەگ ئالتە شەھەردە ھۆكۈم سۈرۈپ تۇرغان دەۋردە، ئىلىدىكى ئۇيغۇر، خۇيزۇ ۋە باشقا ئاز سانلىق تەشكىل قىلىدىغان يەرلىك ئاھالىلەر بىرلىشىپ مانجۇلارغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، 1863 - يىلى ئىلى ئۇيغۇر سۇلتانلىغىنى قۇردى. سۇلتانلىق قۇرۇلۇپ رەسمى ئىشقا كىرىش-كەندە، سۇلتانلار خەلق مەنپەئەتىنى چەتتە قالدۇرۇپ، ئەيىشى-ئىشرەت، كەيىپ - ساپا ۋە نەپسانىيەتچىلىككە بېرىلىپ، ئۆز ئارا خانلىق تالىشىپ، بىرقانچە يىل ئىچىدەلا ئورۇن ئالماشىپ تۇرغان ئۈچ سۇلتان، يەنى - مەئزەم بەگ ھېكەم، موللا شاۋكەت ئاخۇن ۋە ئەلا سۇلتان ئۇبۇلخانلار ئىلگىرى - ئاخىرى بولۇپ تەختتە ئولتۇردى، ئىلى سۇلتانلىغى ئەمىلىي ئىشلاردا يەككە -

يىگانە تۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىپ، ئالتە شەھەردىن گەلگەن ئەلچىلەرنىڭ ئوزئارا مۇناسىۋەت ئورنىتىش ھەققىدىكى تەكلىپ-لىرىنى رەت قىلدى. نەتىجىدە خەلق ئىنقىلاۋىنىڭ غەلبە مۇددىسى ئىچكى نىزاھلار تۈپەيلى جاپانلىقلارنىڭ چاڭگىلىغا ئوتۇپ كەتتى. 1871 - يىلى گېنېرال كولىپاكوۋسكى قوماندانلىغىدىكى چارروسىيە تاجاۋۇزچى قوشۇنلىرى ئىلىغا كەڭ كۆلەمدە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، قوزغىلاڭچى خەلقنى قانلىق باستۇرۇپ، ئىلى سۇلتانلىغىنى يوق قىلىپ تاشلىدى. بۇنىڭ ئاساسىي سەۋىيە شۇكى — ئەينى دەۋردىكى روسىيەنىڭ ھەربى كۈچى ناھايەت دەرىجىدە غالىپ ئورۇندا تۇرغان بولسا، ئىككىنچىدىن يەرلىك مەمۇرلەر ئىتتىپاقسىز ئىدى؛ ۋەتەن ساتقۇچ، ھەنسەپپەرەس بۇشۇر بەگ جېلىلغا ئوخشاش ئىپلاسلىرىنىڭ رۇس ئەسكەرلىرىنى ئارقا تەرەپتىن باشلاپ كىرىشى بەلگىلىك رول ئوينىغان ئىدى.

ئىلىنىڭ چارروسىيە مۇستەملىكىچىلىرى تەرىپىدىن ئىستىلا قىلىنىشى ئىلى ئۇيغۇرلىرى ئۈچۈن زور بالايى - ئاپەتلەرنى ئېلىپ كەلدى. روسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئىلىغا كىرىش بىلەن ئىلى خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي تۇرمۇشى ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىدى. شۇنداق قىلىپ ئىلى 1871 - يىلىدىن 1881 - يىلىغىچە توپ - توغرا 10 يىل رۇس مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ئاسا-رتى ئاستىدا بولدى. بۇ 10 يىل ئىچىدە ئىلى خەلقى روسىيە ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ مىللىي زۇلۈمى، دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيىگە ۋە يەرلىك (مىللىي) ساتقىنلارنىڭ، قورچاق ھاكىمدارلارنىڭ زۇلۈمىغا ئۇچرىدى ھەم روسىيەنىڭ مۇستەبىت مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتى ئىلىدا كاپىتالىزم تەرتىپلىرىنى ئورنىتىش مەقسىدىدە ئېلىپ بارغان زوراۋانلىق بېسىمى ئارقىلىق خەلق ئارىسىدىكى

مۇناسىۋەتلىرىدىكى زىددىيەتنى كۈچەيتىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن يەنە بىرلىك خەلق قوش زۇلۇم ئاستىدا قالدى. سىيىت مۇھەممەت بۇ ئېچىنىشلىق ئەھۋالنى كورۇپ، بىتاقەت بولۇپ مۇنداق شەرھىلەيدۇ:

.....
باھادىر كوپ ئاتانغانلار كى جەڭ قىلماي قاراپ تۇردى،
ئۇلۇغلار چارە تاپماي كۈنلىكى بىرلە ھەممە ھايال بولدى.
.....

زۇلۇم - سىتەم دەستىدىن سەۋرى - تاقىتى قالمىغان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دۇشمەنگە قارشى ھەر دوقمۇشتا ئېلىپ بارغان مىللى ئازاتلىق ھەرىكەتلىرى، خەلقئارادىكى تېچلىقپەرۋەر ئەللىرىنىڭ قاتتىق بېسىمى ۋە مانجۇلاردىن مەنپەئەتدار بولۇپ كېلىۋاتقان غەربىي ياۋروپا دولەتلىرىنىڭ ئارىغا قىسىلىپ كېرىشى ئارقىسىدا 1881 - يىلى پىتېربۇرگتا ئىمزالانغان رۇس - مانجۇ كېلىشىمىگە بىنائەن رۇس پادىشاھى ئىلى ۋىلايىتىنى مانجۇ مۇتلەق ھاكىمىلىكىدىكى جۇڭگوغا قايتۇرۇپ بەردى. ئىلى خەلقى ئەمدىلىكتە يەنە مانجۇ ئىستىبداتلىرىنىڭ فېودال فاشىستلىق تىررورلۇق سىياسىتىنىڭ زۇلۇم كۈلپىتىنى چېكىشكە باشلىدى.

ئىلى خەلقى مانجۇ ئىستىبداتلىرى يۇرگۈزگەن فاشىستىك فېودال - قۇللۇق سىياسىتىنىڭ جەۋرى - زۇلۇملىرىغا چىدىماي، يەتتە سۇ رايونىغا كۆچۈشكە مەجبۇر بولدى. بۇ توغرىدا سىيىت مۇھەممەد يەنە تۆۋەندىكىلەرنى يازدى:

تۇغۇلغان يەردىن ئاچراپ چولگە كەتسەكلىك بېسى مۇشكۈل،
مانجۇ قولدا قالساق زۇلمى قىلسا ئول بېسى مۇشكۈل.
ئارادەتنىڭ بولۇپ مەھجۇرى غېرىپلىق ئول بېسى مۇشكۈل،
يىقىلدى باشمىزگە كۆھمەقپ تاغى بېسى مۇشكۈل.

.....

پۇتتۇم بۇ مۇخەممەس سىمىت مۇھەممەت بۇ باشم غەملىك،
بۇ سوز مەزمۇنغە يەتمەك مۇڭا بولغاي كىشى پەھىملىك،
ھەمىسە خەلقى - خالايدىق كوچ غېمىدا جىمىلەر ماتەملىك،
كەچك چوڭنىڭ قالمايسىن بۇ يەردىن ھەم ئۇزۇم دەملىك.

ئۇزاق مۇساپلەرنى بېسىپ، ئۆزىنىڭ تۇرالغۇلىرىدىن
ئايرىلىپ باشقا جايدا كوچۇش ئوڭاي ئەمەس ئىدى، كوچچىلىك
نامرات خەلققە كوچۇش ئۇچۇن يېتەرلىك كۇچ - قۇۋۋەت يوق
ئىدى. بىچارە خەلق چوڭقۇر غەم قاينغۇغا چومىدۇ:

.....

ئاھ دەرىخا، بىزنى بۇ يۇرتتىن جۇدا قىلدى پەلەك،
يۇرت بولۇرمىز دەپ بارۇرمىز كورمىگەن يەرلەر چىلەك.

.....

زۇلۇمدىن قورقۇپ بارۇرمىز خانەنى ۋەيران قىلىپ،
ئوي - ئىسارەت ئاندا يوق لەيلى نىھاردا غەم يىمەك.

.....

قۇۋۋىتى بار ئادەملەر تىنىتماس ئاندا بارىپ،
قىلغۇسىدۇر ئوي - ئىسارەت، باغۇ - بوستان تېرەك.

.....

پېقىرى پۇقرالەر خىجالەت، تەڭگەسى يوق قولدا،
ئايلىنىپ باش قاتىپ ھەر كۈندە يۈز مىڭ غەم يىمەك.

.....

ئومردىنى پېقىرچىلىق - يوقسۇزلۇقتا ئۆتكۈزۈگەن شائىر
سىيىت مۇھەممەت مۇ باشقىلار قاتارىدا يەتتە سۇغا كوچۇش غېمىنى
يەيدۇ، ئۇ مانجۇ مۇستەبىتلەرنىڭ ئاياق ئاستىدا قېلىشنى خالە -
بايدۇ. لېكىن ئۇ يوقسۇزچىلىقتىن غەم - غۇسسسىگە چوكدۇ. سىيىت
مۇھەممەت ئۆزىنىڭ ئېغىر ئەھۋالىنى شەرھىلەپ تىۋەندىكىلەرنى
يازىدۇ:

.....

دوستلار باشىم قاتىپ ھەيران بولمىش مەن بۇگۈن،
ئاقشۋەت تەغدىر نە ئىكەن غەمگە قالمىش مەن بۇگۈن،
دەرت - ئەلەم مېھنەت پىراقى ئىچرە قالمىش مەن بۇگۈن،
ئۇشۇ غۇربەت دەستىدە چوللەردە قالمىش مەن بۇگۈن.

.....

يەتكۈزەلمەي پىكىردىنى يۈز مىڭ ئەگەر قىلسام خىيال،
ئاقشۋەت نە بولغاسىنى بىلىمەس ھىچكىم ئېھتىمال،
ياخشىلىقتۇر خاھى يامانلىق بارچەسى ئۆزىدىن قاتال،
بۇ پەلەك قىلغۇسىدۇر مەن پېقىرنى پايىمال.

.....

بارساق پائىدا نە قىلۇرمىز ئوي - ئىمارەت بولماسا،
سۇ چىقارمىپ يەر تېرۇرغا مەندە قۇۋۋەت بولماسا،
كەلدى كۈلپەت كۈنلىرى مۇندىن مۇشەققەت بولماسا،

بارچە ئەل مەرداندىر مېنىڭدە غەيرەت بولماسا.

.....

ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر ۋە خەلقپەرۋەر شائىر سىيىت مۇھەممەت ئوز ۋە تىنىنى، خەلقىنى چىن دىلدىن قىزغىن سۆيىدىغان، ۋە تەن ۋە خەلق ئۈچۈن جان پىدا قىلىشقا ھەر دائىم تەييار تۇرىدۇ. خان مىللى قەھرىمان ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ۋە تەنپەرۋەر ۋە خەلقپەرۋەر شائىر ئىكەنلىكىنى يۇرتى ۋە يۇرتداشلىرى بىلەن مەجبۇرەن ۋىدالىشىپ يازغان توۋەندىكى شېئىرلىرى ئارقىلىق ئوچۇق ئىپادىلەيدۇ:

.....

ئەلۋىدا دەپ بىز كېتەرمىز ئىلى شەھرى ياخشى قال،
مۇلۇك - ئىبارەت، جايى - مەنزىل ئەر ز بەھرى ياخشى قال.

.....

ئىلىدە ياتقان مازالار بىزگە قىلغايىسىز مەدەت،
ھەر دۇئادا ياد ئېتەرمىز ئەۋلىيالار ياخشى قال.
ھەم غېرىپ قالدى يەنە قېرىنداش روھلار،
ئانا - ئانا تۇپراغى قەبرى - گورستان ياخشى قال.

.....

كىندىك قانىنى توكۇپ تۇققان ئانىمىز قايدا سەن،
ھەسە دەپ قەلئەنىڭ روھ - راۋانلار ياخشى قال.

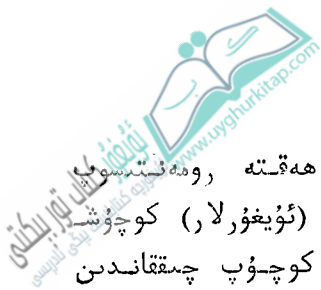
.....

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇش 1881 - يىلى كەچ كۆزدە

باشلىنىدۇ. قىش كېلىش بىلەن كۆچكەن خەلق ناھايىتى ئېغىر ئەھۋالدا قالىدۇ، خەلق يول بويى داللىلاردا، چول - جەزىرلەردە قىشلاپ قېلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ قېتىمى كۆچۈش 1883 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا تامام بولۇپ، ئۇيغۇرلاردىن 45373 كىشى، خۇيزۇلاردىن 4682 كىشى ياركەنت، ئالمۇتىنىڭ كەتمەن، ئاقسۇ، چارسىن ۋە قاراسۇ، قورام، مالىيى دىگەن جايلىرىغا؛ يەنە بىر قىسىمى ھازىرقى تۈركمەنىستاننىڭ بەيرەم ئەلى مەنزىلگە يېقىن ئاخمات دىگەن يېرىگە بېرىپ ئورۇنلىشىدۇ، 7 - 8 مىڭ ئۇيغۇر كەتمەن دائىرىسىدىكى رۇسلار تەۋەسىدە قالىدۇ. چارۇسىيە ھۆكۈمىتى ئونىڭ ئوتتۇرا ئازىيادىكى بېسىۋالغان زىمىنلىرىدا تېرىقچىلىق قىلىش ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن ئاھالە يۆتكەشكە رۇخ - سەت قىلغان ئىدى.

ئىلى ئۇيغۇرلىرى مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ جەۋرى - زۇلمىدىن قۇتۇلالماي يەتتە سۇ رايونىغا كۆچكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارغا ھىچقانداق ياخشىلىق بولمىدى. ئەكسىچە ئوي - ماكانسىز قۇرۇق يەرلەرگە، چول - جەزىرلەرگە ئورۇنلىشىپ، 3 - 4 يىل تولىمۇ ئېغىر ئەھۋالدا تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان مەھەللىلەردە ئىدارە قىلىش ئىشلىرى ئۈچۈن، ئۇيغۇرلاردىن ئاقساقاللار، ئەللىك بېشى ۋە قازىلار تەيىنلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇرلار پەقەت مەھەللى ئىشلارنىلا باشقۇرۇپ، باشقا ئىشلاردا ئويىزدىن ئاي، ناچالنىكلار بىلەن پىروسىتوفلارغا بوي سۇناتتى، بۇلارنى ئۇيغۇر ئەمەلدارلىرى ھىچقانداق ئارتۇقچە ئىش قىلالمايتتى، كۆچۈپ چىققان خەلقلەرگە يەر بولۇپ بېرىلگەن بولسىمۇ، ئەمىلىيەتتە كۆپچىلىك خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشى يەنىلا ئېغىر ھالەتتە قېلىۋەردى، چۈنكى، بېرىلگەن يەرلەر قۇملۇق ياكى

شۇزىتاڭ يەرلەر بولۇپ، بۇ يەرلەردە سۇ كەم بولۇپ، يامغۇر - يېشىن بولمىغان يىللىرى ئاشلىق بولمايتتى. روسىيە كاپىتالىسى - تىك مۇناسىۋەتلىرىنىڭ تەسىرى ئاستىدا يەر، سۇ مەسىلىسى يىلدىن - يىلغا ئېغىرلىشىپ، كەمبەغەل ئۇيغۇر دىخانىلىرىنىڭ ئەھ - ۋالى تېخىمۇ ناچارلاشتى، ئات - ئۇلاقلرى ۋە يېزا ئىگىلىك قوراللىرى يېتەكلىك بولمىغانلىقتىن، نامرات دىخانلار يەرلىرىنى ئىجارىگە بېرىشكە مەجبۇر بولدى. "سۇ بولۇپ تۇرغان يەرلەر - دىمۇ نۇرغۇن ئىگىلىكلەر كەمبەغەلچىلىكتىن يەرلىرىدىن تولۇق پايدىلىنالمىدۇ، زىمىندارلار يەرلىرىنى تولۇق تېرىپ ئالىدۇ. كەم - بەغەللەر بولسا يەرلىرىنىڭ ئازلا قىسمىنى تېرىپ ئالالايدۇ." (پ، پ، رومەنتىسروپ «تارانچى» كىتابى 51 - بەت) مانا شۇنداق كەمبەغەللەر ناھايىتى كۆپ ئىدى، "بىر ياركەنت بولۇشى بويىچە يېزا ئىگىلىك قوراللىرى يوق دىخانلار 67، 78 پىر - سەنتىنى، ئات ھارۋىلىرى يوق دىخانلار 67، 62 پىرسەنتىنى ۋە ئىشچى ماللىرى (ئات، ئۆكۈز) يوق دىخانلار، 79، 76 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلاتتى." (رۇمەنتىسروپ «تارانچى» 1 - قىسىم 27 - بەت) زور كۆپچىلىك كەمبەغەل دىخانلارنىڭ يەر - لىرىنى زىمىندارلار ئەرزىان باھادا ئىجارىگە ئېلىپ، ئاستا - ئاستا ئۆز قوللىرىغا توپلىۋالاتتى. خەلقنى يەرلىك فېوداللاردىن تاشقىرى يەنە رۇس پادىشاھىمۇ ئېزىپ كەلدى، يەر سېلىغى، زىمىنسىكى سېلىغى، مەمۇرلار ئىش ھەققى سېلىغى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تۈگىمەس ئېلىق - سېلىقلار خەلقنىڭ بويىغا چۈشۈپلا تۇراتتى. رۇس پادىشاھى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتى ئاستىدا خەلقنى قۇللۇقتا - نادانلىقتا تۇتۇش مەقسىدىدە ئېزىلىشلەرنى كۆچەيتتى. پادىشاھلىق يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىلمىدىكى فېودال

مۇناسىۋەتلىرىنى قىلچە ئۆزگەرتىمىدى. بۇ ھەقتە رومەنتىسىپ مۇنداق دەپ يازىدۇ: "ئومۇمەن، تارانچىلار (ئۇيغۇرلار) كوچۇش تىن ئىلگىرى قانداق بولغان بولسا، بىزگە كوچۇپ چىققاندىن كېيىنمۇ شۇ قىلىپتلا قالدى."

(«تارانچى» 1 - قىسىم 12 - 13 - بەتلەر)

ئەينى دەۋرنىڭ بىلىملىك، تەرەققىپەرۋەرلىرىدىن ھىساپلانغان سىمىت مۇھەممەت تارىختىن خەۋىرى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنىڭدا دۇنياغا نىسبەتەن ھورىيەتپەرۋەرلىك بىلەن قاراش كۈچلۈك ئىدى. ئۇ:

.....

شاھنشاھلىق ۋاپا قىلسا قىلۇر ئەردى سۇلايمانغە،
يەنە جەمىئەت ئىسكەندەر فىرىدىن ئول نوشورۋانغە؛
سەبىبى ھازىرقى سوقرات ھەركىم بىرلە لوقمانغە،
باھادىرلىقتا پەرزور رۇستەم كى زال داستانغە.

.....

بۇ ئالەمنىڭ ئىشى بەزى توۋەن، بەزى بەلەند قىلماق،
بىرونى رەنج مېھنەتتە بىرونى تەربىيە قىلماق،
بىرونى ناز ئىشىرەتتە بىرونى دەرتەند قىلماق،
بىرونى خار ئەيلەپ بىرونى غەمدە يىغلاتماق.

.....

دەپ يازىدۇ.

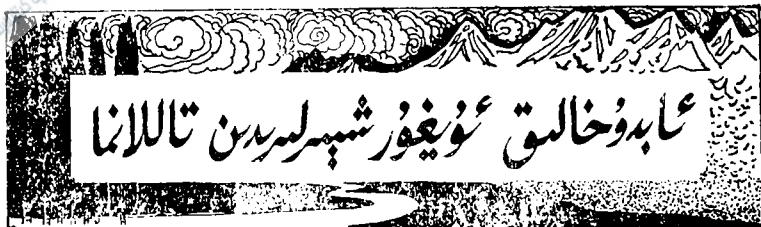
خەلقپەرۋەر شائىر سىمىت مۇھەممەت خەلقنى قىزغىن سۈيگەن؛ خەلق ئۈچۈن دائىم قايغۇرغان. ئۇ ئۆزىنىڭ «شەرىھى شىكەستە» دىگەن ئەسىرىنى توۋەندىكى شېئىرلار بىلەن تاماملىدى:

بۇ كىتابتە تىغە قويۇپ شەرىھى شىكەستە نامە - ئات»
تىڭلاغاي ئول دەرتىبەنلەر قايداغ ئادەم بولسا زات،
ھەرنە ئىش بولسا كورەرمىز تاكى بىز بولساق ھايات،
راھى چولدا ئاسراغىل يارەب مېنى قىلساي ۋاپات.

.....
ھەم ئوزەمنىڭ دەردى بار پۇقرالار ئۇچۇن غەم يىدىم،
پاندا قالۇر ئاتم دەپ سوز تىزىپ پەھىم ئەيلىدىم.
بۇ بىمىت بىرلە مۇخەممەسلەر قىلىپ نەزم ئەيلىدىم،
بىر نەچچە كۇن پىكىرلەپ دىل يولىنى ئەزم ئەيلىدىم.

.....
ئاسى جافى سىمىت مۇھەممەت سەن ئوزەڭ ھۇشيارى بول،
توبە دەپ ئوشلاپ ياقاڭنى ھەرسەھەر بىدارى بول،
بىر نەجىد مىسكىن پىقىر ئادەملەرنىڭ دىلدارى بول،
باخشىلەرنى ئىزلەگىل تاپساق ئۇچۇن ئاۋارى بول.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: پەتىھارجان مۇھەممەدى

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

قەھرىمان ئىسنىقلاپچى، تالانتلىق شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر 1896 - يىملى تۇرپان يېڭى شەھەردە چوڭ سودىگەر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. شائىر بالا ۋاقتلىرىدا دەسلەپ تۇرپاندا دىنىي مەكتەپتە، ئۇندىن كېيىن خەنزۇ مەكتىۋىدە ئوقۇغان. بۇ مەكتەپلەرنى تۈگەتكەندىن كېيىن، شائىرنى ئاتىسى ئابدۇراخمان قاراشەھەرگە ئاپىرىپ مۇڭغۇل مەكتىۋىدە ئوقۇتقان، شائىر مۇڭغۇل مەكتىۋىدە ئاساسەن مۇڭغۇل تىلىنى ئۈگەنگەن. شائىرنىڭ ئاتىسى تۇرپان ۋە شىنجاڭدىكى ھەرقايسى سودا شەھەرلىرىدەلا ئەمەس، بەلكى ئەينى زاماندىكى تۈركىستان شەھەرلىرى، ھەتتا شەرقىي ياۋروپادىكى چوڭ شەھەرلەرگە دائىمىي يۈسۈندا قاتناپ سودىگەرچىلىك قىلىدىغان كىشى بولۇپ، ئۇ ئوغلى ئابدۇخالىقنى چەتئەل شەھەرلىرىگە بىرقانچە قېتىم ئۈزى بىلەن بىللە ئېلىپ بارغان. بۇ جەرياندا شائىر تۈركىستاندا -

نىڭ شەمەي شەھىرىدە بىر يىلدىن ئارتۇقراق نۇرۇپ رۇس تىلىنى ئۆگەنگەن. شۇنداق قىلىپ، شائىر ياشلىق قىرانغا يەتكىچە ئەرەپ، پارس، خەنزۇ، رۇس ۋە مۇڭغۇل تىللىرىنى ئىگەللەپ، نەزەر دائىرىسى كەڭ، ھازىرقى زامان پەن-مەدىنىيەتى بويىچە ئەتراپلىق بىلىمگە ئىگە بولغان چۇشقۇن ئىنتى-لىشلەرگە ئىگە بىر مەرىپەت ئىگىسىگە ئايلانغان.

شائىرنىڭ ئاتىسىغا ئەگىشىپ چۇڭگو ۋە چەتئەل شەھەر-لىرىدە كۆپ قېتىملاپ بولۇشى ئۇنى ناھايىتى كەڭ دائىرىدە ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ ھەرخىل باسقۇچلىرىدا ۋە ھەرخىل سىياسىي ئەھۋالدا بولغان خەلقلەر ۋە مىللەتلەر بىلەن تونۇش-تۇردى. زامانىسىغا يارىشا يۇقۇرى ساۋاتقا ئىگە بولغان شائىر ئۆز خەلقىنىڭ ئەينى زاماندىكى سىياسىي ئورنى، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي رىئايالىغىنى چوڭقۇر چۈشەندى، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتى تەرەققىيات دەرىجىسىنى ئۆزى كۆرگەن رايون ۋە مەملىكەتلەردىكى نىسبەتەن تەرەققىي تاپقان ۋە ئويغانغان خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىيات دەرىجىسى بىلەن سېلىشتۇردى. شائىر ئوسۇپ يېتىلگەن بۇ خىل ھاياتىي شارائىت، ئۇ كۆرگەن ئىجتىمائىي تارىخىي ۋەقەلەر، كەڭ ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئېچىنارلىق ئەھۋالى ئۇنىڭدا خەلق ئازاتلىغى ۋە دېموكراتىيە ئىدىيىلىرىنى پەيدا قىلىپ، ئۇنى ئىنقىلاۋىي ئىنتىلىشلەر يولغا ئېلىپ ماڭدى. شائىرنىڭ شېئىرىي ئىجادىيىتىمۇ مانا شۇ ئىدىيە-لەر زىمىنىدە راۋاج تاپتى.

شائىرنىڭ ئەدىبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان دەۋرى مۇشۇ ئەسىرنىڭ 10-يىللىرى بىلەن 30-يىللىرى ئارىلىغى بولۇپ، بۇ دەۋردە رايونىمىز شىنجاڭدا شىنخەي ئىنقىلاۋىنىڭ

غەلبە مەۋجۇت بولۇپ، پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغان مىللەتلەرگە ياكى زىڭشىڭ ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئىدى. ياكى زىڭشىڭ گېجۇي ھاكىمىيىتى شىنجاڭدا مانجۇ خانىدانلىقى يۈرگۈزگەن قۇل قىلىش ۋە مىللى زۇلۇم سىياسىتىگە تولۇق بىلەن، بەلكى ئاشۇرۇپ ۋارىسلىق قىلدى. مىللەتلەرگە ياكى زىڭشىڭ ئىنتايىن قارا كۆڭۈل ۋە ھىلىگەر سىياسىتى ئىدى. ئۇ شىنجاڭدا سىياسى جەھەتتە "بىر بىرىگە بەنت قىلىپ قويۇپ ئۇس-تىدىن باشقۇرۇش سىياسىتى" دىگەننى يولغا قويۇپ، مىللەتلەر بىلەن مىللەتلەر، قەبىلىلەر بىلەن قەبىلىلەر، شەھەرلەر بىلەن شەھەرلەر، يۇرتلار بىلەن يۇرتلار، يېزا-كەنتلەر بىلەن يېزا-كەنتلەر ئوتتۇرىسىدا قەستەن نىزا ۋە جاڭجاللار پەيدا قىلىپ، ئۇلارنىڭ پۈتۈن دىققىتىنى ئوزۇن ئۆزىگە ئېلىشقا مەركەزلەشتۈرۈپ قويۇپ، ئۆزى بولسا ئازغىنا ھەربى كۈچ بىلەن پۈتۈن شىنجاڭنى ئۇزۇن يىللار داۋامىدا خاتىرجەم باشقۇردى. ئۇ ئاشكارا ھالدا مىللى تەڭسىزلىك، مىللى زۇلۇم سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ شىنجاڭ مىللەتلىرىنى سىياسى، ئىقتىسادى، ھەربى ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە باشقۇرۇش ئىشلىرىغا يېقىن يولاتمىدى، ئۇلارنىڭ سىياسى ئورنىنى كوتىرىش ۋە ئىقتىسادىي ئىگىلىگىنى ياخشىلاش جەھەتتە ھېچقانداق ئەمىلى چارىلەرنى يولغا قويمىدى، ئەكسىچە، ئۇلارنى سىياسى جەھەتتىن رەھىمسىز باستۇرۇپ، ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئۈزلۈكسىز تالان-تاراج قىلدى. ئۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئۈستىدىن، ئۇلارنىڭ يۇقۇرى قاتلام كىشىلىرى ۋە دىنىي روھانىلىرىنى سېتىۋېلىپ، ئۇلار بىلەن بىرلىشىپ سىنىپىي زۇلۇم يۈرگۈزدى. مىللەتلەرگە ياكى زىڭشىڭ ئۆزىنىڭ قاراڭغۇ-زۇلمەتلىك قەبىھ ۋاسىتىلىق سىياسى ھۆكۈمرانلىغىنى يولغا قويۇشتا ئەلۋەتتە

ئەينى ۋاقىتتىكى شىنجاڭنىڭ فېئودال تارقاتقىلىغىدىن، خەلقنىڭ سىياسى ۋە مەدەنى جەھەتتىكى ساۋاتسىزلىغى ھەمدە خەلقنىڭ ئېڭىنى بىخۇتلاشتۇرۇپ تۇرغان ئوتتۇرا ئەسىر دىسى خۇرپاتچە - لىغىدىن ئۇنۇملۇك پايدىلانغان ئىدى. شىنجاڭ خەلقىنى داۋاملىق يوسۇندا مۇشۇ خىل تەرەققىيات سەۋىيىسىدە ساقلاپ قېلىش ئۇلارنىڭ ئويغىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولۇپ قېلىشىدىن قاتتىق ساقلىنىش - ياڭ زىڭشىڭ مۇستەبىتچىلىگىنىڭ سىياسى پروگراممىسى بولغان ئىدى.

شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ياشىغان ۋە ئىجات قىلغان تارىخىي - ئىجتىمائى مۇھىت مانا شۇنداق ئىدى. ئۇنىڭ يۇرتى، ئۇنىڭ خەلقى مىللى زۇلۇم ۋە سىنىپىي زۇلۇمدىن ئىبارەت قوش تاغ ئاستىدا يەنجىلىپ ياتاتتى. بۇ خىل دەۋر رىياللىغى شائىر - نىڭ ئىجادىدا كەڭ يوسۇندا ئەكس ئەتتى شائىر يالقۇنلۇق ئىستەك ۋە قويۇق ئىچكى ھاياجان بىلەن سۇغۇرۇلغان شېئىر - لىرىدا خەلقى ئويغىنىشقا، ئازاتلىق، ئەركىنلىك، تەرەققىيات ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا، خۇرپاتلىقنى تاشلاپ، ھازىرقى زامان پەن - مەدەنىيىتىنى ئىگەللەپ، تەرەققى تاپقان ئىلغار مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشقا چاقىردى. ئۇ زالىم ھۆكۈمرانلارنى مەنپەئەتپەرەست ۋە ساتقىن روھانىلارنى پاش قىلدى، ئوز خەلقنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىندى، ئۇلارنىڭ تارىخىي تەقدىرى ۋە ئىستىقبالىدىن قايغۇردى. ئوز نوۋىتىدە يەنە ئۇ ئوز خەلقىگە ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچىلار تەرىپىدىن تارىخىي يوسۇندا سىڭدۇرۇل - گەن ناچار ئىللەتلەرنى ئەيىپلىدى.

بىز شائىرنىڭ شېئىرلىرىدا خەلقى ئويغىنىشقا چاقىرغان يالقۇنلۇق خىتاپلارنىمۇ، جۈملىدىن قىسمەن يوسۇندا ئوز غايە -

لىرى ۋە ئىلغار ئىدىيىلىرىنى جارى قىلىشتا دۇچ كەلگەن تەنھالىق قايغۇسىنىمۇ كورمىز. بۇ تاسادىپى ئەمەس ئەل. ۋەتتە. شائىر تەرغىپ قىلغان دىموكراتىيە ۋە خەلق ئازاتلىغى ئىددىيىلىرىنىڭ خەلق كويىچىلىكى ئاڭسىز، ساۋاتسىز بىر ھالەتتە تۇرۇۋاتقان، فېئودال تارقاقچىلىق ۋە ئوتتۇرا ئەسىر جاھالىتى ئۇلارنىڭ پۈت - قوللىرىنى چۈشەپ قويغان بىر دەۋردە ئىشقا ئېشىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرىدا قىسمەن ئەكس ئەتكەن قايغۇ، ئەتراپىدىكىلەر ئومۇمىي يۈزلۈك غەپلەت ئۇيقۇسىدا ياتقان بىر چاغدا بالدۇر ئويغانغان ۋە بۇ ئۇيقۇنىڭ ئولۇمىگە ئېلىپ بارىدىغانلىغىنى چوڭقۇر چۈشەنگەن جەڭچىنىڭ قايغۇسىدۇر.

شائىرنىڭ ئاتا - ئانىسى ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ سودىگەرچىلىك ئىشىنىڭ ۋارىسى بولىدۇ، دەپ ئۇمىت قىلغان ۋە شۇ مەقسەتتە ئۇنى ھازىرقى زاھان مائارىپى بىلىملىرى بىلەن تەربىيەلىگەن ئىدى. شائىر ئاتا - ئانىسى يارىتىپ بەرگەن ئوقۇش پۇرسەتلىرىدىن ياخشى پايدىلاندى. يۇ، ئەمما ئۇلار ئۇمىت قىلغان يول بىلەن ماڭمىدى. ئۇ سودىگەر بولۇشنى ئەسلا ياراتماس ئىدى، سودىگەرچىلىك قىلىشنى ئۇ ئۆزىگە نامۇناسىپ كۆرەتتى. ئەكسىچە ئۇ پۈتۈن دىققىتىنى ئۆگىنىش ۋە ئىجادىيەتكە بېغىشلاپ، ئۆزىنى كېلىچەك ئىنقىلاۋىي ھەركەتلەر ئۈچۈن تەييارلاش يولىغا ماڭدى. ھازىر تۇرپاندا شائىرنىڭ بالىلىق دەۋرىدە دىنىي مەكتەپتە بىللە ئوقۇغان ساۋاقداشى ئىمىن ھاجى داموللا دىگەن كىشى ھايات بار، يېشى 80 دىن ھالقىپ كەتكەن بولسىمۇ، خاتىرىسى، زېھنى ناھايىتى ئوچۇق بولغان بۇ كىشى شائىر توغرىسىدا مۇنداق بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بەردى: بىر كۈنى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ،

مەخسۇس ئۆگىنىش ۋە ئەجدادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئويدە -
دىن چىقىپ كەلگىنىدە، قورادىكى كارۋاتتا ئولتۇرغان ئانىسى
نىيازخان ئۇنىڭغا: — دەم ئالغىلى چىقىڭىزمۇ ئوغلۇم؟ ئۇ ئويدە
كەچكەچە ئولتۇرغىنىڭىز ئولتۇرغان، ئەچىڭىزمۇ پۇشمايدىكەن.
ئويدە مۇنداق كەچكەچە ئولتۇرۇۋەرگىچە ئوقەت قىلىشىڭىز بول-
مامدۇ؟ بىزدە پۇل دىسە پۇل بار، مال دىسە مال بار، بازاردا
دۇكاندىن بىرنى ئېچىڭ، ئويدە ئولتۇرغىچە دۇكاندا ئولتۇرۇڭ -
دە! شائىر ئانىسىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ مەيىغىدا كۈلۈپ قويۇپتۇ -
دە، دەرھال مېھمانخانىغا كىرىپ، ئۇ يەردىن چىرايلىق بىر
گۈلدانى كۆتىرىپ چىقىپتۇ. ئۇ گۈلدانى كورسىتىپ تۇرۇپ
ئانىسىغا، — ئانا، بۇنى ھارۋا چاقىنى مايلايدىغان ماينى قاچە -
لاشقا ئىشلەتسەك بولامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئانىسى ھەيران
بولۇپ، — ۋاي، خۇدايىمەي! بۇ نىمە دىگىنىڭىز بالام! بۇ گۈل -
دان تۇرسا، ئۇنى قارىماي قاپىغى قىلسا قانداق بولىدۇ؟ —
دەپتۇ. شائىر ئاندىن ئانىسىغا، — مېنى دۇكان ئېچىپ سودىگەر -
چىلىك قىل دىگىنىڭىز مۇشۇنىڭغا ئوخشاشلا بىر گەپ، — دەپتۇ.
شۇندىن كېيىن ئانىسى قايسىل بولۇپ ئۇنىڭغا، — توۋا قىلدىم
بالام، قىلۋاتقان ئىشىڭىز دۇكان ئېچىشتىن مۇھىم بولسا،
مەيلى، قىلىۋېرىڭ! — دىگەن ئىكەن.

20 - يىللارنىڭ ئاخىرىغا كېلىپ شىنجاڭدا ھاكىمىيەت
مىللىتارىست ياك زىڭشىڭنىڭ قولىدىن مىللىتارىست جىڭ شۇرېنغا
ئوتتى. جىڭ شۇرېن ياكىدىن بۇ گېجۇي ھاكىمىيىتىنى ھەربى -
سىياسى ئۆزگىرىش يولى بىلەن تارتىۋالغان ئىدى. جىڭ شۇ -
رېننىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىغى باشلىنىش بىلەنلا، خەلقنىڭ
ئۇستىدىكى مىللى ۋە سىنىپىي زۇلۇم ھەسسىلەپ ئاشتى، جىڭ

شۇرېننىڭ زۇلۇم - زورلۇقى خەلقنىڭ قاتتىق قارشىلىقىنى قوزغىدى. قۇمۇلدا جىڭ شۇرېن ھاكىمىيىتىگە قارشى كەڭ كۆلەملىك دىخانىلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. قۇمۇل دىخانىلار قوزغىلىڭىنىڭ تەسىرى بىلەن تۇرپاندىمۇ خەلق قوزغىلىشقا باشلىدى، شەھەردىن يېزىلارغا قەدەر قوراللىق قوزغىلاڭ غۇلغۇلىسى پەيدا بولدى. بۇ پەيتتە شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئاكتىپلىق بىلەن ئىنقىلاۋىي ھەرىكەتلەرنى ئويۇشتۇرۇشقا ئوتتى. ئۇ باتۇر ۋە ئاڭلىق كىشى. لەردىن 17 كىشىلىك "ئىنقىلاۋىي ھەيئەت" تەشكىللىپ، بۇ ھەيئەت ئارقىلىق تۇرپان خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىپ قوراللىق قوزغىلاڭغا تەييارلىنىشقا باشلىدى. دەل شۇ پەيتتە جىڭ شۇ - رېننىڭ قۇمۇل دىخانىلار قوزغىلىڭىنى باستۇرۇشقا ئېۋەتكەن ئارمىيىسى قۇمۇل تاغلىقلىرى بىلەن بولغان سوقۇشتا مەغلۇپ بولۇپ، ئورۇمچىگە قايتىش يولىدا تۇرپاندا توختاپ ئوتتى، ئۇلار تۇرپان يالقۇن تاغدىمۇ شۇ يەرلىك خەلىقلەرنىڭ قوراللىق ھۇجۇمىغا ئۇچرىغان ئىدى، ئۇلار پەقەت تۇرپان بازار ئىچىدىلا بىر - ئىككى ھەپتە تۇرۇپ قالالىدى. بۇ ئارمىيىنى يېتەكلىپ ماڭغۇچى - جىڭ شۇرېن ھاكىمىيىتىنىڭ ھەربى قوماندانى جال - لات شىڭ شىسەي ئىدى. شىڭ شىسەينىڭ چېكىنىۋاتقان قىسمى - لىرى تۇرپان بازار ئىچىدە توختاپ تۇرغان بۇ ۋاقىتتا، پەيت كۈتۈپ ياتقان خەلق خائىنى روزى موللا قاتارلىق ئىككىمىلەن شىڭ شىسەيگە تۇرپاندىكى تەييارلىنىۋاتقان قوزغىلاڭ ئەھۋالىنى ۋە 17 كىشىلىك ئىنقىلاۋىي ھەيئەتنىڭ ئەزالىرىنى مەلۇم قىلىپ قويدى. بۇ ۋەقەدىن كېيىن، شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ دوستە - لىرى ۋە تۇققانلىرى ئۇنى باشقا ياقىلارغا قاچۇرۇۋېتىشنى پىلانلاپ شائىرنى قوراسى ئالدىدا مەجبۇرى ئاتقا مىنگۈزگەندە، شائىر

ئويلىنىپ كورۇپ، "مەن قالاي!" دىدى - دە، ئاتتىن چۇشۇپ، قېچىپ كېتىشنى مەرتلىك بىلەن رەت قىلدى. ئابدۇخالىق ئۆي - خۇر باشلىق 17 كىشى تېزلىك بىلەن شىڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىندى. شىڭ شىسەينىڭ ئەسكەرلىرى تۇتقۇن قىلىنغان بۇ 17 كىشىنى تۇرپان يېڭى شەھىرىنىڭ مەركىزىگە ئېلىپ كېلىپ، ئۇلارنى تۇۋرۇكلەرگە چەمبەرچەس باغلاپ تاشلايدۇ. ھازىر ھايات بولغان، ئۇلارنىڭ قانداق قەتىل قىلىنغانلىغىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئولۇم ئالدىدا شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ چىرايىدا قىلچە ۋەھىمە ۋە قورقۇش ئالامەتلىرى كورۇلمىگەن، ئەكسىچە ئۇنىڭدا غۇرۇر ۋە مەتانەت جۇش ئۇرۇپ تۇرغان. شائىر ئولۇم ئالدىدىن تەمكىنلىك بىلەن ئۇيغۇرچە ۋە خەنزۇچە تىللاردا يالقۇنلۇق بىر نۇتۇق سوزلەپ، ئەكسىيەتچىلەرنى پاش قىلغان، خەلقىنى زۇلۇمغا ۋە ئادالەتسىزلىككە قارشى قوزغىلىشقا چاقىرغان. جاللات شىڭ شىسەي ئۇلارنى قىلىچ بىلەن چاپتۇرۇپ ئۆلتۈرگەن، ئارىسىدىن بىرەيلەننىڭ كۆكرىگىنى يېرىپ، يۈرىگىنى يۇلۇۋالغان. مانا شۇندىن كېيىنلا شىڭ شىسەي ئاندىن ئۇرۇمچىگە قاراپ يولغا چىقتى. قان. بۇ 1932 - يىلىنىڭ مارت ئېيى ئىدى.

ئارىدىن كوپ ئۆتمەي قۇمۇل قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ داغدۇغىلىق قوشۇنى تۇرپانغا يېتىپ كەلدى. تۇرپان خەلقى قوزغىلاڭچىلارغا خائىن روزى موللا قاتارلىق ئەككىمىلەن ئۈستىدىن شىكا - يەت قىلدى ۋە ئۇلارنى جازالاشنى تەلەپ قىلدى. قوزغىلاڭچى قوشۇن ئەككى خائىن ئۈستىدىن ھوكۇم چىقىرىپ، ئۇلارنى تۇتۇپ كېلىپ، ئومۇمى خەلق ئالدىدا مىللىتى بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈردى. قورقاس ئىنقىلاپچى، خەلق قەھرىمانى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر

تارىخ سەھىپىسىدىن ئورۇن ئېلىشقا مۇناسىپ شەخس. ئۇنىڭ ئىنقىلاۋىي مەردانىلىقى خەلقىمىزنىڭ زۇلۇمغا ۋە ئەكسىيەتچىلەرگە قارشى ئىنقىلاۋىي كۈرەشلەر تارىخىدا مەڭگۈ ئۆچمەيدۇ. خەلق ئوزىنىڭ بۇ سادىق پەرزەندىنى مەڭگۈ ئۇنتۇمايدۇ.

شائىرنىڭ بۇ ئۆلىمەس شېئىرىي ئەسەرلىرىنىڭ تېمىلىشى يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا 10 - يىللاردىن 30 - يىللارغا قەدەر بولغان بوشلۇقنى تولدۇردى. بىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنى يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى دېيىشكە ھەقىقەتەن شائىرنىڭ يەنە ئەينى يىللاردا رۇس يازغۇچىسى لىۋ. تولستوينىڭ «ئاننا كارىنىنا» ناملىق رومانى رۇس تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغانلىقى، چۈچەكتىن تاش مەتبە سېتىۋېلىپ ئەكىلىپ تۇرپاندا مەتبەچىلىك ئىشلىرىنى يولغا قويماقچى بولغىنىدا، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن چەكلەشكە ئۇچرىغانلىقى توغرىسىدىمۇ مەلۇماتلار بار.

شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى ئىزلەپ تېپىش ئىشىدا تۇرپاندىن ئابدۇراخمان باقى، ساتتار ئابدۇراخمان، ماخمۇت ئەكبەر، ياقۇپ ئومەر قاتارلىق يولداشلار مۇھىم پائالىيەتچانلىق كۆرسەتتى، ئۇلار مېنى شائىرنىڭ ئۆزلىرى ساقلىغان كۆپلىگەن شېئىرلىرى بىلەن تەمىنلىدى، مەن بۇ يولداشلارغا كەڭ ئەدەبىيات - سەنئەت خىزمەتچىلىرى ۋە كىتاپخانىلار نامىدىن مىننەتدارلىق بىلدۈردىمەن.

يەجۇجى - مەجۇجى

يۇرتىمىز بىزنىڭ شىنجاڭ،
ئۇيغۇر ئىدى ئاھالى.

تېپىلمىدى غەپلەتتىن
ئويغىنىشنىڭ ئامالى.

ھىچ تۇيىمدۇق بۇ ئىشنى،
ئۆتكە: دۇق يازۇ - قىشنى.
جياڭجۇن بولۇپ ياك: زىڭشىڭ
باشلىۋەتتى قىرىشنى.

بار ئىدى قازى - موللا،
ئۆستىدە تونۇ - سەللا.
”ئەمرىنى تۇتماق ۋاجىپ“ -
دەپ چىقاردى پەتمۋا.

ياڭنىڭ خىيالى باشقا،
ئۇستا ئىدى تالاشقا.
ئۇستا ئىدى ئەل ئارا
تۇرلۇك نىزا باشلاشقا.

ياڭغا بۇ ئىش ئەپ كەلدى،
كەلگەندىمۇ زەپ كەلدى.
بوره پاخان تاپقاندەك،
يۇڭدىمايلا يەپ كەلدى.

يەتتە باشلىق يالماۋۇز،
مەھكەم ئورنىشىپ ئالدى.

تىللا ھەم يامبۇ بۇلاپ،
تيەنجىنىدە جاي سالدى.

كەتتى بۇ يۇرتنىڭ داڭقى:
ئالتۇن - كۈمۈشنىڭ كانى.
يالماۋۇزلار كوپەيدى،
كۇنسېرى ئېشىپ سانى.

چېرىك قويدى قۇمۇلغا،
شېڭ شىڭشېبىنى توساشقا.
قورقار شىرىك چىقار دەپ،
تەييار، ئوڭاي بۇ ئاشقا.

قۇمۇلدا ياتتى چېرىك،
بىكارغا لەڭنى چىق يەپ.
تويغازدى بۇ قۇمۇلنىڭ
خەلقىنى دىدۇرۇپ "خەپ!"

ئوزى، چېرىگى ئوغرى،
ئوتتى قۇمۇلغا زورى.
ئاخىر بېشىغا چىقتى،
پەن ياۋنىيەنىڭ زوھۇرى.

ئۇيغۇر يازدى قوشاقنى،
ئىچ - قارنىنى بوشتاتتى.

كورەڭلىگەن جياڭجۇننى،
يالماۋۇزغا ئوخشاتتى.

1920 - يىل، تۇرپان.

ئىستىمەس

ئەي نىگار، ھىجرىڭدە كوڭلۇم ئىنتىلىشنى ئىستىمەس،
مەن خىتاپ قىلسام ۋەتەنگە ئىزلىنىشنى ئىستىمەس.

ئوت بولاتتىم، تولغىناتتىم مەن يېنىپ چاقماقسىمان،
ئەل ئېغىر ياتقۇدا بولدى ھەم بىلىشنى ئىستىمەس.

ئۇ ئۇزۇن، بۇ قىسقا دەپ ھاۋشىپ يۇرۇپدۇ بەزىلەر،
ئوغرى تەگسە ئويدە مالغا ئىز تېپىشنى ئىستىمەس.

ئېھتىياجىنى ئۇچۇن سەن بىر كېڭەش بەرسەڭ ئەگەر،
بىز بىلۇرمىز دەپ تۇرۇپ ئىجرا قىلىشنى ئىستىمەس.

ھامىنىڭ ئەۋلادىدىن قۇللۇقتا بىرسى قالمىدى،
ئۇيۇر ئەۋلادى بۇنى ئەسلا سېزىشنى ئىستىمەس.

يەپ زەھەر بولدى كېسەل، ئەھۋالدا كوپتۇر خەتەر،
ەللىتىم جان چىقىسەمۇ داۋالىنىشنى ئىستىمەس.

باشقىلار كوكتە، دېڭىزدا ئۇزدى شوخ پەرۋاز قىلىپ،
بىزگە كەلسە بىر قوتۇر ئشەك مىنىشى ئىستىمەس.

ئىزلىدى ھوما قۇشنى كۈندە ئاسمانغا قاراپ،
ئىزلىگەنلەر باشقا ھوما قونۇشنى ئىستىمەس.

مىللىتىم تارتقان ئازابغا كوڭۇل قانداق چەدار؟
ئەل غەرىپ ئىكرايدۇ ئەمما تەۋرىنىشى ئىستىمەس.

ئابدۇخالىق قىل سۇبات ئىزلە سىراتلىمۇستەقىم،
بۇ سۇبات بارىندا دىل ۋەيران كېزىشى ئىستىمەس.

1920 - يىلى، تۇرپان.

سېغىنىش

ئەي پەرى سەن كەتكىلى بولدى قاراڭغۇ بۇ جاھان،
مېنى يالغۇز مۇندا تاشلاپ، ئاھ! ئەجەپ قىلدىڭ يامان.

كەتمىدى، كەتكەندىكى كوز بېقىشنىڭ، قاش قېقىشنىڭ،
ئىختىيارسىز مەن ئۇزاتتىم، نائىلاج بولدۇڭ راۋان.

مەن ئۇزاتقان يەردە تۇردۇم سەن كوزۇمدىن يۇتكىچە،
سەن يوقالغاچ ئايلىنىپ باش، يەر بولدى ئۇ ئاسمان.

يەغلىغانغا يانمىدىڭ، ئەسلا يېشىغا قانمىدىڭ،
خەت - خەۋەرمۇ بەرمىدىڭ، ئەي پەرى بولدۇڭ قايان؟

يول يىراق يوق ۋاستە، دەپ يوقتا باھانە ئەيلە،
ئوڭسىزدا بولمىسا كەلگىل چۇشۇمدە قىل بايان.

”كورۇنگەن تاغ يىراق ئەمەس“ ئابدۇخالق كۈت ئۇمىت،
سېغىنغىنىڭ كېلىدۇ، سۇزۇلۇر شۇندا جاھان.

1920 - يىل، تۇرپان.

ئويغان

ئەي پېقىر ئۇيغۇر ئويغان، ئۇيقۇڭ يېتەر،
سەندە مال يوق ئەمدى كەتسە جان كېتەر.

بۇ ئولۇمدىن ئوزۇڭنى قۇتقازمىساڭ،
ئاھ، سېنىڭ ھالىڭ خەتەر، ھالىڭ خەتەر.

قوپ! دىدىم، بېشىڭ كوتەر! ئۇيقۇڭنى ئاچ!
رەقىبىڭ بېشىنى كەس، قېنىنى چاچ!
كوز ئېچىپ ئەتراپقا ئوبدان باقمىساڭ،
ئولۇسەن ئارماندا بىر كۈن يوق ئىلاج.

ھىلىمۇ جانسىزغا ئوخشايدۇ تېنىڭ،
شۇڭا يوقمۇ ئانچە ئولۇمدىن غېمىڭ؟

قەچقىرسام قىمىرلىمايلا يانسەن،
ئويغانماي ئۆلمەكچىمۇ سەن شۇ پېتىك؟!

كوزۇڭنى يوغان ئېچىپ ئەتراپقا باق،
ئوز ئىقبالىڭ ھەققىدە ئويلا ئۇزاق.
كەتسە قولدىن بۇ غەنىمەت پۇرسىتى،
كېلچەك ئىشىڭ چاتاق، ئىشىڭ چاتاق.

ئېچىنار كوڭلۇم ساڭا ئەي ئۇيغۇرۇم،
سەپدىشىم، قېرىندىشىم، بىر تۇققۇنۇم.
كويۇنۇپ ھالىڭغا ئويغاتسام سېنى،
ئاڭلىمايسەن زادى نىمە بولغۇنۇڭ؟!

كېلىدۇ بىر كۈن پۇشايمان قىلسەن،
تەكتىگە گەپنىڭ شۇ چاغدا يېتىسەن.
”خەپ“ دىسەڭ ئۇ چاغدا ئۆلگۈرەي قالۇر،
شۇندا ئۇيغۇر سوزىگە تەن بېرىسەن.

1921 - يىلى، تۇرپان.

ئۇيغۇرۇم

جاھالەت سەمەرەسىدىن بىزگە بىر كۈن كۆپ خاتا باردۇر،
ئەيتىڭىزچۇ، بۈگۈنكى ھالىمىزنىڭ قايسى بىرىدە ساپا باردۇر؟

جاھاننىڭ ھالىدىن ۋاقتى بولۇپ تۇرماقنىڭ ئورنىغا،
بىرنى شاڭيۇ سايلاپ ئارقىدىن دەۋايىمىز باردۇر.

دوستلۇق ھەم ئىتتىپاقلىق نىشانى قالمىدى بىزدە،
يېڭى باشنى كوتەرگەننى ئۇرۇپ يىقىتقانمىز باردۇر.

بىرى بىر ياخشىلىق قىلسا ئۇنىڭ يادىنى قىلماق يوق،
ئېپى كەلسە بېرىپ ئەۋرەتلىرىدىن ئاچقانمىز باردۇر.

خاتائەن دوستىمىزدا بىر ئەيىپ زاھىر بولۇپ قالسا،
يوشۇرماي بىرگە ئوننى قوشۇپ چاچقانمىز باردۇر.

يەنە يۇرت پايدىسىغا جەم بولماقلىق بېسىمى مۇشكۈل،
نەزىر تويۇ - زىياپەتكە بېرىپ ياتقانمىز باردۇر.

كېرەكسىز مۇستەھەپ ئىشلار ئۈچۈن جاننى پىدا قىلدۇق،
ۋە لېكىن ھەجگە باج ئالسا تۈزۈپ قاچقانمىز باردۇر.

ئىلىمنىڭ ئىجتىھادىغا كۆڭۈلنى قويمىدۇق بىزلەر،
ئوقۇرمىز - ئوقۇتۇرمىز، سېغىز چايناشقانمىز باردۇر.

ئويۇن - چاقچاق تۈپەيلىدىن دوستلار ئارا بىئەپ بولساق،
ياراشتۇرۇپ قويۇش نەدە، ئارىغا ئوت ياققانمىز باردۇر.

خوشامەت بابىدا بىزدىن بولەك ئۈستىسى ھەم كامدۇر،
قۇۋلۇغۇ - شۇملۇق بىلەن رەڭمۇ - رەڭ يالغانمىز باردۇر.

ئىلىم - پەنگە يۇرۇش قىلغان ئۇچار كوكتە، ئۈزەر سۇدا،
مىنىشكە قوتۇر ئىشەك يوق، پىيادە قالغانمىز باردۇر.

گۆكۈرەپ كەلسە ئاپتوموبىل، نىمە بۇ ئەي خۇدايىم، دەپ،
ئىقىلنى ئىشلىتەلمەي، ھاڭ - تاڭ قېتىپ قالغانمىز باردۇر.

بوۋالار شوھرىتىنى، غەيرىتىنى ھىچ سېغىنمىسىمىز،
قېلىپ غەپلەت - جاھالەتتە يۇمۇپ كوز، پو ئاتقانمىز باردۇر.

ھۈنەر بىلەن سانائەتتە يېتىشتۈق بولدى ئىش پۇتتى،
ئوماچ ئىچمەككە خۇمداندا ھىجىر قۇيغانمىز باردۇر.

تە ئاۋۇنۇ - تەنە سۇر ئورنىغا بىزلەردە بىر ئادەت،
بىلىمگە سايە قىلغاننى تېپىپ قاققانمىز باردۇر.

مىسلى جەننەت تاغۇ - دەريانى بېزەشكە يوق كىشى،
ياستۇقنى قىرلاپ قويۇپ بىغەم ياتقانمىز باردۇر.

”ئىت ئۇرغاننى تونۇر“ دەپ بار ئىدى بىر تەمسىلى،
لويى، ئامبال ۋە دارىن دەپ سېمىز باققانمىز باردۇر.

مۇنەججىم ھەم ئېنىچىنىر، ئالىسلارنىڭ ئورنىغا،
تونۇ - سەللا، نەپسى بالا موللىمىز - سۇلتانمىز باردۇر.

قىزىل كوزلۇك، كورەلمەسلىك ۋە يا ئوزى قىلا باسلىق،
قىلاي دەپ بەل باغلىغانلارغا تۇرلۇك - تۈمەن بوھتانمىز باردۇر.

ئەل - يۇرتنىڭ دەردىگە قىلچە دەرمان بولىدۇق بىزلەر،
كىلۇر بىر كۈن ئاشۇ چاغدا، ئورنىغا كەلمەس پۇشمانىمىز باردۇر.

1921 - يىل، تۇرپان.

ئىنتىزار

بېشىڭنى ئېلىپ كەتتىڭ، بىرمۇ كەلىمىڭ ئەي يار،
خېتىڭ يوق، خەۋىرىڭ يوق، دىققەت ھەيرىتىم ئارتار.

ھەر كۈنى قاراپ بويلاپ يولغا، كىلورمۇ دەپ يار،
كەچ بولسا ئۈمىت ئۇزۇپ ئويىگە قايتىمەن ناچار.

تۇن - كۈن ئۇيقۇدىن قاچتى، ئوتى ئوتۇپ تۇتاشتى،
دەردى ھەددىدىن ئاشتى، ئەھۋالىم يامان دىشۋار.

كۈزلۈرۈم قاماپ قالدى، مونتەزىر بولۇپ تالدى،
يارىم شۇنداق ئوت سالدى، چىقتى پەلەككە شەرار.

خىيال ئەيلىسەم يېنىپ، بېرىپ كەلمىدى يېنىپ،
يۈرەك باغرىمنى يېرىپ، ئازاپ قىلدۇ بىسىپار.

ھەر كۈن يۈز تۈمەن مىڭ ئوي، يار كورسىتۇرمۇ دەپ بوي،
بولدى ماڭا ئۇلۇغ كوي، دەپ يارىم قاچان قايتار.

كۆز يۇمماي بولۇر تۇن تاڭ، ئۇيقۇ كەلمەيدۇ ياتساڭ،
شۇنداق دەردىڭنى تارتسام، ئەجەپ بولمىدىڭ غەمخار.

ھەرتاڭ ئەرتە تۇرارمەن، ئىشىگىڭدىن سورارمەن،
بەك ئاۋارە يۈرەرمەن، كورسەت يۈزۈڭنى ئاشكار.

ئىشىڭنىڭ ئىتىك مەككەم، كىرمەككە ئىلاجىم كەم،
ئاچمەسەن بابۇ - كەرەم، جانغا بەرمىگىل ئازار.

كورسەتمەسەن يۈزۈڭنى، پىنھان قىلىپ ئوزۇڭنى،
ئاڭلاتماستىن سوزۇڭنى، ئەيلەپ ئوتقا گىرىپتار.

ئۇيغۇر زار - زار يىغلار، بىرمۇ ئاڭلىماس ئول يار،
بولدۇم كويۇڭدە خۇمار، كىمگە قىلمەن ئىزھار؟
1921 - يىلى، تۇرپان.

خەير، كورۇشەرەمىز

ۋا دەرىخا، كەتتى ئول جانىم مېنىڭ جاننى ئېلىپ،
ئۇ كېتەردە مەندە جان قايدا، ياغاچ بولدۇم قېتىپ.

جادۇكوز گۈل كىرىپىگى بىرلە يۈرەردە بىر قاراپ،
تاش كوڭۈلنى قوغۇشۇندەك ئېرىتىپ قىلدى خاراپ.

مەنلىك سىرلىق قاراپ: "بولغىن ئامان يارىم"، دىدى،
"مەن ئوزۇم كەتكەن بىلەن سېنىڭ بىلەن يادىم" دىدى.

نائىلاج مەنمۇ دىدىم: “بولسۇن مۇبارەك بۇسەپەر —
تاكى جايىڭغا يېتىپ بارغۇنچە يوللار بىخەتەر.”

ئاق بىلەك گەردەنگە چەمبەر، بىرلەشتى ھەرىككى تىنىق،
ئالما - ئانار بولدى بىرچۇپ، ئوپتى تويغۇچە قېنىپ.

“خەير، كورۇشەرمىز” دىبان، ئايرىلىشتۇق نائىلاج،
ئۇيغۇرا يوقاتتى ئەسنى، دىدى، بەختىم زادى كاج.

1922 - يىل، تۇرپان.

باھار چېچىگىدىن بىر تەسەۋر

نازىنىن نازلىق چېچەك، كىملىر ساڭا مەپتۇن ئەمەس،
گەر نېسىپ بولسا جامالىڭ، كىمدۇ ئۇ مەجنۇن ئەمەس.

قىش بويى قويۇق بۇلۇت ئاستىدا مۇزلاپ بۇ كوڭۇل،
كۇن كورەلمەي، تىن سۇرەلمەي غەمدە ئوتتى بۇ كوڭۇل.

بوز ئېسىپ كوكرەكتە ئۇ يارنىڭ خىيالى مۇتەسىل،
كويدۇرۇپ كوپ ئورتىدى، كوپ قالدى سوزلەردىن بۇ تىل.

كېچە مەن كورگەچ چېچەكنى خۇددى كورۇشتۇم يار ئىلە،
يىغلىدىم بى ئىختىيار ئەرزىمنى ئەيتتىم زار ئىلە.

دېدىم: "ئوي مەھبۇبى شاھى، مېنىڭ بۇ ئەرزىمى ئال لۇتپى قىل مۇگداشقىلى، بىرنەچچە كۈن يېنىمدا قال.

ئەرزۇ - ھالىمنى ساڭا باشتىن - ئاياق قىلسام بايان،
دېلىكى ئارمانۇ - ئارزۇم بولغۇسى ئاز - ماز ئايان.

ئەي پەرىلەر نە ئۇچۇن سىزلەردە يوق قىلچە ۋاپا،
كويدۇرۇپ مەجنۇن قىلىپ، جانغا قىلۇرسىزلەر جاپا؟

قايتۇرۇڭ لۇتپى جاۋاپ، ئاشىغى كۆڭلىن تىندۇرۇڭ،
بى ۋاپالىق رەسمىنى، ئەھدىنى ئەمدى سۇندۇرۇڭ.

ئاڭلىغاچ ئاقتى چېچەگىنىڭ كوزىدىن ياش تارام،
كوپ پۇشايمنلار يىدىم، ئەيتقان سوزۇمگە مەن قارام.

كوزنى باستى قاپقاراڭغۇلۇق، جاھان زۇلمەت بولۇپ،
ئىختىيارسىز كوزلىرىمدىن ئاقتى قانلىق ياش تولۇپ.

كويىدى ئول شاھى چېچەك ھالى پەرىشانىم قاراپ،
سوردى: "ئەي بىچارە ئاشىق نە ئۇچۇن ھالىڭ خاراپ؟"

يىغا قايناپ بۇ تىلىم سوزلەرگە ھالى يوق ئىدى،
ئۇدۇلۇمدا ئول چېچەك خۇددى قىزىل گۈل چوغ ئىدى.

دېدى: "ئەي بىچارە، مىسكىن يىغلىما ھالىڭ دىگىل،
بىلىڭسىمچە مۇگدىشاھى، جانىم ساڭا جانۇ ۋە دىل."

يىغلىبان دىدىم: "پەلەك بېشىمغا نى كوي سالمىدى،
يىغلىماقتىن تاشقىمى بەندەگدە ھىچ كوي قالمىدى."

دىدى: "ئەي نادان، بىلەمسەن تاش بېغردۇر بۇ پەلەك،
كورمىدىڭمۇ ئۇندۇرۇر ئول بىر پەلەكتىن مىڭ خەمەك."

1923 - يىل، تۇرپان.

قايدىسەن

ئەي ماڭا ئوتلار سېلىپ، ئەقلىمنى ئالغان قايدىسەن؟
بېشىمغا غەم ياغدۇرۇپ، كويلارغا سالغان قايدىسەن؟

بارمىدى يا بىر ئوچۇك، يالغۇز ماڭا يەتتى كۇچۇك،
يوقلىمايسەنغۇ كېلىپ، تۇنلەردە بالخان قايدىسەن؟

بۇ جاھان تار كەلدىمۇ، ھەمرا بولۇش ھار كەلدىمۇ،
دەردى - دەۋران ئۇستىگە، ئىشقىڭنى قوشقان قايدىسەن؟

كويدۇرۇپ كۇل قىلغىچە، سۇيدۇرۇپ قۇل قىلىسچۇ،
ئاقىتى كوزدىن ياش، بېغردىن قىپ - قىزىل قان، قايدىسەن؟

سەنسىز زۇلمەتتۇر جاھان، نۇر ئىمەر سەندىن قاچان،
سەن ئۇچۇن تىكىلدى جان، بولمامسەن قاتقان، قايدىسەن؟

1923 - يىل، تۇرپان.

ئىزاھات: بۇ شېئىر خەلق ناخشىسى «ۋاي دادەي» گە تېكىست قىلىنغان.

كوڭۇلسىز ۋەقەنىڭ كۆنۈمسىز ئاھى - نالىسى

ئىچ پۇشۇپ كوڭلۇم يېرىم يار كەلمىدى دەپ خارۇ - زار،
يوق ۋۇجۇدۇم خوشلىغى بولدى خىيالىم تارۇ - مار.

دەسلىۋى يالغۇز غېرىپ ئەلبەتتە يالغۇز كەچكىچە،
قايسى ياقتىن يار كىلۇر دەپ جىق يولغا ئىنتىزار.

كاشكى تۈنلەردە جانىم قىلسىچۇ ئەرزۇ جامال،
ياكى توختاتسا پالان چاغ كورۇشكەيمىز دەپ قارار.

ۋاقتىنى ساقلاپ كوڭۇلگە ھاي بېرىپ، سەن ساقلا دەپ،
شۇ ئۈمىت بىرلە كوڭۇل بەلكى كېچىرگەي روزگار.

قايسى كۈن كىردى سارايمغا يەنە بىر رەت چىقىمدى،
باقىمدى قايتىپ مېنىڭ ھالىمغا ئۇ شەپقەت شۇئار.

ياكى بولماس بارغىلى ئورداڭنىڭ ئالدىغا چىنىم،
پاسىبانلىقتا تۇرۇپتۇر قانچە - قانچە ئەجدىھار.

بويلغان بىلەن يىراقتىن زەررىچە يوق پائىدا،
ياكى بولمايسەن راۋاقتىن بەزى - بەزى ئاشىكار.

بىۋاپا ياردىن ئۈمىت ئۇزىگىل دىسەممۇ گايىدا،
شەۋقى بارغانچە ئاشۇر يوقتۇر كوڭۇلگە ئىختىيار.

مەيلى يوق زوۋقى كوڭۇل ياردىن بولەك ھىچ ئوزگىگە،
يوق بۇ چاغدا بىر رەپىق ياكى غېمىگە غەمگۇزار.

مەست - مەدھىشتۇر كوڭۇل يارنىڭ پىراقىدا ھامان،
بولمىسا قانداقسىغا بولخاي كوڭۇللەر ھۇشپىيار.

بىلىمدىم مەن ھەم ئۇنىڭ يادىدا بارمىز ياكى يوق،
ياكى كەلسەممۇ بىلىندۇرمەي قىلامدۇ ئۇ ئۇنقار؟

يا ئوزۇمنى بىلىمدىم ياكى خىيالىنى نىتەي،
مەن تەرەددۇت بىرلە ھەيرەتتە يامان بولدۇم خۇمار.

لۇتپ قىل كورسەت جامالىڭنى يوشۇرما ئەي خېنىم،
تاشلىماي قىل ئىتىبار ئەرزىمنى، جان قىل ئىتىبار.

مۇددىئايم شۇقىيا بىر باقسا ئۇ ساھىبجامال،
ھىمىتىم نەرقى كوتىرىلىپ ئېشىپ ئەندەك بازار.

بىۋاپا يار دەردى بىرلە ھالىڭغا ئۇيغۇر ۋاي جانەي،
قىش كېلىپ مۇزلاتمىسۇن پاتراق غېنىمەت قىل باھار!

1924 - يىل، تۇرپان.

بىر پەلەڭنىڭ خەمىگى

سۇتكە ئوخشاش كېچە، ئاق ئايدىڭدا يالغۇز بىر يىگىت،
بىر خىيال ئويغا چۈمۈپ، يۇمغان كوزىنى باش ئېگىپ.

ئاڭغا مەن سالسام قۇلاق، گاهىدا ئاھى ئاڭلىنۇر،
بىلىنۇر ئۇشبۇ قىياپەتتىن ئۇنىڭ جىق دەردى زور.

ئاستىلاپ بېرىپ يېقىن، مەن ئاڭغا بەردىم سالام،
نېمە بولدى ئەي ئاداش، دەپ باشلىدىم ئەۋەل كالام.

ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، رەھمەت ساڭا، سورىما، دىدى،
قوزغىما كونا كېسەلنى كەت نېرى، تۇرما، دىدى.

دىدى: ئەي جېنىم قېرىنداش، بولماسمۇ ياردەم بەرگىلى،
نېمە دەرت ئىدى ئۇ دەردىڭ، بولماسمۇ دەرمان بولغىلى؟

بۇزۇرۇپ ماڭا قاراپ، بېشىنى نەچچە قاشلىدى،
قوشۇمىسىنى تۇرۇپ ئايغا قاراپ سوز باشلىدى:

تاڭ سەھەر سۇبھى ئىدى نە بولدى قارا باسىمۇ،
غەلىتى ھايۋاننى كوردۇم قاۋانمۇ يا ئالۋاستىمۇ؟

مۇپتىلا بويىمەن چۈشۈمدە قاتتىق باش ئاغرىغىغا،
ئىزدىنىپ تاپمايدىمەن بۇ دەردىدىن ھىچبىر شىپا.

خىزىر ئىلياسمۇ دىگەيمەن ئاق ساقاللىق بىر بوۋاي:
”گۈل ھىدى داۋا، — دىدى، — كوڭلۇڭ ئەشۇنى خالىغاي.“

گۈلنى ئىزدەپ، گۈل - گۈلىستانغا قاراپ قىلدىم يۈرۈش،
شۇ ئۈمىت دەرتكە داۋا بولغايىمۇ دەپ گۈلنى كورۇش.

تتىردى ئەزالىرىم سوقتى يۈرەكلەر شۇ زامان،
بېشىغا ئورلەپتۇ سەپرا ئاغرىغى ئاندىن يامان.

قارىسام غەلىتى ھايۋان بوپتۇ باغدا پاسىبان،
چوڭلىغى ئىتتەك كىلۇر، خونسائىكەن جىنىسى قاۋان.

مەن بۇنى كورگەچ دىدىم ”نەدىن كېلىپتۇ بۇ بالا!
بۇ مەرەزدۇر ساقلىسۇن ھەر بەندە مومىنى خۇدا...

باغۋەن كورسە بۇ نېجىسىنى باققا يول قويماستىدى،
ئولتۇرەتتى قاينىغان سۇغا بېسىپ، سوپماس ئىدى.

ئەلھەزەر ئەيلەپتەن ئۇنىڭ قىياھەت تۇرقىدىن،
چوچۇپ ئويغاندىم شۇئان مەن سەسكىنىبان، ئۇيقۇدىن.

ئەتىگەندىن تا بۈكەمگە زادى ئۇيقۇم كەلمىدى،
قۇرقۇنۇچلۇق بۇ قارا چۈشۈ ئېسىمدىن كەتمىدى.

تىنىمدىم ھىچ كىمىسىگە، بولغاي نىمە چۈش تەبرى؟
توغرا تەبرىڭنى بەرگىن، كەل يېقىن ئاداش بېرى.

— ئەي ئاداش، چۈشۈڭدە كورگەن شۇم پەلەكنىڭ تەقدىرى،
ئوڭۇڭدا كورگەنلىرىڭنىڭ چۈشۈڭدىكى بىر تەمسىلى.

مەنمۇ ئۇزۇندىن بېرى شۇنداق خىيالى كۆپ قىلىپ،
كوزلۇرۇمدىن قاچتى ئۇيقۇ، يۈرىدۇرمەن تۇن كېزىپ.

ئىككى دەرتەن مۇكەدەششقا بۇمۇ پۇرسەت كەلگىنى،
ئەسلىمىز ھەم ۋەسلىمىزدۇر، بىر پەلەكنىڭ خەمىگى.

بولمىسا ياخشى رەپىق، بولغاي ھامان كوڭلۇڭ چېچىق،
ئۇيغۇرا، تۇن ئىلكىدە تاپتىڭ ئوزۇڭگە بىر سىدىق.

1925 - يىل، تۇرپان.

پەغان

سەھەرلەردە ئاھۇ ئەپخانم چىقار يەتتە پەلەكلەرگە،
يېتىشتى بۇ مېنىڭ زارم پەلەكلەردە مەلەكلەرگە.
تەپەككۇر دېڭىزغا غەرق بولۇپ ھەريانە مەن شۇڭغۇپ،
ئوزۇمنى ئەپلىدىم توھپە بۇ دېڭىزدە سەمەكلەرگە.

چىقىپ كوككە كىرىپ يەرگە ھەمشە ئىستىدىم ۋەسلىڭ،
بۇ ئادەت ئوزرە كوپ ئوتتى قارارسىز ئۇشۇ تورت پەسلىڭ.
تېخى يوق ئىلتىپات، ھىچ بىلىدىم ئول مودىئا ئەسلىڭ،
مېنى ئاۋارە قىلماقمۇ تېڭىدە ئويلانغان قەستىڭ؟

ئەگەر قەستىڭ ئەشۇلدۇر بولغاي مەن دائىمى ئاۋارە،
سېنىڭ راينىڭ شۇبۇ بولسا تېپىلغاي مۇ بولەك چارە.
بۇ دەردىم بى داۋا بولدى، داۋالار كەلىگەي كارە،
ئاتاپ قويدۇم ئوزۇمنى كاشكى بولساممۇ مىڭ پارە.

سېنىڭ ئىشقىڭدا كويىمەكنى ئوزۇمگە ئىپتىخار بىلدىم،
سېنىڭ ھەققىڭ ئۈچۈن جاننى مىڭ كەررە نەزىر قىلدىم.
يۈرەكنى پارچىلاشقا ئىھتىياج يوق، مەن ئوزۇم قىلدىم،
قىلۇرمۇ ئىلتىپات دەپ، دەرگاھىڭغا باش ئۇرۇپ كەلدىم.

تەرەھمۇم ئەيلىمەكلىك ئەسلى مۇناسىپتۇر ساڭا ئەي شاھ،
مېنى ئوتقا ئۇزۇڭ تاشلاپ بولۇرسەن مۇنچە بى پەرۋا.
سېنىڭ ۋەسپىڭ ئەمەسمۇ رەھىم قىلماقلىق ئەي خۇداۋەندا،
تەرەھمۇم قىل، تەرەھمۇم قىل، تەرەھمۇم ئەيلە مەبۇدا.

كىلۇر تاڭلانە ئىشلار بولغۇسىنى ئەيلىدىڭ مەجمۇل،
ۋىسالىڭدىن خەۋەر بەرمەي مېنى سەن قىلمىغىل مەقتۇل.
ئەگەر يانسام يولۇمدىن بۇ ئىشىغا مەن ئوزۇم مەسئۇل،
بۇ مىسكىن شائىرنىڭ دۇئاسىنى ئەيلىگىل مەقبۇل.

1925 - يىل، تۇرپان.

ھار

ئوت ھاراۋىسى بىلەن ياكى ھاۋا كېمە بىلەن،
يول يۇرۇش يۇرمەك يولىن تاپقاننىكى.

چول ئارا غىچچىڭلىتىپ، يول ئۈستىگە تىنماي سىيىپ،
ئارقىدا قالماق ھاراۋىغا كالا قاتقاننىكى.

مەرىكەدە كىيگىلى بولماس لېكىن ئوبدان نىمە،
خىزمىتى چوڭدۇر ھەجەپ تۇنلەردە بۇ يوتقاننىكى.

ھاكىمى مۇتلەق بولۇپ، پارە يەپ يامبۇ قۇيۇپ،
ئەينى تۇڭگۇزدەك سەمىرمەك يامۇلدا ئولتاغاننىكى.

زۇلمىغا مەھكۇم بولۇپ، باش ئۇرۇپ، قول قوشتۇرۇپ،
نىمە دىسە راست دىمەك قۇللۇقتا قالغاننىكى.

ۋەزنى يېرىم پۇڭ ئەمەلگە مىنىپ، سىغماي تېنىگە،
ئەلنى سالماق پىرىگە يالاقتا جان باققاننىكى.

ئىلمى - پەنگە يول ئېچىپ، جەۋلان قىلىپ نۇر چېچىپ،
يايرىماق كۆكرەك كېرىپ، تەدبىر - ئېقىل تاپقاننىكى.

پەنگە قارشى كاپشىماق، خۇددى ئىمتەك ھاۋشىماق،
خارۇ - زەبۇن ياشىماق، تەرسا، تەتۇر ناداننىكى.

توۋا - تەكسىمىر ئوقۇشۇپ، كانايدىن ئالسا قورقۇشۇپ،
ئەستەغپىرۇللا ئوقۇش، ئالۋاستى باسقاننىكى.

ئۇيغۇرا كۆپ سۆزلىمە، جاھىلنىڭ بەختىن كۆزلىمە،
ھەق تېپىلماس بۇ جاھاندا، ھەممە ئىش يالغاننىكى.

1925 - يىلى، تۇرپان.

ئەزەپ ۋە زار

ئەي پەلەك بۇ دەھشتىڭدىن ئىنتىھا بىزارمەن،
ئىزدىدىم كۆپ، تاپمىدىم بىردەردىمە ھىچ دارىمەن.

ئاتا-بوۋامدىن مىراس كونا كېسەلنىڭ دەردىدە،
گاھ ئولۇپ، گاھ تىرىلىپ كۆپتىن بېرى ئاۋارىمەن.

بىر پۇراپ ئولسەم نە ئارمان، بېغىم باھارى گۈلىنى،
ھەر سەھەر گۈل ئىشىقىدا بۇلبۇلغا ئوخشاش زارىمەن.

دوستلىرىم ئوۋغا چىقاردا كەلتۈرۈر مىسالنى،
قارچىغا قۇشلار ئۇلار، مەن مىسالى سارىمەن.

يۈزمۇ-يۈز قىلماس تەئەررۇز كۆپ كوڭۇلچاندۇر ئۇلار،
كۆرمىسەم چاينار نېچىس گويىكى دىل ئازارىمەن.

لائيىقىل دەپ ئويلىدى، چىمىدىن نەزەر سالىماي تۇرۇپ،
يېڭىلىپ كەتتى ئۇلار كۆپتىن بېرى ھۇشيارمەن.

قولدىن كەلمەيدۇ ئىش، دەپ دائىم غىدىنقلايدۇ مېنى،
مەن ئۇلارنىڭ شۇ سۆزىگە بەكمۇ-بەك خۇمارمەن.

پەنگە ماڭساق كۆز ئېچىپ، كاپىر، جەدىت، دەپ قارغىشۇر،
بۇ ھاماقەت دەۋرىدە ئاتەش بولۇپ يانارىمەن.

چول - جەزىرە، دەشتۇ - سەھرا گىچرە قالدېم نائىلاج،
ئاھ قاچان بىر يول تېپىپ، قوشۇلاي قاتارمەن.

سۇغا تەشنادۇر بۇ چول، بىپايان مۇنبەت يېرى،
مىسلى دەريا تاپماي ئېقىش، قايىمان بولۇپ قاينارمەن.

ئويغىنىپ كەتتى جاھان مەغرىبى - مەشرىق تامام،
مەن تېخى سۇت ئۇيقۇدا، چۇش كورۇپ ياتارمەن.

باشقىلار كۆكتە ئۇچۇپ، سۇدا ئۇزۇپ كەتتى يىراق،
مەن مىسال يالاڭ ئاياق، دەسسەپ تىكەن ماڭارمەن.

ئىلىم - پەندىن يوق خەۋەر، باسنى غەپلەت خەۋپ - خەتەر،
ھالىمىز قۇلدىن بەتەر، قانداق چىداپ تۇرارمەن؟

تىل - ھاقارەت، تەنە - دىخىمار، ۋاي دات!... بۇ جاننى قىيىندى
ئەمدى نە قىلماق كېرەك، ئەجەپمۇ بولدۇم خارمەن.

زۇلۇمنىڭ ئوكيانىدىن تاپماي پاراغەت ئارىلى،
تاغ كەبى دولقۇندا لەيلەپ، ھەققە ئاھ ئۇرارمەن.

دەۋرى جەبرىدىن ئىست! ھالىڭغا ئۇيغۇر ۋايدىكىم،
جاننى ئالغانغا ئېلىپ چىق، تاپمايسە باشقا چارسەن!

1926 - يىلى، تۇرپان.

يۈرەك باغرىم ئېزىلدى

سۈتتەك ئاپپاق ئايدىڭدا،
يار خىيالى ئالدىدا.
سايەم ماڭا ھەمراڭدۇر،
يالغۇزلۇقتا يېنىدا.

سايەم ھەم ماڭا ئوخشاش،
سولتى بار سوزى يوق.
قاراپ باقسام مىدرايدۇ،
ھەقىقەتتە ئوزى يوق.

يار كەتكىلى دەردىم جىق،
رەڭگىم زەپەردەك سېرىق.
ياردىن ئاجراپ ۋاي ھالىم،
ۋاھەسرىتا، ۋادەرىخ.

يار كېتىپ ئەجەپ قىلدى،
كېتەرنى كىم بىلدى.
ياركەتكە نىڭ بۇياغى،
يۈرەك باغرىم ئېزىلدى.

ئۇزۇلمەس ئۈمىت

ھاۋادا كۆپ بۇلۇتلار بار داۋام شۇنداق تۇتۇلغايمۇ،
قۇياشنىڭ نۇرى پاكى ئۇشبۇ مەندىن قۇتۇلغايمۇ؟

قۇياشنىڭ تەمكىنى باردۇر ساچۇر نۇرسىن داۋام ئەيلەر،
سۇباتى يوق بۇلۇتلارغا ئۇنىڭ كەيپى بۇزۇلغايمۇ؟!

قۇياشقا دادا قىلماقلىق ئېقىلسىزلىق دەلىلدۇر،
سېنىڭ بۇيۇققا بوزخالتاڭ بىگىزەرنى يوشۇرغايمۇ؟!

نە چارە ئۇقىمدى ئەخمەق، سولاپ بوزخالتىغا بىگىز،
چىقىپ داھى ئۇگىتلەر بۇ جامائەتكە ئۇقتۇرۇلغايمۇ؟!

ئۇگىتلەر توختىماستىن، ئۇ ئۇگىتلەشكە ئۇمىدى زور،
چۈشەنمەي بىزىرىپ تۇرغان بىلەن ھەم توختىتىلغايمۇ؟!

چىقار بوران تاراپپال، ئەگەر ھىچ ئويلىماي تۇرساڭ،
ئەگەر قاتتىق چىقىپ كەتسە بۇزۇق تۇڭلۇك يېپىلغايمۇ؟!...

جاھالەت بۇلۇتى توستى قۇياشنى ھىچ كورۇپ بولماس،
مۇقەددەس ئۇ قۇياش نۇرى بىزدە ھەم تېپىلغايمۇ؟!

ئوقۇتماي بالىلارنى ئوينىتىپ خوپ ياخشى چوڭ قىلدۇق،
ئىسىمىت! بۇ بالىلار ئاخىر يېرىم نانغا سېتىلغايمۇ؟!

ئوقۇڭلار، ئوقۇتۇڭلار، ھاۋا ھەم ئەۋزائىنى بۇزدى،
ئەگەر يوق بولسا ھازىرلىق بۇ مىللەت يوقالغايىمۇ؟

ئۈمىت تەبەسسۇمى

ھاي سەتەڭ بالەخان،
سەنئۇ - سەن جانان،
كىمدۇر بىلەمسەن،
ئوتۇڭدا يانغان؟

ئوتلارنى سالىدىڭ،
جانلارنى ئالىدىڭ،
زېرىككەن چاغدا،
ئۇيقۇغا تالىدىڭ.

نازىڭ ياراشۇر،
قىزلار قاراشۇر،
ئوتسە يىگىتلەر،
ئۆيدە تالاشۇر.

بىركۈنلەر كىلۇر،
گۈللەر ئاچىلۇر،
ئۇيغۇر ئەيىۋى،
شۇندا ياپىلۇر.

1926 - يىلى، تۇرپان.

ئۇيغۇر قەزى

ئەي قەمەر، قارىشىڭدا مەن ھەيرەتتە قالدىم ئۇشبۇ تۇن،
ماھى رۇخسارىڭ سېنىڭ ئون تورت ئىكەن تولغان بۇ كۈن.

ئول قۇياش تارلىق قىلىپ، چاچتاقنى راست ئوخشايدۇ ياغ،
شۇ سەۋەپتەنمۇ يۈزۈڭدە بار ئەجەپ ئۆتمەس بۇ داغ.

ئۇشبۇ داغدىن گۈل يۈزۈڭگە يەتمىدى ھىچبىر زەرەر،
بۇ ئەسەر بىر مەڭ بولۇپ، ھوسنىۋىڭنى ئارتتۇردى مەگەر.

بىر قاراشتا گۈل يۈزۈڭگە ئاشىق بولدۇم بىقارار،
ئوخشىغان قات-قات كوزۇڭ خۇددى ئېلپىكتىر، يالتىرار.

لەۋلىرىڭنىڭ قېنى بار، قىزىلچىدىنمۇ قېنىقراق،
چىشىڭنىڭ چىشى ئۇنىچىدىن، تىللىرىڭ مەھبۇبىراق.

قاشلىرىڭدۇر يېڭى چىققان ئەينى شەۋۋاننىڭ ئېيى،
سېنىڭ ئالدىڭدا باراۋەردۇر گادا، شاھۇ-بېيى.

سېھرىگەر گۈل كوزگە ساقچى، كىرىپىڭنىڭ بىر نەيزىدۇر،
ھەر قاراشىڭدا كېلىپ نەيزەڭ يۈرەكنى ئېزىدۇر.

ساقچىلىرىڭ رەقىبلىرىڭ كۆڭلى كەبى بىر سىر قارا،
ئەۋرىشىمىدەك يەلپۈنۈپ سالىدى كۆڭۈلگە چىق يارا.

قوللىرىڭنىڭ ئاقلىغى، سۇزۇكلىغىدىن نۇر چىققۇر،
بۇ قوپال قولۇم بىلەن تۇتسام قولۇڭدىن ھور چىققۇر.

تەنلىرىڭ ئالھاسقا ئوخشاش ئاق سۇزۇك بىر شەئىلدۇر،
خېنى ياققان تىرىغىڭ مىسلى بەدەھشان لەئىلدۇر.

بويلىرىڭ زىۋالىغى سەرۋىگە ئوخشار ئەي قەمەر،
كۆرمىدىم ھىچبىر چىرايلىق ساڭا ئوخشاش بىرنەپەر.

تەۋرىنىپ كەتسەڭ ئەجەپ يەلپۈنەدۇر ساچلىرىڭ،
ئىلتىپاتىڭدىن ئۇمىت ئەيلەپ ئاقۇر قان - ياشلىرىم.

قاتتى قالدى قارىغان يەردە سېنىڭ بۇ شائىرىڭ،
تىلىسەڭ قىلغىل مۇسۇلمان، تىلىسەڭ مەن كاپىرىڭ.

1927 - يىلى، تۇرپان.

بەخت

بىر كۈنى مەن كوچىدا كوردۇم ئاجايىپ بىر پەرى،
بىلىمدىم ئۇ قايسى تاغنىڭ، قايسى باغنىڭ بىر گۈلى.

بىر قاراشتا سالدى ئوتنى ئالدى جاننى بۇ خېنىم،
بىر بالا بولدى ماڭا بەزگەك چۈشۈپ تىترەپ تېنىم.

كورمىسەم قانداق تۈزەرمەن جىق يۈرەگىمدە يارا،
چالا - پۇچۇق بىر كورۇش ھەسرەتكە قىلدى مۇپتىلا.

قەد سىياقىنى كورۇپ ئاشىق بولدۇم بىقارار،
ئىشىق ئوتى - دوزاق ئوتى بۇ كوڭۇل قانداق چىدار؟

قانچە ماڭدىم ئارقىسىدىن تۇيمىدى بىر - بىر بېسىپ،
بەلكى ھەرگىز بولمىغاي كوڭلىدە مەندەك بىر غېرىپ.

قانچە ئېيتتىم بۇ كوڭۇلگە قىلمىغىل بىكار يۇرۇش،
ئىستىگىڭ كەتكەي بىكار بولماس نېسىپ دايقۇ كورۇش.

ئاڭلىغايۇ بۇ كوڭۇل ھەر كۈندە قىلغاي مىڭ بېرىش،
يەتمىدى ئەسلا كوڭۇلگە بۇ بېرىشتىن ھىچ ھېرىش.

كور بۇرادەرلەر كوڭۇلنىڭ بۇ خىيالى خامىنى،
ئەمدى ئوقتۇم بەختى گۈل دەيدۇ مۇبارەك نامىنى.

ئابدۇخالىق سەن ئەگەر ۋىسالغا بولساڭ كويۇك،
غەيرى كوزدىن يوشۇرۇن تۇتقىل يۈرەگىڭدە كومۇپ.

1927 - يىل، تۇرپان.

زۇلۇمغا قارشى

كورمەك نېسىپ بولۇرمۇ،
كۇننىڭ جامالىنى ۋاي.

كۈن ئولتۇرۇپقۇ كەتتى،
چىقىمايدىغۇ ئەجەپ ئاي؟

ئاپتاپقۇ كەتتى قولدىن،
ئۇمىت يوق يەنە ئايدىن.
توت ئەتراپقا باقسام مەن،
زۈلمەتتە قالغان ھەر جاي.

كۈننىڭ ئىشى بۇ بولسا،
تۈننىڭ ئىشى ئۇ بولسا،
يوللار ئىگىز - پەس بولسا،
قەدەمدە بىر يىقىلغاي.

زەپ ئالسا ئېزىم تەننى،
غەم قورشسا ۋەتەننى،
كور، پۈتتىكى كىشەننى،
قانداق قىلۇر يىقىلماي.

ھەممىنى قۇلۇم قىلسا،
ھاياۋاندىك زۇلۇم قىلسا،
دەپسەندە كۈكۈم قىلسا،
ۋىجدان قانداق چىدىغاي!

دەرت ئۈستىگە دەرت كەلدى،
كەلگەندىمۇ زەپ كەلدى.

زەرداپ توشتى يۈرەككە،
بۇ جان قانداق چىدىغاي!

بۇندىن چوڭ بالا يوققۇ؟
بۇ دەرتكە داۋا يوقمۇ؟
نە قىلماق كېرەك ئەمدى،
ئىستى جېنىم، ھالىماي.

غېمىمىزنى يەيلى بىز،
نېمە دىسەك دەيلى بىز.
قول قوشتۇرۇپ، لەبەي! دەپ،
نە قىلسا قاراپ تۇرماي.

كېلىدۇ ئاشۇنداق كۈن،
گال سىقىلىپ چىقماس ئۇن.
پۇشايماققا قاچا يوق،
جان قوياي يەر قالمىغاي.

ئۇيغۇر ئېچىپ كوزۇڭنى،
تونۇتۇپ قوي ئوزۇڭنى.
قاچان بولسا بىر ئولۇم،
غەيرىتىڭدىن ئايلىناي.

1927 - يىلى، تۇرپان.

ياز تۇنى

ياز كۇنى كۇندۇز قىزىپ بولغاي ھاۋا ئىسسىق ۋە تار.
ھەر كۇنى ئاخشامنى كوپ خالغاي بى ئىختىيار.

كېچە ھەر كىم ئوگىزىسىدە تاغ شامالغا قاراپ،
كەل جېنىمنىڭ راھىتى، دەپ تارتىدۇرلەر ئىنتىزار.

كوك يۇزى ساپ، ئاندا يوق تاپ، پارچە يۇلتۇزلار يېقىن،
شول يىراقتىن خوپ يېقىنلاشقانغا ئوخشاش پاقىرار.

ھەر كىشى بۇ خوش ھاۋا ئاستىدا خوشاللىق ئىلە،
گەپلىشىپ يېنىدا يولدىشى بىلەن كوڭلىن ئاچار.

بار مەگەر شائىر غېرىپ، يالغۇز ياتار كوككە قاراپ،
كوكتە يۇلتۇزلار يانار، يەردە پەقەت شائىر يانار...
1928 - يىل، تۇرپان، يار.

ئەشقىدا پەرىيات

سەن - سەن يۈرەككە ئوتلارنى سالغان،
ئەقلى ھۇشۇمنى ناز قىلىپ ئالغان.
مۇھەببەت سازىن خۇشئاۋاز چالغان،
باقىماسەن قىيا، ھەي سەتەڭ باخان.

راستىمدى - يالغان؟ جاۋاپ بەر ئوزۇڭ،
ياغدەك ياراشۇر ھەسەلدەك سوزۇڭ،
جانلارنى ئالغان جادۇگەر كوزۇڭ،
سەندۇرسەن مېنىڭ بەخت يۇلتۇزۇم.

قىلغىل ئىلتىپات، كورمە بىزنى يات،
مەرھەمەتلىكى بىزگە ھەم كورسەت،
بىزنى ئۇنۇتما، گۈلنى قۇرۇتما،
كويگەن يۈرەكنى ئەيلىگىل بىر شات.

تۇنلەردە دائىم، تارتىمەن ۋايىم،
دەردىڭ قىلىپتۇر دوزاخنى جايىم،
كويۇپ كۈل بولدۇم، سۇيۇپ قۇل بولدۇم،
كەلتۇر يادىڭغا بىزنى ھەم يارىم.

سەن بىر قىزىلگۈل، شائىرىڭ بۇلبۇل،
تۇنلەردە سايرار دەردىڭدە غۇلغۇل،
كورۇپ بويۇڭنى، سۇيۇپ خۇيۇڭنى،
ئۇيغۇر بىچارە بولدى ساڭا قۇل.
1928 - يىل. تۇرپان.

يېقىن بولدى

ھاۋا ئۆزگەردى ئەي دوستلار، بىلەمسەن قايسى چاغ بولدى؟
ئۇزۇن ياز مەۋسۇمى ئوتتى، بۇ زالىم قىش يېقىن بولدى.

تېخى ئۇخلاپ ئاچالماي كوز، ياتۇرسەن نىمە بولغاندۇ؟
ئايا ئىچۋان يېقىندۇر قىش، يېقىن بولدى، يېقىن بولدى.

تەۋەككۈل بىرلە ئۇخلاپ، ياخشى پۇرسەتلەر كېتىپ قالدى،
تەۋەككۈل ۋاقتى ئوتتى، ئىشلىمەس كۈنلەر يېقىن بولدى.

ياتۇرسەن ئۇيقۇ - غەپلەتتە، ئۇلۇكتەك قىمىرلىمايسەن ھىچ،
تەۋەككۈل بىرلە ياتساڭ، قار باسار تۇنلەر يېقىن بولدى.

سېلىپ ئالۋاڭ يىغىپ كەتسە، تېپىش پاختا بولۇر مۇشكۈل،
ھىلى ھەم كەتتى تۇ، ئېرخۇا، كېتىش سەنخۇا① يېقىن بولدى.

ھارارەت بەرمىگەي سەنخۇا، لېكىن جانغا بولۇر دالدا،
قوپۇڭلار! بۇنىڭ كېتىشى ھەم يىراق ئەمەس يېقىن بولدى.

قوپۇڭلار ئەي بۇرادەرلەر، ئولۇشكە بارمۇ مەيلىڭلەر،
كىرىشكە ئاز قالدى تۇ، ئېرجىۋ، كىرىش سەنخۇا② يېقىن بولدى.

قوپۇڭ، جان قايغۇسىن ئەيلەڭ، ۋاقت ئاز بولسا ھەم باردۇر،
بۇ پۇرسەت كەتسە قولدىن، جاننى بۇ قىش توڭلىتۇر بولدى.

① تۇ، ئېر، سەنخۇا — كېۋەزنىڭ بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى
ئېچىلىشى.

② تۇ، ئېر، سەنخۇا — كۈن توختىغاندىن كېيىن باشلىنىدىغان

1 - 2 - ۋە 3 - چىلە.

ئىشتەيسەن بۇرادەرلەر، قۇلاقلار پەردىسى ساقمۇ؟
كېكرتەك جىق قىچقىرىپ يىرتىلىشقا ھەم يېقىن بولدى.

1929 - يىل، تۇرپان.

① چىراق

تۇننى كۈندۈزدەك قىلۇر خۇددى گوھەر بۇ چىراق،
نۇرنى ئالغان قۇياشتىن نۇرى جەۋھەر بۇ چىراق.

قاپقاراڭغۇ تۈندە نۇرنىڭ مەنبەئىدۇر بۇ چىراق،
تۈندە يول تېپىپ مېڭىشنىڭ مەشئەلىدۇر بۇ چىراق.

تۈندە قەلەم تۇتقىلى بولماس يوقالسا بۇ چىراق،
قانچە يازسام يەنە قاينار دەرت تېگىدىن ئىشتىياق.

ئابدۇخالىق كۈن - تۇنى ئۇيۇقدىن بىدارسەن،
خۇددى بىر پەرۋانسىن، كەتمە لېكىن نۇردىن چىراق.

1928 - يىل، تۇرپان.

ھىجران

گۈل يۈزى، شىردىن سوزى، قىلدى مېنىڭ ئەقلىمنى لال،
بىر چىرايلىقكى ئەجايىپ، بىر تاماششايى جامال،

①. ئاپتۇر بۇ شېئىرنى لامپا شىشىسىگە كىلدۈرۈلگەن قەغەزگە

يېزىپ قويغان.

ھوسنىگە گەپ يوق يەنە ئاندا تولۇق ئىدى كامال،
نەقىش قىلىشىكى ئەجايىپ قۇدرەت قولى جەللۇ - جالال،
سۇرىتى ھەيرەت نېشىن زېھنىنى قىلىشى ئىشتىخال،
قالمىدى مەن خەستىدە ئەمدى قىمىرلاشقا ماجال.

ئەۋرىشىم يۇمشاقلىغى قۇندۇزغا ئوخشاش قاراساچ،
ئاق، سۇرۇك يۈزلۈك يەنە ئالما مېگىزلىقدۇر قۇياش،
قارا كوز يادەك مۇقەۋۋەس، يېڭى ئايدەك قاراقاش،
قورساس يادى بىلەن ئىككى كوزۇمدە ئەسلى ياش،
ئوتىدا كويىمەكتىن ئوزگە تاپىدىم ھەچپىر ئامال،
”ھەجرى دوزەخەن يامان“ دەپ راست ئىكەن ئۇشبۇ ماقال.

سېنىڭ ئوتۇڭدا كويۇپ جىگەر - يۈرەك بولدى كاۋاپ،
قاپلىدى تېنىنى، سانجۇق، كۈن - تۈنى ھالىم خاراپ،
تەلمۈرۈپ يولۇڭغا قاراپ، كوزلىرىم كەتتى قاماپ،
خاھى بىل خاھ بىلىمىگىل، قويدۇم ساڭا جاننى ئاناپ،
تاشمىدۇ باغرىڭ سېنىڭ قىلىمىغىل مۇنچە ئۇۋال،
چاقناپ چولپان، ئاتار تاڭ ئۇجىمقۇر زۇلمەت ئۇۋال.

نە كۈنلەر ئىدى ئول كۈن، مەن ئىدىم جانان بىلەن ھەمرا،
چۇنانى ئول مەلىكە، تاج - تەخت مەن ئىدىم بىر شاھ،
ماكانىم ھوسنىگە يوق تەڭ، يېتەلمەس فىردەۋسىمۇ ھەتتا،
جاھانغا كەتكەن ئىدى داڭ، كىيىمىلەر چۇشمىگەن ئەسلا،
ئەركىلەپ ئوسكەن ئىدىم ھەممە يەردە بى مالال،
ھەقى ئاتا قىلغان ئىدى تارىختا چوڭ قۇدرەت، كامال

ئايىرىلىپ سەندىن ئىست! ۋەيرانە بولدى خانۇ - مان،
 باغلىرىم دەپسەندە بولدى، چەيلىدى، يىدى قاۋان،
 ھەممە يەرگە يامرىبان، بەرمەس ئارام ئىلان - چايان،
 مەسلى بولدى بىر قىيامەت، كوز ئالدىمدا بۇ جاھان،
 كەل جېنىم ھالىغا باق، نەچارە ۋە نەدۇر ئامال،
 قاتتى باشنىڭ ئىچ - تېشى، ئىشقىڭدىمەن ئاشقىنەھال.

ئەي بۇرادەرلەر كورۇپ ھالىمنى، ھاڭ - تاڭ قالمىغىل،
 نىمە بولدى بۇ جاھان، دەپ سوزلىمەي ھاڭۋاقىمىغىل،
 كەلسە قولدىن مەرھەمەت قىل، تاشقا ئوخشاش قاتمىغىل،
 ۋىجدانىڭنى ئاخىرى پۈتمەس ئازاپقا سالمىغىل،
 ئابدۇخالق خانۇ - مانىڭنى بىزەت قولۇڭغا ئال،
 "ئۆلمىگەن جاندا ئۆمىت بار" قوپ باھار سازىنى چال.

1929 - يىلى، تۇرپان.

مەرسىيە

(رەبىقەم ئايمىخاننىڭ ۋاپاتىغا بېغىشلانمەن)

ياخشىلاردىن ياخشىراق بىر بىباھا يولداش ئىدىڭ،
 مەجنۇننىڭ لەيلاسىدەك دەرتداش ئىدىڭ، سىرداش ئىدىڭ.

بۇ جاھاننىڭ لەززىتىگە سەن ئىدىڭ تەم بەرگۈچى،
 ھەر گۈزەل بىر مەنزىرە بولسا ئاڭا يەم بەرگۈچى.

جۇملە خوش ئىقربا خەلق سەندىن كوپ مەپتۇن ئىدى،
چوڭ - كىچىك ياخشىلىغىڭدىن بارچىمىسى مەنۇن ئىدى.

ئاي ئىدى ئىسمىڭ سېنىڭ ئاي دىمەك لايىقى ئىدى،
ئاي دىمەك بەلكى كېلىشمەس كۇن دىمەك مۇۋاپىقى ئىدى.

قىلمىدى بۇ ھالىڭغا دەۋران تەھەممۇل ئاقشۈت،
سالدى ئاغرىقىنى تېنىڭگە كەتتى سەندىن ئاپىمىيەت.

ئىنقىلاپ بولدى، لەتىق جىسمىڭدا چىقتى ئىختىلال،
بارچىنىڭ كوڭلى سېنىڭ ھالىڭغا جىق بولدى مالال.

ئاپىمىيەت بەرگىل خۇدا، دەپ كېچىلەر قىلدۇق دۇئا،
ئاقبەت قىلدى ئىجابەت ياخشى ئەكسى مۇددىئا.

ئەيلىدۇق ھەققىڭدە بىز، ھەقىدىن تەلەپلەر ئۇن قېتىپ،
بولدى ھالىڭ ئوزگىچە، كۇننىڭ بېشىغا كۇن پېتىپ.

ئەرچەئى ئاياتى ئىلە كوكدىن ساڭا كەلدى نادا،
قىلمىدىڭ بىر دەم تەۋقىپ ئاقبەت بولدۇڭ جۇدا.

ئاھىلەر، پەريادلەر چىقتى پەلەكلەرگە بىر ئۇن،
كەلمىدىڭ قايتىپ ئەجەپ، كەلمەمدۇ ھىچ رەھمىڭ بۇگۇن.

ھەقىلەندۇرسەن چۇنكى ئالى روھىڭغا يەر تار ئىدى،
ئالى روھلار يەر يۇزىدە تۇرمىغى چوڭ ئار ئىدى.

يەر يۈزىدە ئەمدى سەن بىرلە كورۇشمەكلىك ماھال،
خوش سېنىڭ روھىڭغا ئەمدى ياخشىلىق بىرلە ئاتال.

ياخشى ۋەسپىڭ تا قىيامەتكە قەدەر تىلدا بولۇر،
خاس ساڭا بولغان مۇھەببەت تا ئەبەت دىلدا بولۇر.

ھەم سەپەر ئەتتىڭ تاراپپال، يولدا بىزنى تاشلىدىڭ،
ئول ئازاپلارنىڭ يامانراغى پىراقنى باشلىدىڭ.

كورسە مەجنۇن ئۇشبۇ ھالىمنى تېخى مەجنۇن بولۇر،
ياكى پەرھات كورسە ھالىمنى يامان مەھزۇن بولۇر.

سۇ بولۇر ئەھۋالىمە ھەر تاش يۈرەكلەرنىڭ ئىچى،
چىدىغاى قانداق بۇڭا زەررە مۇھەببەتلىك كىشى.

غۇنچىغا كىم ئاغرىماس، كەتسە سېچىلماستىن قۇرۇپ،
ياكى بىر ياش گۈل تۈزۈپ كەتسە ئېچىلماستىن تۇرۇپ.

گۈل ئىدى كەتتى لېكىن شاخىدا خارە يوق ئىدى،
سوھىتىدىن ئەسلى دىلدا زەررە يارە يوق ئىدى.

تاشلىدىڭ جىسمەن گۈلۈم، روھەن ھامانە بىرگە بول،
ھەم يىراققۇر ھەم ئېغىر تۇرمۇشتا قالغان ئۇشبۇ يول.

بار ئىدى شائىر سوزى: ”سۇندى قاناتىم قايرىلىپ،“
توغرى چىمىتى ئۇشبۇ سوز قالدۇق سېنىڭدىن ئايرىلىپ.

قىزغىنىشىدۇر ھالىمىز تېخى يانا تەدبىرى يوق،
ھەقىنىڭ ھوكىمى بىر بولۇر، ئەسلا بۇنىڭ تەخىرى يوق.

ئاپىرىن شائىر فۇزۇلىي، قۇددۇسۇللا ئاپىرىن،
①.....

يېشى يىگىرمە تورت ئىدى مەرھۇمەنىڭ ئەمدى بۇ يىل،
ئايرىلىپ قانداق چىمدار، قانداق قىلار ئەمدى بۇ دىل؟

مىڭدە ئۇچپۇزدۇر قىرىق توققۇز بۈگۈل سولغان سەنە،
ئەمدى كەلمەس بۇ جاھانغا، بۇ سۈپەتلىكتىن يەنە.

ماھى زۇلۋەتتىگە ئون يەتتە ئىدى ماتەم كۈنى،
شەنبە كۈنىنىڭ چىقىشى، يەكشەنبە كۈن كىرگەن تۈنى.

ياش ئېلىپ كەتتى خۇدا، بەك قىسقا قىلدى ئومرىنى،
جەننەت ئىچرە ئەيلىسۇن ئالتۇن سارايدا ئورنىنى.

بەندىلىك بىزلە ئەگەر بولسا ئۇنىڭدا مەئىسىيەت،
سەن غەفۇردۇرسەن خۇدايا ئەيلىگەيسەن مەخپىرەت.

قىل ئىجاۋەت ئۇيغۇرۇشنىڭ دۇئاسىنى ئەي خۇدا،
روھىنى شات ئەيلىگىل، بەرگىل ئاڭا خەيرۇل جازا.

1929 - يىل، تۇرپان.

① بۇ مىسرا يوقالغان.

بىۋاپا

ھىچ كىشى مەندەك يەنە بۇ دەرتكە دۇچار بولمىغاي،
كوڭلى قارا بىۋاپاغا ھىچ نىمە كار قىلمىغاي.

بولسا بولغاي مىڭ بالاغا مۇپتىلا ئەمما لېكىن،
تاش بېغىرلارنىڭ ئوتىغا ئەسلى گىرىپتار بولمىغاي.

ئىشقى ئوتىدا كويىگىچە خۇمداندا كويىگەن ياخشىراق،
بىۋاپا يارنىڭ ئوتى دوزاختا بولغاي - بولمىغاي.

كۈن - تۈنى ھىچ ئۇيقۇ يوق، كويۇك ئازاۋى قىيىندى،
تەۋە بولدۇم يا ساراڭ ھالىغا باقتاي - باقمىغاي.

يارىسىز ھەر مەنزىرە كوڭلۇمگە خوش ياقماس مېنىڭ،
مەجنۇنى دەشتىنى كېزىپ، لەيلانى تاپتاي - تاپمىغاي.

بىر كورۇپ قالدىم نە كۈن، ئىككىنچى نېسىپ بولمىدى،
ئۇز ئۈمىت دىسەم كوڭلۈگە، تېخىمۇ يالنايمىغاي.

بىۋاپا، كوڭلى قارا نە بولدى يارىم دىمىدى،
ئومۇر باھارىم پەسلى كۈز يامغۇرى ياتتاي - ياغمىغاي.

1929 - يىلى، تۇرپان.

قۇمىت كەئىبەم

يار ئوتۇڭدا مەن يېنىپ، كويدۇم قىزىل چوغ بولدۇم،
بۇ ئوتقا مېنى تاشلاپ، جانان قاين يوق بولدۇڭ؟

ھەر كېچە تاڭ ئاتقىچە، يادىڭ بىلەن مەن ئويغاق،
ئاسماندىكى يۇلتۇزلار بۇ ھالىم ئۇچۇن ئايغاق.

بىرمۇ كەلىمىدىڭ يارىم، مەلۇم بولمىدى ھالىم،
ئەندىشىمۇ قىلماسمەن، تۇتمىسۇن دەپ ئۇۋالىم.

كەتكەندە كوزۇڭ بىلەن ھەم تاتلىق سوزۇڭ بىلەن،
سۇغۇرۇپ ئېلىپ كەتتىڭ يۇرىڭمىنى ئوزۇڭ بىلەن.

باردىڭ، ئۇنتۇلۇپ قالدۇق، يولۇڭغا قاراپ تالدۇق،
دات! دەپ ئىشقىڭدا ئەمدى، پەريات نەغمىسىن چالدۇق.

يار دەردىڭ ئۇچۇن پەريات، تۈنلەردە چېكىپ ۋاي دات!
ئاهىم قىلمىدى تەسىر، ۋاي دادىم، ساڭا ۋاي دات!!...

ئەي مېنىڭ ئۇمىت كەئىبەم، ئېچىلماسەن ئەلەم چەكسەم،
چىقىتى تېخى ئاۋازى، ئېلىپ سازىمنى چەكسەم.

كەلتۈر يادىڭغا جانىم، قىل خەۋەر تۇرغان جايىڭ،
بۇ بەچارە غېرىپنى سالما ئازاپقا دائىم.

ئۇيغۇر زارۇ - زار قاخشار، ۋاپا قىلمىغاچ ئۇيار،
تەپەزدىكى بۇلبۇلدەك سايىرىشىم تېخى ئارتار.

1929 - يىلى، تۇرپان.

كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس

مەنزىلى مەقسەت ئۇزاق، تېز ماڭمىدى مىنگەن ئۇلاق،
تاش قۇراملىقتا مېڭىپ، ئاقساق يامان بولدى ياداپ.

ئازغىنا بىر ئىستىراھەتنى قىلاي ھاسىل دىسەم،
ھىچ ئارام بەرمەس ماڭا توت تەرەپتىن ئىت قاۋاپ.

گاھى ئوخشارمەن مۇھىت ئاتلاسىدا بىر كېمىگە،
تاغ كەبى دولقۇن ئىچىدە خەس كەبى ھالىم خاراپ.

بىر چوكۇپ بىر چىقىمەن، تۇنجۇقۇپ بىر تىنىمەن،
كۆرۈنەر ساھىل قاچان، دەپ كۆزلىرىم كەتتى قاماپ.

ھەققە باغلىدىم دىلىمنى، ئىشقا سالماي تىلىمنى،
زوقلىنىپ سوقۇر يۈرەك، مىڭ پارە قىلىسمۇ چاناپ.

جان ئولۇم خەۋىپىدە قالدى، كۆزلىرىمدىن ئوت ياندى،
ئولمىسەم غازى ئەگەر، ئولسەم شېھىدلەردىن ھىساپ.

ئېقى - ئاق، قارىسى - قارا، ھەرگىزمۇ ئاق بولماس قارا،
ئاجرىسۇن مىستىن تازا ئالتۇن كويۇپ ئوتتا چىداپ.

كورگۈلۈكنى كورگۈلۈك، يا ئابدۇخالىق ئولگۈلۈك،
ئىككىنىڭ بىرىگە تۇرماق، ھەر جانغا بولسۇن شۇ خىتاپ.

1930 - يىل، تۇرپان.

كوڭۇل خاھىشى

تاغ ئىگىزلىكتىن چىقارماس ئات مەگەر ئۇ كان بىلەن،
سۇ تىرەنلىكتىن چىقارماس نام شوھرىتى مارجان بىلەن.

تۇرمۇشۇم، تۇرغان ئويۇم ئەۋۋەل قاراشقا بەك توۋەن،
توت تەرەپكە تارتتۇر خۇش ئىس مەگەر ۋىجدان بىلەن.

سوزلىشىشكە، سىردىشىشقا چىن يىگىت مەرتلەر كېرەك،
قىلمىغايەن ئائىنالىق ئەقلى كور نادان بىلەن.

قاپ - قاراڭغۇ تۈندە يالغۇزلۇقتا ھەمراڧۇر چىراق،
ھەر تەرەپكە نۇر چاچۇر ئىلمى ھەم ئىرپان بىلەن.

شۇندا كوز ئالدىمدا ئايان، تاغۇ - دەريا، گۈل - چىمەن،
تۇپرىغى كوزلەرگە سۈرمە، تەرىپى داستان بىلەن.

تولغىنىپ ئىگرايدۇ ئەل - يۇرت زالىمنىڭ زۇلمىدىن،
چىن يىگىتلەر، ئەرىمەتلەر قۇتقۇزۇر ئىمكان بىلەن.

كۈن - تۈنى ھىچ ئۇيقۇ يوق، ۋىجدان ئازاۋى پەنجىۋ...؟
ئەلنى ئويغاتماق تىلەك تاڭدا بىر چۇقان بىلەن.

ھەم سىياسەت تەشۋىشى، كوڭلۇمنى چارچاتماس مېنىڭ،
ھىچ قاچان ئادەم يېڭىلىمەس ئېلىشسا قاۋان بىلەن.

مەن زېرىككەندە قەلەم ئەڭ ياخشى بىر سازىم مېنىڭ،
ئەيتىڭىزچۇ ئۇشۇ تۇرمۇش تەڭ ئەمەسمۇ خان بىلەن.

ئابدۇخالىق ئۇشۇ يولدىن قايتما بېشىڭ كەتسىمۇ،
ئەلنى قىل غەمدىن خالاس، قىلىچنى بويىپ قان بىلەن.

1930 - يىل، تۇرپان.

ئارمان

ئەي گۈلۈم ئولتۇر يېنىمدا، لۇتپى قىل بىر بوسە بەر،
شائىرداڭ بىسىپار دەرت ئىلە خەتەر بىمارىدۇر.

ئىشقى كويىدا مېنىڭ ھالىم يامان بولدى يامان،
مۇنچىلىك ئاۋارە قىلغان ئاي، قۇياش رۇخسارىدۇر.

مۇمكىن بولغايمۇ سېنىڭ ئىشقىڭدا ھېچ يالتايىمغىم،
بۇ خىيال مىڭ كەررە ئولمەكتىن يامانراق كاردۇر.

بىر بېقىپ، ئىككى قاراپ ئوتقا گىرىپتار ئەيلەندىڭ،
ئەمدى باقمايسەن قاراپ، باقسام دىلىم ئەغيارىدۇر.

ساڭا لايىقەمۇ غېرىپ بىچارىگە قىلماق جاپا،
قىلغىنىڭغا جان پىدا، كەيپىم ئەجەپ خۇمارىدۇر.

سەن بۇ دىلنى خەستە قىلما، ھېچ كېلىشمەيدۇ ساڭا،
زۇلمى قىلماقلىق ساڭا ھىچبىر يېپىشماس ئارىدۇر.

قىلما ناز جانىم چىقتار، بابۇ كەرەم ئاچقىل ماڭا،
جاننىڭ خەۋپىدىن يامان، كوڭلۇم تەلەپ دىدارىدۇر.

بىر كورۇپ ئولسەم يۇزۇڭنى مەندە ئارمان قالمىغاي،
كەلمىگەي تەرىپكە تىل، كوڭلۇم بەسى ئاۋارىدۇر.

ئاڭلىغاچ بۇ زارنى ئىنساپقا كەلگەيمۇ پەرى،
چۇنكى ئاندا بىر مەسجەز بار، زالىمى خۇنخارىدۇر.

كويىگىنىم گۇنا بولۇپ، دوزاققا كىرسەم ئاقىۋەت،
دوزاق ئىچرە سەن ئۇچۇن كويىمەككە جان تەييارىدۇر.

ئىستىگەننى ئىستىمەيدۇ بۇ كوڭۇلنىڭ خاھىشى،
ئىستىمەسنى تولا ئىستەپ يىگىنىم ئازارىدۇر.

ھەقىقەت لازىسى ئاچچىق، سەپەر قاتتىق ئۇزۇن يولدۇر،
ئاقسا قان، كېسىلسە باش، دىدار تەلپ قارارىدۇر.

ئابدۇخالىق قىل پىدا جان، بەلباغنى ئالماپ ئىككى چىگ،
”جاندىن كەچ، جانانغا يەت“ بۇ بەكمۇ ئەلا چارىدۇر.

1930 - يىلى، تۇرپان.

مۇرەببە

ئاھ خىيالىڭدىن يېتىپتۇر، چىق ماڭا ئاۋارلىق،
ئىشقى سەۋداسى ئىمش بىر بىداۋا بىمارلىق،
يار ساڭا كويگە نىسپىرى كوكۇلۇمدە ئارتۇر يارلىق،
ئاھ، ماڭا يەتكۈزمىگەن دۇنيا ئىمش غەددارلىق.

مەن ھەمىشە ئويلانغان ئويۇم سېنىڭ ھەققىڭدەدۇر،
ھەم يەنە قىلغان سوزۇم دائىم سېنىڭ ۋەسلىڭدەدۇر،
بۇ كوكۇلۇمنىڭ خۇشلۇغى يوق، بولسەمۇ ۋەسلىڭدەدۇر،
ئۇيغۇر يوق تۇنلەردە قالۇر، ئاجىز غېرىپ بىمارلىق.

ئايرىلىپ سەندىن شۇ بۇ كۈنگە قەدەر يادىدىسەن،
مىڭ خىيال قىلغان بىلەن دائىم مەگەر يادىدىسەن،
بۇ قاراڭغۇ كېچىدە ئاي - قەمەر يادىدىسەن،
كۆرگىلى مانى بولۇر ئاجىز غېرىپ بىمارلىق.

ئىچ پۇشۇش

(بەنپاڭزىدا ①)

كوزۇم يۇمسام بىلەمەيمەن، ئوزۇم ئۇخلاقمۇ - ئويغاقمۇ؟
كوزۇم ئىلغىيالماس ئۇ قارامۇ ياكى بۇ ئاقمۇ؟

قوپارمەن، ئولتۇرارمەن، ئوز - ئوزۇمنى ھىچ بىلەلمەسمەن،
بېسىپ تۇرغان يېرىم ھازىر سىلىق غىلتاڭمۇ، تايغاقمۇ؟

چۇۋۇلدى ساپ زېھىن تارقاپ، پىكىر باشنى خىيال باستى،
بۇ ئىش ماقۇلمۇ يا ئۇ ئىش ۋە ياكى جىملا تۇرماقمۇ؟

يۈرەكتە بارمۇ يا بىر دەرت، نىمىشقا سالىدۇ تىترەپ،
كويۇك دەردىمۇ، قوالۇقمۇ ۋە يا تېگىدە قورقاقمۇ؟

يىراقتا پاقىرار يۇلتۇز ئەجەپ، ئايمۇ ۋە يا چولپان،
كېچەمۇ ياكى كۈندۈزمۇ ۋە ياكى ئىچ پۇشار چاغۇ؟

تىلىم ھەم ئىلغىيالماس تاتلىق، ئاچچىق ئاراسىنى،
چۇچۇكمۇ بۇ ئىچىملىك ياكى شورمۇ ۋە ياكى قىرتاقمۇ؟

① بەنپاڭزا - بەنفاڭزى، يەنى تۇرمە كامىرىسى.

قوپۇپ ماڭماقچى بولسام يۈرەلمەيمەن نە ھادىس بۇ،
بېسىپ تۇرغان يېرىم ياكى خەتەرلىك پەستۇ قىرغاقىمۇ؟

بولالماي ئاھۇ تارتىپ ئەيلىدىم پەريادى ۋاۋەيلا،
ئېغىزدىن كۆككە چىققاي ئوت، بۇ ئىش دەردىگە ئايغاقىمۇ؟

ئۇزۇن تۇن قاپ - قاراڭغۇ بارچە ئىنسان ئىستىراھەتتە،
بىلەلمەيمەن نە بولدۇم، ئاغرىدىمۇ ياكى مەن ساغىمۇ؟

قېنى مۇڭداشقىلى يارەي، مۇۋاپىق بارمۇ بۇدەمدە،
ۋەيا مىسكىن پەقىر ئۇيغۇر ئاسارەتتە ئوزى تاقىمۇ؟!.....
1932 - يىلى، مارت، تۇرپان بەنفاڭزا.

پارچىلار

ئاياق - قوللارنى مەھكەم باغلىمىش ئاغامچىنى قاتلاپ،
تىرەن يار چېتىگە كەلتۈردى چۈشسۇن دەپ ئاياق ئاتلاپ.

× ×

سەن ئولۇك دەمسەن مېنى، مەن ئولمۇدۇم تېخى تىرىك،
بىر مىسال بار: "سەن ئىشەنگەن تاغ ئارا ياتىماس كىيىك."

سەن ئىشەنگەن تاغلىرىڭ پايدا بەرمەيدۇ ساڭا،
تاڭلا بەش كۈندىن كېيىن، زار يىغلايسەن ماڭا.

× × ×

نىچۇك ئەھۋالدۇر مىللەت ئۇيغۇر ئەۋلادى ئېچىك كوزنى،
قىلىك غەيرەت، قىلىپ ھىسەت، قويۇك، تاشلاك قۇرۇق سوزنى!

قىلىپ تاقەت، زىللى خارلىق، يېتىپ كەلدۇق بۇ چاغلارغا،
ئەجىنەبىلەر ئىگە بولدى قىلىپ زورلۇق ئۇ تاغلارغا.

× ×

جەبرى زۇلۇمدىن قۇتۇلماي، ئۆتمەكتە ئۆمۈرلەر تامام،
”يالغۇز ئاتنىك چىڭى چىمەس، يا يەتمىدى مېنىك چامام.

مىسلى كوزنى تېڭىپ جۇگازا قوشقان سېرىق ئۆي،
تېپىلماس يەر يۈزىدە زۇلۇمغا بىزدەك چىك چىدام.

× ×

ئومۇمى ھالىمىزغا قايقۇرۇش، بىزلەردە ھاماقەتلىك،
ئاللىساق ئىككى - ئۈچ خوتۇن دىگەيلەر خوپ شىجائەتلىك.
سىلىق سەللە، ئۇزۇن تونلار بىلەن بىزلەر دىيانەتلىك،
كورۇشكە زاھىرەن تەقۋا، كورۇنمەستە خىيانەتلىك.

× ×

ئوربار كولىنىپ يول ئۈستىگە، ھەر يەرگە قۇرمىش دام،
لېكىن بىز يول يۇرۇش ئىلىمدە كوزىمىز ناھايەت خام.

قىلۇر ئاقنى قارا، كورسەك قىلۇر توھمەت يامان بەدنام،
ھەقىقەتتىن سوز ئاچساق، بېرۇر بىزگە يامان دەشنام.

× ×

بۇيۇك ھەممەت نىدا قىلدى: “كوڭۇل دوستۇم نە بولدۇڭ” دەپ،
كوڭۇل مەھزۇن جاۋاپ بەردى: “جاھاندىن رۇغبىتىم قايتۇر”.
بۇيۇك ھەممەت دىدى: “ئابدۇخالىق كوڭۇلگە ياخشى ئۇقتۇرغىل
مۇراد - مەخسۇدغا يەتكەي باغلىسۇن بەل يەنە بىر داپقۇر!”

× ×

دەۋرى - دەۋرانلار ئۇزۇن، ۋاي دات! ئومۇرلەر قىسقىمىش،
تەجرىبە كام، ئېھتىياج چىق، ھەر ئىشى بى نۇسخىمىش،
ياخشىدىن كوپرەك يامانغا نەپسى بىزنى قىستىمىش،
مېۋىسىز بولسا دەرەخ ئاندا نىمىش قىلسۇن يىمىش؟

× ×

دىلىمدا ياد ھىجرانىڭ، تىلىم زىكرىڭ بىلەن مەشغۇل،
سېنىڭدۇرمەن، سېنىڭدۇرمەن، ساڭا مەن كەمتەرىن بىر قۇل.

تىرىلدۇر خاھى ئولتۇرگىل، ماڭا لۇتپىسىڭ ئېرۇر ئەي گۈل،
مەھبۇبەڭگە مۇھەببەتتىن خەۋەرسىزلىرى ئەمەس مەقبۇل.

× ×

غېرىبىڭ ھالى مۇز تەردۇر، نەزەر قىلغىل ئايا جانان،
سېنىڭدۇرمەن ئايا جانان، ساڭا باشم بىلەن قۇربان.
كېسەللىك يولىنى كورسەت، قىلىپ دەردىم ئۇچۇن دەردان،
ئولۇم ئالدىدا كوز بۇمماي ئولەرمەن بىرلا كورسەم قالمىغاي
ئارمان.

× ×

بۇ يول ئوتۇڭدا ئورتەندىم، يۈرەك باغرىم كاۋاپ بولدى،
سېنىڭ دەردىڭنى جىق تارتىپ، پىغانىم بەھساپ بولدى.
ئۇيغۇرا ۋەسلىڭگە يەت! دەپ ۋىجداندىن خىتاپ بولدى،
ناقەت قالمىدى ۋاقت، بۇ جان ئەمدى چىداپ بولدى.

× ×

بىر كويگىنىسىگە يۇز مەررە ياندىم،
باشتىن - ئاياق مەن قانغا بويالدىم.
يار نازى ئىلە ئەيلەر كەرەشمە،
رەسۋايى ئالەم مەن خوپ ئۇيالدىم.

Altunqax

× ×

تىكەنلىك بويى يوق، ئۇنگەن زىيانلىق ئۇشبۇ گۈللەردىن،
چىرايى بولمىسا ھەم مەنپەئەتلىك ئۇنگەن ئوتلار خوپ.
جاھاندا يارى يولداشسىز كۈن ئۆتكۈزمەكمىغۇ مۇشكۈل،
كالىلار بىرلە سوھبەتتىن يۇرۇپ چوللەردە ئولگەن خوپ.

× ×

توپىدا ياتسا گوھەر
قىممىتىگە بولماس زىيان.
سۇ ئاقار ئاققان ئېرىقتا،
سايدا تاشقىن ھەم قىيان.

× ×

ۋايە يۈز مىڭ ۋايەكىم،
بەختىم نەدىن مۇنداق قارا.
قاغىلار قونمىش كوڭۇل —
باندىغا ھەربىر شاخ ئارا.

ئىزاھات:

1. روزىگار — كۈن.
2. شۇئار — شۇئاندا.
3. مەستۇمەدھوش — بىمەۋش مەس.

4. ۋاقار—كۈتۈۋېلىش مەنىسىدە.
5. ھەججە—پەيغەمبەر مۇھەممەتنىڭ دەۋرىدە ئەلگە زۇلۇم قىلىپ،
زالىم ئاتالغان پادىشا ھەججە ئىبنى يۇسۇپ.
6. دەرمىلار—دەرھال سۇۋاش، دەرھال مىلاش.
7. مەلەكلەر—پەرىشتىلەر.
8. سەمەكلەر—بېلىقلار.
9. تەرەھپوم—رەھىمە قىلماق.
10. مەئبۇدا—خۇدا.
11. مەجھول—مەخپى.
12. مەقتول—قەتلى قىلماق، ئۆلتۈرمەك.
13. پاكى—ساپ، پاك.
14. مانى—توسقۇن.
15. سۇبات—سەۋرى، ئېغىرلىق قىلىش مەنىسىدە.
16. تاراپال—ئۇشتۇمتۇت، تۇيۇقسىز.
17. دايقۇر—يەنە بىر قېتىم.
18. ئەۋزائى—رەڭگى، تۈسى.

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ۋە ئۇنىڭ تارىخى ھەققىدە

ئەرشىدىن تاتلىق

ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزاق ئۆتمەشتىكى ئەجداتلىرى تېخى ئۆزىنىڭ قەدىمقى يېزىقى^① پەيدا بولۇشتىن بۇرۇنلا، تىلنىڭ ياردىمى بىلەن گەۋدىلەنگەن ساددا خىيالىي تەسەۋۋۇرلاردا تۇر-لۇك - تۇمەن ھادىسىلەر ۋە ۋەقەلەردىن ئىجات قىلغان ئېغىز ئەدەبىياتى شۇ دەۋرلەردىكى خەلق ئاممىسىنىڭ ئىچىگە قايتا تارقىلىپ سىڭىپ كىرىپ ئومۇملىشىپ يۈكسىلىش، ئوسۇش، تەرەققى قىلىش جەريانىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ، خەلقنىڭ مەنئى بايلىغىغا ئايلىنىپ قالغان. ئۇ، نەچچە ئون ئەسىرلىك تارىخىي دەۋرنى ھىچبىر ئىككىلەنمەستىن بېسىپ ئۆتۈپ ۋە ئالاھىدە رەۋىشتە تارىختا ھەمرا بولۇپ كەلگەن. مانا بۇ ھىساپسىز باي تارىخ ۋە مەز-

① قەدىمقى يېزىق توغرىسىدا تۈركشۇناس ژورنى تورى ئۇيغۇر-لارنى مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى ئۆز يېزىغىدا ئۆز تارىخىنى يازغان، دىگەن. «تۈرك خەلقلەرنىڭ XIV ئەسىرگىچە بولغان يېزىق يادىكارلىقلىرى»، لاسسىك، 1897 - يىل، فرانسۇزچە، 28 - بەت.

مۇنغا ئىگە قەدىمقى خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئايرىم نەمۇنىدە -
لىرىلا بىزگىچە ساقلىنىپ قالغان. ئۇلار، خەلق ماقالىلىرى، بە -
يىتلار، ناخشا - قوشاقلار، قەسىدىلەر، مەدھىيىلەر، ئەپسانىلەر،
رىۋايەتلەر، ئىرسالنامىلەر (يوللانما خەتلەر) قارىلىقنامىلەر، نو -
رۇزنامىلەر، تېپىشماقلار، مەسەل - تەمسىللەر، چۈچەكلەر، داس -
تانلار، لەتىپىلەردىن ئىبارەت.

كوپچىلىكنىڭ ئېغىز ئەدىبىياتى سۈپىتىدە ۋۇجۇتقا كېلىپ
ئېغىزدىن - ئېغىزغا، نەسىلدىن - نەسىلگە تەرەققى ئەتكەن خەلق
ئېغىز ئەدىبىياتى يازما ئەدىبىياتىنىڭ ۋۇجۇتقا كېلىشى ۋە ئو -
سۇپ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن ئاساسىي مەنبە بولغان. XII ئەسىردىكى
مەشھۇر تىل ئالىمى، ئۇيغۇر مەھمۇت قەشقىرىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى
"دىۋانۇ لوغەت تۈرك" تە خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىدىن كۆپلەپ
نەمۇنىلەر بېرىلگەن. ئۇنىڭدا ساقلىنىپ قالغان خەلق ئېغىز
ئەدىبىياتىنىڭ ئىچىدە ئورتا ئاسىيادا ياشىغان تۈرك خەلقىگە
مەنسۇپ قەبىلىلەرنىڭ چەتئەل باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئېلىپ
بارغان قەھرىمانلىق كۈرەشلىرىنى ئەكس ئەتكۈچى يىرىك
بىرنەچچە داستان، ئەپسانە رىۋايەتلەرمۇ بار. بۇنداق ئەسەرلەر
قاتارىغا قەدىمقى گىرىك تارىخچىلىرىنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق
بىزگىچە يېتىپ كەلگەن «تومارس» «شىراق» «زەرىنە» قاتارلىق
داستان خاراكتىرلىك ئەپسانىلەرمۇ كىرگەن، بۇلاردىن تاشقىرى
يەنە ئەسىرلەر داۋامىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ كەلگەن
رۇستەم، سىياۋۇش، ئەپراسىياپ، ئىسپەندىيار ھەققىدىكى ئەپسانە
ۋە قىسسىلەرمۇ بار. بۇلارنى تاجىك خەلقىنىڭ ئۇلۇغ شائىرى
ئوبۇل قاسىم پىردەۋىسى XII ئەسىردە قايتىدىن ئىجادىي رەۋىشتە
ئىشلەپ «شاھنامە» سىگە كىرگۈزگەن.

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئانىسى بولغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى، تەرەققىياتى، ئو- سۇش تارىخى توغرىسىدا بىزنىڭ قولىمىزدا «دېۋانۇ لۇغەت تۈرك» ۋە «ئوغۇزنامە» دىن باشقا يازما ماتېرىيال تېخى يوق. ۋە تىنىمىزنىڭ قەدىمقى ئالىملىرى، سىياھەتچىلىرىمۇ زور قىزد- قىش ۋە ئىزدىنىش بىلەن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا دائىر بەزىبىر ماتېرىياللارنى توپلاپ قىممەتلىك خاتىرىلەرنى قالدۇ- رۇشقا تىرىشقان بولسىمۇ توپلانغانلىرى چەكلىك بولغاچقا پەقەت ئۆزلىرى كورگەن ۋە يىغىپ ئۈگەنگەن تۈرلەر ھەققىدە پىكىر بايان قىلالغان. مەسىلەن، تاڭ دەۋرىدىكى تارىمىشا: ئۇيغۇر- لارنىڭ ئەنئەنىۋى بايرىمى نورۇز باھار بايرىمى توغرىسىدا كۆچۈردا ھەر يىلنىڭ باشلانغان كۈنىدىن ئېتىۋارەن 7- كۈ- نىگىچە بۇقا ئۇسۇشتۇرۇش، ئايغىر تالاشتۇرۇش، بوغرا تالاش- تۇرۇش ئويۇنلىرى بولاتتى ① دىگەن جۈملىلەر بار. شۇ دەۋر- دىكى بۇ خاتىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ يىل بېشى ھىساپلانغان با- ھار بايرىمىنىڭ «نوروزنامە» لىرى ھەققىدە قىممەتلىك ماتېرىيال بار. خۇيلىنىڭ مۇزىكا تەپسىرىدىمۇ نورۇز ئويۇنىنىڭ ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئويۇن ئىكەنلىگى كورستىلگەن. بۇ ئويۇننىڭ جەريانى نورۇزنامىنىڭ ئومۇملاشقان ئۈلگىلىرى توغرىسىدا خا- تىرىلەر بارلىغى مەلۇم.

چەتئەل ئىلمىي تەكشۈرۈش خادىملىرىنىڭ ئۇيغۇر ئەدە- بىياتىنى جۈملىدىن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى يىغىش، توپلاش، ئۈگىنىش ئىشلىرىنى ئېلىپ بارغانلىرىنىڭ سانى كوپ، بۇلارنىڭ

① شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى 1- قىسىم 1- كىتاپ 140- بەت.

ئىچىدە (1910—1915 - يىللىرى) ئاتاقلىق تۇركشۇناس راد - لىپونىڭ شاگىرتى ئۇيغۇر-شۇناس مالىپونىڭ 1942 - يىلى ۋە 1954 - يىللىرى موسكۋادا ساپ ئۇيغۇر تىلى ۋە يېزىغىدا نەشر قىلدۇرغان «قۇمۇل ئەدىبىياتى» ناملىق ① كىتابىغا كىرگەن خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئۈلگىسىمۇ بىز ئۈچۈن قىممەتلىك. بىز يۇقۇرىدا خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ تارىخى ھەققىدە قىسقىچە توختالدىق.

ئەمدى قولىمىزدا بار مىساللارنى كورۇپ چىققايلى.

1. ئۇيغۇر خەلق ماقالىلىرى توغرىسىدا

خەلق ماقالىلىرى — ئۇيغۇر ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئەڭ بۇرۇن شەكىللەنگەن قىسمى ۋە ئۇنىڭ ئوسۇشىنى ھەم تەرەققىياتىنى ۋۇجۇتقا چىقارغان زىمىنى، ئاساسىي تەركىبى. خەلق ماقالىلىرى تۇرمۇشقا بىۋاسىتە ۋە زىچ باغلانغانلىقى ئۈچۈن، شۇنداقلا پۇختا تەدبىق قىلىنغانلىقى، ئوزى كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي مۇھىت ۋە شارائىتى ئوزىدە ئېنىق ئەكس ئەتتۈرگەنلىكى ئۈچۈن شۇ خەلقنىڭ ئەدىبىي تىلىنى ئېغىز ۋە يازما ئەدىبىيات تارىخىنى پەلسەپە، مەدەنىيەت جۇملىدىن ئومۇمىي تارىخىنى ئۈگىنىشتە كام بولسا بولمايدىغان قىممەتلىك ماتىرىيال بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

خەلق ماقالىلىرىدا — خەلقنىڭ تۇرمۇش، بىلىم ۋە ھەر خىل ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە، جۇملىدىن سىنىپ ۋە گۇرۇھلار ۋەزىدە

① تىل ئەدىبىيات تارىخ مەسىلىلىرى 53 - بەت.

يىتى، پەلسەپە جەمىيەت ۋە ئىجتىمائىي ئەخلاققا، ئەمگەككە، ئۆمۈر-
 لۇككە، ئەدەبىيات ھادىسىلىرىگە مەرتلىك ۋە نامەرتلىككە، شۇنداقلا -
 دەك ۋە تەنپەرۋەرلىككە بولغان كوز قاراشلىرى يىغىنچاق، ئىخچام
 ۋە ئالاھىدە ئۆزىگە خاس ئىستىل بىلەن ئىپادىلەنگەن. ئۇ، چوڭ-
 قۇر ئوي-پىكىر ۋە مۇستەقىل مەنەغا ئىگە سوز سەنئىتى. بۇنى
 خەلقمۇ ئۆزىنىڭ:

ئەرنىڭ كوركى (زىننىتى) ساقال،
 سوزنىڭ كوركى (سەنئىتى) ماقال.

دىگەن ماقالىلىرىدا ئىخچام باھالىغان. ئۇيغۇر خەلق ماقالىلىرى -
 يالغۇز مەزمۇنغا باي بولۇپلا قالماي، ئۇ، تۇراقلىق شەكىلگەمۇ
 ئىگە. X ئەسىردە مەيدانغا كەلگەن مەشھۇر ئۇيغۇر تىل ئالىمى
 مەھمۇت قەشقىرىنىڭ «دىۋانو لۇغەت تۈرك» دىگەن كىتابىغا
 كىرگۈزۈلگەن خەلق ماقالىلىرىدا ناھايىتى قەدىمقى ئۇيغۇر تىل-
 لىنىڭ ئەسلى ھالىتى ساقلىنىپ قالماي، شۇ ماقالىلار پەيدا
 بولغان ۋاقىتتىكى شەكىلمۇ ساقلىنىپ قالغان. ئۇلاردا دەۋر ۋە
 تىلنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۆزگىرىشلەر پەيدا بولغان
 بولسىمۇ پەرق چوڭ ئەمەس.

قۇت بەلگۈسى بىلىك (دىۋاندىكىسى)
 بىلىم بەخت بەلگۈسى (ھازىرقىسى)
 ئاش تېتىغى تۇز (دىۋاندىكىسى)
 ئاشنىڭ تەمى تۇز بىلەن (ھازىرقىسى)
 ئەمگەك ئىككىدە قالماس (دىۋاندىكىسى)

ئەمگەك يەردە قالماس (ھازىرقىسى)
كېڭەشلىك بىلىك ئارتەماس (دېۋاندىكىسى)
كېڭەشلىك ئىش بۇزۇلماس (ھازىرقىسى)
ئىت ئېرىمەس، ئات تەبەس دىمە (دېۋاندىكىسى)
ئىت قاۋىماس، ئات تەپمەس دىمە (ھازىرقىسى)
تامما تاما كول بولۇر (دېۋاندىكىسى)
تامما تاما كول تولۇر (ھازىرقىسى)

لېكىن بۇ ماقالىلار ئېنىق بىر پىلان ۋە رەسىمى ئىلمىي ئىش سۈپىتىدە توپلىنىپ تولۇقلانمىغان، توپلانغانلىرىمۇ دىگەندەك تەرتىپكە سېلىنمىغان. ئۇيغۇر خەلق ماقالىلىرىنى توپلاش ۋە قىسمەن نەشر قىلىش يولىدا ئازاتلىقنىڭ ئەرىپىسىدە غۇل-جىمدا چىققان «ئىتتىپاق» ژۇرنىلى، ئازاتلىقنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا «شىنجاڭ ئەدەبىيات-سەنئىتى» ۋە «ئاممىۋى كۈلۈپ» ژورناللىرى ئاز-تولا ئىش قىلدى. «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى»، «بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى» خەلقىمىزنىڭ تەشەنلىغىنى قاندۇرۇش مەقسىتىدە دەسلەپكى قەدەمدە زۇنۇن قادىر، م رەھىم. قال-تارلىق يولداشلارنىڭ توپلىغان ئىككى مىڭدىن ئارتۇق خەلق ماقالىلىرىنى توپلام قىلىپ بېسىپ چىقاردى. بۇلار ئاساسەن: ۋەتەنپەرۋەرلىك، بىلىم، ئوي-پىكىر، ئەخلاق، ئىشچانلىق، ھو-رۇنلۇق، دىخانىچىلىق، ئىجتىمائىي ئەمگەك، تەبىئەت ھادىسىلىرى، ئوملۇك-يەككىلىك، تەنھالىق، ئائىلە، ئوي، تۇرمۇش، ئۇرۇق-تۇققانچىلىق، ۋاپادارلىق، ۋاپاسىزلىق، مۇھەببەت-نەپرەت، ئادەم ۋە ئۇنىڭ باشقا ياخشى-يامان خىسلىتىلىرى، تىل ئورپى-ئادەت، باتۇرلۇق ۋە قورقۇنچاقلىق، سىنىپ ۋە تەبىئەت ئايرىم-

چىلىقلىرى قاتارلىق 20 نەچچە خىلدىن ئارتۇق ماۋزۇ ۋە مەزىنە مۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. بۇنىڭدا يەنە كىشىلەرنىڭ تەبىئەتكە قارشى ئېلىپ بارغان كۈرەش ئەمىلىيىتىدىن ھاسىل قىلغان بىر قاتار ياخشى چۈشەنچىلىرى، تەجرىبە - ساۋاقلرى ئوبرازلىق ئىپادىلەنگەن. ئۇنىڭدا ئوپىتىراكتلىقمۇ بار، ئوبرازمۇ بار. خەلق ماقالىلىرىنى توپلاش ۋە رەتلەش يولىدىكى دەسلەپكى بۇ ئىزلىنىش - نى خەلق ماقالىلىرىنىڭ تىپىك مەزمۇنىنى تىپىك مىساللار بىلەن كورسىتىپ بېرىشكە قويۇلغان دەسلەپكى قەدەم دېسەك مۇبالىغە بولماس.

بەيىمەتلەر

”بەيىمەت“ - خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق، يۈكسەك بەدىئىي ئوخشىتىش ۋە تەسەۋۋۇرغا ئىگە كونا تۈر - لىرىدىن بىرى، ئۇ، ئىككىلىك، تەكرار ئىككىلىك شەكىلدە بولۇپ، خەلق ماقالىلىرىدىن كېيىنلا شۇنىڭغا تەقلىت قىلىنىپ بارلىققا كەلگەن. يازما ئەدبىياتىمىزدىكى شېئىر تۈرلىرىدىن ئىككىلىك (مەسنۇي)، تەكرار ئىككىلىك (غەزەل) ۋە بىر ئۇزۇن، بىر قىسقا مىسرىلىق مۇستەھزاد شەكىللىرىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئاساس بولغان.

بىز تۆۋەندە شۇ شەكىللەرگە دائىر، مىساللارنى كورۇپ ئۆتەيلى:

ئىگىز - ئىگىز تاغلاردىن سىرىلدىم تۈزگە،
خايى بىلىڭ خايى بەلمەڭ ئېگىلدىم سىزگە.

ئىشك ئالدى تاختا كوبرۇك قولى زەنجىر سىم بىلەن
سەن كېتەرسەن، مەن قالۇرمەن ئۆيدە يالغۇز “ھىم” بىلەن.

ئاخىر مەندىن يۇز ئورۇپ كىمگە باقتىڭ قارا كوز،
ۋەدىمىز شۇنداقمىدى ئويلاپ كورگىن قارا كوز.

يۇقۇرىدىكى مساللاردىن يازما ئەدىبىياتتىكى ئىككىلىك
(مەسنىۋى) نىڭ شەكىللىنىشىگە بېيتنىڭ يۇقۇرقى تۈرى ئاساس
سالغانلىغىنى كورۇپ ئوتتۇق. ئەمدى تەكرار ئىككىلىك يەنى
غەزەللەر تۈرىگە مەنبە بولغانلىرىنى كورۇپ ئوتتەيلى.

— سىرلىق ساندۇق سىرى سىز،
پەرىلەرنىڭ پىرى سىز.
ئوپىناي دەيدۇ كوڭلىڭىز،
ئەمما قورقۇپ تۇرىسىز.

— سىرلىق ساندۇق سىرى بىز،
جۇۋانلارنىڭ پىرى بىز.
ھىچ نەرسىدىن قورقمايمىز،
يامان ئىشتىن نېرى بىز.

× ×

— ياغلىغىڭىز رەڭمۇ-رەڭ،
سەل سىلىغراق سوزنى دەڭ،

لەۋلىرى سۇزۇك جۇۋان،
 ئالما بېرەي يېرىپ يەڭ.

X X ۶

— كورسەم كوزۇم ئاغرىيدۇ،
 يەسەم مەيدەم ئاغرىيدۇ.
 ئالماڭىزنى ئالسام مەن،
 يارنىڭ كوڭلى ئاغرىيدۇ.

بىيىت، بۇ شەكلى جەھەتتىن، ئاھاڭلىق شېئىر، غەزەلگە
 ئاساس سالغان بولسا، مەزمۇن جەھەتتىن، توي-توكۇن، مەش-
 رەپ، مەجلىسلەردىكى ئولتۇرۇشتىن بۇگۇنكى سەھمىتلەرگىچە يې-
 تىپ كەلگەن "ئېيتىشىش" نىڭ شەكىللىنىشىگە ئاساس بولغان.

ئىشىك ئالدى بۆك تىرەكلىك،
 بۇلبۇل ئوتەلمەس.
 يېشىل - يېشىل يوپۇرماقلىرى،
 يامغۇر ئوتەلمەس.
 ئاق قۇشقاچقا ناۋات بەرسەڭ،
 تەمىنى بىلمەس.
 نادان قىزغا كوڭۇل بەرسەڭ،
 قەدرىنى بىلمەس.

× ×

ھەي چىمەننىڭ شوخ بۇلبۇلى،
كوڭۇل ناۋاسى.
يەر - جاھاندا بارمىكىن تاڭ،
يارنىڭ ۋاپاسى.
يار ۋاپاسى بارمىكىن دەپ
بەردىم كوڭۇلىنى،
كوڭلى يوقكەن سولاشتۇردى،
غۇنچە گۈلىمنى.

بىيىتنىڭ بۇ شەكىلىدىن يازما ئەدەبىياتىمىزدا ئالاھىدە ئورۇن تۇتقان مۇستەھزاتنىڭ ئەۋەلقى مەسراسى ئۇزۇن، كېيىنكى مەسراسى قىسقا، كېيىنكى مەسرا ئەۋەلقى ئۇزۇن مەسرا، راننىڭ مەزمۇنىغا بېقىنىدىغان ۋە ئۇنى تولۇقلايدىغان تۇرنىڭ شەكىللىنىپ چىققانلىغىنى كورگىلى بولىدۇ. شېئىرنىڭ بۇ شەكىلى شائىرلاردىن ماھارەت، شېئىردىن يۈكسەك بەدىئىيلىك ۋە ئاھاڭ - دارلىق تەلەپ قىلىدۇ. مەشھۇر مۇقاملىرىمىزنىڭمۇ ناھايىتى كۆپ ئاھاڭلىرى شۇ خىل بىيىت ۋە شېئىرلارنىڭ شەكىلىدە يېزىلغان.

لېرىكىلىق خەلق قوشاقلىرى

لېرىكىلىق قوشاقلار يازما ئەدەبىياتتىكى شېئىرلارنىڭ ئانىسى، خەلق بېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ قەدىمقى ۋە ئەڭ كەڭ تارقالغان شەكلى كۆپ تۈرلەرنىڭ بىرى. خەلقنىڭ لېرىكىلىق

قوشاقلىرى ئۇنىڭ نەمۇنىلىرى مەھسۇت قەشقەرنىڭ «دىۋانۇ لۇ - غەتت تۇرك» دىگەن كىتابى ئارقىلىقلا بىزگىچە يېتىپ كەلگەن. دىۋان XI ئەسىرگە ئائىت ئەدىبىي ماتىرىياللار بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، بەلكى ئۆزىنىڭ بارلىققا كېلىشىدىن بىر - قانچە زامانلار ئىلگىرى يارىتىلىپ ئېغىزىدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن قوشاقلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان. بۇنىڭغا كىرگەن ئايرىم قوشاقلاردا باشلانغۇچ ئۇرۇقچىلىق قالدۇقلىرى، ئۇرۇقلار، قەب - لىلەردىكى ھەرخىل مۇناسىۋەت ۋە ھايات، ئورپ - ئادەتلەر، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى قاراشلار، ئارزۇ - ھەۋەس، مەقسەت - تىلەكلەرگە دائىر نۇرغۇن تۇرمۇش كۆرۈنۈشلىرى بار. بۇلارنى ئۇلۇغ ئالىم مەھسۇت قەشقەرنى ئۇزاق يىللار داۋام قىلغان سەپىرىدە توپلىغان، ئۇ، ئايرىم سۆزلەرنىڭ لۇغەت مەنىسىنى تېخىمۇ كەڭرەك ۋە ئېنىقراق ئىزاھلاش مەقسىدىدە بۇلاردىن نەمۇنىلەر تاللاپ دىۋانغا كىرگۈزگەن. بۇ نەمۇنىلەر ئاساسەن، مېھنەت، مەۋسۇم، توي - مۇراسىم، ئىشقى - مۇھەببەت، ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق، باغۋەنچىلىك، دىخانچىلىق، جەمئىيەتتىكى سىنىپىي ئايرىمچىلىق ۋە نىزالارنى ئۆزىدە ئەكس ئەتتۈرگەن قوشاقلاردىن ئىبارەت. بىز توۋەندە ئۇ ھەققىدىكى تۆت مىس - رالىق بىر كۆپلەپ قوشاقنى كۆرۈپ باقايلى:

چەغرى بىرىپ قۇشلار،
 تايغان ئىزىپ تىشلاتۇ.
 تىلكى تۇنغۇز چىشلەتۇ،
 ئاردەم بىلەن ئۆكرەلىم.

تەرجىمىسى:

چەغرى (ئوۋ قۇشى ئېلىپ) قۇش ئوۋلايلى،
تايغان ئىمتى (قۇشلارنىڭ) ئىزىدىن سېلىپ قۇشلىتايلى.
تۈلكە، توڭگۇز (لار)نى تاش بىلەن ئۇرايلى،
ياخشى ئىشلىرىمىز بىلەن ماختىنايلى.

بۇ قوشاقتىن كورگىلى بولىدۇكى قەدىمقى زاماندىكى
ئوۋچىلار قۇش ئوۋلاش ئۈچۈن ئوۋ قۇشى (لاچىن، قارچىغا،
شۇڭقار، بۇركۇت) ۋە ئوۋچى تايغان ئىتلاردىن پايدىلانغان.
تۈلكە ۋە توڭگۇزغا ئوخشاش ھايۋانلارنى تاش قوراللار بىلەن
ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەن ۋە ئوزنىڭ بۇ غەلبىسى بىلەن ماختانغان،
پەخىرلەنگەن. ئىككىنچى بىر كۆپلەپ قوشاقتا ئاتلىق يۇرۇپ
ئوۋچى ئىتلار ياردىسى بىلەن كىيىك تۇتۇش ۋە ئوۋ مەھسۇ-
لاتلىرىنى كۆپەيتىشكە ئىنتىلىش ئىپادىلەنگەن.

ئوۋچىلارنىڭ چارۋا ماللارنى تۈرلۈك يىرتقۇچ ھايۋان-
لاردىن بىرلىشىپ ھىمايە قىلىشتىمۇ رولى ناھايىتى چوڭ بولغان.
ئوۋچىلارنىڭ بورىگە قارشى ئېلىپ بارغان كۇرشىنى تەسۋىرلىگۈچى
توۋەندىكى بىر كۆپلەپ قوشاق ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە.

قاچە تۇرۇپ تۇرەر ئەردىم،
قارا - قىزىل پۇرە كوردۇم.
قالغ يانى قورا كوردۇم،
قويا كورۇپ باقۇ ئاغرى.

تەرجىمىسى:

كېچىسى تۇرۇپ (كېزىپ) يۇردۇم،
قارا-قىزىل بورە كوردۇم.
با قۇۋەت يانى (ئېتىشقا) ھازىرلىق كوردۇم،
(ئۇ) قورقۇپ قىيانىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇندى.

بۇ قوشاقنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى كۈپلەتلىرىدا ئوۋچىنىڭ بورىنىڭ ئارقىسىدىن تەقىپ قىلىشنى داۋام ئەتتۈرگىنى، بورىگە ئوۋ ئىستى تاپقاننى قويۇپ بەرگىنى ۋە بورىنىڭ يېڭىلىگىنى تەسۋىرلىنىدۇ. چارۋىچىلار چارۋا ماللىرىنى ئېھتىيات قىلىش ئۈچۈن شۇ زامانلاردىمۇ كېچىسى پايلاقچى قويغان. توۋەندىكى بىر كۈپلەت قوشاقتا پايلاقچىلىق قىلىپ تاڭ ئاتقۇزغان كىشىنىڭ پىكىرى بايان قىلىنغان:

قارا تونۇنىڭ كەچۈرەسىدىم،
ئاخىر ئۇنى ئوچۇرەسىدىم
ياتىكانىڭ قاچۇرەسىدىم
ساقىش ئىچرە كۈنۈم توغدى.

تەرجىمىسى:

قارا تونۇنى كېمىرمەك ئىستىدىم
ئېغىر ئۇيەۋنى ئوچۇرماق ئىستىدىم،
يەتتە (يەتتە قاراقچى يۇلتۇز) ھۈكەرنى قاچۇرماق

(تاڭ ئاتتۇرماق) ئىستىدىم.

مەن يۇلتۇزنى سانىماقتا ئىدىم، كۈنۈم تۇغدى.

(قۇياش چىقتى).

ئوۋچىلىق ۋە چارۋىچىلىق بىلەن بىر قاتاردا دىخانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىكمۇ قەدىمقى زامان قەبىلىلىرى ھاياتىنىڭ مۇھىم قىسمىنى تەشكىل قىلغان. تەكىتلەپ كورسىتىش كېرەككى، چار-ۋىچىلىق ئېنگېلىسنىڭ: "ئۇزاق ۋە قاتتىق قىش مەۋسىمىگە يەم-خەشەك غەملەپ قويماي تۇرۇپ پادىچىلىق ھاياتىنى كەچۈرۈش مۇمكىن ئەمەس. دىمەك پىچانلىقنى (ئوتلاقنى) ۋۇجۇتقا كەلتۈرۈش ۋە ھەرخىل دان تېرىش لازىم" ① دەپ كورسەتكىنىدەك، دىخانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىكنىڭ ئوسۇشىگە زىمىن تەييارلىغان. دىخانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىكتىن ئىبارەت دالنىڭ بۇ ئېغىر مېھنىتىمۇ قەدىمقى زامان قوشاقلىرىدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

يىگىتلىرىك ئىشلەتۇ،

يىغا، يىمىش ئىرغاتۇ،

قۇلان - كىيىك ئوۋلاتۇ،

بەزەرەم قىلىپ ئاۋنالىم.

تەرجىمىسى:

يىگىتلەرنى ئىشلىتەيلى،

دەرەخ(لەر) دىن مېۋە (لەر) ئىرغىتايلى،

① ئېنگېلىس — «ئائىلە ۋە خۇسۇسى مۇلۇكىنىڭ كېلىپ چىقىشى»

ئوزبەكچە 177 - بەت.

قولان - كىمىك ئوۋلىتايلى،
(كېيىن) بايرام قىلىپ ئاۋۋىنايلى.

بۇنىڭدا مەۋىلەر پىشقان مەھەلدە ئۇنى يىغىشتۇرۇپ
ئېلىش، كېيىن ئوۋ بىلەن شۇغۇللىنىشنى تۈگەللەپ بايرام شات-
لىغىنى باشلاش ئېيتىلغان.
يۇقۇرىدا كورسىتىلگەن مىساللاردا قەبىلىلەرنىڭ مېھنەت
تۈرلىرى، جەريانى، قەبىلە ئەزالىرىنىڭ مېھنىتىگە بولغان مۇھەب-
بىتى، مېھنەت مەۋىلىرىدىن زوقلىنىشى بەدىئىي ئۇسۇلدا تەبىئى
تەسۋىرلەنگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە قەبىلە ئەزالىرىنىڭ تەۋەلىكى
ۋە باشقا سىنىپىي زىددىيەتلەر ئەكس ئەتكەن.

مەرسىيە قوشاقلىرى

شېئىرلاردا شۇ نامدا يېزىلغان ئەسەرلەر بولغىنىدەك
شېئىرىيەتنىڭ ئانىسى بولغان قەدىمقى قوشاقلاردا شۇ تېمىدىكى
قوشاقلار بولغان. بۇنداق قوشاقلاردا قەبىلە باتۇرلىرىنىڭ مەرت-
لىك، قەھرىمانلىق ۋە شىجائەتلىك بىلەن قۇربان بولغانلىغى
ئۇنىڭ باشقا خىسەلەتلىرىمۇ خېلى ماھارەت بىلەن ماختىلىنىدۇ.
قەھرىماننىڭ ئولۇمى قەبىلىلەر ئۈچۈن ئەڭ چوڭ يوقىتىش
بولغانلىغى شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلاردا بولغان قايغۇلار ئىپادىلىنىدۇ.
بۇنداق قوشاقلارنىڭ خاراكتىرلىكراغى ئالىپ ئەرتۇڭگىگە بېغىش-
لانغان مەرسىيە. بىز ئۇنىڭدىنمۇ بىر كۆپلەپ كورۇپ باقايلى:

ئالىپ ئەرتۇڭگىگە ئولدىمۇ؟

ئىسىمىز ئاجىز قالدىمۇ؟

ئوزلۇك ئۈچۈن ئولدىمۇ؟
ئەمدى يۈرەك ئوتلىۇر!

تەرجىمىسى:

باتۇر ئەرتۇڭگە ئولدىمۇ؟
ئىسىت ئاچۇن (دۇنيا) ئۇنىڭدىن قالدسۇ؟
ئوزى ئۈچۈن ئولدىمۇ؟
بۇ قايغۇدىن باغرىمىز ئورتىلىدۇ - ياندۇ.

قوشاقلارنىڭ مەرسىيە خىلى ياكى تۇرى، ئورخۇن يەنە -
سەي يادىكارلىقلىرىدىمۇ بار.

مەۋسۇم (پەسىل) ۋە تەسۋىرىي قوشاقلار يىل پەسىللىرى
(مەۋسۇم) گە بېغىشلانغان تەسۋىرىي قوشاقلار «مەۋسۇم قوشاقللىرى»
دەپ ئاتىلىدۇ. «دىۋانو لۇغەت تۇرك» تە مەۋسۇم قوشاقللىرىدە -
دىن خېلى ئوبدان نەمۇنىلەر بار. مەۋسۇم قوشاقللىرى بىلەن
بىر قاتاردا يەنە ئومۇمەن تەبىئەت كورۇنۇش (مەنزىرە) لىرىنى
تەسۋىرلىگۈچى تەسۋىرى ياكى لېرىكىلىق قوشاقلارمۇ بار.

ناھايتى قەدىمقى زامانلاردا كىشىلەر تەبىئەتتىكى ئوز -
گىرىشلەرنىڭ سەۋىۋىنى ياخشى چۈشەنمىگەنلىكىلىرى ئۈچۈن تەبىئەت
ئوزگىرىشلىرىنى يېڭەلمىگەن. يىلنىڭ بىر پەسلى ئۇلارنى خۇشال
قىلسا، يەنە بىر پەسلى ئۇلارنى قايغۇلاندىرغان. بىزگە مەلۇم
ياز پەسلى دىخانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق ئۈچۈن ھەممە ئىسكا -
نىيەتلەرگە ئاي باياشات پەسىل. قاتتىق سوغاق پەسىل ئۈچۈن
ئوزىگە يېتەرلىك ئوزۇق، چارۋىلىرىغا يېتەرلىك يەم - خەشەك
توپلىغان قەبىلىلەرگە قارىغاندا ئۇنى توپلىمىغان، ياكى توپلىيال -

مىغان قەبىلىلەر ناھايىتى چوڭ قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كېلەتتى. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن قەدىمقى كىشىلەر ياز ۋە قىشقا بىر خىلدا قارىمايتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇلارنىڭ قوشاقلىرىدا ياز پەسلى زور خوشاللىق ۋە مۇھەببەت بىلەن تەسۋىرلەنسە، قىش پەسلىگە بېغىشلانغان قوشاقلاردىن يىلنىڭ قىش پەسلىگە ئۆزگىرىشتىن قايغۇرۇش ۋە يازنىڭ ئوتۇپ كېتىپ قىشنىڭ يېتىپ كەلگىنىگە نارازىلىق ئىپادىلەنگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ خىل قوشاقلاردا ياز بىلەن قىش بىر بىرىگە قارىمۇ-قارشى ئورۇنغا قويۇلۇپ تەسۋىرلەنگەن. بۇنى تۆۋەندىكى مەۋسۇم ۋە مەنزىرە قوشاقلىرىدىن بىلىڭلى بولىدۇ.

قىش ياز بىلەن توقۇشتى،
 قىڭغىر كوزىن بېقىشتى.
 تۇتۇشقا بەل بېقىشتى
 ئويغىلىماق ئوغۇشۇدۇر.

تەرجىمىسى:

قىش ياز بىلەن توقۇنۇشتى
 قىڭغىر (يامان) كوز بىلەن بىر بىرىگە
 (بېقىشتى) قاراشتى.
 بىر بىرىنى تۇتۇپ ئېلىشقا ئىنتىلىشتى،
 ھەر قايسى يېڭىشنى ئىستەيتتى.

قىش بىلەن ياز ئوتتۇرىسىدىكى "كۈرەش" كىشىلەرنىڭ جەڭدىكى كۈرەشلىرىگە ئوخشىتىلدى.

ياز قىش بىلەن قېرىشتى،
ئەردەم يايىنى قۇرۇشتى،
چەرىك تۇتۇپ كۈرەشتى،
ئۇقتاغىلى ئوتۇشۇر.

تەرجىمىسى:

ياز بىلەن قىش، قارىمۇ - قارشى بولۇشتى،
(ئۇلارنىڭ ھەربىرى) دۈشمەنلىك يايىنى قۇرۇشتى.
قوشۇن تۇزۇپ (بىر بىرىنى) تەقىپ قىلىشتى،
(يا) ئېتىش ئۈچۈن (بىر بىرىگە) يېقىنلاشتى.

مەنزىرە قوشاقلىرى داۋامىدا قىشنىڭ "مەغلۇپ" بولۇپ
يازنىڭ غەلبىگە قازىنىشى مۇقىملاشقانلىغى، تەبىئەت قايتىدىن
جانلىنىپ قىرلار گىلەمگە ئوخشاش مايسىلار بىلەن قاپلانغانلىغى،
تاغلاردا قار - مۇزلارنىڭ ئېرىگەنلىگى تەسۋىرلىنىدۇ. سۇلارنىڭ
ئېقىشقا باشلىغانلىغى، تۇرلۇك - تۈمەن گۈللەر ئېچىلىپ يەر يۈ -
زىگە چىراي بەرگەنلىگى، قۇشلار ۋە قۇرۇت - قوڭغۇزلارنىڭ يۈ
ئۈۋىلىرىدىن چىقىپ يېڭى ھايات باشلىغانلىغى تەبىئەتتىكى بۇ
جانلىنىش كىشىلەرنى ناھايىتى زوقلاندۇرغانلىغى تەسۋىرلىنىدۇ.
ياز ۋە باھار پەسىللىرى يۇقۇرىدىكى قوشاقلاردا شاتلىق بىلەن
تىلغا ئېلىنىدۇ. تەبىئەت مەنزىرىسى جانلىق تەسۋىرى بويىچە
تەسۋىرلىنىدۇ ۋە جىلۋىلىنىدۇ. بۇ خىل قوشاقلارنى كۆپچىلىك
خەلقلەرنىڭ ئىجادىيىتى دىيىشكە بولىدۇ. چۈنكى بۇنداق قوشاقلار
تولراق ئېتىشىش تەرىقىسىدە ئويۇنغا چۈشۈپ ئوينىغان ۋاقىت -
لىرىدا يارىتىلغان بولۇشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. يۇقۇرقىلار

بىلەن بىر قاتاردا چىن مۇھەببەت، ساداقەتلىك، تەلىم - تەربىيە مەسىلىلىرىگە ئائىت - ئىنسانىي پەزىلەتلەر، ئار - نومۇس، مەرتلىك، باتۇرلۇق، توغرىلىق، ئەدەپ ۋە ئادەمگەرچىلىك قوشاقلىرىمۇ بار. توي - مۇراسىم، مەشرەپ، مەجلىس قوشاقلىرى دەپ ئاتالغان قوشاقلارمۇ دىۋاندا ئالاھىدە ئورۇن ئالغان بولۇپ، بۇنىڭ بەزىلىرى ھازىرمۇ بار. مەسىلەن، مەشرەپ قوشاقلىرى. "مەشرەپ" دىگەن بۇ سۆز قىزىق ۋە كوڭۇللىك ئولتۇرۇشنى ئىپادىلەيدۇ. ئادەتتە "مەشرەپ" نىڭ ئۆزىمۇ توي - توكۇندە، يەنى توينىڭ ئالدىدا ياكى كەينىدە تولاراق توينىڭ ئۆزىدە سورۇن تۈزۈپ ئوينىلىدىغان ئويۇن، بۇنىڭ نەغمىسى مەشھۇر مۇقاملارغا، جۈملىدىن كىلاسسىك ئۇيغۇر خەلق مۇزىكىسى 12 مۇقامىمۇ كىرگەن.

مەشرەپتە، ياشلار، ئوتتۇرا ياشلىقلار، قېرىلارمۇ ئۆز خىلىمى بىلەن سورۇن تۈزۈپ ئولتۇرىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن مەشرەپنى باشلىغۇچى قىز ياكى چوكان، جۇگان ئورنىدىن تۇرۇپ قولغا بىر دەستە گۈل، ياكى، بىرەر پىيالە چاي، ئۇمۇ بولمىسا بەلۋاغنى يۇمشاق ئېشىپ پوتا قىلىپ كېلىپ، ئارىلىشىپ ئولتۇرغان يىگىتكە ياكى ئەر كىشىگە توۋەندىكى بىيىت بىلەن پوتا سالدۇ:

توپ تېرەكنىڭ چاقىدا توپ ئوينىغان قارا كوز،
يارىيانىڭ چاقىدا پوتا ئوينىغان قارا كوز.

دەپ قولدىكى دەستە گۈل، چىمەنە ياكى پوتا بىلەن ئىشارەت قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن پوتا ئويۇنى باشلىنىپ يىگىتمۇ

قىزنىڭ قولىدىن پوتىنى ئۆزىگە لايىق بېيىت ياكى قوشاق بىلەن ئالدى. ئېيتقان جاۋاپ قوشمى يىگىتنى شۇنداقلا كۆپ-چىلىكىنى قانائەتلەندۈرەلمىسە، ئۇ شۇ سورۇندىكىلەرنىڭ تەلۋىگە مۇۋاپىق بىرەر سەنئەت ياكى ماھارەت كورسستىشى ھىچ بولمىدەن. ئۇنىڭ ئۇسۇل ئويىناپ ساز چېلىپ بېرىشى كېرەك. ئۇنىمۇ قىلالا-مىسا، "سورىتىنى تارتىش" جازاسىغا ئۇچراپ تامغا يولەپ تۇرغۇزۇپ سۇ پۇركۇلىدۇ. بەزىلەر بۇنىڭ ئۈچۈن بىرەر قېتىم-ئىككى مەشرەپنى بويىغا ئېلىپ كۆپچىلىكنىڭ ئەپۇ قىلىشىغا ئىگە بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەشرەپكە بېيىت-قوشاق، ئۇسۇل، مۇزىكا، ناخشا بىلمەيدىغان كىشى ئۆز لۇگىدىن كېرەلمەيدۇ. مانا بۇ چارە خەلقنىڭ بېيىت-قوشاق ۋە ناخشا بايلىغىنىڭ ساقلىنىپ قېلىشىغا ۋە ئۇنى تەرەققى قىلدۇرۇش ماھارىتىنى ئۆستۈرۈشكە سەۋەپ بولغان. بۇنداق مەشرەپ ئاخىرى، "سەنەم" دەپ ئاتالغان ۋە ھازىرغىچە داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان چوڭ كوكۇلۇك ئولتۇرۇش بىلەن تۈگەيدۇ. بۇ ئويۇننىڭ تۇرپان، توخسۇن، پىچان، قۇمۇل قاتارلىق جايلاردىكىنى "مەجلىس" دەپ ئاتايدۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا بۇ ئويۇنلارنىمۇ رەتلىك ئويناشنى بىلىدىغان ۋە بىلا-گىنىنى سوزلەپ بېرىدىغان كىشىلەرمۇ بەك ئاز قالغان. بۇنىڭدىن باشقا يەنە توي كۆچۈرۈش ئالدىدا ئېيتىلىدىغان "يولەن قىچقىرىش" ئويۇنىمۇ بار.

يولەن قىچقىرىش

باشلىنىش

مەستۇن ھەيران بوپتىمەن،
شۇبۇ كۈنلەردە.

ياتسام كېچە ئۇيقۇم كەلمەي،
 قارا تۈنلەردە.

ياشلار داقا - دۇمباق، ناغرا - كانەي، سوناي بىلەن قىچ -
 قىرىپ ئېيتىدۇ:

ھاي - ھاي يولەن، ھاي يولەن،
 گۈل قايدا بار يارىيار،
 بىر ياخشىغا بىر يامان،
 ھەر جايدا بار يارىيار.

ئىككى كىشى، بىر ئەر بىر ئايال ئۇسۇلغا چۈشۈپ
 ئويىنايدۇ:

ھاي ھاي يولەن، ھاي يولەن، بارمۇ ھايات يارىيار،
 قارچىغىدەك بويلىرىڭغا بولدۇم ساييات يارىيار.
 ھاي ھاي يولەن، ھاي يولەن، مەن نە قىلاي يارىيار،
 خەنچەر ئېلىپ يۈرەكنى پارە قىلاي يارىيار.

ھاي ھاي يولەن، ھاي يولەن، قار كېلىدۇ يارىيار،
 بەرگەن خازان توننى كېيىپ يار كېلىدۇ يارىيار.

.....

ئەگم ئەگم يوللاردىن ئىز كېلىدۇ يارىيار،
 كىسەپ توننى پۈركىمىپ قىز كېلىدۇ يارىيار.

.....

بۇنىڭدىن باشقا "ھىجران قوشاقلىرى" مۇھەببەت ۋە تا-رىخىي ۋەقەلەر ۋە باشقا تۈرلۈك تېمىدىكى قوشاقلار ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئۇنىڭ شەكىلمۇ 4 لىك، 6 لىكلەردەك خىلمۇ خىل شەكىلگە ئىگە. ھازىرغىچە توپلانغان بۇنداق قوشاقلارنىڭ كۆپلىتى سانى 6000 كۆپلىتىغا يېقىن. بۇلار توپلىغۇچى ئورۇن ۋە شەخسلەرنىڭ قولىدا ساقلانماقتا.

بۇنىڭدىن باشقا 1908 - يىلى تۇغۇلۇپ 1956 - يىلى 6 - ئىيون كۈنى ۋاپات بولغان ئايۇپ سامساقنىڭمۇ «قوشاقلار» توپلىمى بار. شۇنداقلا 1910 - يىلى ئاتۇشتا تۇغۇلۇپ 1974 - يىلى 22 - فېۋرالدا ۋاپات بولغان مۇھەممەت ناپىرنىڭمۇ 1200 كۆپلىتى ئەتراپىدا يازغان قوشىقى بولۇپ، ئۇنىڭ 459 كۆپ-لىپتى ھازىر بار.

قەسىدە

"قەسىدە" ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئېغىز ئەدىبىياتىدا ئەڭ بۇرۇن شەكىللەنگەن تۈر بولۇپ، ئۇ، تولاراق، "پىرىدە" ئېيتىلىپ كەلمەكتە. "پىرى" ئەسلىدە شاماننىڭ قالىغان بىر خىل داۋالاش شەكلى بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئەسلىدىكى "ئوت" (نوكچە شام) غا چوقۇنۇش ئىدىيىسى ئىسلام دىنىدىكى جىن - شاياتۇنلارغا سېغىنىش، ئۇلاردىن قورقۇش خاھىشى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن بولۇپ، بۇ جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ كۇچار، ئاقسۇ، قەشقەر، قارىقاش، شىمالىي شىنجاڭنىڭ ئىلى رايونلىرىغا كەڭرەك تارقالغان. بۇنىڭ ئوينىلىدىغان ۋاقتى ئاساسەن كۈزلۈك يىغىم - تېرىمىدىن كېيىنرەك

بولدۇ. بەزى جايلاردا ئۇنىڭ بىلەنمۇ چەكلەنمەيدۇ. بۇ يەردە خوتەننىڭ قارقاش ناھىيىسىدىن يېزىپ ئېلىنغان پىردىنىڭ تەپ-سىلاتى بىلەن تونۇشۇپ چىقايلى. پىردە، كېسەل يار ئوينىڭ ئوتتۇرسىغا تورۇسقا ياكى تۇڭلۇككە ئارقان باغلىنىدۇ. ئۇنىڭ بىر ئۇچى يەرگە قېقىلغان قوزۇقتا باغلىنىدۇ. ئارقاننىڭ تورۇسقا يېقىن يېرىگە بىر تال ئالما شېخى ئېسىپ قويۇلىدۇ. پىرى ئوينىغاندا كېسەلنىڭ قولىنى يالاپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئارقاننىڭ ئوتتۇرسى يۇمشاق مانا ياكى لۇڭگە بىلەن ئورلىنىدۇ. ئارقاننىڭ چورسىگە ئويگە كىگىز سېلىنىدۇ. ئارقاننىڭ يېنىغا سېلىنغان كىگىزگە چىراقپاي بىلەن قارا چىراق، بىر پارچە ئەينەك، بىر قاچىدا ياغ، بىر قاچىدا چوغ قويۇلىدۇ. يەنە بىر قاچىدا سۇ قويۇلىدۇ. ياغ چىراققا ئىشلىتىلىدۇ. چوققا، ئالما پوستى ۋە قېقى، ئادراسمان سېلىنىپ دۈت چىقىرىلىدۇ. سۇغا باخشى ئوزنىڭ بىلىگەن ئايەتلىرىنى ئوقۇپ دېمىدە قىلىپ كېسەلگە پۇركۇيدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قولغا داپنى ئېلىپ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىكى قەسىدە خىلىغا كىرىدىغان مۇنۇ قوشاقنى ئوقۇپ داپنى چالىدۇ.

ئەزەمتە ئەلەيكۇم ئوقۇيمەن،

جىنغا توقۇم توقۇيمەن

جىن سەكرىسە سەكرىسۇن،

مەن سەكرىسەي ئوقۇيمەن.

شۇنىڭدىن كېيىن كېسەل تۇغنى (تارتىلغان ئارقاننى تۇ-تۇپ) چوگىلەپ ماڭىدۇ. باخشى قولىدىكى داپنى شاگىرتلىرىغا

بېرىپ قولغا خەنجەرنى ئېلىپ كېسەلنى ئالدىغا سېلىپ ئويۇنغا چۈشىدۇ. داپچى ۋە قەسىدىچىلەردىن 4 دىن 16 گىچە كىشى باخشغا ئەگىشىپ قەسىدە ئوقۇپ داپ چالىدۇ. بۇ خىل ئەھ-
ۋال بەزىدە يېرىم كېچىگىچە سوزۇلۇپ ئاخىرى مەشرەپ بىلەن تۈگەيدۇ. پىرىدە ئوقۇلىدىغان قەسىدىلەرنىڭ تۈرى كۆپ بولۇپ ئۆزى توۋەندىكى "موچەنامە" بىلەن تۈگەيدۇ.

ساچقىنى سويلاپ، ئۇيلىرى مورەپ كېلىدۇ،
يولدا يولۋاس توشقىنى تويلاپ كېلىدۇ.

دەريادا بېلىق، يىلاننى قوغلاپ كېلىدۇ،
ئات ئالدىدا قوي كەينىدە مەرەپ كېلىدۇ.

مايمۇنى مويلاپ، توخۇسى چىرلاپ كېلىدۇ،
ئىتلىرى قاۋاپ، توڭگۇزى بۇلغاپ كېلىدۇ.

بۇ قوشاقتىكى، ساچقان، ئوي، يولۋاس، توشقان، بېلىق، يىلان، ئات، قوي، مايۇن، توخۇ، ئىت، توڭگۇزدىن ئىبارەت ئون ئىككى ھايۋاننىڭ ئىسمى بىر "موچەل" يەنى ئون ئىككى يىلنىڭ ئىسمىدىن ئىبارەت. بۇ خېلى بىر ئۇزۇن قوشاق بولۇپ بېشى، ئاخىرى ساقلانمىغان. ھازىر تېپىلغىنى شۇنىڭدىن ئىبارەت.

ئەپسانە

"ئەپسانە ئىنسانلار خىيالدا ئاڭسىز ھالدا بەدىنى ئۇسۇل بىلەن پىششىقلاپ ئىشلەنگەن، تەبىئەت ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەر-

نىڭ قەدىمقى زامان كىشىلىرى ئاغزىدا كوالمىكتىپ ھالدا بار. لىققا كەلگەن ئىجادىيىتى. ئۇ قەدىمقى ئىنسانلارنىڭ كائىناتنى چۈشەندۈرۈشى، ئىنسانىيەت بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنى ئەكىس ئەتتۈرىدىغان ئىرادىسى ۋە غايىسى. شۇنىڭدەك ئۇ، ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيە ئۆزگىرىشى ۋە راۋاجلىنىشىدىن ئىبارەت.

(ماركس سىياسى ئىقتىسادقا پىمپەنگە قارالسۇن)

بىز توۋەندە بىزگىچە ساقلىنىپ كەلگەن ئەپسانىلەردىن ماسساگىتلار ھەققىدىكى ئەپسانىگە توختىلىپ ئۆتەيلى. بۇ ئەپسانە نىڭ ئەسلى نۇسخىسى ساقلاپ قېلىنمىغان. بىزگە يېتىپ كەلگەن قەدىمقى گىرىك تارىخچىسى گىرودات ئىرامىزدىن ئاۋالقى ۷ ئەسىردە يازغان تارىخىدا بايان قىلىنغان مەزمۇندىن ئىبارەت. ۋە تەنپەرۋەرلىك، جەسۇرلۇق ۋە قەھرىمانلىقنى كۈيلەش، خاتىرجەملىك ۋە پاراغەت ئۇچۇن كۈرەش قىلىش، قەبىلىداشلىرىگە سادىق بولۇش، تاجاۋۇزچىلارغا قارشى غەزەپ - نەپەت بىلدۈرۈش تومارس ئەپسانىسىنىڭ غايىۋى ئاساسى، تومارس ئەپسانىسىنىڭ باش قەھرىمانى تومارسنىڭ ئوبرازى باتۇر ۋە تەنپەرۋەر ۋە ئېگىلمەس قەھرىماننىڭ شانلىق ئۈلگىسى ۋە ئاجايىپ نەمۇنىسى. ئۇ، قەبىلىداشلىرىنىڭ قەھرىمانلىق ۋە ۋە تەنپەرۋەرلىك تۇيغۇلىرىنى ئۈستۈرگەن. تومارس يانغۇز ئۆز قەبىلىسىنىڭلا تېپىلغى ۋە پارا - غىمىتىنى ئىستەپلا قالماستىن، بەلكى باشقىلارنىڭمۇ تېپىلغى ۋە پاراغمىتىگە ھورمەت بىلەن قارىغان. ئەپسانىدە كەيخىسراۋ باسقۇنچىلىق نىيىتىدىن قايتىمىغاندىن كېيىن تومارس ئۆز يۇرتى ۋە قەبىلىلىرىنى ھىمايە قىلىش ئۇچۇن كەيخىسراۋنىڭ تاجا - ۋۇزچى قوشۇنىغا قارشى جەڭ قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. مەرتلىك

ۋە راستلىق بىلەن كامالەتكە يەتكەن تومارس دۇشمەندىگە مەرتلىك قىلىشىنى، ھىلە - نەيرەڭ ئىشلەتمەسلىكىنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇنىڭغا تومارسنىڭ كەيخىسراۋغا ئەلچىلەر ئارقىلىق ئېيتقان توۋەندىكى سۆزلىرى ئوچۇق دەلىل بولالايدۇ: "بىز بىلىمىزكى سەن تېچلىقنى خالىمايسەن. شۇ سەۋەپتىن شەرتسىز مەسلەمەت - مىزگە كۈنمەي ماسساگىتلار بىلەن توقۇنۇشنى ئىستىسەڭ، كوبرۇك ياسايمەن دەپ ئاۋارە بولۇپ يۈرمە. بىزگە ئېيتساڭ بىز ساڭا دەخلى يەتكۈزمەي دەريادىن ئۇچ كۈنلۈك يولغا كوچۇپ كېتىمىز. بىمەلال دەريادىن ئۆتسەڭ ئۇنىڭدىن كېيىن يۈزەۋ - يۈز (تۇرۇپ) ئۇرۇشىمىز. ئەگەردە بىز بىلەن دەريانىڭ قىرغىغىدا (ياكى) سىڭمىدىغان يېرىدە ئۇچراشماقچى بولساڭ ئۇنى ئېيت. بۇنىڭ - غىمۇ بىز رازى. پەقەت نامەرتلىك قىلما!" مەرتلىك ۋە قەھرىدە مانلىقنى روشەن ئىپادىلىگۈچى بۇ سۆزلەر تومارسنىڭ قىياپىتىنى تازا ئوبدان خاتىرىلەيدۇ.

ماسساگىتلارنىڭ كۈرەشكە جىددى تەييارلانغانلىقىنى ئۇلارغا تومارس تەك ئايال قەھرىمان ۋە ماھىر لەشكەر بېشى رەھبەرلىك قىلىۋاتقانلىغىنى كۆرگەن كەيخىسراۋ ھىلە - نەيرەڭ بىلەن غەلبە قازىنىش يوللىرىنى ئىزلەشكە كىرىشىدۇ. ئۇ تومارسنىڭ ئوغلى سىمپەرگىنىز باشلىق بىر بولۇم ماسساگىتلارنى پايلاپ يۈرۈپ ھاراق بىلەن مەس قىلىپ ئەسىر ئالىدۇ. دۇشمەننىڭ نامەرتلىك قىلىپ ھىلىگەرلىك قىلىشى تومارس ۋە بارچە ماسساگىتلارنى قاتتىق غەزەپلەندۈرىدۇ. تومارس قەبىلىداشلارنىڭ مەسلىھىتى بويىچە كەيخىسراۋغا يەنە خەۋەرچى ئېۋەتپ توۋەندىكى سۆز - لەرنى ئېيتىدۇ: "ئەي قانخور كەيخىسراۋ! قىلغان ئىشنىڭ بىلەن ماختانمايلا قوي! سەن مېنىڭ ئوغلىمنى يۈزمۇ - يۈز جەڭدە

يەڭگىنىڭ يوق! ئۇنى مەككەلىق بىلەن ھاراق ئىچۈرۈپ (مەس قىلىپ) قولغا چۈشۈردۈڭ. ئەمدى مېنىڭ مەسلەھەتمىگە كىر. ئوغلۇمنى ماڭا تاپشۇرۇپ، كەلگەن يېرىڭگە زىيان - زەخمەتسىز قايتىپ كەت! ئەگەر سوزۇمگە كىرمىسەڭ ماسساگىتلار تەڭرىسى قۇياش نامى بىلەن قەسەمىيات قىلىمەنكى، مەن، سەندەك ئاچ - كوز يىوھانى قان بىلەن سۇغۇرىمەن...“ ئۇ، ئوغلى ئۇچۇنلا ئەمەس بەلكى پۈتۈن قەبىلىنىڭ شان - شەرىپى ئۇچۇن كۇرىشىدۇ. ئىرامىزدىن بۇرۇنقى 529 - يىل ئامۇ دەريا ئەتراپىدا بولغان ناھايىتى دەھشەتلىك جەڭدە ماسساگىتلار ئىران قوشۇنىنى تار - مار قىلىپ، كەيخىسراۋنى ئولتۇرىدۇ. تومارس كەيخىسراۋنىڭ بېشىنى قان بىلەن تولغان تولۇمغا سېلىۋېتىپ شۇنداق دەيدۇ: ”ئەي نامەرت، سېنى جەڭدە ھالالىق بىلەن يېڭىپ چىققان (مەندەك) بىر ئايالىنى مەككەلىق بىلەن ئوغلدىن جۇدا قىلىپ پەرزەنت داغىدا كويدۇردۇڭ. سەن ئومرۇڭ بويى قانغا تويىمىدىڭ. مەن ئوز قەسەمىمگە ئەمەل قىلىپ سېنى (بېشىڭنى) قان بىلەن سۇغاردىم. بىروۋنىڭ يۇرتىغا زوراۋانلىق بىلەن باستۇرۇپ كىرگەنلەرنىڭ جازاسى شۇ!...”

ئەپسانىدە سىپەرگىنىزنىڭ ئىچىلىكىگە بېرىلىپ ئەسىرگە چۈشۈشى قارىلىنىدۇ. بىراق ئۇنىڭدا ئار - نومۇس ئۈستۈن چىقىپ دۇشەن قولىدا ئەسىر بولغاندىن كورە ئولۇمنى ياخشى كورگەن - لىسىگەمۇ سوزلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ، نومۇسلىق، ۋىجدانلىق مەرت يىگىتنىڭمۇ ئۇلگىسى بولۇپ قالىدۇ. بۇ ئەپسانىدىكى كەي - خىسراۋ زالىم باسقۇنچى پادىشاھلارنىڭ ئوبرازى بولسا، تومارس خەلقىنىڭ ھەقىقىي ۋەكىلى ۋە پەرزەندىنىڭ ئوبرازىدۇر.

بۇنىڭدىن باشقا گىربىك تارىخچىسى فوللىنىڭ مىلادىدىن

بۇرۇنقى 426 — 521 - يىللارغا ئائىت «ھەربى ھىلىلەر» ناملىق ئەسىرى ئارقىلىق بىزگە يېتىپ كەلگەن «شراق» ئەپسانىسى. («بۇددىزم خوتەن دەۋلىتىدە»^① ناملىق كىتاپنىڭ 4- باپ 1 - بولۇم 4 - 5 - 6 - بەتلەردىكى خوتەن شەھرىنىڭ بىنا بولۇشى توغرىدا - سىمىدىكى ئەپسانە). مۇشۇ ھەقتە تىبەت خاتىرىلىرىدە يېزىلغان بىر ئەپسانىمۇ بار. ئۆتكەندە خەلق ئىچىدىكى ئەپسانىلەرگە سەلبى مەنا بېرىپ سەل قارالغانلىقتىن ئۇ تېخى يىغىپ ئېلىنمىدى.

رەئايەت

قەدىمقى تارىخ، مەدىنىيەت، ئورپ - ئادەت ۋە ئاتاقلىق شەخسلەرگە دائىر ۋەقەلەرنى قىسقا ۋە ئىپتىق بەدىئىي ئۇسۇل بىلەن بايان قىلغان خەلق ئىپتىقى ئەدىبىياتىنىڭ بىر تۈرىنى رەئايەت دەپ ئاتايدۇ. خەلق ئىپتىقى ئەدىبىياتىنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمى بولغان بۇ تۈردىن تولاراق تارىخچىلار پايدىلىنىپ كەلگەن. بىزدە بۇ تۈرگە نەمۇنە قىلىپ كۆرسەتكەن دەك بىرەر مىسال توپلانغىنى يوق. توۋەندە بىز ئوغۇزخان ھەققىدىكى بىر رەئايەتنى كۆرۈپ باقايلى:

”تۈركى خەلقلەرنىڭ ئەنئەنىسى بويىچە بىزگە مەلۇم ئەڭ بۈيۈك خان ئوغۇزخان دۇر. بۇ ھەقتە مانا بۇنداق رەئايەت بار:

تۈركلەر نوھ ئەۋلادى ياپەسكە مەنسۇپ. ياپەس ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادى ئاسىيا تەرەپكە مېڭىپتۇ. بىر قىسمى دۈن،

① «غەربتە بۇددىزم» دىگەن ئەسەرنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىگە قارا -

سۇن

ۋولگا دەريالىرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ ئىككىگە ئايرىلىپتۇ. بىر قىسمى شەرققە كېتىپ تۈركلەرنى، يەنە بىر قىسمى غەربكە كېتىپ ياۋروپا مەملىكەتلىرىنى تەشكىل قىپتۇ.

ياپەس ئەۋلادىدىن بولغان تۈرك ئىسسىق كۆل ئەتراپىغا جايلىشىپتۇ. بۇ يەردە تۈرك ئەۋلادىدىن ئەلنەجى خان، ياغدى خان، كويۇك خان، كېيىنچىرەك ئالسىنجان ھوكۇمدار بوپتۇ. ئالسىنجان خان ئولۇش ئالدىدا مەملىكىتىنى تاتار، موڭغۇل ناملىق ئىككى ئوغلغا تەقسىم قىلىپ بېرىپتۇ.....

موڭغۇل خان ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئورنىغا ئوغۇزخان ئولتۇردى. بۇ ئوغۇل قاراخاننىڭ چوڭ خوتۇنىدىن تۇغۇلۇپ بىر ياشقا تولغاندا ئۆزىنىڭ ئېتىمى ئۆزى "مېنىڭ ئېتىم ئوغۇز" دەپ قويدى. ئۇ چاغدا بالا بىر ياشقا كىرمىگىچە ئات قويۇلمايتتى..... شۇنداق قىلىپ قاراخان بىلەن ئوغۇز ئوتتۇرىسىدا جەڭ بولدى. ئۇرۇشتا قاراخاننىڭ قېرىنداشلىرى، ئەۋلاتلىرى، ئوغۇللىرى تامامەن ئوغۇز تەرىپىگە ئوتتى. بۇلارنى ئوغۇزخان "ئۇيغۇر" دەپ ئاتىدى.

(«تارىخىي ئومۇمىيە» 264 - بەت.)

تارىخىي رىۋايەتلەردە كۆرسىتىلىشىچە، تۈركى خەلقلەرنىڭ ئەڭ قەدىمقى بوۋىسى ياپەس. ئۇنىڭ ئوغلى تۈرك، ئۇنىڭ ئوغلى ھازار ئۆزىنىڭ ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئوغۇللىرىدىن بىرى ۋاپات بولدى. ئۇ ئۆلگەن بالىسىنى نىمە قىلىشىنى بىلمىدى. ئاخىرى بۇيرۇق بېرىپ ئۇرۇق - ئەۋلاتلىرىنى، قەۋملىرىنى يىغىپ، تەمبۇر ۋە باشقا ساز قوراللىرىنى تەييارلاپ، پۈتۈن تۈرك قەبىلىلىرى ناخشا ئېيتقان ھالدا ئولۇكنى كۆتىرىپ كېلىپ ئوتقا تاشلاپ كويدۇردى. تۈرك قەۋملىرى ئىچىدە ئولۇكنى ناخشا،

ئۇسۇل، مۇزىكا بىلەن ئۇزىتىپ كويدۇرۇش ئۇزۇن دەۋرلەرگىچە ساقلاندى. (رەۋزە توسسايپا 1 - توم، 23 - بەت) بۇندىن باشقا «ئوغۇزنامە» دىمۇ بۇرە توغرىلىق بىر رىۋايەت بار، ئۇنىڭدا بۇرە ئوغۇزغا يولباشلاپ ماڭغۇچى ھالىتىدە سوزلىگۈچى قىلىپ كورسەتىلىدۇ. بۇرە توغرىلىق باشقا رىۋايەتلەرمۇ بار. ھازىرغىچە خەلق ئىچىدىكى بۇ رىۋايەتلەرگىمۇ تولۇق ئەھمىيەت بېرىلىپ يىغىلمىدى.

ئىرسالنامە

(يوللانما خەت، سالام، باغاق)

خەلق ئىپتىخار ئەدىبىياتىنىڭ بۇ تۈرى يېزىق پەيدا بولۇشتىن بۇرۇن ئاشىق - مەشۇققا، مەشۇق - ئاشىققا يوللىنىدىغان سالام تەرىقىسىدە ۋۇجۇتقا كەلگەن بولۇپ، يېزىق پەيدا بولغۇچە قېلىپلاشقان ۋە كەڭ تارقالغان، يېزىق پەيدا بولغاندىن كېيىنمۇ ئىرسالنامە (يوللانما خەت) سالامنامىنىڭ دەستۇرى بولۇپ كەلگەن. توۋەندە بىز ئىرسالنامىنىڭ يېزىق پەيدا بولغاندىن كېيىنكى نۇسخىسىدىن بىرنى كورۇپ باقايلى: ”ھوۋەل پىراق (1) ۋە ھازىل ئىشتىياق (2)، مۇبارەك جامالىڭىز كوڭلۈمگە يېقىن، كوزۇم - دىن پىراق. چىقىمىدى جان، يەتمىدى ئاھۇ - پىغان، ئۇل نازا - كەت (3) بوستاننىڭ نەۋ باھارى (4) ھوسنى ئىخلىمىنىڭ

(1) ئۇل پىراق، (2) بۇ ئىشتىياق، (3) نازۇكلۇق، (4) باش

باھارى.

شاھىسس-وۋارى، مالاھەت گۈلشىنىسىنىڭ گۈل ئۇزارى، جاندىن ئېزىز، قەندىن لېزىز، قەلەم قاشلىق، ئالتۇن باشلىق، سۈمبۈل چاچلىق غۇلبان كوزلۇك، ئاي يۈزلۈك، شېكەر سوزلۇك، ئىپار بويلۇق، رىزۋان خۇيلۇق، مەھبۇپ ۋە مەشۇقلار شاھىغا: كېمىنە ئىشقى ئوتىدا كويگەن، بالا ۋە مېھنەت بېشىدا ئورتەنگەن. كېچىد-لىرى بارام، كۈندۈزلىرى بىقارار بولغان، دىلى جىق غەم، كوزى لىق نەم..... دىن ئاشىقى سەرۋى نازىم ① مەشىقى داناۋازىم ② ئوزلىرىدىن يىراق چۈشكۈنۈم شۇنىڭغا ئوخشايدىكى: پەرھات شېرىندىن، لەيلى مەجنۇندىن، تاھىر زوھرەدىن، ۋامۇق ئوزرادىن، يۈسۈپ زىلەيخادىن، غېرىپ سەنەمدىن، بېلىق دەريادىن، سەدەپ گۆھەردىن، گۈل غۇنچىدىن، بۇلبۇل باغچىدىن، كىيىك تاغدىن، چىراق ياغدىن، توگە بۇتسىدىن، قارغۇ ھاسسىدىن ئايرىلغاندەك ئايرىلدۇق..... ئوزلىرىدىن ئايرىلغاندىن بېرى مۇرادىغا يېتەلمەي، يا بىر تەرەپكە كېتەلمەي مۇھەببەت شۇسىدە سىزىپ ③ سەۋرەنىڭ يۈتىسىدا ئېزىپ، ④ پىراق ئوتىنى باشلاپ، ئىككى كوزۇمنى ياشلاپ، گەدىنىمنى قاشلاپ، ھىچ چارە تاپالماي، كورۇشكەندە ئەھۋالنى ئېيتالماي، نالايسىق سوز بىلەن نامە ⑤ (پۈتۈك) ئىر-سال قىلىندى (يوللاندى)،“ بۇ ئىرسالنامىنىڭ بىرلىككە كەلگەن، ئاشىقى ۋە مەشۇقلار ئۇچۇن ئورتاق نۇسخىسى بولۇپ، پەقەت ئايرىم جۈملىلىرىلا يازغۇچى ئەر ياكى ئايال تەرىپىدىن نىشانغا لايىقلاشتۇرۇلۇپ يوللىناتتى. بۇنىڭدىن باشقا تۈرلىرى ناھايىتى

① ئۇز قامەتلىك دەرەختەك. ② كوڭۇلگە ياقىدىغان،
③ كىچىك-كىچىك، ④ ھاۋانچا تېشىدا ئېزىلىپ، ⑤ خەت،
باغاتى.

كۆپ بولۇپ، كورلا، كۇچار، ئاقسۇ، قەشقەر، مەكىت، خوتەن، لوپ، يەركەنت، تۇرپان، توخسۇن، پىچان، قۇمۇل، ئىلى يېزىد - لىرىدا بىر بىرىگە ئوخشىمايدىغان نۇسخىلىرى بار. ئۇلارمۇ تولۇق توپلانمىغان. بەزىلىرىنى ئېيتىش يېزىق تەرەققى قىلغان بۇگۈنكى كۈندە كۈلكىلىك ئىش بولۇپ قالغان. بۇ، پىروزا ژانىرنىڭ شەكىللىنىشىگە تۇرتكە بولغان تۇردۇر.

قارلىقنامە

بۇ ئويۇن، ھەز يىلى دەسلەپكى قار ياققاندىلا «قارلىقنامە» دەپ ئاتالغان قوشاق بىلەن يېزىلىپ، يېزا - قىشلاق، كەنت، شەھەرلەردە بولسا مەھەللە ئاھالىلىرى تەرىپىدىن مەلۇم بىر كىشىنىڭ ئويىگە شۇ كىشىنىڭ يېقىن كىشىلىرى تەرىپىدىن ئەۋەتىلەتتى. ئۇنى ئېلىپ بارغۇچى كىشى «قارلىقنامە» قوشىغىنى "ئوي ئىگىسىنىڭ دەرھال ئىستەپ تېپىشى قىيىن بولغان بىر يېرىگە تىقىپ قويۇپ خوشلىشىپ چىقىپ "قارلىق بېسۋالمىسۇن" دەپ قاچاتتى. ئوي ئىگىسى ئۇنى تاپالمىسا، دەرھال كوتىرىپ چىقىپ «قارلىقنامە» نى ئېلىپ كەلگۈچىنى تۇتۇپ قولغا تۇتقۇ - زۇپ قوياتتى. تۇتالمىسا ياكى ۋاقتىدا تاپالمىسا، ئەنە شۇ قار - لىقنامىدا ئېيتىلىغان بويىچە "قارلىق چىپىيى" قىلىپ، مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بېرىلەتتى، بەزىدە بۇ ئويۇننىڭ ئاخىرى ئوغلاق تارتىش بىلەن تۈگەيتتى. شۇنداق قىلىپ، شۇنىڭ بىلەن شۇ جايدا قىشلىق مەشرەپ باشلىنىپ كېتەتتى. «قارلىقنامە قوشىغى» نىڭ ئەسلى تېپىلمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇشۇنچىلىك ئىزاھات بىلەن چەكلىنىپ قالدىم.

نورۇزنامە

«نورۇزنامە» مۇخەلق ئېغىز ئەدىبىياتىدىكى قوشاقچىلىقنى جانلىق ھالدا تەرەققى قىلدۇرۇپ بىزگە يەتكۈزۈپ كەلگەن ئويۇن تۇرلىرىنىڭ بىرسى بولۇپ، يۇقۇرىدا بايان قىلىنغاندەك خويلىنىدىغان مۇزىكا تەپسىرىدە نورۇز ئويۇنىنىڭ ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئەنئەنىلىك ئويۇن ئىكەنلىكى كۆرسىتىلگەن. بۇ ئويۇننىڭ جەريانى نورۇزنامەنىڭ ئومۇملاشقان تۇرلىرىنىڭ ئۈلگىلىرى توغرىسىدا تەپسىلىي خاتىرىلەر بار. ئۆزبەك ئەدىبىيات تارىخىدىنمۇ بۇ ئەنئەنىۋىي ئويۇننىڭ ھازىر ئۇيغۇرلار، ئازار بەيجانلىقلار ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغانلىقى ئالاھىدە كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن. شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخىدىمۇ بۇنداق بىر پاكىت بار. مەسىلەن، كۇچاردا ھەر يىلىنىڭ باشلانغان كۈنىدىن 7 - كۈنىگىچە بۇقا سوقۇشتۇرۇش، ئايغىر سوقۇشتۇرۇش، بۇغا سوقۇشتۇرۇش ئويۇنلىرى بولۇپ، تاما-شىچىلار ناھايىتى كۆپ قاتنىشاتتى.

بۇنىڭدىن باشقا 7 - ۋە 12 - ئايلاردا بولىدىغان قىزىقچىلىق ۋە شىر ئويۇنلىرىمۇ ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە غەربىي رايوندىن (بىزدىن) كىرگەنلىكى بايان قىلىندۇ. ① نورۇز نامىنىڭمۇ ئەسلى نۇسخىسى تېپىلمىغانلىقتىن كۆرسىتىلمىدى.

تېپىشماق

تېپىشماقمۇ خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى تۇرلىرىدىن بىرى. ئۇ، نەزمى نەسىرى دەپ ئىككى تۈرگە

① شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى 240 - بەت، 265 - بەت.

ئايرىلىدۇ. نەزمى دىگىنىمىز شېئىرى تىلدىكىسى. نەسرى دىگە-
نىمىز چوچەك تىلدىكىسى، بۇنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئۇزۇن تارىخقا
ئىگە، ھەر ئىككىلىسى ئوخشاش تەرەققى قىلغان، ھازىر 1000
غا يېقىن تېپىشماق بار. كىشىلەر مۇرەككەپ ئوخشىتىشلار ئار-
قىلىق تەبەت جىسىملىرى ۋە ھادىسىلىرى، ئاسمان جىسىملىرى،
ئىشلەپچىقىرىش قوزاللىرى، ھايۋانلارنى دەۋر قىلىغان ھالدا
مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۇنى يېشىنى بىر بىردىن ئىش-
لىنى سىناشنىڭ ئۈنۈمى قىلاتتى ۋە شۇ ئارقىلىق بىلىمنى
ئاشۇراتتى، مەسىلەن:

ساندۇغۇمدا جىق ئوق،
ئەتمىسى قوپسام بىرى يوق.

“ساندۇغۇمدا جىق ئوق” دىگىنى ئاخشىمى ئاسمان
جىسىملىرى ئىچىدە بىزنىڭ كۆزىمىزگە ئەڭ كۆپ كۆرۈنىدۇ-
غان يۇلتۇز، “ئەتمىسى قوپسام بىرى يوق” دىگىنى تاڭنىڭ يورۇشى
بىلەن ئۇنىڭ كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان خۇسۇسىيىتىنى ئىپادىلىگىنى.
كىشىلەر مۇشۇ خاراكتىرلىك ئوخشىتىشقا قاراپ ئۇنى تېپىپ
چىقىدۇ.

خەلق چوچەكلىرى

ئۇيغۇر خەلق چوچەكلىرىمۇ، خەلق ئىپىغىز ئەدەبىياتىنىڭ
ئەڭ بۇرۇن ۋە كەڭ تارقالغان تۈرى. بەزىبىر تارىخىي مەنبە-
لەرگە قارىغاندا، ئۇنىڭ سانى 300 دىن ئارتۇق بولۇپ، ھازىر
توپلانغانلىرى ئاران ئوندىن بىرىنى تەشكىل قىلىدۇ. ئەڭ بۇرۇن

مەيدانغا چىققان «يېرىلىك تاش» دىگەنگە ئوخشاش دەۋر خارابىگە تىرىلىك چۈچەكلەرنىڭ تېخى تولۇق نۇسخىسى يوق. ئۇيغۇر خەلق چۈچەكلىرى كۆپ ھاللاردا بىر بىرىگە ئوخشاش «بار ئىكەنۇ- يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ- توق ئىكەن، بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا، قىرغاق ئۇل يەردىكەن، قۇيرۇقى جەدىكەن» دەپ باشلىنىپ، ئايم- غىمۇ، «ئۇ ئۇياققا كەتتى، مەن بۇياققا كەلدىم» دىگەنگە ئوخشاش جۈملىلەر بىلەن چۈشۈشۈپ، ئۇنىڭدىكى ئوبرازلارغا كەلسەك، تولراق نارىسىدە قىز، پادىچى بالا، يېتىم بالا، مالاي كەمبەغەل، بۇۋاي ئاقىل ۋە دانىشمەنلەرنىڭ ۋەكىلى، بايلار، روھانىيلار، شاھلار، بەزى ۋەزىرلەر، دوت كالىۋا ئەخمەتلەرنىڭ ۋەكىلى. ئەجدىھا، يەتتە باشلىق يالماۋۇز، دىۋە ئالۋاستىلار، ئاچكۆز زالىملارنىڭ، دۈشمەنلەرنىڭ ۋەكىلى، سۇمىرۇق، ئۇچار گىلەملەر، ياغاچ ئاتلارمۇ چۈچەكلەردىكى قاتنىش قوراللىرى بولۇپ، ئۇ، ھازىرقى قاتناش قوراللىرىنىڭ تەساۋۇردىكى شەكىللىنىشىدىن ئىبارەت.

مەسەل ياكى تەمسىل

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئىچىدىكى پىكىر ۋە ئوخشىمىشقا ئەڭ باي تۈرلىرىنىڭ بىرى مەسەل بولۇپ بۇنى جانلىق تىلدا تەمسىل دەيدۇ. بۇ نەسىرى تۇر بولۇپ بىزگىچە يېتىپ كەلگەنلىرى، «بورە بىلەن قوزا»، «ئىلان بىلەن ياچىبەك»، «تۈل- كىنىڭ تەقىمى، باتى»، «كەكلىكلەرنىڭ ئوملىگى» قاتارلىق بىر نەچچە چىلا بولۇپ، ئۇنىڭدا، ئوملۇك ۋە يەككىلىك، زومىگەرلىك ۋە ئاچ- كوزلۇك، ۋەھشىلىك، ئالدامچىلىقلار ھايۋانلار تىلىدىن پاش

قىلىندۇ ۋە جەمئىيەتتىكى سەلبىي ھادىسە ۋە ۋەقەلىكلەر، ئۇلارنىڭ ئارقا كورۇنۇشلىرى ئېچىپ تاشلىنىدۇ. بۇنىڭمۇ ئىجتىكارلىرى خەلق بولۇپ كىشىلەر ئىنسانلار ئارقىلىق ئوتتۇرىغا چىقىرىشقا پىتىنالمىغان پىكىرلىرىنى ھاياۋانلارنىڭ تىلىدىن بېرىدۇ. كېيىنكى كۈنلەردە مەسەللەرنى توپلاپ ئۇنى شېئىرىي تىل بىلەن بېيىتىپ يېزىپ چىقىشقا ھەركەتلەنگەن كىشى زۇنۇن قادىرى بولدى. ئۇنىڭ «چۇجە بىلەن سېغىزخان»، «قوشچى بىلەن چاشقان» مەسەللىرى خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ مۇھىم تۈرلىرىدىن بولغان مەسەلچە-لىكىنى راۋاجلاندۇرۇش ۋە تەرەققى قىلدۇرۇش ئاساسىدا ياردەملىغان.

نەسرگە مەسال:

بىر تۇپ دەرەخ ئون ئىككى شاخ، ھەر شاختا ئوتتۇز يوپۇرماق، ئۇنىڭ بىر يۈزى قارا بىر يۈزى ئاق. بۇنىڭ جاۋا-ۋى، يىل، ئاي، كېچە ۋە كۈندۈزدىن ئىبارەت. تېپىشماقنىڭ نەزمى شەكلى كېيىنكى كۈنلەردە شېئىرىيەتتە تېپىشماق دىگەن شەكلىنى پەيدا قىلدى. گەرچە بۇ ئىسىم ئەرەپ شېئىرىيىتى ئارقىلىق كىرگەندەك تۇيۇلسۇمۇ بىزنىڭ ئېغىز ئەدىبىياتىمىزدا يۇقۇرىدا ئېيتقاندا ناھايىتى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە. بىزنىڭ ئانا بوۋىلىرىمىز يېزىق پەيدا بولۇشى بىلەن ئۇنىڭدىكى ھەرپلەرنى ئۆستىلىق بىلەن تېپىشماققا كىرگۈزگەن. مەسەلەن:

مەندە بارۇ سەندە بار ئالەمدە يوق،
بەلكى ئادەم دىمىگەن ئالەمدە يوق.

بۇنىڭ جاۋاۋى “مەن” “سەن” دىكى “ن” ھەرپى بولۇپ،
ئۇ، “ئادەم” “ئالەم” دە يوق. شېئىرىيەتنىڭ مۇئەمما (تېپىشىماق)
شەكلىدە شېئىر يازغان يەنى بۇنى تۇرمۇشلاشتۇرغان كىشى ئۇلۇغ
ناۋايىدۇر. بىز توۋەندە ئۇنىڭ بىر تېپىشىمىنى كۆرۈپ چىقايلى.
ئۇن تولۇن ئاينىڭ قاراغىدىن جۇ ئالدىڭ ئون ھىلال.
كىردى تۇپراققا ھىلال، ئاچتى تولۇن ئاي جامال.

بۇنىڭ جاۋاۋى ئېلىنغان تىرناق بولۇپ، ئۇن قولۇڭنىڭ ئۇچىدىن يېرىم
ئايىدەك تىرناقنى ئېلىپ تۇپراققا كۆمگەندىن كېيىن تىرىنىڭ
تولۇن ئايىدەك چىرايلىق بولۇپ قالدى، دىگەن سۆزنى ئۇقتۇرىدۇ.

داستان

خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىدا داستان خېلى چوڭ سالماقنى
ئىگەللەيدۇ. ئۇنىڭ كېلىپ چىقىش تارىخىمۇ ئۇزۇن. بۇنىڭ
يىپ ئۇچى كىشىلەر تېخى مىللەت بولۇپ شەكىللەنمىگەن قەدىم-
قى دەۋرلەرگە بېرىپ تۇنۇشىدۇ. قەدىمدىن تارتىپلا بىر بىرلىرى
بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ بىللە ياشاپ كەلگەن رايونلار-
دىكى خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ساقلىنىپ قالغان بۇ تۈرلىرىنى
يېنىكىلىك بىلەن بىرلا مىللەتكە مەنسۇپ قىلىۋەتكىلى بولمايدۇ.
مەيلى خەلق داستانلىرى بولسۇن ياكى باشقا تۈرلەر بولسۇن
ئۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشتە ئاشۇ مىللەت ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ
تۈرلىرىگە، تۈزۈلۈشىگە، تىلى، تۇرمۇش ئورپ ئادەت، ئۇسلۇپ،
بايان قىلىش ئۇسۇلى، جاي ۋە باشقا ئىستىلىستىك ۋاستە شەكىل،
مەزمۇن جەھەتلەردىكى پەرقلىرىگە قارىغان ۋە ئۇنى ئوچىم
قىلغان ھالدا بىر تەرەپ قىلغان ياخشى. شۇنداق قىلىشلا ھەقى-

قى ئىلمىي پوزىتسىيە بولىدۇ. بىز توۋەندە ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنى 3 تۈرگە ئايرىپ كۆرۈپ چىقايلى.

1) ھىلمۇ خەلق ئاغزىدا ئېيتىلىپ يۈرگەنلىرىدىن «تاھىر»

زۆھرە»، «بۇلبۇل گۇيا»، «بوز يىگىت». «گۈل سەنۇبەر» قاتارلىقلار

بولۇپ، لويۇق 106 ياشلىق داستانچى ئىسمايىل تانۇق بىزگە تولۇق

ئېيتىپ بېرىشكە ئۈلگۈرەلمىگەن «قارا قوشۇن» «ساۋغا» قاتار

لىق 12 داستان بىلەن يېقىندا توپلىنىپ «شىنجاڭ ئەدىبىيات - سەن

ئىتى» دە ئېلان قىلىنغان «قىزىل گۈل» ناملىق داستاننىڭ پارچى

سى ۋە سىيىت نوچى، ئابدۇراخمان خوجا ھەققىدىكى داستانلار.

2) خەلق ئېغىزىدىكى رىۋايەتلەرگە ئاساسلىنىپ مەلۇم

كىشىلەر تەرىپىدىن يېزىپ چىقىلغان، يەنىلا خەلق ئىچىگە كەڭ

تارقىلىپ خەلقنىڭ ئېغىز داستانغا ئايلىنىپ كەتكەنلەر. بۇنىڭغا

15 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا، ئۇيغۇر يۇسۇپ ھاجىم تەرىپىدىن

يېزىلغان «غېرىپ - سەنەم»، مەشھۇر تاجىك شائىرى روداكىنىڭ

زامانىدىشى ئۇنسۇرى ۋە جامىلار تەرىپىدىن يېزىلغان «ۋامۇق»

دىگەن داستاننىڭ ھازىرقى خەلق ئىچىدىكى «ۋامۇق - ھوزرا»

تۈرى، نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن رەتكە سېلىنغان «يۇسۇپ

ئەخمەت» «ھەمرا - ھورلىقا» قاتارلىقلار.

3) ئوتتۇرا ئاسىيادا رەتلىنىپ نەشرىدىن چىققان «ئالپا -

مىش» داستانى، بۇ داستان ھەققىدە توۋەندىكىدەك مەلۇماتلار

بار: ئالپامىشنىڭ بېشىدىكى "ئالپ" دىگەن سوز باش قەھرىماننىڭ

ئىسمى. بۇ، دىۋاندىكى "ئالپ" ئەپراسىياپنىڭ ئوزى، ئۇنىڭ

يانداس قەھرىمانلىرى ئوغۇز تۇركلىرىگە مەنسۇپ بولۇپ، بۇلار

يالغۇز تۇركمەنىستاندىلا ياكى باشقا جايلاردا ياشىغان بولمىستىن

قەشقەر ئەتراپىدىمۇ ياشىغان. بۇ داستاندا "چىمۇن كۈل" دىگەن

جايىنىڭ ئىسمى بار. بۇ يەر لوپنۇر كولىنىڭ ھەر ئۈچ يىلىدا بىر قېتىم كوچۇپ تۇرىدىغان جايىنىڭ ئىسمىدۇر. قازاق خەلق داستانى ئاتىلىپ كەلگەن «قوزى كورپەش بايان سولۇۋ» نىڭمۇ لوپتا «قوزا كورپەش سولۇجاش» دىگەن نۇسخىسى بار، بۇنىڭمۇ كېيىنكى كۈنلەردە تولۇق بولمىغان ئىككى پارچىسى كوچۇرۇپ ئېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭدا بۇ ۋەقە قۇملۇق رايون لوپتا بولغان. لىغى سوزلىنىدۇ. بۇ ھەقتە قازاق داستانى ئاتىلىرىنىڭمۇ پىكرى مۇشۇنىڭغا يېقىن. يەنى بۇ داستانغا مەنسۇپ بولغان ئەل قۇم-لۇقتا ياشىغان، ۋەقەدىن كېيىنمۇ قۇملۇقتا كەتكەن خەلق، دېيىد-شىدۇ. رۇس ئالىمى بارتولدى بۇ داستاننىڭ باش قەھرىمانىنىڭ ئاتىسى قاراخان بولۇشىمۇ مۇمكىن دەپ ئېيتقان.

لەتپە

خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ بۇ تۈرىمۇ ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ خېلى كونا ۋە كەڭ تارقالغان بىر قىسمىدۇر. ھازىرغىچە يېتىپ كەلگەن بۇ تۈردىكى لەتپە چىرايلىق، كۈلكە-لىك سوز دىگەن بولۇپ، بۇ بىزنىڭ ئارىمىزدا نەسىرىدى ئەپەندىنىڭ نامى بىلەن مەشھۇر. ئۇنىڭدىن قاسسىلا رايونىمىزدا نامى بار لەتپىچىلەردىن بىرى سەلەي چاققاندىر. ئۇ، 1816-يىلى قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ توقۇزاق ناھىيىسىگە قاراشلىق ئوپالدا تۇغۇلۇپ، 89 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇ، ئاپتونۇم رايونىمىزنىڭ ھەممىلا يېرىگە بارغان بولۇپ، ئوزى خەلق سەنئەتچىسى ۋە قىزىقچىسى ھەم لەتپىچىسى دەپ تونۇلغان، ئۇنىڭ بىرنەچچە يۈزدىن ئارتۇق لەتپىسى بولسىمۇ ئوز ۋاقتىدا توپلانمىغانلىقتىن ھازىر ئاران 20 نەچچە لەتپىسى بار. ئۇنىڭدىن قالسا، ئىلىدا ئۆتكەن موللا مەتيا خەلىپىتىم، سىراجىدىن خەلىپىتىم، ھازىرقى زامەن گەپچىسى ھىسام دەلدۇش، ۋە تۇرپانلىق موللا زەيدىن-نىڭمۇ لەتپىلىرى بار.

ئادىل پادىشا

(چۈچەك)

ئوتكەن كونا زاماندا بىر پادىشا بار ئىكەن. ئۇ قول ئاستىدىكى ھەممە كىشىلەرنى تەڭ كورۇپ ياماندىن قورقماي، يۇۋاشنى بوزەك قىلماي، يۇرتنى ئادىللىق بىلەن سورىغان ئىكەن. ئۇ، داۋاملىق يۇرتنى كۈچلۈك، خەلقنى باي قىلىشىنىلا ئويلايدىكەن، شوڭا كىشىلەر ئۇنى ئادىل پادىشا دەپ ئاتايدىكەن. پادىشا كۈنلەرنىڭ بىرسىدە: يۇرتۇمدىكى ھەممە خەلق باياشات ۋە ئىناق ياشايدۇ. كىشىلەر "ئادىل پادىشا" دەپ ئاتاپ ياخشى گېپىمىزلا قىلدۇ. ئەمما بۇ يۇرتتا مېنى يامان دەيدىغانلارمۇ بارمىدۇ؟— دەپ ئويلاپ، كەچقۇرۇنلۇغى دىخانچە ياسىنىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. ئۇ، كىشىلەر توپلاشقان، ئوز ئارا گەپ سوز قىلىشقان يەرلەرگە بېرىپ تىڭشاپ بېقىپتۇ. ئەمما ھىچ كىمنىڭ ئۇنىڭ يامان گېپىنى قىلغانلىغىنى ئاڭلىيالمىپتۇ.

پادىشا شەھەردىن چىقىپ يېزىلارنى ئارىلاپ كېتىپ بېرىپ بىر ئىشىك تۇۋىگە بارسا، ئوي ئىچىدە بىر قېرى مو-ماي، ئالدىنى كۈن پېتىش تەرەپكە قىلىپ جەينىمازدا ئولتۇرۇپ، ئىككى قولىنى ئىگىز كوتىرىپ: "خۇدايا پەرۋەردىگارا،

سەندىن مەدەت تىلەيمەن، مەزىن ئاخۇنۇمنىڭ زۇۋانى ئۆتۈلسە، قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ ئېتىنىڭ پۇتى سۇنۇپ يېقىلسا، پادىشا يوقالسا، دەپ يىغلاپ ئولتۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. دە، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپلا ئوردىسىغا قاراپ كېتىپتۇ.

پادىشا ئەتىسى ئەتىگەندە ئادەم ئەۋەتىپ، ھىلىقى موماي-نى ئوردىغا چاقىرتىپ كەپتۇ.

موماي پادىشانىڭ ئالدىغا كىرگەندە ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ، ئۇنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ، يەرنى سۇيۇپتۇ ۋە كوزلىرىدىن ياش ئېقىتىپ قال-غال تىترەپ تۇرۇپتۇ.

پادىشا مومايغا ئاخشامقى 3 گەپنىڭ سىمىنى سوزلەشنى ئېيتىپتۇ.

— ئى ئۇلۇغ پادىشاھىم!— دەپ يىلىنىپتۇ موماي: بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسىلە، مەن تولۇغى بىلەن سوزلەپ بەرسەم. — كەچتىم، سوزلە!— دەپ ئىجازەت بېرىپتۇ پادىشا. موماي سوزىنى باشلاپتۇ:

— ئۇلۇغ پادىشاھىم، مېنىڭ بالا-چاقام ۋە ئېرىم يوق بىر تۇل خوتۇنمەن.

مەن ئۇزۇندىن بېرى پەقەت باينىڭ پاختىسىنى ئىگىرىپ، شۇنىڭ ئىش ھەققىگە بەرگەن ئازغىنە پۇل بىلەن جېنىمەنى ساقلايتتىم. 2 ھەپتە بولدى ھەر جۇمە كۈنى دەل مەزىن ئاخۇ-نۇم جۇمەگە ئەرزان ئوقۇش بىلەن تەڭ، كۈن چىقىشى تەرەپتىن بىر قارا ئاتلىق ۋەزىر ئېتىنى قۇيۇندەك تېز چاپتۇ-روپ كېلىپ، ئىشىك ئالدىدا توختاپ، ئىگىرىگەن بارلىق يىپلىرىنى ئېلىپ يەنە ئېتىغا مىنىپ كەلگەن تەرىپىگە قاي-تىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭغا يىغلاپ يالۋۇرسام، ”پادىشانىڭ بۇيرۇغى“

دەيدۇ، شۇندىن بېرى باي ماڭا پۇل بەرمىگەچكە ئاچ قېلىدۇ. ۋاتسەن. شۇڭا مەزىن ئاخۇنۇمنىڭ زۇۋانى تۇتۇلسا دەپ يىغىلىدۇ. شىدا، مەزىن ئاخۇنۇم جۇمەگە ئەزەن ئوقۇمىسا قارا ئاتلىق ۋەزىر كەلمەسىدىكىن دەپ ئويلىغان ئىدىم؛ قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ ئېتىنىڭ پۇتى سۇنۇپ يېقىملىسا، ۋەزىرمۇ بىرگە موللاق ئېتىپ چۇشۇپ ئولۇپ قالسا، مېنىڭ يىمپىنى ئېلىپ كەتمەسمەن دىكىن دەپ ئويلىدىم، قارا ئاتلىق ۋەزىر مېنىڭ ئىگىرىگەن يىمپىلىرىمنى "پادىشانىڭ بۇيرىقى" دەپ ئېلىپ كەتكەنلىكىمى ئۈچۈن جاناپلىرىنىڭ ئولۇمىنى تىلىدىم.

پادىشا بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، مومايغا يىمىش ئۈچۈن ئاش-ئوزۇق، خەجلەش ئۈچۈن پۇل بېرىپ، ئۇنى ئويىگە قايدۇرۇپتۇ ۋە جۇمە كۈنى ئىشنىڭ سىرىنى تەكشۈرۈپ كورۇشنى ۋەزىرگە بۇيرۇپتۇ.

كۈتكەن جۇمە كۈنىمۇ يېتىپ كەپتۇ. ۋەزىر ئەڭ يۈگۈرۈك، ئەڭ ياخشى ئاتتىن بىرنى مىنىپ، ھىلىقى موماينىڭ ئويىنىڭ ئالدىغا كېلىپ بىرجايغا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپتۇ. دىگەندەك دەل مەزىن ئاخۇنۇم جۇمەگە ئەزان ئوقۇش بىلەن تەڭ، كۈن چىقىشىدىن بىر قارا ئاتلىق ۋەزىر ئاتنى ناھايىتى تېز چاپتۇرۇپ كېلىپ، موماينىڭ ئويىنىڭ ئالدىدا توختاپتۇ. دە، ئاتتىن چۇشۇپ موماينىڭ ئىگىرىگەن يىمپىلىرىنى يىغىشتۇرۇپتۇ. موماي يىغلاپ يال-ۋۇرسا، "پادىشانىڭ بۇيرۇقى" دەپتۇ. دە، يەنە ئېتىغا مىنىپ، قانداق تېزلىكتە كەلگەن بولسا، شۇنداق تېزلىك بىلەن قايتىپ كېتىپتۇ.

پادىشانىڭ ۋەزىرى، ھىلىقى قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ كەينىدىن ئات چاپتۇرۇپ قوغلاپتۇ. بىرھازا ماڭغاندىن كېيىن، چولگە

خۇددى كۆز پەسىلدە بەرگىدە تورۇپ قىزىرىپ پىشقان ئالىمدەك رەڭدار ئىكەن. ئاۋازى بۇلبۇلنىڭ ئاۋازىدىن خۇشخۇي بولۇپ، ئۇنىڭ سايرىشى ئادىدا بۇلبۇلنىڭ سايرىشى ھىچنەرسىگە ئەرزىمەيدىكەن. كۆزلىرى خۇددى بۇلاقتەك، ئېغىزى ئويماقتەك چىرايلىق ئىكەن. ئۇنىڭ چاچلىرى قاپقارا قۇندۇزغا ئوخشايدىكەن، ھەر ئورۇمى بىلەكتەك بولۇپ ھۇشۇقىغا تېگىپ تۇرىدىكەن. بادام قاپاقلىرى ئۈستىگە قونغان يادەك قاشلىرى بەكمۇ ياراشقان بولۇپ، بوستان كىرىپكىلىرى كۆزىگە سايە تاشلاپ تۇرىدىكەن. ئاغزى دائىما كۈلۈشكە تەييار ئىكەن.

ئۇ شونچىلىك ئاپپاق ئىكەنكى، ھەتتا سو ئىچسە گېلەدىن كورۇنۇپ تۇرىدىكەن.

ۋەزىر بۇنداق چىرايلىقنى تۇغۇلۇپ-تورۇلۇپ بىر قېتىم-مۇ كورۇپ باقمىغان ئىكەن. خۇددى رىۋايەتلەردە ئېيتىلغان پەرىزاتنىڭ ئوزىلا ئىكەن. شۇڭا ئۇ، يەر ئاستى ئايال پادىشاھنى كورۇش بىلەنلا ئۇنىڭغا ئاشىقى بىسقارار بولۇپتۇ. ئەمما ۋەزىر ئايال پادىشاھقا ئۇ توغرىدا بىرەر ئېغىز گەپ-سوز قىلىشقا پېتىنالمىپتۇ.

ئايال پادىشاھ ۋەزىردىن نەدىن كەلگەنلىكىنى، بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالغانلىغىنى سوراپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا بولغان ۋەقەنىڭ ھەممىسىنى تەپسىلى سوزلەپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭ سىزدىن سوزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

ئايال پادىشاھ ئۇنىڭغا:

— كېيىن بىلىسىز،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. دە، باشقا گەپ

قىلماپتۇ.

ئايال پادىشاھ مەخسۇس كېنەزەكلىرىنى بەلگىلەپ ۋەزىر-

نى ئوز قول ئاستىدىكى شەھەرلەرنى، ئوي - ئىمارەت، يۇرت مەھەللىلەرنى گۈل - گۈلىستان باغلارنى ساياھەت قىلدۇرۇپتۇ. ھەر ئاخشىمى ئويۇن - تاماشا قىلدۇرۇپ بېرىپتۇ. كۈن كەينىدىن كۈن ئۆتۈپ، ھەپتە كەينىدىن ھەپتە ئۆتۈپ، ھەش - پەش دىگىچە 40 كۈن ئوتۇپ كېتىپتۇ، ۋەزىر ئوز ماكانغا قايتىپ كەتمەكچى بولۇپتۇ.

ئايال پادىشا ۋەزىردىن قانداق تەلۋى بارلىغىنى سورد - خاندا ۋەزىر ئۇنىڭغا ئايال پادىشا بىلەن توي قىلىشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. مەن سىزنىڭ تەلۋىڭىزگە قوشۇلمەن، - دەپتۇ ئايال پادىشا، - ئەمما مېنىڭ بىرلا شەرتىم بار، سىز شۇ شەرتنى ئورۇنلىيالىسىڭىز، سىز بىلەن توي قىلىمەن ۋە مەڭگۈ بىللە بولىمەن.

- شەرتىڭىزنى ئاڭلىسام، - دەپ مۇراجەت قىلىپتۇ ۋەزىر ئايال پادىشاغا. مەن توي تۈگىگەن كېچىسى قاتتىق ئۇخلايمەن، مېنى شۇ كېچىسى 3 قېتىم ئويغىتىشىڭىز لازىم. ئەگەر مېنى ئويغىتالمىسىڭىز، نەدىن كەلگەن بولسىڭىز، شۇ يەرگە كېتىسىز، مەندىن خاپا بولمىسىڭىز بولىدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر ئۇخلىغان ئادەمنى ئويغىتىشىمۇ شەرت بولامدۇ؟ ئۇخلىغان ئادەمنى ئويغىتماق قانچىلىك تەس ئىش ئىدى، ئۇنى بىر كېچىدە 3 قېتىم ئەمەس، بەلكى 300 قېتىم - مۇ ئويغىتالايمەن، - دەپ ئويلاپتۇ - دە، شەرتىڭىزنى تولۇق ئورۇن - لايىمەن، - دەپ ۋەدە بېرىپتۇ.

يەتتە كېچە - كۈندۈز توي - مەرىكە ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. توي تۈگىگەن ئاخشىمى ئايال پادىشا ياستۇققا بېشىنى قويۇش بىلەن - لا قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ۋەزىر ئايال پادىشانى ئويغىتىش

ئۈچۈن، دەسلەپتە ئۇنى پەس ئاۋاز بىلەن چاقىرىپ بېقىپتۇ، كېيىن قاتتىق ئاۋاز بىلەن ۋاقىراپتۇ، ئويغانماپتۇ، پۈت-قوللىرىدىن تارتىپ سىلكىمىپتۇ، چىمداپ بېقىپتۇ، ھەتتا بەدەنلىرىگە يىگىنە سانچىپتۇ، ئويغانماپتۇ، ئاخىرى ئۇنى كۈتىرىپ كىرۋاتتى. تىن يەرگە تاشلاپتۇ، يەردىن ئېلىپ كىرۋاتقا ئېتىپتۇ، ئويغانماقتا يوق، ھەتتا قىمىرلاپمۇ قويمىپتۇ. ھىچقانداق ئامال قىلالامدەك، ئاخىرى ئوي ئىچىگە دۇمباق، ناغرا، سۇناي - كانايىلارنى ئەكىرىپ قالايمىقان چېلىپ قۇلاقنى يارغىدەك ئاۋاز چىقىرىپتۇ. ئايال پادىشا زادىلا ئويغانماپتۇ. ئىش قىلىپ، ۋەزىرنىڭ ئايال پادىشانى ئويغىتىش ئۈچۈن قىلمىغان ھەرىكەتلىرى قالمىپتۇ. بۇ ۋاقىتتا تاڭ ئېتىشىغا يېقىنلىشىپ توخۇلار چىشلانغا باشلاپتۇ. ۋەزىرمۇ بىر كېچە ئۇخلىماي ھەرىكەت قىلغانلىقتىن قاتتىق ھار-دۇق يېتىپ، كوزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئويغانسا ۋەزىر ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ئويىدە ياتقانمىش.

ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ - دە، كورگەن ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسىنى يېپىدىن - يىگىنسىغىچە تولۇق سۆزلەپ بېرىپتۇ.

كېلىدىغان جۈمە كۈنى بۇ سىرنى بىلىش ئۈچۈن پادىشا ئۆزى بارماقچى بولۇپتۇ. كۈتكەن جۈمە كۈنىمۇ يېتىپ كەپتۇ. پادىشا ئورنىدىن سەھەر تۇرۇپ، ئاتقا مىنىپ ھىلىقى موماينىڭ ئويىنىڭ ئالدىدا، بىر يوشۇرۇن يەرگە موكۇپ ئولتۇرۇپتۇ، مەزىن ئاخۇنۇم جۈمەگە ئەزان ئوقۇش بىلەن تەڭ قارا ئاتلىق ۋەزىر كېلىپ موماينىڭ يېمىنى ئېلىپ كېتىدىغان ئىش يەنە تەكرار-لىنىپتۇ. پادىشا ئاتقا مىنىپتۇ ۋە قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ ئارقىمىسىدىن قوغلاپ مېڭىپتۇ، بىر ھازا مېڭىپ چولگە چىققاندا سايىنىڭ

ئوتتۇرىسىدا بىر كۆل پەيدا بولۇپ قارا ئاتلىق ۋەزىر ھىلىقى كۆلگە سەكرەپ، كۆزدىن غايىپ بولۇپتۇ. پادىشاھ ئارقىسىدىنلا كۆلگە سەكرەپ ۋەزىر ئېيتقان يەر ئاستى ئايال پادىشاھنىڭ يۇرتىغا يېتىپ بېرىپتۇ.

پادىشاھ بۇ يەرنىڭ گۈزەللىكى ۋەزىر ئېيتقاندىنمۇ نەچچە ھەسسە ئارتۇق بىلىنىپتۇ. ئايال پادىشاھ كېنىمىزەكلىرىنى ئەگەش-تۇرۇپ تال چىۋىقتەك تولغىنىپ، ناز-كەرەشمىلەر بىلەن پادىشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆتۈۋاپتۇ. پادىشاھ ئايال پادىشاھنى كۆرۈش بىلەنلا ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ.

پادىشاھ ئايال پادىشاھدىن ھىلىقى قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ سىرىنى سورىغان ئىكەن، ئۇنىڭغىمۇ كېيىن بىلىمسىز، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

پادىشاھنى ۋەزىرگە قارىغاندا نەچچە ھەسسە ئارتۇق مەھمان قىلىپ كۆتۈۋاپتۇ. ھەتتا پادىشاھ كۆرسەتمىگەن ئايال پادىشاھنىڭ غەزىنىسىمۇ قالماپتۇ. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە 2 ئاي ئوتۇپتۇ.

پادىشاھ ئوز يۇرتىغا قايتماقچى بولۇپتۇ. ئايال پادىشاھ ئۇنىڭدىن قانداق تەلۋى بارلىغىنى سورايتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.

ئايال پادىشاھ ئۇنىڭ تەلۋىگە قوشۇلۇپتۇ. ۋە پادىشاھغىمۇ ۋەزىرگە قويغان شەرتنى قويۇپتۇ.

پادىشاھ ئۇنىڭ شەرتىگە كۈنۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن توي باشلىنىپتۇ. توي ئارىلىقىدا بىر كېنىمىزەك پادىشاھ بىر باغاقچە سۈنۈپتۇ. باغاقچىغا "سىز پادىشاھنى ئويغىتىش ئۈچۈن ۋەزىرگە ئوخشاش قالاي-

سېقان ھەركەت قىلماي، پادىشا ئۇخلىغاندا، 3 ھەككايە ئېيتىپ، ھەككا - يىنىڭ ئاخىرىدا ئۆز - ئۆزىڭىزگە سوئال قويۇپ، سەئالغا قەستەد - گە خاتا جاۋاب بەرسىڭىز پادىشا سىزنىڭ جاۋابىڭىزنى تۈزد - تىش ئۇچۇن ئۆزى ئويغىنىدۇ، دەپ يېزىلغان ئىكەن.

تسوي 40 كېچە - كۈندۈز داۋام قىلىپتۇ. توي ناھايىتى كاتتا ئوتۇپتۇ. توي تۈگىگەن ئاخىشى ئايال پادىشا ياستۇققا بېشىنى قويۇش بىلەنلا قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

پادىشا كېيىنمۇ كىنىڭ تاپشۇرۇغى بويىچە ئايال پادىشانى ئويغىتىش ئۇچۇن بىرىنچى ھەككايىنى مۇنداق باشلاپتۇ:

بۇرۇن - بۇرۇنكى، تېرىق تۇلۇمدىكەن، يىتىم بۇلۇڭدىكەن. شۇنداق كونا زاماندا بىر يۇرتتا بىر ياغاچچى، بىر سەيپۇڭ، بىر موزدۇز، بىر ئاخۇنۇم بولغان ئىكەن. ئۇلار ئۆز يۇرتىدا جان باقالمىغانلىغى ئۇچۇن، مەسلەھەتلىشىپ باشقا يۇرتقا كۆچۈپ كەتمەكچى بولۇپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بۇ توت كىشى يۈك - تاقلارنى ئۇلاق - لارغا يۈكلەپ، باشقا يۇرتقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. يول يۈرۈپ - تۇ، يول يۈرىمۇ مول يۈرۈپتۇ، كېچىسى بىر دەل - دەرەخلىق چۆلدە قونۇشقا توغرا كەپتۇ. بۇ يەردە ھەم ياۋايى ھايۋانلار ھەم ئوغرى - قاراقچىلار كۆپ بولغانلىقتىن كېچىچە توت كىشى نوۋەت بىلەن پوستانا تۇرۇپ ئات - ئۇلاق، مال - مۇلۇكلەرنى ئوغرى - يالغان، ياۋايى ھايۋانلاردىن خەۋەر تاپماقچى بولۇپتۇ.

بىرىنچى قېتىملىق پوستانا تۇرۇش نوۋىتى ياغاچچىغا كەپتۇ. باشقا ئاغىنىلىرى ئۇخلاپ قالغانلىقتىن، ياغاچچى ئوت يېقىپ ئوت يورۇغىدا ئەتراپقا قاراپ ئولتۇرۇپتۇ. بىرھازادىن كېيىن ئەسەنەپ ئۈگەشكە باشلاپتۇ. ئۇيقۇسىنى قاچۇرۇش ئۇچۇن، ئۇ ياغاچچىلىق

سايمانلىرىنى ئەكسلىپ ئەتراپىدىكى ياغاچلارنى توغراپ بىر قىزنىڭ مودىلىنى ياساپتۇ.

ئىككىنچى قېتىملىق پوس سەيپۇڭغا كەپتۇ. ئۇ، ئوت يورۇ-غىدا كېلىپ قارىسا ياغاچتىن ياسالغان بىر قىزنىڭ مودىلى تۇر-غانلىغىنى كورۇپتۇ. بۇنىڭ ياغاچچى ئاغىنىسىنىڭ قىلغان ھۇنسىرى ئىكەنلىكىنى پەملىگەن سەيپۇڭ، دەرھال ماشىنىسىنى قۇراشتۇرۇپ ئوت يورۇغىدا ئولتۇرۇپ بىر تو كىيىم تىكىپ ئۇنىڭغا كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ.

ئۈچىنچى قېتىملىق پوس موزدۇغا كەپتۇ. ئۇ ئوتنىڭ قېشىغا كەلسە چىرايلىق كىيىم - كېچەك كىيگۈزۈلگەن، ياغاچتا ياسالغان بىر قىزنىڭ ھەيكىلى تۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. ئۇ، بۇنىڭ ئالدىدا پوستانا تۇرغان ئىككى ئاغىنىسىنىڭ ھۇنسىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۇمۇ ئوت يورۇغىدا ئولتۇرۇپ بىر بەتلىك تىكىپ كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ.

سەھەردە پوستانا تۇرۇش نوۋىتى ئاخۇنۇمغا كەپتۇ، ئاخۇنۇم ئورنىدىن تۇرۇپ قىزنىڭ مودىلىنى كورۇپ، بۇنىڭ، ئالدىدا پوستانا تۇرغان 3 ئۇستامنىڭ قىلغان ئىشى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ - دە، ئۇمۇ ھۇنسىرىنى كورسىتىشنى ئويلاپتۇ.

ئاخۇنۇم دەرھال تاھارەت ئېلىپ، خۇداغا ئىبادەت قىلىپ، شۇ ياغاچتىن ياسالغان قىزغا جان ئاتا قىلىشنى تىلەپ يىغلاپ-تۇ. خۇدا ئۇنىڭ دۇئائىنى ئىجاۋەت قىلىپ، بۇ قىزغا جان ئاتا قىلىپتۇ - دە، بۇ ياغاچتىن ياسالغان قىزنىڭ مودىلى ھەقىقى جېنى بار ئادەمگە ئايلىنىپتۇ.

ئەتىسى ئورنىدىن تۇرۇپ، بۇ قىزنى توت كىشى تالىشىپ قاپتۇ. ياغاچچى بۇ قىز مېنىڭ بولۇشى كېرەك، چۈنكى دەسلەپتە

بۇنىڭ مودىلىنى مەن ياسىمىغان بولسام ئۇ قايسىنىڭلارنىڭ يادىغا كېلەتتى دېسە؛ سەيپۇڭ، بۇ قىز جەزمەن مېنىڭ بولۇشى كېرەك، چۈنكى راست ئادەمۇ كىيىم - كېچەك كىيىمىدە ئىنتايىن سەت تۇرىدۇ. سىلەر ياغاچتىن بۇ قىزنىڭ مودىلىنى ياسىغىنىڭلار بىلەن ئۇنىڭغا مەن كىيىم تىكىپ كىيگۈزۈمىگەن بولسام، ئۇ ئادەم سىياقىغا كىرمىگەن بولاتتى دەپتۇ.

موزدۇز بۇ قىز مېنىڭ بولۇشى كېرەك، چۈنكى مەن 3، 4 سا - ئەت ۋاقتىمىنى سەرپ قىلىپ قىممەت باھالىق خۇرۇمدا بە - تىنكە كىيىگۈزدۈم، ھەممىدىن كۆپ ئەجرىم كەتتى، دېسە، ئاخۇنۇم، سىلەر ئۇنى - بۇنى دىگەن بىلەن بۇ قىز چوقۇم مېنىڭ، چۈنكى بۇ قىزنىڭ جېنى بولمىغان بولسا ئۇ ھىچ نەرسىگە ئەسقاتمايتتى، مەن خۇداغا يىغلاپ خۇدادىن ئۇنىڭغا جان تىلەپ، جېنى بار ئادەمگە ئايلاندۇردۇم دەپتۇ. ھىچكىمنىڭ قىزنى باش - قىمغا ئوتۇنۇپ بەرگۈسى كەلمەي، ئوز سوزىدە چىڭ تۇرۇپتۇ. ھىكايە سوزلەپ تۇرغان پادىشا ئوزىگە سوئال قويۇپ: ”بۇ قىز زادى كىمنىڭ بولۇشى كېرەك؟“ دەپتۇ. ئوز سوئالىغا جاۋاب بېرىپ: ”بۇ قىز ئاخۇنۇمنىڭ بولۇشى كېرەك. چۈنكى ئۇ خۇدادىن جان تىلىمىگەن بولسا بۇ جېنى يوق مودىل ھىچ نىمىگە ئەسقات - مائىتى“ دەپتۇ.

بۇ ۋاقتىدا ئايال پادىشا ئويغىنىپ: خاتالاشتىڭىز، بۇ قىز ياغاچچىنىڭ بولۇشى كېرەك، چۈنكى ئۇ دەسلەپ ئويلاپ ياغاچ - تىن قىزنىڭ مودىلىنى ياسىمىغان بولسا، بۇ ئىش ھىچقايسىمنىڭ يادىغا كەلمەيتتى، دەپ تۈزىتىپتۇ - دە، يەنە بېشىنى ياستۇققا قويۇپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

پادىشا ئايال پادىشانى بىرىنچى قېتىم ئويغىتالغىنىغا ئىستايىدىن خوشال بولۇپتۇ. بۇ ئىش پادىشانىڭ كوڭلىدىكى تېپىشماقنى يەشكەندەك بىردىنبىلا چىرايى ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ئۇ قانچە ئوزنى توتە-سىمۇ لېكىن ئۇنىڭ لەۋلىرى لىپىلداپ كوڭلىدىكى خوشالغىنى نامايەن قىلىپ تۇرۇپتۇ. پادىشا بۇرۇتلىرىنى تاراپ گېلىنى ياساپ لەۋلىرىنى يالغاندىن كېيىن، ئىككىنچى ھەمكايىنى مۇنداق باشلاپتۇ:

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسى ئولۇپ قاپتۇ. ئۇلار ئاتا - ئانىسىدىن قالغان مال - دۇنيانى يەپ-ئىچىپ بىرەزگىل كەڭتاشا ئويىنغان بولسىمۇ، لېكىن كۈنلەر ئوتكەنسېرى مال- دۇنيالىرى تۈگەپ قىسقىرىپ قاپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاكا - ئۇكا ئىككىسى باشقا يۇرتقا بېرىپ ئۆ-قەت قىلىپ جان ساقلاش مەقسىدىدە، ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلىپ يولغا چىقىپتۇ. مېڭىپتۇ - مېڭىپتۇ، بىرقانچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن بىر ئاچا يولغا دۇچكەپتۇ. ئاكىسى ئۇكىسىغا قاراپ:

— ئۇكام، ھازىر ئالدىمىزدىكى يول ئىككىگە ئايرىلدى. شۇڭا ئىككىمىز ئىككى يولغا مېڭىپ، ئىككى شەھەرنى كورۇپ كەلسەك قانداق؟ — دەپتۇ.

ئۇكىسى ئاكىسىنىڭ سوزىگە قوشۇلۇپ ئىككىسى ئىككى يولغا ئايرىلىپ مېڭىپتۇ.

ئەمدى گەپنى ئۇكىسىدىن ئاڭلايلى، يىگىت بىرقانچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن بىر چوڭ شەھەرگە بېرىپتۇ. ئۇ شەھەرنى ئا-رىلاپ بىر يەرگە بارسا، بىر قانچە كىشىلەرنىڭ بىر يەرگە توپ-لىشىپ بىر نىمىلەرنى ئوقۇۋاتقانلىغىنى كورۇپتۇ. يىگىت يېقىن بېرىپ قارىسا، پادىشا يېزىپ چاپلانغان ئېلان ئىكەن، ئۇنىڭدا

پادشانىڭ خوتۇننىڭ پۇتۇن بەدىنىگە ئېغىر جاراھەت چىقىپ قالغانلىغى، كوپ قېتىم داۋالاتقان بولسىمۇ، لېكىن ھىچ قانداق دورا كار قىلمىغانلىغى، ئاخىرى تىۋىپلارنىڭ ئۇ كېسەلگە يولۋاسنىڭ ئىسسىق قېنىنى سۇرتۇپ، ئاندىن يولۋاسنىڭ يۇرگىنى پىشۇرۇپ يىگۈزسە، ساقىمىدۇ دىگەنلىكى، شۇڭا كىمكى بىر يولۋاسنى تەرىك تۇتۇپ ئەكىلىپ بەرسە، ئۇنىڭغا قىزىنى بېرىپ، ئوزىگە كۇيوغۇل قىلىۋالدىغانلىغى يېزىلغان ئىكەن. يولۋاس تۇتۇپ كېلىشكە بۇ شەھەردىن ھىچكىم جۇرئەت قىلالماپتۇ.

يىگىت، ”ئېسىلساڭ نارغا ئېسىل، يىقىلساڭ ناردىن يىقىل“ دىگەن گەپ بار، ئادەم ھامىنى ئۆلىدۇ، يا ئۆلۈم يا كورۇم، تەلىيمىنى سىناپ كورەي، دەپ ئويلاپتۇ. دە، ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ، پادشانىڭ ئالدىغا كىرىپ ئوزىنىڭ يولۋاس تۇتۇپ كېلىش ئۈچۈن بارىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. پادشا ئۇنىڭغا ئوزۇق - تۇلۇك، قورال - ياراقلارنى بېرىپ يولغا ساپتۇ. يىگىت بىرقانچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن پايانسىز كەتكەن بىر چولگە كەپتۇ.

چولدە كېتىپ بارسا ئۇنىڭغا ئاپپاق ساقاللىق بىر بوۋاي يولۇقۇپتۇ. يىگىت ئۇنىڭغا:

— ئەسسالام ئەلەيكۇم ئاتا، — دەپتۇ.

— ۋەلەيكۇم ئەسسالام، نەگە ماڭدىڭ بالام، — دەپ سو-راپتۇ بوۋاي، يىگىت ئۇنىڭغا ئوزىنىڭ مەقسىدىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي يىگىتكە:

— تىرىك يولۋاسنى ئاسان تۇتالمايسەن، ئوق بىلەن ئاتا-قاندا ئۆلمىگەچە توختىمايدۇ. سەن بۇ يەرگە كېلىپ بوپسەن. مە، ئاغامچىنى ئال، يەنە ئىككى كۈن ماڭساڭ بىر قويۇق ئورمانلىققا بارسەن. ئورمانلىقنىڭ قىبلە تام تەرىپىدە 2 تۈپ چوڭ

ئۈكسىنىڭ ئىشىك ئالدىدىلا بويىنى قىلىچ بىلەن كېسىپ ئۈ-
لۇۋاپتۇ، ئۈكسى چىقىپ ئاكسىنىڭ جەسىدىگە ئۈزىنى تاشلاپ
يىغلاپتۇ ۋە مېنىڭ ئاتا-ئانام ئولۇپ كېتىپ پەقەت ئىككى بىر
تۇققانلا قالغان ئىدۇق، مەن ئاكىمنى ئىزلەپ بارماي، ئاكىمىنى
ئىزلەپ كېلىپ، مەن ئالدىغا چىقىمىغانلىغىم ئۈچۈن مەندىن خاپا
بولۇپ ئولۇۋاپتۇ. ئاتا-ئانام، بىر تۇققانلىرىم يوق جاھاندا مەن-
مۇ ياشىمايمەن دەپتۇ. دە، ئۇمۇ بويىنى قىلىچ بىلەن كېسىپ
ئولۇۋاپتۇ. ئۇنىڭ خوتۇنى چىقىپ ئىككى بىر تۇققاننىڭ بېشى
تېنىدىن جۇدا بولغان ھالدا ياتقانلىغىنى كورۇپ، خۇدادىن بۇ
ئىككىسىگە جان ئاتا قىلىشنى تىلەپ يىغلاپ دۇئا قىپتۇ. خۇدا
ئايالىنىڭ دۇئاسىنى ئىجاۋەت قىلىپ، بۇ ئىككىسىگە جان ئاتا
قىلىپتۇ. بىراق ئايال دىققەتسىزلىكتىن ئاكسىنىڭ بېشىنى ئۈك-
سىنىڭ تېنىگە چاپلاپ قويغانلىقتىن ئۇ، ئىككىيلەن ئورنىدىن تور-
غاندىن كېيىن ئايال، قايسى ئۈزىنىڭ ئېرى بولىدىغانلىغىنى بى-
لمەي تۇرۇپ قاپتۇ، دەپ پادىشا ھىكايىسىنى تۈگىتىپتۇ ۋە
ئۈز - ئۈزىگە سوئال قويۇپتۇ:

— بۇ ئايالنىڭ ئېرى قايسى بولۇشى كېرەك؟ ھەر قانداق
ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلىشتە، ئۇنىڭ چىرايى ئۈلچەم قىلىنىدۇ،
شۇڭا بۇ ئايالنىڭ ئېرى، ئۈكسىنىڭ بېشىنى ئاساس قىلغان ھال-
دا، شۇ بولۇشى كېرەك، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۈز - ئۈزىگە. بۇنى
ئاڭلاپ ئايال پادىشا ئويغىنىپتۇ:

— خاتالاشتىمىز، كەرچە ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلىشتە ئۈ-
نىڭ چىرايى ئۈلچەم قىلىنىمۇ، مۇسۇلمانچىلەرنىڭ قاندىسى بول-
مىچە ئېيتقاندا، ئۈكسىنىڭ خوتۇنى ھىچقاچان ئاكسىغا راۋا كەل-
مەيدۇ، شۇڭا بۇ ئايالنىڭ ئېرى ئاكسىنىڭ بېشى ئۈكسىنىڭ

ئېدىگە چاپلانغىنى بولۇشى كېرەك دەپ تۈزىتىپتۇ - دە. يەنە ئۇ يەردە قوغا كېتىپتۇ.

پادىشا ئايال پادىشانى 2 - قېتىم ئويغىتالغانلىغىغا ناھايىتى خوشال بولۇپ، ئەمدى 3 - قېتىم ئويغاتماقچى بولۇپ يەنە ھىم - كايە باشلاپتۇ:

بۇرۇن بىر ئادەمنىڭ ئىككى ئوغلى بولغان ئىكەن. ئۇلار ياش جەھەتتىنمۇ بىر - بىرىدىن ئانچە پەرقلەنمەيدىكەن. ئەمما ئۇلارنىڭ چىرايى بىر بىرىگە خۇددى قۇيۇپ قويغاندەك ئوخ - شايدىكەن. ئاكىسىنىڭ ئىسمى باقى، ئۆكسىنىڭ ئىسمى ساقى ئىكەن. بەزىدە ئاتا - ئانىسىمۇ بالىلىرىنى بىر بىرىدىن ئايرىۋا - لالمايدىكەن. ئۇلار ئىنتايىن زىرەك، كۈچلۈك ھەم باتۇر ئىكەن. كۈچلۈك ھەم باتۇرلۇقتا ساقى باقىنى بېسىپ چۈشىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باقى باشقا بىر شەھەرگە بېرىپ تاماشا قىلىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. مېڭىش ئالدىدا ئۇ، ئو - زىنىڭ قىلىچ غىلاۋىنى ساقىغا بېرىپتۇ ۋە "مەن خەتەرلىككە ئۇچ - راپ قالسام، مۇشۇ قىلىچ غىلاۋى قانغا تولدۇ، شۇ زامان مېنى ئىزلەپ تاپقىن!" دەپتۇ.

باقى بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، بىر شەھەرگە يېقىن - لاشقاندا، شەھەر سىرتىدىكى تاغ ئۈستىدە ئاي دېسە ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئەمەس، بىر چىرايلىق قىزنىڭ يىغلاپ ئولتۇر - غانلىغىنى كورۇپتۇ. ئۇ، قىزنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ نىمە ئۈچۈن بۇ يەردە يىغلاپ ئولتۇرغانلىغىنى سوراپتۇ.

— مەن مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاسىنىڭ قىزى، — دەپتۇ ھىم - لىقى ساھىبجامال، — مۇشۇ تاغدا بىر ئەژدەرها بولۇپ، ھەر كۈنى بىر ئادەمنى يەيدۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا ھەر كۈنى بىر ئادەم بەر -

مىسە، ئۇ، پۈتۈن شەھەرنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ. بۇگۈن نوۋەت ماڭا كەلگەچكە ھازىرلا مېنى بۇ يەرگە ئەكىلىپ قويۇشتى، — دەپتۇ.

— ئەژدەرها قاچان كېلىدۇ، — دەپ سورايتۇ باقى ئۇنىڭدىن. قىز ئەژدەرھانىڭ كېلىدىغان ۋاقتىنىڭ بولغانلىغىنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن باقى قىزنى تاغنىڭ باغرىغا يوشۇرۇپ قويۇپ، ئەژدەرھانى ئولتۇرۇشكە تەييارلىنىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن، ئەتراپنى سېرىق بوران قاپلاپتۇ، ئاندىن قارا بوران چىقىپ يامغۇر يېغىشقا باشلاپتۇ. ئارقىدىن دەھشەت بىلەن ۋاقىراپ ھەيۋەتلىك ئەژدەرها يېتىپ كەپتۇ. دە، ئالدىدا تۇرغان ئادەمنى ئۆزىگە دەم تارتىپتۇ، — باقى ئىككى تەرىپىدە تىغى بار قىلىچىنى توغرىسىغا توتقىنىچە ئەژدەرھانىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. باقى قىلىچ بىلەن ئەژدەرھانى ئولتۇرىدىن ئىككىگە يېرىپ، ئەژدەرھانىڭ ئايىغىدىن چىقىپتۇ. شۇ ھامان ئەژدەرها ئولۇپتۇ. باقى قىزنى ئاتنىڭ كەينىگە مىنگەشتۈرۈپ شەھەرگە كىرىپتۇ.

ئەژدەرها ئولتۇرۇلۇپ، قىزنىڭ قۇتقۇزۇلۇپ قېلىنغانلىغىنى ئاڭلىغان پادىشا ئىنتايىن خوشاللىنىپ، پۈتۈن شەھەر خەلقىگە 40 كېچە - كۈندۈز ئويۇن - تاماشا قىلىپ بېرىپ، قىزنى باقىغا تويلاپ بېرىپتۇ.

باقى بىر ئاخشىمى ئويىدە ئولتۇرۇپ تامدىكى بىر رە - سىمنى كورسىتىپ، خوتۇندىن: "بۇ كىمنىڭ رەسىمى؟"، دەپ سورايتۇ.

— شەھەرنىڭ كۈن چىقىش تەرىپىدە بىر يەتتە باشلىق يال ماۋۇز بار، — دەپتۇ خوتۇنى، — بۇ رەسىم شۇنىڭ قىزىنىڭ رەسىمى. يانماۋۇز كىمكى مەن بىلەن چېلىشىپ مېنى يىقتالسا، مەن

ئۇنىڭغا قىزىمنى بېرىمەن، ئەگەر مېنى يىقىتالمىسا، ئۇنىڭ يېرىنى مېنى ئىت، يېرىمنى ئادەمگە ئوخشايدىغان بىر مەخلۇققا ئايلاندۇرۇۋېتىمەن، دەپ جاكالغان، نۇرغۇن باھادىر بېگىتلەر ئۇنىڭ قىزىنى ئېلىشقا بارغان بولسىمۇ، لېكىن يالماۋۇزنى يىقىتالمىدى، — دەپ سوزلەپ بېرىپتۇ. باقى بۇنى ئاڭلاپ ئەتە بېرىپ يالماۋۇزنى يىقىتىپ، قىزىنى ئەكىلىپ ئۇكامنى ئويىلەپ قويىمەن، — دەپ ئويلاپتۇ.

ئەتىسى سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپ، پادىشادىن ئوۋغا چىقىمەن دەپ رۇخسەت ئاپتۇ، ئۇدۇل يەتتە باشلىق يالماۋۇزنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ. ئۇ ئىككىسى ئۇزۇن چېلىشقان بولسىمۇ، لېكىن ھىچقايسىسى بىر بىرىنى يىقىتالماپتۇ. ئاخىرى يالماۋۇز مۇنداق بىر ھىلە ئىشلىتىپتۇ: “ھەي يىگىت، بەك ئۇسساپ كەتتۇق، سۇ ئىچىۋالايلى” دەپتۇ. ئىككىسى ئۈستەڭ بويىغا بېرىپتۇ. باقى سۇنى ناھايىتى كۆپ ئىچىپتۇ، يالماۋۇز تۇمشۇغىنى سۇغا تەك كۈزۈپ قويۇپ، پەقەت سۇ ئىچمەپتۇ. كېيىن بىر دەمدىلا يالماۋۇز باقىنى يىقىتىپتۇ. دە، باقىنى بىر يالماپ يۇتۇپ چىقارغان ئىكەن، ئۇ ئادەمىكىن دېسە ئادەمگە ئوخشامايدىغان، ئىتمىكىن دېسە ئىتقا ئوخشامايدىغان بىر مەخلۇققا ئايلىنىپ قاپتۇ.

ساقى باقىنىڭ قىلىچ غىلاۋىغا ھەر كۈنى بىر نوۋەت قاراپ قويمىدىكەن. بىر كۈنى قارىسا غىلاپ لىقمۇ. لىق قانغا تولۇپتۇ. ساقى شۇ كۈنلا باقىنى ئىزلەپ مېڭىپتۇ. بىر شەھەرگە يېتىپ بارسا شەھەر خەلقى پادىشانىڭ كۇيوغلى ئوۋدىن قايتىپ كەپتۇ، دەپ ئۇنى ناھايىتى ھۆرمەتلەپ ئوردىغا باشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ ئاكام مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاسىنىڭ قىزىغا ئويلىنىپتۇ، دەپ ئويلاپتۇ. ھەتتا ئۇنى پادىشا بىلەن ئاكىسىنىڭ خوتۇنىمۇ پەرق

ئېتەدەپتۇ. ئاخشىمى ئولتۇرۇپ ئاكىسىنىڭ خوتۇنىدىن تامىدىكى كىمنىڭ رەسمى دەپ سوراپتۇ.

— بۇ قېتىم سىز ئوۋغا چىقىشنىڭ ئالدىدا سوزلەپ بەر-
دىغۇ؟! دەپتۇ ئاكىسىنىڭ خوتۇنى. ساقى ئۇنىڭغا: “ئۇنتۇپ قاپ-
تىمەن، قايتا سوزلەپ بەرسىڭىز!،” دەپتۇ. ئاكىسىنىڭ خوتۇنى
ئەھۋالنى تەپسىلى سوزلەپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇ ئېھتىمال ئا-
كام مۇشۇ يالماۋۇزنىڭ ئويىگە بېرىپ، شۇ يەردە بىرەر خەتەر-
گە يولۇققان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، ئۇمۇ پادىشادىن ئوۋغا
چىقىمەن، دەپ رۇخسەت ئېلىپ، يالماۋۇزنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ.
قارىسا ئاكىسى بۇ يەردە بىلىنىڭ ئۈستى ئادەم، بىلىنىڭ ئاستى
ئىتقا ئوخشاش بىر مەخلۇققا ئايلىنىپ قالغانمىش. ئۇكىسى يال-
ماۋۇز بىلەن چېلىشىپ ئاخىرى ئۇنى يىقىتىپتۇ. يالماۋۇز قىزىنى
بېرىپتۇ. ساقى يالماۋۇزغا: “ئاكامنى ئادەمگە ئايلاندۇرۇپ بەر!”
دەپتىكەن ئۇنىماپتۇ. ئەسلىدە يالماۋۇز ئادەمنى بىرىنچى قېتىم
يۇتۇپ چىقارسا مەخلۇققا ئايلاندۇرىدىكەن، ئىككىنچى قېتىم مەخ-
لۇقنى يەنە يۇتۇپ چىقارسا، ئادەمگە ئايلاندۇرالايدىكەن. ساقى
مەجبۇرى يوسۇندا ئاكىسىنى يالماۋۇزغا يۇتتۇرۇپتۇ. اېكىن يالما-
ۋۇز باقىنى يۇتۇۋېلىپ چىقىرىپ بەرمەپتۇ. ساقى ئاخىرى يالما-
ۋۇزنى ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ ئىچكى ئەزاسىنى ئاختۇرۇپمۇ ئاكىسىنى
تاپالماپتۇ. شۇ ئەسنادا تامدا ئولتۇرغان بىر ئاق قۇچقاچ “چىم-
چىلچاق - چىمچىلچاق”، دەپ سايراپتۇ. ساقى يالماۋۇزنىڭ چىم-
چىلچاق پۇتىنى چاققان ئىكەن، ئاكىسى شۇ يەردىن چىقىپتۇ.
ئاكا - ئۇكا ئەمگىكىسى يالماۋۇزنىڭ قىزىنى ئېلىپ پادىشانىڭ ئور-
دىسىغا بېرىپتۇ. باقىنىڭ خوتۇنى بىر بىرىگە ئوخشايدىغان ئىك-
كى بىر تۇققاندىن قايسىسى ئوزىنىڭ ئېرى ئىكەنلىكىنى ئايرىد-

ۋالاسماپتۇ، دەپ پادىشا ئۇچىنچى ھەمكايىسىنى تۈگىتىپتۇ ۋە ئۆز - ئۆزىگە سوئال قويۇپ: ”بۇ ئايال ئۆزىنىڭ ئېرىنى بىلىشى ئۈچۈن قانداق قىلىشى كېرەك؟“ دەپتۇ ۋە ئۆز سوئالغا ئۆزى جاۋاب بېرىپ: ”بۇ ئايال بۇ ئەككى بىر تۇققاندىن مېنىڭ ئېرىم قايسىڭلار؟“ دەپ سورىسا بولىدۇ دەپتۇ.

بۇ ۋاقتىدا ئايال پادىشا ئۇچىنچى قېتىم ئويغىنىپ: خا- تالاشتىڭىز، ئايال كىشى ئۇنداق دەپ سوراشتىن ئىزا تارتىدۇ. شۇڭا ئاخشىمى ئەككى يەرگە ئورۇن سېلىپ، بالدۇر ئاشۇ ئايال بىر ئورۇنغا بېرىپ ياتسا، ئونىڭ ئېرى قايسى بولسا، شۇ كىشى ئۆز خوتۇنىنىڭ قېشىغا بېرىپ ياتىدۇ، دەپ تۈزىتىپتۇ. ئايال پادىشا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

ئايال پادىشانىڭ شەرتى تولۇق ئادا بولغاچقا، ئۇنىڭ بەلەن مەڭگۈ بىللە بولىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.

پادىشا ئۇنىڭدىن قارا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ سىرىنى سوزلەپ بېرىشىنى سورىغان ئىكەن.

— مەن سىزنىڭ ھەقىقەتەن ئادىللىغىڭىزنى بىلەتتىم، — دەپتۇ ئايال پادىشا، — سىز ئادىل بولغانلىغىڭىز ئۈچۈن مەن سىز بىلەن تۇرمۇش قۇرۇشنى ئويلاپ، سىزنى مۇشۇ يەرگە كەلتۈرۈش مەقسىدىدە شۇ ئۇسۇلنى قوللانغان ئىدىم.

پادىشا، ئايال پادىشا بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن، يەر ئۈستى پادىشالىغىغا قايتىپ چىقىپ يۇرتنى تېخىمۇ ئادىللىق بىلەن سوزاپ، ئومىرنىڭ ئاخىرىغىچە باياشات تۇرمۇش كەچۈرگەن ئىكەن.

رەتلىگۈچى: مەھتەم مەن قۇربان (چىرا ناھىيىسىدىن)

ئۇيغۇر خەلق قوشاقلېرىدىن

ئاي يۇزۇڭنى ئايدا كوردۇم كۈندە كورەلمەي،
كۈنلېرىڭدە كويەدۇرمەن يالغۇز كونەلمەي.
ئايدا باقسام ئاينىڭ يۇزى داقتا تولۇپتۇ،
يار دەردىدە بېزنىڭ يۈرەك زەرداپ بولۇپتۇ.
ئىگىز تاقتا قار يېغىپتۇ، پەس تاقتا يامغۇر،
بېزنىڭ يارلار ئاش ئېتىپتۇ، گوشى يوق چامغۇر.
ياخشى ئاتنى ھايدايدىكەن مۇز داۋان بىلەن،
بىر ياخشىنى قىينايدىكەن بىر يامان بىلەن.
يامان يولۋاس يولدا يېتىپ شىرغا يول بەرمەس،
ئەل-يۇرتىدىن يۇز ئوردىگەن ئىلگىرى كەلمەس.
سۇغا سالسا سۇ كوتەرمەس مىستال تومۇرنى،
ئالتۇن بېرىپ ئېلىپ بولماس قالغان كوڭۇلنى.
بارغىنىدا باھار ئىدى يانسام زىمىستان،
مېنىڭ كوڭلۇم كۈن بولارمۇ سەندىن ئايرىلسام.
ئالا قارغا، قارا قارغا ساينىڭ قارىغىسى،
قارا كوزگە مېنىڭ باغرىم قانداق قانغۇسى!
ئاتى بوز ئېتىم، كوك بوز ئېتىم يايلىڭنى ئۇزات،
بۈگۈن كېچە يار قېشىغا يەتكۈزگىل بوز ئات.

ئالا ئاتنى يوقالتۇرغان ئۇلاق ئاغامچى،
 ئىگەر توقۇم يولدا قالدى بىلىدە قامچى.
 ئىگەر - توقۇم قالغان يەردە قامچام قەلىپتۇ،
 قىر بېشىدا قارانچۇق بوپ چامچام ① قەلىپتۇ.
 ئىگىز - ئىگىز تاغ بېشىدا چىراق كويەدۇر،
 چىراق ئەمەس، يارنىڭ ئوتى يۈرەك كويەدۇر.
 ئىگىز - ئىگىز تاغ بېشىدىن سىرىلدىم تۈزگە،
 قىزىلگۈلانىڭ غۇنچىسىدەك ئېگىلدىم سىزگە.
 قىزىلگۈلانىڭ غۇنچىسىدەك كورۇنگەن يايىرم،
 قىزىق تونۇر ئاتېشىدەك كويۇنگەن يايىرم.
 باراي دىسەم، بارما دەيدۇ مەيلىم ئۈزەمنىڭ،
 سەكسەن قامچا ئۇرغان بىلەن يايىرم ئۈزەمنىڭ.
 ئىگىز تاققا چىقماڭ يايىرم ئۇچۇپ ئولەرسىز،
 چىرايلىققا كويىمەڭ يايىرم كويۇپ ئولەرسىز.
 ئىگىز - ئىگىز بەللەر ئېشىپ پۇتلىرىم تالدى،
 يار يولغا تولا قاراپ كوزلىرىم تالدى.
 ئايدىڭ ئاخشام باققا كىرسەم ئالما پىشىپتۇ،
 ئالمىلىرىڭ ئۈز - ئۈزىچە يەرگە چۈشۈپتۇ.
 يەرگە چۈشكەن ئالمىلاردىن بىر جۇپىنى ئالدىم،
 قىزىلىنى ساڭا ئاتاپ قوينۇمغا سالدىم.
 باغدا پىشقان ئالمىلارنىڭ ياپرىغى بولسام،
 كوڭۇلدىكى شۇ يارلارنىڭ ئامرىغى بولسام.
 ئۇيانمۇ تاغ، بۇيانمۇ تاغ ئېرسەيدۇ قار،
 نىسە بولدى نەچچە ۋاقتىن قارىمايدۇ يار.
 ① — تۇرپان ياڭخې شىۋىسىدە "كويىنەك" دىگەن سوز.

قارىمىسا، قارىمىسۇن ئوزۇم قارايمەن،
 ۋاپادارلىق ئەقىدەمگە سادىق قالايمەن.
 ئادىمىگە ۋاپاسىزلىق كاتتا گۇنادۇر،
 ۋاپاسىزىلار ۋەدىسىدە تۇرماي تانادۇر.
 يالغانچىنىڭ ۋەدىسى كوپ ئىشىنىپ كەتمە،
 ئىشەنچىڭنى كۈلگە كومۇپ كاۋاپبۇ ئەتمە.
 ئەگرى - ئەگرى، كوچىلاردىن كارۋان ئايلىنۇر،
 ۋاقتى كەلسە ئوز تەختىدىن خانمۇ ئايرىلىۋور.
 قالغانچىنىڭ قاناتىدەك قارا قاشلىغىم،
 مەجنۇن تانىڭ نوتىسىدەك سۇمبۇل چاچلىغىم.
 سۇمبۇل چىچىڭ يارشىپتۇ زىلۋا بويۇڭغا،
 نىمە بولار مەن غېرىپنى ئالساڭ ئويۇڭغا؟
 سىم - سىم ئارىلاپ قارلار ياغدى دەريانى بويلاپ،
 يۇرەك باغرىم كاۋاپ بولدى سەن يارنى ئويلاپ.
 سىم - سىم دەيدۇ، سىم - سىم دەيدۇ، سىم - سىم قوينۇمدا،
 قىلچە گونا مەندە بولسا قىلچ بويىنۇمدا.
 سىم - سىم ئارىلاپ يامغۇر ياغدى تاغنىڭ بېشىغا،
 يىقىلىپ قوپۇپ ئاران كەلدىم يارنىڭ قېشىغا.
 ئالا - يېشىل كورۇنەدۇر ساينىڭ تۈلكىسى،
 جانىنى ئېلىپ جان بېرەدۇر باينىڭ كۈلكىسى.
 كۈلگەنلەرنى كورگىنىمدە كۈلگۈم كېلىدۇ،
 جانان بىلەن گىرەلىشىپ يۇرگۈم كېلىدۇ.
 تەغدىر ئالا تەغدىرئالا تاغنى ياراتتى،
 تاغنىڭ ئىچى قاراڭغۇ دەپ ئاينى ياراتتى.

ئايدىك ئاشام ھوزۇرۇڭغا سېغىنىپ باردىم،
ئاق ئايمىنىڭ سايىمىدە ساقلاپمۇ ھاردىم.
ئايىمۇ پاتتى كەڭ ئالەمنى قاراڭغۇ باستى،
. قايغۇلارنى مارجان قىلىپ بوينۇمغا ئاستى.
قاراڭغۇ تۇن ئاقىرارمۇ بۇلۇتلار كۆچسە،
يارنىڭ ئومرى نە بولغۇسى شۇ ھالدا كەچسە.
ئالماس قىلىچ ئالمىغاندا يەردە ياتامدۇ،
پالۋان يىگىت پاخال سېلىپ غەمدە ياتامدۇ!
پالۋان يىگىت، پالۋان يىگىت، قىلىچنى تۇتسۇن،
قىلىچى يوق قورقۇنچاقنى قارا يەر يۇتسۇن.
قارچىغاننىڭ بالسى بار ئالتۇن ئۇۋىدا،
ئۇنى ئەسلا بېقىپ بولماس كۆرەك جۇۋىدا.
قارا-قارا قارچىغاننىڭ بالسى بولسام،
ئورلەپ ئۇچۇپ بۇلۇتلارنىڭ ئۈستىگە قونسام.
جان ئالغۇچى ئەزرائىلنىڭ يولدىشى بولسام،
دوستلىرىمغا قەس قىلغاننىڭ جېنىنى ئالسام.
باقسام-باقسام كورۇنمەيدۇ ئىلىنىڭ تاغى،
شۇنچە يامان بولارمىكەن كۇيۇكنىڭ داغى.
ئىرغاي شېخى ئىغاڭلايدۇ، يەتمەيدۇ يەرگە،
ئىرغاي شېخى قامچا بولسۇن ئات مىنگەن ئەرگە.
ئۇيان ئوتۇپ، بۇيان ئوتۇپ ئالاي كۆڭلۈڭنى،
قارچىغاننىڭ بالسىدەك ئىگەي بوينۇڭنى.
ئاللا يارەي، خىيالىمنى ھەر يان باشلايسەن،
كوز قىرىڭدا قاراپ قويۇپ ئوتقا تاشلايسەن.

ئاللا يارەي، خىيالىڭنى بىلىپ بولمايدۇ،
 سەنلەر يۈرگەن كوچىلاردا يۈرۈپ بولمايدۇ.
 ئاللا يارەي، بېشىڭدىكى مەنچىستىر بوكمۇ؟
 سەن ئوينىساڭ مەيلىكەنۇ، بىزگە يول يوقمۇ؟
 تۇتما دىسەم تۇتۇۋالدى بىلىڭىمدىن يەي،
 يارنىڭ ئوتى ئورۇن ئالدى يۈرگىمدىن يەي.
 بەشكېرەمنىڭ باغلىرىنى بېھىش دەيدىكەن،
 شۇ بېھىشنىڭ مېۋىسىنى كىملەر يەيدىكەن؟
 بېھىش بولسا كىرىۋالسام، چىقىمىسام دەيمەن،
 جاھاننىڭ جاپاسىنى ئۇقىمىسام دەيمەن.
 دەرەخ شېخى ئېگىلىدۇ مېۋىسى بولسا،
 نوتىلىرى سولاشمىغا ئېگىسى بولسا.
 ئاتنىڭ بېشى ئالتۇن ئىكەن يولغا ماڭغاندا،
 ئات قەدرىنى ئەر بىلىگۈسى يا يوقالغاندا.
 ئىگىز تاغنىڭ سايىلىرى سايىنى تالشۇر،
 ياخشى بىلەن يولداش بولساڭ خويما يارشۇر.
 يىراق بولۇپ، يېقىن بولۇپ، داۋانى يوقتۇر،
 مەن يايىمىنى كورۇۋالسام يامانى يوقتۇر.
 ئىچسەم، ئىچسەم مەس قىلمايدۇ قالماق بوزاسى،
 كىچىككىسە بىر يايىم بار قوينىڭ قوزاسى.
 نىمە دەپ ئىچتىم خام بوزاڭنى، تۇتتى كوكسۇمنى،
 زۇلۇم بىلەن ئايرىۋەتتى بوتى كوزۇمنى.
 ئارپا، بۇغداي سامانىنى سەلكىن ئايرىيدۇ،
 ئۇرۇق - تۇققان قېرىنداشنى ئولۇم ئايرىيدۇ.

سېنىڭ جانىڭ، مېنىڭ جانىم بىر جان ئەمەسمۇ،
سېنىڭ ئۈچۈن مېنىڭ جانىم قۇربان ئەمەسمۇ!
زۇلۇم بىلەن ئايرىغانلار زاۋالنى تاپسۇن،
زۇلۇمكارلار قەۋرىسىنى لەنەتلەر ياپسۇن.
ئالتە كەپتەر يەتتە بولۇپ قوندى تېرەككە،
دۇشمەن بىزنى يەتكۈزۈمىدى ئارزۇ - تىلەككە.
سەنمۇ ئادەم، مەنمۇ ئادەم، بىلىشكە بولمامدۇ،
مۇنداق جاننى قىيىناغونچە چاپساڭ بولمامدۇ؟
مەن ئېتىمنى باغدا دېسەم يۇرۇپتو سايدا،
بىر ئاتىدىن ئالتە ئىدۇق بىرسىمىز قايدا!
ئالتۇنۇم بار، كۈمۈشۈم بار سالسام بىلەككە،
يايرىم ئۆزى دورا بولدى تاڭسام يۈرەككە.
يۇرگىسىنىڭ يارىسى كوپ، دەريانىم يوقتۇر،
شول يايىرىنى كورۇۋالسام ئارمانىم يوقتۇر.

مۇنزار قوشاقلەرى

ئەر بېشىغا كۈن چۈشسە.
ئوتۇك بىلەن سۇ كېچەر.
ئات بېشىغا كۈن چۈشسە،
يۇگەن بىلەن سۇ ئىچەر.
سېمىز كالا سۇغا كىردى،
ئورۇق كالا پېتىققا.
بۇغداي نېنى ياققا كىردى،
قوناق نېنى قېتىققا.

ئاق چەكمەنەنۇ توقۇيمەن،
كوك چەكمەنەنۇ توقۇيمەن.
ئىچىمىدە دەردىم تولا،
شۇڭا غەزەل ئوقۇيمەن.

ناخشىنى تولا ئېيتسام،
ئەل مېنى ساراڭ دەيدۇ.
ئۈزەمنىڭ ئانىسى كورسە،
دەردى بار بالام دەيدۇ.

ئاق كەپتەرمۇ ئۇنلەيدۇ،
كوك كەپتەرمۇ ئۇنلەيدۇ.
ھەركىم ھەرنىمە دەيدۇ،
دەرت كەلمەيدۇ بىلمەيدۇ.

دەرتەنلەر كېلىپ ئېيتۇر،
ھالىمنى خاراپ ئەتمەڭ.
ئىچىمىگە سېلىپ ئوتنى،
باغرىمنى كاۋاپ ئەتمەڭ.

ئېتىنى توقۇپ قويدۇم،
توش ئۇلاڭىنى تارتماي.
بۇ دەرتلەرنى كىم تارتسۇن،
سېنىڭ بىلەن مەن تارتماي.

ئات مىندىم ئىگەر بىلەن،
بېشىدا يۇگەن بىلەن.
ئىچىمىدە دەردىم تولا،
مەن مۇنداق يۇرگەن بىلەن.

ئېتىم ئالدىدا كەتتى،
قامچام يېنىدا كەتتى.
ئۆز يۇرتۇم دىگەن بىلەن،
غەرىپلىق ماڭا يەتتى.

مەن بازارغا بارمىسام،
كوڭلۇم بازارنى تارتىدۇ.
ئىشىگىم ئورۇق دىسەم،
يوغان تاغارنى تارتىدۇ.

غەرىپ ئاۋاردۇر كوڭلۇم،
بىتايىنلىق ماكان بولماس.
شۇبۇ كۈندە ئولۇپ كەتسەم،
خۇنۇم ئەلگە تاۋان بولماس.

ئەل مېنى يامان دەيدۇ،
بىلىمە يەن يامانلىقنى.
كەچ يېتىپ، سەھەر قويۇپ،
تىلە يەن ئامانلىقنى.

ئەل مېنى يامان دەيدۇ،
مېنىلا كورەمدىكىن؟
شەرنى قويۇپ بەرسەم،
كوڭلى خوش بولامدىكىن؟

كەتسەممۇ كېتەرەنغۇ،
كوزۇڭدىن يۇتەرەنغۇ.
ھەر قانچە يامان بولسام،
يادىڭغا يېتەرەنغۇ.

كېتەي دەيمەن، كېتەي دەيمەن،
كوزۇڭدىن يۇتەي دەيمەن.
ئالدىڭدا خار بولغۇنچە،
يات يۇرتتا ئوتەي دەيمەن.

ئانام مېنى، دادام مېنى،
جاپا ئەمگەك بىلەن باققان.
ئەزىز باشقىمى ياد ئەيلەپ،
مازارلارغا چىدراق ياتقان.

ئانام بولسا، دادام بولسا،
غېرىپ بولارمىدى باشقىم.
غېرىپلىق يۇرتىدا يىمغلاپ،
كوزۇمدە قالدى ياشقىم.

ئانام بارمۇ بۇ شەرىڭدە،
دادام بارمۇ بۇ شەرىڭدە؟
غېرىپلىق ئەسەر قىلدى،
دودشاڭ كورەلەردە.

تاڭ سەھەر بولماغىچە،
بۇلبۇل چىمىدە سايرىماس.
دەرت ئەلەم كەلمەگىچە،
بەندە خۇدا دەپ يىغلىماس.

يۇلتۇز يورۇق كورۇنەدۇر،
تۇن قارا بولغانسېرى.
يادىغا تەڭرىم چۈشەدۇر،
بەختىم قارا بولغانسېرى.

دەرت ئەلەملەر كېلىدۇ،
ئوغۇل بالانىڭ بېشىغا.
سايدا تۈگمەن چورگىلەيدۇ،
كوزدىن ئاققان بېشىغا.

ھاۋادىكى بوز تورغاي،
سايرىمىسا نىم بولغاي؟
كىچىككىنە جانىمنى،
قىنىدىمىسا نىم بولغاي؟

ھاۋادىكى بوز لاچىن،
تور، توزاقتا چۈشەرمۇ؟
ئادەم بالىسى بېشىغا،
مۇنداق كۈنلەر چۈشەرمۇ!

دەريانىڭ بويى لايىدۇر،
دەسسەم لىغىر لايىدۇر.
زالىلارنىڭ دەستىدىن،
يۈرەكلەر جىغىلدايدۇر.

قارا - قارا قارغىلار،
تام ئۈستىدە يورغىلار.
بىز شۇنچە نىمە قىلغان؟
كۈن بەرمەيدۇ دوغىلار.

ئاق قوغۇنمۇ تولاشتى،
كۆك قوغۇنمۇ تولاشتى.
خىيال سۇرۇپ ئولتۇرسام،
خوشام يوقلار ئولاشتى.

راۋاپ چالىسەن ئوزۇم،
يېغلايدۇ قارا كوزۇم.
ئوز يۇرتتا مۇساپىرمەن،
ئوتىمەيدۇ مېنىڭ سوزۇم.

ياتلار مېنى ياتلايدۇ،
ھەركىملەرگە داتلايدۇ.
مەن غېرىپنى بوزەكلەپ،
باشلىرىمدىن ئاتلايدۇ.

لاچىن سوققان كەكلىكىنىڭ،
جاڭگالدا ئۇۋاسى بار.
بىز غېرىپ مۇساپىرنىڭ،
بۇ يۇرتتا نىمەسى بار؟

كىچىك باللا ئوينىدايدۇ،
تال - چىۋىقنى ئات ئېتىپ.
مۇساپىر باللا يىغلايدۇ،
ئوز يۇرتنى ياد ئېتىپ.

سۇلار شاقىراپ ئاقسا،
تۈگمەننىڭ نۇرى دەيمەن.
بېشىمغا ھەر بالا كەلسە،
ئوزۇمنىڭ شورى دەيمەن.

مەن ئاتامدىن ئايرىلىپ،
سۇندى قاناتم قايرىلىپ.
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن،
چېنىم ئانامدىن ئايرىلىپ.

ئانامغۇ ئولۇپ كەتكەن،
 داداممۇ تاماس قالغان.
 ئاتام بىلەن ئانامدىن،
 تېڭى يوق پالاس قالغان.

ئاناممۇ ئولۇپ كەتكەن،
 داداممۇ ئولۇپ كەتكەن.
 بىر تۇققان بولغان بىلەن،
 كوڭلى بولۇنۇپ كەتكەن.

بولۇنغاننى بورە يەر،
 ئايرىلغاننى ئېيىق يەر.
 دىگەن ئىكەن دوستلىرىم،
 بىلگەچكە بۇرۇنقىلەر.

ئانام بولسا كورسەم مەن،
 دادام بولسا كورسەم مەن.
 ئاتام بىلەن ئانامنىڭ،
 ئاياغىدا ئولسەم مەن.

سەھەردە ئويغىنىدۇرمەن،
 ئىلاندىك تولغىنىدۇرمەن.
 مۇرادىمغا يېتەرمەن دەپ،
 ئىگەمگە ئاھ ئۇرادۇرمەن.

يا ئانادىن ئېيتىمەپتۇ،
يا ئانادىن ئېيتىمەپتۇ.
كېڭەش قىلسام كېڭەش بولماس،
كېڭەشلىك ياردىن ئېيتىمەپتۇ.

ئەجەپمۇ ياراشمىتۇ،
سىپىل تۇۋىگە خەندەك.
تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتىدا،
ھىچكىم بولمىسۇن مەندەك.

كېتىپ بارىدۇ دەرتىمەن،
قولدا يوغان كەتمەن.
ھالىڭنى ماڭا ئېيتما،
مەن سەندىن يامان دەرتىمەن.

ئاتاسى بار، ئاناسى بار،
تاۋاردىن ئەتىۋا بالىلار.
ئاتاسى يوق، ئاناسى يوق،
كوچادا خارۇ - زار بالىلار.

دوستلىرىم مەندىن زېرىكتى،
دۇشمىنىم سەنمۇ زېرىك.
بىز ئىشەنگەن تاغ ئارا،
ھەرگىزمۇ ياتىماپتۇ كىمىك.

كەيدىم كېيىنەك تونى،
گۇلخاندا ياتارمەن دەپ.
ئالدىم يا بىلەن ئوقنى،
دۇشمەننى ئاتارمەن دەپ.

ئەجەپ بولدۇم، ئەجەپ بولدۇم،
ئەجەپ بولغانغا يىغلايمەن.
تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتۇمدا،
غېرىپ بولغانغا يىغلايمەن.

مىڭدىن بىرنى ئېيتسام،
تۈگىمەيدۇ مېنىڭ دەردىم.
ئايىرىلىپ كېتەي دىسەم،
ئۇزۇلمەيدۇ كوڭۇل رىشتىم.

بىرنەچچە زامان بولدى،
ئالەم چورگىلەي دەيدۇ.
يۇرەكتىكى زەرداپ سۇ،
قانغا ئورگىلەي دەيدۇ.

قىچقىرىپ كەلگەن كاككۇكنىڭ،
ئۇنى ھەر جايدا غېرىپ.
كەل كاككۇك ئاشنا بولايلى،
سەن مۇساپىر مەن غېرىپ.

مۇنداقمۇ بولارمەنمۇ،
بالاغا قالارمەنمۇ.
دەرتلەرنى تولا تارتىپ،
ھالاۋەت كورەرمەنمۇ؟

ھويلاڭدىكى تېرەكنىڭ،
كولگە چۈشتى سايىسى.
ئامبالدىن يامان ئىكەن،
دوغا بىلەن دايسى.

ئىلىچە تۇماغىڭنى،
قىرلايمۇ بۇزۇپ ئەتمە.
ئولمىسەك كورۇشەرمىز،
ئۈمىتىنى ئۇزۇپ ئەتمە.

دوتار چېپىپ ئولتۇرسام،
خىمالىغا سەن كەلدىڭ.
دەردىڭ بولسا ئېيت ئەمدى،
مۇڭداشقىلى مەن كەلدىم.

رەتلىگۈچى: تۇردى سامساق

“源泉”（丛刊）（维吾尔文）

（1981年第二期）

新疆人民出版社出版

（乌鲁木齐市解放路306号）

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 15印张 1插页

1981年12月第1版 1982年3月第1次印刷

印数：1—20,000

统一书号：M10098·524 定价：0.85元

统一书号: M10098·524
定 价: 0.85元

AltunQX